

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(පඤ්චමො භාගො)

ධම්මවිවය

පටුන

(පඤ්චමො භාගො(..... 1

16. තිංසනිපාතො	1
[151] 1. කිංජන්දජාතකවණ්ණනා	1
[512] 2. කුම්භජාතකවණ්ණනා	10
[513] 3. ජයද්දිසජාතකවණ්ණනා	18
[514] 4. ඡද්දන්තජාතකවණ්ණනා	31
[515] 5. සම්භවජාතකවණ්ණනා	48
[516] 6. මහාකපිජාතකවණ්ණනා	59
[517] 7. දකරක්ඛසජාතකවණ්ණනා	67
[518] 8. පණ්ඩරනාගරාජජාතකවණ්ණනා	67
[519] 9. සම්බුලාජාතකවණ්ණනා	79
[520] 10. ගන්ධනින්ද්‍රකජාතකවණ්ණනා	88
17. වත්තාලීසනිපාතො	99
[521] 1. තෙසකුණජාතකවණ්ණනා	99
[522] 2. සරභච්ඡජාතකවණ්ණනා	116
[523] 3. අලම්බුසාජාතකවණ්ණනා	139
[524] 4. සඬ්ඛපාලජාතකවණ්ණනා	149
[525] 5. වුළුසුතසොමජාතකවණ්ණනා	163
18. පණ්ණාසනිපාතො	176
[526] 1. නිලිනිකාජාතකවණ්ණනා	176
[527] 2. උම්මාදන්තීජාතකවණ්ණනා	190
[528] 3. මහාබොධිජාතකවණ්ණනා	207
19. සට්ඨිනිපාතො	226
[529] 1. සොණකජාතකවණ්ණනා	226
[530] 2. සංකිච්චජාතකවණ්ණනා	242
20. සත්තනිනිපාතො	259
[531] 1. කුසජාතකවණ්ණනා	259

[532] 2. සොණනන්දජාතකවණ්ණනා	289
21. අසිතිපාතො	312
[533] 1. වුළුහංසජාතකවණ්ණනා.....	312
[534] 2. මහාහංසජාතකවණ්ණනා	332
[535] 3. සුධාහොජනජාතකවණ්ණනා	360
[536] 4. කුණාලජාතකවණ්ණනා	388
[537] 5. මහාසුතසොමජාතකවණ්ණනා.....	432

“ධම්මා සුභා ධාතා චචසා පරිචිතා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා.”

(මහා සුඤ්ඤත සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤත වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - හික්බු ධම්මවිහාරි

(පට්ඨ සංභායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(පඤ්චමො භාගො)

16. තිංසනිපාතො

[151] 1. කිංඡන්දජාතකවණ්ණනා

කිංඡන්දො කිම්බජ්ජායොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උපොසථකම්මං ආරබ්භ කටෙසි. එකදිවසඤ්ඤි සත්ථා බහු උපාසකෙ ව උපාසිකායො ව උපොසථිකෙ ධම්මස්සවනත්ථාය ආගන්ත්වා ධම්මසභායං නිසින්තො “උපොසථිකාත්ථ උපාසකා”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, භන්තෙ”ති චුත්තො “සාධු වො කතං උපොසථං කරොන්තෙහි, පොරාණකා උපඨිච්ඡුපොසථකම්මස්ස නිස්සන්දෙන මහන්තං යසං පටිලභිංසු”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරොන්තො සද්ධො අහොසි දානසීලඋපොසථකම්මෙසු අප්පමත්තො. සො සෙසෙපි අමච්චාදයො දානාදීසු සමාදපෙසි. පුරොහිතො පනස්ස පරපිට්ඨිමංසිකො ලඤ්ජබාදකො කුට්ඨිනිච්ඡයිකො අහොසි. රාජා උපොසථදිවසෙ අමච්චාදයො පක්කොසාපෙත්වා “උපොසථිකා හොථා”ති ආහ. පුරොහිතො උපොසථං න සමාදිසි. අථ නං දිවා ලඤ්ජං ගහෙත්වා කුට්ඨිං කත්වා උපට්ඨානං ආගතං රාජා “තුම්හෙ උපොසථිකා”ති අමච්චෙ පුච්ඡන්තො “ත්වම්පි ආචරිය උපොසථිකො”ති පුච්ඡි. සො “ආමා”ති මුසාවාදං කත්වා පාසාදා ඔතරි. අථ නං එකො අමච්චො “නනු තුම්හෙ න උපොසථිකා”ති වොදෙසි. සො ආහ – “අහං වෙලායමෙව භුඤ්ජිං, ගෙහං පන ගන්ත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය සායං න භුඤ්ජිස්සාමි, රත්තිං සීලං රක්ඛිස්සාමි, එවං මෙ උපඨිච්ඡුපොසථකම්මං භවිස්සති”ති? “සාධු, ආචරියා”ති. සො ගෙහං ගන්ත්වා තථා අකාසි. පුනෙකදිවසං තස්මිං විනිච්ඡයෙ නිසින්තො අඤ්ඤතරා සීලවතී ඉත්ථි අඨං කරොන්ති සරං ගන්තුං අලභමානා “උපොසථකම්මං නාතික්කම්ස්සාමි”ති උපකට්ඨෙ කාලෙ මුඛං වික්ඛාලෙතුං ආරභි. තස්මිං බණ්ණො චාග්ගණස්ස සුපක්කානං අම්බඵලානං අම්බපිණ්ඩි ආහරිසිත්ථ. සො තස්සා උපොසථිකභාවං ඤත්වා “ඉමානි බාදිත්වා උපොසථිකා හොහි”ති අදාසි. සා තථා අකාසි. එත්තකං බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මං.

සො අපරභාගෙ කාලං කත්වා හිමවන්තපදෙසෙ කොසිකිගඨගාය තීරෙ තියොජනිකෙ අම්බවනෙ රමණීයෙ භූමිභාගෙ සොහග්ගප්පත්තෙ කනකවිමානෙ අලඬකතසිරිසයනෙ සුත්තප්පබුද්ධො විය නිබ්බත්ති

අලඬකතපටියත්තො

උත්තමරූපධරො

සොළසසහස්සදෙවකඤ්ඤාපරිවාරො. සො රත්තිඤ්ඤෙව තං සිරිසම්පත්තිං අනුභොති. වෙමානිකපෙතභාවෙන නිස්ස කම්මසරික්ඛකො විපාකො අභොසි, තස්මා අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙ අම්බවනං පවිසති, පට්ඨකම්මණෙයෙවස්ස දිබ්බත්තභාවො අන්තරධායති, අසීතිහත්ථතාලක්ඛන්ධප්පමාණො අත්තභාවො නිබ්බත්තති, සකලසරිරං ඤායති, සුපුප්ඵිතකිංසුකො විය භොති. ද්විසු හත්ථෙසු එකෙකාව අඬගුලි, තත්ථ මහාකුද්දාලප්පමාණා නඛා භොන්ති. තෙහි නබෙහි අත්තනො පිට්ඨිමංසං ඵාලෙත්වා උප්පාටෙත්වා බාදන්තො වෙදනාප්පත්තො මහාරවං රවන්තො දුක්ඛං අනුභොති. සුරියෙ අත්ථඬගතෙ තං සරිරං අන්තරධායති, දිබ්බසරිරං නිබ්බත්තති, අලඬකතපටියත්තා දිබ්බනාටකිත්ථියො නානාතුරියානි ගහෙත්වා පරිවාරෙත්ති. සො මහාසම්පත්තිං අනුභවන්තො රමණීයෙ අම්බවනෙ දිබ්බපාසාදං අභිරුහති. ඉති සො උපොසථිකාය ඉත්ථියා අම්බඵලදානස්ස නිස්සන්දෙන තියොජනිකං අම්බවනං පටිලහති, ලඤ්ජං ගහෙත්වා කුටඬ්ඨකරණනිස්සන්දෙන පන පිට්ඨිමංසං උප්පාටෙත්වා බාදති, උපඬ්ඨපොසථස්ස නිස්සන්දෙන රත්තිං සම්පත්තිං අනුභොති, සොළසසහස්සනාටකිත්ථිහි පරිවුතො පරිවාරෙසි.

තස්මිං කාලෙ බාරාණසිරාජා කාමෙසු දොසං දිස්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අධොගඬ්ඨගාය රමණීයෙ භූමිපදෙසෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා උඤ්ජාවරියාය යාපෙන්නො විභාසි. අටෙකදිවසං තම්භා අම්බවනා මහාසට්ඨපමාණං අම්බපක්කං ගඬ්ඨගාය පතිත්වා සොතෙන වුය්භමානං තස්ස තාපසස්ස පරිභොගතිත්ථාහිමුඛං අගමාසි. සො මුඛං ධොවන්තො තං මජ්ඣෙ නදියා ආගච්ඡන්තං දිස්වා උදකං තරන්තො ගන්ත්වා ආදාය අස්සමපදං ආහරිත්වා අග්‍රාගාරෙ යාපෙත්වා සත්ථකෙන ඵාලෙත්වා යාපනමත්තං බාදිත්වා සෙසං කදලිපණ්ණෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා පුනප්පුනං දිවසෙ දිවසෙ යාව පරික්ඛයා බාදි. තස්මිං පන බිණෙ අඤ්ඤං ඵලාඵලං බාදිතුං නාසක්ඛි, රසතණ්භාය බජ්ඣත්වා “තමෙව අම්බපක්කං බාදිස්සාමි”ති නදීතිරං ගන්ත්වා නදිං ඔලොකෙන්නො “අම්බං අලහිත්වා න උට්ඨහිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා නිසීදි. සො තත්ථ නිරාභාරො එකම්පි දිවසං, ද්වෙපි, තිණි, චතු, පඤ්ච, ඡ දිවසානි වාතාතපෙන පරිසුස්සන්තො අම්බං ඔලොකෙන්නො නිසීදි. අථ සත්තමෙ දිවසෙ නදීදෙවතා ආවජ්ජමානා තං කාරණං ඤාත්වා “අයං තාපසො තණ්භාවසිකො හුත්වා සත්තාහං නිරාභාරො ගඬ්ඨං ඔලොකෙන්නො නිසීදි, ඉමස්ස අම්බපක්කං අදාතුං න යුත්තං, අලහන්තො මරිස්සති, දස්සාමි තස්සා”ති ආගන්ත්වා ගඬ්ඨගාය උපරි ආකාසෙ යත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තී පයමං ගාථමාහ -

1.

“කිංජන්දො කිමධිප්පායො, එකො සම්මසි සම්මනි;

කිංපත්ථයානො කිං එසං, කෙන අත්ථෙතො බ්‍රාහ්මණා’ති.

තත්ථ ජන්දොති අජ්ඣාසයො. අධිජ්ජායොති චිත්තං. සම්මසීති අච්ඡසි. සම්මනීති ගිම්හෙ. එසන්ති එසන්තො. බ්‍රාහ්මණාති පබ්බජිතත්තා තාපසං ආලපති. ඉදං වුත්තං හොති — බ්‍රාහ්මණ, ත්වං කිං අධිජ්ජායො කිං චිත්තෙන්තො කිං පත්ථෙත්තො කිං ගවෙසන්තො කෙනත්ථෙතො ඉමස්මිං ගඬගාතීරෙ ගඬගං ඔලොකෙන්තො නිසින්තොති.

තං සුත්වා තාපසො නව ගාථා අභාසි —

2.

“යථා මහා වාරිධරො, කුම්භො සුපරිණාහවා;
තථුපමං අම්බපක්කං, වණ්ණගන්ධරසුත්තමං.

3.

“තං වුය්හමානං සොතෙන, දිස්වානාමලමජ්ඣමෙ;
පාණිහි නං ගහෙත්වාන, අග්‍රායතනමාහරිං.

4.

“තතො කදලිපත්තෙසු, නික්ඛිපිත්වා සයං අහං;
සත්ථෙතො නං විකප්පෙත්වා, බුජ්ජිපාසං අභාසි මෙ.

5.

“සොහං අපෙතදරථො, බ්‍යන්තිභූතො දුබ්බකමො;
අස්සාදං නාධිගච්ඡාමි, එලෙස්වඤ්ඤෙසු කෙසුචි.

6.

“සොසෙත්වා නුන මරණං, තං මමං ආවහිස්සති;
අම්බං යස්ස ඵලං සාදු, මධුරග්ගං මනොරමං;
යමුද්ධරිං වුය්හමානං, උදධිස්මා මහණ්ණවෙ.

7.

“අක්ඛාතං තෙ මයා සබ්බං, යස්මා උපවසාමහං;
රම්මං පති නිසින්තොස්මි, පුථුලොමායුතා පුථු.

8.

“ත්වඤ්ච ඛො මෙව අක්ඛාහි, අත්තානමපලායිනි;
කා වා ත්වමසි කල්‍යාණි, කිස්ස වා ත්වං සුමජ්ඣමෙ.

9.

“රුජ්ජපට්ඨපලිමට්ඨිව, බ්‍යග්ඝිව ගිරිසානුජා;
යා සන්ති නාරියො දෙවෙසු, දෙවානං පරිවාරිකා.

10.

“යා ච මනුස්සලොකස්මිං, රූපෙනාන්වාගතිත්ථියො;
රූපෙන තෙ සදිසි නත්ථි, දෙවෙසු ගන්ධබ්බමනුස්සලොකෙ;
පුට්ඨාසි මෙ වාරුපුබ්බඨගි, බුහි නාමඤ්ච බන්ධවෙ”ති.

තත්ථ වාරිධරො කුම්භොති උදකසටො. සුපරිණාහවාති සුසණ්ඨානො. වණ්ණගන්ධරසුත්තමන්ති වණ්ණගන්ධරසෙහි උත්තමං. දිස්වානාති දිස්වා. අමලමජ්ඣිමෙති නිම්මලමජ්ඣෙ. දෙවතං ආලපන්තො ඵවමාහ. පාණිහීති හත්ථෙහි. අග්‍රායතනමාහරින්ති අත්තනො අග්ගිහුතසාලං ආහරිං. විකප්පෙත්වාති විච්ඡින්දිත්වා. “විකන්තෙත්වා”තිපි පාඨො. “බාදි”න්ති පාඨසෙසො. අහාසි මෙති තං ජීවිහග්ගෙ යපිතමත්තමෙව සත්ත රසහරණසහස්සාති ඵරිත්වා මම බුද්ධඤ්ච පිපාසඤ්ච හරි. අපෙතදරටොති විගතකායවිත්තදරටො. සුධාහොජනං භුත්තස්ස විය හි තස්ස සබ්බදරටං අපහරි. බ්‍යන්තිභූතොති තස්ස අම්බපක්කස්ස විගතන්තො ජාතො, පරික්ඛිණඅම්බපක්කො හුත්වාති අත්ථො. දුබ්බකමොති දුක්ඛෙන අසාතෙන කායක්ඛමෙන වෙව විත්තක්ඛමෙන ච සමන්තාගතො. අඤ්ඤෙසු පන කදලිපතසාදිසු ඵලෙසු පරිත්තකම්පි අස්සාදං නාධිගච්ඡාමි, සබ්බාති මෙ ජීවිහාය යපිතමත්තාති තිත්තකානෙව සම්පජ්ජන්තිති දීපෙති.

සොසෙත්වාති නිරාහාරතාය සොසෙත්වා සුක්ඛාපෙත්වා. තං මමන්ති තං මම. යස්සාති යං අස්ස, අහොසිති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යං ඵලං මම සාදු අහොසි, යමහං ගම්හීරෙ පුටුලඋදකක්ඛන්ධසඬ්ඛාතෙ මහණ්ණවෙ චුය්හමානං තතො උදධිස්මා උද්ධරිං, තං අම්බං මම මරණං ආවහිස්සතීති මඤ්ඤාමි, මය්හං තං අලහන්තස්ස ජීවිතං නප්පවත්තිස්සතීති. උපවසාමීති බුජ්ජිපාසාහි උපගතො වසාමි. රම්මං පති නිසින්තොස්මිති රමණියං නදිං පති අහං නිසින්තො. පුටුලොමායුතා පුටුති අයං නදි පුටුලොමෙහි මච්ඡෙහි ආයුතා පුටු විපුලා, අපි නාම මෙ ඉතො සොත්ථි හවෙය්‍යාති අධිප්පායො. අපලාසිනීති අපලාසිත්වා මම සම්මුඛෙ ධීතෙති තං දෙවතං ආලපති. “අපලාසිනී”තිපි පාඨො, පලාසරහිතෙ අනවජ්ජසරිරෙති අත්ථො. කිස්ස වාති කිස්ස වා කාරණා ඉධාගතාසිති පුච්ඡති.

රූපපට්ඨපලිමට්ඨිවාති සුට්ඨු පරිමජ්ජිතකඤ්චනපට්ඨසදිසි. බ්‍යග්ඝිවාති ලීලාවිලාසෙන තරුණබ්‍යග්ඝපොතිකා විය. දෙවානන්ති ඡන්තං කාමාවචරදෙවානං. යා ච මනුස්සලොකස්මින්ති යා ච මනුස්සලොකෙ. රූපෙනාන්වාගතිත්ථියොති රූපෙන අන්වාගතා ඉත්ථියො නත්ථිති අත්තනො සම්භාවනාය ඵවමාහ. තච රූපසදිසාය නාම න හවිතබ්බන්ති හිස්ස අධිප්පායො. ගන්ධබ්බමනුස්සලොකෙති මූලගන්ධාදිනිස්සිතෙසු ගන්ධබ්බෙසු ච මනුස්සලොකෙ ච. වාරුපුබ්බඨගීති වාරුතා පුබ්බඨගෙන උරුලක්ඛණෙන සමන්තාගතෙ. නාමඤ්ච බන්ධවෙති අත්තනො නාමගොත්තඤ්ච බන්ධවෙ ච මය්හං අක්ඛාහීති වදති.

තතො දෙවධීතා අට්ඨ ගාථා අභාසි -

11.

“යං ත්වං පති නිසින්තොසි, රම්මං බ්‍රාහ්මණ කොසිකිං;
සාහං භුසාලයාචුත්ථා, වරවාරිවහොසසා.

12.

“නානාදුමගණාකිණ්ණා, බහුකා ගිරිකන්දරා;
මමෙව පමුඛා හොන්ති, අභිසන්දන්ති පාවුසෙ.

13.

“අථො බහු වනතොදා, නීලවාරිවහින්ධරා;
බහුකා නාගවිත්තොදා, අභිසන්දන්ති වාරිනා.

14.

“තා අම්බජම්බුලබුජා, නීපා තාලා චුදුම්බරා;
බහුනි ඵලජාතානි, ආවහන්ති අභිණ්භසො.

15.

“යං කිඤ්චි උභතො තීරෙ, ඵලං පතති අම්බුනි;
අසංසයං තං සොතස්ස, ඵලං හොති වසානුගං.

16.

“ඵතදඤ්ඤාය මෙධාවි, පුපුපඤ්ඤ සුණොහි මෙ;
මා රොවය මහිසඬිගං, පටිසෙධ ජනාධිප.

17.

“න වාහං වඩ්ඪවං මඤ්ඤෙ, යං ත්වං රට්ඨාහිවඩ්ඪන;
ආවෙය්‍යමානො රාජ්සි, මරණං අහිකඬිබසි.

18.

“තස්ස ජානන්ති පිතරො, ගන්ධබ්බා ව සදෙවකා;
යෙ වාපි ඉසයො ලොකෙ, සඤ්ඤතත්තා තපස්සිනො;
අසංසයං තෙපි ජානන්ති, පට්ඨභූතා යසස්සිනො”ති.

තත්ථ කොසිකින්ති යං ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, රම්මං කොසිකිං ගඬිගං පති නිසින්තො. භුසාලයාචුත්ථාති භූසෙ වණ්ඩසොතෙ ආලයො යස්ස විමානස්ස, තස්මිං අධිවත්ථා, ගඬිගට්ඨකවිමානවාසිනීති අත්ථො. වරවාරිවහොසසාති වරවාරිවහෙන ඔසෙන සමන්තාගතා. පමුඛාති තා චුත්තජපකාරා ගිරිකන්දරා මං පමුඛං කරොන්ති, අහං තාසං පාමොක්ඛා හොමීති දස්සෙති. අභිසන්දන්තීති සන්දන්ති පවත්තන්ති, තතො තතො

ආගන්ත්වා මං කොසිකිගඬිගං පවිසන්තීති අත්ථො. වනතොදාති න කෙවලං කන්දරාව, අථ ඛො ඛහු වනතොදා තම්භා තම්භා වනම්භා උදකානිපි මං ඛහුනි පවිසන්ති. නීලවාරිවහිත්ඨරාති මණ්ඩණ්ණෙන නීලවාරිනා යුත්තෙ උදකක්ඛන්ධසඬ්ඛාතෙ වහෙ ධාරයන්තියො. නාගචිත්තොදාති නාගානං විත්තිකාරෙන ධනසඬ්ඛාතෙන වා උදකෙන සමන්තාගතා. වාරිනාති එවරූපා හි ඛහු නදියො මං වාරිනාව අභිසන්දන්ති පුරන්තිති දස්සෙති.

තාති තා නදියො. ආවහන්තීති එතානි අම්බාදීනි ආකඬ්ඨන්ති. සබ්බානි හි එතානි උපයොගත්ථෙ පච්චත්තවචනානි. අථ වා තාති උපයොගබ්භුවචනං. ආවහන්තීති ඉමානි අම්බාදීනි තා නදියො ආගච්ඡන්ති, උපගච්ඡන්තීති අත්ථො, එවං උපගතානි පන මම සොතං පවිසන්තීති අධිජ්ජායො. සොතස්සාති යං උභතො තීරෙ ජාතරුක්ඛෙහි එලං මම අම්බුනි පතති, සබ්බං තං මම සොතස්සෙව වසානුගං හොති. නත්ථෙත්ථ සංසයොති එවං අම්බපක්කස්ස නදීසොතෙන ආගමනකාරණං කථෙසි.

මෙධාවි පුපුපඤ්ඤාති උභයං ආලපනමෙව. මා රොවයාති එවං තණ්හාහිසඬිගං මා රොවය. පටිසෙධාති පටිසෙධෙහි නන්ති රාජානං ඔවදති. වඩ්ඪවන්ති පඤ්ඤාවඩ්ඪභාවං පණ්ඩිතභාවං. රට්ඨාහිවඩ්ඪනාති රට්ඨස්ස අභිවඩ්ඪන. ආවෙය්‍යමානොති මංසලොහිතෙහි ආවිසන්තො වඩ්ඪන්තො, තරුණොව හුත්වාති අත්ථො. රාජ්ජිති තං ආලපති. ඉදං චුත්තං හොති – යං ත්වං නිරාහාරතාය සුස්සමානො තරුණොව සමානො අම්බලොහෙන මරණං අභිකඬ්ඛසි, න වෙ අහං තව ඉමං පණ්ඩිතභාවං මඤ්ඤාමීති.

තස්සාති යො පුග්ගලො තණ්හාවසිකො හොති, තස්ස තණ්හාවසිකභාවං “පිතරො”ති සඬ්ඛං ගතා බ්‍රහ්මානො ව සද්ධිං කාමාවචරදෙවෙහි ගන්ධබ්බා ව චුත්තජ්ජකාරා දිබ්බවක්ඛුකා ඉසයො ව අසංසයං ජානන්ති. අනච්ඡරියඤ්ඤෙතං, යං තෙ ඉද්ධිමන්තො ජානෙය්‍යුං, “අසුකො හි නාම තණ්හාවසිකො හොති”ති. පුන තෙසං භාසමානානං වචනං සුත්වා යෙපි තෙසං පට්ඨභූතා යසස්සිනො පරිවාරකා, තෙපි ජානන්ති. පාපකම්මං කරොන්තස්ස හි රහො නාම නත්ථීති තාපසස්ස සංවෙගං උජ්ජාදෙන්ති එවමාහ.

තතො තාපසො චතස්සො ගාථා අභාසි –

19.

“එවං විදිත්වා විදු සබ්බධම්මං, විද්ධංසනං වචනං ජීවිතස්ස;
න වීයතී තස්ස නරස්ස පාපං, සවෙ න වෙනෙති වධාය තස්ස.

20.

“ඉසිපුගසමඤ්ඤාතෙ, එවං ලොකායා විදිතා සති;
අනරියපරිසම්භාසෙ, පාපකම්මං ජිගීසසි.

21.

“සචෙ අහං මරිස්සාමි, තීරෙ තෙ පුපුපුස්සොණි;
අසංසයං තං අසිලොකො, මයි පෙනෙ ආගමිස්සති.

22.

“තස්මා හි පාපකං කම්මං, රක්ඛස්සෙව සුමජ්ඣිමෙ;
මා තං සබ්බො ජනො පච්ඡා, පකුට්ඨායි මයි මතෙ”ති.

තත්ථ එවං විදිත්වාති යථා අහං සීලඤ්ච අනිච්චතඤ්ච ඡානාමි, එවං ඡානිත්වා ධීතස්ස. විදුති විදුනො. සබ්බධම්මන්ති සබ්බං සුවරිතධම්මං. තිව්ධඤ්චි සුවරිතං ඉධ සබ්බධම්මොති අධිජ්ජෙතං. විද්ධංසනන්ති භඩ්ගං. චචනන්ති චුතිං. ජීවිතස්සාති ආයුනො. ඉදං චුත්තං හොති – එවං විදිත්වා ධීතස්ස පණ්ඩිතස්ස සබ්බං සුවරිතධම්මං ජීවිතස්ස ච අනිච්චතං ඡානන්තස්ස එවරූපස්ස නරස්ස පාපං න වියති න වඩ්ඪති. සචෙ න චෙනෙති වධාය තස්සාති තස්ස සඩ්ධං ගතස්ස පරපුග්ගලස්ස වධාය න චෙනෙති න පකජ්ජෙති, නෙව පරපුග්ගලං වධාය චෙනෙති, නාපි පරසන්තකං විනාසෙති, අහඤ්ච කස්සපි වධාය අචෙනෙත්වා කෙවලං අම්බපක්කෙ ආසඩ්ගං කත්වා ගඩ්ගං ඔලොකෙන්තො නිසින්තො, ත්වං මය්හං කිං නාම අකුසලං පස්සසීති.

ඉසිපුගසමඤ්ඤාතෙති ඉසිගණෙන සුට්ඨු අඤ්ඤාතෙ ඉසිනං සම්මතෙ. එවං ලොකායාති ත්වං නාම පාපපවාහනෙන ලොකස්ස හිතාති එවං විදිතා. සතීති සති සොහනෙ උත්තමෙති ආලපනමෙතං. අනරියපරිසම්භාසෙති “තස්ස ඡානන්ති පිතරො”තිආදිකාය අසුන්දරාය පරිභාසාය සමන්තාගතෙ. ජීගිසසීති මයි පාපෙ අසංවිජ්ජන්තෙපි මං එවං පරිභාසන්ති ච පරමරණං අජ්ඣුපෙක්ඛන්ති ච අත්තතො පාපකම්මං ගචෙසසි උජ්ජාදෙසි. තීරෙ තෙති තච ගඩ්ගාතීරෙ. පුපුපුස්සොණිති පුපුලාය සුන්දරාය සොණියා සමන්තාගතෙ. පෙනෙති අම්බපක්කං අලහිත්වා පරලොකං ගතෙ, මතෙති අත්ථො. පකුට්ඨායීති අක්කොසි ගරහි නින්දි. “පක්චත්ථාසි”තිපි පාඨො.

තං සුත්වා දෙවධීතා පඤ්ච ගාථා අභාසි –

23.

“අඤ්ඤාතමෙතං අවිසය්හසාහි, අත්තානමම්බඤ්ච දදාමි තෙ තං;
යො දුබ්බජෙ කාමගුණෙ පභාය, සන්තිඤ්ච ධම්මඤ්ච අධිට්ඨිතොසි.

24.

“යො හිත්වා පුබ්බසඤ්ඤාගං, පච්ඡාසංයොජනෙ ධීතො;
අධම්මඤ්චෙව චරති, පාපඤ්චස්ස පච්ඪසීති.

25.

“එහි තං පාපයිස්සාමි, කාමං අප්පොස්සුකො භව;
උපනායාමි සීතස්මිං, විහරාහි අනුස්සුකො.

26.

“තං පුප්ඵරසමත්තෙහි, වක්කඬ්ගෙහි අරින්දම;
කොඤ්චා මයුරා දිවියා, කොලට්ඨිමධුසාලිකා;
කුජිතා භංසපුගෙහි, කොකිලෙන්ථ පබ්බොධරෙ.

27.

“අම්බෙන්ථ විජ්ජසාබග්ගා, පලාලබලසන්නිභා;
කොසම්බසලලා නීපා, පක්කතාලවිලම්බිනො”ති.

තත්ථ අඤ්ඤාතමෙතන්ති “ගරභා තෙ භවිස්සතීති වදන්තො අම්බපක්කත්ථාය වදසී”ති එතං කාරණං මයා අඤ්ඤාතං. අවිසය්භසාහීති රාජානො නාම දුස්සභං සහන්ති, තෙන නං ආලපන්ති එවමාහ. අත්තානන්ති තං ආලිඬ්ගිත්වා අම්බවනං නයන්ති අත්තානඤ්ච තෙ දදාමි තඤ්ච අම්බං. කාමගුණෙති කඤ්චනමාලාසෙනවිජත්තපටිමණ්ඩිතෙ වත්ථුකාමෙ. සන්නිඤ්ච ධම්මඤ්චාති දුස්සිලාචුපසමෙන සන්නිසඬ්ඛාතං සීලඤ්චෙව සුවරිතධම්මඤ්ච. අධිට්ඨිතොසීති යො ත්වං ඉමෙ ගුණෙ උපගතො, එතෙසු වා පතිට්ඨිතොති අත්ථො.

පුබ්බසඤ්ඤාගන්ති පුරිමබන්ධනං. පච්ඡාසංයොජනෙති පච්ඡිමබන්ධනෙ. ඉදං චුත්තං හොති — අම්භො තාපස යො මහන්තං රජ්ජසිරිවිභවං පභාය අම්බපක්කමත්තෙ රසතණ්භාය බජ්ඣත්වා වාතාතපං අගණෙත්වා නදීතීරෙ සුස්සමානො නිසීදති, සො මහාසමුද්දං තරිත්වා චෙලන්තෙ සංසීදනපුග්ගලසදියො. යො පුග්ගලො රසතණ්භාවසිකො අධම්මඤ්චෙව වරති, රසතණ්භාවසෙන කරියමානං පාපඤ්චස්ස පවඬ්ඨතීති. ඉති සා තාපසං ගරහන්ති එවමාහ.

කාමං අප්පොස්සුකො භවාති එකංසෙනෙව අම්බපක්කෙ නිරාලයො හොති. සීතස්මීන්ති සීතලෙ අම්බවනෙ. තන්ති එවං වදමානාව දෙවතා තාපසං ආලිඬ්ගිත්වා උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ආකාසෙ පක්ඛන්තා තියොජනිකං දිබ්බඅම්බවනං දිස්වා සකුණසද්දඤ්ච සුත්වා තාපසස්ස ආචික්ඛන්ති “ත”න්ති එවමාහ. පුප්ඵරසමත්තෙහිති පුප්ඵරසෙන මත්තෙහි. වක්කඬ්ගෙහිති වඬ්කගිවෙහි සකුණෙහි අභිනාදිතන්ති අත්ථො. ඉදානි තෙ සකුණෙ ආචික්ඛන්ති “කොඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ දිවියාති දිබ්බා. කොලට්ඨිමධුසාලිකාති කොලට්ඨිසකුණා ව නාම සුවණ්ණසාලිකා සකුණා ව. එතෙ දිබ්බසකුණා එත්ථ වසන්තීති දස්සෙති. කුජිතා භංසපුගෙහිති භංසගණෙහි උපකුජිතා විරවසඬ්ඝට්ටිතා. කොකිලෙන්ථ පබ්බොධරෙති එත්ථ අම්බවනෙ කොකිලා වස්සන්තියො අත්තානං පබ්බොධෙන්ති ඤාපෙත්ති.

අම්බෙන්ටානි අම්බා එත්ථ. විජ්ජසාබ්බගාති ඵලහාරෙන ඔනමිතසාබ්බගා. පලාලබ්බසන්නිහාති පුප්ඵසන්නිවයෙන සාලිපලාලබ්බසදිසා. පක්කතාලවිලම්බිනොති පක්කතාලඵලවිලම්බිනො. ඵවරූපා රුක්ඛා ච එත්ථ අත්ථිති අම්බවනං වණ්ණෙනි.

වණ්ණයිත්වා ච පන තාපසං තත්ථ ඔතාරෙත්වා “ඉමස්මිං අම්බවනෙ අම්බානි බාදන්තො අත්තනො තණ්හං පුරෙහී”ති වත්වා පක්කාමි. තාපසො අම්බානි බාදිත්වා තණ්හං පුරෙත්වා විස්සමිත්වා අම්බවනෙ විවරන්තො තං පෙනං දුක්ඛං අනුභවන්තං දිස්වා කිඤ්චි වත්තුං නාසක්ඛි. සූරියෙ පන අත්ථභිගතෙ තං නාටකිත්ථිපරිවාරිතං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානං දිස්වා තිස්සො ගාථා අභාසි -

28.

“මාලී කිරිටි කායුරී, අභිගදී වන්දනුස්සදො;
රත්තිං ත්වං පරිවාරෙසි, දිවා වෙදෙසි වෙදනං.

29.

“සොළසිත්ථිසහස්සානි, යා තෙමා පරිවාරිකා;
ඵවං මහානුභාවොසි, අඛිභුතො ලොමහංසනො.

30.

“කිං කම්මමකරී පුබ්බෙ, පාපං අත්තදුබාවහං;
යං කරිත්වා මනුස්සෙසු, පිට්ඨිමංසානි බාදසී”ති.

තත්ථ මාලීති දිබ්බමාලාධරො. කිරිටීති දිබ්බවෙය්නධරො. කායුරීති දිබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතො. අභිගදීති දිබ්බභිගදසමන්තාගතො. වන්දනුස්සදොති දිබ්බවන්දනවිලිත්තො. පරිවාරෙසිති ඉන්ද්‍රියානි දිබ්බවිසයෙසු වාරෙසි. දිවානි දිවා පන මහාදුක්ඛං අනුභොසි. යා තෙමානි යා තෙ ඉමා. අඛිභුතොති මනුස්සලොකෙ අභුතපුබ්බො. ලොමහංසනොති යෙ තං පස්සන්ති, තෙසං ලොමානි හංසන්ති. පුබ්බෙති පුරිමහවෙ. අත්තදුබාවහන්ති අත්තනො දුක්ඛාවහං. මනුස්සෙසුති යං මනුස්සලොකෙ කත්වා ඉදානි අත්තනො පිට්ඨිමංසානි බාදසීති ප්‍රච්ඡති.

පෙනො තං සඤ්ජානිත්වා “තුම්හෙ මං න සඤ්ජානාථ, අහං තුම්හාකං පුරොහිතො අහොසිං, ඉදං මෙ රත්තිං සුබානුභවනං තුම්හෙ නිස්සාය කතස්ස උපඨිඬුපොසථස්ස නිස්සන්දෙන ලද්ධං, දිවා දුක්ඛානුභවනං පන මයා පකතස්ස පාපස්සෙව නිස්සන්දෙන. අහඤ්භි තුම්හෙහි විනිච්ඡයෙ යපිතො කුට්ඨිධං කරිත්වා ලඤ්ජං ගහෙත්වා පරපිට්ඨිමංසිකො හුත්වා තස්ස දිවා කතස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන ඉදං දුක්ඛං අනුභවාමී”ති වත්වා ගාථාද්වයමාහ -

31.

“අජ්ඣන්තානි පටිග්ගය්හ, කාමෙසු ගධිනො අහං;
අවරිං දීඝමද්ධානං, පරෙසං අභිතායහං.

32.

“යො පිට්ඨිමංසිකො හොති, එවං උක්ඛච්ච බාදති;
යථාහං අජ්ජ බාදාමි, පිට්ඨිමංසානි අත්තනො”ති.

තත්ථ අජ්ඣන්තානීති වෙදෙ. පටිග්ගය්හානි පටිග්ගහෙත්වා අධිශිත්වා. අවරින්ති පටිපජ්ජිං. අභිතායහන්ති අභිතාය අත්ථනාසනාය අහං. යො පිට්ඨිමංසිකොති යො පුග්ගලො පරෙසං පිට්ඨිමංසබාදකො පිසුණො හොති. උක්ඛච්චාති උක්ඛන්තිත්වා.

ඉදඤ්ච පන වත්වා තාපසං පුච්ඡි – “තුම්හෙ කථං ඉධාගතා”ති. තාපසො සබ්බං විත්ථාරොත කථෙසි. “ඉදානි පන, හන්තෙ, ඉධෙව වසිස්සථ, ගම්ස්සථා”ති. “න වසිස්සාමි, අස්සමපදංයෙව ගම්ස්සාමි”ති. පෙනො “සාධු, හන්තෙ, අහං වො නිබද්ධං අම්බපක්කෙන උපට්ඨනිස්සාමි”ති වත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන අස්සමපදෙයෙව ඔතාරොත්වා “අනුක්කණ්ඨා ඉධෙව වසථා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා ගතො. තතො පට්ඨාය නිබද්ධං අම්බපක්කෙන උපට්ඨනි. තාපසො තං පරිභුඤ්ජන්තො කසිණපරිකම්මං කර්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා උපාසකානං ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොනාපන්නා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො. තදා දෙවධීතා උජ්ජලවණ්ණො අහොසි, තාපසො පන අහමෙව අහොසින්ති.

කිංජන්දජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[512] 2. තුම්හජාතකවණ්ණනා

කො පාතුරාසීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො විසාඛාය සභායිකා සුරාපිතා පඤ්චසතා ඉත්ථියො ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියං කිර සුරාජණෙ සඬුට්ඨෙයො තා පඤ්චසතා ඉත්ථියො සාමිකානං ඡණෙ කිළ්මානානං තික්ඛසුරං පටියාදෙත්වා “ඡණං කිළිස්සාමා”ති සබ්බාපි විසාඛාය සන්තිකං ගන්ත්වා “සභායිකෙ ඡණං කිළිස්සාමා”ති වත්වා “අයං සුරාජණො, න අහං සුරං පිච්ඡිස්සාමි”ති චුත්තෙ – “තුම්හෙ සම්මාසම්බුද්ධස්ස දානං දෙථ, මයං ඡණං කරිස්සාමා”ති ආහංසු. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තා උයොපෙත්වා සත්ථාරං නිමන්තාපෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා බහුං ගන්ධමාලං ආදාය සායන්හසමයෙ ධම්මකථං සොතුං තාහි පරිචුතා ජෙතවනං අගමාසි. තා පනිත්ථියො සුරං පිච්චානාව තාය සද්ධිං ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා සුරං පිච්චිවාත තාය සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං

අගමංසු. විසාබා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි, ඉතරාසු එකච්චා සත්ථු සන්තිකෙයෙව නච්චිංසු, එකච්චා ගායිංසු, එකච්චා හත්ථකුක්කුච්චපාදකුක්කුච්චානි, එකච්චා කලහං අකංසු.

සත්ථා තාසං සංවෙගජනනත්ථාය හමුකලොමතො රංසී විස්සජ්ජෙසි, අන්ධකාරනිමිසා අහොසි. තා භිතා අහෙසුං මරණභයතජ්ජිතා, තෙන තාසං සුරා ජීරි. සත්ථා නිසින්තපල්ලඬකෙ අන්තරහිතො සිනෙරුමුද්ධනි යත්වා උණ්ණලොමතො රංසී විස්සජ්ජෙසි, වන්දසුරියසහස්සුග්ගමනං විය අහොසි. සත්ථා තත්ථ ධීතොව තාසං සංවෙගජනනත්ථාය –

“කො නු භාසො කිමානන්දො, නිච්චං පජ්ජලිතෙ සති;
අන්ධකාරෙන ඔනද්ධා, පදීපං න ගවෙසථා”ති. (ධ. ප. 146) –

ඉමං ගාථමාහ. ගාථාපරියොසානෙ තා පඤ්චසතාපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨායාය බුද්ධාසනෙ නිසීදි. අථ නං විසාබා වන්දිත්වා, “හන්තෙ, ඉදං හිරොත්තජ්ජහෙදකං සුරාපානං නාම කදා උජ්ජන්ත”න්ති ප්‍රච්ඡී. සො තස්සා ආචික්ඛන්තො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකො කාසිරට්ඨවාසී සුරො නාම වනචරකො හණ්ඩපරියෙසනත්ථාය හිමවන්තං අගමාසි. තත්ථෙට්ඨකො රුක්ඛො උග්ගන්ත්වා පොරිසමත්තෙ යානෙ තිධාකජ්ජො අහොසි. තස්ස තිණ්ණං කජ්ජානං අන්තරෙ වාටිජ්ජමාණො ආවාටො අහොසි. සො දෙවෙ වස්සන්තෙ උදකෙන පූරිතො, තං පරිවාරෙත්වා හරිතකී ආමලකී මරිචගච්ඡො ව අහොසි, තෙසං පක්කානි ඵලානි ඡිජ්ජිත්වා තත්ථ පතන්ති. තස්සාවිදුරෙ සයංජාතසාලි ජාතො, තතො සුවකා සාලිසීසානි ආහරිත්වා තස්මිං රුක්ඛෙ නිසීදිත්වා බාදන්ති. තෙසං බාදමානානං සාලිපි තණ්ඩුලාපි තත්ථ පතන්ති. ඉති තං උදකං සූරියසන්තාපෙන පච්චමානං රසං ලොහිතවණ්ණං අහොසි. නිදාසසමයෙ පිපාසිතා සකුණගණා ආගන්ත්වා තං පිචිත්වා මත්තා පරිවත්තිත්වා රුක්ඛමුලෙ පතිංසු, තස්මිං ථොකං නිද්දායිත්වා විකූජමානා පක්කමන්ති. රුක්ඛසුනබ්බකට්ඨසුපි එසෙව නයො. වනචරකො තං දිස්වා “සවෙ ඉදං විසං හවෙය්‍ය, ඉමෙ මරෙය්‍ය්‍යං, ඉමෙ පන ථොකං නිද්දායිත්වා යථාසුඛං ගච්ඡන්ති, නයිදං විස”න්ති සයං පිචිත්වා මත්තො හුත්වා මංසං බාදිතුකාමො අහොසි. තතො අග්ගිං කත්වා රුක්ඛමුලෙ පතීතෙ තිත්තිරකුක්කුට්ඨාදයො මාරෙත්වා මංසං අඬගාරෙ පචිත්වා එකෙන හත්ථෙත නච්චන්තො එකෙන මංසං බාදන්තො එකාහද්විහං තත්ථෙව අහොසි.

තතො පන අවිදුරෙ එකො වරුණො නාම තාපසො වසති. වනචරකො අඤ්ඤදාපි තස්ස සන්තිකං ගච්ඡති. අථස්ස එතදහොසි – “ඉදං පානං තාපසෙන සද්ධිං පිචිස්සාමී”ති. සො එකං වෙළුනාලිකං පූරෙත්වා පක්කමංසෙන සද්ධිං ආහරිත්වා පණ්ණසාලං ගන්ත්වා, “හන්තෙ, ඉමං

පිට්ඨා”ති වත්වා උභොපි මංසං බාදන්තා පිට්ඨසු. ඉති සුරෙන ච වරුණෙන ච දිට්ඨත්තා තස්ස පානස්ස “සුරා”ති ච “වරුණා”ති ච නාමං ජාතං. තෙ උභොපි “අත්ථෙසො උපායො”ති වෙළුනාලියො පුරන්වා කාපේනාදාය පච්චන්තනගරං ගන්ත්වා “පානකාරකා නාම ආගතා”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙසුං. රාජා තෙ පක්කොසාපෙසි, තෙ තස්ස පානං උපනෙසුං. රාජා ද්වෙ තයො වාරෙ පිට්ඨත්වා මජ්ඣේ, තස්ස තං එකාහද්විහමත්තමෙව අභොසි. අථ තෙ “අඤ්ඤම්පි අත්ථි”ති පුච්ඡි. “අත්ථි, දෙවා”ති. “කුහි”න්ති? “හිමවන්තෙ දෙවා”ති. “තෙන හි ආනෙථා”ති. තෙ ගන්ත්වා එකද්වෙ වාරෙ ආනෙත්වා “නිබ්බදං ගන්තුං න සක්ඛිස්සාමා”ති සම්භාරෙ සල්ලක්ඛෙත්වා තස්ස රුක්ඛස්ස තචං ආදිං කත්වා සබ්බසම්භාරෙ පක්ඛිපිත්වා නගරෙ සුරං කරිංසු. නාගරා සුරං පිට්ඨත්වා පමාදං ආපන්නා දුග්ගතා අහෙසුං, නගරං සුඤ්ඤං විය අභොසි, තෙන පානකාරකා තතො පලායිත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා “පානකාරකා ආගතා”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙසුං. රාජා තෙ පක්කොසාපෙත්වා පරිබ්බයං අදාසි. තෙ තත්ථාපි සුරං අකංසු, තම්පි නගරං තථෙව විනස්සි, තතො පලායිත්වා සාකෙතං, සාකෙතතො සාවත්ථිං අගමංසු.

තදා සාවත්ථියං සබ්බමිත්තො නාම රාජා අභොසි. සො තෙසං සඤ්ඤා කත්වා “කෙන වො අත්ථො”ති පුච්ඡිත්වා “සම්භාරමූලෙන වෙච සාලිපිට්ඨෙන ච පඤ්චහි වාට්ඨතෙහි වා”ති චුත්තෙ සබ්බං දාපෙසි. තෙ පඤ්චසු වාට්ඨතෙසු සුරං සංඝායාපෙත්වා මුසිකභයෙන වාට්ට්ඨකත්ථාය එකෙකාය වාට්ඨා සන්තිකෙ එකෙකං බිලාරං බන්ධංසු. තෙ පච්චිත්වා උත්තරණකාලෙ වාට්ඨකුච්ඡිසු පග්ගරන්තං සුරං පිට්ඨත්වා මත්තා නිද්දායිංසු. මුසිකා ආගන්ත්වා තෙසං කණ්ණනාසිකදායීකනඤ්ඤාට්ඨෙ බාදිත්වා අගමංසු. “බිලාරා සුරං පිට්ඨත්වා මතා”ති ආයුත්තකපුරිසා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “විසකාරකා එතෙ හවිස්සන්ති”ති තෙසං ද්විත්තම්පි ජනානං සීසානි ඡින්දාපෙසි. තෙ “සුරං දෙව, මධුරං දෙවා”ති විරචන්තාච මරිංසු. රාජා තෙ මාරාපෙත්වා “වාට්ඨො හින්දවා”ති ආණාපෙසි. බිලාරාපි සුරාය ජිණ්ණාය උට්ඨහිත්වා කිලන්තා විවරිංසු, තෙ දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “සවෙ වීසං අස්ස, එතෙ මරෙය්‍යං, මධුරෙනෙව හවිතබ්බං, පිට්ඨස්සාමි න”න්ති නගරං අලඬකාරාපෙත්වා රාජඤ්ඤා මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා අලඬකතමණ්ඩපෙ සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා අමච්චගණපරිවුතො සුරං පාතුං ආරහි.

තදා සක්කො දෙවරාජා “කෙ නු බො මාතුපට්ඨානාදීසු අප්පමත්තා තිණි සුවරිතානි පුරන්ති”ති ලොකං වොලොකෙන්තො තං රාජානං සුරං පාතුං නිසින්තං දිස්වා “සවායං සුරං පිට්ඨස්සති, සකලජම්බුදීපො නස්සිස්සති. යථා න පිට්ඨස්සති, තථා නං කරිස්සාමි”ති එකං සුරාපුණ්ණං කුම්භං හත්ථනලෙ යපෙත්වා බ්‍රාහ්මණවෙසෙනාගන්ත්වා රඤ්ඤො සම්මුඛට්ඨානෙ ආකාසෙ යත්වා “ඉමං කුම්භං කිණාථ, ඉමං කුම්භං කිණාථා”ති ආහ. සබ්බමිත්තරාජා

තං තථා වදන්තං ආකාසෙ යීතං දිස්වා “කුතො නු ඛො බ්‍රාහ්මණො ආගච්ඡති”ති තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො තිස්සො ගාථා අභාසි -

33.

“කො පාතුරාසී තිදිවා නහම්හි, ඔහාසයං සංවරිං චන්දිමාව;
ගත්තෙහි තෙ රස්මියො නිච්ඡරන්ති, සතෙරතා විජ්ජුරිවන්තලික්ඛෙ.

34.

“සො ඡින්නවාතං කමසි අසම්හි, වෙහායසං ගච්ඡසි තිට්ඨසි ව;
ඉද්ධි නු තෙ වත්ථුකතා සුභාවිතා, අනද්ධගුනං අපි දෙවතානං.

35.

“වෙහායසං ගම්මමාගම්ම තිට්ඨසි, කුම්භං කිණාථාති යමෙතමත්ථං;
කො වා තුවං කිස්ස වා තාය කුම්භො, අක්ඛාහි මෙ බ්‍රාහ්මණ ඵතමත්ථ”න්ති.

තත්ථ කො පාතුරාසීති කුතො පාතුභූතොසි, කුතො ආගතොසීති අත්ථො. තිදිවා නහම්හිති කිං තාවතිංසහවතා ආගන්ත්වා ඉධ නහම්හි ආකාසෙ පාකටො ජාතොසීති ප්‍රච්ඡති. සංවරිත්ති රත්තිං. සතෙරතාති එවංනාමිකා. සොති සො ත්වං. ඡින්නවාතන්ති වලාහකොපි තාව වාතෙන කමති, තස්ස පන සොපි වාතො නත්ථි, තෙනෙවමාහ. කමසීති පවත්තෙසි. අසම්හිති අප්පට්ඨෙ ආකාසෙ. වත්ථුකතාති වත්ථු විය පතිට්ඨා විය කතා. අනද්ධගුනං අපි දෙවතානන්ති යා පදසා අද්ධානං අගමනෙන අනද්ධගුනං දෙවතානං ඉද්ධි, සා අපි තව සුභාවිතාති ප්‍රච්ඡති. වෙහායසං ගම්මමාගම්මාති ආකාසෙ පවත්තං පදවිතිහාරං පටිච්ච නිස්සාය. “තිට්ඨසි”ති ඉමස්ස “කො වා තුව”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො, එවං තිට්ඨමානො කො වා ත්වන්ති අත්ථො. යමෙතමත්ථන්ති යං එතං වදසි. ඉමස්ස “කිස්ස වා තාය”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො, යං එතං කුම්භං කිණාථාති වදසි, කිස්ස වා තෙ අයං කුම්භොති අත්ථො.

තතො සක්කො “තෙන හි සුණාහි”ති වත්ථා සුරාය දොසෙ දස්සෙන්නො ආහ -

36.

“න සප්පිකුම්භො නපි තෙලකුම්භො, න ථාණිතස්ස න මධුස්ස කුම්භො;
කුම්භස්ස වජ්ජාති අනප්පකානි, දොසෙ ඛහු කුම්භගතෙ සුණාථ.

37.

“ගලෙයා යං පිත්වා පතෙ පපාතං, සොබ්භං ගුහං වන්දනියොලිගල්ලං;

බහුමිපි භුඤ්ජෙය්‍ය අභොජනෙය්‍යං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

38.

“යං පිත්වා චිත්තස්මිං අනෙසමානො, ආභිණ්ඩතී ගොරිව භක්ඛසාදී;
අනාථමානො උපගායති නච්චති ච, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

39.

“යං වෙ පිවිත්වා අවෙලොච නග්ගො, චරෙය්‍ය ගාමෙ විසිඛන්තරානි;
සම්මුළුභවිත්තො අතිවෙලසායී, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

40.

“යං පිත්වා උට්ඨාය පවෙධමානො, සීසඤ්ච බාහුඤ්ච පචාලයන්තො;
සො නච්චතී ආරුකටල්ලකොච, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

41.

“යං වෙ පිවිත්වා අග්ගිද්ධිසා සයන්ති, අථො සිගාලෙහිපි බාදිතාසෙ;
ඛන්ධං වධං භොගජානිඤ්චුපෙත්ති, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

42.

“යං පිත්වා භාසෙය්‍ය අභාසනෙය්‍යං, සභායමාසීනො අපෙතවත්ථො;
සම්මක්ඛිතො චන්තගතො ඛ්‍යාසන්තො, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

43.

“යං වෙ පිවිත්වා උක්කට්ඨො ආවිලක්ඛො, මමෙව සබ්බපථවීති මඤ්ඤෙ;
න මෙ සමො වාතුරන්තොපි රාජා, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

44.

“මානාතිමානා කලහානි පෙසුණි, දුබ්බණ්ණනී නග්ගයිති පලායිති;
වොරාන ධුත්තාන ගතී නිකෙතො, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

45.

“ඉද්ධානි ඵිතානි කුලානි අස්සු, අනෙකසාහස්සධනානි ලොකෙ;
උච්ඡින්නදායජ්ජකතානිමාය, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

46.

“ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං, ඛේතං ගවං යත්ථ විනාසයන්ති;
උච්ඡෙදනී විත්තගතං කුලානං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

47.

“යං වෙ පිත්වා දිත්තරූපොව පොසො, අක්කොසති මාතරං
පිතරඤ්ච;
සස්සුම්පි ගණ්භෙය්‍ය අටොපි සුණ්භං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං
කිණාථ.

48.

“යං වෙ පිත්වා දිත්තරූපොව නාරී, අක්කොසති සස්සුරං සාමිකඤ්ච;
දාසම්පි ගණ්භෙ පරිවාරිකම්පි, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

49.

“යං වෙ පිවිත්වාන හනෙය්‍ය පොසො, ධම්මෙ යීතං සමණං
බ්‍රාහ්මණං වා;
ගච්ඡෙ අපායම්පි තතොනිදානං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

50.

“යං වෙ පිවිත්වා දුච්චරිතං චරන්ති, කායෙන වාචාය ච චෙතසා ව;
නිරයං චජන්ති දුච්චරිතං චරිත්වා, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං
කිණාථ.

51.

“යං යාවමානා න ලහන්ති පුබ්බෙ, බහුං භිරඤ්ඤම්පි පරිච්චජන්තා;
සො තං පිවිත්වා අලිකං භණාති, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

52.

“යං වෙ පිත්වා පෙසනෙ පෙසියන්තො, අච්චායිකෙ කරණීයම්භි
ජාතෙ;
අත්ථම්පි සො නජ්ජජානාති චුත්තො, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං
කිණාථ.

53.

“භිරිමනාපි අභිරිකභාවං, පාතුං කරොන්ති මදනාය මත්තා;
ධීරාපි සන්තා බහුකං භණන්ති, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

54.

“යං වෙ පිත්වා එකච්ඡා සයන්ති, අනාසකා ඵණ්ඩිලදුක්ඛසෙය්‍යං;
දුබ්බණ්ණියං ආයසකාසද්වුපෙන්නි, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං
කිණාථ.

55.

“යං වෙ පිත්වා පත්තබන්ධා සයන්ති, ගාවො කුට්භතාව න හි
වාරුණියා;
වෙගො නරෙන සුසහොරිව, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං කිණාථ.

56.

“යං මනුස්සා විවජ්ජන්ති, සජ්ජං සොරවිසම්ච;
තං ලොකෙ විසසමානං, කො නරො පාතුමරහති.

57.

“යං වෙ පිත්වා අන්ධකවෙණ්ඩපුත්තා, සමුද්දතීරෙ පරිවාරයන්තා;
උපක්කමුං මුසලෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං, තස්සා පුණ්ණං කුම්භමිමං
කිණාථ.

58.

“යං වෙ පිත්වා පුබ්බදෙවා පමත්තා, තිදිවා චුතා සස්සතියා සමායා;
තං තාදිසං මජ්ජමිමං නිරත්ථකං, ජාතං මහාරාජ කථං පිවෙය්‍ය.

59.

“නයිමස්මිං කුම්භස්මිං දධි වා මධු වා, එවං අභිඤ්ඤාය කිණාහි රාජ;
එවඤ්ඤිමං කුම්භගතා මයා තෙ, අක්ඛාතරූපං තව සබ්බමිත්තා”ති.

තත්ථ වජ්ජානීතිආදීනවා. ගලෙය්‍යාති ගච්ඡන්තො පදෙ පදෙ
පරිවත්තෙය්‍ය. යං පිත්වා පතෙති යං පිවිත්වා පතෙය්‍ය. සොබ්භන්ති ආවාටං.
චන්දනියොළිගල්ලන්ති චන්දනිකඤ්ච ඔළිගල්ලඤ්ච. අභොජනෙය්‍යන්ති
භුඤ්ජිතුං අයුත්තං. අනෙසමානොති අනිස්සරො. ගොරිවාති ගොණො විය.
හක්ඛසාදීති පුරාණකසට්ඨාදකො, යථා සො තත්ථ තත්ථ හක්ඛසං
පරියෙසන්තො ආභිණ්ඩති, එවං ආභිණ්ඩතීති අත්ථො. අනාට්ඨානොති
නිරවස්සයො අනාට්ඨා විය. උපගායතීති අඤ්ඤං ගායන්තං දිස්වා
උපගන්ත්වා ගායති. අවෙලොවාති අවෙලකො විය. විසිබන්තරාතීති
අන්තරවිථියො. අතිවෙලසායීති අතිවිරම්පි නිද්දං ඔක්කමෙය්‍ය.
“අතිවෙලවාරි”තිපි පායො, අතිවෙලවාරි හුත්වා චරෙය්‍යාති අත්ථො.

දාරුකටල්ලකො වාති දාරුමයයන්තරූපකං විය.
භොගජානිඤ්චුපෙන්නීති භොගජානිඤ්ච උපෙන්නි, පාණාතිපාතාදීති කත්වා
දණ්ඩපිළිතා ධනජානිඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච වධබන්ධනාදිදුක්ඛං පාපුණන්තීති

අත්ථො. වන්තගතොති අත්තනො වන්තස්මිං ගතො. බ්‍යසන්තොති බ්‍යසනාපන්තො. “විසන්තො”තිපි පාඨො, තස්මිං වන්තෙ ඔසන්තොති අත්ථො. උක්කට්ඨොති අභං මහායොධො, කො මයා සදිසො අත්ථිති එවං උක්කංසගතො භුත්වා. ආවිලක්ඛොති රත්තක්ඛො. සබ්බපථවීති සබ්බො පථවී. “සබ්බපුපුච්ඡි”තිපි පාඨො. වාතුරන්තොති චතුසමුද්දපරියන්තාය පථවියා ඉස්සරො. මානාතිමානාති මානකාරිකා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. ගතීති නිබ්බන්ති. නිකෙතොති නිවාසො. තස්සා පුණ්ණන්ති යා එවරූපා, තස්සා පුණ්ණං. ඉද්ධානීති සමිද්ධානි. ඒතානීති වත්ථාලඤ්ඤාකරකප්පහණ්ඩෙහි පුප්ඵිතානි. උච්ඡින්නදායප්පකතානීති උච්ඡින්නදායාදානි නිද්ධනානි කතානි. යත්ථ විනාසයන්තීති යං නිස්සාය යත්ථ පතිට්ඨිතා, එවං බහුමිපි ධනධක්ඛ්ඤාදිසාපතෙය්‍යං නාසයන්ති, කපණා භොන්ති.

දිත්තරූපොති දප්පිතරූපො. ගණ්ඨෙය්‍යාති හරියසඤ්ඤාය කිලෙසවසෙන හත්ථෙ ගණ්ඨෙය්‍ය. දාසමිපි ගණ්ඨෙහි අත්තනො දාසමිපි කිලෙසවසෙන “සාමිකො මෙ”ති ගණ්ඨෙය්‍ය. පිච්ඡිත්ථානාති පිච්ඡිත්ථා. දුච්චරිතං චරිත්ථානි එවං තිහි ද්වාරෙහි දසවිධමිපි අකුසලං කත්වා. යං යාවමානාති යං පුරිසං පුබ්බෙ සුරං අපිචන්තං බහුං හිරඤ්ඤං පරිච්චජන්තා මුසාවාදං කරොහීති යාවමානා න ලහන්ති. පිත්ථානි පිච්ඡිත්ථා ධීතො. නප්පජානාති චුත්තොති “කෙනට්ඨෙන ආගතොසි”ති චුත්තො සාසනස්ස දුග්ගහිතත්තා තං අත්ථං න ජානාති. හිරිමනාපිති හිරියුත්තචිත්තාපි. එකථුපාති සුකරපොතකා විය හීනජව්වෙහිපි සද්ධිං එකරාසි භුත්වා. අනාසකාති නිරාහාරා. ඵණ්ඩිලුක්ඛසෙය්‍යන්ති භූමියං දුක්ඛසෙය්‍යං සයන්ති. ආයසකාන්ති ගරහං.

පත්තබන්ධානි පතිතක්ඛන්ධා. කුට්ඨතාචාති ගීවාය බද්ධෙන කුට්ඨෙන හතා ගාවො විය, යථා තා තිණං අබාදන්තියො පානියං අපිචන්තියො සයන්ති, තථා සයන්තීති අත්ථො. ඝොරවිසම්චානි ඝොරවිසං විය. විසසමානන්ති විසසදිසං. අන්ධකචෙණ්ඩපුත්තාති දස භාතිකරාජානො. උපක්කමුන්ති පහරිංසු. පුබ්බදෙවොති අසුරා. තිදිවොති තාවතිංසදෙවලොකා. සස්සතියාති සස්සතා, දීඝායුකභාවෙන නිච්චසම්මතා දෙවලොකාති අත්ථො. සමායාති සද්ධිං අසුරමායාහි. ජානන්ති එවං “නිරත්ථකං එත”න්ති ජානන්තො තුම්භාදිසො පණ්ඩිතො පුරිසො කථං පිවෙය්‍ය. කුම්භගතා මයාති කුම්භගතං මයා, අයමෙව වා පාඨො. අක්ඛාතරූපන්ති සභාවතො අක්ඛාතං.

තං සුත්ථා රාජා සුරාය ආදීනවං ඤත්වා තුට්ඨො සක්කස්ස ථුතිං කරොන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

60.

“න මෙ පිතා වා අථවාපි මාතා, එතාදිසා යාදිසකො තුවංසි;

භිතානුකම්පි පරමත්ථකාමො, සොහං කරිස්සං චචනං තචජ්ජ.

61.

“දදාමි තෙ ගාමවරානි පඤ්ච, දාසීසතං සත්ත ගවංසතානි;
ආපඤ්ඤයුත්තෙ ච රථෙ දස ඉමෙ, ආචරියො හොසි
මමත්ථකාමො”ති.

තත්ථ ගාමවරානීති, බ්‍රාහ්මණ, ආචරියස්ස නාම ආචරියභාගො
ඉච්ඡිතබ්බො, සංචච්ඡරෙ සංචච්ඡරෙ සතසහස්සුට්ඨානකෙ තුය්හං පඤ්ච
ගාමෙ දදාමිති වදති. දස ඉමෙති ඉමෙ දස පුරතො ධීතෙ කඤ්චනච්චිත්තෙ
රථෙ දස්සෙන්නො එවමාහ.

තං සුත්වා සක්කො දෙවත්තභාවං දස්සෙත්වා අත්තානං ජානාපෙන්නො
ආකාසෙ යත්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

62.

“තචෙව දාසීසතමත්ථු රාජ, ගාමා ච ගාවො ච තචෙව භොන්තු;
ආපඤ්ඤයුත්තා ච රථා තචෙව, සක්කොහමස්මි තිදසානමිත්ථො.

63.

“මංසොදනං සප්පිපායාසං භුඤ්ජ, බාදස්සු ච ත්වං මධුමාසපුචෙ;
එවං තුවං ධම්මරතො ජනින්ද, අනින්දිතො සග්ගමුපෙහි යාන”න්ති.

තත්ථ එවං තුවං ධම්මරතොති එවං ත්වං නානග්ගරසභොජනං
භුඤ්ජන්නො සුරාපානා විරතො තීණි දුච්චරිතානි පහාය
තිව්ධසුචරිතධම්මරතො හුත්වා කෙනචි අනින්දිතො සග්ගට්ඨානං උපෙහීති.

ඉති සක්කො තස්ස ඔවාදං දත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. සොපි සුරං
අපිච්ඡත්වා සුරාභාජනානි භින්දාපෙත්වා සීලං සමාදාය දානං දත්වා
සග්ගපරායණො අහොසි. ජම්බුදීපෙහි අනුක්කමෙන සුරාපානං
චෙපුල්ලජ්ජත්තං ජාතං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා
රාජා ආනන්දො අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුම්භජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[513] 3. ජයද්දිසජාතකවණ්ණනා

වීරස්සං වත මෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්නො එකං
මාතුපොසකභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුජ්ජන්නවත්ථු සාමජාතකසදිසං
(ජා. 2.22.296 ආදයො). තදා පන සත්ථා “පොරාණකපණ්ඩිතා

කඤ්චනමාලං සෙනවිජත්තං පහාය මාතාපිතරො පොසෙසු’න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කපිලරට්ඨෙ උත්තරපඤ්චාලනගරෙ පඤ්චාලො නාම රාජා අහොසි. තස්ස අග්ගමහෙසී ගබ්භං පටිලභිත්වා පුත්තං විජායි. තස්සා පුරිමභවෙ එකා සපත්තිකා කුප්ඤ්ඤිත්වා “තුය්භං ජාතං ජාතං පජං බාදිතුං සමත්ථා භවිස්සාමි”ති පත්ථනං යට්ඨෙත්වා යක්ඛිනී අහොසි. සා තදා ඔකාසං ලභිත්වා තස්සා පස්සන්තියාව තං අල්ලමංසපෙසිවණ්ණං කුමාරකං ගහෙත්වා මුරුමුරායන්තී බාදිත්වා පක්කාමි. දුතියවාරෙපි තට්ඨෙව අකාසි. තතියවාරෙ පන තස්සා පසුතිසරං පට්ඨකාලෙ ගෙහං පරිවාරෙත්වා ගාළ්භං ආරක්ඛං අකංසු. විජාතදිවසෙ යක්ඛිනී ආගන්ත්වා පුන දාරකං අග්ගමහෙසී. දෙවි “යක්ඛිනී”ති මහාසද්දමකාසි. ආවුධහත්ථා පුරිසා ආගන්ත්වා දෙවියා දින්තසඤ්ඤාය යක්ඛිනීං අනුබන්ධිංසු. සා බාදිතුං ඔකාසං අලහන්තී තතො පලායිත්වා උදකනිද්ධමනං පාවිසි. දාරකො මාතුසඤ්ඤාය තස්සා ථනං මුඛෙන ගණ්ඨි. සා පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙත්වා තතො පලායිත්වා සුසානං ගන්ත්වා දාරකං පාසාණලෙණෙ යට්ඨෙත්වා පටිජග්ගි. අථස්ස අනුක්කමෙන වඩ්ඪමානස්ස මනුස්සමංසං ආහරිත්වා අදාසි. උහොපි මනුස්සමංසං බාදිත්වා තත්ථ වසිංසු. දාරකො අත්තතො මනුස්සභාවං න ජානාති “යක්ඛිනීපුත්තොස්මි”ති සඤ්ඤාය. සො අත්තභාවං ජහිත්වා අත්තරධායිතුං න සක්කොති. අථස්ස සා අත්තරධානත්ථාය එකං මූලං අදාසි. සො මූලානුභාවෙන අත්තරධායිත්වා මනුස්සමංසං බාදන්තො විවරති. යක්ඛිනී වෙස්සවණස්ස මහාරාජස්ස වෙය්‍යාවච්චත්ථාය ගතා තත්ට්ඨෙව කාලමකාසි. දෙවිපි චතුත්ථවාරෙ අඤ්ඤං පුත්තං විජායි. සො යක්ඛිනියා මුත්තත්තා අරොගො අහොසි. පට්ඨාමිත්තං යක්ඛිනීං ජිනිත්වා ජාතත්තා “ජයද්දිසකුමාරො”තිස්ස නාමං අකංසු. සො වයජ්ජත්තො සබ්බසිජ්ජෙසු නිජ්ජත්තිං පත්වා ජත්තං උස්සාපෙත්වා රජ්ජමනුසාසි.

තදා බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්ති, “අලීනසත්තුකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. සො වයජ්ජත්තො උග්ගතිතසබ්බසිජ්ජෙපො උපරාජා අහොසි. සොපි යක්ඛිනීපුත්තො අපරභාගෙ පමාදෙන තං මූලං නාසෙත්වා අත්තරධායිතුං අසක්කොන්තො දිස්සමානරූපොව සුසානෙ මනුස්සමංසං බාදි. මනුස්සා තං දිස්වා භීතා ආගන්ත්වා රඤ්ඤො උපක්කොසිංසු “දෙව එකො යක්ඛො දිස්සමානරූපො සුසානෙ මනුස්සමංසං බාදති, සො අනුක්කමෙන නගරං පටිසිත්වා මනුස්සෙ මාරෙත්වා බාදිස්සති, තං ගාභාපෙතුං වට්ඨති”ති. රාජා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා “ගණ්ඨං න”න්ති ආණාපෙසි. බලකායො ගන්ත්වා සුසානං පරිවාරෙත්වා අට්ඨාසි. යක්ඛිනීපුත්තො නග්ගො උබ්බිග්ගරූපො මරණභයභීතො විරවන්තො මනුස්සානං අත්තරං පක්ඛන්දි. මනුස්සා “යක්ඛො”ති මරණභයභීතා ද්විධා හිජ්ජිංසු. සොපි තතො පලායිත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි, න පුන මනුස්සපථං ආගච්ඡි. සො එකං මහාවත්තනිඅට්ඨි.

නිස්සාය මග්ගපටිපත්තෙසු මනුස්සෙසු එකෙකං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මාරෙත්වා බාදන්තො එකස්මිං නිග්‍රොධමූලෙ වාසං කප්පෙසි.

අපේකො සත්ථවාහබ්‍රාහ්මණො අට්ඨිපාලානං සහස්සං දත්වා පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි තං මග්ගං පටිපජ්ජී. මනුස්සයක්කො විරවන්තො පක්ඛන්දි, භීතා මනුස්සා උරෙන නිපජ්ජිංසු. සො බ්‍රාහ්මණං ගහෙත්වා පලායන්තො බාණුනා පාදෙ විද්ධො අට්ඨිපාලෙසු අනුබන්ධන්තෙසු බ්‍රාහ්මණං ඡඩ්ඞිත්වා අත්තතො වසනට්ඨානරුක්ඛමූලෙ නිපජ්ජී. තස්ස තත්ථ නිපන්තස්ස සත්තමෙ දිවසෙ ජයද්දිසරාජා මීගවධං ආණාපෙත්වා නගරා නික්ඛමී. තං නගරා නික්ඛන්තමත්තමෙව තක්කසිලවාසී නන්දො නාම මාතුපොසකබ්‍රාහ්මණො චතස්සො සතාරහගාථායො ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං අද්දස. රාජා “නිවත්තිත්වා සුණ්ඤ්ඤාමි”ති තස්ස නිවාසගෙහං දාපෙත්වා මීගවං ගන්ත්වා “යස්ස පස්සෙන මීගො පලායති, තස්සෙව ගීවා”ති ආහ. අපේකො පසදමීගො උට්ඨහිත්වා රඤ්ඤො අභිමුඛො ගන්ත්වා පලායි. අමච්චා පරිහාසං කරිංසු. රාජා ඛග්ගං ගහෙත්වා තං අනුබන්ධිත්වා තියොජනමත්ථකෙ පත්වා ඛග්ගෙන පහරිත්වා ද්වෙ ඛණ්ඩානි කරිත්වා කාපේනාදාය ආගච්ඡන්තො මනුස්සයක්ඛස්ස නිපන්තට්ඨානං පත්වා දබ්බතිණෙසු නිසිදිත්වා ථොකං විස්සමිත්වා ගන්තුං ආරභී. අථ නං සො උට්ඨාය “තිට්ඨ කුහිං ගච්ඡසි, හක්ඛොසි මෙ”ති හත්ථෙ ගහෙත්වා පයමං ගාථමාහ –

64.

“විරස්සං චත මෙ උදපාදි අජ්ජ, හක්ඛො මහා සත්තමිහත්තකාලෙ;
කුතොසි කොවාසි තදිඤ්ඤ බුහි, ආචික්ඛ ජාතිං විදිතො යථාසී”ති.

තත්ථ හක්ඛො මහාති මහාහක්ඛො. සත්තමිහත්තකාලෙති පාටිපදතො පට්ඨාය නිරාහාරස්ස සත්තමියං හත්තකාලෙ. කුතොසිති කුතො ආගතොසිති.

රාජා යක්ඛං දිස්වා භීතො උග්‍රත්ථමිහං පත්වා පලායිතුං නාසක්ඛි, සතිං පන පච්චුපට්ඨාපෙත්වා දුතියං ගාථමාහ –

65.

“පඤ්චාලරාජා මීගවං පවිට්ඨො, ජයද්දිසො නාම යදිස්සුතො තෙ;
චරාමි කච්ඡානි චනානි වාහං, පසදං ඉමං බාද මමජ්ජ මුඤ්ඤවා”ති.

තත්ථ මීගවං පවිට්ඨොති මීගවධාය රට්ඨා නික්ඛන්තො. කච්ඡානීති පබ්බතපස්සානි. පසදන්ති පසදමිගං.

තං සුත්වා යක්ඛො තතියං ගාථමාහ –

66.

“සෙනෙව ත්වං පණ්ණි සස්සමානො, මමෙස හක්ඛො පසදො යං
වදෙසි;
තං බාදියාන පසදං ජිසඤ්ඤං, බාදිස්සං පච්ඡා න විලාපකාලො”ති.

තත්ථ සෙනෙවාති මම සත්තකෙනෙව. පණ්ණි වොහරසි අත්තානං
වික්කිණාසි. සස්සමානොති විහිංසයමානො. තං බාදියානාති තං පඨමං
බාදිත්වා. ජිසඤ්ඤන්ති සසිතුකාමො. බාදිස්සන්ති එතං පච්ඡා බාදිස්සාමි. න
විලාපකාලොති මා විලපි. නායං විලාපකාලොති වදති.

තං සුත්වා රාජා නන්දබ්‍රාහ්මණං සරිත්වා චතුත්ථං ගාථමාහ —

67.

“න චත්ථි මොක්ඛො මම නික්කයෙන, ගන්ත්වාන පච්ඡාගමනාය
පණ්ණෙහ;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජිස්ස”න්ති.

තත්ථ න චත්ථිති න චෙ මය්හං නික්කයෙන විමොක්ඛො අත්ථි.
ගන්ත්වානාති එවං සත්තෙ අජ්ජ ඉමං මිගමංසං බාදිත්වා මම නගරං
ගන්ත්වා. පණ්ණෙහි පගෙයෙව, ස්වෙව පාතරාසකාලෙ පච්චාගමනත්ථාය
පට්ඨඤ්ඤං ගණ්භාහිති අධිප්පායො. තං සඬගරන්ති මයා “ධනං තෙ
දස්සාමි”ති බ්‍රාහ්මණස්ස සඬගරො කතො, තං තස්ස දත්වා ඉමං මයා චුත්තං
සච්චං අනුරක්ඛන්තො අහං පුන ආගමිස්සාමිති අත්ථො.

තං සුත්වා යක්ඛො පඤ්චමං ගාථමාහ —

68.

“කිං කම්මජාතං අනුතප්පතෙ ත්වං, පත්තං සමීපං මරණස්ස රාජ;
ආචික්ඛ මෙ තං අපි සක්කුණෙමු, අනුජානිතුං ආගමනාය
පණ්ණෙහ”ති.

තත්ථ කම්මමෙව කම්මජාතං. අනුතප්පතෙති තං අනුතප්පති. පත්තන්ති
උපගතං. අපි සක්කුණෙමුති අපි නාම තං තව සොකකාරණං සුත්වා පාතොව
ආගමනාය තං අනුජානිතුං සක්කුණෙය්‍යාමාති අත්ථො.

රාජා තං කාරණං කථෙත්තො ඡට්ඨං ගාථමාහ —

69.

“කතා මයා බ්‍රාහ්මණස්ස ධනාසා, තං සඬගරං පටිමුක්කං න මුත්තං;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජිස්ස”න්ති.

තත්ථ පටිමුක්කං න මුත්තන්ති චතස්සො සතාරහා ගාථා සුත්වා “ධනං තෙ දස්සාමී”ති පටිඤ්ඤාය මයා අත්තනි පටිමුඤ්චිත්වා යිහිනං, න පන තං මුත්තං ධනස්ස අදින්නත්තා.

තං සුත්වා යක්ඛො සත්තමං ගාථමාහ —

70.

“යා තෙ කතා බ්‍රාහ්මණස්ස ධනාසා, තං සඬගරං පටිමුක්කං න මුත්තං;

තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සප්පදාය, සච්චානුරක්ඛී පුනරාවජස්සු”ති.

තත්ථ පුනරාවජස්සුති පුන ආගච්ඡස්සු.

එවඤ්ච පන චත්වා රාජානං විස්සජ්ජෙසි. සො තෙන විස්සට්ඨො “ත්වං මා චිත්තයි, අහං පාතොච ආගමිස්සාමී”ති චත්වා මග්ගනිමිත්තානි සල්ලක්ඛෙත්තො අත්තනො බලකායං උපගන්ත්වා බලකායපරිවුතො නගරං පවිසිත්වා නන්දබ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා තා ගාථා සුත්වා චත්තාරි සහස්සානි දත්වා යානං ආරොපෙත්වා “ඉමං තක්කසිලමෙව නෙථා”ති මනුස්සෙ දත්වා බ්‍රාහ්මණං උය්‍යාපෙත්වා දුතියදිවසෙ පටිගන්තුකාමො හුත්වා පුත්තං ආමන්තෙත්වා අනුසාසි. තමත්ථං දීපෙත්තො සත්ථා ද්වෙ ගාථා අභාසි —

71.

“මුත්තොච සො පොරිසාදස්ස හත්ථා, ගන්ත්වා සකං මන්දිරං කාමකාමී;

තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සප්පදාය, ආමන්තයි පුත්තමලීනසත්තුං.

72.

“අජ්ජෙච රජ්ජං අභිසිඤ්චයස්සු, ධම්මං චර සෙසු පරෙසු වාසි;

අධම්මකාරො ච තෙ මාහු රට්ඨෙ, ගච්ඡාමහං පොරිසාදස්ස ඤත්තෙ”ති.

තත්ථ අලීනසත්තුන්ති එවංනාමකං කුමාරං. පාළියං පන “අරිනසත්තු”න්ති ලිඛිතං. අජ්ජෙච රජ්ජන්ති පුත්ත රජ්ජං තෙ දම්මි, ත්වං අජ්ජෙච මුද්ධනි අභිසෙකං අභිසිඤ්චයස්සු. ඤත්තෙති අභ්‍යාසෙ, සන්තිකෙති අත්ථො.

තං සුත්වා කුමාරො දසමං ගාථමාහ —

73.

“කිං කම්ම කුබ්බං තච දෙව පාව, නාරාධයි තං තදිච්ඡාමි සොතුං;

යමජ්ජ රජ්ජමිහි උදස්සයෙ තුවං, රජ්ජමිසි නිව්ඡෙය්‍යං, තයා විනාහ’න්ති.

තත්ථ කුබ්බන්ති කරොන්තො. යමජ්ජාති යෙන අනාරාධකම්මෙන අජ්ජ මං රජ්ජමිහි ත්වං උදස්සයෙ උස්සාපෙසි පතිට්ඨාපෙසි, තං මෙ ආචික්ඛ, අහඤ්ඤි තයා විනා රජ්ජමිසි න ඉච්ඡාමිති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා අනන්තරං ගාථමාහ —

74.

“න කම්මුතා වා වචසාව තාත, අපරාධිතොහං තුවියං සරාමි;
සන්ධිඤ්ච කත්වා පුරිසාදකෙන, සච්චානුරක්ඛි පුනාහං
ගමිස්ස”න්ති.

තත්ථ අපරාධිතොති අපරාධං ඉතො. තුවියන්ති තච සන්තකං. ඉදං චුත්තං හොති — තාත, අහං ඉතො තච කම්මතො වා තච වචනතො වා කිඤ්චි මම අජ්ජියං අපරාධං න සරාමිති. සන්ධිඤ්ච කත්වාති මං පන මිගවං ගතං එකො යක්ඛො “බාදිස්සාමි”ති ගණ්ඨි. අථාහං බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මකථං සුත්වා තස්ස සක්කාරං කත්වා “ස්වෙ තච පාතරාසකාලෙ ආගමිස්සාමි”ති තෙන පුරිසාදකෙන සන්ධිං සච්චං කත්වා ආගතො, තස්මා තං සච්චං අනුරක්ඛන්තො පුන තත්ථ ගමිස්සාමි, ත්වං රජ්ජං කාරෙහිති වදති.

තං සුත්වා කුමාරො ගාථමාහ —

75.

“අහං ගමිස්සාමි ඉධෙව හොහි, නත්ථී තතො ජීවතො
විජ්ජමොක්ඛො;
සවෙ තුවං ගච්ඡසියෙව රාජ, අහමිසි ගච්ඡාමි උහො න හොමා”ති.

තත්ථ ඉධෙවාති ත්වං ඉධෙව හොති. තතොති තස්ස සන්තිකා ජීවන්තස්ස මොක්ඛො නාම නත්ථී. උහොති එවං සන්තෙ උහොසි න හවිස්සාම.

තං සුත්වා රාජා ගාථමාහ —

76.

“අද්ධා හි තාත සතානෙස ධම්මො, මරණා ව මෙ දුක්ඛතරං තදස්ස;
කම්මාසපාදො තං යදා පචිත්වා, පසය්හ බාදෙ හිදා රුක්ඛසුලෙ”ති.

තස්සත්ථො — අද්ධා එකංසෙන එස, තාත, සතානං පණ්ඩිතානං ධම්මො සභාවො, යුත්තං ත්වං වදසි, අපි ව ඛො පන මය්හං මරණතොපෙතං

දුක්ඛතරං අස්ස, යදා තං සො කම්මාසපාදො. භිදා රුක්ඛසුලෙති
තිබ්බරුක්ඛසුලෙ භිත්වා පචිත්වා පසය්හ බලක්කාරෙන බාදෙය්‍යාති.

තං සුත්වා කුමාරො ගාථමාහ —

77.

“පාණෙන තෙ පාණමහං නිමිස්සං, මා ත්වං අගා පොරිසාදස්ස
ඤත්තෙ;
එවඤ්ච තෙ පාණමහං නිමිස්සං, තස්මා මතං ජීවිතස්ස
වණ්ණෙමි” ති.

තත්ථ නිමිස්සන්ති අහං ඉධෙව තව පාණෙන මම පාණං පරිචත්තෙස්සං.
තස්මාති යස්මා එතං පාණං තව පාණෙනාහං නිමිස්සං, තස්මා තව
ජීවිතස්සත්ථාය මම මරණං වණ්ණෙමි මරණමෙව වරෙමි, ඉච්ඡාමිති
අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා පුත්තස්ස බලං ජානන්තො “සාධු තාත, ගච්ඡාහි” ති
සම්පට්ඨිඡී. සො මාතෘපිතරො වන්දිත්වා නගරමිහා නික්ඛමි. තමත්ථං
පකාසෙන්තො සත්ථා උපඩ්ඨගාථමාහ —

78.

“තතො භවෙ ධිතිමා රාජපුත්තො, වන්දිත්වා මාතු ව පිතු ව පාදෙ” ති.

තත්ථ පාදෙති පාදෙ වන්දිත්වා නික්ඛන්තොති අත්ථො;

අථස්ස මාතෘපිතරොපි හගිනීපි හරියාපි අමච්චපරිජනෙහි සද්ධිංයෙව
නික්ඛමිංසු. සො නගරා නික්ඛමිත්වා පිතරං මග්ගං පුච්ඡිත්වා සුට්ඨු
චචත්ථපෙත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා සෙසානං ඔවාදං දත්වා අච්ඡමිහිතො
කෙසරසීහො විය මග්ගං ආරුය්හ යක්ඛාවාසං පායාසි. තං ගච්ඡන්තං දිස්වා
මාතා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති පටවියං පති. පිතා බාහා
පග්ගය්හ මහන්තෙන සද්දෙන කන්දි. තම්පි අත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා —

“දුබ්බිනිස්ස මාතා නිපතා පටබ්‍යා, පිතාස්ස පග්ගය්හ භුජානි කන්දති” ති.

—

උපඩ්ඨගාථං වත්වා තස්ස පිතරා පයුත්තං ආසීසවාදං අභිවාදනවාදං මාතරා
හගිනීහරියාහි ව කතං සච්චකිරියං පකාසෙන්තො අපරාපි වතස්සො ගාථා
අභාසි —

79.

“තං ගච්ඡන්තං තාව පිතා විදිත්වා, පරම්මුඛො වන්දති පඤ්ජලීකො;
සොමො ව රාජා වරුණො ව රාජා, පජාපතී වන්දිමා සූරියො ව;

එතෙහි ගුත්තො පුරිසාදකම්භා, අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි පච්චෙහි තාත.

80.

“යං දණ්ඩකිරඤ්ඤො ගතස්ස මාතා, රාමස්සකාසි සොත්ථානං සුගුත්තා;
තං තෙ අහං සොත්ථානං කරොමි, එතෙන සච්චෙන සරත්තු දෙවා;
අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි පච්චෙහි පුත්ත.

81.

“ආවි රහො වාපි මනොපදොසං, නාහං සරෙ ජාතු මලීනසත්තෙ;
එතෙන සච්චෙන සරත්තු දෙවා, අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි පච්චෙහි භාතික.

82.

“යස්මා ව මෙ අනධිමනොසි සාමි, න වාපි මෙ මනසා අප්පියොසි;
එතෙන සච්චෙන සරත්තු දෙවා, අනුඤ්ඤාතො සොත්ථි පච්චෙහි සාමි”ති.

තත්ථ පරම්මුඛොති අයං මෙ පුත්තො පරම්මුඛො මාතාපිතරො වන්දිත්වා ගච්ඡති, ඉති එතං පරම්මුඛං ගච්ඡන්තං දිස්වා විදිත්වා. පඤ්ඡලිකොති තස්මිං කාලෙ සිරසි අඤ්ජලිං යපෙත්වා වන්දති දෙවතා නමස්සති. පුරිසාදකම්භාති පුරිසාදස්ස සන්තිකා තෙන අනුඤ්ඤාතො සොත්ථිනා පච්චෙහි.

රාමස්සකාසිති රාමස්ස අකාසි. එකො කිර ඛාරාණසිවාසි රාමො නාම මාතුපොසකො මාතාපිතරො පටිජග්ගන්තො වොහාරත්ථාය ගතො දණ්ඩකිරඤ්ඤො විජිතෙ කුම්භවතීනගරං ගන්ත්වා නවවිධෙන වස්සෙන සකලරට්ඨෙ විනාසියමානෙ මාතාපිතූනං ගුණං සරි. අථ නං මාතුපට්ඨානකම්මස්ස ඵලෙන දෙවතා සොත්ථිනා ආනයිත්වා මාතු අදංසු. තං කාරණං සුතවසෙනාහරිත්වා එවමාහ. සොත්ථානන්ති සොත්ථිභාවං. තං පන කිඤ්චාපි දෙවතා කරිංසු, මාතුපට්ඨානං නිස්සාය නිබ්බත්තත්තා පන මාතා අකාසිති වුත්තං. තං තෙ අහන්ති අහම්පි තෙ තමෙව සොත්ථානං කරොමි, මං නිස්සාය තට්ඨෙව තව සොත්ථිභාවො භොතූති අත්ථො. අථ වා කරොමීති ඉච්ඡාමි. එතෙන සච්චෙනාති සච්චෙ දෙවතාහි තස්ස සොත්ථිනා ආනිතභාවො සච්චො, එතෙන සච්චෙන මමපි පුත්තං සරත්තු දෙවා, රාමං විය තමපි ආහරිත්වා මම දස්සන්තූති අත්ථො. අනුඤ්ඤාතොති පොරිසාදෙන “ගච්ඡා”ති අනුඤ්ඤාතො දෙවතානං ආනුභාවෙන සොත්ථි පටිආගච්ඡ පුත්තාති වදති.

ජාතු මලිනසත්තෙති ජාතු එකංසෙන අලිනසත්තෙ මම භාතිකෙ අහං සම්මුඛා වා පරම්මුඛා වා මනොපදොසං න සරාමී, න මයා තම්හි මනොපදොසො කතපුබ්බොති එවමස්ස කනිට්ඨා සච්චමකාසි. යස්මා ච මෙ අනධිමනොසි, සාමීති මම, සාමි අලිනසත්තු යස්මා ත්වං අනධිමනොසි, මං අභිභවිත්වා අතික්කමිත්වා අඤ්ඤං මනෙන න පත්ථෙසි. න වාපි මෙ මනසා අප්පියොසීති මය්හමිපි ච මනසා ත්වං අප්පියො න භොසි, අඤ්ඤමඤ්ඤං පියසංවාසාව මයන්ති එවමස්ස අග්ගමහෙසි සච්චමකාසි.

කුමාරොපි පිතරා අක්ඛාතනයෙන රක්ඛාවාසමග්ගං පටිපජ්ජී. යක්ඛොපි “ඛත්තියා නාම බහුමායා භොන්ති, කො ජානාති, කිං භවිස්සති”ති රුක්ඛං අභිරුහිත්වා රඤ්ඤො ආගමනං ඔලොකෙන්තො නිසිදි. සො කුමාරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “පිතරං නිවත්තෙන්වා පුත්තො ආගතො භවිස්සති, නත්ථි මෙ භය”න්ති ඔතරිත්වා තස්ස පිට්ඨිං දස්සෙන්තො නිසිදි. සො ආගන්ත්වා තස්ස පුරතො අට්ඨාසි. අථ යක්ඛො ගාථමාහ —

83.

“බ්‍රහ්ම උජ්ජ වාරුමුඛො කුතොසි, න මං පජානාසි වනෙ වසන්තං;
ලුද්දං මං ඤාත්වා ‘පුරිසාදකො’සි, කො
සොත්ථිමාජානමිධාවජෙය්‍යා”ති.

තත්ථ කො සොත්ථිමාජානමිධාවජෙය්‍යාති කුමාර කො නාම පුරිසො අත්තතො සොත්ථිභාවං ජානන්තො ඉච්ඡන්තො ඉධාගච්ඡෙය්‍ය, ත්වං අජානන්තො ආගතො මඤ්ඤෙති.

තං සුත්වා කුමාරො ගාථමාහ —

84.

“ජානාමි ලුද්ද පුරිසාදකො ත්වං, න තං න ජානාමි වනෙ වසන්තං;
අභඤ්ච පුත්තොස්මි ජයද්දිසස්ස, මමජ්ජ බාද පිතුතො
පමොක්ඛා”ති.

තත්ථ පමොක්ඛාති පමොක්ඛහෙතු අහං පිතු ජීවිතං දත්වා ඉධාගතො, තස්මා තං මුඤ්ච, මං බාදාහීති අත්ථො.

තතො යක්ඛො ගාථමාහ —

85.

“ජානාමි පුත්තොති ජයද්දිසස්ස, තථා හි වො මුඛවණ්ණො
උභින්නං;
සුදුක්කරඤ්ඤෙව කතං තවෙදං, යො මත්තුමිච්ඡෙ පිතුතො
පමොක්ඛා”ති.

තත්ථ තථා හී වොති තාදිසො වො තුම්භාකං. උභින්නම්පි සදිසොව මුඛවණ්ණො හොතීති අත්ථො. කතං තවෙදන්ති ඉදං තව කම්මං සුදුක්කරං.

තතො කුමාරො ගාථමාහ —

86.

“න දුක්කරං කිඤ්චි මහෙත්ථ මඤ්ඤෙ, යො මත්තුම්චිෂෙ පිතුනො පමොක්ඛා;
මාතු ච හෙතු පරලොක ගන්ත්වා, සුඛෙන සග්ගෙන ච සම්පයුත්තො”ති.

තත්ථ කිඤ්චි මහෙත්ථ මඤ්ඤෙති කිඤ්චි අහං එත්ථ න මඤ්ඤාමි. ඉදං චුත්තං හොති — යක්ඛ යො පුග්ගලො පිතු වා පමොක්ඛත්ථාය මාතු වා හෙතු පරලොකං ගන්ත්වා සුඛෙන සග්ගෙන නිබ්බත්තනකසුඛෙන සම්පයුත්තො භවිතුං මත්තුම්චිෂෙ මරිතුං ඉච්ඡති, තස්මා අහං එත්ථ මාතාපිතුනං අත්ථාය ජීවිතපරිච්චාගෙ කිඤ්චි දුක්කරං න මඤ්ඤාමිති.

තං සුත්වා යක්ඛො “කුමාර, මරණස්ස අභයානකසත්තො නාම නත්ථි, ත්වං කස්මා න භායසී”ති පුච්ඡී. සො තස්ස කථෙන්නො ද්වෙ ගාථා අභාසි —

87.

“අභඤ්ච ඛො අත්තනො පාපකිරියං, ආචී රහො වාපි සරෙ න ජාතු;
සඬ්ඛාතජාතීමරණොභමස්මි, යථෙව මෙ ඉධ තථා පරත්ථ.

88.

“බාදජ්ජ මං දානි මහානුභාව, කරස්සු කිච්චානි ඉමං සරීරං;
රුක්ඛස්ස වා තෙ පපතාමි අග්ගා, ඡාදයමානො මය්හං ත්වමදෙසි මංස”න්ති.

තත්ථ සරෙ න ජාතුති එකංසෙනෙව න සරාමි. සඬ්ඛාතජාතීමරණොභමස්මිති අහං ඤාණෙන සුපරිච්ඡින්නජාතීමරණො, ජාතසත්තො අමරණධම්මො නාම නත්ථිති ජානාමි. යථෙව මෙ ඉධාති යථෙව මම ඉධ, තථා පරලොකෙ, යථා ච පරලොකෙ, තථා ඉධාපි මරණෙන මුත්ති නාම නත්ථිති ඉදම්පි මම ඤාණෙන සුපරිච්ඡින්නං. කරස්සු කිච්චානීති ඉමිනා සරීරෙන කත්තබ්බකිච්චානි කර, ඉමං තෙ මයා නිස්සට්ඨං සරීරං. ඡාදයමානො මය්හං ත්වමදෙසි මංසන්ති මයි රුක්ඛග්ගා පතිත්වා මතෙ මම සරීරතො ත්වං ඡාදයමානො රොචයමානො යං යං ඉච්ඡසී, තං තං මංසං අදෙසී, බාදෙය්‍යාසීති අත්ථො.

යක්ඛො තස්ස වචනං සුත්වා භීතො හුත්වා “න සක්කා ඉමස්ස මංසං බාදිතුං, උපායෙන නං පලාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ —

89.

“ඉදඤ්ච තෙ රුච්චති රාජපුත්ත, වජ්ජි පාණං පිතුනො පමොක්ඛා;
තස්මා හි සො ත්වං තරමානරුපො, සම්භඤ්ජ කට්ඨානි ජලෙහි
අග්ගි”න්ති.

තත්ථ ජලෙහිති අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සාරදාරුනි ආහරිත්වා අග්ගිං
ජාලෙත්වා නිද්ධුමෙ අඬගාරෙ කර, තත්ථ තෙ මංසං පවිත්වා බාදිස්සාමිති
දීපෙති.

සො තථා කත්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. තං කාරණං පකාසෙන්නො
සත්ථා ඉතරං ගාථමාහ —

90.

“තතො හවෙ ධිතිමා රාජපුත්තො, දාරුං සමාහරිත්වා
මහන්නමග්ගිං;
සන්තිපයිත්වා පටිවෙදයිත්ථ, ආදීපිතො දානි මහායමග්ගි”ති.

යක්ඛො අග්ගිං කත්වා ආගතං කුමාරං ඔලොකෙත්වා “අයං පුරිසසීහො,
මරණාපිස්ස හයං නත්ථී, මයා එත්තකං කාලං එවං නිබ්භයො නාම න
දිට්ඨපුබ්බො”ති ලොමහංසජාතො කුමාරං පුනස්පුනං ඔලොකෙත්තො
නිසීදි. කුමාරො තස්ස කිරියං දිස්වා ගාථමාහ —

91.

“බාදජ්ජ මං දානි පසය්හකාරි, කිං මං මුහුං පෙක්ඛසි හට්ඨලොමො;
තථා තථා තුය්හමහං කරොමි, යථා යථා මං ඡාදයමානො අදෙසි”ති.

තත්ථ මුහුන්ති පුනස්පුනං. තථා තථා තුය්හමහන්ති අහං තුය්හං තථා
තථා වචනං කරොමි, ඉදානි කිං කරිස්සාමි, යථා යථා මං ඡාදයමානො
රොචයමානො අදෙසි බාදිස්සසි, තස්මා බාදජ්ජ මන්ති.

අථස්ස වචනං සුත්වා යක්ඛො ගාථමාහ —

92.

“කො තාදිසං අරහති බාදිතායෙ, ධම්මෙ ධීතං සච්චවාදිං වදඤ්ඤං;
මුද්ධාපි තස්ස විඵලෙයා සත්තධා, යො තාදිසං සච්චවාදිං
අදෙය්සා”ති.

තං සුත්වා කුමාරො “සවෙ මං න බාදිතුකාමොසි, අථ කස්මා දාරුනි
හඤ්ජාපෙත්වා අග්ගිං කාරෙසි”ති වත්වා “පලායිස්සති නු ඛො, නොති තච
පරිග්ගණ්හනත්ථායා”ති වුත්තෙ “ත්වං ඉදානි මං කථං පරිග්ගණ්හිස්සසි,
යොහං තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බත්තො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො අත්තානං
පරිග්ගණ්හිතුං නාදාසි”න්ති වත්වා ආහ —

93.

“ඉදඤ්භි සො බ්‍රාහ්මණං මඤ්ඤමානො, සසො අවාසෙසි සකෙ සරීරෙ;
තෙනෙව සො චන්දිමා දෙවපුත්තො, සසත්ථුතො කාමදුහජ්ජ යක්ඛො”ති.

තස්සත්ථො — ඉදඤ්භි සො සසපණ්ඩිතො “බ්‍රාහ්මණො එසො”ති බ්‍රාහ්මණං මඤ්ඤමානො “අජ්ජ ඉමං සරීරං ඛාදිත්වා ඉධෙව වසා”ති එවං සකෙ සරීරෙ අත්තනො සරීරං දාතුං අවාසෙසි, වසාපෙසිති අත්ථො. සරීරඤ්චස්ස භක්ඛත්ථාය අදාසි. සක්කො පබ්බතරසං පිළෙත්වා ආදාය චන්දමණ්ඩලෙ සසලක්ඛණං අකාසි. තතො පට්ඨාය තෙනෙව සසලක්ඛණෙන සො චන්දිමා දෙවපුත්තො “සසි සසි”ති එවං සසත්ථුතො ලොකස්ස කාමදුහො පෙමවඩ්ඪතො අජ්ජ යක්ඛ වීරොචති. කප්පට්ඨියඤ්ඤෙනං පාටිභාරියන්ති.

තං සුත්වා යක්ඛො කුමාරං විස්සජ්ජෙත්තො ගාථමාහ —

94.

“චන්දො යථා රාහුමුඛා පමුත්තො, වීරොචතෙ පන්තරසෙව භාණුමා;
එවං තුවං පොරිසාදා පමුත්තො, වීරොච කජ්ජිලෙ මහානුභාව;
ආමොදයං පිතරං මාතරඤ්ච, සබ්බො ච තෙ නන්දතු ඤාතිපක්ඛො”ති.

තත්ථ භාණුමාති සුරියො. ඉදං චුත්තං හොති — යථා පන්තරසෙ රාහුමුඛා මුත්තො චන්දො වා භාණුමා වා වීරොචති, එවං ත්වම්පි මම සන්තිකා මුත්තො කපිලරට්ඨෙ වීරොච මහානුභාවාති. නන්දතුති තුස්සතු.

ගච්ඡ මහාවීරාති මහාසත්තං උය්‍යාපෙසි. සොපි තං නිබ්බිසෙවනං කත්වා පඤ්ච සීලාති දත්වා “යක්ඛො නු ඛො එස, නො”ති පරිග්ගණන්තො “යක්ඛානං අක්ඛීනි රත්තානි හොන්ති අනිම්මිසානි ච, ඡායා න පඤ්ඤායති, අච්ඡම්භිතා හොන්ති. නායං යක්ඛො, මනුස්සො එසො. මය්හං පිතු කිර තයො භාතරො යක්ඛීනියා ගහිතා. තෙසු එතාය ද්වෙ ඛාදිතා භවිස්සන්ති, එකො පුත්තසිනෙහෙන පට්ඨගීතො භවිස්සති, ඉමිනා තෙන භවිතබ්බං, ඉමං නෙත්වා මය්හං පිතු ආචික්ඛිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙස්සාමී”ති වින්තෙත්වා “එහි අම්හො, න ත්වං යක්ඛො, පිතු මෙ ජෙට්ඨභාතිකොසි, එහි මයා සද්ධිං ගන්ත්වා කුලසත්තකෙ රජ්ජෙ ඡත්තං උස්සාපෙහී”ති චත්වා ඉතරෙන “නාහං මනුස්සො”ති චුත්තෙ “න ත්වං මය්හං සද්දහසි, අත්ථි පන සො, යස්ස සද්දහසි”ති පුච්ඡිත්වා “අත්ථි අසුකට්ඨානෙ දිබ්බචක්ඛකතාපසො”ති චුත්තෙ තං ආදාය තත්ථ අගමාසි. තාපසො තෙ දිස්වාච “කිං කරොන්තා පිතාපුත්තා අරඤ්ඤෙ චරා”ති

වත්වා තෙසං ඤාතිභාවං කට්ඨෙයි. පොරිසාදො තස්ස සද්දහිත්වා “තාත, ත්වං ගච්ඡ, අහං එකස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ ද්විධා ජාතො, න මෙ රජ්ජෙනත්ථො, පබ්බජිස්සාමහ”න්ති තාපසස්ස සන්තිකෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. අථ නං කුමාරො වන්දිත්වා නගරං අගමාසී. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා –

95.

“තතො හවෙ ධිතිමා රාජපුත්තො, කතඤ්ජලී පරියාය පොරිසාදං;
අනුඤ්ඤාතො සොත්ථී සුඛී අරොගො, පච්චාගමා
කපිලමලීනසත්තා”ති. –

ගාථං වත්වා තස්ස නගරං ගතස්ස නෙගමාදීහි කතකිරියං දස්සෙත්තො ඔසානගාථමාහ –

96.

“තං නෙගමා ජානපදා ව සබ්බෙ, හත්ථාරොහා රථිකා පත්තිකා ව;
නමස්සමානා පඤ්ජලිකා උපාගමු, නමත්ථු තෙ
දුක්කරකාරකොසී”ති.

රාජා “කුමාරො කිර ආගතො”ති සුත්වා පච්චුග්ගමනං අකාසී. කුමාරො මහාජනපරිවාරො ගන්ත්වා රාජානං වන්දි. අථ නං සො පුච්ඡ – “තාත, කථං තාදිසා පොරිසාදා මුත්තොසී”ති. “තාත, නායං යක්ඛො, තුම්භාකං ජෙට්ඨභාතිකො, එස මය්හං පෙත්තෙය්සා”ති සබ්බං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “තුම්භෙහි මම පෙත්තෙය්සං දට්ඨුං වට්ටතී”ති ආහ. රාජා තඨබ්බණ්ඤ්ඤෙව හෙරිං වරාපෙත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන තාපසානං සන්තිකං අගමාසී. මහාතාපසො තස්ස යක්ඛනියා ආනෙත්වා අබාදිත්වා පොසිතකාරණඤ්ඤෙව යක්ඛාභාවකාරණඤ්ඤෙව තෙසං ඤාතිභාවඤ්ඤෙව සබ්බං විත්ථාරතො කට්ඨෙයි. රාජා “එහි, භාතික, රජ්ජං කාරෙහී”ති ආහ. “අලං මහාරාජා”ති. “තෙන හි එථ උය්සානෙ වසිස්සථ, අහං වො චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමී”ති? “න ආගච්ඡාමි මහාරාජා”ති. රාජා තෙසං අස්සමපදතො අවිදුරෙ එකං පබ්බතන්තරං බන්ධිත්වා මහත්තං තළාකං කාරෙත්වා කෙදාරෙ සම්පාදෙත්වා මහධ්වකුලසහස්සං ආනෙත්වා මහාගාමං නිවාසෙත්වා තාපසානං හික්ඛාවාරං පට්ඨපෙසී. සො ගාමො වුළුකම්මාසදම්මනිගමො නාම ජාතො. සුතසොමමහාසත්තෙන පොරිසාදස්ස දම්මපදෙසො පන මහාකම්මාසදම්මනිගමොති වෙදිතබ්බො.

සත්ථා ඉදං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකත්ථෙරො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, තාපසො සාරිපුත්තො, පොරිසාදො අඨගුලිමාලො, කනිට්ඨා උජ්ජලවණ්ණා, අග්ගමහෙසී රාහුලමාතා, අලීනසත්තුකුමාරො පන අහමෙව අහොසින්ති.

ජයද්දිසජාතකවණ්ණනා තතියා.

[514] 4. ඡද්දන්තජාතකවණ්ණනා

කිං නු සොවසිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දහරහික්ඛුනිං ආරබ්භ කටෙසි. සා කිර සාවත්ථියං කුලධිතා සරාවාසෙ ආදීනවං දිස්වා සාසනෙ පබ්බජිත්වා එකදිවසං හික්ඛුනීහි සද්ධිං ධම්මසවනාය ගන්ත්වා අලඬිකතධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තස්ස දසබලස්ස අපරිමාණපුඤ්ඤපභාවාහිනිබ්බත්තං උත්තමරූපසම්පත්තියුත්තං අත්තභාවං ඔලොකෙන්වා “පරිවිණ්ණපුබ්බා නු බො මෙ භවස්මිං විවරන්තියා ඉමස්ස මහාපුරිසස්ස පාදපරිවාරිකා”ති වින්තෙසි. අථස්සා තඬ්ඬණඤ්ඤෙව ජාතිස්සරඤ්ඤාණං උප්පජ්ජී – “ඡද්දන්තවාරණකාලෙ අහං ඉමස්ස මහාපුරිසස්ස පාදපරිවාරිකා භූතපුබ්බා”ති. අථස්සා සරන්තියා මහන්තං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජී. සා පිතිවෙගෙන මහාහසිතං හසිත්වා පුන වින්තෙසි – “පාදපරිවාරිකා නාම සාමිකානං හිතජ්ඣාසයා අප්පකා, අහිතජ්ඣාසයාව බහුතරා, හිතජ්ඣාසයා නු බො අහං ඉමස්ස මහාපුරිසස්ස අහොසිං, අහිතජ්ඣාසයා”ති. සා අනුස්සරමානා “අහං අප්පමත්තකං දොසං හදයෙ යපෙත්වා වීසරතනසතිකං ඡද්දන්තමහාගජීස්සරං සොනුත්තරං නාම නෙසාදං පෙසෙත්වා විසපිතසල්ලෙන විජ්ඣාපෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි”න්ති අද්දස. අථස්සා සොකො උදපාදි, හදයං උණ්භං අහොසි, සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තී අස්සසිත්වා පස්සසිත්වා මහාසද්දෙන පරොදි. තං දිස්වා සත්ථා සිතං පාතු කරිත්වා “කො නු බො, හන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො සිතස්ස පාතුකම්මායා”ති හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙන පුට්ඨො “හික්ඛවෙ, අයං දහරහික්ඛුනී පුබ්බෙ මයි කතං අපරාධං සරිත්වා රොදතී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ හිමවන්තපදෙසෙ ඡද්දන්තදහං උපනිස්සාය අට්ඨසහස්සා හත්ථිනාගා වසිංසු ඉද්ධිමන්තා වෙහාසඬ්ඨගමා. තදා බොධිසත්තො ජෙට්ඨකවාරණස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බත්ති, සො සබ්බසෙතො අහොසි රත්තමුඛපාදො. සො අපරහාගෙ වුද්ධිප්පත්තො අට්ඨාසිතිහත්ථුබ්බෙධො අහොසි වීසරතනසතියාමො. අට්ඨපණ්ණාසහත්ථාය රජතදාමසදිසාය සොණ්ඩාය සමන්තාගතො. දන්තා පනස්ස පරික්ඛෙපතො පන්තරසහත්ථා අහෙසුං දීඝතො තිංසහත්ථා ඡබ්බණ්ණරංසිහි සමන්තාගතා. සො අට්ඨන්තං නාගසහස්සානං ජෙට්ඨකො අහොසි, පඤ්චසතෙ පච්චෙකබුද්ධිං පූජෙසි. තස්ස ද්වෙ අග්ගමහෙසියො අහෙසුං – වූළසුහද්දා, මහාසුහද්දා වාති. නාගරාජා අට්ඨනාගසහස්සපරිවාරො කඤ්චනගුහායං වසති. සො පන ඡද්දන්තදහො ආයාමතො ච විත්ථාරතො ච පණ්ණාසයොජනො හොති. තස්ස මජ්ඣෙ ද්වාදසයොජනප්පමාණෙ යානෙ සෙවාලො වා පණකං වා නත්ථි, මණ්ණිකන්ධවණ්ණඋදකමෙව සන්තිට්ඨති, තදනන්තරං යොජනවිත්ථනං සුද්ධං කල්ලහාරවනං, තං උදකං පරික්ඛිපිත්වා යීතං, තදනන්තරං යොජනවිත්ථනමෙව සුද්ධං නීලුප්පලවනං තං පරික්ඛිපිත්වා

යීතං, තතො යොජන යොජන විත්ථතානෙව රත්තූප්පලසෙතූප්පලරත්තපදුමසෙනපදුමකුමුදවනානි පුරිමං පුරිමං පරික්ඛිපිත්වා යීතානි. ඉමෙසං පන සත්තන්තං වනානං අනන්තරං සබ්බෙසම්මි තෙසං කල්ලභාරාදිවනානං වසෙන ඔමිස්සකවනං යොජන විත්ථතමෙව තානි පරික්ඛිපිත්වා යීතං. තදනන්තරං නාගානං කට්ඨප්පමාණෙ උදකෙ යොජන විත්ථතමෙව රත්තසාලිවනං, තදනන්තරං උදකපරියන්තෙ යොජන විත්ථතමෙව නීලජීතලොහිතඛදාතසුරහිසුබ්බකුසුමසමාකිණිණං බුද්දකගච්ඡවනං, ඉති ඉමානි දස වනානි යොජන විත්ථතානෙව. තතො බුද්දකරාජමාසමහාරාජමාසමුග්ගවනං, තදනන්තරං තිප්පසඵලාලුකලාබ්බකුම්භණ්ඩවල්ලිවනානි, තතො පුගරුක්ඛප්පමාණං උච්ඡ්වනං, තතො හත්ථිදන්තප්පමාණඵලං කදලිවනං, තතො සාලවනං, තදනන්තරං වාට්ඨප්පමාණඵලං පනසවනං, තතො මධුරඵලං විඤ්චවනං, තතො අම්බවනං, තතො කපිට්ඨවනං, තතො ඔමිස්සකො මහාවනසණ්ඨො, තතො වෙළවනං, අයමස්ස තස්මිං කාලෙ සම්පත්ති. සංයුත්තට්ඨකථායං පන ඉදානි පවත්තමානසම්පත්තියෙව කථිතා.

වෙළවනං පන පරික්ඛිපිත්වා සත්ත පබ්බතා යීතා. තෙසං බාහිරන්තතො පට්ඨාය පඨමො චූළකාළපබ්බතො නාම, දුතියො මහාකාළපබ්බතො නාම, තතො උදකපබ්බතො නාම, තතො වන්දිමපස්සපබ්බතො නාම, තතො සූරියපස්සපබ්බතො නාම, තතො මණිපස්සපබ්බතො නාම, සත්තමො සුවණ්ණපස්සපබ්බතො නාම. සො උබ්බෙධතො සත්තයොජනිකො ඡද්දන්තදහං පරික්ඛිපිත්වා පත්තස්ස මුඛවට්ඨි විය යීතො. තස්ස අබ්භන්තරිමං පස්සං සුවණ්ණවණ්ණං, තතො නික්ඛන්තෙන ඔභාසෙන ඡද්දන්තදහො සමුග්ගතබාලසූරියො විය හොති. බාහිරපබ්බතෙසු පන එකො උබ්බෙධතො ඡයොජනිකො, එකො පඤ්ච, එකො චත්තාරි, එකො තීණි, එකො ද්වෙ, එකො යොජනිකො, එවං සත්තපබ්බතපරික්ඛිත්තස්ස පන තස්ස දහස්ස පුබ්බුත්තරකණ්ණෙ උදකවාතප්පහරණොකාසෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අත්ථි. තස්ස ඛන්ධො පරික්ඛෙපතො පඤ්චයොජනිකො, උබ්බෙධතො සත්තයොජනිකො, චතුසු දිසාසු වතස්සො සාබා ඡයොජනිකා, උද්ධං උග්ගතසාබාපි ඡයොජනිකාව, ඉති සො මූලතො පට්ඨාය උබ්බෙධෙන තෙරසයොජනිකො, සාබානං ඔරිමන්තතො යාව පාරිමන්තා ද්වාදසයොජනිකො, අට්ඨහි පාරොහසහස්සෙහි පටිමණ්ඩිතො මුණ්ඩමණිපබ්බතො විය විලාසමානො තිට්ඨති. ඡද්දන්තදහස්ස පන පච්ඡිමදිසාහාගෙ සුවණ්ණපස්සපබ්බතෙ ද්වාදසයොජනිකා කඤ්චනගුහා තිට්ඨති. ඡද්දන්තො නාම නාගරාජා වස්සාරත්තෙ හෙමන්තෙ අට්ඨසහස්සනාගපරිවුතො කඤ්චනගුහායං වසති. ගිම්භකාලෙ උදකවාතං සම්පට්ඨිඡමානො මහානිග්‍රොධමූලෙ පාරොහන්තරෙ තිට්ඨති.

අට්ඨස ඵකදිවසං “මහාසාලවනං පුජ්ථිත”න්ති තරුණනාගා ආගන්ත්වා ආරොවයිංසු. සො සපරිවාරො “සාලකීළං කීළිස්සාමි”ති සාලවනං ගන්ත්වා එකං සුපුජ්ථිතං සාලරුක්ඛං කුම්භෙන පහරි. තදා වුළුසුහද්දා පටිවාතපස්සෙ යීතා, තස්සා සරීරෙ සුක්ඛදණ්ඩකමිස්සකානි පුරාණපණ්ණානි වෙච තම්බකිපිල්ලිකානි ච පතිංසු. මහාසුහද්දා අධොවාතපස්සෙ යීතා, තස්සා සරීරෙ පුජ්ථරෙණුකිඤ්ජක්ඛපත්තානි පතිංසු. වුළුසුහද්දා “අයං නාගරාජා අත්තනො පියහරියාය උපරි පුජ්ථරෙණුකිඤ්ජක්ඛපත්තානි පාතෙසි, මම සරීරෙ සුක්ඛදණ්ඩකමිස්සානි පුරාණපණ්ණානි වෙච තම්බකිපිල්ලිකානි ච පාතෙසි, හොතු, කාතබ්බං ජානිස්සාමි”ති මහාසත්තෙ වෙරං බන්ධි.

අපරමපි දිවසං නාගරාජා සපරිවාරො න්භානත්ථාය ඡද්දන්තදහං ඔතරි. අථ ද්වෙ තරුණනාගා සොණ්ඩාහි උසිරකලාපෙ ගහෙන්වා කෙලාසකූටං මජ්ජන්තා විය න්භාපෙසුං. තස්මිං න්භන්වා උත්තිණ්ණෙ ද්වෙ කරෙණුයො න්භාපෙසුං. තාපි උත්තරිත්වා මහාසත්තස්ස සන්තිකෙ අට්ඨංසු. තතො අට්ඨසහස්සනාගාසරං ඔතරිත්වා උදකකීළං කීළිත්වා සරතො නානාපුජ්ථානි ආහරිත්වා රජතථුපං අලඬකරොන්තා විය මහාසත්තං අලඬකරිත්වා පච්ඡා ද්වෙ කරෙණුයො අලඬකරිංසු. අටෙකො හත්ථි සරෙ විවරන්තො සත්තුද්දයං නාම මහාපදුමං ලහිත්වා ආහරිත්වා මහාසත්තස්ස අදාසි. සො තං සොණ්ඩාය ගහෙන්වා රෙණුං කුම්භෙ ඔකිරිත්වා ජෙට්ඨකාය මහාසුහද්දාය අදාසි. තං දිස්වා ඉතරා “ඉදම්පි සත්තුද්දයං මහාපදුමං අත්තනො පියහරියාය ඵච අදාසි, න මය්හ”න්ති පුනපි තස්මිං වෙරං බන්ධි.

අටෙකදිවසං බොධිසත්තෙ මධුරඵලානි වෙච භිසමුළාලානි ච පොක්ඛරමධුනා යොජෙත්වා පඤ්චසතෙ පච්චෙකබුද්ධෙ හොජෙත්තෙ වුළුසුහද්දා අත්තනා ලද්ධඵලාඵලං පච්චෙකබුද්ධානං දත්වා “හන්තෙ, ඉතො චචිත්වා මද්දරාජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා සුහද්දා නාම රාජකඤ්ඤා හුත්වා වයප්පත්තා බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසිභාවං පත්වා තස්ස පියා මනාපා තං අත්තනො රුචිං කාරෙතුං සමත්ථා හුත්වා තස්ස ආචික්ඛිත්වා එකං ලුද්දකං පෙසෙත්වා ඉමං හත්ථිං විසපිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣාපෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ඡබ්බණ්ණරංසිං විස්සජ්ජෙත්තෙ යමකදන්තෙ ආහරාපෙතුං සමත්ථා හොමි”ති පත්ථනං යපෙසි. සා තතො පට්ඨාය ගොවරං අග්ගහෙන්වා සුස්සිත්වා නවිරස්සෙව කාලං කත්වා මද්දරට්ඨෙ රාජඅග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බන්ති, සුහද්දානිස්සා නාමං කරිංසු. අථ නං වයප්පත්තං බාරාණසිරඤ්ඤො අදංසු. සා තස්ස පියා අහොසි මනාපා, සොළසන්තං ඉත්ථිසහස්සානං ජෙට්ඨිකා හුත්වා ජානිස්සරඤ්ඤාණඤ්ච පටිලහි. සා චින්තෙසි – “සමිද්ධා මෙ පත්ථනා, ඉදානි තස්ස නාගස්ස යමකදන්තෙ ආහරාපෙස්සාමි”ති. තතො සරීරං තෙලෙන මක්ඛෙන්වා කිලිට්ඨවත්ථං නිවාසෙත්වා ගිලානාකාරං දස්සෙත්වා සිරිගබ්භං පවිසිත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජි. රාජා “කුහිං සුහද්දා”ති වත්වා “ගිලානා”ති සුත්වා

සිරිගබ්භං පවිසිත්වා මඤ්චකෙ නිසිදිත්වා තස්සා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො
පයමං ගාථමාහ —

97.

“කිං නු සොචසිනුවච්චිගි, පණ්ඩුසි වරවණ්ණිනි;
මිලායසි විසාලක්ඛි, මාලාව පරිමද්දිතා”ති.

තත්ථ අනුවච්චිගිති කඤ්චනසන්නිභසරිරෙ. මාලාව පරිමද්දිතාති
හත්ථෙහි පරිමද්දිතා පද්මමාලා විය.

තං සුත්වා සා ඉතරං ගාථමාහ —

98.

“දොහළො මෙ මහාරාජ, සුපිනන්තෙනුපජ්ඣගා;
න සො සුලහරුපොව, යාදිසො මම දොහළො”ති.

තත්ථ න සොති යාදිසො මම සුපිනන්තෙනුපජ්ඣගා සුපිනෙ
පස්සන්තියා මයා දිට්ඨො දොහළො, සො සුලහරුපො විය න හොති,
දුල්ලහො සො, මය්හං පන තං අලහන්තියා ජීවිතං නත්ථිති අවච.

තං සුත්වා රාජා ගාථමාහ —

99.

“යෙ කෙච් මානුසා කාමා, ඉධ ලොකමහි නන්දනෙ;
සබ්බෙ තෙ පවුරා මය්හං, අහං තෙ දම්මි දොහළු”න්ති.

තත්ථ පවුරාති බහු සුලභා.

තං සුත්වා දෙවී, “මහාරාජ, දුල්ලහො මම දොහළො, න තං ඉදානි
කථෙමි, යාවත්තකා පන තෙ විජිතෙ ලුද්දා, තෙ සබ්බෙ සන්නිපාතෙථ,
තෙසං මජ්ඣකෙ කථෙස්සාමි”ති දිපෙන්නි අනන්තරං ගාථමාහ —

100.

“ලුද්දා දෙව සමායන්තු, යෙ කෙච් විජිතෙ තව;
ඵතෙසං අහමක්ඛිස්සං, යාදිසො මම දොහළො”ති.

රාජා “සාධු”ති සිරිගබ්භා නික්ඛමිත්වා “යාවතිකා තියොජනසතිකෙ
කාසිකරට්ඨෙ ලුද්දා, තෙසං සන්නිපාතත්ථාය හෙරිං වරාපෙථා”ති අමච්චෙ
ආණාපෙසි. තෙ තථා අකංසු. නවිරස්සෙව කාසිරට්ඨවාසිනො ලුද්දා
යථාබලං පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගන්ත්වා ආගතභාවං රඤ්ඤො
ආරොවාපෙසුං. තෙ සබ්බෙපි සට්ඨිසහස්සමත්තා අහෙසුං. රාජා තෙසං

ආගතභාවං ඤාත්වා වාතපාතො ධීතො හත්ථං පසාරෙත්වා තෙසං ආගතභාවං දෙවියා කථෙත්තො ආහ -

101.

“ඉමෙ තෙ ලුද්දකා දෙවි, කතහත්ථා විසාරදා;
වනඤ්ඤා ච මීගඤ්ඤා ච, මමත්ථෙ චත්තජීවිතා” ති.

තත්ථ ඉමෙ තෙති යෙ ත්වං සන්නිපාතාපෙසි, ඉමෙ තෙ. කතහත්ථාති විජ්ඣනඡෙදනෙසු කතහත්ථා කුසලා සුසික්ඛිතා. විසාරදාති නිබ්භයා. වනඤ්ඤා ච මීගඤ්ඤා වාති වනානි ච මීගෙ ච ජානන්ති. මමත්ථෙති සබ්බෙපි චෙතෙ මමත්ථෙ චත්තජීවිතා, යමහං ඉච්ඡාමි, තං කරොන්තිති.

තං සුත්වා දෙවි තෙ ආමන්තෙත්වා ඉතරං ගාථමාහ -

102.

“ලුද්දපුත්තා නිසාමෙථ, යාවන්තෙත්ථ සමාගතා;
ඡබ්බිසාණං ගජං සෙනං, අද්දසං සුපිනෙ අහං;
තස්ස දන්තෙහි මෙ අත්ථො, අලාභෙ නත්ථී ජීවිත” ති.

තත්ථ නිසාමෙථාති සුණාථ. ඡබ්බිසාණන්ති ඡබ්බණ්ණවිසාණං.

තං සුත්වා ලුද්දපුත්තා ආහංසු -

103.

“න නො පිතුනං න පිතාමහානං, දිට්ඨො සුතො කුඤ්ජරො
ඡබ්බිසාණො;
යමද්දසා සුපිනෙ රාජපුත්ති, අක්ඛාහි නො යාදිසො
හත්ථිනාගො” ති.

තත්ථ පිතුනන්ති කරණත්ථෙ සාම්ච්චනං. ඉදං චුත්තං හොති - දෙවි නෙව අම්භාකං පිතුහි, න පිතාමහෙහි ඵ්වරූපො කුඤ්ජරො දිට්ඨපුබ්බො, පගෙව අම්භෙහි, තස්මා අත්තනා දිට්ඨලක්ඛණවසෙන අක්ඛාහි නො, යාදිසො තයා දිට්ඨො හත්ථිනාගොති.

අනන්තරගාථාපි තෙහෙව චුත්තා -

104.

“දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො, උද්ධං අධො දස දිසා ඉමායො;
කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා, යමද්දසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණ” ති.

තත්ථ දිසාති දිසාසු. කතමන්ති ඵ්තාසු දිසාසු කතමාය දිසායාති.

එවං චුත්තො සුභද්දා සබ්බෙ ලුද්දෙ ඔලොකෙත්වා තෙසං අන්තරෙ පත්ථට්ඨාදං හත්තපුටසදිසජඬ්ඨං මහාජාණුකං මහාචාසුකං බහලමස්සුතමබ්බායිකං නිබ්බිද්ධපිඬගලං දුස්සණ්ඨානං බීහව්ඡං සබ්බෙසං මත්ථකමත්ථකෙන පඤ්ඤායමානං මහාසත්තස්ස පුබ්බවෙරිං සොනුත්තරං නාම නෙසාදං දිස්වා “එස මම වචනං කාතුං සක්ඛිස්සතී”ති රාජානං අනුජානාපෙත්වා තං ආදාය සත්තභූමිකපාසාදස්ස උපරිමතලං ආරුය්හ උත්තරසීහපඤ්ජරං විවරිත්වා උත්තරහිමවන්තාහිමුඛං හත්ථං පසාරෙත්වා චතස්සො ගාථා අභාසි -

105.

“ඉතො උජුං උත්තරියං දිසායං, අතික්කම්ම සො සත්ත ගිරි බ්‍රහ්මන්තෙ;
සුවණ්ණපස්සො නාම ගිරි උළාරො, සුපුප්ඵිතො කම්පුරිසානුවණ්ණො.

106.

“ආරුය්හ සෙලං භවනං කින්තරානං, ඔලොකය පබ්බතපාදමූලං;
අථ දක්ඛසී මෙසසමානවණ්ණං, නිග්‍රොධරාජං අට්ඨසහස්සපාදං.

107.

“තත්ථව්ඡතී කුඤ්ජරො ඡබ්බිසාණො, සබ්බසෙතො දුප්පසහො පරෙහි;
රක්ඛන්ති නං අට්ඨසහස්සනාගා, ඊසාදන්තා වාතජවජ්ජහාරිනො.

108.

“තිට්ඨන්ති තෙ තුමූලං පස්සසන්තා, කුප්පන්ති වාතස්සපි ඵරිතස්ස;
මනුස්සභූතං පන තත්ථ දිස්වා, භස්මං කරෙය්‍යං නාස්ස රජොපි තස්සා”ති.

තත්ථ ඉතොති ඉමම්භා යානා. උත්තරියන්ති උත්තරාය. උළාරොති මහා ඉතරෙහි ඡහි පබ්බතෙහි උච්චතරො. ඔලොකයාති ආලොකෙය්‍යාසී. තත්ථව්ඡතීති තස්මිං නිග්‍රොධමූලෙ ගිම්භසමයෙ උදකවාතං සම්පට්ඨන්තො තිට්ඨති. දුප්පසහොති අඤ්ඤෙ තං උපගන්ත්වා පසය්හකාරං කාතුං සමත්ථා නාම නත්ථීති දුප්පසහො පරෙහි. ඊසාදන්තාති රථිසාය සමානදන්තා. වාතජවජ්ජහාරිනොති වාතජවෙන ගන්ත්වා පච්චාමිත්තෙ පහරණසීලා එවරූපා අට්ඨසහස්සනාගා නාගරාජානං රක්ඛන්ති. තුමූලන්ති හිංසනකං මහාසද්දානුබන්ධං අස්සාසං මුඤ්චන්තා තිට්ඨන්ති. ඵරිතස්සාති වාතපහරිතස්ස යං සද්දානුබන්ධං ඵරිතං වලනං කම්පනං, තස්සපි කුප්පන්ති, එවංඵරූපා තෙ නාගා. නාස්සාති තස්ස නාසවාතෙන විද්ධංසෙත්වා භස්මං කතස්ස තස්ස රජොපි න භවෙය්‍යාති.

තං සුත්වා සොන්ත්තරො මරණභයභීතො ආහ -

109.

“බහු භිමෙ රාජකුලමිහි සන්ති, පිළන්ධනා ජාතරූපස්ස දෙවි;
මුත්තා මණි වෙළුරියාමයා ව, කිං කාහසි දන්තපිළන්ධනෙන;
මාරෙතුකාමා කුඤ්ජරං ඡබ්බිසාණං, උදාහු සාතෙස්සසි
ලුද්දපුත්තෙ”ති.

තත්ථ පිළන්ධනාති ආහරණාති. වෙළුරියාමයාති වෙළුරියමයාති.
සාතෙස්සසිති උදාහු පිළන්ධනාපදෙසෙන ලුද්දපුත්තෙ සාතාපෙතුකාමාසිති
ප්‍රච්ඡති.

තතො දෙවී ගාථමාහ -

110.

“සා ඉස්සිතා දුක්ඛිතා වස්මි ලුද්ද, උද්ධඤ්ච සුස්සාමි අනුස්සරන්ති;
කරොහි මෙ ලුද්දක එතමත්ථං, දස්සාමි තෙ ගාමවරානි පඤ්චා”ති.

තත්ථ සාති සා අහං. අනුස්සරන්තීති තෙන වාරණෙන පුරෙ මගි කතං
වෙරං අනුස්සරමානා. දස්සාමි තෙති එතස්මිං තෙ අත්ථෙ නිජ්ඣාදිතෙ
සංවච්ඡරෙ සතසහස්සුට්ඨානකෙ පඤ්ච ගාමවරෙ දදාමීති.

එවඤ්ච පන වත්වා “සම්ම ලුද්දපුත්ත අහං ‘එතං ඡද්දන්තහත්ථිං
මාරාපෙත්වා යමකදන්තෙ ආහරාපෙතුං සමත්ථා භොමී’ති පුබ්බෙ
පච්චෙකබුද්ධානං දානං දත්වා පත්ථනං පට්ඨපෙසිං, මයා සුපිනන්තෙන
දිට්ඨං නාම නත්ථි, සා පන මයා පත්ථිතපත්ථනා සම්ඡ්ඤ්ඤාසිති, ත්වං
ගච්ඡන්තො මා භාගී”ති තං සමස්සාසෙත්වා පෙසෙසි. සො “සාධු,
අයො”ති තස්සා වචනං සම්පට්ඨිත්වා “තෙන භි මෙ පාකටං කත්වා තස්ස
වසනට්ඨානං කට්ඨෙහි”ති ප්‍රච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ -

111.

“කත්ථච්ඡති කත්ථ මුපෙති යානං, වීථිස්ස කා න්භානගතස්ස
භොති;
කථඤ්ඤි සො න්භායති නාගරාජා, කථං විජානෙමු ගතිං ගජස්සා”ති.

තත්ථ කත්ථච්ඡතීති කත්ථ වසති. කත්ථ මුපෙතීති කත්ථ උපෙති, කත්ථ
තිට්ඨතීති අත්ථො. වීථිස්ස කාති තස්ස න්භානගතස්ස කා වීථි භොති,
කතරමග්ගෙන සො ගච්ඡති. කථං විජානෙමු ගතින්ති තයා අකථිතෙ මයං
කථං තස්ස නාගරාජස්ස ගතිං විජානිස්සාම, තස්මා කට්ඨෙහි නොති අත්ථො.

තතො සා ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන පච්චක්ඛන්තො දිට්ඨට්ඨානං තස්ස
ආචික්ඛන්ති ද්වෙ ගාථා අභාසි -

112.

“තත්ථෙව සා පොක්ඛරණී අදුරෙ, රමිමා සුතිත්ථා ව මහොදිකා ව;
සම්පුජ්ඣිතා භමරගණානුචිණ්ණා, එත්ථ හි සො න්භායති නාගරාජා.

113.

“සීසං නභාතුජ්ජලමාලහාරී, සබ්බසෙනො පුණ්ඩරිකත්තවඬ්ඨී;
ආමොදමානො ගච්ඡති සන්තිකෙතං, පුරක්ඛත්ථා මහෙසිං
සබ්බහද්ද’න්ති.

තත්ථ තත්ථෙව්භාති තස්ස වසනට්ඨානෙයෙව. පොක්ඛරණීති ඡද්දන්තදහං සන්ධායාහ. සම්පුජ්ඣිතාති දූවිධෙහි කුමුදෙහි තිවිධෙහි උජ්ජලෙහි පඤ්චවණ්ණෙහි ව පදුමෙහි සමන්තතො පුජ්ඣිතා. එත්ථ හි සොති සො නාගරාජා එත්ථ ඡද්දන්තදහෙ න්භායති. උජ්ජලමාලහාරීති උජ්ජලාදීනං ජලජථලජානං පුජ්ඣානං මාලං ධාරෙන්තො. පුණ්ඩරිකත්තවඬ්ඨීති පුණ්ඩරිකසදිසතවෙන ඔදාතෙන අඬගෙන සමන්තාගතො. ආමොදමානොති ආමොදිතපමොදිතො. සන්තිකෙතන්ති අත්තනො වසනට්ඨානං. පුරක්ඛත්ථාති සබ්බහද්දං නාම මහෙසිං පුරතො කත්ථා අට්ඨහි නාගසහස්සෙහි පරිවුතො අත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡතිති.

තං සුත්ථා සොනුත්තරො “සාධු අය්‍යො, අහං තං වාරණං මාරෙන්ථා තස්ස දන්තෙ ආහරිස්සාමි”ති සම්පට්ඨි. අථස්ස සා තුට්ඨා සහස්සං දන්ථා “ගෙහං තාව ගච්ඡ, ඉතො සත්තාහව්වයෙන තත්ථ ගමිස්සසි”ති තං උය්‍යාපෙත්ථා කම්මාරෙ පක්කොසාපෙත්ථා “තාතා අම්භාකං වාසිඵරසු-කුද්දාල-නිබ්බදන-මුට්ඨිකවෙළුම්බවිජ්ජෙන-සත්ථ-තිණ්ණායන-අසිලොහදණ්ඩකකවබ්බාණුක-අයසිඬ්ඝාටකෙහි අත්ථො, සබ්බං සීසං කත්ථා ආහරථා”ති ආණාපෙත්ථා වම්මකාරෙ පක්කොසාපෙත්ථා “තාතා අම්භාකං කුම්භහාරගාහිතං වම්මහස්තං කාතුං වට්ටති, වම්මයොත්තවරත්තහත්ථිපාදඋපාහනවම්මජත්තෙහිපි නො අත්ථො, සබ්බං සීසං කත්ථා ආහරථා”ති ආණාපෙසි. තෙ උහොපි සබ්බාති තාති සීසං කත්ථා ආහරිත්ථා අදංසු. සා තස්ස පාථෙය්‍යං සංවිදහිත්ථා අරණිසහිතං ආදිං කත්ථා සබ්බං උපකරණඤ්ච බද්ධසත්තුමාදිං කත්ථා පාථෙය්‍යඤ්ච වම්මහස්තායං පක්ඛිපි, තං සබ්බමිපි කුම්භහාරමත්තං අහොසි.

සොනුත්තරොපි අත්තනො පරිවච්ඡං කත්ථා සත්තමෙ දිවසෙ ආගන්ත්ථා දෙවිං වන්දිත්ථා අට්ඨාසි. අථ නං සා “නිට්ඨිතං තෙ සම්ම සබ්බුපකරණං, ඉමං තාව පසිබ්බකං ගණ්භා”ති ආහ. සො පන මහාථාමො පඤ්චන්තං භත්ථිතං බලං ධාරෙති, තස්මා තම්බුලපසිබ්බකං විය උක්ඛිපිත්ථා උපකච්ඡන්තරෙ යපෙත්ථා රිත්තහත්ථො විය අට්ඨාසි. සුහද්දා ලුද්දස්ස පුත්තදාරානං පරිබ්බයං දන්ථා රඤ්ඤො ආචික්ඛිත්ථා සොනුත්තරං උය්‍යාපෙසි. සොපි රාජානඤ්ච දෙවිඤ්ච වන්දිත්ථා රාජනිවෙසනා ඔරුය්භ

රටෙ යත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන නගරා නික්මමිත්වා
 ගාමනිගමජනපදපරම්පරාය පව්වන්තං පත්වා ජානපදෙ නිවත්තෙන්වා
 පව්වන්තවාසීහි සද්ධිං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මනුස්සපථං අතික්කම්ම
 පව්වන්තවාසීනොපි නිවත්තෙන්වා එකකොව ගච්ඡන්තො තිංසයොජනං
 පත්වා පයමං දබ්බගහනං කාසගහනං තිණගහනං තුලසිගහනං සරගහනං
 තිරිවච්ඡගහනන්ති ඡ ගහනානි, කණ්ටකවෙළුගුම්බගහනානි වෙන්තගහනං
 ඔම්ස්සකගහනං නළගහනං සරගහනසදිසං උරගෙනපි දුබ්බිනිවිජ්ඣං
 සනවනගහනං රුක්ඛගහනං වෙළුගහනං අපරම්පි වෙළුගුම්බගහනං
 කලලගහනං උදකගහනං පබ්බතගහනන්ති අට්ඨාරස ගහනානි පටිපාටියා
 පත්වා දබ්බගහනාදීනි අසිතෙන ලාසිත්වා තුලසිගහනාදීනි
 වෙළුගුම්බවිජ්ජෙනසත්ථෙත ඡින්නිත්වා රුක්ඛෙ ඵරසුනා කොට්ටෙන්වා
 අතිමහත්තෙ රුක්ඛෙ නිබ්බදනෙන විජ්ඣිත්වා මග්ගං කරොන්තො
 වෙළුවනෙ නිස්සෙණිං කත්වා වෙළුගුම්බං ආරුය්හ වෙළුං ඡින්නිත්වා
 අපරස්ස වෙළුගුම්බස්ස උපරි පාතෙන්වා වෙළුගුම්බමත්ථකෙන ගන්ත්වා
 කලලගහනෙ සුක්ඛරුක්ඛපදරං අත්ථරිත්වා තෙන ගන්ත්වා අපරං
 අත්ථරිත්වා ඉතරං උක්ඛිපිත්වා පුන පුරතො අත්ථරන්තො තං අතික්කම්මිත්වා
 උදකගහනෙ දොණිං කත්වා තාය උදකගහනං තරිත්වා පබ්බතපාදෙ යත්වා
 අයසිඬ්ඝාටකං යොත්තෙන බන්ධිත්වා උද්ධං බිපිත්වා පබ්බතෙ
 ලග්ගාපෙත්වා යොත්තෙනාරුය්හ වජිරග්ගෙන ලොහදණ්ඨෙන පබ්බතං
 විජ්ඣිත්වා බාණුකං කොට්ටෙන්වා තත්ථ යත්වා සිඬ්ඝාටකං ආකඩ්ඪිත්වා
 පුන උපරි ලග්ගාපෙත්වා තත්ථ යිතො වම්මයොත්තං ඔලම්බෙන්වා තං
 ආදාය ඔතරිත්වා හෙට්ඨිමබාණුකෙ බන්ධිත්වා වාමහත්ථෙත යොත්තං
 ගහෙන්වා දක්ඛිණහත්ථෙත මුග්ගරං ආදාය යොත්තං පහරිත්වා බාණුකං
 නීහරිත්වා පුන අභිරුහති. එතෙනුපායෙන පබ්බතමත්ථකං අභිරුය්හ පරතො
 ඔතරන්තො පුරිමනයෙනෙව පයමං පබ්බතමත්ථකෙ බාණුකං
 කොට්ටෙන්වා වම්මපසිබ්බකෙ යොත්තං බන්ධිත්වා බාණුකෙ වෙයෙත්වා
 සයං අන්තොපසිබ්බකෙ නිසිදිත්වා මක්කටකානං
 මක්කටසුත්තවිස්සජ්ජනාකාරෙන යොත්තං විනිවෙයෙත්තො ඔතරති.
 වම්මජත්තෙන වාතං ගාහාපෙත්වා සකුණො විය ඔතරතීතිපි වදන්තියෙව.

එවං තස්ස සුහද්දාය වචනං ආදාය නගරා නික්මමිත්වා සත්තරස
 ගහනානි අතික්කම්මිත්වා පබ්බතගහනං පත්වා තත්‍රාපි ඡ පබ්බතෙ
 අතික්කම්මිත්වා සුවණ්ණපස්සපබ්බතමත්ථකං ආරුළුහභාවං ආවිකරොන්තො
 සත්ථා ආහ -

114.

“තත්ථෙව සො උග්ගහෙන්වාන වාක්‍යං, ආදාය තුණ්ඤ්ඤ ධනුඤ්ඤ
 ලුද්දො;
 විතුරියති සත්ත ගිරි බ්‍රහන්තෙ, සුවණ්ණපස්සං නාම ගිරිං උළාරං.

115.

“ආරුය්හ සෙලං භවනං කින්නරානං, ඔලොකයි පබ්බතපාදමූලං;
තත්ථද්දසා මෙසසමානවණ්ණං, නිග්‍රොධරාජං අට්ඨසහස්සපාදං.

116.

“තත්ථද්දසා කුඤ්ජරං ඡබ්බිසාණං, සබ්බසෙනං දුප්පසහං පරෙහි;
රක්ඛන්ති නං අට්ඨසහස්සනාගා, ඊසාදන්තා වාතජවජ්ජහාරිනො.

117.

“තත්ථද්දසා පොක්ඛරණං අද්දරෙ, රම්මං සුතිත්ථඤ්ච මහොදිකඤ්ච;
සම්පුජ්ජිතං භමරගණානුච්ඡිණ්ණං, යත්ථ හි සො න්භායති නාගරාජා.

118.

“දිස්වාන නාගස්ස ගතිං යිතිඤ්ච, විථිස්සයා න්භානගතස්ස හොති;
ඔපාතමාගච්ඡි අනරියරූපො, පයොජිතො චිත්තවසානුගායා”ති.

තත්ථ සොති, හික්ඛවෙ, සො ලුද්දො තත්ථෙව සත්තභූමිකපාසාදනලෙ
යිතාය තස්සා සුභද්දාය වචනං උග්ගහෙත්වා සරතූණිඤ්ච මහාධනුඤ්ච
ආදාය පබ්බතගහනං පත්වා “කතරො නු බො සුවණ්ණපස්සපබ්බතො
නාමා”ති සත්ත මහාපබ්බතෙ චතුරියති, තස්මිං කාලෙ තුලෙති තීරෙති. සො
එවං තීරෙන්තො සුවණ්ණපස්සං නාම ගිරිං උළාරං දිස්වා “අයං සො
භවිස්සති”ති චින්තෙසි. ඔලොකයිති තං කින්නරානං භවනභූතං පබ්බතං
ආරුය්හ සුභද්දාය දින්නසඤ්ඤාවසෙන හෙට්ඨා ඔලොකෙසි. තත්ථාති
තස්මිං පබ්බතපාදමූලෙ අවිදුරෙයෙව තං නිග්‍රොධං අද්දස.

තත්ථාති තස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛමූලෙ යිතං. තත්ථාති තත්ථෙව
අන්තොපබ්බතෙ තස්ස නිග්‍රොධස්සාවිදුරෙ යත්ථ සො න්භායති, තං
පොක්ඛරණං අද්දස. දිස්වානාති සුවණ්ණපස්සපබ්බතා ඔරුය්හ හත්ථිනං
ගතකාලෙ හත්ථිපාදඋපාහනං ආරුය්හ තස්ස නාගරඤ්ඤො ගතට්ඨානං
නිබද්ධවසනට්ඨානං උපධාරෙන්තො “ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡති, ඉධ
න්භායති, න්භත්වා උත්තිණ්ණො, ඉධ තිට්ඨති”ති සබ්බං දිස්වා
අහිරිකභාවෙන අනරියරූපො තාය චිත්තවසානුගාය පයොජිතො, තස්මා
ඔපාතං ආගච්ඡි පටිපජ්ජි, ආවාටං බණ්ණි අත්ථො.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – “සො කිර මහාසත්තස්ස වසනොකාසං
සත්තමාසාධිකෙහි සත්තහි සංවච්ඡරෙහි සත්තහි ව දිවසෙහි පත්වා
චුත්තනයෙනෙව තස්ස වසනොකාසං සල්ලක්ඛෙන්වා “ඉධ ආවාටං
බණ්ණන්වා තස්මිං යිතො වාරණාධිපතිං විසජිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣිත්වා
ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති වචන්ථපෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ථම්මාදීනං
අත්ථාය රුක්ඛෙ ඡින්දිත්වා දබ්බසම්භාරෙ සජ්ජෙත්වා හත්ථිසු න්භානත්ථාය
ගතෙසු තස්ස වසනොකාසෙ මහාකුද්දාලෙන චතුරස්සං ආවාටං බණ්ණන්වා
උද්ධතපංසුං බීජං වපන්තො විය උදකෙන චිකිරිත්වා උදුක්ඛලපාසාණානං

උපරි ථම්මෙහ පතිට්ඨපෙත්වා තුලා ච කාපෙ ච දත්වා පදරානි අත්ථරිත්වා කණ්ඩප්පමාණං ඡිද්දං කත්වා උපරි පංසුඤ්ච කචචරඤ්ච පක්ඛිපිත්වා එකෙන පස්සෙන අත්තනො පවිසනට්ඨානං කත්වා එවං නිට්ඨිතෙ ආවාටෙ පච්චුසකාලෙයෙව පතිසීසකං පටිමුඤ්චිත්වා කාසායානි පරිදහිත්වා සද්ධිං විසපිතෙන සල්ලෙන ධනුං ආදාය ආවාටං ඔතරිත්වා අට්ඨාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

119.

“ඛණිත්වාන කාසුං ඵලකෙහි ඡාදයි, අත්තානමොධාය ධනුඤ්ච ලුද්දො;
පස්සාගතං පුටුසල්ලෙන නාගං, සමප්පයි දුක්කටකම්මකාරී.

120.

“විද්ධො ච නාගො කොඤ්චමනාදි සොරං, සබ්බෙ ච නාගා නින්නදුං සොරරූපං;
තිණඤ්ච කට්ඨඤ්ච රණං කරොන්තා, ධාවිංසු තෙ අට්ඨ දිසා සමන්තතො.

121.

“වධිස්සමෙතන්ති පරාමසන්තො, කාසාවමද්දක්ඛි ධජං ඉසීනං;
දුක්ඛෙන චුට්ඨස්සුදපාදි සඤ්ඤා, අරහද්ධජො සබ්භි අවජ්ඣරූපො”ති.

තත්ථ ඔධායාති ඔදහිත්වා පවෙසෙත්වා. පස්සාගතන්ති අත්තනො ආවාටස්ස පස්සං ආගතං. සො කිර දුතියදිවසෙ ආගන්ත්වා න්හත්වා උත්තිණ්ණො තස්මිං මහාවිසාලමාලකෙ නාම පදෙසෙ අට්ඨාසි. අථස්ස සරිරතො උදකං නාහිපදෙසෙන ඔගලිත්වා තෙන ඡිද්දෙන ලුද්දස්ස සරිරෙ පති. තාය සඤ්ඤාය සො මහාසත්තස්ස ආගන්ත්වා ධීතභාවං ඤත්වා තං පස්සාගතං පුටුනා සල්ලෙන සමප්පයි විජ්ඣා. දුක්කටකම්මකාරීති තස්ස මහාසත්තස්ස කායිකචෙතසිකස්ස දුක්ඛස්ස උප්පාදනෙන දුක්කටස්ස කම්මස්ස කාරකො.

කොඤ්චමනාදීති කොඤ්චනාදං අකරි. තස්ස කිර තං සල්ලං නාහියං පවිසිත්වා පිහකාදීති සඤ්චුණ්ණෙත්වා අන්තානි ඡින්දිත්වා පිට්ඨිභාගං ඵරසුනා පදාලෙන්තං විය උග්ගන්ත්වා ආකාසෙ පක්ඛන්දි. හින්තරජතකුම්භතො රජනං විය පහාරමුඛෙන ලොහිතං පග්ගරි, බලවච්චෙනා උප්පජ්ජී. සො චෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො චෙදනාප්පත්තො සකලපබ්බතං එකනින්නාදං කරොන්තො තික්ඛන්තුං මහන්තං කොඤ්චනාදං නදි. සබ්බෙ වානි තෙපි සබ්බෙ අට්ඨසහස්සනාගා තං සද්දං සුත්වා මරණභයහීනා සොරරූපං නින්නදුං අනුරවං කරිංසු. රණං කරොන්තාති තෙන සද්දෙන ගන්ත්වා ඡද්දන්තචාරණං චෙදනාප්පත්තං

දිස්වා “පච්චාමිත්තං ගණ්හිස්සාමා”ති තිණඤ්ච කට්ඨඤ්ච වුණ්ණච්චුණ්ණං කරොන්තා සමන්තා ධාවිංසු.

වධිස්සමෙතන්ති “හික්ඛවෙ, සො ඡද්දන්තවාරණො දිසා පක්කන්තෙසු නාගෙසු සුභද්දාය කරණ්ණයා පස්සෙ යත්වා සන්ධාරෙත්වා සමස්සාසයමානාය වෙදනං අධිවාසෙත්වා කණ්ඩස්ස ආගතට්ඨානං සල්ලක්ඛෙත්තො ‘සවෙ ඉදං පුරත්ථිමදිසාදීහි ආගතං අභවිස්ස, කුම්භාදීහි පච්ඡිත්වා පච්ඡිමකායිදීහි නික්ඛමිස්ස, ඉදං පන නාහියා පච්ඡිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි, තස්මා පථවියං යිතෙන විස්සට්ඨං භවිස්සති’ති උපධාරෙත්වා යිතට්ඨානං උපපරික්ඛිතුකාමො “කො ජානාති, කිං භවිස්සති, සුභද්දං අපනෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා “භද්දෙ, අට්ඨසභස්සනාගා මම පච්චාමිත්තං පරියෙසන්තා දිසා පක්ඛන්දා, ත්වං ඉධ කිං කරොසී”ති වත්වා, “දෙව, අහං තුම්භෙ සන්ධාරෙත්වා සමස්සාසෙත්ති යිතා, ඛමථ මෙ”ති තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු වන්දිත්වා තාය ආකාසං පක්ඛන්දාය නාගරාජා භූමිං පාදනබෙන පහරි, පදරං උජ්ජතිත්වා ගතං. සො ඡද්දෙන ඔලොකෙත්තො සොනුත්තරං දිස්වා “වධිස්සාමි න”න්ති විත්තං උජ්ජාදෙත්වා රජතදාමචණ්ණසොණ්ඩං පවෙසෙත්වා පරාමසන්තො බුද්ධානං ඉසීනං ධජං කාසාවං අද්දක්ඛි. ලුද්දො කාසාවං මහාසත්තස්ස භත්ථෙ යපෙසී. සො තං උක්ඛිපිත්වා පුරතො යපෙසී. අථස්ස තෙන තථාරූපෙනපි දුක්ඛෙන චුට්ඨස්ස “අරභද්ධජො නාම සබ්භි පණ්ඩිතෙහි අවජ්ඣරූපො, අඤ්ඤදත්ථු සක්කාතබ්බො ගරුකාතබ්බොයෙවා”ති අයං සඤ්ඤා උද්පාදි.

සො තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො ගාථාද්වයමාහ –

122.

“අනික්කසාවො කාසාවං, යො වත්ථං පරිදහිස්සති;
අපෙතො දමසච්චෙන, න සො කාසාවමරහති.

123.

“යො ච වන්තකසාවස්ස, සීලෙසු සුසමාහිතො;
උපෙතො දමසච්චෙන, ස වෙ කාසාවමරහති”ති.

තස්සත්ථො – සම්ම ලුද්දපුත්ත යො පුරිසො රාගාදීහි කසාවෙහි අනික්කසාවො ඉන්ද්‍රියදමෙන වෙච වච්ඡච්චෙන ච අපෙතො අනුපගතො තෙහි ගුණෙහි කසාවරසපිතං කාසාවචත්ථං පරිදහති, සො තං කාසාවං නාරහති, නානුවඡ්චිකො සො තස්ස වත්ථස්ස. යො පන තෙසං කසාවානං වන්තත්තා වන්තකසාවො අස්ස සීලෙසු සුසමාහිතො සුපතිට්ඨිතො පරිපුණ්ණසීලාචාරො, සො තං කාසාවං අරහති නාමාති.

එවං වත්වා මහාසත්තො තස්මිං චිත්තං නිබ්බාපෙත්වා “සම්ම කිමත්ථං ත්වං මං විජ්ඣති, කිං අත්තනො අත්ථාය, උදාහු අඤ්ඤෙන පයොජිතොසි”ති ප්‍රවීණි. තමත්ථං ආචිකරොන්තො සත්ථා ආහ –

124.

“සමජිපිතො පුට්ඨසල්ලෙන නාගො, අද්ඨට්ඨවිත්තො
ලුද්දකමජ්ඣහාසි;
කිමත්ථයං කිස්ස වා සම්ම හෙනු, මමං වධි කස්ස වායං
පයොගො”ති.

තත්ථ කිමත්ථයන්ති ආයතිං කිං පත්ථෙත්තො. කිස්ස වාති කිස්ස හෙනු කෙන කාරණෙන, කිං නාම තව මයා සද්ධිං වෙරන්ති අධිජ්ජායො. කස්ස වාති කස්ස වා අඤ්ඤස්ස අයං පයොගො, කෙන පයොජිතො මං අවධිති අත්ථො.

අථස්ස ආචික්ඛන්තො ලුද්දො ගාථමාහ –

125.

“කාසිස්ස රඤ්ඤො මහෙසි හදන්තෙ, සා පුජිතා රාජකුලෙ සුභද්දා;
තං අද්දසා සා ච මමං අසංසි, දන්තෙහි අත්ථොති ච මං අවොවා”ති.

තත්ථ පුජිතාති අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යථෙත්වා පුජිතා. අද්දසාති සා කිර තං සුජිනන්තෙ අද්දස. අසංසිති සා ච මම සක්කාරං කාරෙත්වා “භිමවන්තපදෙසෙ එවරුපො නාම නාගො අසුකස්මිං නාම යානෙ වසති”ති මමං ආචික්ඛි. දන්තෙහිති තස්ස නාගස්ස ඡබ්බණ්ණරංසිසමුජ්ජලා දන්තා, තෙහි මම අත්ථො, පිළන්ධනං කාරෙතුකාමාමිහි, තෙ මෙ ආහරාති මං අවොවාති.

තං සුත්වා “ඉදං චුළසුභද්දාය කම්ම”න්ති ඤත්වා මහාසත්තො වෙදනං අධිවාසෙත්වා “තස්සා මම දන්තෙහි අත්ථො නත්ථි, මං මාරෙතුකාමනය පන පහිණි”ති දීපෙත්තො ගාථාද්වයමාහ –

126.

“බහු භිමෙ දන්තයුගා උළාරා, යෙ මෙ පිතුනඤ්ච පිතාමහානං;
ජානාති සා කොධනා රාජපුත්තී, වධන්ථිකා වෙරමකාසි බාලා.

127.

“උට්ඨෙහි ත්වං ලුද්ද ඛරං ගහෙත්වා, දන්තෙ ඉමෙ ඡින්ද පුරා
මරාමි;
වජ්ජාසි තං කොධනං රාජපුත්තිං, නාගො හතො හන්ද ඉමස්ස
දන්තා”ති.

තත්ථ ඉමෙති තස්ස කිර පිතු පිනාමහානං දන්තා මා විනස්සන්තුති ගුහායං සන්නිවිතා, තෙ සන්ධාය ඵවමාහ. ජානාතීති බහුනං වාරණානං ඉධ සන්නිවිතෙ දන්තෙ ජානාති. වධන්ථිකාති කෙවලං පන සා මං මාරෙතුකාමා අප්පමත්තකං දොසං හදයෙ යපෙත්වා අත්තනො වෙරං අකාසී, ඵවරුපෙන ඵරුසකම්මෙන මත්ථකං පාපෙසී. බරන්ති කකචං. පුරා මරාමීති යාව න මරාමි. වජ්ජසීති වදෙය්‍යාසී. හන්ද ඉමස්ස දන්තාති හතො සො මයා නාගො, මනොරථො තෙ මත්ථකප්පත්තො, ගණ්හ, ඉමෙ තස්ස දන්තාති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා නිසීදනට්ඨානා වුට්ඨාය කකචං ආදාය “දන්තෙ ඡින්දිස්සාමි”ති තස්ස සන්නිකං උපගතො. සො පන උබ්බේධතො අට්ඨාසීතිහත්ථො රජතපබ්බතො විය යීතො, තෙනස්ස සො දන්තට්ඨානං න පාපුණි. අථ මහාසත්තො කායං උපනාමෙත්තො හෙට්ඨාසීසකො නිපජ්ජී. තදා නෙසාදො මහාසත්තස්ස රජතදාමසදිසං සොණ්ඩං මද්දන්තො අභිරුහිත්වා කෙලාසකුටෙ විය කුම්භෙ යත්වා මුඛකොට්මංසං ධනුකෙන පහරිත්වා අන්තො පක්ඛිපිත්වා කුම්භතො ඔරුය්හ කකචං අන්තොමුඛෙ පවෙසෙසී, උහොහි හත්ථෙහි දළ්භං අපරාපරං කඩ්ඩී. මහාසත්තස්ස බලවචෙදනා උප්පජ්ජී, මුඛං ලොහිතෙන පූරි. නෙසාදො ඉතො චිතො ව සඤ්චාරෙන්තො කකචෙන ඡින්දිතුං නාසක්ඛි. අථ නං මහාසත්තො මුඛතො ලොහිතං ඡඩ්ඩෙත්වා වෙදනං අධිවාසෙත්වා “කිං සම්ම ඡින්දිතුං න සක්කොසී”ති පුච්ඡී. “ආම, සාමි”ති. මහාසත්තො සතිං පච්චුපට්ඨපෙත්වා “තෙන හි සම්ම මම සොණ්ඩං උක්ඛිපිත්වා කකචකොට්මං ගණ්හාපෙහි, මම සයං සොණ්ඩං උක්ඛිපිතුං බලං නත්ථි”ති ආහ. නෙසාදො තථා අකාසී.

මහාසත්තො සොණ්ඩාය කකචං ගහෙත්වා අපරාපරං වාරෙසී, දන්තා කළිරා විය ඡිජ්ජිංසු. අථ නං තෙ ආහරාපෙත්වා ගණ්හිත්වා “සම්ම ලුද්දපුත්ත අහං ඉමෙ දන්තෙ තුය්හං දදමානො නෙව ‘මය්හං අප්පියා’ති දමිමි, න සක්කත්තමාරත්තබ්බුහ්මත්තාති පත්ථෙත්තො, ඉමෙහි පන මෙ දන්තෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාඤ්ඤාණදන්තාව පියතරා, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණප්පට්ඨෙධාය මෙ ඉදං පුඤ්ඤං පච්චයො හොතු”ති දන්තෙ දත්වා “සම්ම ඉදං යානං කිත්තකෙන කාලෙන ආගතොසී”ති පුච්ඡිත්වා “සත්තමාසසත්තදිවසාධිකෙහි සත්තහි සංවච්ඡරෙහි”ති වුත්තෙ — “ගච්ඡ ඉමෙසං දන්තානං ආනුභාවෙන සත්තදිවසබ්බන්තරෙයෙව බාරාණසිං පාපුණිස්සසී”ති වත්වා තස්ස පරිත්තං කත්වා තං උයොයාපෙසී. උයොයාපෙත්වා ච පන අනාගතෙසුයෙව තෙසු නාගෙසු සුභද්දාය ච අනාගතාය කාලමකාසී. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ —

128.

“උට්ඨාය සො ලුද්දො බරං ගහෙත්වා, ඡෙත්වාන දන්තාති ගජුත්තමස්ස;

වග්ගු සුභෙ අප්පට්ඨෙ පට්ඨායා, ආදාය පක්කාමි තතො හි බ්ඡප්ප්’න්ති.

තත්ථ වග්ගුති විලාසවන්තෙ. සුභෙති සුන්දරෙ. අප්පට්ඨෙති ඉමිස්සං පට්ඨියං අඤ්ඤෙහි දන්තෙහි අසද්ධිසෙති.

තස්මිං පක්කන්තෙ තෙ නාගා පච්චාමිත්තං අදිස්වා ආගමිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

129.

“භයට්ඨිකා නාගවධෙන අට්ඨා, යෙ තෙ නාගා අට්ඨ දිසා විධාවුං;
අදිස්වාන පොසං ගජපච්චමිත්තං, පච්චාගමුං යෙන සො
නාගරාජා”ති.

තත්ථ භයට්ඨිකාති මරණභයෙන උපද්දතා. අට්ඨාති දුක්ඛිතා. ගජපච්චමිත්තන්ති ගජස්ස පච්චාමිත්තං. යෙන සොති යත්ථ විසාලමාලකෙ සො නාගරාජා කාලං කත්වා කෙලාසපබ්බතො විය පතිතො, තං යානං පච්චාගමුන්ති අත්ථො.

තෙහි පන සද්ධිං මහාසුභද්දාපි ආගතා. තෙ සබ්බෙපි අට්ඨසහස්සනාගා තත්ථ රොදිත්වා කන්දිත්වා මහාසත්තස්ස කුලපකානං පච්චෙකබුද්ධානං සන්තිකං ගන්ත්වා, “හන්තෙ, තුම්භාකං පච්චයදායකො විසපිතෙන සල්ලෙන විද්ධො කාලකතො, සීවථිකදස්සනමස්ස ආගච්ඡථා”ති වදිංසු. පඤ්චසතා පච්චෙකබුද්ධාපි ආකාසෙනාගන්ත්වා විසාලමාලකෙ ඔතරිංසු. තස්මිං බණ්ණ ද්වෙ තරුණනාගා නාගරඤ්ඤො සරීරං දන්තෙහි උක්ඛිපිත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ වන්දාපෙත්වා චිතකං ආරොපෙත්වා ඤාපයිංසු. පච්චෙකබුද්ධා සබ්බරත්තිං ආලාභනෙ ධම්මසජ්ඣායමකංසු. අට්ඨසහස්සනාගා ආලාභනං නිබ්බාපෙත්වා වන්දිත්වා න්හත්වා මහාසුභද්දං පුරතො කත්වා අත්තතො වසනට්ඨානං අගමංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

130.

“තෙ තත්ථ කන්දිත්වා රොදිත්වාන නාගා, සීසෙ සකෙ පංසුකං
ඔකිරිත්වා;
අගමංසු තෙ සබ්බෙ සකං නිකෙතං, පුරක්ඛත්වා මහෙසිං
සබ්බභද්ද්’න්ති.

තත්ථ පංසුකන්ති ආලාභනපංසුකං.

සොත්තත්තරොපි අප්පත්තෙයෙව සත්තමෙ දිවසෙ දන්තෙ ආදාය බාරාණසිං සම්පාපුණි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

131.

“ආදාය දන්තානි ගජුත්තමස්ස, වග්ගු සුභෙ අප්පට්ඨමෙ පථබ්බා;
සුවණ්ණරාජීහි සමන්තමොදරෙ, සො ලුද්දකො කාසිපුරං උපාගමී;
උපනෙසි සො රාජකඤ්ඤාය දන්තෙ, නාගො භතො භන්ද ඉමස්ස
දන්තා”ති.

තත්ථ සුවණ්ණරාජීහිති සුවණ්ණරාජිරංසිහි. සමන්තමොදරෙති
සමන්තතො ඔහාසත්තෙ සකලව්‍යාපාරං සුවණ්ණවණ්ණං විය
කරොත්තෙ. උපනෙසිති අහං ඡද්දන්තවාරණස්ස
ඡබ්බණ්ණරංසිවිස්සජ්ජනෙ යමකදන්තෙ ආදාය ආගච්ඡාමි, නගරං
අලඬිකාරාපෙඨාති දෙවියා සාසනං පෙසෙත්වා තාය රඤ්ඤො
ආරොවාපෙත්වා දෙවනගරං විය නගරෙ අලඬිකාරාපිතෙ සොනුත්තරොපි
නගරං පවිසිත්වා පාසාදං ආරුහිත්වා දන්තෙ උපනෙසි, උපනෙත්වා ච පන,
“අයො, යස්ස කිර තුම්භෙ අප්පමත්තකං දොසං හදයෙ කරිත්ථ, සො
නාගො මයා භතො මතො, ‘මතභාවං මෙ ආරොචෙය්‍යාසී’ති ආහ, තස්ස
මතභාවං තුම්භෙ ජානාථ, ගණ්හථ, ඉමෙ තස්ස දන්තා”ති දන්තෙ අදාසි.

සා මහාසත්තස්ස ඡබ්බණ්ණරංසිවිචිත්තදන්තෙ මණිකාලවණ්ඨෙත
ගහෙත්වා උරුසු යපෙත්වා පුරිමභවෙ අත්තනො පිරසාමිකස්ස දන්තෙ
ඔලොකෙන්ති “ඵවරුපං සොහග්ගජ්ජත්තං වාරණං විසපිතෙන සල්ලෙන
ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ඉමෙ දන්තෙ ඡින්දිත්වා සොනුත්තරො ආගතො”ති
මහාසත්තං අනුස්සරන්ති සොකං උප්පාදෙත්වා අධිවාසෙතුං නාසක්ඛි.
අථස්සා තත්ථෙව හදයං ඵලි, තං දිවසමෙව කාලමකාසි. තමත්ථං
පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ -

132.

“දිස්වාන දන්තානි ගජුත්තමස්ස, හත්තුප්පියස්ස පුරිමාය ජාතියා;
තත්ථෙව තස්සා හදයං අථාලි, තෙනෙව සා කාලමකාසි බාලා”ති.

133.

“සම්බොධිපත්තො ස මහානුභාවො, සිතං අකාසි පරිසාය මජ්ඣෙ;
පුච්ඡංසු භික්ඛු සුවිමුත්තචිත්තා, නාකාරණෙ පාතුකරොන්ති බුද්ධා.

134.

“යමද්දසාථ දහරිං කුමාරිං, කාසායවත්ථං අනගාරියං වරන්තිං;
සා බො තදා රාජකඤ්ඤා අභොසි, අහං තදා නාගරාජා අභොසිං.

135.

“ආදාය දන්තානි ගජුත්තමස්ස, වග්ගු සුභෙ අප්පට්ඨමෙ පථබ්බා;
යො ලුද්දකො කාසිපුරං උපාගමී, සො බො තදා දෙවදත්තො
අභොසි.

136.

“අනාවසුරං චිරරත්තසංසිතං, උච්චාවචං වරිතමිදං පුරාණං;
වීතද්දරො වීතසොකො විසල්ලො, සයං අභිඤ්ඤාය අභාසි බුද්ධො.

137.

“අහං වො තෙන කාලෙන, අභොසිං තත්ථ භික්ඛවො;
නාගරාජා තදා හොමි, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති. —

ඉමා ගාථා දසබලස්ස ගුණෙ වණ්ණෙනත්තෙහි ධම්මසඬ්ඛානකත්ථෙරෙහි
යජිතා.

තත්ථ සිතං අකාසිති සො සම්බෝධිපත්තො සත්ථා මහානුභාවො
අලඬ්ඛකධම්මසභායං අලඬ්ඛකධම්මාසනෙ පරිසමජ්ඣෙ නිසින්නො
එකදිවසං සිතං අකාසි. නාකාරණෙති “හත්තෙ, බුද්ධා නාම අකාරණෙ සිතං
න කරොන්ති, තුම්හෙහි ච සිතං කතං, කෙන නු බො කාරණෙන සිතං
කත”න්ති මහාඛිණ්ණාසවා භික්ඛු පුච්ඡිංසු. යමද්දසාථාති එවං පුට්ඨො,
ආවුසො, සත්ථා අත්තනො සිතකාරණං ආචික්ඛන්තො එකං දහරභික්ඛුනිං
දස්සෙත්වා එවමාහ — “භික්ඛවෙ, යං එකං දහරං යොබ්බනජ්ජත්තං කුමාරිං
කාසායවත්ථං අනගාරියං උපෙතං පබ්බජිත්වා ඉමස්මිං සාසනෙ වරන්ති.
අද්දසාථ පස්සථ, සා තදා ‘විසජිතෙන සල්ලෙන නාගරාජං විජ්ඣිත්වා
වධෙහි’”ති සොනුත්තරස්ස පෙසෙතා රාජකඤ්ඤා අභොසි. තෙන ගත්ත්වා
ජීවිතක්ඛයං පාපිතො අහං තදා සො නාගරාජා අභොසින්ති අත්ථො.
දෙවදත්තොති, භික්ඛවෙ, ඉදානි දෙවදත්තො තදා සො ලුද්දකො අභොසි.

අනාවසුරන්ති න අවසුරං, අනත්ථඬ්ඛිගතසුරියන්ති අත්ථො.
චිරරත්තසංසිතන්ති ඉතො චිරරත්තෙ අනෙකවස්සකොට්ඨත්ථකෙ සංසිතං
සංසරිතං අනුචිණ්ණං. ඉදං චුත්තං හොති — ආවුසො, ඉතො
අනෙකවස්සකොට්ඨත්ථකෙ සංසරිතමිපි පුබ්බණ්ණෙ කතං තං දිවසමෙව
සායන්තෙ සරන්තො විය අත්තනො වරිතවසෙන උච්චත්තා තාය රාජධිතාය
ච සොනුත්තරස්ස ච වරිතවසෙන නීචත්තා උච්චානීචං වරිතං ඉදං පුරාණං
රාගාදීනං දරානං විගතතාය වීතද්දරො, ඤාතිධනසොකාදීනං අභාවෙන
වීතසොකො, රාගසල්ලාදීනං විගතත්තා විසල්ලො අත්තනාව ජානිත්වා
බුද්ධො අභාසිති. අහං වොති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං, භික්ඛවෙ, අහං
තෙන කාලෙන තත්ථ ඡද්දන්තදහෙ අභොසින්ති අත්ථො. නාගරාජාති
හොන්තො ච පන න අඤ්ඤො කොචි තදා හොමි, අථ බො නාගරාජා
හොමිති අත්ථො. එවං වාරෙථාති තුම්හෙ තං ජාතකං එවං ධාරෙථ
උග්ගණ්ණාථ පරියාපුණාථාති.

ඉමඤ්ච පන ධම්මදෙසනං සුත්වා බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. සා
පන භික්ඛුනී පච්ඡා විපස්සිත්වා අරහත්තං පත්තාති.

ඡද්දන්තජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[515] 5. සම්භවජාතකවණ්ණනා

රජ්ජඤ්ච පටිපන්නාස්මාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ඤාපාරම් ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුජ්ජන්තවත්ථු මහාඋමඬගජාතකෙ (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආවි භවිස්සති.

අතීතෙ පන කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ ධනඤ්චයකොරබොයා නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සුචිරතො නාම බ්‍රාහ්මණො පුරොහිතො අත්ථධම්මානුසාසකො අහොසි. රාජා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්තො ධම්මෙන රජ්ජමනුසාසි. සො එකදිවසං ධම්මයාගං නාම පඤ්භං අභිසංඛරිත්වා සුචිරතං නාම බ්‍රාහ්මණං පුරොහිතං ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා සක්කාරං කත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්තො චතස්සො ගාථායො අහාසි -

138.

“රජ්ජඤ්ච පටිපන්නාස්ම, ආධිපච්චං සුචිරත;
මහත්තං පත්තුම්ච්ඡාමි, විජෙනුං පථවිං ඉමං.

139.

“ධම්මෙන නො අධම්මෙන, අධම්මො මෙ න රුච්චති;
කිච්චොච ධම්මො චරිතො, රඤ්ඤො හොති සුචිරත.

140.

“ඉධ චෙචානින්දිතා යෙන, පෙච්ච යෙන අනින්දිතා;
යසං දෙවමනුස්සෙසු, යෙන පජ්ජොමු බ්‍රාහ්මණ.

141.

“යොහං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, කත්තුම්ච්ඡාමි බ්‍රාහ්මණ;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, බ්‍රාහ්මණක්ඛාහි පුච්ඡිතො” ති.

තත්ථ රජ්ජන්ති, ආචරිය, මයං ඉමස්මිං සත්තයොජනිකෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ රජ්ජඤ්ච, තියොජනසතිකෙ කුරුරට්ඨෙ ඉස්සරහාවසඬ්ඛාතං ආධිපච්චඤ්ච. පටිපන්නාස්මාති අධිගතා භවාම. මහත්තන්ති ඉදානි මහත්තභාවං. පත්තුම්ච්ඡාමි විජෙනුන්ති ඉමං පථවිං ධම්මෙන අභිභවිතුං අජ්ඣොත්ථරිතුං ඉච්ඡාමි. කිච්චොචාති අවසෙසජනෙහි රඤ්ඤො චරිතො ධම්මො කිච්චො කරණීයතරො. රාජානුවත්තකො හි ලොකො, සො තස්මිං ධම්මිකෙ සබ්බොපි ධම්මිකො හොති. තස්මා එස ධම්මො නාම රඤ්ඤොච කිච්චොති.

ඉධ චෙචානින්දිතාති යෙන මයං ඉධලොකෙ පරලොකෙ ච අනින්දිතා. යෙන පජ්ජොමුති යෙන මයං නිරයාදීසු අනිබ්බත්තිත්වා දෙවෙසු ච

මනුස්සෙසු ව යසං ඉස්සරියං සොහග්ගං පාපුණෙය්‍යාම, තං නො කාරණං කට්ඨෙති. යොහන්ති, බ්‍රාහ්මණ, යො අහං ඵලවිපාකසඬ්ඛාතං අත්ථඤ්ච තස්ස අත්ථස්ස හෙතුභූතං ධම්මඤ්ච කත්තුං සමාදාය වත්තිතුං උප්පාදෙතුඤ්ච ඉච්ඡාමි. තං ත්වන්ති තස්ස මය්හං ත්වං සුඛෙනෙව නිබ්බානගාමිමග්ගං ආරුය්හ අපට්ඨන්ධිකභාවං පත්ථෙත්තස්ස තං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතො අක්ඛාහි, පාකටං කත්වා කට්ඨෙති බ්‍රාහ්මණං ධම්මයාගපඤ්භං පුච්ඡි.

අයං පන පඤ්භො ගම්භීරො බුද්ධවිසයො, සබ්බඤ්ඤබුද්ධමෙව තං පුච්ඡිතුං යුත්තං, තස්මිං අසති සබ්බඤ්ඤතඤ්ඤාණපරියෙසකං බොධිසත්තන්ති. සුචිරතො පන අත්තනො අබොධිසත්තතාය පඤ්භං කට්ඨෙතුං නාසක්ඛි, අසක්කොන්තො ච පණ්ඩිතමානං අකත්වා අත්තනො අසමත්ථභාවං කට්ඨෙත්තො ගාථමාහ —

142.

“නාඤ්ඤත්‍ර විදුරා රාජ, එතදක්ඛාතුමරහති;
යං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, කත්තුම්ච්ඡසි ඛත්තියා” ති.

තස්සත්ථො — අවිසයො එස, මහාරාජ, පඤ්භො මාදිසානං. අහඤ්භි නෙවස්ස ආදිං, න පරියොසානං පස්සාමි, අන්ධකාරං පට්ටියො විය භොමි. බාරාණසිරඤ්ඤො පන පුරොහිතො විදුරො නාම බ්‍රාහ්මණො අත්ථී, සො එතං ආචික්ඛෙය්‍ය, තං යථෙත්වා යං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච කත්තුම්ච්ඡසි, එතං අක්ඛාතුං න අඤ්ඤො අරහතීති.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, ඛිප්පං තස්ස සන්තිකං ගච්ඡාහි” ති පණ්ණාකාරං දත්වා තං පෙසෙතුකාමො භුත්වා ගාථමාහ —

143.

“එහි බො පහිතො ගච්ඡ, විදුරස්ස උපන්තිකං;
නික්ඛඤ්චිමං සුවණ්ණස්ස, හරං ගච්ඡ සුචිරත;
අහිහාරං ඉමං දජ්ජා, අත්ථධම්මානුසිට්ඨියා” ති.

තත්ථ උපන්තිකන්ති සන්තිකං. නික්ඛන්ති පඤ්චසුවණ්ණො එකො නික්ඛො. අයං පන රත්තසුවණ්ණස්ස නික්ඛසහස්සං දත්වා එවමාහ. ඉමං දජ්ජාති තෙන ඉමස්මිං ධම්මයාගපඤ්භෙ කථිතෙ තස්ස අත්ථධම්මානුසිට්ඨියා අහිහාරපූජං කරොන්තො ඉමං නික්ඛසහස්සං දදෙය්‍යාසීති.

එවඤ්ච පන වත්වා පඤ්භවිස්සජ්ජනස්ස ලිඛනත්ථාය සතසහස්සග්ගනකං සුවණ්ණපට්ටඤ්ච ගමනත්ථාය යානං, පරිවාරත්ථාය බලකායං, තඤ්ච පණ්ණාකාරං දත්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව උය්‍යාපෙසි. සො

පන ඉන්ද්‍රපත්ථනගරා නික්බමිත්වා උජුකමෙව බාරාණසිං අගන්ත්වා යත්ථ යත්ථ පණ්ඩිතා වසන්ති, සබ්බානි තානි යානානි උපසඬකමිත්වා සකලජම්බුදීපෙ පඤ්ඤස්ස විස්සජ්ජෙනාරං අලහිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා එකස්මිං යානෙ නිවාසං ගහෙත්වා කතිපයෙහි ජනෙහි සද්ධිං පාතරාසභුඤ්ජනවෙලාය විධුරස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා ආගතභාවං ආරොවාපෙත්වා තෙන පක්කොසාපිතො තං සකෙ සරෙ භුඤ්ජමානං අද්දස. තමත්ථං ආවිකරොත්තො සත්ථා සත්තමං ගාථමාහ —

144.

“ස්වාධිජ්ජාගා භාරද්වාජො, විධුරස්ස උපන්තිකං;
තමද්දස මහාබ්‍රහ්මා, අසමානං සකෙ සරෙ”ති.

තත්ථ ස්වාධිජ්ජාගාති සො භාරද්වාජගොත්තො සුවිරතො අධිජ්ජාගා, ගතොති අත්ථො. මහාබ්‍රහ්මාති මහාබ්‍රාහ්මණො. අසමානන්ති භුඤ්ජමානං.

සො පන තස්ස බාලසභායකො එකාවරියකුලෙ උග්ගහිතසිජ්ජො, තස්මා තෙන සද්ධිං එකතො භුඤ්ජිත්වා හත්තකිච්චපරියොසානෙ සුබ්බනිසින්තො “සම්ම කිමත්ථං ආගතොසි”ති පුට්ඨො ආගමනකාරණං ආවික්ඛන්තො අට්ඨමං ගාථමාහ —

145.

“රඤ්ඤොහං පහිතො දුතො, කොරබ්බස්ස යසස්සිතො;
අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡෙසි, ඉච්චබ්‍රවි යුධිට්ඨිලො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, විධුරක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ රඤ්ඤොහන්ති අහං රඤ්ඤො කොරබ්බස්ස යසස්සිතො දුතො. පහිතොති තෙන පෙසිතො ඉධාගමිං. පුච්ඡෙසිති සො යුධිට්ඨිලගොත්තො ධනඤ්චයරාජා මං ධම්මයාගපඤ්ඤං නාම පුච්ඡි, අහං කථෙතුං අසක්කොත්තො “ත්වං සක්ඛිස්සසි”ති ඤාත්වා තස්ස ආරොවෙසිං, සො ච පණ්ණාකාරං දත්වා පඤ්ඤපුච්ඡනත්ථාය මං තච සන්තිකං පෙසෙත්තො “විධුරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස අත්ථඤ්ච පාළිධම්මඤ්ච පුච්ඡෙය්‍යාසි”ති අබ්‍රවි. “තං ත්වං ඉදානි මයා පුච්ඡිතො අක්ඛාහි”ති.

තදා පන සො බ්‍රාහ්මණො “මහාජනස්ස චිත්තං ගණ්ඨස්සාමි”ති ගඬගං පිදහන්තො විය විනිච්ඡයං විචාරෙති. තස්ස පඤ්ඤවිස්සජ්ජනෙ ඔකාසො නත්ථි. සො තමත්ථං ආවික්ඛන්තො නවමං ගාථමාහ —

146.

“ගඬගං මෙ පිදහිස්සන්ති, න තං සක්කොමි බ්‍රාහ්මණ;
අපිධෙතුං මහාසින්ධුං, තං කථං සො හවිස්සති;
න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතො”ති.

තස්සත්ථො – බ්‍රාහ්මණ, මය්හං “මහාජනස්ස නානාවිත්තගතිසඬ්ඛානං ගඬ්ගං පිදහිස්ස”න්ති බ්‍යාපාරො උප්පන්නො, තමහං මහාසින්ධුං අපිට්ඨො න සක්කොමි, තස්මා කථං සො ඔකාසො භවිස්සති, යස්මා තෙ අහං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙය්‍යං. ඉති විත්තෙකග්ගතඤ්ඤෙව ඔකාසඤ්ඤෙව අලභන්නො න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං අත්ථං ධම්මඤ්ඤෙව පුච්ඡිතොති.

එවඤ්ඤෙව පන වත්වා “පුත්තො මෙ පණ්ඩිතො මයා ඤාණවත්තතරො, සො තෙ බ්‍යාකරිස්සති, තස්ස සන්නිකං ගච්ඡාහි”ති වත්වා දසමං ගාථමාහ –

147.

“හදුකාරො ච මෙ පුත්තො, ඔරසො මම අනුජො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ඤෙව ධම්මඤ්ඤෙව, ගන්ත්වා පුච්ඡස්සු බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ථ ඔරසොති උරෙ සංවඬ්ඨො. අනුජොති අත්තනා ජාතොති.

තං සුත්වා සුවිරතො විධුරස්ස සරා නික්ඛමිත්වා හදුකාරස්ස භුත්තපාතරාසස්ස අත්තනො පරිසමජ්ඣෙයි නිසින්තකාලෙ නිවෙසනං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා එකාදසමං ගාථමාහ –

148.

“ස්වාධිජ්ජාගා භාරද්වාජො, හදුකාරස්සුපන්නිකං;
තමද්දස මහාබ්‍රහ්මා, නිසින්තං සමිහි වෙස්මහි”ති.

තත්ථ වෙස්මහිති සරෙ.

සො තත්ථ ගන්ත්වා හදුකාරමාණුවෙන කතාසනාහිභාරසක්කාරො නිසිදිත්වා ආගමනකාරණං පුට්ඨො ද්වාදසමං ගාථමාහ –

149.

“රඤ්ඤොහං පහිතො දුතො, කොරබ්‍යස්ස යසස්සිතො;
‘අත්ථං ධම්මඤ්ඤෙව පුච්ඡෙසි’, ඉච්චබ්‍රවි යුධිට්ඨිලො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ඤෙව ධම්මඤ්ඤෙව, හදුකාර පබ්බහි මෙ”ති.

අථ නං හදුකාරො, “තාත, අහං ඉමෙසු දිවසෙසු පරදාරිකකම්මෙ අහිනිවිට්ඨො, විත්තං මෙ බ්‍යාකුලං, තෙන ත්‍යාහං විස්සජ්ජෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, මය්හං පන කනිට්ඨො සඤ්ඤායකුමාරො නාම මයා අනිවිස ඤාණවත්තතරො, තං පුච්ඡ, සො තෙ පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙස්සති”ති තස්ස සන්නිකං පෙසෙන්නො ද්වෙ ගාථා අභාසි –

150.

“මංසකාජං අවහාය, ගොධං අනුපතාමහං;
න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ඤෙව පුච්ඡිතො.

151.

“සඤ්චයො නාම මෙ භාතා, කනිට්ඨො මෙ සුචිරත;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, ගන්ත්වා පුච්ඡස්ස බ්‍රාහ්මණා” ති.

තත්ථ මංසකාජන්ති යථා නාම පුරිසො ථූලමිගමංසං කාපේනාදාය
ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ ගොධපොතකං දිස්වා මංසකාජං ඡඩ්ඛෙත්වා තං
අනුබන්ධෙය්‍ය, එවමෙව අත්තතො සරෙ වසවත්තිනිං හරියං ඡඩ්ඛෙත්වා
පරස්ස රක්ඛිතගොපිතං ඉත්ථිං අනුබන්ධන්තො හොමීති දීපේන්තො
එවමාහාති.

සො තස්මිං බණ්ණ සඤ්චයස්ස නිවෙසනං ගන්ත්වා තෙන
කතසක්කාරො ආගමනකාරණං පුට්ඨො ආචික්ඛි. තමත්ථං පකාසෙන්නො
සත්ථා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

152.

“ස්වාධිජ්ජාගා භාරද්වාජො, සඤ්චයස්ස උපන්තිකං;
තමද්දස මහාබ්‍රහ්මා, නිසින්තං සමිහි වෙස්මති.

153.

“රඤ්ඤොහං පහිතො දුතො, කොරබ්‍යස්ස යසස්සිනො;
‘අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡෙසි’, ඉච්චබ්‍රවි යුධිට්ඨිලො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඤ්චයක්ඛාහි පුච්ඡිතො” ති.

සඤ්චයකුමාරො පන තදා පරදාරමෙව සෙවති. අථස්ස සො “අහං, තාත,
පරදාරං සෙවාමි, සෙවන්තො ච පන ගඬිගං ඔතරිත්වා පරතීරං ගච්ඡාමි, තං
මං සායඤ්ච පාතො ච නදිං තරන්තං මච්චු ගිලති නාම, තෙන චිත්තං මෙ
බ්‍යාකුලං, න ත්‍යාහං ආචික්ඛිතුං සක්ඛිස්සාමි, කනිට්ඨො පන මෙ
සමිහවකුමාරො නාම අත්ථි ජාතියා සත්තවස්සිකො, මයා සතගුණෙන
සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙනාධිකඤ්ඤාණතරො, සො තෙ
ආචික්ඛිස්සති, ගච්ඡ තං පුච්ඡාහි” ති ආහ. ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා
ද්වෙ ගාථා අභාසි -

154.

“සදා මං ගිලතෙ මච්චු, සායං පාතො සුචිරත;
න තෙ සක්කොමි අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතො.

155.

“සමිහවො නාම මෙ භාතා, කනිට්ඨො මෙ සුචිරත;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, ගන්ත්වා පුච්ඡස්ස බ්‍රාහ්මණා” ති.

තං සුත්වා සුවීරතො “අයං පඤ්භො ඉමස්මිං ලොකෙ අඛිභුතො
හවිස්සති, ඉමං පඤ්භං විස්සජ්ජෙනං සමත්ථො නාම නත්ථි මඤ්ඤෙ”ති
වින්තෙන්වා ද්වෙ ගාථා අභාසි -

156.

“අඛිභුතො වත හො ධම්මො, නායං අස්මාක රුච්චති;
තයො ජනා පිතාපුත්තා, තෙ සු පඤ්ඤාය නො විදු.

157.

“න තං සක්කොථ අක්ඛාතුං, අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතා;
කථං නු දහරො ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ච පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ නායන්ති අයං පඤ්භධම්මො අඛිභුතො, ඉමං කථෙතුං සමත්ථෙන
නාම න හවිතඛිං, තස්මා යං ත්වං “කුමාරො කථෙස්සති”ති වදති, නායං
අස්මාකං රුච්චති. තෙ සුති එත්ථ සු-කාරො නිපාතමත්තං. පිතාති විදුරො
පණ්ඩිතො, පුත්තා හදුකාරො සඤ්චයො වාති තෙපි තයො පිතාපුත්තා
පඤ්ඤාය ඉමං ධම්මං නො විදු, න විජානන්ති, අඤ්ඤො කො ජානිස්සතිති
අත්ථො. න තන්ති තුම්භෙ තයො ජනා පුච්ඡිතා එතං අක්ඛාතුං න සක්කොථ,
දහරො සත්තවස්සිකො කුමාරො පුච්ඡිතො කථං නු ජඤ්ඤා, කෙන
කාරණෙන ජානිතුං සක්ඛිස්සතිති අත්ථො.

තං සුත්වා සඤ්චයකුමාරො, “තාත, සම්භවකුමාරං ‘දහරො’ති මා
උඤ්ඤාසි, සචෙපි පඤ්භවිස්සජ්ජෙනොනාත්ථිකො, ගච්ඡ නං පුච්ඡා”ති
අත්ථදීපනාහි උපමාහි කුමාරස්ස වණ්ණං පකාසෙන්තො ද්වාදස ගාථා
අභාසි -

158.

“මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අපුච්ඡිත්වාන සම්භවං;
පුච්ඡිත්වා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ච බ්‍රාහ්මණ.

159.

“යථාපි චන්දො විමලො, ගච්ඡං ආකාසධාතුයා;
සඛිබ්බෙ තාරාගණෙ ලොකෙ, ආභාය අතිරොචති.

160.

“එවම්පි දහරුපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අපුච්ඡිත්වාන සම්භවං;
පුච්ඡිත්වා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ච බ්‍රාහ්මණ.

161.

“යථාපි රම්මකො මාසො, ගිම්භානං හොති බ්‍රාහ්මණ;

අතෙවඤ්ඤෙහි මාසෙහි, දුමපුප්ඵෙහි සොහති.

162.

“එවම්පි දහරූපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අපුච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
පුච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ.

163.

“යථාපි නිමවා බ්‍රහ්මෙ, පබ්බතො ගන්ධමාදනො;
නානාරුක්ඛෙහි සඤ්ජන්තො, මහාභූතගණාලයො;
ඔසධෙහි ච දිබ්බෙහි, දිසා හාති පථාති ච.

164.

“එවම්පි දහරූපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අපුච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
පුච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ.

165.

“යථාපි පාවකො බ්‍රහ්මෙ, අච්චිමාලී යසස්සිමා;
ජලමානො වනෙ ගච්ඡෙ, අනලො කණ්ඨවත්තනී.

166.

“සතාසනො ධුමකෙතු, උත්තමාගෙවනන්දහො;
නිසිංඵෙ පබ්බතග්ගස්මිං, පභුතෙධො විරොචති.

167.

“එවම්පි දහරූපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අපුච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
පුච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණ.

168.

“ජවෙන හදුං ජානන්ති, බලිබද්දඤ්ඤව වාහියෙ;
දොහෙන ධෙත්‍රං ජානන්ති, භාසමානඤ්ඤව පණ්ඩිතං.

169.

“එවම්පි දහරූපෙනො, පඤ්ඤායොගෙන සම්භවො;
මා නං දහරොති උඤ්ඤාසි, අපුච්ඡිත්ථාන සම්භවං;
පුච්ඡිත්ථා සම්භවං ජඤ්ඤා, අත්ථං ධම්මඤ්ඤව බ්‍රාහ්මණා’ති.

තත්ථ ජඤ්ඤාති ජානිස්සසි. වන්දොති පුණ්ණවන්දො. විමලොති
අබ්භාදිමලවිරහිනො. එවම්පි දහරූපෙනොති එවං සම්භවකුමාරො

දහරහාවෙන උපෙනොපි පඤ්ඤායොගෙන සකලජම්බුදීපතලෙ අවසෙසෙ පණ්ඩිතෙ අතික්කමිත්වා විරොවති. රම්මකොති චිත්තමාසො. අනෙවඤ්ඤෙහිති අතිවිය අඤ්ඤෙහි එකාදසහි මාසෙහි. එවන්ති එවං සම්භවොපි පඤ්ඤායොගෙන සොහති. හිමවාති හිමපාතසමයෙ හිමයුත්තොති හිමවා, ගිම්භකාලෙ හිමං වමතිති හිමවා. සම්පත්තං ජනං ගන්ධෙන මදයතිති ගන්ධමාදනො. මහාභූතගණාලයොති දෙවගණානං නිවාසො. දිසා භාතීති සබ්බදිසා එකොභාසා විය කරොති. පවාතීති ගන්ධෙන සබ්බදිසා වායති. එවන්ති එවං සම්භවොපි පඤ්ඤායොගෙන සබ්බදිසා භාති වෙව පවාති ව.

යසස්සිමාති තෙජසම්පත්තියා යසස්සිමා. අවිච්ඡිමාලිති අවිච්ඡි යුත්තො. ජලමානො වනෙ ගච්ඡෙති ගච්ඡසඬ්ඛාතෙ මහාවනෙ ජලත්තො වරති. අනලොති අතිත්තො. ගතමග්ගස්ස කණ්ඞහාවෙන කණ්ඞවත්තනී. යඤ්ඤ ආහුතිවසෙන ආහුතං සතං අස්නාතීති සතාසනො. ධූමො කෙතුකිච්චං අස්ස සාධෙතීති ධූමකෙතු. උත්තමානෙවනන්දහොති අනෙවනං. වුව්චති වනසණ්ඛො, උත්තමං වනසණ්ඛං දහතීති අත්ථො. නිසීථෙති රත්තිභාගෙ. පබ්බතග්ගස්මිත්ති පබ්බතසිබරෙ. පහුතෙධොති පහුතඉන්ධනො. විරොවතීති සබ්බදිසාසු ඕභාසති. එවන්ති එවං මම කනිට්ඨො සම්භවකුමාරො දහරොපි පඤ්ඤායොගෙන විරොවති. හදුන්ති හදුං අස්සාජානීයං ජවසම්පත්තියා ජානන්ති, න සරීරෙන. වාහියෙති වහිතබ්බහාරෙ සති භාරවහතාය “අහං උත්තමො”ති බලිබද්දං ජානන්ති. දොහෙනාති දොහසම්පත්තියා ධෙනුං “සුඛිරා”ති ජානන්ති. භාසමානන්ති එත්ථ “නාභාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිත”න්ති සුත්තං. (සං. නි. 2.241) ආහරිතබ්බං.

සුචිරතො එවං තස්මිං සම්භවං වණ්ණොන්තෙ “පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමි”ති “කහං පන තෙ කුමාර කනිට්ඨො”ති පුච්ඡි. අට්ඨස්ස සො සීහපඤ්ඡරං විවරිත්වා හත්ථං පසාරෙත්වා “යො එස පාසාදද්වාරෙ අන්තරවිලියා කුමාරකෙහි සද්ධිං සුවණ්ණවණ්ණො කීළති, අයං මම කනිට්ඨො, උපසඬ්ඛමිත්වා තං පුච්ඡ, බුද්ධලිලාය තෙ පඤ්ඤං කට්ඨස්සති”ති ආහ. සුචිරතො තස්ස වචනං සුත්වා පාසාදා ඔරුය්හ කුමාරස්ස සන්තිකං අගමාසි. කාය වෙලායාති? කුමාරස්ස නිවත්ථසාටකං මොවෙත්වා බන්ධෙ බිපිත්වා උහොහි හත්ථෙහි පංසුං ගහෙත්වා යීතවෙලාය. තමත්ථං ආවිකරොන්තො සත්ථා ගාථමාහ –

170.

“ස්වාධිජ්ජාගා භාරද්වාජො, සම්භවස්ස උපන්තිකං;
තමද්දස මහාබුහ්මා, කීළමානං බහිපුරෙ”ති.

තත්ථ බහිපුරෙති බහිනිවෙසනෙ.

මහාසත්තොපි බ්‍රාහ්මණං ආගන්ත්වා පුරතො යීතං දිස්වා “තාත, කෙනත්ථෙතාගතොසි”ති ප්‍රවිෂ්ත්වා, “තාත, කුමාර අහං ජම්බුදීපතලෙ ආභිණ්ඩන්තො මයා ප්‍රවිෂ්තං පඤ්ඤං කථෙතුං සමත්ථං අලභිත්වා තව සන්තිකං ආගතොමිහි”ති වුත්තෙ “සකලජම්බුදීපෙ කීර අවිනිවිෂ්තො පඤ්ඤො මම සන්තිකං ආගතො, අහං ඤාණෙන මහල්ලකො”ති හිරොත්තජපං පටිලභිත්වා හත්ථගතං පංසුං ඡඩ්ඛෙත්වා ඛන්ධතො සාටකං ආදාය නිවාසෙත්වා “පුච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, බුද්ධලීලාය තෙ කථෙස්සාමි”ති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පවාරෙසි. තතො බ්‍රාහ්මණො –

171.

“රඤ්ඤොහං පහිතො දුතො, කොරබ්‍යස්ස යසස්සිතො;
අත්ථං ධම්මඤ්ච ප්‍රච්ඡෙසි”, ඉච්චබ්‍රවි යුධිට්ඨිලො;
තං ත්වං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච, සම්භවක්ඛාහි ප්‍රවිෂ්තො”ති. –

ගාථාය පඤ්ඤං පුච්ඡ.

තස්ස අත්ථො සම්භවපණ්ඩිතස්ස ගගනමජ්ඣෙ පුණ්ණවන්දො විය පාකටො අහොසි.

අථ තං “තෙන හි සුණොහි”ති වත්වා ධම්මයාගපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො ගාථමාහ –

172.

“තග්ග තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
රාජා ච බො තං ජානාති, යදි කාහති වා න වා”ති.

තස්ස අන්තරවිජීයං යත්වා මධුරස්සරෙන ධම්මං දෙසෙන්තස්ස සද්දො ද්වාදසයොජනිකං සකලබාරාණසිනගරං අවත්ථරි. අථ රාජා ච උපරාජාදයො ච සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. මහාසත්තො මහාජනස්ස මජ්ඣෙ ධම්මදෙසනං පට්ඨපෙසි.

තත්ථ තග්ගාති එකංසවචනං. යථාපි කුසලොති යථා අතිකුසලො සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො ආවික්ඛති, තථා තෙ එකංසෙනෙව අහමක්ඛිස්සන්ති අත්ථො. රාජා ච බො තන්ති අහං තං පඤ්ඤං යථා තුම්භාකං රාජා ජානිතුං සක්කොති, තථා කථෙස්සාමි. තතො උත්තරි රාජා එව තං ජානාති, යදි කරිස්සති වා න වා කරිස්සති, කරොන්තස්ස වා අකරොන්තස්ස වා තස්සෙවෙනං හවිස්සති, මය්හං පන දොසො නත්ථිති දීපෙති.

එවං ඉමාය ගාථාය පඤ්ඤකථනං පටිජානිත්වා ඉදානි ධම්මයාගපඤ්ඤං කථෙන්නො ආහ –

173.

“අජ්ජ සුචෙති සංසෙය්‍යා, රඤ්ඤා පුට්ඨො සුචිරත;
මා කත්වා අවසී රාජා, අත්ථෙ ජාතෙ යුධිට්ඨිලො.

174.

“අජ්ඣත්තඤ්ඤෙව සංසෙය්‍යා, රඤ්ඤා පුට්ඨො සුචිරත;
කුම්මග්ගං න නිවෙසෙය්‍යා, යථා මුළ්භො අචෙතසො.

175.

“අත්තානං නාතිවත්තෙය්‍යා, අධම්මං න සමාවරෙ;
අතිත්ථෙ නජ්ජතාරෙය්‍යා, අනත්ථෙ න යුතො සියා.

176.

“යො ච ඵතානි යානානි, කත්තුං ජානානි ඛත්තියො;
සදා සො වඩ්ඪිතෙ රාජා, සුක්කපක්ඛෙව චන්දිමා.

177.

“ඤාතිනඤ්ච පියො හොති, මිත්තෙසු ච විරොචති;
කායස්ස හෙදා සජ්ජඤ්ඤො, සග්ගං සො උපපජ්ජති”ති.

තත්ථ සංසෙය්‍යාති කථෙය්‍යා. ඉදං චුත්තං හොති – තාත, සුචිරත සචෙ තුම්භාකං රඤ්ඤා “අජ්ජ දානං දෙම, සීලං රක්ඛාම, උපොසථකම්මං කරොමා”ති කොචි පුට්ඨො, “මහාරාජ, අජ්ජ තාව පාණං හනාම, කාමෙ පරිභුඤ්ජාම, සුරං පිවාම, කුසලං පන කරිස්සාම සුචෙ”ති රඤ්ඤො කථෙය්‍යා, තස්ස අනිමහන්තස්සපි අමච්චස්ස වචනං කත්වා තුම්භාකං රාජා යුධිට්ඨිලගොත්තො තථාරූපෙ අත්ථෙ ජාතෙ තං දිවසං පමාදෙන විනිනාමෙත්තො මා අවසී, තස්ස වචනං අකත්වා උජ්ජන්තං කුසලචිත්තං අපරිභාපෙත්වා කුසලපටිසංයුත්තං කම්මං කරොතුයෙව, ඉදමස්ස කථෙය්‍යාසීති. එවං මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය –

“අජ්ජෙව කිච්චමාතජ්ජං, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ”ති. (ම. නි. 3.272) –

හද්දෙකරත්තසුත්තඤ්ඤෙව,

“අජ්ජමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුතො පද”න්ති. (ධ. ප. 21) –

අජ්ජමාදොවාදඤ්ච කථෙසී.

අජ්ඣත්තඤ්ඤෙවාති, තාත, සුචිරත සම්භවපණ්ඩිතො තයා ධම්මයාගපඤ්ඤෙ පුච්ඡිතෙ කිං කථෙසීති රඤ්ඤා පුට්ඨො සමානො තුම්භාකං රඤ්ඤො අජ්ඣත්තඤ්ඤෙව සංසෙය්‍යා, නියකජ්ඣත්තසඬ්ඛාතං

බන්ධපඤ්චකං හුත්වා අභාවතො අනිච්චන්ති කථෙය්‍යාසී. එත්තාවතා මහාසත්තො –

“සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති”. (ධ. ප. 277)

—

“අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො”ති. (දී. නි. 2.221) –

එවං විභාවිතං අනිච්චතං කථෙසීති.

කුම්මග්ගන්ති, බ්‍රාහ්මණ, යථා මුල්හො අවෙනතො අන්ධබාලපුපුෂ්ඡනො ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතසඬ්ඛාතං කුම්මග්ගං සෙවති, එවං තව රාජා තං කුම්මග්ගං න සෙවෙය්‍ය, නිය්‍යානිකං දසකුසලකම්මපට්මග්ගමෙව සෙවතු, එවමස්ස වදෙය්‍යාසීති.

අත්තානන්ති ඉමං සුගතියං යිතං අත්තභාවං නාතිවත්තෙය්‍ය, යෙන කම්මෙන තිස්සො කුසලසම්පත්තියො සබ්බකාමසග්ගෙ අතික්කම්ත්වා අපායෙ නිබ්බත්තන්ති, තං කම්මං න කරෙය්‍යාති අත්ථො. අධම්මන්ති තිව්ධ්‍යවචරිතසඬ්ඛාතං අධම්මං න සමාවරෙය්‍ය. අතිත්ථෙති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිසඬ්ඛාතෙ අතිත්ථෙ නප්පතාරෙය්‍ය න ඔතාරෙය්‍ය. “න තාරෙය්‍යා”තිපි පායො, අත්තතො දිට්ඨානුගතිමාපජ්ජන්තං ජනං න ඔතාරෙය්‍ය. අනත්ථෙති අකාරණෙ. න යුතොති යුත්තපයුත්තො න සීයා. බ්‍රාහ්මණ, යදි තෙ රාජා ධම්මයාගපඤ්ඤෙ වත්තිතුකාමො, “ඉමස්මිං ඔවාදෙ වත්තතු”ති තස්ස කථෙය්‍යාසීති අයමෙත්ථ අධිප්පායො.

සදාති සතතං. ඉදං චුත්තං හොති – “යො බත්තියො එතානි කාරණානි කාතුං ජානාති, සො රාජා සුක්කපක්ඛෙ වන්දො විය සදා වඩ්ඪති”ති. විරොචතීති මිත්තාමච්චානං මජ්ඣෙ අත්තතො සීලාචාරඤ්ඤාදීහි ගුණෙහි සොහති විරොචතීති.

එවං මහාසත්තො ගගනතලෙ වන්දං උට්ඨාපෙන්නො විය බුද්ධලීලාය බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ඤං කථෙසී. මහාජනො නදන්තො සෙලෙන්තො අප්ථොටෙන්තො සාධුකාරසහස්සානි අදාසී, වෙලුක්ඛෙපෙ ව අඬ්ගලිථොටෙ ව පවත්තෙසී, හත්ථපිළන්ධනාදීනි බිපි. එවං බිත්තධනං කොට්මත්තං අහොසී. රාජාපිස්ස තුට්ඨො මහන්තං යසං අදාසී. සුවිරතොපි නික්ඛසහස්සෙන පූජං කත්වා සුවණ්ණපට්ටෙ ජාතිහිඬ්ගලකෙන පඤ්ඤවිස්සජ්ජනං ලිබිත්වා ඉන්ද්‍රපත්ථනගරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ධම්මයාගපඤ්ඤං කථෙසී. රාජා තස්මිං ධම්මෙ වත්තිත්වා සග්ගපුරං පුරෙසී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාපඤ්ඤොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසී “තදා

ධනඤ්චයරාජා ආනන්දො අහොසි, සුචිරතො අනුරුද්ධො, විධුරො කස්සපො, හදුකාරො මොග්ගල්ලානො, සඤ්චයමාණවො සාරිපුත්තො, සම්භවපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

සම්භවජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

[516] 6. මහාකපිජාතකවණ්ණනා

බාරාණසීයං අහු රාජාති ඉදං සත්ථා වෙඨවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස සිලාපවිජ්ඣිතං ආරබ්භ කටෙසි. තෙන හි ධනුග්ගහෙ පයොජෙත්වා අපරහාගෙ සිලාය පවිද්ධාය හික්ඛුහි දෙවදත්තස්ස අවණ්ණෙ කථිතෙ සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මය්හං සිලං පවිජ්ඣියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසීයං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ කාසිකගාමකෙ එකො කස්සකබ්‍රාහ්මණො ඛෙත්තං කසිත්වා ගොණෙ විස්සජ්ජෙත්වා කුද්දාලකම්මං කාතුං ආරභි. ගොණො එකස්මිං ගව්ජෙ පණ්ණානි බාදන්තා අනුක්කමෙන අට්ඨං පවිසිත්වා පලායිංසු. සො වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා කුද්දාලං යටෙත්වා ගොණෙ ඔලොකෙන්තො අදිස්වා දොමනස්සජ්ජත්තො තෙ පරියෙසන්තො අත්තොඅට්ඨං පවිසිත්වා ආහිණ්ඩන්තො හිමවන්තං පාවිසි. සො තත්ථ දිසාමුල්ලො හුත්වා සත්තාහං නිරාහාරො විවරන්තො එකං තින්ද්‍රකරුක්ඛං දිස්වා අභිරුය්හ එලානි බාදන්තො තින්ද්‍රකරුක්ඛතො පරිගලිත්වා සට්ඨිහත්ථෙ නරකපපාතෙ පති. තත්‍රස්ස දස දිවසා වීතිවත්තා. තදා බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බත්තිත්වා එලාඑලානි බාදන්තො තං පුරිසං දිස්වා සිලාය යොග්ගං කත්වා තං පුරිසං උද්ධරිත්වා සිලාය මත්ථකෙ නිසිදාපෙත්වා එවමාහ – “හො බ්‍රාහ්මණ, අහං කිලමාමි, මුහුත්තං නිද්දායිස්සාමි, මං රක්ඛාහී”ති. සො තස්ස නිද්දායන්තස්ස සිලාය මත්ථකං පදාලෙසි. මහාසත්තො තස්ස තං කම්මං ඤත්වා උජ්ජතිත්වා සාබ්‍යා නිසිදිත්වා “හො පුරිස, ත්වං භූමියා ගව්ජ, අහං සාබ්‍යගෙන තුය්හං මග්ගං ආවික්ඛන්තො ගමිස්සාමි”ති තං පුරිසං අරඤ්ඤතො නිහරිත්වා මග්ගෙ යටෙත්වා පබ්බතපාදමෙව පාවිසි. සො පුරිසො මහාසත්තෙ අපරජ්ඣිත්වා කුට්ඨි හුත්වා දිට්ඨධම්මෙයෙව මනුස්සපෙතො අහොසි.

සො සත්ත වස්සානි දුක්ඛපිළිතො විවරන්තො බාරාණසීයං මිගාජිනං නාම උය්‍යානං පවිසිත්වා පාකාරන්තරෙ කදලිපණ්ණං අත්ථරිත්වා වෙදනාජ්ජත්තො නිපජ්ජී. තදා බාරාණසිරාජා උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථ විවරන්තො තං දිස්වා “කොසි ත්වං, කිං වා කත්වා ඉමං දුක්ඛං පත්තො”ති පුච්ඡී. සොපිස්ස සබ්බං විත්ථාරතො ආවික්ඛි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

178.

“බාරාණසීයං අහු රාජා, කාසිනං රට්ඨවඩ්ඨනො;

මිත්තාමච්චපරිබ්බුල්ලො, අගමාසි මිගාජිනං.

179.

“තත්ථ බ්‍රාහ්මණමද්දක්ඛි, සෙනං විත්‍රං කිලාසිනං;
විද්ධස්තං කොවිලාරංච, කිසං ධමනිසන්ථනං.

180.

“පරමකාරුඤ්ඤතං පත්තං, දිස්වා කිච්ඡගතං නරං;
අචච බ්‍යම්භිතො රාජා, යක්ඛානං කතමො නුසි.

181.

“හත්ථපාදා ච තෙ සෙනා, තතො සෙනතරං සිරො;
ගත්තං කම්මාසවණ්ණං තෙ, කිලාසබ්‍රහ්මලො චසි.

182.

“චට්ටනාවලිසඬිකාසා, පිට්ඨි තෙ නින්තතුන්තතා;
කාළපබ්බාව තෙ අඬිගා, නාඤ්ඤං පස්සාමි ඵදිසං.

183.

“උග්ගට්ටපාදො තසිතො, කියො ධමනිසන්ථතො;
ජාතො ආතත්තරුපොසි, කුතොසි කත්ථ ගච්ඡති.

184.

“දුද්දසි අප්පකාරොසි, දුබ්බණ්ණො භීමදස්සනො;
ජනෙත්ති යාපි තෙ මාතා, න තං ඉච්ඡෙය්‍ය පස්සිතුං.

185.

“කිං කම්මමකරං පුබ්බෙ, කං අචජ්ඣං අසාතයි;
කිබ්බිසං යං කරිත්වාන, ඉදං දුක්ඛං උපාගමී”ති.

තත්ථ බාරාණසාන්ති බාරාණසියං. මිත්තාමච්චපරිබ්බුල්ලොති මිත්තෙහි
ච දළ්භහත්තිහි අමච්චෙහි ච පරිවුතො. මිගාජිනන්ති එවංනාමකං උය්‍යානං.
සෙනන්ති සෙනකුට්ඨෙන සෙනං කබරකුට්ඨෙන විචිත්‍රං පරිහින්තෙන
කණ්ඩුයනකිලාසකුට්ඨෙන කිලාසිනං වෙදනාප්පත්තං කදලිපණ්ණෙ
නිපන්නං අද්දස. විද්ධස්තං කොවිලාරංචාති වණ්‍රුබෙහි පග්ගරන්තෙන
මංසෙන විද්ධස්තං පුප්ඵිකකොවිලාරසදිසං. කිසන්ති එකච්චෙසු පදෙසෙසු
අට්ඨිවම්මමත්තසරීරං සිරාජාලසන්ථනං. බ්‍යම්භිතොති භීතො
විම්භයමාපන්නො චා. යක්ඛානන්ති යක්ඛානං අන්තරෙ ත්වං කතරයක්ඛො
නාමාසි. චට්ටනාවලිසඬිකාසාති පිට්ඨිකණ්ටකට්ඨානෙ ආවුනිත්වා
ධ්වනාවට්ටනාවලිසදිසා. අඬිගාති කාළපබ්බවල්ලිසදිසාති තෙ අඬිගාති.
නාඤ්ඤන්ති අඤ්ඤං පුරිසං ඵදිසං න පස්සාමි. උග්ගට්ටපාදොති

රජොකිණ්ණපාදො. ආතත්තරූපොති සුක්ඛසරීරො. දුද්දසීති දුක්ඛෙන
පස්සිතබ්බො. අප්පකාරොසීති සරීරප්පකාරරහිතොසි, දුස්සණ්ඨානොසීති
අත්ථො. කිං කම්මකරන්ති ඉතො පුබ්බෙ කිං කම්මං අකරං, අකාසීති
අත්ථො. කිබ්බිසන්ති දාරුණකම්මං.

තතො පරං බ්‍රාහ්මණො ආහ —

186.

“තග්ඝ තෙ අහමක්ඛිස්සං, යථාපි කුසලො තථා;
සච්චවාදිඤ්ඤි ලොකස්මිං, පසංසන්තිධ පණ්ඩිතා.

187.

“එකො වරං ගොගවෙසො, මුළුහො අච්චසරීං වනෙ;
අරඤ්ඤෙ ඉරිණෙ විවනෙ, නානාකුඤ්ජරසෙවිතෙ.

188.

“වාළම්ගානුවරිතෙ, විජ්ජනට්ඨොස්මි කානනෙ;
අවරිං තත්ථ සත්තාහං, බුජ්ජිපාසසමජ්ජිතො.

189.

“තත්ථ තින්ද්‍රකමද්දක්ඛිං, විසමට්ඨං බුභුක්ඛිතො;
පපාතමහිලම්බන්තං, සම්පන්නඵලධාරිතං.

190.

“වාතස්සිතානි හක්ඛෙසිං, තානි රුච්චිංසු මෙ භුසං;
අතිත්තො රුක්ඛමාරුහිං, තත්ථ හෙස්සාමි ආසිතො.

191.

“එකං මෙ හක්ඛිතං ආසි, දුතියං අහිපත්ථිතං;
තතො සා හඤ්ජථ සාධා, ඡින්නා ඵරසුනා විය.

192.

“සොහං සභාව සාධාහි, උද්ධංපාදො අවංසිරො;
අප්පතිට්ඨෙ අනාලම්බෙ, ගිරිදුග්ගස්මි පාපතං.

193.

“යස්මා ව වාරි ගම්භීරං, තස්මා න සමපජ්ජිසං;
තත්ථ සෙසිං නිරානන්දො, අනුනා දස රත්තියො.

194.

“අටෙත්ථ කපි මාගඤ්ජි, ගොනඬ්ඟුලො දරිවරො;
සාධාහි සාධං විවරන්තො, බාදමානො දුමජ්ඣලං.

195.

“සො මං දිස්වා කිසං පණ්ඩුං, කාරුඤ්ඤමකරං මගි;
අම්මො කො නාම සො එත්ථ, එවං දුක්ඛෙන අට්ටිතො.

196.

“මනුස්සො අමනුස්සො වා, අත්තානං මෙ පවෙදය;
තස්සඤ්ජලිං පණාමෙත්වා, ඉදං වචනමබ්බවිං.

197.

“මනුස්සොහං බ්‍යසම්පත්තො, සා මෙ නත්ථි ඉතො ගති;
තං වො වදාමි හද්දං වො, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භව.

198.

“ගරුං සිලං ගහෙත්වාන, විවරී පබ්බතෙ කපි;
සිලාය යොග්ගං කත්වාන, නිසහො එතදබ්බවි.

199.

“එහි මෙ පිට්ඨිමාරුශ්භ, ගීවං ගණ්භාහි බාහුහි;
අහං තං උද්ධරිස්සාමි, ගිරිදුග්ගත වෙගසා.

200.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, වානරින්දස්ස සිරිමතො;
පිට්ඨිමාරුශ්භ ධීරස්ස, ගීවං බාහාහි අග්ගහිං.

201.

“සො මං තතො සමුට්ඨාසි, තෙජස්සි බලවා කපි;
විහඤ්ඤමානො කිව්ඡෙන, ගිරිදුග්ගත වෙගසා.

202.

“උද්ධරිත්වාන මං සත්තො, නිසහො එතදබ්බවි;
ඉඨිස මං සම්ම රක්ඛස්සු, පසුපිස්සං මුහුත්තකං.

203.

“සිහා බ්‍යග්ඝා ව දීපි ව, අච්ඡකොකතරච්ඡයො;
තෙ මං පමත්තං හිංසෙය්‍යං, තෙ ත්වං දිස්වා නිවාරය.

204.

“එවං මෙ පරිත්තාතුන, පසුපි සො මුහුත්තකං;
තදාහං පාපිකං දිට්ඨිං, පටිලච්ඡිං අයොනියො.

205.

“හක්ඛො අයං මනුස්සානං, යථා වඤ්ඤෙ වතෙ මීගා;

යං නුනිමං වධිත්වාන, ඡාතො බාදෙය්‍ය වානරං.

206.

“අසිතො ච ගමිස්සාමි, මංසමාදාය සම්බලං;
කන්තාරං නිත්ථරිස්සාමි, පාථෙය්‍යං මෙ භවිස්සති.

207.

“තතො සිලං ගහෙත්වාන, මත්ථකං සන්නිතාලයිං;
මම ගත්තකිලන්තස්ස, පහාරො දුබ්බලො අහු.

208.

“සො ච වෙගෙනුදප්පත්තො, කපි රුහිරමක්ඛිතො;
අස්සුපුණ්ණෙහි තෙත්තෙහි, රොදන්තො මං උදික්ඛති.

209.

“මායොයා මං කරි භද්දන්තෙ, ත්වඤ්ච නාමෙදිසං කරි;
ත්වඤ්ච බො නාම දීසාවු, අඤ්ඤෙ වාරෙතුමරහසි.

210.

“අහො චත රෙ පුරිස, තාවදුක්කරකාරක;
ඵදිසා විසමා දුග්ගා, පපාතා උද්ධතො මයා.

211.

“ආනීතො පරලොකාව, දුබ්බෙය්‍යං මං අමඤ්ඤථ;
තං තෙන පාපකම්මෙන, පාපං පාපෙන වින්තිතං.

212.

“මා හෙව ත්වං අධම්මට්ඨ, වෙදනං කට්ඨකං ඵ්ඨි;
මා හෙව පාපකම්මං තං, ඵලං වෙඨංච තං වධි.

213.

“තයි මෙ නත්ථි විස්සාසො, පාපධම්ම අසඤ්ඤත;
ඵහි මෙ පිට්ඨිතො ගච්ඡ, දිස්සමානොච සන්නිකෙ.

214.

“මුත්තොසි භත්ථා වාළානං, පත්තොසි මානුසිං පදං;
ඵස මග්ගො අධම්මට්ඨ, තෙන ගච්ඡ යථාසුඛං.

215.

“ඉදං වත්වා ගිරිවරො, රහදෙ පක්ඛලා මත්ථකං;
අස්සුනි සම්පමජ්ජිත්වා, තතො පබ්බතමාරුහි.

216.

“සොභං තෙනාභිසත්තොස්මි, පරිලාභෙන අට්ටිතො;
ඛය්හමානෙන ගත්තෙන, වාරිං පාතුං උපාගමිං.

217.

“අග්ගිනා විය සන්තත්තො, රහදො රුහිරමක්ඛිතො;
පුබ්බලොහිතසඬකාසො, සබ්බො මෙ සමපජ්ජථ.

218.

“යාවත්තො උදඛිත්ඤ්ඤි, කායස්මිං නිපතිංසු මෙ;
තාවත්තො ගණ්ඨ ජායෙථ, අද්ධබ්බෙලුවසාදිසා.

219.

“පහින්නා පග්ගරිංසු මෙ, කුණපා පුබ්බලොහිතා;
යෙන යෙනෙව ගච්ඡාමි, ගාමෙසු නිගමෙසු ච.

220.

“දණ්ඨහත්ථා නිවාරෙන්නි, ඉත්ථියො පුරිසා ච මං;
ඔක්කිතා පුතිගන්ධෙන, මාස්සු ඔරෙන ආගමා.

221.

“ඵතාදිසං ඉදං දුක්ඛං, සත්ත වස්සානි දානි මෙ;
අනුභොමි සකං කම්මං, පුබ්බෙ දුක්කට්ඨත්තතො.

222.

“තං වො වදාමි හද්දන්තෙ, යාවත්තෙත්ථ සමාගතා;
මාස්සු මිත්තාන දුබ්භිත්ථො, මිත්තදුබ්භො හි පාපකො.

223.

“කුට්ඨි කිලාසි භවති, යො මිත්තානිධ දුබ්භති;
කායස්ස හෙදා මිත්තද්දු, නිරයං සොපපජ්ජති” ති.

තත්ථ කුසලොති යථා ඡෙකො කුසලො කට්ඨති, තථා වො කට්ඨස්සාමි. ගොගවෙසොති නට්ඨෙ ගොණෙ ගවෙසන්තො. අවිච්ඡරින්නි මනුස්සපථං අතික්කමිත්වා හිමවත්තං පාවිසිං. අරඤ්ඤෙති අරාජකෙ සුඤ්ඤෙ. ඉරිණෙති සුක්ඛකන්තාරෙ. විවනෙති විවිත්තෙ. විජ්ජනට්ඨොති මග්ගමුල්ලො. බුහුක්ඛිතොති සඤ්ජාතබුහුක්ඛො ජාතජ්ඣන්තො. පපාතමහිලම්බන්තන්ති පපාතාහිමුඛං ඔලම්බන්තං. සම්පන්නඵලධාරිනන්ති මධුරඵලධාරිනං. වාතස්සිතානීති පයමං තාව වාතපතිතානි බාදිං. තත්ථ හෙස්සාමිති තස්මිං රුක්ඛෙ සුභිතො භවිස්සාමිති ආරුල්ලොහොමිහි. තතො සා හඤ්ජථ සාබාති තස්ස අභිපත්ථිතස්ස අත්ථාය හත්ථෙ පසාරිතෙ සා මයා අභිරුල්ලො සාබා

ඵරසුනා ඡින්නා විය අහඤ්ජථ. අනාලම්බෙනි ආලම්බිතබ්බට්ඨානරහිතෙ. ගිරිදුග්ගස්මින්නි ගිරිවිසමෙ. සෙසින්නි සයිතොම්හි.

කපි මාගඤ්ජිති කපි ආගඤ්ජි. ගොනඬගුලොති ගුන්නං නඬගුට්ඨසදිසනඬගුට්ඨො. “ගොනඬගුට්ඨො”තිපි පායො. “ගොනඬගුලි”තිපි පයන්නි. අකරං මයිති අකරා මයි. අම්භොති, මහාරාජ, සො කපිරාජා තස්මි. නරකපපාතෙ මම උදකපොථනසද්දං සුත්වා මං “අම්භො”ති ආලපිත්වා “කො නාමෙසො”ති පුච්ඡි. බ්‍යසම්පත්තොති බ්‍යසනං පත්තො, පපාතස්ස වසං පත්තොති වා අත්ථො. භද්දං වොති තස්මා තුම්හෙ වදාමි – “භද්දං තුම්භාකං භොතු”ති. ගරුං සිලන්ති, මහාරාජ, සො කපිරාජා මයා එවං චුත්තෙ “මා භායි”ති මං අස්සාසෙත්වා පයමං තාව ගරුං සිලං ගහෙත්වා යොග්ගං කරොන්නො පබ්බතෙ විවරි. නිසභොති පුරිසනිසභො උත්තමවානරින්දො පබ්බතපපාතෙ යත්වා මං එතද්බුච්ඡි.

බාහුභිති ද්විති බාහාහි මම ගිවං සුග්ගහිතං ගණ්හ. වෙගසාති වෙගෙන. සිරිමතොති පුඤ්ඤවන්තස්ස. අග්ගහින්නි සට්ඨිහත්ථං නරකපපාතං වාතවෙගෙන ඔතරින්වා උදකපිට්ඨෙ ධීතස්ස අහං වෙගෙන පිට්ඨිමහිරුහිත්වා උභොහි බාහාහි ගිවං අග්ගහෙසිං. විහඤ්ඤමානොති කිලමන්නො. කිව්ඡෙන්නාති දුක්ඛෙන. සන්නොති පණ්ඩිතො, අථ වා පරිසන්නො කිලන්නො. රක්ඛස්සුති අහං තං උද්ධරන්නො කිලන්නො මුහුත්තං විස්සමන්නො පසුපිස්සං, තස්මා මං රක්ඛාහි. යථා වඤ්ඤෙ වනෙ මිගාති සිභාදීහි අඤ්ඤෙපි යෙ ඉමස්මි. වනෙ වාළමිගා. පාළියං පන “අච්ඡකොකතරච්ඡයො”ති ලිබන්ති. පරිත්තාතුනාති, මහාරාජ, එවං සො කපිරාජා මං අත්තනො පරිත්තාණං කර්වා මුහුත්තං පසුපි. අයොනිසොති අයොනිසොමනසිකාරෙන. භක්ඛොති බාදිතබ්බයුත්තකො. අසිතො ධාතො සුහිතො. සම්බලන්ති පාටෙය්‍යං. මත්ථකං සන්නිතාළයින්නි තස්ස වානරින්දස්ස මත්ථකං පහරිං. “සන්නිතාළය”න්තිපි පායො. දුබ්බලො අහුති න බලවා ආසි, යථාධිජ්ජායං න අගමාසිති.

වෙගෙනාති මයා පහටපාසාණවෙගෙන. උදජ්ජන්නොති උට්ඨිතො. මායෙයාති තෙන මිත්තදුබ්භිපුරිසෙන සිලාය පවිද්ධාය මහාවම්මං ඡින්නිත්වා ඔලම්බි, රුහිරං පග්ගරි. මහාසත්තො වෙදනාජ්ජන්නො වින්නෙසි – “ඉමස්මි. යානෙ අඤ්ඤො නත්ථි, ඉදං භයං ඉමං පුරිසං නිස්සාය උජ්ජන්න”න්ති. සො මරණභයහිතො ඔලම්බන්නං වම්මබන්ධං හත්ථෙන ගහෙත්වා උජ්ජනිත්වා සාබං අහිරුය්හ තෙන පාපපුරිසෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො “මායෙයා ම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ මායෙයා මං කරි භද්දන්තෙති මා අකරි අයෙයා මං භද්දන්තෙති තං නිවාරෙති. ත්වඤ්ච බො නාමාති ත්වං නාම එවං මයා පපාතා උද්ධට්ඨො එදිසං ඵරුසකම්මං මයි කරි, අහො තෙ අයුත්තං කරන්නි. අහො වතාති තං ගරහන්නො එවමාහ. තාවදුක්කරකාරකාති මයි අපරජ්ඣුතෙන අතිදුක්කරකම්මකාරක.

පරලොකාචාති පරලොකතො විය ආනිතො. දුබ්භෙය්‍යන්ති දුබ්භිතබ්බං වධිතබ්බං. වෙදනං කටුකන්ති එවං සන්තෙපි ත්වං අධම්මට්ඨ යාදිසං වෙදනං අහං ඵුසාමි, එදිසං වෙදනං කටුකං මා ඵුසි, තං පාපකම්මං එලං වෙළංච තං මා වධි. ඉති මං, මහාරාජ, සො පියපුත්තකං විය අනුකම්පි.

අථ නං අහං එතදවොචං – “අය්‍ය, මයා කතං දොසං හදයෙ මා කරි, මා මං අසප්පුරිසං එවරුපෙ අරඤ්ඤෙ නාසය, අහං දිසාමුළුහො මග්ගං න ජානාමි, අත්තනා කතං කම්මං මා නාසෙථ, ජීවිතදානං මෙ දෙථ, අරඤ්ඤා නීහරිත්වා මනුස්සපථෙ යපෙථා”ති. එවං චුත්තෙ සො මයා සද්ධිං සල්ලපන්තො “තයි මෙ නත්ථි විස්සාසො”ති ආදිමාහ. තත්ථ තයිති ඉතො පටියාය මය්‍හං තයි විස්සාසො නත්ථි. එහිති, හො පුරිස, අහං තයා සද්ධිං මග්ගෙන න ගම්ස්සාමි, ත්වං පන එහි මම පිට්ඨිතො අවිදුරෙ දිස්සමානසරිරොච ගච්ඡ, අහං රුක්ඛග්ගෙහෙව ගම්ස්සාමිති. මුත්තොසිති අථ සො මං, මහාරාජ, අරඤ්ඤා නීහරිත්වා, හො පුරිස, වාළුමිගානං හත්ථා මුත්තොසි. පත්තොසි මානුසිං පදන්ති මනුස්සපථාරං පත්තො ආගතොසි, එස තෙ මග්ගො, එතෙන ගච්ඡාති ආහ.

ගිරිවරොති ගිරිවාරි වානරො. පක්ඛලයාති ධොවිත්වා. තෙනාභිසත්තොස්මිති සො අහං, මහාරාජ, තෙන වානරෙන අභිසත්තො, පාපකම්මෙ පරිණතෙ තෙනාභිසත්තොස්මිති මඤ්ඤමානො එවමාහ. අට්ටිතොති උපද්දුතො. උපාගමීන්ති එකං රහදං උපගතොස්මි. සමපජ්ජථාති ජාතො, එවරුපො හුත්වා උපට්ඨාසි. යාවන්තොති යත්තකානි. ගණ්ඩ ජායෙථාති ගණ්ඩා ජායිංසු. සො කිර පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො උදකඤ්ජලිං උක්ඛිපිත්වා ථොකං පිවිත්වා සෙසං සරිරෙ සිඤ්චි. අථස්ස තාවදෙව උදකඛිත්දුගණනාය අඩ්ඨබ්බෙලුවපක්කප්පමාණා ගණ්ඩා උට්ඨහිංසු, තස්මා එවමාහ. පහින්තාති තෙ ගණ්ඩා තං දිවසමෙව හිජ්ජිත්වා කුණපා පුතිගන්ධිකා හුත්වා පුබ්බලොහිතාති පග්ගරිංසු. යෙන යෙනාති යෙන යෙන මග්ගෙන. ඔක්කිතාති පුතිගන්ධෙන ඔකිණ්ණා පරික්ඛිත්තා පරිවාරිතා. මාස්සු ඔරෙන ආගමාති දුට්ඨසත්ත ඔරෙන මාස්සු ආගමා, අමහාකං සන්තිකං මා ආගමීති එවං වදන්තා මං නිවාරෙන්නීති අත්ථො. සත්ත වස්සානි දානි මෙති, මහාරාජ, තතො පටියාය ඉදානි සත්ත වස්සානි මම එත්තකං කාලං සකං කම්මං අනුහොමි.

ඉති සො අත්තනො මිත්තදුබ්භිකම්මං විත්ථාරෙත්වා, “මහාරාජ, මඤ්ඤෙව ඔලොකෙත්වා එවරුපං කම්මං න කෙනචි කත්තබ්බ”න්ති වත්වා “තං වො”ති ආදිමාහ. තත්ථ තන්ති තස්මා. යස්මා එවරුපං කම්මං එවං දුක්ඛවිපාකං, තස්මාති අත්ථො.

223.

“කුට්ඨි කිලාසි භවති, යො මිත්තානිධ දුබ්භති;

කායස්ස හෙදා මිත්තද්දු, නිරයං සොපපජ්ජති” ති. —

අයං අභිසම්බුද්ධගාමා. භික්ඛවෙ, යො ඉධ ලොකෙ මිත්තානි දුබ්භති භිංසති, සො ඵවරුපො හොතිති අත්ථො.

තස්සපි පුරිසස්ස රඤ්ඤා සද්ධිං කථෙත්තස්සෙව පථවී විවරං අදාසි. තඤ්ඤාඤ්ඤෙව චචිත්වා අවිච්ඡිනි නිබ්බත්තො. රාජා තස්මිං පථවිං පට්ටියො උය්‍යානා නික්ඛමිත්වා නගරං පට්ටියො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මය්හං සිලං පටිච්ඡිකම්මෙයවා” ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා මිත්තදුබ්භි පුරිසො දෙවදත්තො අහොසි, කපිරාජා පන අභමෙව අහොසි” ති.

මහාකපිජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

[517] 7. දකරක්ඛසජාතකවණ්ණනා

224-257. සචෙ වො චුය්හමානානන්ති දකරක්ඛසජාතකං. තං සබ්බං මහාඋමඬගජාතකෙ ආවි හවිස්සතිති.

දකරක්ඛසජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

[518] 8. පණ්ඩරනාගරාජජාතකවණ්ණනා

විකිණ්ණවාචන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මුසාවාදං කත්වා දෙවදත්තස්ස පථවිජ්ජවෙසනං ආරබ්භ කථෙසි. තදා හි සත්ථා භික්ඛුහි තස්ස අවණ්ණෙ කථිතෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො මුසාවාදං කත්වා පථවිං පට්ටියොයෙවා” ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ පඤ්චසතවාණිජා නාවාය සමුද්දං පක්ඛන්දිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ අතීරදස්සනියා නාවාය සමුද්දපිටියෙ භින්තාය යපෙත්වා එකං අවසෙසා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛා අහෙසුං, එකො පන වාතවෙගෙන කරම්පියපට්ටනං නාම පාපුණි. සො සමුද්දතො උත්තරිත්වා නග්ගහොගො තස්මිං පට්ටනෙයෙව භික්ඛාය වරි. තමෙන මනුස්සා “අයං සමණො අජ්ජිච්ඡො සන්තුට්ඨො” ති සම්භාවෙත්වා සක්කාරං කරිංසු. සො “ලද්ධො මෙ ජීවිකුපායො” ති තෙසු නිවාසනපාරුපනං දෙන්තෙසුපි න ඉච්ඡි. තෙ “නත්ථි ඉතො උත්තරි අජ්ජිච්ඡො සමණො” ති භියො භියො පසිදිත්වා තස්ස අස්සමපදං කත්වා තත්ථ නං නිවාසාපෙසුං. සො “කරම්පියඅවෙලො” ති පඤ්ඤායි. තස්ස තත්ථ වසන්තස්ස මහාලාභසක්කාරො උදපාදි.

එකො නාගරාජාපිස්ස සුපණ්ණරාජා ච උපට්ඨානං ආගච්ඡන්ති. තෙසු නාගරාජා නාමෙන පණ්ඩරො නාම. අථෙකදිවසං සුපණ්ණරාජා තස්ස

සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො එවමාහ – “හත්තෙ, අම්භාකං ඤාතකා නාගෙ ගණ්හන්තා බහු විනස්සන්ති, එතෙසං නාගානං ගහණනියාමං මයං න ජානාම, ගුය්හකාරණං කිර තෙසං අත්ථී, සක්කුණෙය්‍යාථ නු බො තුම්භෙ එතෙ පියායමානා විය තං කාරණං පුච්ඡිතු”න්ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සුපණ්ණරාජෙ වන්දිත්වා පක්කන්තෙ නාගරාජස්ස ආගතකාලෙ වන්දිත්වා නිසින්තං නාගරාජානං පුච්ඡි – “නාගරාජ, සුපණ්ණා කිර තුම්භෙ ගණ්හන්තා බහු විනස්සන්ති, තුම්භෙ ගණ්හන්තා කථං ගණ්හිතුං න සක්කොන්ති”ති. හත්තෙ, ඉදං අම්භාකං ගුය්හං රහස්සං, මයා ඉමං කථෙන්නෙන ඤාතිසඛිස්ස මරණං ආහටං හොතිති. කිං පන ත්වං, ආවුසො, “අයං අඤ්ඤස්ස කථෙස්සති”ති එවංසඤ්ඤී හොසි, නාහං අඤ්ඤස්ස කථෙස්සාමි, අත්තනා පන ජාතිතුකාමතාය පුච්ඡාමි, ත්වං මය්හං සද්දහිත්වා නිබ්භයො හුත්වා කථෙහීති. නාගරාජා “න කථෙස්සාමි, හත්තෙ”ති වන්දිත්වා පක්කාමි. පුනදිවසෙපි පුච්ඡි, තථාපිස්ස න කථෙසි.

අථ නං තතියදිවසෙ ආගන්ත්වා නිසින්තං, “නාගරාජ, අජ්ජ තතියො දිවසො, මම පුච්ඡන්තස්ස කිමත්ථං න කථෙසි”ති ආහ. “තුම්භෙ අඤ්ඤස්ස ආචික්ඛිස්සථා”ති භයෙන, හත්තෙති. කස්සචි න කථෙස්සාමි, නිබ්භයො කථෙහීති. “තෙන හි, හත්තෙ, අඤ්ඤස්ස මා කථයිත්ථා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා, “හත්තෙ, මයං මහත්තෙ මහත්තෙ පාසාණෙ ගිලිත්වා භාරියා හුත්වා නිපජ්ජිත්වා සුපණ්ණානං ආගමනකාලෙ මුඛං නිබ්බාහෙත්වා දන්තෙ විවරිත්වා සුපණ්ණෙ ඩංසිතුං අච්ඡාම, තෙ ආගන්ත්වා අම්භාකං සීසං ගණ්හන්ති, තෙසං අම්භෙ ගරුභාරෙ හුත්වා නිපන්නෙ උද්ධරිතුං වායමන්තානඤ්ඤෙව උදකං ඔත්ථරති. තෙ සීදන්තා අන්තොඋදකෙයෙව මරන්ති, ඉමිනා කාරණෙන බහු සුපණ්ණා විනස්සන්ති, තෙසං අම්භෙ ගණ්හන්තානං කිං සීසෙන ගහිතෙන, බාලා නඬගුට්ඨෙ ගහෙත්වා අම්භෙ හෙට්ඨාසීසකෙ කත්වා ගහිතං ගොවරං මුඛෙන ඡඩ්ඛාපෙත්වා ලහුකෙ කත්වා ගන්තුං සක්කොන්ති”ති සො අත්තනො රහස්සකාරණං තස්ස දුස්සීලස්ස කථෙසි.

අථ තස්මිං පක්කන්තෙ සුපණ්ණරාජා ආගන්ත්වා කරම්පියඅවෙලං වන්දිත්වා “කිං, හත්තෙ, පුච්ඡිතං තෙ නාගරාජස්ස ගුය්හකාරණං”න්ති ආහ. සො “ආමාවුසො”ති වත්වා සබ්බං තෙන කථිතනියාමෙනෙව කථෙසි. තං සුත්වා සුපණ්ණො “නාගරාජෙන අයුත්තං කතං, ඤාතිනං නාම නස්සනනියාමො පරස්ස න කථෙතබ්බො, හොතු, අජ්ජෙව මයා සුපණ්ණවාතං කත්වා පයමං එතමෙව ගහෙතුං වට්ඨති”ති සුපණ්ණවාතං කත්වා පණ්ඩරනාගරාජානං නඬගුට්ඨෙ ගහෙත්වා හෙට්ඨාසීසං කත්වා ගහිතගොවරං ඡඩ්ඛාපෙත්වා උජ්ජනිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. පණ්ඩරො ආකාසෙ හෙට්ඨාසීසකං ඔලම්බන්තො “මයාව මම දුක්ඛං ආහත”න්ති පරිදෙවන්තො ආහ –

258.

“විකිණ්ණවාචං අනිගුය්‍යමන්තං, අසඤ්ඤතං අපරිචක්ඛිතාරං;
භයං තමන්වෙති සයං අබොධං, නාගං යථා පණ්ඩරකං සුපණ්ණො.

259.

“යො ගුය්‍යමන්තං පරිරක්ඛණෙය්‍යං, මොහා නරො සංසති
භාසමානො;
තං භින්තමන්තං භයමන්වෙති බිජ්ජං, නාගං යථා පණ්ඩරකං
සුපණ්ණො.

260.

“නානුමිත්තො ගරුං අත්ථං, ගුය්‍යං වෙදිතුමරහති;
සුමිත්තො ච අසම්බුද්ධං, සම්බුද්ධං චා අනත්ථවා.

261.

“විස්සාසමාපජ්ජිමහං අවෙලං, සමණො අයං සම්මතො
භාවිතත්තො;
තස්සාහමක්ඛිං විවරිං ගුය්‍යමත්ථං, අතීතමත්ථො කපණං රුදාමි.

262.

“තස්සාහං පරමං බ්‍රහ්මෙ ගුය්‍යං, වාචං භිමං නාසක්ඛිං සංයමෙතුං;
තජ්ජක්ඛතො හි භයමාගතං මමං, අතීතමත්ථො කපණං රුදාමි.

263.

“යො වෙ නරො සුහදං මඤ්ඤමානො, ගුය්‍යමත්ථං සංසති
දුක්ඛලීනො;
දොසා භයා අථවා රාගරත්තා, පල්ලත්ථිතො බාලො අසංසයං සො.

264.

“තිරොක්ඛවාචො අසතං පට්ටියො, යො සඬගතිසු මුද්දිරති වාක්‍යං;
ආසිවිසො දුම්මුබොත්තාහු තං නරං, ආරා ආරා සංයමෙ තාදිසම්භා.

265.

“අන්තං පානං කාසිකචන්දනඤ්ච, මනාපිත්ථියො
මාලමුච්ඡාදනඤ්ච;
ඔභාය ගච්ඡාමසෙ සබ්බකාමෙ, සුපණ්ණ පාණුපගතාව ත්‍යමිහා”ති.

තත්ථ විකිණ්ණවාචන්ති පත්ථට්ඨවන්තං. අනිගුය්‍යමන්තන්ති
අප්පට්ච්ඡන්තමන්තං. අසඤ්ඤතන්ති කායද්වාරාදීනි රක්ඛිතුං
අසක්කොන්තං. අපරිචක්ඛිතාරන්ති “අයං මයා කථිතමන්තං රක්ඛිතුං
සක්ඛිස්සති, න සක්ඛිස්සති”ති පුග්ගලං ඔලොකෙතුං උපපරික්ඛිතුං

අසක්කොන්තං. භයං තමන්වෙතීති තං ඉමෙහි චතුහි අඬගෙහි සමන්තාගතං අබොධං දුප්පඤ්ඤං පුග්ගලං සයංකතමෙව භයං අන්වෙති, යථා මං පණ්ඩරකනාගං සුපණ්ණො අන්වාගතොති. සංසති භාසමානොති රක්ඛිතං අසමත්ථස්ස පාපපුරිසස්ස භාසමානො කථෙති. නානුමිත්තොති අනුවත්තනමත්තෙන යො මිත්තො, න හදයෙන, සො ගුය්හං අත්ථං ජානිතං නාරහතීති පරිදෙවති. අසම්බුද්ධන්ති අසම්බුද්ධන්තො අජානන්තො, අප්පඤ්ඤොති අත්ථො. සම්බුද්ධන්ති සම්බුද්ධන්තො ජානන්තො, සප්පඤ්ඤොති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – “යොපි සුහදයො මිත්තො වා අමිත්තො වා අප්පඤ්ඤො සප්පඤ්ඤොපි වා යො අනත්ථවා අනත්ථවරො, සොපි ගුය්හං වෙදිතං නාරහතෙ”ති.

සමණො අයන්ති අයං සමණොති ව ලොකසම්මතොති ව භාවිතත්තොති ව මඤ්ඤමානො අහං එතස්මිං විස්සාසමාපජ්ජිං. අක්ඛිත්ති කථෙසිං. අතීතමත්ථොති අතීතත්ථො, අතීක්කන්තත්ථො හුත්වා ඉදානි කපණං රුදාමිති පරිදෙවති. තස්සාති තස්ස අවෙලකස්ස. ඛුභ්මෙති සුපණ්ණං ආලපති. සංයමෙතූන්ති ඉමං ගුය්හවාචං රහස්සකාරණං රක්ඛිතං නාසක්ඛිං. තප්පක්ඛතො හීති ඉදානි ඉදං භයං මම තස්ස අවෙලකස්ස පක්ඛතො කොට්ඨාසතො සන්තිකා ආගතං, ඉති අතීතත්ථො කපණං රුදාමිති. සුහදන්ති “සුහදො මම අය”න්ති මඤ්ඤමානො. දුක්කුලීනෙති අකුලපෙ නීවෙ. දොසාති එතෙහි දොසාදීහි කාරණෙහි යො එවරූපං ගුය්හං සංසති, සො බාලො අසංසයං පල්ලත්ථීතො පරිවත්තෙත්වා පාපිතො, හතොයෙව නාමාති අත්ථො.

තිරොක්ඛවාචොති අත්තනො යං වාචං කථෙතුකාමො, තස්සා තිරොක්ඛකතත්තා පටිච්ඡන්තවාචො. අසතං පටිට්ඨොති අසප්පුරිසානං අන්තරං පටිට්ඨො අසප්පුරිසෙසු පරියාපන්තො. සඬගතිසු මුද්දිරතීති යො එවරූපො පරෙසං රහස්සං සුත්වාච පරිසමජ්ඣෙසු “අසුකෙන අසුකං නාම කතං වා චුත්තං වා”ති වාක්‍යං උදිරෙති, තං නරං “ආසිවිසො දුම්මුබො පුතිමුබො”ති ආහු, තාදිසම්භා පුරිසා ආරා ආරා සංයමෙ, දුරතො දුරතොව විරමෙය්‍ය, පරිවජ්ජෙය්‍ය නන්ති අත්ථො. මාලමුච්ඡාදනඤ්චාති මාලඤ්ච දිබ්බං චතුප්පාතියගන්ධඤ්ච උච්ඡාදනඤ්ච. ඔභායාති එතෙ දිබ්බඅන්තාදයො සබ්බකාමෙ අජ්ජ මයං ඔභාය ඡඩ්ඛෙත්වා ගමිස්සාම. සුපණ්ණං, පාණුපගතාව ත්‍යම්භාති, හො සුපණ්ණං, පාණෙහි උපගතාව තෙ අම්භා, සරණං නො හොහීති.

එවං පණ්ඩරකො ආකාසෙ හෙට්ඨාසිසකො ඔලම්බන්තො අට්ඨහි ගාථාහි පරිදෙවි. සුපණ්ණො තස්ස පරිදෙවනසද්දං සුත්වා, “නාගරාජ අත්තනො රහස්සං අවෙලකස්ස කථෙත්වා ඉදානි කිමත්ථං පරිදෙවසි”ති තං ගරහිත්වා ගාථමාහ –

266.

“කො නිධ තිණ්ණං ගරහං උපෙති, අස්මිංධ ලොකෙ පාණභූ
නාගරාජ;
සමණො සුපණ්ණො අථවා ත්වමෙව, කිංකාරණා
පණ්ඩරකග්ගහිතො”ති.

තත්ථ කො නිධාති ඉධ අම්හෙසු තීසු ජනෙසු කො නු. අස්මිංධාති එත්ථ
ඉධාති නිපාතමත්තං, අස්මිං ලොකෙති අත්ථො. පාණභූති පාණභූතො. අථවා
ත්වමෙවාති උදාහු ත්වංයෙව. තත්ථ සමණං තාව මා ගරහ, සො හි උපායෙන
තං රහස්සං පුච්ඡී. සුපණ්ණම්පි මා ගරහ, අහඤ්භි තව පච්චත්ථිකොව.
පණ්ඩරකග්ගහිතොති, සම්ම පණ්ඩරක, “අහං කිංකාරණා සුපණ්ණෙන
ගහිතො”ති චිත්තෙන්වා ව පන අත්තානමෙව ගරහ, තයා හි රහස්සං
කට්ඨන්තෙන අත්තනාව අත්තනො අනත්ථො කතොති අයමෙත්ථ
අධිජ්ජායො.

තං සුත්වා පණ්ඩරකො ඉතරං ගාථමාහ —

267.

“සමණොති මෙ සම්මතත්තො අහොසි, පියො ව මෙ මනසා
භාවිතත්තො;
තස්සාහමක්ඛිං විවරිං ගුය්හමත්ථං, අතීතමත්ථො කපණං රුදාමී”ති.

තත්ථ සම්මතත්තොති සො සමණො මය්හං “සජ්ජුරියො අය”න්ති
සම්මතභාවො අහොසි. භාවිතත්තොති සම්භාවිතභාවො ව මෙ අහොසිති.

තතො සුපණ්ණො චතස්සො ගාථා අහාසි —

268.

“න චත්ථී සත්තො අමරො පඨබ්බා, පඤ්ඤාචිධා නත්ථී න
නින්දිතබ්බා;
සච්චෙන ධම්මෙන ධිතියා දමෙන, අලබ්භමබ්බාහරතී නරො ඉධ.

269.

“මාතා පිතා පරමා ඛන්ධවානං, නාස්ස තතියො අනුකම්පකත්ථී;
තෙසම්පි ගුය්හං පරමං න සංසෙ, මන්තස්ස හෙදං පරිසඬ්ඤාමානො.

270.

“මාතා පිතා හගිනී භාතරො ව, සභායා වා යස්ස භොන්ති සපක්ඛා;
තෙසම්පි ගුය්හං පරමං න සංසෙ, මන්තස්ස හෙදං පරිසඬ්ඤාමානො.

271.

“හරියා වෙ පුරිසං වජ්ජා, කොමාරි පියභාණිනී;
පුත්තරුපයසුපෙතා, ඤාතිසඬ්ඨපුරක්ඛතා;
තස්සාපි ගුය්හං පරමං න සංසෙ, මන්තස්ස හෙදං
පරිසඬ්ඨකමානො”ති.

තත්ථ අමරොති අමරණසභාවො සත්තො නාම නත්ථි. පඤ්ඤාචිධා
නත්ථිති න-කාරො පදසන්ධිකරො, පඤ්ඤාචිධා අත්ථිති අත්ථො. ඉදං වුත්තං
හොති – නාගරාජ, ලොකෙ අමරොපි නත්ථි, පඤ්ඤාචිධාපි අත්ථි, සා
අඤ්ඤෙසං පඤ්ඤාකොට්ඨාසසඬ්ඨානා පඤ්ඤාචිධා අත්තනො ජීවිතහෙතු
න නින්දිතඛිබ්බාති. අථ චා පඤ්ඤාචිධාති පඤ්ඤාසදිසා න නින්දිතඛිබ්බා නාම
අඤ්ඤා ධම්මජාති නත්ථි, තං කස්මා නින්දසීති. යෙසං පන
“පඤ්ඤාචිධානම්පි න නින්දිතඛිබ්බ”න්තිපි පාඨො, තෙසං උජුකමෙව.
සච්චෙනාතිආදීසු වච්චිසච්චෙන ච සුවරිතධම්මෙන ච පඤ්ඤාසඬ්ඨානාය
ධිතිසා ච ඉන්ද්‍රියදමෙන ච අලඛිතං දුල්ලභං
අට්ඨසමාපත්තිමග්ගඵලනිබ්බානසඬ්ඨානම්පි විසෙසං අඛ්‍යාහරති ආවහති තං
නිජ්ඣාදෙති නරො ඉධ, තස්මා නාරහසි අවෙලං නින්දිතුං, අත්තානමෙව
ගරහ. අවෙලෙන හි අත්තනො පඤ්ඤවත්තතාය උපායකුසලතාය ච
වඤ්චෙන්වා ත්වං රහස්සං ගුය්හං මන්තං පුච්ඡිතොති අත්ථො.

පරමාති එතෙ උහො ඛන්ධවානං උත්තමඛන්ධවා නාම. නාස්ස
තතියොති අස්ස පුග්ගලස්ස මාතෘපිතූහි අඤ්ඤො තතියො සත්තො
අනුකම්පකො නාම නත්ථි, මන්තස්ස හෙදං පරිසඬ්ඨකමානො පණ්ඩිතො
තෙසං මාතෘපිතූනම්පි පරමං ගුය්හං න සංසෙය්‍ය, ත්වං පන මාතෘපිතූනම්පි
අකට්ඨතඛිබ්බං අවෙලකස්ස කට්ඨසීති අත්ථො. සභායා චාති සුභද්‍යමිත්තා චා.
සපක්ඛාති පෙත්තෙය්‍යමාතුලපිතූච්ඡාදයො සමානපක්ඛා ඤාතයො.
තෙසම්පීති එතෙසම්පි ඤාතිමිත්තානං න කට්ඨෙය්‍ය, ත්වං පන අවෙලකස්ස
කට්ඨසී, අත්තනොව කුජ්ඣස්සුති දීපෙති. හරියා වෙති කොමාරි පියභාණිනී
පුත්තෙනෙහි ච රූපෙන ච යසෙන ච උපෙතා ඵවරූපා හරියාපි වෙ “ආචික්ඛාහි
මෙ තව ගුය්හ”න්ති වදෙය්‍ය, තස්සාපි න සංසෙය්‍ය.

තතො පරා –

272.

“න ගුය්හමත්ථං විචරෙය්‍ය, රක්ඛෙය්‍ය නං යථා නිධිං;
න හි පාතුකතො සාධු, ගුය්හො අත්ථො පජානතා.

273.

“ථියා ගුය්හං න සංසෙය්‍ය, අමිත්තස්ස ච පණ්ඩිතො;
යො වාමිසෙන සංභීරො, හද්‍යත්ථෙට්ඨො ච යො නරො.

274.

“ගුය්‍යමත්ථං අසම්බුද්ධං, සම්බොධයති යො නරො;
මන්තභෙදභයා තස්ස, දාසභූතො තිතික්ඛති.

275.

“යාවන්තො පුරිසස්සත්ථං, ගුය්‍යං ජානන්ති මන්තිනං;
තාවන්තො තස්ස උබ්බෙගා, තස්මා ගුය්‍යං න විස්සජෙ;

276.

“විච්චිව භාසෙය්‍යා දිවා රහස්සං, රත්තිං ගිරං නාතිවෙලං පමුඤ්චෙ;
උපස්සුතිකා හි සුඤ්ඤාත්ති මන්තං, තස්මා මන්තො ඛිජ්ජමුපෙති
භෙද්’න්ති. —

පඤ්ච ගාථා උමඬගජාතකෙ පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤෙ ආවි හවිස්සන්ති.

තතො පරාසු —

277.

“යථාපි අස්ස නගරං මහන්තං, අද්චාරකං ආයසං හද්දසාලං;
සමන්තබ්‍රාහ්මණපරිබාලපෙතං, එවම්පි මෙ තෙ ඉධ ගුය්‍යමන්තා.

278.

“යෙ ගුය්‍යමන්තා අවිකිණ්ණවාවා, දළ්භා සදත්ථෙසු නරා දුජීවහ;
ආරා අමිත්තා බ්‍යවජන්ති තෙහි, ආසීවිසා වා රිව සත්තුසඬ්ඨා’න්ති. —

ද්විසු ගාථාසු හද්දසාලන්ති ආපණාදිහි සාලාහි සම්පන්නං. සමන්තබ්‍රාහ්මණපරිබාලපෙතන්ති සමන්තබ්‍රාහ්මණාහි තිහි පරිබාහි උපගතං. එවම්පි මෙති එවම්පි මය්‍යං තෙ පුරිසා බ්‍යයන්ති. කතරො? යෙ ඉධ ගුය්‍යමන්තා. ඉදං චුත්තං හොති — යථා අද්චාරකස්ස අයොමයනගරස්ස මනුස්සානං උපහොගපරිහොගො අන්තොව හොති, න අබ්‍හන්තරිමා බහි නික්ඛමන්ති, න බාහිරා අන්තො පවිසන්ති, අපරාපරං සඤ්චාරො ජිජ්ජති, ගුය්‍යමන්තා පුරිසා එවරූපා හොන්ති, අත්තනො ගුය්‍යං අත්තනො අන්තොයෙව ජීරාපෙන්නි, න අඤ්ඤස්ස කථෙන්නිති. දළ්භා සදත්ථෙසුති අත්තනො අත්ථෙසු ටීරා. දුජීවහාහි පණ්ඩරකනාගං ආලපති. බ්‍යවජන්තීති පටික්කමන්ති. ආසීවිසා වා රිව සත්තුසඬ්ඨාහි එත්ථ වාහි නිපාතමන්තං, ආසීවිසා සත්තුසඬ්ඨා රිවාහි අත්ථො. යථා ආසීවිසතො සත්තුසඬ්ඨා ජීවිතුකාමා මනුස්සා ආරා පටික්කමන්ති, එවං තෙහි ගුය්‍යමන්තෙහි නරෙහි ආරා අමිත්තා පටික්කමන්ති, උපගන්තුං ඔකාසං න ලහන්තීති චුත්තං හොති.

එවං සුපණ්ණෙන ධම්මෙ කථිතෙ පණ්ඩරකො ආහ —

279.

“හිත්වා සරං පබ්බජිතො අවෙලො, නග්ගො මුණ්ඩො වරති
සාසහෙතු;
තම්හි නු බො විවරිං ගුය්හමත්ථං, අත්ථා ව ධම්මා ව අපග්ගතාමිහා.

280.

“කථංකරො හොති සුපණ්ණරාජ, කිංසිලො කෙන වතෙන වත්තං;
සමණො වරං හිත්වා මමායිතානි, කථංකරො සග්ගමුපෙති
යාන”න්ති.

තත්ථ සාසහෙතුති නිස්සිරිකො කුච්ඡිපුරණත්ථාය බාදනීයභොජනීයෙ
පරියෙසන්තො වරති. අපග්ගතාමිහාති අපගතා පරිහීනාමිහා. කථංකරොති
ඉදං නාගරාජා තස්ස නග්ගස්ස සමණභාවං ඤාත්වා සමණපටිපත්තිං
පුච්ඡන්තො ආහ. තත්ථ කිංසිලොති කතරෙන ආචාරෙන සමන්තාගතො.
කෙන වතෙනාති කතරෙන වතසමාදානෙන වත්තන්තො. සමණො වරන්ති
පබ්බජ්ජාය වරන්තො තණ්හාමමායිතානි හිත්වා කථං සමිතපාපසමණො
නාම හොති. සග්ගන්ති කථං කරොන්තො ව සුට්ඨු අග්ගං දෙවනගරං සො
සමණො උපෙතීති.

සුපණ්ණො ආහ —

281.

“හිරියා තිතික්ඛාය දමෙත්ථපෙතො, අක්කොධතො පෙසුණියං
පහාය;
සමණො වරං හිත්වා මමායිතානි, එවංකරො සග්ගමුපෙති
යාන”න්ති.

තත්ථ හිරියාති, සම්ම නාගරාජ, අජ්ඣත්තබ්බිද්ධාසමුට්ඨානෙහි
හිරොත්තප්පෙහි තිතික්ඛාසඬ්ඛාතාය අධිවාසනබන්තියා ඉන්ද්‍රියදමෙන ව
උපෙතො අකුජ්ඣනසිලො පිසුණුවාවං පහාය තණ්හාමමායිතානි ව හිත්වා
පබ්බජ්ජාය වරන්තො සමණො නාම හොති, එවංකරොයෙව ව එතානි
හිරිආදීනි කුසලානි කරොන්තො සග්ගමුපෙති යානන්ති.

ඉදං සුපණ්ණරාජස්ස ධම්මකථං සුත්වා පණ්ඩරකො ජීවිතං යාවන්තො
ගාථමාහ —

282.

“මාතාව පුත්තං තරුණං තනුජ්ජං, සම්ඵස්සතා සබ්බගත්තං එරෙති;
එවම්පි මෙ ත්වං පාතුරහු දිජින්ද, මාතාව පුත්තං
අනුකම්පමාතො”ති.

තස්සත්ථො – යථා මාතා තනුෂං අත්තනො සරිරජාතං තරුණං පුත්තං සම්ඵස්සතං දිස්වා තං උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා ථඤ්ඤං පායෙන්ති පුත්තසම්ඵස්සෙන සබ්බං අත්තනො ගත්තං එරෙති, නපි මාතා පුත්තනො භායති නපි පුත්තො මාතිනො, එවම්පි මෙ ත්වං පාතුරහු පාතුභූතො දිජිත්ද දිජරාජ, තස්මා මාතාව පුත්තං මුදුකෙන හදයෙන අනුකම්පමානො මං පස්ස, ජීවිතං මෙ දෙනීති.

අට්ඨස්ස සුපණ්ණො ජීවිතං දෙත්තො ඉතරං ගාථමාහ –

283.

“හන්දජ්ජ ත්වං මුඤ්ච වධා දුජිවිහ, තයො හි පුත්තා න හි අඤ්ඤො අත්ථි;

අත්තෙවාසි දිත්තකො අත්තො ච, රජ්ජස්ස පුත්තඤ්ඤතරො මෙ අහොසි”ති.

තත්ථ මුඤ්චාති මුච්ච, අයමෙව වා පායො. දුජිවිහාති තං ආලපති. අඤ්ඤොති අඤ්ඤො චතුත්ථො පුත්තො නාම නත්ථි. අත්තෙවාසිති සිප්පං වා උග්ගණ්හමානො පඤ්භං වා සුණන්තො සන්තිකෙ නිවුත්ථො. දිත්තකොති “අයං තෙ පුත්තො හොතු”ති පරෙහි දිත්තො. රජ්ජස්සති අභිරමස්ස. අඤ්ඤතරොති තිස්ස පුත්තෙස්ස අඤ්ඤතරො අත්තෙවාසි පුත්තො මෙ ත්වං ජාතොති දීපෙති.

එවඤ්ච පන වත්වා ආකාසා ඔතරිත්වා තං භූමියං පතිට්ඨාපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ද්වෙ ගාථා අහාසි –

284.

“ඉච්චෙව වාක්‍යං විසජ්ජී සුපණ්ණො, භූමියං පතිට්ඨාය දිජො දුජිවිහං;

මුත්තජ්ජ ත්වං සබ්බභයාතිවත්තො, ථලුදකෙ හොහි මයාහිගුත්තො.

285.

“ආතඬ්ඛිනං යථා කුසලො හිසක්කො, පිපාසිතානං රහදොව සීතො; වෙස්මං යථා හිමසිතට්ඨිතානං, එවම්පි තෙ සරණමහං භවාමි”ති.

තත්ථ ඉච්චෙව වාක්‍යන්ති ඉති එවං වචනං වත්වා තං නාගරාජං විස්සජ්ජී. භූමයන්ති සො සයම්පි භූමියං පතිට්ඨාය දිජො තං දුජිවිහං සමස්සාසෙන්තො මුත්තො අජ්ජ ත්වං ඉතො පට්ඨාය සබ්බභයාති අතිවත්තො ථලෙ ච උදකෙ ච මයා අහිගුත්තො රක්ඛිතො හොහීති ආහ. ආතඬ්ඛිනන්ති ගිලානානං. එවම්පි තෙති එවං අහං තව සරණං භවාමි.

ගව්‍ය ත්වන්ති උයොපෙසි. සො නාගරාජා නාගභවනං පාවිසි. ඉතරොපි සුපණ්ණභවනං ගන්ත්වා “මයා පණ්ඩරකනාගො සපථං කත්වා සද්දහාපෙත්වා විස්සජ්ජිතො, කිදිසං නු බො මයි තස්ස හදයං, විමංසිස්සාමි න”න්ති නාගභවනං ගන්ත්වා සුපණ්ණභවනං අකාසි. තං දිස්වා නාගො “සුපණ්ණරාජා මං ගහෙතුං ආගතො හවිස්සතී”ති මඤ්ඤමානො ඛ්‍යාමසහස්සමත්තං අත්තභාවං මාපෙත්වා පාසාණෙ ව වාලුකඤ්ච ගිලිත්වා භාරියො හුත්වා නඬගුට්ඨං හෙට්ඨාකත්වා හොගමත්ථකෙ එණං ධාරයමානො නිපජ්ජිත්වා සුපණ්ණරාජානං ඩංසිතුකාමො විය අහොසි. තං දිස්වා සුපණ්ණො ඉතරං ගාථමාහ –

286.

“සන්ධිං කත්වා අමිත්තෙන, අණ්ඩපෙන ජලාබුජ;
විවරිය දායං සෙසි, කුතො තං භයමාගත”න්ති.

තං සුත්වා නාගරාජා තිස්සො ගාථා අභාසි –

287.

“සඬකෙටෙව අමිත්තස්මිං, මිත්තස්මිමපි න විස්සසෙ;
අභයා භයමුජ්ජන්තං, අපි මූලානි කන්තති.

288.

“කථං නු විස්සසෙ ත්‍යමිහි, යෙනාසි කලහො කතො;
නිච්චයත්තෙන යාතබ්බං, සො දිසබ්හි න රජ්ජති.

289.

“විස්සාසයෙ න ව තං විස්සයෙය්‍ය, අසඬකිතො සඬකිතො ව
භවෙය්‍ය;
තථා තථා විඤ්ඤු පරක්කමෙය්‍ය, යථා යථා භාවං පරො න
ජඤ්ඤා”ති.

තත්ථ අභයාති අභයට්ඨානභූතා මිත්තමිහා භයං උජ්ජන්තං ජීවිතසඬබාතානි මූලානෙව කන්තති. ත්‍යමිහිති තස්මිං. යෙනාසිති යෙන සද්ධිං කලහො කතො අහොසි. නිච්චයත්තෙනාති නිච්චපටියත්තෙන. සො දිසබ්හි න රජ්ජතීති යො නිච්චයත්තෙන අභිතිට්ඨති, සො අත්තනො සත්තුහි සද්ධිං විස්සාසවසෙන න රජ්ජති, තතො තෙසං යථාකාමකරණියො න හොතීති අත්ථො. විස්සාසයෙති පරං අත්තනි විස්සාසයෙ, තං පන සයං න විස්සසෙය්‍ය. පරෙන අසඬකිතො අත්තනා ව සො සඬකිතො භවෙය්‍ය. භාවං පරොති යථා යථා පණ්ඩිතො පරක්කමති, තථා තථා තස්ස පරො භාවං න ජානාති, තස්මා පණ්ඩිතෙන වීරියං කාතබ්බමෙවාති දීපෙති.

ඉති තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සල්ලපිත්වා සමග්ගා සම්මොදමානා උභොපි අවෙලකස්ස අස්සමං අගමිංසු. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

290.

“තෙ දෙවචණ්ණා සුබ්බමාලරූපා, උභො සමා සුඡයා පුඤ්ඤබන්ධා;
උපාගමුං කරමිපියං අවෙලං, මිස්සිභූතා අස්සවාහාව නාගා”ති.

තත්ථ සමාති සමානරූපා සදිසසණ්ඨානා හුත්වා. සුඡයාති සුවයා පරිසුද්ධා, අයමෙව වා පායො. පුඤ්ඤබන්ධාති කතකුසලතාය පුඤ්ඤක්ඛන්ධා විය. මිස්සිභූතාති හත්ථෙත හත්ථං ගහෙත්වා කායමිස්සිභාවං උපගතා. අස්සවාහාව නාගාති ධුරෙ යුත්තකා රථවාහා ද්වෙ අස්සා විය පුරිසනාගා තස්ස අස්සමං අගමිංසු.

ගන්ත්වා ච පන සුපණ්ණරාජා චිත්තෙසි – “අයං නාගරාජා අවෙලකස්ස ජීවිතං න දස්සති, එතං දුස්සිලං න චන්දිස්සාමි”ති. සො බහි යත්වා නාගරාජානමෙව තස්ස සන්තිකං පෙසෙසි. තං සන්ධාය සත්ථා ඉතරං ගාථමාහ.

291.

“තතො හවෙ පණ්ඩරකො අවෙලං, සයමෙවුපාගමිම ඉදං අවොච;
මුත්තජ්ජහං සබ්බහයාතිවත්තො, න හි නුන තුය්හං මනසො පියමහා”ති.

තත්ථ පියමිහාති දුස්සිලනග්ගභොග්ගමුසාවාදි නුන මයං තච මනසො න පියා අහුමිහාති පරිභාසි.

තතො අවෙලො ඉතරං ගාථමාහ –

292.

“පියො හි මෙ ආසි සුපණ්ණරාජා, අසංසයං පණ්ඩරකෙන සච්චං;
සො රාගරත්තොච අකාසිමෙතං, පාපකම්මං සම්පජානො න මොහා”ති.

තත්ථ පණ්ඩරකෙනාති තයා පණ්ඩරකෙන සො මම පියතරො අභොසි, සච්චමෙතං. සොති සො අහං තස්මිං සුපණ්ණෙ රාගෙන රත්තො හුත්වා එතං පාපකම්මං ජානන්තොච අකාසිං, න මොහෙන අජානන්තොති.

තං සුත්වා නාගරාජා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

293.

“න මෙ පියං අප්පියං වාපි භොති, සම්පස්සතො ලොකම්මං පරඤ්ච;
සුසඤ්ඤානාඤ්ඤි වියඤ්ජනෙන, අසඤ්ඤතො ලොකම්මං වරාසි.

294.

“අරියාවකාසොසි අනරියොවාසි, අසඤ්ඤතො
සඤ්ඤතසන්නිකාසො;
කණ්භාහිජාතිකොසි අනරියරූපො, පාපං බහුං දුච්චරිතං අචාරී” ති.

තත්ථ න මෙනි අම්භො දුස්සිලනග්ගමුසාවාදි පබ්බජිතස්ස හි ඉමඤ්ච
පරඤ්ච ලොකං සම්පස්සතො පියං වා මෙ අප්පියං වාපි මෙනි න භොති, ත්වං
පන සුසඤ්ඤතානං සිලවත්තානං බ්‍යඤ්ජනෙන පබ්බජිතලිඨගෙන
අසඤ්ඤතො හුත්වා ඉමං ලොකං වඤ්චෙන්තො වරසි. අරියාවකාසොසිති
අරියපටිරූපකොසි. අසඤ්ඤතොති කායාදීහි අසඤ්ඤතොසි.
කණ්භාහිජාතිකොති කාලකසභාවො. අනරියරූපොති අහිරිකසභාවො.
අචාරීති අකාසි.

ඉති තං ගරහිත්වා ඉදානි අභිසපන්නො ඉමං ගාථමාහ —

295.

“අදුට්ඨස්ස තුවං දුබ්භි, දුබ්භි ච පිසුණො චසි;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, මුද්ධා තෙ ඵලතු සත්තධා” ති.

තස්සත්ථො — අම්භො දුබ්භි ත්වං අදුට්ඨස්ස මිත්තස්ස දුබ්භි චාසි,
පිසුණො චාසි, එතෙන සච්චවජ්ජෙන මුද්ධා තෙ සත්තධා ඵලතුති.

ඉති නාගරාජස්ස සපන්නස්සෙව අවෙලකස්ස සිසං සත්තධා ඵලි.
නිසින්නට්ඨානෙයෙවස්ස භූමි විවරං අදාසි. සො පථවිං පවිසිත්වා අවිච්ඡිති
නිබ්බත්ති, නාගරාජසුපණ්ණරාජානොපි අත්තතො භවනමෙව අගමිංසු.
සත්ථා තස්ස පථවිං පවිට්ඨභාවං පකාසෙන්නො ඔසානගාථමාහ —

296.

“තස්මා හි මිත්තානං න දුබ්භිතබ්බං, මිත්තදුබ්භා පාපියො නත්ථී
අඤ්ඤො;
ආසිත්තසත්තො නිහතො පථබ්‍යා, ඉන්දස්ස වාකොයන හි සංවරො
හතො” ති.

තත්ථ තස්මාති යස්මා මිත්තදුබ්භිකම්මස්ස ඵරුසො විපාකො, තස්මා.
ආසිත්තසත්තොති ආසිත්තවිසෙන සත්තො. ඉන්දස්සාති නාගින්දස්ස
වාකොයන. සංවරොති “අහං සංවරෙ ඨිතොස්මි” ති පටිඤ්ඤාය ඵලං
පඤ්ඤාතො ආජීවකො හතොති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි
දෙවදත්තො මුසාවාදං කත්වා පථවිං පවිට්ඨොයෙවා” ති වත්වා ජාතකං

සමොධානෙසි – “තදා අවෙලකො දෙවදත්තො අහොසි, නාගරාජා සාරිපුත්තො, සුපණ්ණරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පණ්ඩරනාගරාජජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

[519] 9. සම්බුලාජාතකවණ්ණනා

කා වෙධමානාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මල්ලිකං දෙවිං ආරබ්භ කටෙසි. චන්ද්‍ර කුම්මාසපිණ්ඩිජාතකෙ (ජා. 1.7.142 ආදයො) විත්ථාරිතමෙව. සා පන තථාගතස්ස තිණ්ණං කුම්මාසපිණ්ඩිකානං දානානුභාවෙන තං දිවසඤ්ඤෙව රඤ්ඤො අග්ගමහෙසිභාවං පත්වා පුබ්බුට්ඨායිතාදිහි පඤ්චහි කල්‍යාණධම්මෙහි සමන්තාගතා ඤාණසම්පන්නා බුද්ධුපට්ඨායිකා පතිදෙවතා අහොසි. තස්සා පතිදෙවතාභාවො සකලනගරෙ පාකටො අහොසි. අටෙකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, මල්ලිකා දෙවී කිර චන්තසම්පන්නා ඤාණසම්පන්නා පතිදෙවතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙසා චන්තසම්පන්නා පතිදෙවතායෙවා”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තස්ස රඤ්ඤො සොත්ථිසෙනො නාම පුත්තො අහොසි. තං රාජා වයප්පත්තං උපරජ්ජෙ පතිට්ඨපෙසි, සම්බුලා නාමස්ස අග්ගමහෙසි අහොසි උත්තමරූපධරා සරීරප්පභාසම්පන්නා, නිවානෙ ජලමානා දීපසිඛා විය බායති. අපරභාගෙ සොත්ථිසෙනස්ස සරීරෙ කුට්ඨං උප්පජ්ජති, වෙජ්ජා තිකිච්ඡිතුං නාසක්ඛිංසු. සො හිජ්ජමානෙ කුට්ඨෙ පටිකුලො හුත්වා විජ්ජට්ඨාරං පත්වා “කො මෙ රජ්ජෙන අත්ථො, අරඤ්ඤෙ අනාථමරණං මරිස්සාමි”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා ඉත්ථාගාරං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමි. සම්බුලා බහුහි උපායෙහි නිවත්තියමානාපි අනිවත්තීත්වාච “අහං තං සාමිකං අරඤ්ඤෙ පටිජග්ගිස්සාමි”ති චත්වා සද්ධිඤ්ඤෙව නික්ඛමි. සො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සුලභමූලඵලාඵලෙ ඡායුදකසම්පන්නෙ පදෙසෙ පණ්ණසාලං කත්වා වාසං කප්පෙසි. රාජධීතා තං පටිජග්ගි. කථං? සා හි පාතො වුට්ඨාය අස්සමපදං සම්මජ්ජිත්වා පාතීයපරිභොජනීයං උපට්ඨපෙත්වා දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛධොවනඤ්ච උපනාමෙත්වා මුඛෙ ධොතෙ නානාඛසධානි පිසිත්වා තස්ස වණෙ මක්ඛෙත්වා මධුරමධුරානි ඵලාඵලානි බාදාපෙත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා හත්ථෙසු ධොතෙසු “අප්පමත්තො හොහි දෙවා”ති චත්වා චන්දිත්වා පච්ඡිකණ්ණිත්තද්විකුසකෙ ආදාය ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඵලාඵලානි ආහරිත්වා එකමන්තෙ යපෙත්වා සට්ඨෙ උදකං ආහරිත්වා නානාවුණ්ණෙහි ව මත්තිකාහි ව සොත්ථිසෙනං න්භාපෙත්වා පුන මධුරඵලාඵලානි උපනාමෙති. පරිභොගාවසානෙ වාසිතපාතීයං උපනෙත්වා සයං ඵලාඵලානි පරිභුඤ්ජිත්වා පදරසන්ථරං සංවිදහිත්වා තස්මිං තත්ථ

නිපන්තො තස්ස පාදෙ ධොවිත්වා සීසපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මපාදපරිකම්මානි
කත්වා සයනපස්සං උපගන්ත්වා නිපජ්ජති. එතෙනුපායෙන සාමිකං
පටිජග්ගි.

සා එකදිවසං අරඤ්ඤෙ එලාඵලං ආහරන්ති එකං ගිරිකන්දරං දිස්වා
සීසතො පවිජිං ඔතාරෙත්වා කන්දරතිරෙ යපෙත්වා “න්භායිස්සාමි”ති
ඔතරිත්වා හලිද්දාය සරීරං උබ්බට්ටෙත්වා න්භත්වා සුධොතසරීරා
උත්තරිත්වා වාකචීරං නිවාසෙත්වා කන්දරතිරෙ අට්ඨාසි. අඵස්සා
සරීරජ්ජහාය වනං එකොහාසං අහොසි. තස්මිං ඛණෙ එකො දානවො
ගොචරත්ථාය චරන්තො තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා ගාථාද්වයං ආහ

297.

“කා වෙධමානා ගිරිකන්දරායං, එකා තුවං තිට්ඨසි සංභිතුරු;
පුට්ඨාසි මෙ පාණිපමෙයාමජ්ඣෙ, අක්ඛාහි මෙ නාමඤ්ච ඛන්ධවෙ
ව.

298.

“ඔහාසයං වනං රම්මං, සීහඛ්‍යග්ග්‍යනිසෙවිතං;
කා වා ත්වමසි කල්‍යාණි, කස්ස වා ත්වං සුමජ්ඣිමෙ;
අභිවාදෙමි තං හද්දෙ, දානවාහං නමත්ථු තෙ”ති.

තත්ථ කා වෙධමානාති න්භානමත්තතාය සීතභාවෙන කම්පමානා.
සංභිතුරුති සම්පිණ්ඩිතුරු උත්තමඋභරුලක්ඛණෙ. පාණිපමෙයාමජ්ඣෙති
හත්ථෙන මිනිතබ්බමජ්ඣෙ. කා වා ත්වන්ති කා නාම වා ත්වං හවසි.
අභිවාදෙමිති වන්දාමි. දානවාහන්ති අහං එකො දානවො, අයං නමක්කාරො
තව අත්ථු, අඤ්ජලිං තෙ පග්ගණ්භාමිති අවච.

සා තස්ස වචනං සුත්වා තිස්සො ගාථා අහාසි —

299.

“යො පුත්තො කාසිරාජස්ස, සොත්ථිසෙතොති තං විදු;
තස්සාහං සම්බුලා හරියා, එවං ජානාහි දානව;
අභිවාදෙමි තං හන්තෙ, සම්බුලාහං නමත්ථු තෙ.

300.

“වෙදෙහපුත්තො හද්දන්තෙ, වතෙ වසති ආතුරො;
තමහං රොගසම්මත්තං, එකා එකං උපට්ඨහං.

301.

“අහඤ්ච වනමුඤ්ජාය, මධුමංසං මිගාබ්ලං;

යදාහරාමී තං භක්ඛො, තස්ස නුනඡ්ඡ නාධනී’ ති.

තත්ථ චෙදෙහපුත්තොති චෙදෙහරාජධිතාය පුත්තො.
රොගසම්මත්තන්ති රොගපිළිතං. උපට්ඨහන්ති උපට්ඨහාමි පටිජග්ගාමි.
“උපට්ඨිතා” තිපි පායො. වනමුඤ්ජායාති වනං උඤ්ජෙත්වා උඤ්ජාවරියං
වරිත්වා. මධුමංසන්ති නිම්මක්ඛිකං මධුඤ්ච මිගාබ්ලමංසඤ්ච
සීහබ්‍යග්ගසම්ගෙහි බාදිතමංසතො අතිරිත්තකොට්ඨාසං. තං භක්ඛොති යං
අහං ආහරාමී, තං භක්ඛොව සො මම සාමිකො. තස්ස නුනඡ්ඡාති තස්ස
මඤ්ඤෙ අජ්ජ ආහාරං අලහමානස්ස සරීරං ආතපෙ පක්ඛිත්තපදුමං විය
නාධනී උපතජ්ජති මිලායති.

තතො පරං දානවස්ස ච තස්සා ච වචනපටිචචනගාථායො භොන්ති —

302.

“කිං වනෙ රාජපුත්තෙන, ආතුරෙන කරිස්සසි;
සම්බුලෙ පරිචිණ්ණෙන, අහං භත්තා භවාමි තෙ.

303.

“සොකට්ඨාය දුරත්තාය, කිං රූපං විජ්ජතෙ මම;
අඤ්ඤං පරියෙස භද්දන්තෙ, අභිරූපතරං මයා.

304.

“එහිමං ගිරිමාරුය්හ, හරියා මෙ චතුස්සතා;
තාසං ත්වං පවරා භොහි, සබ්බකාමසම්ද්ධිනී.

305.

“නුන තාරකචණ්ණාහෙ, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
සබ්බං තං පචුරං මය්හං, රමස්ස්වජ්ජ මයා සහ.

306.

“නො චෙ තුවං මහෙසෙය්‍යං, සම්බුලෙ කාරයිස්සසි;
අලං ත්වං පාතරාසාය, පණ්හෙ භක්ඛා භවිස්සසි.

307.

“තඤ්ච සත්තජටො ලුද්දො, කළාරො පුරිසාදකො;
වනෙ නාථං අපස්සන්තිං, සම්බුලං අග්ගහී භුජෙ.

308.

“අධිපන්නා පිසාවෙන, ලුද්දෙනාමිසවක්ඛුනා;
සා ච සත්තුවසං පත්තා, පතිමෙවානුසොචති.

309.

“න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං, යං මං බාදෙය්‍ය රක්ඛසො;
යඤ්ච මෙ අය්‍යපුත්තස්ස, මනො හෙස්සති අඤ්ඤථා.

310.

“න සන්ති දෙවා පවසන්ති නුන, න හි නුන සන්ති ඉධ ලොකපාලා;
සහසා කරොන්තානමසඤ්ඤතානං, න හි නුන සන්ති
පටිසෙධිතාරො”ති.

තත්ථ පරිච්ඡේණෙනාති තෙන ආතුරෙන පරිච්ඡේණෙන කිං කරිස්සසි.
සොකට්ඨායාති සොකාතුරාය. “සොකට්ඨායා”තිපි පාඨො, සොකෙ
ධීතායාති අත්ථො. දුරත්තායාති දුග්ගතකපණභාවස්පත්තාය අත්තභාවාය.
එහිමන්ති මා ත්වං දුරත්තාමහිති චිත්තයි, එතං මම ගිරිමහි දිබ්බවිමානං, එහි
ඉමං ගිරිං ආරුහ. චතුස්සතාති තස්මිං මෙ විමානෙ අපරාපි චතුස්සතා
හරියායො අත්ථි. සබ්බං තන්ති යං කිඤ්චි
උපභොගපරිභොගවත්ථාහරණාදිකං ඉච්ඡසි, සබ්බං තං නුන මය්හං පචුරං
බහුං සුලභං, තස්මා මා කපණාමිහිති චිත්තයි, එහි මයා සහ රමස්සුති වදති.

මහෙසෙය්‍යන්ති, “හද්දෙ, සම්බුලෙ නො වෙ මෙ ත්වං මහෙසිභාවං
කාරෙස්සසි, පරියත්තා ත්වං මම පාතරාසාය, තෙන තං බලක්කාරෙන
විමානං නෙස්සාමි, තත්‍ර මං අසඬගණ්හන්ති මම ස්වෙ පාතොව හක්ඛා
හවිස්සසි”ති එවං වත්වා සො සත්තහි ජටාහි සමන්තාගතො ලුද්දකො
දාරුණො නික්ඛන්තදන්තො තං තස්මිං වනෙ කිඤ්චි අත්තනො නාථං
අපස්සන්ති. සම්බුලං භූෂෙ අග්ගහෙසි. අධිපන්නාති අජ්ඣොත්ථටා.
ආමිසවක්ඛුනාති කිලෙසලොලෙන. පතිමෙවාති අත්තනො අචිත්තෙන්වා
පතිමෙව අනුසොචති. මනො හෙස්සති මං විරායන්ති. විදිත්වා අඤ්ඤථා
චිත්තං හවිස්සති. න සන්ති දෙවාති ඉදං සා දානවෙන භූෂෙ ගහිතා
දෙවතුජ්ඣාපනං කරොන්ති ආහ. ලොකපාලාති එවරූපානං සීලවන්තිනං
පතිදෙවතානං පාලකා ලොකපාලා නුන ඉධ ලොකෙ න සන්තිති පරිදෙවති.

අථස්සා සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි, පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං
උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤත්වා වජිරං
ආදාය වෙගෙන ගන්ත්වා දානවස්ස මත්ථකෙ යත්වා ඉතරං ගාථමාහ –

311.

“ඉත්ථිනමෙසා පවරා යසස්සිනී, සන්තා සමා අග්ගිරිවුග්ගතෙජා;
තඤ්චෙ තුවං රක්ඛසාදෙසි කඤ්ඤං, මුද්ධා ව හි සත්තධා තෙ
එලෙය්‍ය;
මා ත්වං දහී මුඤ්ච පතිබ්බතායා”ති.

තත්ථ සන්තාති උපසන්තා, අථ වා පණ්ඩිතා ඤාණසම්පන්නා. සමාති
කායවිසමාදිවිරහිතා. අදෙසිති බාදසි. එලෙය්‍යාති ඉමිනා මෙ ඉන්ද්‍රවජිරෙන

පහරිත්වා මුද්ධා හිජ්ජෙථ. මා ත්වං දහීති ත්වං ඉමං පතිබ්බතං මා තාපෙය්‍යාසීති.

තං සුත්වා දානවො සම්බුලං විස්සජ්ජෙසි. සක්කො “පුනපි එස එවරුපං කරෙය්‍යා”ති විත්තෙත්වා දානවං දෙවසඬ්ඛලිකාය බන්ධිත්වා පුන අනාගමනාය තතියෙ පබ්බතන්තරෙ විස්සජ්ජෙසි, රාජධිතරං අජ්ජමාදෙන ඔවදිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. රාජධිතාපි අත්ථඬිගතෙ සූරියෙ චන්දාලොකෙන අස්සමං පාපුණි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා අට්ඨ ගාථා අභාසි -

312.

“සා ච අස්සමමාගච්ඡි, පමුත්තා පුරිසාදකා;
නිලං පළිනං සකුණිව, ගතසිඬ්ඛංව ආලයං.

313.

“සා තත්ථ පරිදෙවෙසි, රාජපුත්තී යසස්සිති;
සම්බුලා උතුමත්තක්ඛා, වනෙ නාථං අපස්සන්ති.

314.

“සමණො බ්‍රාහ්මණො චන්දෙ, සම්පන්නවරණො ඉසෙ;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්භංමහි සරණං ගතා.

315.

“චන්දෙ සීහෙ ච බ්‍යග්ගෙස ච, යෙ ච අඤ්ඤෙ වනෙ මීගා;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්භංමහි සරණං ගතා.

316.

“තිණා ලතානි ඔසංඤා, පබ්බතානි වනානි ච;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්භංමහි සරණං ගතා.

317.

“චන්දෙ ඉන්දිවරිසාමං, රත්තිං නක්ඛත්තමාලිනිං;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්භංමහි සරණං ගතා.

318.

“චන්දෙ භාගිරථිං ගඬ්ඛං, සවන්තිනං පටිග්ගහං;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්භංමහි සරණං ගතා.

319.

“චන්දෙ අහං පබ්බතරාජසෙට්ඨං, හිමවන්තං සිලුවවයං;
රාජපුත්තං අපස්සන්ති, තුම්භංමහි සරණං ගතා”ති.

තත්ථ නීළං පළිනං සකුණිවාති යථා සකුණිකා මුඛතුණ්ඩකෙන ගොවරං ගහෙත්වා කෙනවි උපද්දවෙන සකුණුපොතකානං පළිනත්තා පළිනං සකුණිනීළං ආගච්ඡෙය්‍ය, යථා වා ගතසිඬිගං නික්ඛන්තවච්ඡකං ආලයං සුඤ්ඤං වච්ඡකසාලං වච්ඡගිද්ධිනී ධෙනු ආගච්ඡෙය්‍ය, එවං සුඤ්ඤං අස්සමං ආගච්ඡිති අත්ථො. තදා හි සොත්ථිසෙතො සම්බුලාය චිරමානාය “ඉත්ථිසො නාම ලොලා, පච්චාමිත්තමිපි මෙ ගහෙත්වා ආගච්ඡෙය්‍යා”ති පරිසඬිකන්තො පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්තරං පටිසිත්වා නිසීදි. තෙනෙනං චුත්තං. උතුමත්තක්ඛාති සොකවෙගසඤ්ජාතෙන උණ්හෙන උතුනා මන්දලොචනා. අපස්සන්තිති තස්මිං වනෙ නාථං අත්තතො පතිං අපස්සන්ති ඉතො චිතො ව සන්ධාවමානා පරිදෙවෙසි.

තත්ථ සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙති සමිත්තපාපබාහිතපාපෙ සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ. සම්පන්නවරණෙති සහ සීලෙන අට්ඨන්තං සමාපත්තිතං වසෙන ව සම්පන්නවරණෙ ඉසෙ වන්දෙති එවං වත්වා රාජපුත්තං අපස්සන්ති තුම්භාකං සරණං ගතා අමිහි. සචෙ මෙ සාමිකස්ස නිසින්නට්ඨානං ජානාථ, ආචික්ඛොති පරිදෙවෙසිති අත්ථො. සෙසගාථාසුපි එසෙව නයො. තිණා ලතානි ඔසකොති අන්තොපෙග්ගුබ්බිසාරතිණානි ව ලතානි ව අන්තොසාරඔසධියො ව. ඉමං ගාථං තිණාදීසු නිබ්බත්තදෙවනා සන්ධායාහ. ඉන්දිවරිසාමන්ති ඉන්දිවරිපුප්ඵසමානවණ්ණං. නක්ඛත්තමාලිනිත්ති නක්ඛත්තපටිපාටිසමන්තාගතං. තුම්භංමිහිති රත්තිං සන්ධාය තමිපි අමිහිති ආහ. භාගීරථීං ගඬිගන්ති එවංපරියායනාමිකං ගඬිගං. සවන්තිනන්ති අඤ්ඤාසං බහුතං නදීතං පටිග්ගාහිකං. ගඬිගාය නිබ්බත්තදෙවතං සන්ධායෙවමාහ. හිමවන්තෙපි එසෙව නයො.

තං එවං පරිදෙවමානං දිස්වා සොත්ථිසෙතො චින්තෙසි – “අයං අතිවිය පරිදෙවති, න ඛො පනස්සා භාවං ජානාමි, සචෙ මයි සිනෙහෙන එවං කරොති, හදයමිපිස්සා එලෙය්‍ය, පරිග්ගණ්හිස්සාමි තාව න”න්ති ගන්ත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසීදි. සාපි පරිදෙවමානාව පණ්ණසාලද්වාරං ගන්ත්වා තස්ස පාදෙ වන්දිත්වා “කුහිං ගතොසි, දෙවා”ති ආහ. අථ නං සො, “හද්දෙ, ත්වං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු න ඉමාය වෙලාය ආගච්ඡසි, අජ්ජ අතිසායං ආගතාසි”ති පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

320.

“අතිසායං වතාගඤ්ඡි, රාජපුත්ති යසස්සිති;
කෙන නුජ්ජ සමාගච්ඡි, කො තෙ පියතරො මයා”ති.

අථ නං සා “අහං, අය්‍යපුත්ත, එලාඵලානි ආදාය ආගච්ඡන්ති එකං දානවං පස්සිං, සො මයි පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා මං හත්ථෙ ගණ්හිත්වා ‘සචෙ මම වචනං න කරොසි, බාදිස්සාමි ත’න්ති ආහ, අහං තාය වෙලාය තඤ්ඤෙව අනුසොචන්ති එවං පරිදෙවි”න්ති වත්වා ගාථමාහ –

321.

“ඉදං බොහං තදාවොචං, ගහිතා තෙන සත්තුනා;
න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං, යං මං බාදෙය්‍යා රක්ඛෙය්‍යා;
යඤ්ච මෙ අය්‍යපුත්තස්ස, මනො හෙස්සති අඤ්ඤථා” ති.

අට්ඨස්ස සෙසම්පි පවත්තිං ආරොචෙත්ති “තෙන පනාහං, දෙව, දානවෙන ගහිතා අත්තානං විස්සජ්ජාපෙතුං අසක්කොන්ති දෙවතුජ්ඣාපනකම්මං අකාසිං, අථ සක්කො චජිරහත්ථො ආගන්ත්වා ආකාසෙ යිතො දානවං සත්තජ්ජෙත්වා මං විස්සජ්ජාපෙත්වා තං දෙවසඬ්ඛිකාය බන්ධිත්වා තතියෙ පබ්බතන්තරෙ බිපිත්වා පක්කාමි, එවාහං සක්කං නිස්සාය ජීවිතං ලභි”න්ති ආහ. තං සුත්වා සොත්ථිසෙනො, “හද්දෙ, භොතු, මාතුගාමස්ස අන්තරෙ සච්චං නාම දුල්ලහං, හිමචන්තෙ හි බහු චනචරකතාපසවිජ්ජාධරාදයො සන්ති, කො තුය්හං සද්දහිස්සති” ති චත්වා ගාථමාහ —

322.

“වොරීනං බහුබුද්ධීනං, යාසු සච්චං සුදුල්ලහං;
ථීනං භාවො දුරාජානො, මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගත”න්ති.

සා තස්ස චචනං සුත්වා, “අය්‍යපුත්ත, අහං තං අසද්දහන්තං මම සච්චබලෙනෙව තිකිච්ඡස්සාමි” ති උදකස්ස කලසං පුරෙත්වා සච්චකිරියං කත්වා තස්ස සීසෙ උදකං ආසිඤ්චන්ති ගාථමාහ —

323.

“තථා මං සච්චං පාලෙතු, පාලයිස්සති වෙ මමං;
යථාහං නාහිජානාමි, අඤ්ඤං පියතරං තයා;
එතෙන සච්චවජ්ජෙන, බ්‍යාධි තෙ වූපසම්මතු” ති.

තත්ථ තථා-සද්දො “වෙ මම”න්ති ඉමිතා සද්ධිං යොජෙතබ්බො. ඉදං චුත්තං භොති — යථාහං වදාමි, තථා වෙ මම චචනං සච්චං, අථ මං ඉදානිපි පාලෙතු, ආයතිම්පි පාලෙස්සති, ඉදානි මෙ චචනං සුණාථ “යථාහං නාහිජානාමි” ති. පොත්ථකෙසු පන “තථා මං සච්චං පාලෙති” ති ලිඛිතං, තං අට්ඨකථායං තත්ථි.

එවං තාය සච්චකිරියං කත්වා උදකෙ ආසිත්තමත්තෙයෙව සොත්ථිසෙනස්ස කුට්ඨං අම්බිලෙන ධොතං විය තම්බමලං තාවදෙව අපගච්ඡි. තෙ කතිපාහං තත්ථ චසිත්වා අරඤ්ඤා නික්ඛම්ම බාරාණසිං පත්වා උය්‍යානං පටිසිංසු. රාජා තෙසං ආගතභාවං ඤත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථෙව සොත්ථිසෙනස්ස ඡන්තං උස්සාපෙත්වා සම්බුලං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ අහිසිඤ්චාපෙත්වා නගරං පවෙසෙත්වා සයං ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා උය්‍යානෙ වාසං කජ්ජෙසි, රාජනිවෙසනෙයෙව ච

නිබද්ධං භුඤ්ජී. සොත්ථිසෙනොපි සම්බුලාය අග්ගමහෙසිට්ඨානමත්තමෙව අදාසි, න පුනස්සා කොචි සක්කාරො අහොසි, අත්ථිභාවම්පිස්සා න අඤ්ඤාසි, අඤ්ඤාහෙව ඉත්ථිහි සද්ධිං අහිරමි. සම්බුලා සපත්තිදොසවසෙන කිසා අහොසි උපණ්ඩුපණ්ඩුකජාතා ධමනීසන්ථතගත්තා. සා එකදිවසං සොකචිනොදනත්ථං භුඤ්ජිතුං ආගතස්ස සසුරතාපසස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං කතහත්තකිච්චං චන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සො තං මිලාතින්ද්‍රියං දිස්වා ගාථමාහ -

324.

“යෙ කුඤ්ජරා සත්තසතා උළාරා, රක්ඛන්ති
රත්තින්දිවමුය්‍යතාවුධා;
ධනුග්ගහනඤ්ච සතානි සොළස, කථංචිධෙ පස්සසි හද්දෙ
සත්තවො”ති.

තස්සත්ථො - හද්දෙ, සම්බුලෙ යෙ අම්භාකං සත්තසතා කුඤ්ජරා, තෙසඤ්ඤෙව ඛන්ධගතානං යොධානං වසෙන උය්‍යත්තාවුධා, අපරානි ච සොළසධනුග්ගහසතානි රත්තින්දිවං බාරාණසිං රක්ඛන්ති. එවං සුරක්ඛිතෙ නගරෙ කථංචිධෙ ත්වං සත්තවො පස්සසි. හද්දෙ, යස්සා තව සාසඬිකා සප්පට්ඨයා අරඤ්ඤා ආගතකාලෙපි පභාසම්පන්නං සරීරං, ඉදානි පන මිලාතා පණ්ඩුපලාසවණ්ණා අතිවිය කිලන්තින්ද්‍රියාසි, කස්ස නාම ත්වං භායසි”ති ප්‍රච්ඡී.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “පුත්තො තෙ, දෙව, මයි න පුරිමසදිසො”ති වත්වා පඤ්ච ගාථා අභාසි -

325.

“අලඬිකතායො පදුමුත්තරත්තවා, විරාගිතා පස්සති හංසගග්ගරා;
තාසං සුණ්ඛත්වා මිතගීතවාදිතං, න දානි මෙ තාත තථා යථා පුරෙ.

326.

“සුවණ්ණසංකච්චධරා සුවිග්ගහා, අලඬිකතා මානුසියච්ඡරුපමා;
සෙනොපියා තාත අනින්දිතඬිගියො, ඛත්තියකඤ්ඤා
පටිලොභයන්ති නං.

327.

“සවෙ අහං තාත තථා යථා පුරෙ, පතිං තමුඤ්ජාය පුනා වනෙ හරෙ;
සම්මානයෙ මං න ච මං විමානයෙ, ඉතොපි මෙ තාත තතො වරං
සියා.

328.

“යමන්තපාතො විපුලස්මි ඔහිතෙ, නාරී විමට්ඨාහරණා අලඬිකතා;

සබ්බඵගුපෙතා පතීනො ච අප්පියා, අබ්ඡක්ඛ තස්සා මරණං තතො වරං.

329.

“අපි වෙ දලිද්දා කපණා අනාළ්භියා, කටාදුතියා පතීනො ච සා පියා; සබ්බඵගුපෙතායපි අප්පියාය, අයමෙව සෙය්‍යා කපණාපි යා පියා”ති.

තත්ථ පදුමුත්තරත්තවාති පදුමගබ්භසදිසඋත්තරත්තවා. සබ්බාසං සරීරතො සුවණ්ණපභා නිච්ඡරන්තීති දීපෙති. විරාගිකාති විලග්ගසරීරා, තනුමජ්ඣාති අත්ථො. භංසගග්ගරාති එවරූපා භංසා විය මධුරස්සරා නාරියො පස්සති. තාසන්ති සො තව පුත්තො තාසං නාරීනං මිතගීතවාදිතාදීති සුණ්ණත්වා ඉදානි මෙ, තාත, යථා පුරෙ, තථා න පවත්තතීති වදති. සුවණ්ණසංකච්චධරාති සුවණ්ණමයසංකච්චාලඤ්ඤාකාරධරා. අලඤ්ඤාති නානාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතා. මානුසියච්ඡරූපමාති මානුසියො අච්ඡරූපමා. සෙනොපියාති සොත්ථිසෙනස්ස පියා. පටිලොභයන්ති නන්ති නං තව පුත්තං පටිලොභයන්ති.

සචෙ අහන්ති, තාත, යථා පුරෙ සචෙ අහං පුතපි තං පතීං තථෙව කුට්ඨරොගෙන වනං පටිට්ඨං උඤ්ජාය තස්මිං වනෙ භරෙය්‍යං, පුතපි මං සො සම්මානෙය්‍ය න විමානෙය්‍ය, තතො මෙ ඉතොපි බාරාණසිරජ්ජතො තං අරඤ්ඤමෙව වරං සියා සපත්තිදොසෙන සුස්සන්තියාති දීපෙති. යමන්තපානෙති යං අන්තපානෙ. ඔභිතෙති යපිතෙ පටියත්තෙ. ඉමිනා බහුන්තපානසරං දස්සෙති. අයං කිරස්සා අධිප්පායො — යා නාරී විපුලන්තපානෙ සරෙ එකිකාව අසපත්ති සමානා විමට්ඨාභරණා නානාලඤ්ඤාකාරෙහි අලඤ්ඤා සබ්බෙහි ගුණඤ්ඤා උපෙතා පතීනො ච අප්පියා හොති, අබ්ඡක්ඛ ගීවාය වල්ලියා වා රජ්ජුයා වා බන්ධිත්වා තස්සා තතො සරාවාසතො මරණමෙව වරතරන්ති. අනාළ්භියාති අනාළ්භා. කටාදුතියාති නිපජ්ජනකටසාරකදුතියා. සෙය්‍යාති කපණාපි සමානා යා පතීනො පියා, අයමෙව උත්තමාති.

එවං තාය අත්තතො පරිසුස්සනකාරණෙ තාපසස්ස කථිතෙ තාපසො රාජානං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, සොත්ථිසෙන තයි කුට්ඨරොගාහිභූතෙ අරඤ්ඤං පවිසන්තෙ තයා සද්ධිං පවිසිත්වා තං උපට්ඨහන්ති අත්තතො සච්චබලෙන තව රොගං වූපසමෙත්වා යා තෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨානකාරණමකාසි, තස්සා නාම ත්වං නෙව ධීතට්ඨානං, න නිසින්තට්ඨානං ජානාසි, අයුත්තං තෙ කතං, මිත්තදුබ්භිකම්මං නාමෙතං පාපක”න්ති වත්වා පුත්තං ඔවදන්තො ගාථමාහ —

330.

“සුදුල්ලහිත්ථි පුරිසස්ස යා හිතා, හත්තිත්ථියා දුල්ලහො යො හිතො ව;
හිතා ව තෙ සීලවතී ව හරියා, ජනිත්ද ධම්මං වර සම්බුලායා”ති.

තස්සත්ථො – තාත, යා පුරිසස්ස හිතා මුදුවිත්තා අනුකම්පිකා ඉත්ථි, යො ව හත්තා ඉත්ථියා හිතො කතගුණං ජානාති, උහොපෙතෙ සුදුල්ලහා. අයඤ්ච සම්බුලා තුය්හං හිතා වෙව සීලසම්පන්නා ව, තස්මා එතිස්සා ධම්මං වර, කතගුණං ජානිත්වා මුදුවිත්තො හොහි, විත්තමස්සා පරිතොසෙහීති.

එවං සො පුත්තස්ස ඔවාදං දත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. රාජා පිතරි ගතෙ සම්බුලං පක්කොසාපෙත්වා, “හද්දෙ, එත්තකං කාලං මයා කතං දොසං බම, ඉතො පට්ඨාය සබ්බිස්සරියං තුය්හමෙව දම්මි”ති වත්වා ඔසානගාථමාහ –

331.

“සවෙ තුවං විපුලෙ ලද්ධහොගෙ, ඉස්සාවතිණ්ණා මරණං උපෙසි;
අහඤ්ච තෙ හද්දෙ ඉමා රාජකඤ්ඤා, සබ්බෙ තෙ වචනකරා හවාමා”ති.

තස්සත්ථො – හද්දෙ, සම්බුලෙ සවෙ ත්වං රතනරාසිමිහි යිපෙත්වා අහිසිත්තා අග්ගමහෙසිට්ඨානවසෙන විපුලෙ හොගෙ ලහිත්වාපි ඉස්සාය ඔතිණ්ණා මරණං උපෙසි, අහඤ්ච ඉමා ව රාජකඤ්ඤා සබ්බෙ තව වචනකරා හවාම, ත්වං යථාධිජ්ජායං ඉමං රජ්ජං විචාරෙහීති සබ්බිස්සරියං තස්සා අදාසි.

තතො පට්ඨාය උහො සමග්ගවාසං වසන්තා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිත්වා යථාකම්මං ගමිංසු. තාපසො ක්කානාහිඤ්ඤායො නිබ්බත්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මල්ලිකා පතිදෙවතායෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සම්බුලා මල්ලිකා අහොසි, සොත්ථිසෙනො කොසලරාජා, පිතා තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සම්බුලාජාතකවණ්ණනා නවමා.

[520] 10. ගන්ධනින්ද්‍රකජාතකවණ්ණනා

අප්පමාදොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො රාජොවාදං ආරබ්භ කටෙසි. රාජොවාදො හෙට්ඨා විත්ථාරිතොව. අතීතෙ පන කපිලරට්ඨෙ උත්තරපඤ්චාලනගරෙ පඤ්චාලො නාම රාජා අගතිගමනෙ යීතො අධම්මෙන පමත්තො රජ්ජං කාරෙසි. අට්ඨස්ස අමච්චාදයො සබ්බෙපි

අධම්මිකාව ජාතා. බලිපිළිතා රට්ඨවාසිනො පුත්තදායෙ අදාය අරඤ්ඤෙ මිගා විය වරිංසු, ගාමට්ඨානෙ ගාමො නාම නාහොසි. මනුස්සා රාජපුරිසානං භයෙන දිවා ගෙහෙ වසිතුං අසක්කොන්තා ගෙහානි කණ්ටකසාධාහි පරික්ඛිපිත්වා ගෙහෙ රත්තිං වසිත්වා අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙයෙව අරඤ්ඤං පවිසන්ති. දිවා රාජපුරිසා විලුම්පන්ති, රත්තිං වොරා. තදා බොධිසත්තො බහිනගරෙ ගන්ධනිත්දුකරුක්ඛෙ දෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති, අනුසංචච්ඡරං රඤ්ඤො සන්තිකා සහස්සග්ගිනකං බලිකම්මං ලභති. සො වින්තෙසි – “අයං රාජා පමත්තො රජ්ජං කාරෙති, සකලරට්ඨං විනස්සති, යපෙත්වා මං අඤ්ඤො රාජානං පතිරුපෙ නිවෙසෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, උපකාරකො වාපි මෙ අනුසංචච්ඡරං සහස්සග්ගිනකබලිනා පුජෙති, ඔවදිස්සාමි න”න්ති.

සො රත්තිභාගෙ රඤ්ඤො සිරිගබ්භං පවිසිත්වා උස්සිසකපස්සෙ යත්වා ඔහාසං විස්සජ්ජෙත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. රාජා තං බාලසුරියං විය ජලමානං දිස්වා “කොසි ත්වං, කෙන වා කාරණෙන ඉධාගතොසි”ති පුච්ඡී. සො තස්ස වචනං සුත්වා, “මහාරාජ, අහං ගන්ධනිත්දුකදෙවතා, ‘තුය්හං ඔවාදං දස්සාමි’ති ආගතොමිහි”ති ආහ. “කිං නාම ඔවාදං දස්සාමි”ති එවං චුත්තෙ මහාසත්තො, “මහාරාජ, ත්වං පමත්තො හුත්වා රජ්ජං කාරෙසි, තෙන තෙ සකලරට්ඨං හතවිලුත්තං විය විනට්ඨං, රාජානො නාම පමාදෙන රජ්ජං කාරෙත්තා සකලරට්ඨස්ස සාමිනො න හොන්ති, දිට්ඨෙව ධම්මෙ විනාසං පත්වා සම්පරායෙ පුන මහානිරයෙ නිබ්බන්තන්ති. තෙසු ච පමාදං ආපන්නෙසු අන්තොජනා බහිජනාපිස්ස පමත්තාව හොන්ති, තස්මා රඤ්ඤො අතිරෙකෙන අජ්ජමත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති වත්වා ධම්මදෙසනං පට්ඨපෙන්නො ඉමා එකාදස ගාථා ආහ –

332.

“අජ්ජමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අජ්ජමත්තා න මියන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා.

333.

“මදා පමාදො ජායෙථ, පමාදා ජායතෙ බයො;
බයා පදොසා ජායන්ති, මා මදො හරතුසහ.

334.

“බහු හි බත්තියා ජීනා, අත්ථං රට්ඨං පමාදිනො;
අථොපි ගාමිනො ගාමා, අනගාරා අගාරිනො.

335.

“බත්තියස්ස පමත්තස්ස, රට්ඨස්මිං රට්ඨවඩ්ඪන;
සබ්බෙ භොගා විනස්සන්ති, රඤ්ඤො තං වුව්වතෙ අසං.

336.

“නෙස ධම්මො මහාරාජ, අතිවෙලං පමජ්ජසි;
ඉද්ධං ජීතං ජනපදං, වොරා විද්ධංසයන්ති නං.

337.

“න තෙ පුත්තා භවිස්සන්ති, න හිරඤ්ඤං න ධානියං;
රට්ඨෙවිලුප්පමානමහි, සබ්බභොගෙහි ජීයසි.

338.

“සබ්බභොගා පරිජිණ්ණං, රාජානං වාපි ඛත්තියං;
ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා ව, න තං මඤ්ඤන්ති මානියං.

339.

“භත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රජිකා පත්තිකාරකා;
තමෙවමුපජීවන්තා, න තං මඤ්ඤන්ති මානියං.

340.

“අසංවිහිතකම්මන්තං, බාලං දුමමන්තිමන්තිනං;
සිරි ජහති දුමමෙධං, ජිණ්ණංව උරගො තවං.

341.

“සුසංවිහිතකම්මන්තං, කාලුට්ඨායිං අතන්දිනං;
සබ්බෙ භොගාභිවච්ඡන්ති, ගාවො සඋසභාමිව.

342.

“උපස්සුතිං මහාරාජ, රට්ඨෙව ජනපදෙ වර;
තත්ථ දිස්වා ව සුත්වා ව, තතො තං පටිපජ්ජසී”ති.

තත්ථ අප්පමාදොති සනියා අවිජ්ජවාසො. අමතපදන්ති අමතස්ස නිබ්බානස්ස පදං අධිගමකාරණං. මච්චුනො පදන්ති මරණස්ස කාරණං. පමත්තා හි විපස්සනං අවච්ඡේත්වා අප්පට්ඨසන්ධිකභාවං පත්තුං අසක්කොන්තා පුනස්පුනං සංසාරෙ ජායන්ති වෙව මීයන්ති ව, තස්මා පමාදො මච්චුනො පදං නාම. න මීයන්තීති විපස්සනං වච්ඡේත්වා අප්පට්ඨසන්ධිකභාවං පත්තා පුන සංසාරෙ අනිබ්බත්තත්තා න මීයන්ති නාම. යෙ පමත්තාති, මහාරාජ, යෙ පුග්ගලා පමත්තා, තෙ යථා මතා, තමෙව දට්ඨබ්බා. කස්මා? අකිච්චසාධනතාය. මතස්සපි හි “අභං දානං දස්සාමි, සීලං රක්ඛිස්සාමි, උපොසථකම්මං කරිස්සාමි, කල්‍යාණකම්මං පුරෙස්සාමි”ති ආභොගො වා පත්ථනා වා පරිශුට්ඨානං වා නත්ථි අපගතවිඤ්ඤාණත්තා, පමත්තස්සපි අප්පමාදාභාවාති තස්මා උභොපෙතෙ එකසදිසාව.

මදානි, මහාරාජ, ආරොග්‍යයොබ්බනජීවිතමදසඬ්ඛානා තිවිධා මදා පමාදො නාම ජායති. සො මදජපත්තො පමාදාපත්තො පාණාතිපාතාදීනි පාපකම්මානි කරොති. අථ නං රාජානො ඡින්දාපෙන්නි වා හනාපෙන්නි වා, සබ්බං වා ධනමස්ස හරන්නි, එවමස්ස පමාදා ඤාතිධනජීවිතක්ඛයො ජායති. පුත සො ධනක්ඛයං වා යසක්ඛයං වා පත්තො ජීවිතුං අසක්කොත්තො ජීවිතවුත්තත්ථාය කායදුච්චරිතාදීනි කරොති, ඉච්චස්ස ඛයා පදොසා ජායන්නි, තෙන තං වදාමි මා මදො හරතුසහාති, රට්ඨභාරකජෙට්ඨක හරතුසහ මා පමාදමාපජ්ජීති අත්ථො. අත්ථං රට්ඨන්නි ජනපදවාසීනං වුද්ධිඤ්චෙව සකලරට්ඨඤ්ච බහු පමාදිනො ජීනා. තෙසං ආවිභාවත්ථාය බන්නිවාදිජාතක-මාතඬ්ඛජාතක-හරුජාතක-සරභඬ්ඛජාතක-

වෙනියජාතකානි කථෙතබ්බානි. ගාමිනොති ගාමභොජකාපි තෙ ගාමාපි බහු පමාදදොසෙන ජීනා පරිහීනා විනට්ඨා. අනගාරා අගාරිනොති පබ්බජිතාපි පබ්බජිතපටිපත්තිනො, ගිහීපි සරාවාසනො වෙව ධනධඤ්ඤාදීහි ව බහු ජීනා පරිහීනානි වදති. තං වුච්චතෙ අසන්නි, මහාරාජ, යසභොගපරිහානි නාමෙතං රඤ්ඤො දුක්ඛං වුච්චති. භොගාභාවෙන හි නිද්ධනස්ස යසො භායති, හීනයසො මහත්තං කායිකචෙතසිකදුක්ඛං පාපුණාති.

තෙස ධම්මොති, මහාරාජ, එස පොරාණකරාජුතං ධම්මො න භොති. ඉද්ධං චීතන්නි අන්තපාතාදිනා සමිද්ධං හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිනා චීතං පුජ්චිතං. න තෙ පුත්තාති, මහාරාජ, පවෙණිපාලකා තෙ පුත්තා න භවිස්සන්නි. රට්ඨවාසීනො හි “අධම්මිකරඤ්ඤො එස පුත්තො, කිං අම්භාකං වුඩ්ඪිං කරිස්සති, නාස්ස ඡත්තං දස්සාමා”ති ඡත්තං න දෙන්නි. එවමෙනෙසං පවෙණිපාලකා පුත්තා න භොන්නි නාම. පරිජිණ්ණන්නි පරිහීනං. රාජානං වාපීති සවෙපි සො රාජා භොති, අථ නං රාජානං සමානම්පි. මානියන්නි “අයං රාජා”ති ගරුචිත්තෙන සම්මානෙතබ්බං කත්වා න මඤ්ඤන්නි. උපජීවන්නාති උපනිස්සාය ජීවන්නාපි එතෙ එත්තකා ජනා ගරුචිත්තෙන මඤ්ඤිතබ්බං න මඤ්ඤන්නි. කිංකාරණා? අධම්මිකභාවෙන.

සිරිති යසවිභවො. තවන්නි යථා උරගො ජිණ්ණතථං ජිගුච්ඡන්නො ජහති, න පුත ඔලොකෙති, එවං තාදිසං රාජානං සිරි ජහති. සුසංවිහිතකම්මන්තන්නි කායද්වාරාදීහි පාපකම්මං අකරොත්තං. අභිවඩ්ඪන්නීති අභිමුඛං ගච්ඡන්නා වඩ්ඪන්නි. සඋසභාමිවාති සඋසභා ඉව. අප්පමත්තස්ස හි සඋසභජෙට්ඨකො ගොගණො විය භොගා වඩ්ඪන්නි. උපස්සුතින්නි ජනපදවාරිත්තසවනාය වාරිකං අත්තනො සකලරට්ඨෙ ව ජනපදෙ ව වර. තත්ථාති තස්මිං රට්ඨෙ වරන්නො දට්ඨබ්බං දිස්වා සොතබ්බං සුත්වා අත්තනො ගුණාගුණං පච්චක්ඛං කත්වා තතො අත්තනො හිතපටිපත්තිං පටිපජ්ජිස්සසීති.

ඉති මහාසත්තො එකාදසහි ගාථාහි රාජානං ඔවදිත්වා “ගච්ඡ පපඤ්චං අකත්වා පරිග්ගණ්හ රට්ඨං, මා නාසයි”ති වත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. රාජාපි තස්ස වචනං සුත්වා සංවෙගජ්ජත්තො පුනදිවසෙ රජ්ජං අමච්චෙ පට්ච්ඡාපෙත්වා පුරොහිතෙන සද්ධිං කාලස්සෙව පාවිනද්වාරොන නගරා නික්ඛමිත්වා යොජනමත්තං ගතො. තත්ථෙකො ගාමවාසී මහල්ලකො අට්ඨිතො කණ්ටකසාඛං ආහරිත්වා ගෙහද්වාරං පරික්ඛිපිත්වා පිදහිත්වා පුත්තදාරං ආදාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සායං රාජපුරිසෙසු පක්කන්තෙසු අත්තනො සරං ආගච්ඡත්තො ගෙහද්වාරෙ පාදෙ කණ්ටකෙන විද්ධො උක්කුටිකං නිසීදිත්වා කණ්ටකං නිහරන්තො —

343.

“එවං වෙදෙතු පඤ්චාලො, සඬිගාමෙ සරමජ්ජිතො;
යථාහමජ්ජ වෙදෙමි, කණ්ටකෙන සමජ්ජිතො”ති. —

ඉමාය ගාථාය රාජානං අක්කොසි. තං පනස්ස අක්කොසනං බොධිසත්තානුභාවෙන අහොසි. බොධිසත්තෙන අධිග්ගහිතොව සො අක්කොසිති වෙදිතබ්බො. තස්මිං පන සමයෙ රාජා ච පුරොහිතො ච අඤ්ඤාතකවෙසෙන තස්ස සන්තිකෙව අට්ඨංසු. අථස්ස වචනං සුත්වා පුරොහිතො ඉතරං ගාථමාහ —

344.

“ජිණ්ණො දුබ්බලවක්ඛුසි, න රූපං සාධු පස්සසි;
කිං තත්ථ බ්‍රහ්මදත්තස්ස, යං තං මග්ගෙය්‍ය කණ්ටකො”ති.

තත්ථ මග්ගෙය්‍යාති විජ්ඣෙය්‍යා. ඉදං වුත්තං හොති — යදි ත්වං අත්තනො අබ්‍යන්තරාය කණ්ටකෙන විද්ධො, කො එත්ථ රඤ්ඤො දොසො. යෙන රාජානං අක්කොසි, කිං තෙ රඤ්ඤො කණ්ටකො ඔලොකෙත්වා ආවික්ඛිතබ්බොති.

තං සුත්වා මහල්ලකො තිස්සො ගාථා අහාසි —

345.

“බ්‍රහ්මෙත්ථ බ්‍රහ්මදත්තස්ස, සොහං මග්ගස්මි බ්‍රාහ්මණ;
අරක්ඛිතා ජානපදා, අධම්මබලිනා හතා.

346.

“රත්තිඤ්ඤි චොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඬියා;
රට්ඨස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො.

347.

“එතාදිසෙ භයෙ ජාතෙ, භයට්ඨා තාත මාණවා;
නිල්ලෙනකානි කුබ්බන්ති, වනෙ ආහත්ථ කණ්ටක”න්ති.

තත්ථ බන්ධෙත්ථාති, බ්‍රාහ්මණ, සොහං සකණ්ටකෙ මග්ගෙ පතීතො සන්නිසින්නො, බහු එත්ථ බ්‍රහ්මදත්තස්ස දොසො, ත්වං එත්තකං කාලං රඤ්ඤො දොසෙන මම සකණ්ටකෙ මග්ගෙ විවරණභාවං න ජානාසි. තස්ස හි අරක්ඛිතා ජානපදා...පෙ.... කණ්ටකන්ති. තත්ථ බාදන්තීති විලුම්පන්ති. තුණ්ඩියාති වධබන්ධාදීහි පිළෙත්වා අධම්මෙන බලිසාධකා. කුටරාජස්සාති පාපරඤ්ඤො. අධම්මිකොති පටිච්ඡන්තකම්මන්තො. තාතාති පුරොහිතං ආලපති. මාණුවාති මනුස්සා. නිල්ලෙනකානීති නිලියනට්ඨානානි. වනෙ ආහත්ව කණ්ටකන්ති කණ්ටකං ආහරිත්වා ද්වාරානි පිදහිත්වා සරං ඡඩ්ඛෙත්වා පුත්තදාරං ආදාය වනං පවිසිත්වා තස්මිං වනෙ අත්තතො නිලියනට්ඨානානි කරොන්ති. අථ වා වනෙ යො කණ්ටකො, තං ආහරිත්වා සරානි පරික්ඛිපන්ති. ඉති රඤ්ඤො දොසෙනෙවම්හි කණ්ටකෙන විද්ධො, මා එවරූපස්ස රඤ්ඤො උපත්ථම්හො භොහීති.

තං සුත්වා රාජා පුරොහිතං ආමන්තෙත්වා, “ආචරිය, මහල්ලකො යුත්තං භණති, අම්භාකමෙව දොසො, එහි නිවත්තාම, ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙස්සාමා”ති ආහ. බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා පුරතො ගන්ත්වා “පරිග්ගණ්හිස්සාම තාව, මහාරාජා”ති ආහ. තෙ තම්භා ගාමා අඤ්ඤං ගාමං ගච්ඡන්තා අන්තරාමග්ගෙ එකිස්සා මහල්ලිකාය සද්දං අස්සොසුං. සා කිරෙකා දලිද්දිත්ථි ද්වෙ ධීතරො වයප්පත්තා රක්ඛමානා තාසං අරඤ්ඤං ගන්තුං න දෙති. සයං අරඤ්ඤතො දාරුනි වෙව සාකඤ්ච ආහරිත්වා ධීතරො පටිඡග්ගති. සා තං දිවසං එකං ගුම්ඛං ආරුය්හ සාකං ගණ්හන්ති පවට්ටමානා භූමියං පතිත්වා රාජානං මරණෙන අක්කොසන්ති ගාථමාහ –

348.

“කදාස්සු නාමයං රාජා, බ්‍රහ්මදත්තො මරිස්සති;
යස්ස රට්ඨම්හි ජීයන්ති, අප්පතිකා කුමාරිකා”ති.

තත්ථ අප්පතිකාති අස්සාමිකා. සචෙ හි තාසං සාමිකා අස්සු, මං පොසෙය්‍යුං. පාපරඤ්ඤො පන රජ්ජෙ අහං දුක්ඛං අනුභොමි, කදා නු බො එස මරිස්සතිති.

එවං බොධිසත්තානුභාවෙනෙව සා අක්කොසි. අථ නං පුරොහිතො පටිසෙධෙන්තො ගාථමාහ –

349.

“දුබ්භාසිතඤ්චි තෙ ජම්මි, අනත්ථපදකොච්චෙ;
කුහිං රාජා කුමාරිනං, හත්තාරං පරියෙසති”ති.

තං සුත්වා මහල්ලිකා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

350.

“න මෙ දුබ්භාසිතං බ්‍රහ්මෙ, කොවිදත්ථපදා අහං;
අරක්ඛිතා ජානපදා, අධම්මබලිනා හතා.

351.

“රත්තිඤ්ඤි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඨියා;
රට්ඨස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො;
දුප්පීවෙ දුබ්භරෙ දාරෙ, කුතො හත්තා කුමාරියො”ති.

තත්ථ කොවිදත්ථපදාති අහං අත්ථපදෙ කාරණපදෙ කොවිදා ඡෙකා, මා ත්වං එතං පාපරාජානං පසංසි. දුප්පීවෙති දුප්පීවෙ රට්ඨෙ දුබ්භරෙ දාරෙ ජාතෙ මනුස්සෙසු භික්ෂුසෙනෙසු අරඤ්ඤෙ වසන්තෙසු කුතො හත්තා කුමාරියො, කුතො කුමාරියො හත්තාරං ලභිස්සන්තීති අත්ථො.

තෙ තස්සා වචනං සුත්වා “යුත්තං සා කථෙති”ති තතො පරං ගච්ඡන්තා එකස්ස කස්සකස්ස සද්දං අස්සොසු. තස්ස කිර කසන්තස්ස සාලියො නාම බලිබද්දො ඵාලෙන පහටො සයි. සො රාජානං අක්කොසන්තො ගාථමාහ —

352.

“එවං සයතු පඤ්චාලො, සඬිගාමෙ සත්තියා හතො;
යථායං කපණො සෙති, හතො ඵාලෙන සාලියො”ති.

තත්ථ යථාති යථා අයං වෙදනාජපත්තො සාලියබලිබද්දො සෙති, එවං සයතූති අත්ථො.

අථ නං පුරොහිතො පටිසෙධෙන්තො ගාථමාහ —

353.

“අධම්මෙන තුවං ජම්ම, බ්‍රහ්මදත්තස්ස කුප්ඤ්ඤි;
යො ත්වං සපසි රාජානං, අපරජ්ඣිත්වාන අත්තනො”ති.

තත්ථ අධම්මෙනාති අකාරණෙන අසභාවෙන.

තං සුත්වා සො තිස්සො ගාථා අභාසි —

354.

“ධම්මෙන බ්‍රහ්මදත්තස්ස, අහං කුප්ඤ්ඤාමි බ්‍රාහ්මණ;
අරක්ඛිතා ජානපදා අධම්මබලිනා හතා.

355.

“රත්තිඤ්ඤි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඨියා;
රට්ඨස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො.

356.

“සා නුන පුන රෙ පක්කා, විකාලෙ භත්තමාහරි;
භත්තහාරිං අපෙක්ඛන්තො, හතො ඵාලෙන සාලියො”ති.

තත්ථ ධම්මෙනාති කාරණෙනෙව, අකාරණෙන අක්කොසතීති සඤ්ඤං මා කරි. සා නුන පුන රෙ පක්කා, විකාලෙ භත්තමාහරිති, බ්‍රාහ්මණ, සා භත්තහාරිකා ඉත්ථි පාතොව මම භත්තං පවිත්වා ආහරන්ති අධම්මබලිසාධකෙනි බ්‍රහ්මදත්තස්ස දාසෙනි පලිබුද්ධා හවිස්සති, තෙ පරිවිසිත්වා පුන මය්හං භත්තං පක්කං හවිස්සති, තෙන කාරණෙන විකාලෙ භත්තං ආහරි, “අජ්ජ විකාලෙ භත්තං ආහරි”ති වින්තෙන්වා ඡාතජ්ඣන්තො අහං තං භත්තහාරිං ඔලොකෙන්තො ගොණං අට්ඨානෙ පතොදෙන විජ්ඣං, තෙනෙස පාදං උක්ඛිපිත්වා ඵාලං පහරන්තො හතො ඵාලෙන සාලියො. තස්මා “එස මයා හතො”ති සඤ්ඤං මා කරි, පාපරඤ්ඤායෙව හතො නාමෙස, මා තස්ස වණ්ණං හණ්ති.

තෙ පුරතො ගන්ත්වා එකස්මිං ගාමෙ වසිංසු. පුනදිවසෙ පාතොව එකා කුට්ඨෙනු ගොදොහකං පාදෙන පහරිත්වා සද්ධිං ඛීරෙන පවට්ටෙසි. සො බ්‍රහ්මදත්තං අක්කොසන්තො ගාථමාහ —

357.

“එවං හඤ්ඤතු පඤ්චාලො, සඬිගාමෙ අසිනා හතො;
යථාහමජ්ජ පහතො, ඛීරඤ්ච මෙ පවට්ටිත”න්ති.

තං සුත්වා පුරොහිතො පටිසෙධෙන්තො ගාථමාහ —

358.

“යං පසු ඛීරං ඡඩ්ඛෙති, පසුපාලං විහිංසති;
කිං තත්ථ බ්‍රහ්මදත්තස්ස, යං නො ගරහතෙ හව”න්ති.

බ්‍රාහ්මණෙන ගාථාය වුත්තාය පුන සො තිස්සො ගාථා අභාසි —

359.

“ගාරය්හො බ්‍රහ්මෙ පඤ්චාලො, බ්‍රහ්මදත්තස්ස රාජිනො;
අරක්ඛිතා ජානපදා, අධම්මබලිනා හතා.

360.

“රත්තිඤ්චි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඬියා;
රට්ඨස්මිං කුට්ඨරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො.

361.

“වණ්ඬා අට්ඨකා ගාථී, යං පුරෙ න දුහාමසෙ;
තං දානි අජ්ජ දොහාම, ඛීරකාමෙහුපද්දුතා”ති.

තත්ථ වණ්ඩාති ඵරුසා. අට්ඨකාති පලායනසීලා. බීරකාමෙහීති අධම්මිකරඤ්ඤො පුරිසෙහි බහුං බීරං ආහරාපෙන්නෙහි උපද්දුතා දුහාම. සචෙ හි සො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙය්‍ය, න නො ඵවරුපං භයං ආගච්ඡෙය්‍යාති.

තෙ “සො යුත්තං කථෙති”ති තම්භා ගාමා නික්ඛම්ම මහාමග්ගං ආරුය්‍ය නගරාහිමුඛා ගමිංසු. එකස්මිඤ්ච ගාමෙ බලිසාධකා අසිකොසත්ථාය එකං තරුණං කබරවච්ඡකං මාරෙත්වා වම්මං ගණ්හිංසු. වච්ඡකමානා ධෙනු පුත්තසොකෙන තිණං න බාදති පානීයං න පිවති, පරිදෙවමානා ආහිණ්ඩති. තං දිස්වා ගාමදාරකා රාජානං අක්කොසත්තා ගාථමාහංසු –

362.

“ඵවං කන්දතු පඤ්චාලො, විපුත්තො විජ්ජසුක්ඛතු;
යථායං කපණා ගාවී, විපුත්තා පරිධාවතී”ති.

තත්ථ පරිධාවතීති පරිදෙවමානො ධාවති.

තතො පුරොහිතො ඉතරං ගාථමාහ –

363.

“යං පසු පසුපාලස්ස, සම්භමෙය්‍ය රචෙය්‍ය වා;
කොනිධ අපරාධත්ථී, බ්‍රහ්මදත්තස්ස රාජිනො”ති.

තත්ථ සම්භමෙය්‍ය රචෙය්‍ය වාති භමෙය්‍ය වා විරචෙය්‍ය වා. ඉදං චුත්තං හොති – තාතා, පසු නාම පසුපාලස්ස රක්ඛන්තස්සෙව ධාවතිපි විරචතිපි, තිණම්පි න බාදති පානීයම්පි න පිවති, ඉධ රඤ්ඤො කො නු අපරාධොති.

තතො ගාමදාරකා ද්වෙ ගාථා අභාසිංසු –

364.

“අපරාධො මහාබ්‍රහ්මෙ, බ්‍රහ්මදත්තස්ස රාජිනො;
අරක්ඛිතා ජානපදා, අධම්මබලිනා හතා.

365.

“රත්තිඤ්ඤි වොරා බාදන්ති, දිවා බාදන්ති තුණ්ඩියා;
රට්ඨස්මිං කුටරාජස්ස, බහු අධම්මිකො ජනො;
කථං නො අසිකොසත්ථා, බීරපා හඤ්ඤතෙ පජා”ති.

තත්ථ මහාබ්‍රහ්මෙති මහාබ්‍රාහ්මණ. රාජිනොති රඤ්ඤො. කථං නොති කථං නු කෙන නාම කාරණෙන. බීරපා හඤ්ඤතෙ පජාති පාපරාජස්ස සෙවකෙහි බීරපකො වච්ඡකො හඤ්ඤති, ඉදානි සා ධෙනු පුත්තසොකෙන

පරිදෙවති, සොපි රාජා අයං ධෙනු විය පරිදෙවතුති රාජානං අක්කොසිංසුයෙව.

තෙ “සාධු වො කාරණං වදාමි”ති වත්වා පක්කමිංසු. අචන්තරාමග්ගෙ එකිස්සා සුක්ඛපොක්ඛරණියා කාකා තුණ්ඛෙහි විජ්ඣිත්වා මණ්ඩුකෙ බාදන්ති. බොධිසත්තො තෙසු තං යානං සම්පත්තෙසු අත්තනො ආනුභාවෙන මණ්ඩුකෙන -

366.

“එවං ඛජ්ජතු පඤ්චාලො, හතො යුද්ධෙ සපුත්තකො;
යථාහමජ්ජ ඛජ්ජාමි, ගාමිකෙහි අරඤ්ඤපො”ති. -

රාජානං අක්කොසාපෙසි.

තත්ථ ගාමිකෙහිති ගාමවාසීහි.

තං සුත්වා පුරොහිතො මණ්ඩුකෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො ගාථමාහ -

367.

“න සබ්බභූතෙසු විධෙන්ති රක්ඛං, රාජානො මණ්ඩුක
මනුස්සලොකෙ;
නෙත්තාවතා රාජා අධම්මචාරී, යං තාදිසං ජීවමදෙය්‍යු ධම්මා”ති.

තත්ථ ජීවන්ති ජීවන්තං. අදෙය්‍යුන්ති බාදෙය්‍යුං. ධම්මාති කාකා. එත්තාවතා රාජා අධම්මිකො නාම න හොති, කිං සක්කා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා රඤ්ඤා තං රක්ඛන්තෙන වරිතුන්ති.

තං සුත්වා මණ්ඩුකො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

368.

“අධම්මරූපො වත බ්‍රහ්මචාරී, අනුජ්ජියං භාසසි ඛත්තියස්ස;
විලුප්පමානාය පුටුප්පජාය, පුපෙසි රාජං පරමජ්ජමාදං.

369.

“සවෙ ඉදං බ්‍රහ්මෙ සුරජ්ජකං සියා, ජීතං රට්ඨං මුදිතං විජ්ජසන්තං;
භුත්වා බලිං අග්ගපිණ්ඩඤ්ච කාකා, න මාදිසං ජීවමදෙය්‍යු ධම්මා”ති.

තත්ථ බ්‍රහ්මචාරීති පුරොහිතං ගරහන්තො ආහ. ඛත්තියස්සාති එවරූපස්ස පාපරඤ්ඤා. විලුප්පමානායාති විලුම්පමානාය, අයමෙව වා පාඨො. පුටුප්පජායාති විපුලාය පජාය විනාසියමානාය. පුපෙසිති පසංසි. සුරජ්ජකන්ති ඡන්දාදිවසෙන අගන්ත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්තෙන අජ්ජමත්තෙන

රඤ්ඤා රක්ඛියමානං සචෙ ඉදං සුරජ්ජකං භවෙය්‍යා. ඒතන්ති දෙවෙසු සම්මාධාරං අනුජ්ජචෙච්ඡන්තෙසු සම්පන්නසස්සං. න මාදිසන්ති එවං සන්නෙ මාදිසං ජීවමානඤ්ඤෙව කාකා න බාදෙය්‍යං.

එවං ඡසුපි යානෙසු අක්කොසනං බොධිසත්තස්සෙව ආනුභාවෙන අහොසි;

තං සුත්වා රාජා ච පුරොහිතො ච “අරඤ්ඤවාසිං තිරච්ඡානගතං මණ්ඩුකං උපාදාය සබ්බෙ අමිහෙයෙව අක්කොසන්ති”ති චත්වා තතො නගරං ගන්ත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා මහාසත්තස්සොවාදෙ ධීතා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිංසු.

සත්ථා කොසලරඤ්ඤො ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා, “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම අගතිගමනං පහාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතබ්බ”න්ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා ගන්ධනින්ද්‍රකදෙවතා අහමෙව අහොසි”න්ති.

ගන්ධනින්ද්‍රකජාතකවණ්ණනා දසමා.

ජාතකුද්දානං

කිංඡන්ද කුම්භ ජයද්දිස ඡද්දන්ත, අථ පණ්ඩිතසම්භව සිරකපි;
දකරක්ඛස පණ්ඩරනාගචරො, අථ සම්බුල තින්ද්‍රකදෙවසුතොති.

තිංසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

17. චත්තාලිසතිපාතො

[521] 1. තෙසකුණජාතකවණ්ණනා

වෙස්සන්තරං තං පුච්ඡාමිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො ඔවාදවසෙන කටෙසි. තඤ්ඤි රාජානං ධම්මස්සවනත්ථාය ආගතං සත්ථා ආමන්තෙත්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤො නාම ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතබ්බං, යස්මිඤ්ඤි සමයෙ රාජානො අධම්මිකා භොන්ති, රාජයුත්තාපි තස්මිං සමයෙ අධම්මිකා භොන්ති”ති චතුක්කනිපාතෙ (අ. නි. 4.70) ආගතසුත්තනයෙන ඔවදිත්වා අගතිගමනෙ අගතිඅගමනෙ ච ආදීනවඤ්ච ආනිසංසඤ්ච කටෙත්වා “සුපිනකුපමා කාමා”තිආදීනා නයෙන කාමෙසු ආදීනවං විත්ථාරෙත්වා, “මහාරාජ, ඉමෙසඤ්ඤි සත්තානං –

‘මච්චුනා සඬගරො නත්ථි, ලඤ්ඤග්ගාහො න විජ්ජති;
යුද්ධං නත්ථි ජයො නත්ථි, සබ්බෙ මච්චුපරායණා’.

තෙසං පරලොකං ගච්ඡන්තානං යපෙත්වා අත්තනා කතං කල්‍යාණකම්මං අඤ්ඤා පතිට්ඨා නාම නත්ථි. එවං ඉත්තරපච්චුපට්ඨානං අවස්සං පහාතබ්බං, න යසං නිස්සාය පමාදං කාතුං වට්ටති, අප්පමන්තෙනෙව හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතුං වට්ටති. පොරාණකරාජානො අනුප්පන්තෙපි බුද්ධෙ පණ්ඩිතානං ඔවාදෙ යත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා දෙවනගරං පුරයමානා ගමිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙත්තො අපුත්තකො අහොසි, පත්ථෙත්තොපි පුත්තං වා ධීතරං වා න ලභී. සො එකදිවසං මහන්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා දිවසභාගං උය්‍යානෙ කිලිත්වා මඬගලසාලරුක්ඛමුලෙ සයනං අත්ථරාපෙත්වා ථොකං නිද්දායිත්වා පබුද්ධො සාලරුක්ඛං ඔලොකෙත්වා තත්ථ සකුණකුලාවකං පස්සි, සහ දස්සනෙනෙවස්ස සිනෙහො උප්පජ්ජි. සො එකං පුරිසං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං රුක්ඛං අභිරුහිත්වා එතස්මිං කුලාවකෙ කස්සවි අත්ථිතං වා නත්ථිතං වා ජානාහි”ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති වත්වා අභිරුහිත්වා තත්ථ තිණි අණ්ඩකානි දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “තෙන හි එතෙසං උපරි නාසවාතං මා විස්සජ්ජෙසි”ති වත්වා “වඬකොටකෙ කප්පාසපිටුං අත්ථරිත්වා තත්ථෙව තානි අණ්ඩකානි යපෙත්වා සණ්කං ඔතරාහි”ති ඔතාරාපෙත්වා වඬකොටකං හත්ථෙන ගහෙත්වා “කතරසකුණණ්ඩකානි නාමෙතානි”ති අමච්චෙ පුච්ඡි. තෙ “මයං න ජානාම, නෙසාදා ජානිස්සන්ති”ති වදිංසු. රාජා නෙසාදෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි. නෙසාදා, “මහාරාජ, තෙසු එකං උලුකඅණ්ඩං, එකං සාලිකාඅණ්ඩං, එකං සුවකඅණ්ඩං”න්ති කට්ඨිංසු. කිං පන එතස්මිං කුලාවකෙ තිණ්ණං සකුණිකානං අණ්ඩානි භොන්තිති. ආම, දෙව, පරිපන්ථෙ අසති සුනික්ඛිත්තානි න නස්සන්තිති. රාජා තුස්සිත්වා “ඉමෙ මම පුත්තා

හවිස්සන්ති”ති තානි තිණි අණ්ඩානි තයො අමච්චො පටිච්ඡාපෙත්වා “ඉමෙ මය්හං පුත්තා හවිස්සන්ති, තුම්හෙ සාධුකං පටිජග්ගිත්වා අණ්ඩකොසතො නික්ඛන්තකාලෙ මමාරොවෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ තානි සාධුකං රක්ඛිංසු.

තෙසු පය්මං උලුකඅණ්ඩං හිජ්ජි. අමච්චො එකං නෙසාදං පක්කොසාපෙත්වා “ත්වං ඉත්ථිභාවං වා පුරිසභාවං වා ජානාහී”ති වත්වා තෙන තං වීමංසිත්වා “පුරිසො”ති චුත්තෙ රාජානං උපසඬ්ඨකමිත්වා “පුත්තො තෙ, දෙව, ජාතො”ති ආහ. රාජා තුට්ඨො තස්ස ඛන්තං ධනං දත්වා “පුත්තකං මෙ සාධුකං පටිජග්ග, ‘වෙස්සන්තරො’ති වස්ස නාමං කරොහී”ති වත්වා උය්‍යාපෙසි. සො තථා අකාසි. තතො කතිපාහව්වයෙන සාලිකාඅණ්ඩං හිජ්ජි. සොපි අමච්චො තං නෙසාදෙන වීමංසාපෙත්වා “ඉත්ථි”ති සුත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “ධිතා තෙ, දෙව, ජාතා”ති ආහ. රාජා තුට්ඨො තස්සපි ඛන්තං ධනං දත්වා “ධිතරං මෙ සාධුකං පටිජග්ග, ‘කුණ්ඩලිනී’ති වස්සා නාමං කරොහී”ති වත්වා උය්‍යාපෙසි. සොපි තථා අකාසි. පුන කතිපාහව්වයෙන සුවකඅණ්ඩං හිජ්ජි. සොපි අමච්චො නෙසාදෙන තං වීමංසිත්වා “පුරිසො”ති චුත්තෙ රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “පුත්තො තෙ, දෙව, ජාතො”ති ආහ. රාජා තුට්ඨො තස්සපි ඛන්තං ධනං දත්වා “පුත්තස්ස මෙ මහත්තෙන පරිවාරෙන මඬිගලං කත්වා ‘ජම්බුකො’තිස්ස නාමං කරොහී”ති වත්වා උය්‍යාපෙසි. සොපි තථා අකාසි. තෙ තයොපි සකුණා තිණ්ණං අමච්චානං ගෙහෙසු රාජකුමාරපරිභාරෙනෙව වඩ්ඪන්ති. රාජා “මම පුත්තො, මම ධිතා”ති වොහරති. අපස්ස අමච්චා අඤ්ඤමඤ්ඤං අවහසන්ති “පස්සථ, හො, රඤ්ඤො කිරියං, තිරච්ඡානගතෙපි ‘පුත්තො මෙ, ධිතා මෙ’ති වදන්තො විවරති”ති.

තං සුත්වා රාජා වින්තෙසි – “ඉමෙ අමච්චා එතෙසං මම පුත්තානං පඤ්ඤාසම්පදං න ජානන්ති, පාකටං නෙසං කරිස්සාමී”ති. අටෙකං අමච්චං වෙස්සන්තරස්ස සන්තිකං පෙසෙසි – “තුම්හාකං පිතා පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමො, කදා කිර ආගන්ත්වා පුච්ඡතු”ති. සො අමච්චො ගන්ත්වා වෙස්සන්තරං වන්දිත්වා තං සාසනං ආරොවෙසි. තං සුත්වා වෙස්සන්තරො අත්තතො පටිජග්ගකං අමච්චං පක්කොසිත්වා “මය්හං කිර පිතා මං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමො, තස්ස ඉධාගතස්ස සක්කාරං කාතුං වට්ටති, කදා ආගච්ඡතු”ති පුච්ඡි. අමච්චො “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ තව පිතා ආගච්ඡතු”ති ආහ. තං සුත්වා වෙස්සන්තරො “පිතා මෙ ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ආගච්ඡතු”ති වත්වා උය්‍යාපෙසි. සො ආගන්ත්වා රඤ්ඤො ආචික්ඛි. රාජා සත්තමෙ දිවසෙ නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා පුත්තස්ස නිවෙසනං අගමාසි. වෙස්සන්තරො රඤ්ඤො මහන්තං සක්කාරං කාරෙසි, අන්තමසො දාසකම්මකාරානම්පි සක්කාරං කාරෙසි. රාජා වෙස්සන්තරසකුණස්ස ගෙහෙ භුඤ්ජිත්වා මහන්තං යසං අනුභවිත්වා සකං නිවෙසනං ආගන්ත්වා රාජඬ්ඨගණෙ මහන්තං මණ්ඩපං කාරාපෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා අලඬ්ඨකතමණ්ඩපමජ්ඣෙ මහාජනපරිවාරො නිසීදිත්වා

“වෙස්සන්තරං ආනෙතු”ති අමච්චස්ස සන්තිකං පෙසෙසි. අමච්චො වෙස්සන්තරං සුවණ්ණපීඨෙ නිසීදාපෙත්වා ආනෙසි. වෙස්සන්තරසකුණො පිතු අඬකෙ නිසීදිත්වා පිතරා සහ කීළිත්වා ගන්ත්වා තත්ථෙව සුවණ්ණපීඨෙ නිසීදි. අථ නං රාජා මහාජනමජ්ඣෙ රාජධම්මං පුච්ඡන්තො පටමං ගාථමාහ

1.

“වෙස්සන්තරං තං පුච්ඡාමි, සකුණ භද්දමත්ථු තෙ;
රජ්ජං කාරෙතුකාමෙන, කිං සු කිච්චං කතං වර”න්ති.

තත්ථ සකුණාති තං ආලපති. කිං සුති කතරං කිච්චං කතං වරං උත්තමං හොති, කථෙහි මෙ, තාත, සකලං රාජධම්මන්ති එවං කිර තං සො පුච්ඡි.

තං සුත්වා වෙස්සන්තරො පඤ්භං අකථෙත්වාච රාජානං තාච පමාදෙන වොදෙන්තො දුතියං ගාථමාහ —

2.

“විරස්සං චත මං තාතො, කංසො බාරාණසිග්ගහො;
පමත්තො අජ්ජමත්තං මං, පිතා පුත්තං අවොදයි”ති.

තත්ථ තාතොති පිතා. කංසොති ඉදං තස්ස නාමං. බාරාණසිග්ගහොති චතුහි සඬග්ගවත්ථුහි බාරාණසිං සඬග්ගෙත්වා චත්තන්තො. පමත්තොති එවරූපානං පණ්ඩිතානං සන්තිකෙ වසන්තො පඤ්භස්ස අපුච්ඡනෙන පමත්තො. අජ්ජමත්තං මන්ති සීලාදිගුණයොගෙන මං අජ්ජමත්තං. පිතාති පොසකපිතා. අවොදයිති අමච්චෙහි “තිරච්ඡානගතෙ පුත්තෙ කත්වා වොහරති”ති අවහසියමානො පමාදං ආපජ්ජිත්වා විරස්සං අජ්ජ වොදෙසි, පඤ්භං පුච්ඡිති වදති.

එවං සො ඉමාය ගාථාය වොදෙන්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම තීසු ධම්මෙසු යත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතබ්බ”න්ති චත්වා රාජධම්මං කථෙත්තො ඉමා ගාථායො ආහ —

3.

“පටමෙනෙව විතථං, කොධං භාසං නිචාරයෙ;
තතො කිච්චානි කාරෙය්‍ය, තං චතං ආහු බත්තිය.

4.

“යං ත්වං තාත තපොකම්මං, පුබ්බෙ කතමසංසයං;
රත්තො දුට්ඨො ච යං කයිරා, න තං කයිරා තතො පුත.

5.

“බත්තියස්ස පමත්තස්ස, රට්ඨස්මිං රට්ඨවඬ්ඞන;

සබ්බෙ භොගා විනස්සන්ති, රඤ්ඤො තං වුච්චතෙ අසං.

6.

“සිරි තාත අලක්ඛි ව, පුච්ඡිතා එතද්වුචුං;
උට්ඨානවීරියෙ පොසෙ, රමාහං අනුසුයකෙ.

7.

“උසුයකෙ දුහදයෙ, පුරිසෙ කම්මදුස්සකෙ;
කාළකණ්ණි මහාරාජ, රමති චක්කභඤ්ජනී.

8.

“සො ත්වං සබ්බෙ සුහදයො, සබ්බෙසං රක්ඛිතො භව;
අලක්ඛිං නුද මහාරාජ, ලක්ඛ්‍යා භව නිවෙසනං.

9.

“ස ලක්ඛිධිතිසම්පන්නො, පුරිසො හි මහග්ගතො;
අමිත්තානං කාසිපති, මූලං අග්ගඤ්ච ඡින්දති.

10.

“සක්කොපි හි භූතපති, උට්ඨානෙ නප්පමජ්ජති;
ස කල්‍යාණෙ ධිතිං කත්වා, උට්ඨානෙ කුරුතෙ මනො.

11.

“ගන්ධබ්බා පිතරො දෙවා, සාජීවා භොන්ති තාදිනො;
උට්ඨාහතො අප්පමජ්ජතො, අනුතිට්ඨන්ති දෙවතා.

12.

“සො අප්පමත්තො අක්කුද්ධො, තාත කිච්චානි කාරය;
වායමස්සු ච කිච්චෙසු, නාලසො වින්දතෙ සුඛං.

13.

“තත්ථෙච තෙ වත්තපදා, එසාව අනුසාසනී;
අලං මිත්තෙ සුඛාපෙතුං, අමිත්තානං දුඛාය වා”ති.

තත්ථ පයමෙනෙව විතථන්ති, තාත, රාජා නාම ආදිතොව මුසාවාදං නිවාරයෙ. මුසාවාදිනො හි රඤ්ඤො රට්ඨං නිරොජං භොති, පථවියා ඔජා කම්මකරණට්ඨානතො සත්තරතනමත්තං හෙට්ඨා භස්සති, තතො ආභාරෙ වා තෙලමධුචාණිකාදීසු වා ඔසධෙසු ඔජා න භොති. නිරොජාභාරභොජනා මනුස්සා බහ්වාබාධා භොන්ති, රට්ඨෙ ඵලජලපථෙසු ආයො නුප්පජ්ජති, තස්මිං අනුප්පජ්ජන්තෙ රාජානො දුග්ගතා භොන්ති. තෙ සෙවකෙ සඬගණ්හිතුං න සක්කොන්ති, අසඬගහිතා සෙවකා රාජානං ගරුචිත්තෙන න

ඔලොකෙන්ති. එවං, තාත, මුසාවාදො නාමෙස නිරොජො, න සො ජීවිතහෙතුපි කාතබ්බො, සච්චං පන සාදුතරං රසානන්ති තදෙව පටිග්ගහෙතබ්බං. අපිව මුසාවාදො නාම ගුණපරිධංසකො විපත්තිපරියොසානො, දුතියචිත්තවාරො අවිච්ඡරායණං කරොති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “ධම්මො භවෙ භතො භන්ති”ති චෙතියජාතකං (ජා. 1.8.45 ආදයො) කථෙතබ්බං.

කොධන්ති, තාත, රාජා නාම පයමමෙව කුප්ඤ්ඤාලක්ඛණං කොධම්පි නිවාරෙය්‍ය. තාත, අඤ්ඤෙසඤ්ඤි කොධො ඛිජ්ජං මත්ථකං න පාපුණාති, රාජුතං පාපුණාති. රාජානො නාම වාචාවුධා කුප්ඤ්ඤාත්වා ඔලොකිතමත්තෙනාපි පරං විනාසෙන්ති, තස්මා රඤ්ඤො අඤ්ඤෙහි මනුස්සෙහි අතිරෙකතරං නික්කොධෙන භවිතබ්බං, ඛන්තිමෙත්තානුද්දයාසම්පන්නො අත්තනො පියපුත්තං විය ලොකං වොලොකෙන්තො භවිතබ්බං. තාත, අතිකොධනො නාම රාජා උජ්ජන්තං යසං රක්ඛිතුං න සක්කොති. ඉමස්ස පනත්ථස්ස දීපනත්ථං ඛන්තිවාදිජාතකං (ජා. 1.4.49 ආදයො) චූළධම්මපාලජාතකානි (ජා. 1.5.44 ආදයො) කථෙතබ්බානි. චූළධම්මපාලජාතකස්මිඤ්ඤි මහාපතාපනො නාම රාජා පුත්තං සාතෙත්වා පුත්තසොකෙන හදයෙන ඵලිතෙන මතාය දෙවියා සයම්පි දෙවිං අනුසොචන්තො හදයෙන ඵලිතෙනෙව මරි. අථ තෙ තයොපි එකආලාභනෙව ක්කාපෙසුං. තස්මා රඤ්ඤො පයමමෙව මුසාවාදං වජ්ජෙත්වා දුතියං කොධො වජ්ජෙතබ්බො.

භාසන්ති භස්සං, අයමෙව වා පායො. තෙසු තෙසු කිච්චෙසු උජ්ජිලාවිතචිත්තතාය කෙළිසිලතං පරිභාසං නිවාරෙය්‍ය. තාත, රඤ්ඤො නාම කෙළිසිලෙන න භවිතබ්බං, අපරපත්තියෙන භුත්වා සබ්බානි කිච්චානි අත්තපච්චක්ඛෙනෙව කාතබ්බානි. උජ්ජිලාවිතචිත්තො හි රාජා අතුලෙන්වා කම්මානි කරොන්තො ලද්ධං යසං විනාසෙති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ සරහඬගජාතකෙ (ජා. 2.17.50 ආදයො) පුරොහිතස්ස වචනං ගහෙත්වා දණ්ඩකිරඤ්ඤො කිසවච්ඡෙ අපරජ්ඣිත්වා සහ රට්ඨෙන උච්ඡිජ්ජිත්වා කුක්කුළුනිරයෙ නිබ්බත්තභාවො ව මාතඬගජාතකෙ (ජා. 1.15.1 ආදයො) මජ්ඣිරඤ්ඤො බ්‍රාහ්මණානං කථං ගහෙත්වා මාතඬගතාපසෙ අපරජ්ඣිත්වා සහ රට්ඨෙන උච්ඡිජ්ජිත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තභාවො ව සට්ඨණ්ඩිතජාතකෙ (ජා. 1.10.165 ආදයො) දසභාතිකරාජදාරකානං මොහමුළ්භානං වචනං ගහෙත්වා කණ්ඨදීපායනෙ අපරජ්ඣිත්වා වාසුදෙවකුලස්ස නාසිතභාවො ව කථෙතබ්බො.

තනො කිච්චානි කාරෙය්‍යානි එවං, තාත, පයමං මුසාවාදං දුතියං කොධං තතියං අධම්මභාසං වජ්ජෙත්වා තනො පච්ඡා රාජා රට්ඨවාසිනං කත්තබ්බකිච්චානි කාරෙය්‍ය. තං වතං ආහු ඛන්තියානි, ඛන්තියමභාරාජ, යං මයා වුත්තං, එතං රඤ්ඤො වතසමාදානන්ති පොරාණකපණ්ඩිතා කථයිංසු.

න තං කසිරාති යං තයා රාගාදිවසෙන පච්ඡා තාපකරං කම්මං කතං හොති, තතො පුබ්බෙ කතතො පුත තාදිසං කම්මං න කසිරා, මා කරෙය්‍යාසි, තාතාති. වුවුවතෙති තං රඤ්ඤො අසන්ති වුවුවති, එවං පොරාණකපණ්ඩිතා කථයිංසු. සිරිති ඉදං වෙස්සන්තරසකුණො පුබ්බෙ බාරාණසියං පවත්තිතකාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො ආහ. තත්ථ අබ්බුන්ති සුවිපරිවාරසෙට්ඨිනා පුච්ඡිතා කථයිංසු. උට්ඨානවීරියෙති යො පොසො උට්ඨානෙ වීරියෙ ච පතිට්ඨිතො, න ච පරෙසං සම්පත්තිං දිස්වා උසුයති, තස්මිං අහං අහිරමාමිති ආහ. එවං තාව තාත සිරි කථෙසි. උසුයකෙති අලක්ඛි පන, තාත, පුච්ඡිතා අහං පරසම්පත්තිඋසුයකෙ දුභදයෙ දුවිත්තෙ කල්‍යාණකම්මදුසකෙ යො කල්‍යාණකම්මං දුස්සන්තො අප්පියායන්තො අට්ටියන්තො න කරොති, තස්මිං අහිරමාමිති ආහ. එවං සා කාලකණ්ණි, මහාරාජ, රමති පතිරුපදෙසවාසාදිතො කුසලවක්කස්ස භඤ්ජති.

සුභදයොති සුන්දරවිත්තො හිතවිත්තකො. නුදාති නිහර. නිවෙසනන්ති ලක්ඛියා පන නිවෙසනං භව පතිට්ඨා හොති. ස ලක්ඛිධිතිසම්පන්නොති, මහාරාජ, කාසිපති සො පුරිසො පඤ්ඤාය වෙච වීරියෙන ච සම්පන්නො. මහග්ගතොති මහජ්ඣාසයො වොරානං පච්චයභූතෙ ගණ්හන්තො අමිත්තානං මූලං වොරෙ ගණ්හන්තො අමිත්තානං අග්ගං ඡිත්තීති වදති. සක්කොති ඉන්ද්‍රො. භූතපතීති රාජානං ආලපති. උට්ඨානෙති උට්ඨානවීරියෙ. නප්පමජ්ජතීති න පමජ්ජති, සබ්බකිච්චාති කරොති. ස කල්‍යාණෙති සො දෙවරාජා උට්ඨානවීරියෙ මනං කරොන්තො පාපකම්මං අකත්වා කල්‍යාණෙ පුඤ්ඤකම්මස්මිඤ්ඤෙව ධිතිං කත්වා අප්පමන්තො උට්ඨානෙ මනං කරොති, තස්ස පන කල්‍යාණකම්මෙ වීරියකරණභාවදස්සනත්ථං සරහඬිගජාතකෙ ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතාහි සද්ධිං කපිට්ඨාරාමං ආගන්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා ධම්මස්ස සුතභාවො, මහාකණ්ඨජාතකෙ (ජා. 1.12.61 ආදයො) අත්තතො ආනුභාවෙන ජනං තාසෙත්වා ඔසක්කන්තස්ස සාසනස්ස පවත්තිතභාවො වාති එවමාදීති වත්ථුති කථෙතබ්බාති.

ගන්ධබ්බාති වාතුමහාරාජිකානං හෙට්ඨා චතුරයොනිකා දෙවා, චතුරයොනිකත්තායෙව කිර තෙ ගන්ධබ්බා නාම ජාතා. පිතරොති බ්‍රහ්මානො. දෙවාති උපපත්තිදෙවවසෙන ඡ කාමාවචරදෙවා. තාදිනොති තථාච්චස්ස කුසලාහිරතස්ස රඤ්ඤො. සාජීවා හොන්තීති සමානජීවිකා උපජීවිතබ්බා. තාදිසා හි රාජානො දානාදීති පුඤ්ඤාති කරොන්තා දෙවතානං පත්තිං දෙන්ති, තා තං පත්තිං අනුමොදිත්වා සම්පට්චිජිත්වා දිබ්බයසෙන වඩ්ඪන්ති. අනුතිට්ඨන්තීති තාදිසස්ස රඤ්ඤො වීරියං කරොන්තස්ස අප්පමාදං ආපජ්ජන්තස්ස දෙවතා අනුතිට්ඨන්ති අනුගච්ඡන්ති, ධම්මිකං රක්ඛං සංවිදහන්තීති අත්ථො.

සොති සො ත්වං. වායමස්සුති තාති රට්ඨකිච්චාති කරොන්තො තුලනවසෙන තීරණවසෙන පච්චක්ඛකම්මවසෙන තෙසු තෙසු කිච්චෙසු

වීරියං කරස්සු. තත්ථෙව තෙ චත්තපදාති, තාත, යං මං ත්වං කිංසු කිච්චං කතං වරන්ති පුච්ඡි, තත්ථ තව පඤ්ඤායෙව එතෙ මයා “පයමෙනෙව විතථ”න්තිආදයො චුත්තා, එතෙ චත්තපදා චත්තකොට්ඨාසා, එවං තත්ථ චත්තස්සු. එසාති යා තෙ මයා කථිතා, එසාව තව අනුසාසනී. අලන්ති එවං චත්තමානො හි රාජා අත්තනො මිත්තෙ සුඛාපෙතුං, අමිත්තානඤ්ච දුක්ඛාය අලං පරියත්තො සමත්ථොති.

එවං වෙස්සන්තරසකුණෙන එකාය ගාථාය රඤ්ඤො පමාදං වොදෙත්වා එකාදසහි ගාථාහි ධම්මෙ කථිතෙ “බුද්ධලිලාය පඤ්ඤා කථිතො”ති මහාජනො අවිජරියබ්භුතචිත්තජානො සාධුකාරසතානි පවත්තෙසි. රාජා සොමනස්සප්පත්තො අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා පුච්ඡි – “හොන්තො! අමච්චා මම පුත්තෙන වෙස්සන්තරෙන එවං කථෙන්නෙන කෙන කත්තබ්බං කිච්චං කත”න්ති. මහාසෙනගුත්තෙන, දෙවාති. “තෙන හිස්ස මහාසෙනගුත්තට්ඨානං දම්මී”ති වෙස්සන්තරං යානන්තරෙ යපෙසි. සො තනො පට්ඨාය මහාසෙනගුත්තට්ඨානෙ යිතො පිතු කම්මං අකාසිති.

වෙස්සන්තරපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

පුත රාජා කතිපාහච්චයෙන පුරිමනයෙනෙව කුණ්ඩලිනියා සන්තිකං දූතං පෙසෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තත්ථ ගන්ත්වා පච්චාගන්ත්වා තත්ථෙව මණ්ඩපමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා කුණ්ඩලිනිං ආහරාපෙත්වා සුවණ්ණපියෙ නිසින්තං රාජධම්මං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

14.

“සක්ඛිසි ත්වං කුණ්ඩලිනි, මඤ්ඤසි ඛත්තඛන්ධුනි;
රජ්ජං කාරෙතුකාමෙන, කිං සු කිච්චං කතං වර”න්ති.

තත්ථ සක්ඛිසිති මයා පුට්ඨපඤ්ඤං කථෙතුං සක්ඛිස්සසිති පුච්ඡති. කුණ්ඩලිනිති තස්සා සලිඛිගතො ආගතනාමෙනාලපති. තස්සා කිර ද්විසු කණ්ණපිට්ඨෙසු කුණ්ඩලසණ්ඨානා ද්වෙ ලෙඛා අහෙසුං, තෙනස්සා “කුණ්ඩලිනි”ති නාමං කාරෙසි. මඤ්ඤසිති ජානිස්සසි මයා පුට්ඨපඤ්ඤස්ස අත්ථන්ති. ඛත්තඛන්ධුනිති ඛත්තස්ස මහාසෙනගුත්තස්ස හගිනිභාවෙන නං එවං ආලපති. කස්මා පනෙස වෙස්සන්තරසකුණං එවං අපුච්ඡිත්වා ඉමමෙව පුච්ඡතිති? ඉත්ථිභාවෙන. ඉත්ථියො හි පරිත්තපඤ්ඤා, තස්මා “සචෙ සක්කොති, පුච්ඡස්සාමි, නො චෙ, න පුච්ඡස්සාමි”ති විමංසනවසෙන එවං පුච්ඡිත්වා තඤ්ඤෙව පඤ්ඤං පුච්ඡි.

සා එවං රඤ්ඤා රාජධම්මෙ පුච්ඡිතෙ, “තාත, ත්වං මං ‘ඉත්ථිකා නාම කිං කථෙස්සති’ති විමංසසි මඤ්ඤෙ, සකලං තෙ රාජධම්මං ද්විසුයෙව පදෙසු පක්ඛිපිත්වා කථෙස්සාමි”ති චත්වා ආහ –

15.

“ද්වෙව තාත පදකානි, යත්ථ සබ්බං පතිට්ඨිතං;
අලද්ධස්ස ච යො ලාභො, ලද්ධස්ස වානුරක්ඛණා.

16.

“අමච්චෙ තාත ජානාහි, ධීරෙ අත්ථස්ස කොවිදෙ;
අනක්ඛාතිතචෙ තාත, අසොණ්ඨෙ අවිනාසකෙ.

17.

“යො ච තං තාත රක්ඛෙය්‍ය, ධනං යඤ්චෙව තෙ සියා;
සුතොව රථං සඬිගණ්ඨෙ, සො තෙ කිච්චානි කාරයෙ.

18.

“සුසඬිගහිතන්තජනො, සයං විත්තං අවෙක්ඛිය;
නිධිඤ්ච ඉණදානඤ්ච, න කරෙ පරපත්තියා.

19.

“සයං ආයං වයං ජඤ්ඤා, සයං ජඤ්ඤා කතාකතං;
නිග්ගණ්ඨෙ නිග්ගහාරහං, පග්ගණ්ඨෙ පග්ගහාරහං.

20.

“සයං ජානපදං අත්ථං, අනුසාස රථෙසහ;
මා තෙ අධම්මිකා යුත්තා, ධනං රට්ඨඤ්ච නාසය්‍යං.

21.

“මා ච වෙගෙන කිච්චානි, කරොසි කාරයෙසි වා;
වෙගසා හි කතං කම්මං, මන්දො පච්ඡානුතප්පති.

22.

“මා තෙ අධිසරෙ මුඤ්ච, සුඛාල්භමධිකොපිතං;
කොධසා හි බහු ථීතා, කුලා අකුලතං ගතා.

23.

““මා තාත ඉස්සරොම්හී’ති, අනත්ථාය පතාරයි;
ඉත්ථීනං පුරිසානඤ්ච, මා තෙ ආසි දුබුදුයො.

24.

“අපෙතලොමහංසස්ස, රඤ්ඤො කාමානුසාරිනො;
සබ්බෙ භොගා විනස්සන්ති, රඤ්ඤො තං වුව්චතෙ අසං.

25.

“තත්ථෙව තෙ චත්තපදා, එසාව අනුසාසනී;

දක්ඛස්සදානි පුඤ්ඤකරො, අසොණ්ඨො අවිනාසකො;
සීලවාස්සු මහාරාජ, දුස්සීලො විනිපාතිකො’ති.

තත්ථ පදකානීති කාරණපදානි. යත්ථාති යෙසු ද්විසු පදෙසු සබ්බං අත්ථජාතං භිතසුඛං පතිට්ඨිතං. අලද්ධස්සාති යො ච පුබ්බෙ අලද්ධස්ස ලාභස්ස ලාභො, යා ච ලද්ධස්ස අනුරක්ඛණා. තාත, අනුප්පන්නස්ස භි ලාභස්ස උප්පාදනං නාම න භාරො, උප්පන්නස්ස පන අනුරක්ඛණමෙව භාරො. එකච්චො භි යසං උප්පාදෙන්වාපි යසෙ පමත්තො පමාදං උප්පාදෙන්වා පාණාතිපාතාදීනි කරොති, මහාවොරො හුත්වා රට්ඨං විලුම්පමානො වරති. අථ නං රාජානො ගාභාපෙත්වා මහාවිනාසං පාපෙත්ති. අථ චා උප්පන්නරූපාදීසු කාමගුණෙසු පමත්තො අයොනියො ධනං නාසෙත්තො සබ්බසාපතෙයො ඛිණෙ කපණො හුත්වා චීරකවසනො කපාලමාදාය වරති. පබ්බජිතො චා පන ගන්ථධුරාදිවසෙන ලාභසක්කාරං නිබ්බත්තෙන්වා පමත්තො භීනායාවත්තති. අපරො පයමක්ඛානාදීනි නිබ්බත්තෙන්වාපි මුට්ඨස්සතිතාය තථාරූපෙ ආරම්මණෙ ඛජ්ඣිත්වා කුමානා පරිභායති. එවං උප්පන්නස්ස යසස්ස චා කුමානාදිලාභස්ස චා රක්ඛණමෙව දුක්කරං. තදත්ථදීපනත්ථං පන දෙවදත්තස්ස වත්ථු ච, මුදුලක්ඛණ- (ජා. 1.1.66) ලොමසකස්සප- (ජා. 1.9.60 ආදයො) හරිතවජාතක- (ජා. 1.9.40 ආදයො) සඬකප්පජාතකාදීනි (ජා. 1.3.1 ආදයො) ච කට්ඨෙතබ්බානි. එකො පන ලාභසක්කාරං උප්පාදෙන්වා අප්පමාදෙ යත්වා කල්‍යාණකම්මං කරොති, තස්ස සො යසො සුක්කපක්ඛෙ වන්දො විය වඩ්ඪති, තස්මා ත්වං, මහාරාජ, අප්පමත්තො පයොගසම්පත්තියා යත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො තව උප්පන්නං යසං අනුරක්ඛාහීති.

ජානාහීති භණ්ඩාගාරිකකම්මාදීනං කරණත්ථං උපධාරෙහි. අනක්ඛාකිතවෙති අනක්ඛෙ අකිතවෙ අජුතකරෙ වෙව අකෙරාටිකෙ ච. අසොණ්ඨෙති පුච්ඡුරාගන්ධමාලාසොණ්ඩභාවරහිතෙ. අවිනාසකෙති තව සන්තකානං ධනධඤ්ඤාදීනං අවිනාසකෙ. යොති යො අමච්චො. යඤ්චෙවාති යඤ්ච තෙ සරෙ ධනං සියා, තං රක්ඛෙය්‍ය. සුතොවාති රථසාරථී විය. යථා සාරථී විසමමග්ගනිවාරණත්ථං අස්සෙ සඬගණ්හන්තො රථං සඬගණ්හෙය්‍ය, එවං යො සහ භොගෙහි තං රක්ඛිතුං සක්කොති, සො තෙ අමච්චො නාම තාදිසං සඬගහෙත්වා භණ්ඩාගාරිකාදිකිච්චානි කාරයෙ.

සුසඬගහිතත්තජනොති, තාත, යස්ස භි රඤ්ඤො අත්තනො අත්තොජනො අත්තනො වලඤ්ජනකපරිජනො ච දානාදීහි අසඬගහිතො හොති, තස්ස අත්තොනිවෙසනෙ සුචණ්ණහිරඤ්ඤාදීනි තෙසං අසඬගහිතමනුස්සානං වසෙන තස්සන්ති, අත්තොජනා ඛහි ගච්ඡන්ති, තස්මා ත්වං සුට්ඨසඬගහිතඅත්තොජනො හුත්වා “එත්තකං නාම මෙ විත්ත”න්ති සයං අත්තනො ධනං අවෙක්ඛිත්වා “අසුකට්ඨානෙ නාම නිධිං

නිධෙම, අසුකස්ස ඉණං දෙමා’ති ඉදං උභයමිපි න කරෙ පරපත්තියා, පරපත්තියාපි ත්වං මා කරි, සබ්බං අත්තපච්චක්ඛමෙව කරෙය්‍යාසීති වදති.

ආයං වයන්ති තතො උප්පජ්ජනකං ආයඤ්ච තෙසං තෙසං දාතබ්බං වයඤ්ච සයමෙව ජානෙය්‍යාසීති. කතාකතන්ති සඬිගාමෙ වා නවකම්මෙ වා අඤ්ඤෙසු වා කිච්චෙසු ‘‘ඉමිනා ඉදං නාම මය්හං කතං, ඉමිනා න කත’’න්ති එතමිපි සයමෙව ජානෙය්‍යාසී, මා පරපත්තියො හොහි. නිග්ගණ්හෙනි, තාත, රාජා නාම සන්ධිවිෂෙදාදිකාරකං නිග්ගහාරහං ආනෙත්වා දස්සිතං උපපරික්ඛිත්වා සොධෙත්වා පොරාණකරාජුහි යපිතදණ්ඩං ඔලොකෙත්වා දොසානුරූපං නිග්ගණ්හෙය්‍ය. පග්ගණ්හෙනි යො පන පග්ගහාරහො හොති, අහින්තස්ස වා පරබලස්ස හෙදෙනා, හින්තස්ස වා සකබලස්ස ආරාධකො, අලද්ධස්ස වා රජ්ජස්ස ආහරකො, ලද්ධස්ස වා ථාවරකාරකො, යෙන වා පන ජීවිතං දින්නං හොති, එවරූපං පග්ගහාරහං පග්ගහෙත්වා මහන්තං සක්කාරසම්මානං කරෙය්‍ය. එවං හිස්ස කිච්චෙසු අඤ්ඤෙපි උරං දත්වා කත්තබ්බං කරිස්සන්ති.

ජාතපදන්ති ජනපදවාසීනං අත්ථං සයං අත්තපච්චක්ඛමෙනෙව අනුසාස. අධම්මිකා යුත්තාති අධම්මිකා තත්ථ තත්ථ නියුත්තා ආයුත්තකා ලඤ්ජං ගහෙත්වා විනිච්ඡයං හින්දන්තා තව ධනඤ්ච රට්ඨඤ්ච මා නාසය්‍යං. ඉමිනා කාරණෙන අප්පමත්තො හුත්වා සයමෙව අනුසාස. වෙගෙනාති සහසා අතුලෙත්වා අතීරෙත්වා. වෙගසාති අතුලෙත්වා අතීරෙත්වා ඡන්දාදිවසෙන සහසා කතං කම්මඤ්ඤි න සාධු න සුන්දරං. කිංකාරණා? තාදිසඤ්ඤි කත්වා මන්දො පච්ඡා විජ්ජපිසාරවසෙන ඉධ ලොකෙ අපායදුක්ඛං අනුභවන්තො පරලොකෙ ව අනුතප්පති. අයං පනෙත්ථ අත්ථො ‘‘ඉසීනමන්තරං කත්වා, හරුරාජාති මෙ සුත’’න්ති හරුජාතකෙන (ජා. 1.2.125-126) දිපෙනබ්බො.

මා තෙ අධිසරෙ මුඤ්ච, සුඛාල්භමධිකොපිතන්ති, තාත, තව හදයං කුසලං අධිසරිත්වා අතික්කමිත්වා පවත්තෙ පරෙසං අකුසලකම්මෙ සුට්ඨු බාල්භං අධිකොපිතං කුජ්ඣාපිතං හුත්වා මා මුඤ්ච, මා පතිට්ඨායතුති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – තාත, යදා තෙ විනිච්ඡයෙ ධීතස්ස ඉමිනා පුරිසො වා හතො සන්ධි වා ඡින්නොති වොරං දස්සෙන්නි, තදා තෙ පරෙසං වචනෙහි සුට්ඨු කොපිතමිපි හදයං කොධවසෙන මා මුඤ්ච, අපරිග්ගහෙත්වා මා දණ්ඩං පණෙහි. කිංකාරණා? අවොරමිපි හි ‘‘වොරො’’ති ගහෙත්වා ආනෙත්ති, තස්මා අකුජ්ඣිත්වා උහින්තං අත්තපච්චත්ථිකානං කථං සුත්වා සුට්ඨු සොධෙත්වා අත්තපච්චක්ඛමෙන තස්ස වොරභාවං ඤත්වා පචෙණියා යපිතදණ්ඩවසෙන කත්තබ්බං කරොහි. රඤ්ඤා හි උප්පන්නෙපි කොධෙ හදයං සීතලං අකත්වා කම්මං න කාතබ්බං. යදා පනස්ස හදයං නිබ්බුතං හොති මුදුකං, තදා විනිච්ඡයකම්මං කාතබ්බං. ඵරුසෙ හි විත්තෙ පක්කුටීතෙ උදකෙ මුඛනිමිත්තං විය කාරණං න පඤ්ඤායති. කොධසා හීති, තාත, කොධෙන හි බහුති ජිතාති රාජකුලාති අකුලභාවං ගතාති මහාවිනාසමෙව

පත්තානීති. ඉමස්ස පනත්ථස්ස දීපනත්ථං ඛන්තිවාදිජාතක- (ජා. 1.4.49 ආදයො) නාලිකෙරරාජවත්ථුසහස්සබාහුඅප්පුනවත්ථුආදීනි කථෙතබ්බානි.

මා, තාත, ඉස්සරොමිහීනි, අනත්ථාය පතාරයිනි, තාත, “අහං පථවිස්සරො”ති මා මහාජනං කායදුච්චරිතාදිඅනත්ථාය පතාරයි මා ඕතාරයි, යථා තං අනත්ථං සමාදාය වත්තනි, මා එවමකාසීනි අත්ථො. මා තෙ ආසීනි, තාත, තච විජිතෙ මනුස්සජාතිකානං වා තිරච්ඡානජාතිකානං වා ඉත්ථිපුරිසානං දුබ්බද්‍රයො දුක්ඛජපත්ති මා ආසී. යථා හි අධම්මිකරාජුනං විජිතෙ මනුස්සා කායදුච්චරිතාදීනි කත්වා නිරයෙ උප්පජ්ජන්ති, තච රට්ඨවාසීනං තං දුක්ඛං යථා න භොති, තථා කරොහීති අත්ථො.

අපෙතලොමහංසස්සාති අත්තානුවාදාදිභයෙහි නිබ්භයස්ස. ඉමිනා ඉමං දස්සෙති - තාත, යො රාජා කිස්මිඤ්චි ආසඩ්ඛං අකත්වා අත්තනො කාමමෙව අනුස්සරති, ඡන්දවසෙන යං යං ඉච්ඡති, තං තං කරොති, විස්සට්ඨයට්ඨි විය අත්ථො නිරඬකුසො විය ව චණ්ඩහත්ථි භොති, තස්ස සබ්බෙ භොගා විනස්සන්ති, තස්ස තං භොගබ්‍යසනං අසං දුක්ඛන්ති වුච්චති.

තත්ථෙව තෙ වත්තපදාති පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. දක්ඛස්සුදානීති, තාත, ත්වං ඉමං අනුසාසනිං සුත්වා ඉදානි දක්ඛො අනලසො පුඤ්ඤානං කරණෙන පුඤ්ඤකරො සුරාදිපරිහරණෙන. අසොණ්ඨො දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකස්ස අත්ථස්ස අවිනාසනෙන අවිනාසකො භවෙය්‍යාසීති. සීලවාස්සුති සීලවා ආචාරසම්පන්නො භව, දසසු රාජධම්මෙසු පතිට්ඨාය රජ්ජං කාරෙහි. දුස්සීලො විනිපාතිකොති දුස්සීලො හි, මහාරාජ, අත්තානං නිරයෙ විනිපාතෙන්නො විනිපාතිකො නාම භොතීති.

එවං කුණ්ඩලිනීපි එකාදසහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි. රාජා තුට්ඨො අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා පුච්ඡ - “භොත්තො! අමච්චා මම ධිතාය කුණ්ඩලිනියා එවං කථයමානාය කෙන කත්තබ්බං කිච්චං කත”න්ති. භණ්ඩාගාරිකෙන, දෙවාති. “තෙන හිස්සා භණ්ඩාගාරිකට්ඨානං දම්මී”ති කුණ්ඩලිනිං යානන්තරෙ යපෙසි. සා තතො පට්ඨාය භණ්ඩාගාරිකට්ඨානෙ යත්වා පිතු කම්මං අකාසීති.

කුණ්ඩලිනිපඤ්ඤා නිට්ඨිතො.

පුන රාජා කතිපාභච්චයෙන පුරිමනයෙනෙව ජම්බුකපණ්ඩිතස්ස සන්තිකං දූතං පෙසෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ තත්ථ ගන්ත්වා සම්පත්තිං අනුභවිත්වා පච්චාගතො තත්ථෙව මණ්ඩපමජ්ඣෙ නිසීදි. අමච්චො ජම්බුකපණ්ඩිතං කඤ්චනහද්දපියෙ නිසීදාපෙත්වා පියං සීසෙනාදාය ආගච්ඡි. පණ්ඩිතො පිතු අඬකෙ නිසීදිත්වා කිලිත්වා ගන්ත්වා කඤ්චනපියෙයෙව නිසීදි. අථ නං රාජා පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ -

26.

“අප්පච්ඡිම්භ කොසියගොත්තං, කුණ්ඩලිනිං තට්ථෙව ව;
තථං දානි වදෙහි ජම්බුක, බලානං බලමුත්තම”න්ති.

තස්සත්ථො — තාත, ජම්බුක, අහං තව භාතරං කොසියගොත්තං
වෙස්සන්තරං හගිනිඤ්ච තෙ කුණ්ඩලිනිං රාජධම්මං අප්පච්ඡිං, තෙ අත්තනො
බලෙන කට්ඨං, යථා පන තෙ ප්‍රච්ඡිං, තට්ථෙව ඉදානි, පුත්ත ජම්බුක, තං
ප්‍රච්ඡාමි, තථං මෙ රාජධම්මඤ්ච බලානං උත්තමං බලඤ්ච කට්ඨෙහිති.

එවං රාජා මහාසත්තං පඤ්ඤං ප්‍රච්ඡන්තො අඤ්ඤෙසං ප්‍රච්ඡිත්තනියාමෙන
අප්පච්ඡිත්වා විසෙසෙත්වා ප්‍රච්ඡි. අට්ඨස්ස පණ්ඩිතො “තෙන හි, මහාරාජ,
ඔහිතසොතො සුණාහි, සබ්බං තෙ කට්ඨස්සාමි”ති පසාරිතහත්ථෙ
සහස්සත්ථවිකං යපෙන්නො විය ධම්මදෙසනං ආරභි —

27.

“බලං පඤ්චවිධං ලොකෙ, පුරිසස්මිං මහග්ගතෙ;
තත්ථ බාහුබලං නාම, චරිමං වුච්චතෙ බලං.

28.

“භොගබලඤ්ච දීඝාවු, දුතියං වුච්චතෙ බලං;
අමච්චබලඤ්ච දීඝාවු, තතියං වුච්චතෙ බලං.

29.

“අභිජච්චබලඤ්චෙව, තං චතුත්ථං අසංසයං;
යානි චෙතානි සබ්බානි, අධිගණ්භානි පණ්ඩිතො.

30.

“තං බලානං බලං සෙට්ඨං, අග්ගං පඤ්ඤාබලං බලං;
පඤ්ඤාබලෙනුපත්ථද්ධො, අත්ථං වින්දති පණ්ඩිතො.

31.

“අපි වෙ ලහති මන්දො, ජීතං ධරණිමුත්තමං;
අකාමස්ස පසය්හං වා, අඤ්ඤො තං පටිපජ්ජති.

32.

“අභිජාතොපි වෙ භොති, රජ්ජං ලද්ධාන ඛත්තියො;
දුප්පඤ්ඤො හි කාසිපති, සබ්බෙනපි න ජීවති.

33.

“පඤ්ඤාව සුතං විනිවිජ්ජී, පඤ්ඤා කිත්තිසිලොකවඩ්ඨතී;
පඤ්ඤාසහිතො නරො ඉධ, අපි දුක්ඛෙ සුඛානි වින්දති.

“පඤ්ඤාඤ්ච බො අසුස්සුසං, න කොච් අධිගච්ඡති; බ්‍රහ්මස්සුතං අනාගම්ම, ධම්මට්ඨං අව්නිබ්භූජං.

“යො ව ධම්මවිහසිගඤ්ඤ, කාලුට්ඨාසී අතන්දිතො; අනුට්ඨහති කාලෙන, කම්මඵලං තස්සිජ්ඣති.

“අනායතනසීලස්ස, අනායතනසෙවිතො;
න නිබ්බිත්ථියකාරිස්ස, සම්මදුක්ඛො විපච්චති.

“අප්‍රකාශයක් පසු කළේය, තවදුරටත් නොවේ; අනිකුත් දිය කාරියක්, සම්මතයක් විය යුතුය.

“යොගජපයොගසච්ඛාතං, සම්භතස්සානුරක්ඛණං; තානි ත්වං තාත සෙවස්සු, මා අකම්මාය රන්ධයි; අකම්මුනා හි දුම්මෙධො, නළාගාරංව සිද්ධී”ති.

තත්ථ මහග්ගතෙති, මහාරාජ, ඉමස්මිං සත්තලොකෙ මහජ්ඣාසයෙ පුරිසෙ පඤ්චවිධං බලං හොති. බාහුබලන්ති කායබලං. චරිමන්ති තං අතිමහත්තමිපි සමානං ලාමකමෙව. කිංකාරණා? අන්ධබාලභාවෙන. සචෙ හි කායබලං මහත්තං නාම භවෙය්‍ය, වාරණබලතො ලුට්ඨිකාය බලං බුද්දකං භවෙය්‍ය, වාරණබලං පන අන්ධබාලභාවෙන මරණස්ස පච්චයං ජාතං, ලුට්ඨිකා අත්තතො ඤාණකුසලතාය වාරණං ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. ඉමස්මිං පනත්ථෙ “න භෙව සබ්බත්ථ බලෙන කිච්චං, බලඤ්චි බාලස්ස වධාය හොති”ති සුත්තං (ජා. 1.5.42) ආහරිතබ්බං.

හොඟබලන්ති උපත්ථමිහනවසෙන සබ්බං හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි
 උපහොගජාතං හොඟබලං නාම, තං කායබලතො මහත්තතරං.
 අමච්චබලන්ති අහෙජ්ජන්තස්ස සුරස්ස සුභද්‍යස්ස අමච්චමණ්ඩලස්ස
 අත්ථිතා, තං බලං සඬිගාමසුරතාය පුරිමෙහි බලෙහි මහත්තතරං.
 අභිජච්චබලන්ති තිණි කුලානි අතික්කමිත්වා ඛත්තියකුලවසෙන
 ජාතිසම්පත්ති, තං ඉතරෙහි බලෙහි මහත්තතරං. ජාතිසම්පන්නා ඵච හි
 සුජ්ඣන්ති, න ඉතරෙති. යානි චෙතානීති යානි ච ඵතානි චත්තාරිපි බලානි
 පණ්ඩිතො පඤ්ඤානුභාවෙන අධිගණ්හාති අභිභවති, තං සබ්බබලානං
 පඤ්ඤාබලං සෙට්ඨන්ති ච අග්ගන්ති ච වුච්චති. කිංකාරණා? තෙන හි
 බලෙන උපත්ථද්ධො පණ්ඩිතො අත්ථං වින්දති, වුඩ්ධිං පාපුණාති.

තදත්ථජොතනත්ථං. “පුණ්ණං නදිං යෙන ච පෙය්‍යමාහු”ති පුණ්ණනදීජාතකඤ්ච (ජා. 1.2.127 ආදයො) සිරිකාලකණ්ණිපඤ්භං පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්භඤ්ච සත්තුභස්තජාතක- (ජා. 1.7.46 ආදයො) සම්භවජාතක- (ජා. 1.16.138 ආදයො) සරභචගජාතකාදීනි (ජා. 2.17.50 ආදයො) ච කථෙතබ්බානි.

මන්දොති මන්දපඤ්ඤො බාලො. චීතන්ති, තාත, මන්දපඤ්ඤො පුග්ගලො සත්තරතනපුණ්ණං වෙපි උත්තමං ධරණං ලහති, තස්ස අනිච්ඡමානස්සෙව පසය්‍හකාරං වා පන කත්වා අඤ්ඤො පඤ්ඤාසම්පන්නො තං පටිපජ්ජති. මන්දො හි ලද්ධං යසං රක්ඛිතුං කුලසන්තකං වා පන පවෙණිආගතම්පි රජ්ජං අධිගන්තුං න සක්කොති. තදත්ථජොතනත්ථං “අද්ධා පාදඤ්ජලී සබ්බෙ, පඤ්ඤාය අතිරොචති”ති පාදඤ්ජලීජාතකං (ජා. 1.2.194-195) කථෙතබ්බං. ලද්ධානාති ජාතිසම්පත්තිං නිස්සාය කුලසන්තකං රජ්ජං ලභිත්වාපි. සබ්බෙනපීති තෙන සකලෙනපි රජ්ජෙන න ජීවති, අනුපායකුසලතාය දුග්ගතොව භොතිති.

එවං මහාසත්තො එත්තකෙන යානෙන අපණ්ඩිතස්ස අගුණං කථෙත්වා ඉදානි පඤ්ඤං පසංසන්නො “පඤ්ඤා”තිආදිමාහ. තත්ථ සුතන්ති සුතපරියත්ති. තඤ්ඤි පඤ්ඤොව විනිච්ඡිනති. කිත්තිසිලොකවඩ්ඪනීති කිත්තිසොසස්ස ච ලාභසක්කාරස්ස ච වඩ්ඪනී. දුක්ඛෙ සුඛානි වින්දතීති දුක්ඛෙ උප්පන්නෙපි නිබ්භයො හුත්වා උපායකුසලතාය සුඛං පටිලභති. තදත්ථදීපනත්ථං -

“යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව”. (ජා. 1.1.57);

අලමෙතෙහි අම්බෙහි, ජම්බුහි පනසෙහි වා”ති. (ජා. 1.2.115) -

ආදීනි ජාතකානි කථෙතබ්බානි.

අසුස්සුසන්ති පණ්ඩිතපුග්ගලෙ අපයිරුපාසන්නො අස්සුණන්නො. ධම්මට්ඨන්ති සභාවකාරණෙ යිතං බහුස්සුතං අනාගම්ම තං අසද්දහන්නො. අවිනිබ්භුජන්ති අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං අනොගාහන්නො අතීරෙන්නො න කොචි පඤ්ඤං අධිගච්ඡති, තාතාති.

ධම්මවිභඩ්ගඤ්ඤාති දසකුසලකම්මපථවිභඩ්ගකුසලො. කාලුට්ඨායීති වීරියං කාතුං යුත්තකාලෙ වීරියස්ස කාරකො. අනුට්ඨහතීති තස්මිං තස්මිං කාලෙ තං තං කිච්චං කරොති. තස්සාති තස්ස පුග්ගලස්ස කම්මඵලං සම්ප්ඤ්ඤාති නිප්පජ්ජති. අනායතනසීලස්සාති අනායතනං වුව්චති ලාභයසසුඛානං අනාකරො දුස්සීලාකම්මං, තංසීලස්ස තෙන දුස්සීලාකම්මෙන සමන්තාගතස්ස, අනායතනභූතමෙව දුස්සීලපුග්ගලං සෙවන්තස්ස, කුසලස්ස කම්මස්ස කරණකාලෙ නිබ්බින්දියකාරිස්ස

නිබ්බන්දිත්වා උක්කණ්ඨිත්වා කරොන්තස්ස ඵවරූපස්ස, තාත, පුග්ගලස්ස කම්මානං අත්ථො සම්මා න විපව්වති න සම්පජ්ජති, තිණි කුලග්ගානි ච ඡ කාමසග්ගානි ච න උපනෙතීති අත්ථො. අජ්ඣන්තඤ්චාති අත්තනො නියකජ්ඣන්තං අනිච්චභාවනාදිවසෙන පයුත්තස්ස. තථායතනසෙවිතොති තථෙව සිලවත්තෙ පුග්ගලෙ සෙවමානස්ස. විපව්වතීති සම්පජ්ජති මහත්තං යසං දෙනි.

යොගජ්ජයොගසඬ්ඛාතන්ති යොගෙ යුඤ්ජිතබ්බයුත්තකෙ කාරණෙ පයොගකොට්ඨාසභූතං පඤ්ඤං. සම්භතස්සාති රාසිකතස්ස ධනස්ස අනුරක්ඛණං. තානි ත්වන්ති එතානි ච ද්වෙ පුරිමානි ච මයා චුත්තකාරණානි සබ්බානි, තාත, ත්වං සෙවස්සු, මයා චුත්තං ඔවාදං හදයෙ කත්වා අත්තනො සරෙ ධනං රක්ඛ. මා අකම්මාය රන්ධයිති අයුත්තෙන අකාරණෙන මා රන්ධයි, තං ධනං මා ඥාපයි මා නාසයි. කිංකාරණා? අකම්මුනා භීති අයුත්තකම්මකරණෙන දුම්මෙධො පුග්ගලො සකං ධනං නාසෙත්වා පච්ඡා දුග්ගතො. නළාගාරංව සීදතිති යථා නළාගාරං මූලතො පට්ඨාය ජීරමානං අප්පතිට්ඨං පතති, එවං අකාරණෙන ධනං නාසෙත්වා අපායෙසු නිබ්බන්තතීති.

එවම්පි බොධිසත්තො එත්තකෙන යානෙන පඤ්ච බලානි වණ්ණෙත්වා පඤ්ඤාබලං උක්ඛිපිත්වා චන්දමණ්ඩලං නිහරන්තො විස කථෙත්වා ඉදානි දසහි ගාථාහි රඤ්ඤො ඔවාදං දෙන්තො ආහ -

39.

“ධම්මං වර මහාරාජ, මාතාපිතුසු බත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

40.

“ධම්මං වර මහාරාජ, පුත්තදාරෙසු බත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

41.

“ධම්මං වර මහාරාජ, මිත්තාමච්චෙසු බත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

42.

“ධම්මං වර මහාරාජ, වාහනෙසු බලෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

43.

“ධම්මං වර මහාරාජ, ගාමෙසු නිගමෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

44.

“ධම්මං වර මහාරාජ, රටියෙ ජනපදෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

45.

“ධම්මං වර මහාරාජ, සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

46.

“ධම්මං වර මහාරාජ, මිගපක්ඛිසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

47.

“ධම්මං වර මහාරාජ, ධම්මො විණ්ණො සුඛාවහො;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

48.

“ධම්මං වර මහාරාජ, සඉන්ද්‍රා දෙවා සබ්බමකා;
සුචිණ්ණෙන දිවං පත්තා, මා ධම්මං රාජ පාමදො”ති.

තත්ථ පටිමගාථාය තාව ඉධ ධම්මන්ති මාතෘපිතුපට්ඨානධම්මං. තං කාලස්සෙව වුට්ඨාය මාතෘපිතුනං මුඛොදකදන්තකට්ඨදානමාදිං කත්වා සබ්බසරිරිකිච්චපරිහරණං කරොන්තොව පුරෙහිති වදති. පුත්තදාරෙසුති පුත්තධිතරො තාව පාපා නිවාරන්වා කල්‍යාණෙ නිවෙසෙන්නො සිජ්පං උග්ගණ්හාපෙන්නො වයජ්ජත්තකාලෙ පතිරුපකුලවංසෙන ආවාහවිවාහං කරොන්තො සමයෙ ධනං දෙන්නො පුත්තෙසු ධම්මං වරති නාම, හරියං සම්මානෙන්නො අනවමානෙන්නො අනතිවරන්තො ඉස්සරියං වොස්සජ්ජෙන්නො අලඬිකාරං අනුජ්ජෙන්නො දාරෙසු ධම්මං වරති නාම. මිත්තාමච්චෙසුති මිත්තාමච්චෙ වතුහි සඬගහවත්ථුහි සඬගණ්හන්තො අවිසංවාදෙන්නො එතෙසු ධම්මං වරති නාම. වාහනෙසු බලෙසු වාති හත්ථිඅස්සාදීනං වාහනානං බලකායස්ස ව දාතබ්බයුත්තකං දෙන්නො සක්කාරං කරොන්තො හත්ථිඅස්සාදයො මහල්ලකකාලෙ කම්මෙසු අයොජෙන්නො තෙසු ධම්මං වරති නාම.

ගාමෙසු නිගමෙසු වාති ගාමනිගමවාසිනො දණ්ඩබලිහි අපිළෙන්නොව තෙසු ධම්මං වරති නාම. රටියෙ ජනපදෙසු වාති රටියඤ්ච ජනපදඤ්ච අකාරණෙන කිලමෙන්නො හිතවිත්තං අපච්චුපට්ඨපෙන්නො තත්ථ අධම්මං වරති නාම, අපිළෙන්නො පන හිතවිත්තෙන ඵරන්තො තත්ථ ධම්මං වරති නාම. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙසු වාති තෙසං චත්තාරො පච්චයෙ දෙන්නොව තෙසු ධම්මං වරති නාම. මිගපක්ඛිසුති සබ්බවතුජ්ජෙසකුණානං අභයං දෙන්නො තෙසු ධම්මං වරති නාම. ධම්මො විණ්ණොති සුචරිතධම්මො

විණ්ණො. සුඛාවහොති තීසු කුලසම්පදාසු ඡසු කාමසග්ගෙසු සුඛං ආවහති. සුවිණ්ණොනාති ඉධ විණ්ණෙන කායසුවරිතාදිනා සුවිණ්ණෙන. දිවං පත්තාති දෙවලොකබ්බුග්ගලොකසඬ්ඛාතං. දිවං ගතා, තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිලාභිනො ජාතා. මා ධම්මං රාජ පාමදොති තස්මා ත්වං, මහාරාජ, ජීවිතං ජහන්තොපි ධම්මං මා පමජ්ජීති.

එවං දස ධම්මවරියගාථායො චත්වා උත්තරිපි ඔවදන්තො ඔසානගාථමාහ —

49.

“තත්ථෙව තෙ චත්තපදා, එසාව අනුසාසනී;
සප්පඤ්ඤසෙවී කල්‍යාණී, සමත්තං සාම තං විදු”ති.

තත්ථ තත්ථෙව තෙ චත්තපදාති ඉදං පුරිමනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. සප්පඤ්ඤසෙවී කල්‍යාණී, සමත්තං සාම තං විදුති, මහාරාජ, තං මයා වුත්තං ඔවාදං ත්වං නිව්චකාලං සප්පඤ්ඤපුග්ගලසෙවී කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො හුත්වා සමත්තං පරිපුණ්ණං සාමං විදු අත්තපච්චක්ඛන්තොව ජානිත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජාති.

එවං මහාසත්තො ආකාසගඬ්ඛං ඔතාරෙන්තො විය බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙසි. මහාජනො මහාසක්කාරං අකාසි, සාධුකාරසහස්සාති අදාසි. රාජා තුට්ඨො අමච්චෙ ආමන්තෙත්වා පුච්ඡ — “හොන්තො! අමච්චා මම පුත්තෙන තරුණජම්බුඵලසමානතුණ්ඨෙන ජම්බුකපණ්ඩිතෙන එවං කථෙන්නෙන කෙන කත්තබ්බං කිච්චං කත”න්ති. සෙනාපතිනා, දෙවාති. “තෙන හිස්ස සෙනාපතිට්ඨානං දමමී”ති ජම්බුකං ධානන්තරෙ යපෙසි. සො තතො පට්ඨාය සෙනාපතිට්ඨානෙ යත්වා පිතු කම්මානි අකාසි. තිණ්ණං සකුණානං මහන්තො සක්කාරො අහොසි. තයොපි ජනා රඤ්ඤො අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසිංසු. මහාසත්තස්සොවාදෙ යත්වා රාජා දානාදිනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි. අමච්චා රඤ්ඤො සරීරකිච්චං කත්වා සකුණානං ආරොචෙත්වා “සාමී, ජම්බුකසකුණ රාජා තුම්භාකං ඡත්තං උස්සාපෙතබ්බං අකාසී”ති වදිංසු. මහාසත්තො “න මය්හං රජ්ජෙනත්ථො, තුම්භෙ අප්පමත්තා රජ්ජං කාරෙථා”ති මහාජනං සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “එවං විනිච්ඡයං පවත්තෙය්‍යාථා”ති විනිච්ඡයධම්මං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛාපෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තස්සොවාදො චත්තාලීස වස්සසහස්සාති පවත්තති.

සත්ථා රඤ්ඤො ඔවාදවසෙන ඉමං ධම්මදෙසනං දෙසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, කුණ්ඩලිනී උජ්ජලවණ්ණො, වෙස්සන්තරො සාරිපුත්තො, ජම්බුකසකුණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

තෙසකුණජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[522] 2. සරහඬිගජාතකවණ්ණනා

අලඬිකතා කුණ්ඩලිනො සුවත්ථාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස පරිනිබ්බානං ආරබ්භ කපෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරො තථාගතං ඡෙතවනෙ විහරන්තං අත්තනො පරිනිබ්බානං අනුජානාපෙත්වා ගන්ත්වා නාළකගාමකෙ ජාතොවරකෙ පරිනිබ්බායි. තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං සුත්වා සත්ථා රාජගහං ගන්ත්වා වෙළවනෙ විහාසි. තදා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ඉසිගිලිපස්සෙ කාළසිලායං විහරති. සො පන ඉද්ධිබලෙන කොට්ඨපත්තභාවෙන දෙවලොකචාරිකඤ්ච උස්සදනිරයචාරිකඤ්ච ගච්ඡති. දෙවලොකෙ බුද්ධසාවකානං මහන්තං ඉස්සරියං දිස්වා උස්සදනිරයෙසු ව තිත්ථියසාවකානං මහන්තං දුක්ඛං දිස්වා මනුස්සලොකං ආගන්ත්වා “අසුකො උපාසකො අසුකා ව උපාසිකා අසුකස්මිං නාම දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා මහාසම්පත්තිං අනුභවන්ති, තිත්ථියසාවකෙසු අසුකො ව අසුකා ව නිරයාදිසු අසුකඅපායෙ නාම නිබ්බත්තා”ති මනුස්සානං කපෙසි. මනුස්සා සාසනෙ පසිදන්ති, තිත්ථියෙ පරිවජ්ජෙත්ති. බුද්ධසාවකානං සක්කාරො මහන්තො අහොසි, තිත්ථියානං පරිභායති.

තෙ ථෙරෙ ආසාතං බන්ධිත්වා “ඉමස්මිං ජීවන්තෙ අම්භාකං උපට්ඨාකා භිජ්ජන්ති, සක්කාරො ව පරිභායති, මාරාපෙස්සාම න”න්ති ථෙරස්ස මාරණත්ථං සමණගුත්තකස්ස නාම චොරස්ස සහස්සං අදංසු. සො “ථෙරං මාරෙස්සාමී”ති මහන්තෙන පරිවාරෙන සද්ධිං කාළසිලං අගමාසි. ථෙරො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ව ඉද්ධියා උප්පතිත්වා පක්කාමී. චොරො තං දිවසං ථෙරං අදිස්වා නිවත්තිත්වා පුනදිවසෙපිති ඡ දිවසෙ අගමාසි. ථෙරොපි තථෙව ඉද්ධියා පක්කාමී. සත්තමෙ පන දිවසෙ ථෙරස්ස පුබ්බෙ කතං අපරාපරියවෙදනීයකම්මං ඔකාසං ලභී. සො කිර පුබ්බෙ භරියාය වචනං ගහෙත්වා මාතෘපිතරො මාරතුකාමො යානකෙන අරඤ්ඤං නෙත්වා චොරානං උට්ඨිතාකාරං කත්වා මාතෘපිතරො පොථෙසි පහරී. තෙ චක්ඛුදුබ්බලතාය රූපදස්සනරහිතා තං අත්තනො පුත්තං අසඤ්ජානන්තා “චොරා එව එතෙ”ති සඤ්ඤාය, “තාත, අසුකා නාම චොරා නො ඝාතෙත්ති, ත්වං පටික්කමාහී”ති තස්සෙවත්ථාය පරිදෙවිංසු. සො චිත්තෙසි — “ඉමෙ මයා පොථියමානාපි මය්හං යෙවත්ථාය පරිදෙවන්ති, අයුත්තං කම්මං කරොමී”ති. අථ තෙ අස්සාසෙත්වා චොරානං පලායනාකාරං දස්සෙත්වා තෙසං භත්ථපාදෙ සම්බාහිත්වා “අම්ම, තාතා, මා භායිත්ථ, චොරා පලාතා”ති වත්වා පුන අත්තනො ගෙහමෙව ආනෙසි. තං කම්මං එත්තකං කාලං ඔකාසං අලභිත්වා භස්මපට්ඨිජන්තො අඬිගාරරාසි විය යත්වා ඉමං අන්තිමසරීරං උපධාවිත්වා ගණ්භි. යථා හි පන සුනබ්බුද්දකෙන මිගං දිස්වා සුනබ්බො විස්සජ්ජිතො මිගං අනුබන්ධිත්වා යස්මිං යානෙ පාපුණාති, තස්මිංයෙව ගණ්භාති, එවං ඉදං කම්මං යස්මිං යානෙ ඔකාසං ලභති, තස්මිං විපාකං දෙති, තෙන මුත්තො නාම නත්ථි.

ථෙරො අත්තනා කතකම්මස්ස ආකඨසීතභාවං ඤාත්වා න අපගචිඡි.
 ථෙරො තස්ස නිස්සන්දෙන ආකාසෙ උප්පතිතුං නාසක්ඛි.
 නන්දොපනන්දදමනසමත්ථවෙජයන්තකම්පනසමත්ථාපිස්ස ඉද්ධි
 කම්මබලෙන දුබ්බලතං පත්තා. වොරො ථෙරං ගහෙත්වා ථෙරස්ස අට්ඨිනි
 තණ්ඩුලකණමත්තානි කරොන්තො භින්දිත්වා සඤ්චුණ්ණෙත්වා
 පලාලපිට්ඨිකකරණං නාම කත්වා “මතො”ති සඤ්ඤාය එකස්මිං.
 ගුම්බපිට්ඨෙ බිපිත්වා සපරිවාරො පක්කාමි. ථෙරො සතිං පටිලභිත්වා
 “සත්ථාරං පස්සිත්වා පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සරීරං
 ඤානවෙදනෙන වෙදෙත්වා ථීරං කත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා ආකාසෙන
 සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “භන්තෙ, ආයුසඬ්ඛාරො මෙ
 ඔස්සට්ඨො, පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති ආභ. “පරිනිබ්බායිස්සසි,
 මොග්ගල්ලාන”ආති. “ආම, භන්තෙ”ති. “කත්ථ ගන්ත්වා
 පරිනිබ්බායිස්සසි”ති. “කාලසිලාපට්ටෙ, භන්තෙ”ති. තෙන හි,
 මොග්ගල්ලාන, ධම්මං මය්හං කථෙත්වා යාහි, තාදිසස්ස සාවකස්ස ඉදානි
 දස්සනං නත්ථීති. සො “එවං කරිස්සාමි, භන්තෙ”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා
 තාලප්පමාණං ආකාසෙ උප්පතිත්වා පරිනිබ්බානදිවසෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො
 විය නානප්පකාරා ඉද්ධියො කත්වා ධම්මං කථෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා
 කාලසිලායං අට්ඨියං පරිනිබ්බායි.

තඬ්ඛණඤ්ඤෙව ඡ දෙවලොකා එකකොලාභලා අහෙසුං, “අම්භාකං
 කිර ආචරියො පරිනිබ්බුතො”ති දිබ්බගන්ධමාලාවාසධුමචන්දනචුණ්ණානි
 වෙච නානාදාරූනි ච ගහෙත්වා ආගමිංසු, එකුනසතරතනචන්දනචිතකා
 අහොසි. සත්ථා ථෙරස්ස සන්තිකෙ යත්වා සරීරනික්ඛෙපං කාරෙසි.
 ආලාභනස්ස සමන්තතො යොජනමත්තෙ පදෙසෙ පුප්ඵවස්සං වස්සි.
 දෙවෘතං අන්තරෙ මනුස්සා, මනුස්සානං අන්තරෙ දෙවා අහෙසුං.
 යථාක්කමෙන දෙවෘතං අන්තරෙ යක්ඛා තිට්ඨන්ති, යක්ඛානං අන්තරෙ
 ගන්ධබ්බා තිට්ඨන්ති, ගන්ධබ්බානං අන්තරෙ නාගා තිට්ඨන්ති, නාගානං
 අන්තරෙ වෙනතෙය්‍යා තිට්ඨන්ති, වෙනතෙය්‍යානං අන්තරෙ කින්නරා
 තිට්ඨන්ති, කින්නරානං අන්තරෙ ඡත්තා තිට්ඨන්ති, ඡත්තානං අන්තරෙ
 සුවණ්ණවාමරා තිට්ඨන්ති, තෙසං අන්තරෙ ධජා තිට්ඨන්ති, තෙසං අන්තරෙ
 පටාකා තිට්ඨන්ති. සත්ත දිවසානි සාධුකිලං කිලිංසු. සත්ථා ථෙරස්ස ධාතුං
 ගාභාපෙත්වා වෙළුචනද්වාරකොට්ඨකෙ වෙතියං කාරාපෙසි. තදා භික්ඛු
 ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සාරිපුත්තත්ථෙරො තථාගතස්ස
 සන්තිකෙ අපරිනිබ්බුතත්තා බුද්ධානං සන්තිකා මහන්තං සම්මානං න ලභි,
 මොග්ගල්ලානත්ථෙරො පන බුද්ධානං සම්පෙ පරිනිබ්බුතත්තා
 මහාසම්මානං ලභි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි
 කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න,
 භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මොග්ගල්ලානො මම සන්තිකා සම්මානං ලභති,
 පුබ්බෙපි ලභියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා දසමාසච්චයෙන පච්චුසසමයෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමි. තස්මිං ඛණෙ ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ සබ්බාවුධානි පජ්ජලිංසු. පුරොහිතො පුත්තස්ස ජාතක්ඛණෙ ඛහි නික්ඛමිත්වා ආකාසං ඔලොකෙන්තො නක්ඛත්තයොගං දිස්වා ‘‘ඉමිනා නක්ඛත්තෙන ජාතත්තා එසො කුමාරො සකලජම්බුදීපෙ ධනුග්ගහානං අග්ගො භවිස්සති’’ති ඤත්වා කාලස්සෙව රාජකුලං ගන්ත්වා රාජානං සුඛසයිතභාවං පුච්ඡි. ‘‘කුතො මෙ, ආචරිය, සුඛං, අජ්ජ සකලනිවෙසනෙ ආවුධානි පජ්ජලිතානී’’ති චුත්තෙ ‘‘මා භායි, දෙව, න තුම්භාකං නිවෙසනෙයෙව, සකලනගරෙපි පජ්ජලිංසුයෙව, අජ්ජ අම්භාකං ගෙහෙ කුමාරස්ස ජාතත්තා එවං අභොසී’’ති. ‘‘ආචරිය, එවං ජාතකුමාරස්ස පන කිං භවිස්සති’’ති? ‘‘න කිඤ්චි, මහාරාජ, සො පන සකලජම්බුදීපෙ ධනුග්ගහානං අග්ගො භවිස්සති’’ති. ‘‘සාධු, ආචරිය, තෙන හි නං පටිජග්ගිත්වා වයජ්ජත්තකාලෙ අම්භාකං දස්සෙය්‍යාසී’’ති වත්වා බීරමුලං තාව සහස්සං දාපෙසි. පුරොහිතො තං ගහෙන්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණියා දත්වා පුත්තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ ජාතක්ඛණෙ ආවුධානං පජ්ජලිතත්තා ‘‘ජොතිපාලො’’තිස්ස නාමං අකාසි.

සො මහත්තෙන පරිවාරෙන වඩ්ඪමානො සොළසවස්සකාලෙ උත්තමරූපධරො අභොසි. අටස්ස පිතා සරීරසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා සහස්සං දත්වා, ‘‘තාත, තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආචරියස්ස සන්තිකෙ සිජ්ජං උජ්ජණ්හාහි’’ති ආහ. සො ‘‘සාධු’’ති සම්පට්චිජිත්වා ආචරියභාගං ගහෙන්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා සහස්සං දත්වා සිජ්ජං පට්ඨපෙත්වා සත්තාහෙනෙව නිජ්ජත්තිං පාපුණි. අටස්ස ආචරියො තුස්සිත්වා අත්තනො සත්තකං ඛග්ගරතනං සන්ධිසුත්තං මෙණ්ඩකසිඬගධනුං සන්ධිසුත්තං තුණ්රං අත්තනො සන්තාහකඤ්චුකං උණ්හිසඤ්ච දත්වා ‘‘තාත ජොතිපොල, අහං මහල්ලකො, ඉදානි ත්වං ඉමෙ මාණුවකෙ සික්ඛාපෙහි’’ති පඤ්චසතමාණුවකෙපි තස්සෙව නිය්‍යාදෙසි. බොධිසත්තො සබ්බං උපකරණං ගහෙන්වා ආචරියං වන්දිත්වා බාරාණසිමෙව ආගන්ත්වා මාතෘපිතරො වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අට නං වන්දිත්වා ඨිතං පිතා අවොච ‘‘උග්ගහිතං තෙ, තාත, සිජ්ජ’’න්ති. ‘‘ආම, තාතා’’ති. සො තස්ස වචනං සුත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා ‘‘පුත්තො මෙ, දෙව, සිජ්ජං සික්ඛිත්වා ආගතො, කිං කරොතු’’ති ආහ. ‘‘ආචරිය, අම්භෙ උපට්ඨහතු’’ති. ‘‘පරිබ්බයමස්ස ජානාථ, දෙවා’’ති. ‘‘සො දෙවසිකං සහස්සං ලහතු’’ති. සො ‘‘සාධු’’ති සම්පට්චිජිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා කුමාරං පක්කොසාපෙත්වා ‘‘තාත, රාජානං උපට්ඨහා’’ති ආහ. සො තතො පට්ඨාය දෙවසිකං සහස්සං ලහිත්වා රාජානං උපට්ඨහි.

රාජපාදමූලිකා උජ්ඣායංසු – ‘‘මයං ජොතිපාලෙන කතකම්මං න පස්සාම, දෙවසිකං සහස්සං ගණ්හාති, මයමස්ස සිජ්ජං පස්සිතුකාමා’’ති.

රාජා තෙසං චචනං සුත්වා පුරොහිතස්ස කථෙසී. පුරොහිතො “සාධු, දෙවා”ති පුත්තස්සාරොචෙසී. සො “සාධු, තාත, ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ දස්සෙස්සාමි සිජ්ජං, අපිච රාජා අත්තනො විජිතෙ ධනුග්ගහෙ සන්නිපාතාපෙතු”ති ආහ. පුරොහිතො ගන්ත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොචෙසී. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා ධනුග්ගහෙ සන්නිපාතාපෙසී. සට්ඨිසහස්සා ධනුග්ගහා සන්නිපතිංසු. රාජා තෙසං සන්නිපතිතභාවං ඤත්වා “නගරවාසිනො ජොතිපාලස්ස සිජ්ජං පස්සන්තු”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා රාජඨගණං සජ්ජාපෙත්වා මහාජනපරිවුතො පල්ලඬ්ඛවරෙ නිසිදිත්වා ධනුග්ගහෙ පක්කොසාපෙත්වා “ජොතිපාලො ආගච්ඡතු”ති පෙසෙසී. සො ආචරියෙන දින්නානි ධනුතුණිරසන්නාහකඤ්චුකඋණ්ඨිසානි නිවාසනන්තරෙ යපෙත්වා ඛග්ගං ගාහාපෙත්වා පකතිවෙසෙන රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා එකමන්තං අට්ඨාසී.

ධනුග්ගහා “ජොතිපාලො කිර ධනුසිජ්ජං දස්සෙතුං ආගතො, ධනුං අග්ගහෙත්වා පන ආගතත්තා අමිහාකං හත්ථනො ධනුං ගහෙතුකාමො භවිස්සති, නාස්ස දස්සාමා”ති කතිකං කරිංසු. රාජා ජොතිපාලං ආමන්තෙත්වා “සිජ්ජං දස්සෙහි”ති ආහ. සො සාණිං පරික්ඛිපාපෙත්වා අන්තොසාණියං ධීතො සාටකං අපනෙත්වා සන්නාහකඤ්චුකං පවෙසෙත්වා උණ්ඨිසං සීසෙ පටිමුඤ්චිත්වා මෙණ්ඩකසිඬගධනුමිහි පවාලවණ්ණං ජියං ආරොපෙත්වා තුණිරං පිටියෙ බන්ධිත්වා ඛග්ගං වාමනො කත්වා වජිරග්ගං නාරාවං නබ්බිටියෙන පරිවත්තෙත්වා සාණිං විවරිත්වා පථවිං හින්දිත්වා අලඬ්ඛකතනාගකුමාරො විය නික්ඛමිත්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො අපචිතිං දස්සෙත්වා අට්ඨාසී. තං දිස්වා මහාජනා වග්ගන්ති නදන්ති අජොථාටෙත්ති සෙළෙන්ති. රාජා “දස්සෙහි, ජොතිපාල, සිජ්ජ”න්ති ආහ. දෙව, තුමිහාකං ධනුග්ගහෙසු අක්ඛණවෙධිවාලවෙධිසරවෙධිසද්දවෙධිනො චත්තාරො ධනුග්ගහෙ පක්කොසාපෙහිති. අථ රාජා පක්කොසාපෙසී.

මහාසත්තො රාජඨගණෙ චතුරස්සපරිච්ඡෙදබ්බන්තරෙ මණ්ඩලං කත්වා චතුසු කණ්ණෙසු චත්තාරො ධනුග්ගහෙ යපෙත්වා එකෙකස්ස තිංස තිංස කණ්ඩසහස්සානි දාපෙත්වා එකෙකස්ස සන්නිකෙ එකෙකං කණ්ඩදායකං යපෙත්වා සයං වජිරග්ගං නාරාවං ගහෙත්වා මණ්ඩලමජ්ඣෙ යත්වා “මහාරාජ, ඉමෙ චත්තාරො ධනුග්ගහා එකජ්ජහාරෙතෙව සරෙ බිපිත්වා මං විජ්ඣන්තු, අහං එතෙහි බිත්තකණ්ඩානි නිවාරෙස්සාමි”ති ආහ. රාජා “එවං කරොථා”ති ආණාපෙසී. ධනුග්ගහා ආහංසු, “මහාරාජ, මයං අක්ඛණවෙධිවාලවෙධිසරවෙධිසද්දවෙධිනො, ජොතිපාලො තරුණදාරකො, න මයං විජ්ඣස්සාමා”ති. මහාසත්තො “සවෙ සක්කොථ, විජ්ඣථ ම”න්ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා එකජ්ජහාරෙතෙව කණ්ඩානි බිපිංසු. මහාසත්තො තානි නාරාවෙන පහරිත්වා යථා වා තථා වා න පාතෙසී, බොධිකොට්ඨකං පන පරික්ඛිපන්නො විය තාලෙන තාලං, වාලෙන වාලං, දණ්ඩකෙන දණ්ඩකං, වාජෙන වාජං අනතික්කමන්තො බිපිත්වා සරගබ්භං

අකාසි. ධනුග්ගහානං කණ්ඩානි බිණානි. සො තෙසං කණ්ඩබිණහාවං ඤාතවා සරගබ්භං අවිනාසෙන්තොව උප්පතිත්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො සන්තිකෙ අට්ඨාසි. මහාජනො උන්තාදෙන්තො වග්ගන්තො අප්ථොටෙන්තො සෙලෙන්තො අව්ඡරං පහරන්තො මහාකොලාහලං කත්වා වත්ථාහරණාදීනි බිසි. එවං එකරාසිභූතං අට්ඨාරසකොට්ඨකං ධනං අහොසි.

අථ නං රාජා පුච්ඡි - “කිං සිජ්ජං නාමෙතං ජොතිපාලා”ති? සරපට්ඨාහනං නාම, දෙවාති. අඤ්ඤෙ එතං ජානන්තා අත්ථීති. සකලජම්බුදීපෙ මං යපෙත්වා අඤ්ඤො නත්ථී, දෙවාති. අපරං දස්සෙහි, තාතාති. දෙව, එතෙ තාව චතුසු කණ්ණෙසු යත්වා වත්තාරොපි ජනා මං විජ්ඣති. න සක්ඛිංසු, අහං පනෙනෙ චතුසු කණ්ණෙසු යිතෙ එකෙනෙව සරෙන විජ්ඣස්සාමිති. ධනුග්ගහා යාතුං න උස්සහිංසු. මහාසත්තො චතුසු කණ්ණෙසු වතස්සො කදලියො යපාපෙත්වා නාරාවපුඤ්ඤා රත්තසුත්තකං බන්ධිත්වා එකං කදලිං සන්ධාය බිසි. නාරාවො තං කදලිං විජ්ඣත්වා තතො දුතියං, තතො තතියං, තතො චතුත්ථං, තතො පඨමං විද්ධමෙව විජ්ඣත්වා පුන තස්ස හත්ථෙයෙව පතිට්ඨති. කදලියො සුත්තපරික්ඛිත්තා අට්ඨංසු. මහාජනො උන්තාදසහස්සානි පවත්තෙසි. රාජා “කිං සිජ්ජං නාමෙතං, තාතා”ති? චක්කවිද්ධං නාම, දෙවාති. අපරමිපි දස්සෙහි, තාතාති. මහාසත්තො සරලට්ඨිං නාම, සරරජ්ජුං නාම, සරවෙධිං නාම දස්සෙසි, සරපාසාදං නාම, සරසොපානං නාම, සරමණ්ඩපං නාම, සරපාකාරං නාම, සරපොක්ඛරණං නාම අකාසි, සරපදුමං නාම පුප්ථාපෙසි, සරවස්සං නාම වස්සාපෙසි. ඉති අඤ්ඤෙහි අසාධාරණානි ඉමානි ද්වාදස සිජ්ජානි දස්සෙත්වා පුන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණෙයෙව සත්ත මහාකායෙ පදාලෙසි, අට්ඨකථාලබ්භලං උදුම්බරපදරං විජ්ඣති, චතුරකුලබ්භලං අසනපදරං, ද්වකුලබ්භලං තම්බපට්ටං, එකකුලබ්භලං අයපට්ටං, එකාබ්ද්ධං එලකසතං විනිවිජ්ඣත්වා පලාලසකට්ඨාලකසකට්ඨපදරසකට්ඨානං පුරිමහාගෙන සරං බිසිත්වා පච්ඡාහාගෙන නික්ඛමාපෙසි, පච්ඡාහාගෙන සරං බිසිත්වා පුරිමහාගෙන නික්ඛමාපෙසි, උදකෙ චතුරසහං, ඵලෙ අට්ඨකථාලබ්භානං කණ්ඩං පෙසෙසි. වාතිඨගණසඤ්ඤාය උසහමත්තකෙ වාලං විජ්ඣති. බොධිසත්තො සරෙ බිසිත්වා ආකාසෙ සරපාසාදාදීනි කත්වා පුන එකෙන සරෙන තෙ සරෙ පාතෙන්තො හඬගවිහඬගෙ අකාසිති “සරහඬගො”ති නාම පඤ්ඤාතො. තස්ස එත්තකානි සිජ්ජානි දස්සෙන්තස්සෙව සුරියො අත්ථකිගතො.

අථස්ස රාජා සෙනාපතිට්ඨානං පටිජානිත්වා “ජොතිපාල, අජ්ජ විකාලො, ස්වෙ ත්වං සෙනාපතිට්ඨානං සක්කාරං ගණ්ඨස්සෙසි, කෙසමස්සුං කාරෙත්වා න්හත්වා එහි”ති තං දිවසං පරිබ්බයත්ථාය සතසහස්සං අදාසි. මහාසත්තො “ඉමිනා මය්හං අත්ථො නත්ථී”ති අට්ඨාරසකොට්ඨකං ධනං සාමිකානඤ්ඤෙව දත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන න්හායිතුං නදිං

ගන්ත්වා කෙසමස්සුං කාරෙත්වා න්හත්වා සබ්බාලඬකාරජ්ජට්මණ්ඩිතො
 අනොපමාය සිරියා නිවෙසනං පවිසිත්වා නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ජිත්වා
 සිරිසයනං අභිරුය්හ නිපන්තො ද්වෙ යාමෙ සයිත්වා පච්ඡිමයාමෙ පබුද්ධො
 උට්ඨාය පල්ලඬකං ආභුජිත්වා සයනපිට්ඨෙ නිසින්නොව අත්තනො
 සිජ්ජස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං ඔලොකෙන්තො “මම සිජ්ජස්ස ආදිතොව
 පරමාරණං පඤ්ඤායති, මජ්ඣෙ කිලෙසපරිභොගො, පරියොසානෙ
 නිරයමිති පටිසන්ධි, පාණාතිපාතො කිලෙසපරිභොගෙසු ච
 අධිමත්තජ්ජමාදො නිරයෙ පටිසන්ධිං දෙනි, රඤ්ඤා මය්හං මහන්තං
 සෙනාපතිට්ඨානං දින්නං, මහන්තං මෙ ඉස්සරියං හවිස්සති, හරියා ච
 පුත්තධීතරො ච බහු හවිස්සන්ති. කිලෙසවත්ථු ඛො පන වෙපුල්ලගතං
 දුච්චජං භොති, ඉදානෙව නික්ඛමිත්වා එකකොව අරඤ්ඤං පවිසිත්වා
 ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතුං යුත්තං මය්හ”න්ති මහාසයනතො උට්ඨාය කඤ්චි
 අජානාපෙන්නො පාසාදා ඔරුය්හ අග්ගද්වාරොන නික්ඛමිත්වා එකකොව
 අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගොධාවරිනදීතීරෙ තියොජනිකං කපිට්ඨවනං සන්ධාය
 පායාසි.

තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤාත්වා සක්කො විස්සකම්මං පක්කොසාපෙත්වා
 “තාත, ජාතිපාලො අභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, මහාසමාගමො හවිස්සති,
 ගොධාවරිනදීතීරෙ කපිට්ඨවනෙ අස්සමං මාපෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ
 පටියාදෙනි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. මහාසත්තො තං යානං පත්වා
 එකපදිකමග්ගං දිස්වා “පබ්බජිතානං වසනට්ඨානෙන හවිතබ්බ”න්ති තෙන
 මග්ගෙන තත්ථ ගන්ත්වා කඤ්චි අපස්සන්තො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා
 පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දිස්වා “සක්කො දෙවරාජා මම නික්ඛන්තභාවං
 අඤ්ඤාසි මඤ්ඤෙ”ති චිත්තෙන්වා සාටකං අපනෙන්වා රත්තවාකචිරං
 නිවාසෙන්වා ච පාරුපිත්වා ච අජිනවම්මං එකංසගතං අකාසි, ජට්ඨමණ්ඩලං
 බන්ධිත්වා බාරිකාජං අංසෙ කත්වා කත්තරදණ්ඩං ගහෙන්වා
 පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා වඩ්ඤ්ඤං ආරුය්හ කතිපයවාලෙ අපරාපරං
 වඩ්ඤ්ඤං පබ්බජ්ජාසිරියා වනං උපසොභයමානො කසිණපරිකම්මං
 කත්වා පබ්බජිතතො සත්තමෙ දිවසෙ අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච
 අභිඤ්ඤායො ච නිබ්බන්තෙන්වා උඤ්ජාවරියාය වනමූලප්ලාහාරො
 එකකොව විහාසි. මාතෘපිතරො මිත්තසුභජ්ජාදයො ඤාතිවග්ගාපිස්ස තං
 අපස්සන්තා රොදන්තා පරිදෙවන්තා විවරන්ති.

අපේකො වනවරකො අරඤ්ඤං පවිසිත්වා කපිට්ඨකඅස්සමපදෙ
 නිසින්නං මහාසත්තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං
 පටිසන්ථාරං කත්වා නගරං ගන්ත්වා තස්ස මාතෘපිතූනං ආරොවෙසි. තෙ
 රඤ්ඤො ආරොවයිංසු. රාජා “එථ නං පස්සිස්සාමා”ති තස්ස මාතෘපිතරො
 ගහෙන්වා මහාජනපරිවුතො වනවරකෙන දෙසිතෙන මග්ගෙන
 ගොධාවරිනදීතීරං පාපුණි. බොධිසත්තො නදීතීරං ආගන්ත්වා ආකාසෙ
 නිසින්නො ධම්මං දෙසෙන්වා තෙ සබ්බෙ අස්සමපදං පවෙසෙන්වා තත්ථ
 තෙසං ආකාසෙ නිසින්නොව කාමෙසු ආදීනවං පකාසෙන්වා ධම්මං

දෙසෙයි. රාජානං ආදිං කත්වා සබ්බෙව පබ්බජිංසු. බොධිසත්තො ඉසිගණපරිවුතො තත්ථෙව වසී. අථස්ස තත්ථ වසනභාවො සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසී. අඤ්ඤෙපි රාජානො රට්ඨවාසීහි සද්ධිං ආගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිංසු, සමාගමො මහා අහොසී. අනුපුබ්බෙන අනෙකසතසහස්සපරිසා අහෙසුං. යො කාමචිතක්කං වා බ්‍යාපාදවිතක්කං වා විහිංසාවිතක්කං වා විතක්කෙති, මහාසත්තො ගන්ත්වා තස්ස පුරතො ආකාසෙ නිසීදිත්වා ධම්මං දෙසෙති, කසිණපරිකම්මං ආවික්ඛති. තස්සොවාදෙ යත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො උප්පාදෙත්වා ඤානනිප්ථත්තිං පත්තා සාලිස්සරො මෙණ්ඩිස්සරො පබ්බතො කාළදෙවිලො කිසවච්ඡො අනුසිස්සො නාරදොති සත්ත ජෙට්ඨන්තෙවාසිනො අහෙසුං. අපරභාගෙ කපිට්ඨකඅස්සමො පරිපුරි. ඉසිගණස්ස වසනොකාසො නප්පහොති.

අථ මහාසත්තො සාලිස්සරං ආමන්තෙත්වා “සාලිස්සර, අයං අස්සමො ඉසිගණස්ස නප්පහොති, ත්වං ඉමං ඉසිගණං ගහෙත්වා මජ්ඣිරඤ්ඤො විජිතෙ කලප්පවුල්ලකතිගමං උපනිස්සාය වසාහී”ති ආහ. සො “සාධු”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා අනෙකසහස්සං ඉසිගණං ගහෙත්වා ගන්ත්වා තත්ථ වාසං කප්පෙයි. මනුස්සෙසු ආගන්ත්වා පබ්බජන්තෙසු පුන අස්සමො පරිපුරි. බොධිසත්තො මෙණ්ඩිස්සරං ආමන්තෙත්වා, “මෙණ්ඩිස්සර, ත්වං ඉමං ඉසිගණං ආදාය සුරට්ඨජනපදස්ස සීමන්තරෙ සාතොදිකා නාම නදී අත්ථී, තස්සා තීරෙ වසාහී”ති උය්‍යාපෙයි, පුන කපිට්ඨකඅස්සමො පරිපුරි. එතෙනුපායෙන තතියවාගෙ පබ්බතං ආමන්තෙත්වා “පබ්බත, ත්වං මහාඅට්ඨියං අඤ්ජනපබ්බතො නාම අත්ථී, තං උපනිස්සාය වසාහී”ති පෙසෙයි. චතුත්ථවාගෙ කාළදෙවිලං ආමන්තෙත්වා “කාළදෙවිල, ත්වං දක්ඛිණපථෙ අවන්තිරට්ඨෙ සනසෙලපබ්බතො නාම අත්ථී, තං උපනිස්සාය වසාහී”ති පෙසෙයි. පුන කපිට්ඨකඅස්සමො පරිපුරි, පඤ්චසු යානෙසු අනෙකසතසහස්සඉසිගණො අහොසී. කිසවච්ඡො පන මහාසත්තං ආපුච්ඡිත්වා දණ්ඩකිරඤ්ඤො විජිතෙ කුම්භවතිනගරං නාම අත්ථී, තං උපනිස්සාය උය්‍යානෙ විහාසී. නාරදො මජ්ඣමදෙසෙ අඤ්ජනගිරිනාමකෙ පබ්බතජාලන්තරෙ විහාසී. අනුසිස්සො පන මහාසත්තස්ස සන්තිකෙව අහොසී.

තස්මිං කාලෙ දණ්ඩකිරාජා එකං ලද්ධසක්කාරං ගණිකං යානා වාවෙසී. සා අත්තනො ධම්මතාය විචරන්ති උය්‍යානං ගන්ත්වා කිසවච්ඡතාපසං දිස්වා “අයං කාළකණ්ණි හවිස්සති, ඉමස්ස සරීරෙ කලිං පවාහෙත්වා ත්හත්වා ගමිස්සාමී”ති දන්තකට්ඨං බාදිත්වා සබ්බපයමං තස්සුපරි බහලබ්බෙලං නිට්ඨුහන්ති කිසවච්ඡතාපසස්ස ජටන්තරෙ නිට්ඨුහිත්වා දන්තකට්ඨමිපිස්ස සීසෙයෙව බිපිත්වා සයං සීසං ත්හාගිත්වා ගතා. රාජාපි තං සරිත්වා පුන පාකතිකමෙව අකාසී. සා මොහවුල්හා හුත්වා “කාළකණ්ණිසරීරෙ කලිං පවාහෙත්වා මමපි රාජා පුන යානෙ යපෙනි මයා යසො ලද්ධො”ති සඤ්ඤමකාසී. තතො නවිරස්සෙව රාජා පුරොහිතං යානතො වාවෙසී. සො

තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා “ත්වං කෙන කාරණෙන පුන යානං ලහසී”ති ප්‍රවීඡි. අට්ඨස්ස සා “රාජ්‍යායානෙ කාලකණ්ණිසරීරෙ කලිස්ස පවාහිතත්තා”ති ආරොවෙසී. පුරොහිතො ගන්ත්වා තට්ඨ තස්ස සරීරෙ කලිං පවාහෙසී, තම්පි රාජා පුන යානෙ යපෙසී. අට්ඨස්ස අපරහාගෙ පච්චන්තො කුප්පි. සො සෙනඬගපරිවුතො යුද්ධාය නික්ඛමී. අථ නං මොහමුල්ලො පුරොහිතො, “මහාරාජ, කිං තුම්හෙ ජයං ඉච්ඡට්, උදාහු පරාජය”න්ති ප්‍රවීඡිත්වා “ජය”න්ති වුත්තෙ – “තෙන හි රාජ්‍යායානෙ කාලකණ්ණි වසති, තස්ස සරීරෙ කලිං පවාහෙත්වා යාහී”ති ආහ. සො තස්ස කථං ගහෙත්වා “යෙ මයා සද්ධිං ආගච්ඡන්ති, තෙ උයායානෙ කාලකණ්ණිසරීරෙ කලිං පවාහෙත්තු”ති වත්වා උයායානං පවිසිත්වා දන්තකට්ඨං බාදිත්වා සබ්බපයමං සයමෙව තස්ස ජටන්තරෙ බෙළං නිට්ඨුහිත්වා දන්තකට්ඨඤ්ච බිපිත්වා සිසං න්හායි. බලකායොපිස්ස තථා අකාසී.

තස්මිං පක්කන්තෙ සෙනාපති ගන්ත්වා තාපසං දිස්වා දන්තකට්ඨාදීනි නීහරිත්වා සාධුකං න්හාපෙත්වා “හන්තෙ, රඤ්ඤො කිං භවිස්සතී”ති ප්‍රවීඡි. ආවුසා මය්හං මනොපදොසො නත්ථී, දෙවතා පන කුපිතා ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ සකලරට්ඨං අරට්ඨං කරිස්සන්ති, ත්වං පුත්තදාරං ගහෙත්වා සීසං පලායිත්වා අඤ්ඤත්ථ යාහීති. සො හීතතසිතො ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසී, රාජා තස්ස වචනං න ගණ්හී. සො නිවත්තිත්වා අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා පුත්තදාරං ආදාය පලායිත්වා අඤ්ඤං රට්ඨං අගමාසී. සරහඬගසත්ථා තං කාරණං ඤත්වා ද්වෙ තරුණතාපසෙ පෙසෙත්වා “කිසවච්ඡං මඤ්චසිවිකාය ආනෙථා”ති ආකාසෙන ආණාපෙසී. රාජා යුජ්ඣිත්වා වොරෙ ගහෙත්වා නගරමෙව පච්චාගමී. තස්මිං ආගතෙ දෙවතා පයමං දෙවං වස්සාපෙසුං, වස්සොසෙන සබ්බකුණපෙසු අවහටෙසු සුද්ධවාලුකවස්සං වස්සී, සුද්ධවාලුකමත්ථකෙ දිබ්බපුජ්චවස්සං වස්සී, දිබ්බපුජ්චමත්ථකෙ මාසකවස්සං, මාසකමත්ථකෙ කහාපණවස්සං, කහාපණමත්ථකෙ දිබ්බාහරණවස්සං වස්සී, මනුස්සා සොමනස්සජ්ජත්තා හිරඤ්ඤසුවණ්ණාහරණානි ගණ්හිතුං ආරහිංසු. අථ තෙසං සරීරෙ සම්පජ්ජලිතං නානජ්ජකාරං ආවුධවස්සං වස්සී, මනුස්සා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡීජ්ජිංසු. අථ තෙසං උපරි මහන්තමහන්තා චිතච්චිතඬගාරා පතිංසු, තෙසං උපරි මහන්තමහන්තානි පජ්ජලිතපබ්බතකුටානි පතිංසු, තෙසං උපරි සට්ඨිහත්ථට්ඨානං පුරයන්තං සුබ්බමවාලුකවස්සං වස්සී. එවං සට්ඨියොජනට්ඨානං අරට්ඨං අහොසී, තස්ස එවං අරට්ඨභාවො සකලජම්බුදිපෙ පඤ්ඤායි.

අථ තස්ස රට්ඨස්ස අනන්තරරට්ඨාධිපතිනො කාලිඬගො, අට්ඨකො, හීමරළොති තයො රාජානො චින්තයිංසු – “පුබ්බෙ බාරාණසියං කලාබ්‍රුකාසිකරාජා ඛන්තිවාදිතාපසෙ අපරජ්ඣිත්වා පථවිං පච්චියොති සුයති, තථා “නාළිකෙරරාජා තාපසෙ සුනබ්බෙහි බාදාපෙත්වා, සහස්සබාහු අජ්ජුනො ව අඬගීරසෙ අපරජ්ඣිත්වා, ඉදානි දණ්ඩකිරාජා කිසවච්ඡෙ

අපරජ්ඣිත්වා සහ රටියෙන විනාසං පත්තො”ති සුයති. ඉමෙසං පන චතුත්තං රාජුතං නිබ්බත්තට්ඨානං මයං න ජානාම, තං නො යපෙත්වා සරහඬගසත්ථාරං අඤ්ඤො කථෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, තං උපසඬකමිත්වා ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිස්සාමා”ති. තෙ තයොපි මහත්තෙන පරිවාරෙන පඤ්ඤපුච්ඡනත්ථාය නික්ඛමිංසු. තෙ පන “අසුකොපි නික්ඛත්තො”ති න ජානන්ති, එකෙකො “අහමෙව ගච්ඡාමි”ති මඤ්ඤති, තෙසං ගොධාවරිනදිත්තො අවිදුරෙ සමාගමො අහොසි. තෙ රථෙහි ඔතරිත්වා තයොපි එකමෙව රථං අභිරුය්හ ගොධාවරිනදිත්තීරං සම්පාපුණිංසු.

තස්මිං බණ්ණෙ සක්කො පණ්ඩුකම්බලසිලාසනෙ නිසිත්තො සත්ත පඤ්ඤෙ විත්තෙත්වා “ඉමෙ පඤ්ඤෙ යපෙත්වා සරහඬගසත්ථාරං අඤ්ඤො සදෙවකෙ ලොකෙ කථෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, තං ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිස්සාමි, ඉමෙපි තයො රාජානො සරහඬගසත්ථාරං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං ගොධාවරිනදිත්තීරං පත්තා, එතෙසං පඤ්ඤෙපි අහමෙව පුච්ඡිස්සාමි”ති ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවතාහි පරිවුතො දෙවලොකතො ඔතරි. තං දිවසමෙව කිසවච්ඡො කාලමකාසි. තස්ස සරීරකිව්චං කාරෙතුං චතුසු යානෙසු අනෙකසහස්සා ඉසයො තත්ථෙව ගන්ත්වා පඤ්චසු යානෙසු මණ්ඩපඤ්ච කාරෙත්වා අනෙකසහස්සා ඉසිගණා කිසවච්ඡස්ස තාපසස්ස චන්දනචිතකං කත්වා සරීරං ඤාපෙසුං. ආලාභනස්ස සමන්තා අඩ්ඨයොජනමත්තෙ යානෙ දිබ්බකුසුමවස්සං වස්සි. මහාසත්තො තස්ස සරීරනික්ඛෙපං කාරාපෙත්වා අස්සමං පටිසිත්වා තෙහි ඉසිගණෙහි පරිවුතො නිසීදි. තෙසමපි රාජුතං නදිත්තීරං ආගතකාලෙ මහාසෙනාවාහනතුරියසද්දො අහොසි. මහාසත්තො තං සුත්වා අනුසිස්සං තාපසං ආමන්තෙත්වා “තාත, ත්වං ගන්ත්වා තාව ජානාහි, කිං සද්දො නාමෙසො”ති ආහ. සො පාතියසං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා තෙ රාජානො දිස්වා පුච්ඡනවසෙන පයමං ගාථමාහ —

50.

“අලඬකතා කුණ්ඩලිනො සුවත්ථා, වෙළරියමුත්තාථරුඛග්ගඛන්ධා;
රථෙසහා තිට්ඨථ කෙ නු තුමිහෙ, කථං වො ජානන්ති
මනුස්සලොකෙ”ති.

තත්ථ වෙළරියමුත්තාථරුඛග්ගඛන්ධාති වෙළරියමණ්හි වෙව මුත්තාලම්බකෙහි ව අලඬකතථරුහි ඛග්ගරතනෙහි සමන්තාගතා. තිට්ඨථාති එකස්මිං රථෙ තිට්ඨථ. කෙ නුති කෙ නාම තුමිහෙ, කථං වො සඤ්ජානන්තිති?

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා රථා ඔතරිත්වා චන්දිත්වා අට්ඨංසු. තෙසු අට්ඨකරාජා තෙන සද්ධිං සල්ලපත්තො දුතියං ගාථමාහ —

51.

“අහමට්ඨකො හිමරථො පනායං, කාලිඬගරාජා පන උග්ගතොයං;

සුසඤ්ඤතානං ඉසීනං දස්සනාය, ඉධාගතා පුච්ඡිතායෙමිහ පඤ්ඤෙ’ති.

තත්ථ උග්ගතොති චන්දො විය සුරියො විය ච පාකටො පඤ්ඤාතො. සුසඤ්ඤතානං ඉසීනන්ති, හන්තෙ, න මයං වනකීළාදීනං අත්ථාය ආගතා, අථ බො කායාදීහි සුසඤ්ඤතානං සීලසම්පන්නානං ඉසීනං දස්සනත්ථාය ඉධාගතා. පුච්ඡිතායෙමිහ පඤ්ඤෙති සරහඬගසත්ථාරං පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතං එමිහ, ආගතාමහාති අත්ථො. ය-කාරො බ්‍යඤ්ජනසන්ධිකරොති වෙදිතබ්බො.

අථ නෙ තාපසො “සාධු මහාරාජා, ආගන්තබ්බට්ඨානඤ්ඤෙව ආගතත්ථ, තෙන හි ත්භත්වා විස්සමිත්වා අස්සමපදං පටිසිත්වා ඉසිගණං චන්දිත්වා සරහඬගසත්ථාරමෙව පඤ්ඤං පුච්ඡ්වා”ති තෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා පානීයසං උක්ඛිපිත්වා උදකපෙවෙ පුඤ්ජන්තො ආකාසං ඔලොකෙන්තො සක්කං දෙවරාජානං දෙවගණපරිවුතං එරාවණක්ඛන්ධවරගතං ඔතරන්තං දිස්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො තතියං ගාථමාහ —

52.

“වෙහායසං තිට්ඨසි අන්තලික්ඛෙ, පථද්ධුනො පන්තරසෙව චන්දො;
පුච්ඡාමි තං යක්ඛ මහානුභාව, කතං තං ජානන්ති මනුස්සලොකෙ”ති.

තත්ථ වෙහායසන්ති අබ්භුග්ගන්ත්වා අන්තලික්ඛෙ ආකාසෙ තිට්ඨසි. පථද්ධුනොති පථද්ධගතො, අද්ධපෙට්ඨ ගගනමජ්ඣෙකෙ ධීතොති අත්ථො.

තං සුත්වා සක්කො චතුත්ථං ගාථමාහ —

53.

“යමාහු දෙවෙසු ‘සුජම්පතී’ති, ‘මසවා’ති තං ආහු මනුස්සලොකෙ;
ස දෙවරාජා ඉදමජ්ජ පත්තො, සුසඤ්ඤතානං ඉසීනං දස්සනායා”ති.

තත්ථ ස දෙවරාජාති සො අහං සක්කො දෙවරාජා. ඉදමජ්ජ පත්තොති ඉදං යානං අජ්ජ ආගතො. දස්සනායාති දස්සනත්ථාය චන්දනත්ථාය සරහඬගසත්ථාරඤ්ඤෙව පඤ්ඤං පුච්ඡනත්ථායාති ආහ.

අථ තං අනුසිස්සො “සාධු, මහාරාජ, තුම්හෙ පච්ඡා ආගච්ඡ්වා”ති චත්වා පානීයසං ආදාය අස්සමපදං පටිසිත්වා පානීයසං පටිසාමෙත්වා තිණ්ණං රාජුතං දෙවරාජස්ස ච පඤ්ඤපුච්ඡනත්ථාය ආගතභාවං මහාසත්තස්ස ආරොචෙසි. සො ඉසිගණපරිවුතො මහාවිසාලමාළකෙ නිසීදි. තයො

රාජානො ආගන්ත්වා ඉසිගණං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. සක්කොපි ඔතරිත්වා ඉසිගණං උපසඬකම්ත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ යිතො ඉසිගණං වණ්ණෙත්වා වන්දමානො පඤ්චමං ගාථමාහ —

54.

“දුරෙ සුතා නො ඉසයො සමාගතා, මහිද්ධිකා ඉද්ධිගුණුපපන්නා;
වන්දාමි තෙ අයිරෙ පසන්නවිත්තො, යෙ ජීවලොකෙත්ථ
මනුස්සසෙට්ඨා”ති.

තත්ථ දුරෙ සුතා නොති, හන්තෙ, අම්හෙහි තුම්හෙ දුරෙ දෙවලොකෙ යිතෙහියෙව සුතාති මමායන්තො එවමාහ. ඉදං වුත්තං හොති — ඉමෙ ඉධ සමාගතා අම්භාකං ඉසයො දුරෙ සුතා යාව බ්‍රහ්මලොකා විස්සුතා පාකටාති. මහිද්ධිකාති මහානුභාවා. ඉද්ධිගුණුපපන්නාති පඤ්චවිධෙන ඉද්ධිගුණෙන සමන්නාගතා. අයිරෙති, අයො. යෙති යෙ තුම්හෙ ඉමස්මිං ජීවලොකෙ මනුස්සසෙට්ඨ සෙට්ඨාති.

එවං ඉසිගණං වණ්ණෙත්වා සක්කො ජ නිසජ්ජදොසෙ පරිහරන්තො එකමන්තං නිසීදි. අථ නං ඉසිනං අධොවාතෙ නිසින්තං දිස්වා අනුසිස්සො ජට්ඨං ගාථමාහ —

55.

“ගන්ධො ඉසිනං විරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡති මාලුතෙන;
ඉතො පටික්කම්ම සහස්සනෙත්ත, ගන්ධො ඉසිනං අසුචි
දෙවරාජා”ති.

තත්ථ විරදික්ඛිතානන්ති විරපබ්බජිතානං. පටික්කම්මාති පටික්කම අපෙහි. සහස්සනෙත්තාති ආලපනමෙතං. සක්කො හි අමච්චසහස්සෙහි වින්තිතං අත්ථං එකකොච පස්සති, තස්මා “සහස්සනෙත්තො”ති වුච්චති. අථ වා සහස්සනෙත්තානං පන දෙවානං දස්සනුපචාරාතික්කමනසමත්ථොති සහස්සනෙත්තා. අසුචීති සෙදමලාදීහි පරිභාවිතත්තා දුග්ගන්ධො, තුම්හෙ ච සුචිකාමා, තෙන වො එස ගන්ධො බාධතීති.

තං සුත්වා සක්කො ඉතරං ගාථමාහ —

56.

“ගන්ධො ඉසිනං විරදික්ඛිතානං, කායා වුතො ගච්ඡතු මාලුතෙන;
විචිත්තපුප්ඵං සුරහිංව මාලං, ගන්ධඤ්ච එතං පාටිකඬ්ඛාම හන්තෙ;
න හෙත්ථ දෙවා පටික්කුලසඤ්ඤිතො”ති.

තත්ථ ගච්ඡතුති යථාසුඛං පවත්තතු, නාසපුටං නො පහරතුති අත්ථො. පාටිකඬ්ඛාමාති ඉච්ඡාම පත්ථෙම. එත්ථාති එතස්මිං ගන්ධෙ දෙවා

ජිගුච්ඡසඤ්ඤිතො න භොන්ති. දුස්සිලෙයෙව හි දෙවා ජිගුච්ඡන්ති, න සිලවන්තෙති.

එවඤ්ච පන චත්වා “භන්තෙ, අනුසිස්ස අහං මහන්තෙන උස්සාහෙන පඤ්භං පුච්ඡිතුං ආගතො, ඔකාසං මෙ කරොහි”ති ආහ. සො තස්ස චචනං සුත්වා උට්ඨායාසනා ඉසිගණං ඔකාසං කරොන්තො ගාථාද්වයමාහ —

57.

“පුරින්දදො භූතපතී යසස්සී, දෙවානම්න්දො සක්කො මසවා සුජම්පති;

ස දෙවරාජා අසුරගණප්පමද්දනො, ඔකාසමාකඨිඛති පඤ්භං පුච්ඡිතුං.

58.

“කො නෙවිමෙසං ඉධ පණ්ඩිතානං, පඤ්භෙ පුට්ඨො නිපුණො බ්‍යාකරිස්සති;

තිණඤ්ච රඤ්ඤං මනුජාධිපානං, දෙවානම්න්දස්ස ව වාසවස්සා”ති.

තත්ථ “පුරින්දදො”තිආදීනි සක්කස්සෙව ගුණනාමානි. සො හි පුරෙ දානං දින්නත්තා පුරින්දදො, භූතෙසු ජෙට්ඨකත්තා භූතපතී, පරිවාරසම්පදාය යසස්සී, පරමිස්සරතාය දෙවානම්න්දො, සත්තන්තං චත්තපදානං සුට්ඨු කතත්තා සක්කො, පුරිමජාතිවසෙන මසවා, සුජාය අසුරකඤ්ඤාය පතිභාවෙන සුජම්පති, දෙවානං රඤ්ජනතාය දෙවරාජා. කො නෙවාති කො නු එව. නිපුණෙති සණ්භසුබ්බමෙ පඤ්භෙ. රඤ්ඤන්ති රාජුනං. ඉමෙසං චතුන්නං රාජුනං මනං ගහෙත්වා කො ඉමෙසං පණ්ඩිතානං ඉසීනං පඤ්භෙ කටෙස්සති, පඤ්භං නෙසං කටෙතුං සමත්ථං ජානාටාති වදති.

තං සුත්වා ඉසිගණො, “මාරිස, අනුසිස්ස ත්වං පථවියං යත්වා පථවිං අපස්සන්තො විය කටෙසි, යථෙත්වා සරහඨිගසත්ථාරං කො අඤ්ඤො එතෙසං පඤ්භං කටෙතුං සමත්ථො”ති චත්වා ගාථමාහ —

59.

“අයං ඉසි සරහඨිගො තපස්සී, යතො ජාතො විරතො මෙටුනස්මා;
ආචෙරපුත්තො සුවිනිතරූපො, සො නෙසං පඤ්භානි
වියාකරිස්සති”ති.

තත්ථ සරහඨිගොති සරෙ බිපිත්වා ආකාසෙ සරපාසාදාදීනි කත්වා පුන එකෙන සරෙන තෙ සරෙ පාතෙන්නො හඨිගවිහඨිගෙ අකාසීති සරහඨිගො. මෙටුනස්මාති මෙටුනධම්මතො. සො කීර මෙටුනං අසෙවිත්වා පබ්බජිතො. ආචෙරපුත්තොති රඤ්ඤො ආචරියස්ස පුරොහිතස්ස පුත්තො.

එවඤ්ච පන වත්වා ඉසිගණො අනුසිස්සං ආහ - “මාරිස, ත්වමෙව සත්ථාරං වන්දිත්වා ඉසිගණස්ස වචනෙන සක්කෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤකථනාය ඔකාසං කාරෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ඔකාසං කාරෙන්නො අනන්තරං ගාථමාහ -

60.

“කොණ්ඩඤ්ඤ පඤ්භානි වියාකරොහි, යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරූපා;
කොණ්ඩඤ්ඤ එසො මනුජෙසු ධම්මො, යං වුද්ධමාගච්ඡති එස භාරො”ති.

තත්ථ කොණ්ඩඤ්ඤාති තං ගොත්තෙනාලපති. ධම්මොති සභාවො. යං වුද්ධන්ති යං පඤ්ඤාය වුද්ධං පුරිසං එස පඤ්භානං විස්සජ්ජනභාරො නාම ආගච්ඡති, එසො මනුජෙසු සභාවො, තස්මා වන්දිමසුරියසහස්සං උට්ඨාපෙන්නො විය පාකටං කත්වා දෙවරඤ්ඤො පඤ්භෙ කථෙහීති.

තතො මහාපුරිසො ඔකාසං කරොන්නො අනන්තරං ගාථමාහ -

61.

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු භොන්නො, යං කිඤ්චි පඤ්භං මනසාහිපත්ථිතං;
අහඤ්භි තං තං වො වියාකරිස්සං, ඤත්වා සයං ලොකමිමං පරඤ්චා”ති.

තත්ථ යං කිඤ්චිති න කෙවලං තුම්භාකංයෙව, අථ ඛො සදෙවකස්සපි ලොකස්ස යං මනසාහිපත්ථිතං, තං මං භවන්නො පුච්ඡන්තු. අහඤ්භි වො ඉධලොකනිස්සිතං වා පරලොකනිස්සිතං වා සබ්බං පඤ්භං ඉමඤ්ච පරඤ්ච ලොකං සයං පඤ්ඤාය සච්ඡිකත්වා කථෙස්සාමිති සබ්බඤ්ඤපචාරණං සම්පවාරෙසි.

එවං තෙන ඔකාසෙ කතෙ සක්කො අත්තනා අභිසඬ්ඛනං පඤ්භං පුච්ඡි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

62.

“තතො ච මසවා සක්කො, අත්ථදස්සි පුරින්දදො;
අපුච්ඡි පට්ඨං පඤ්භං, යඤ්චාසි අභිපත්ථිතං.

63.

“කිං සු වධිත්වා න කදාචි සොචති, කිස්සජ්ජනානං ඉසයො වණ්ණයන්ති;

කස්සිධ චුත්තං ඵරුසං ඛමෙථ, අක්ඛාහි මෙ කොණ්ඩඤ්ඤ ඵතමත්ථ”න්ති.

තත්ථ යඤ්චාසීති යං තස්ස මනසා අභිපත්ථිතං ආසි, තං පුච්ඡීති අත්ථො. ඵතන්ති ඵතං මයා පුච්ඡිතමත්ථං අක්ඛාහි මෙති ඵකගාථාය තයො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි.

තතො පරං බ්‍යාකරොන්තො ආහ -

64.

“කොධං වධිත්වා න කදාපි සොචති, මක්ඛජ්ජහානං ඉසයො වණ්ණයන්ති;
සබ්බෙසං චුත්තං ඵරුසං ඛමෙථ, ඵතං ඛන්තිං උත්තමමාහු සන්තො”ති.

තත්ථ කොධං වධිත්වාති කොධං මාරෙත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා. සොචන්තො හි පටිසචිත්තෙනෙව සොචති, කොධාභාවා කුතො සොකො. තෙන චුත්තං “න කදාපි සොචති”ති. මක්ඛජ්ජහානන්ති පරෙහි අත්තනො කතගුණමක්ඛනලක්ඛණස්ස අකතඤ්ඤභාවසඩ්ඛාතස්ස මක්ඛස්ස පහානං ඉසයො වණ්ණයන්ති. සබ්බෙසන්ති භීනමජ්ඣක්කට්ඨානං සබ්බෙසමපි ඵරුසං වචනං ඛමෙථ. සන්තොති පොරාණකා පණ්ඩිතා ඵචං කථෙත්ති.

සක්කො ආහ -

65.

“සක්කා උභින්නං වචනං තිතික්ඛිතුං, සදිසස්ස වා සෙට්ඨතරස්ස වාසි;
කථං නු භීනස්ස වචො ඛමෙථ, අක්ඛාහි මෙ කොණ්ඩඤ්ඤ ඵතමත්ථ”න්ති.

සරහඩ්ඪගො ආහ -

66.

“භයා හි සෙට්ඨස්ස වචො ඛමෙථ, සාරම්භහෙතු පන සාදිසස්ස;
යො වීධ භීනස්ස වචො ඛමෙථ, ඵතං ඛන්තිං උත්තමමාහු සන්තො”ති. -

ඵචමාදීනං ගාථානං වචනජ්ජට්ඨවචනවසෙන සම්ඛන්ධො වෙදිතබ්බො.

තත්ථ අක්ඛාහි මෙති, හන්තෙ කොණ්ඩඤ්ඤ, තුම්භෙහි ද්වෙ පඤ්ඤා සුකථිතා, ඵකො මෙ චිත්තං න ගණ්භාති, කථං සක්කා අත්තනො භීනතරස්ස වචනං අධිවාසෙතුං, තං මම අක්ඛාහීති පුච්ඡන්තො ඵචමාහ. ඵතං

බන්තින්ති යදෙනං ජාතිගොත්තාදිභීනස්ස වචනං බමනං, එතං බන්තිං උත්තමන්ති පොරාණකපණ්ඩිතා වදන්ති. යං පනෙනං ජාතිආදීහි සෙට්ඨස්ස භයෙන, සදිසස්ස කරණුත්තරියලක්ඛණෙ සාරම්භෙ ආදීනවදස්සනෙන බමනං, නෙසා අධිවාසනබන්ති නාමාති අත්ථො.

එවං චුත්තෙ සක්කො මහාසත්තං ආහ - “භන්තෙ, පයමං තුමභෙ ‘සබ්බෙසං චුත්තං ඵරුසං බමෙට්ඨ, එතං බන්තිං උත්තමමාහු සන්තො’ති වත්වා ඉදාති ‘යො වීධ භීනස්ස වචො බමෙට්ඨ, එතං බන්තිං උත්තමමාහු සන්තො’ති වදට්ඨ, න වො පුරිමෙන පච්ඡිමං සමෙති”ති. අථ නං මහාසත්තො, “සක්ක, පච්ඡිමං මයා ‘අයං භීනො’ති ඤත්වා ඵරුසවචනං අධිවාසෙන්තස්ස වසෙන චුත්තං, යස්මා පන න සක්කා රූපදස්සනමත්තෙන සත්තානං සෙට්ඨාදිභාවො ඤාතුං, තස්මා පුරිමං චුත්ත”න්ති වත්වා සත්තානං අඤ්ඤත්ව සංවාසා රූපදස්සනමත්තෙන සෙට්ඨාදිභාවස්ස දුට්ඨඤ්ඤායානං පකාසෙන්තො ගාථමාහ -

67.

“කථං විජඤ්ඤා චතුපත්ථරුපං, සෙට්ඨං සරික්ඛං අථවාපි භීතං;
විරූපරූපෙන වරන්ති සන්තො, තස්මා හි සබ්බෙසං වචො
බමෙට්ඨා”ති.

තත්ථ චතුපත්ථරුපන්ති චතුහි ඉරියාපට්ඨෙහි පටිච්ඡන්තසභාවං. විරූපරූපෙනාති විරූපානං ලාමකපුග්ගලානං රූපෙන උත්තමගුණා සන්තොපි විවරන්ති. ඉමස්මිං පනත්ථෙ මජ්ඣන්තිකත්ථෙරස්ස වත්ථු කට්ඨෙතබ්බං.

තං සුත්වා සක්කො නික්කඨිබ්බො හුත්වා, “භන්තෙ, එතාය නො බන්තියා ආනිසංසං කට්ඨෙහි”ති යාචි. අථස්ස මහාසත්තො ගාථමාහ -

68.

“න භෙතමත්ථං මහතීපි සෙනා, සරාජිකා යුජ්ඣමානා ලභෙට්ඨ;
යං බන්තිමා සප්පුරිසො ලභෙට්ඨ, බන්තිබලස්සුපසමන්ති වෙරා”ති.

තත්ථ එතමත්ථන්ති එතං වෙරවුපසමනිජ්ජපිසසභාවසඨිබ්බානං අත්ථං.

එවං මහාසත්තෙන බන්තිගුණෙ කථිතෙ තෙ රාජානො වින්තයිංසු - “සක්කො අත්තනොව පඤ්ඤෙහ පුච්ඡති, අම්භාකං පුච්ඡනොකාසං න දස්සති”ති. අථ නෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා සක්කො අත්තනා අභිසඨිබ්බෙන චත්තාරො පඤ්ඤෙහ යපෙත්ථාව තෙසං කඨිබ්බං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ -

69.

“සුභාසිතං තෙ අනුමොදියාන, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තදිඨ්ඨි ඛුහි;

යථා අහුං දණ්ඩකී නාළිකෙරො, අථඡ්ඡනො කලාබු වාපි රාජා;
තෙසං ගතිං බුහි සුපාපකම්මිනං, කත්ථුපපන්නා ඉසීනං
විහෙයකා”ති.

තත්ථ අනුමොදියානාති ඉදං මයා පුට්ඨානං තිණ්ණං පඤ්භානං
විස්සජ්ජනසංඛාරං තච සුභාසිතං අනුමොදිත්වා. යථා අහුන්ති යථා
චත්තාරො ජනා අහෙසුං. කලාබු වාති කලාබුරාජා ච. අථඡ්ඡනොති අථ
අඡ්ඡනරාජා.

අථස්ස විස්සජ්ජෙන්නො මහාසත්තො පඤ්ච ගාථායො අභාසි -

70.

“කිසඤ්ඤි වච්ඡං අවකිරිය දණ්ඩකී, උච්ඡින්නමුලො සජනො
සරට්ඨො;
කුක්කුළනාමෙ නිරයම්භි පච්චති, තස්ස ඵුලිඨගාති පතන්නි කායෙ.

71.

“යො සඤ්ඤතෙ පබ්බජිතෙ අහෙයයි, ධම්මං භණන්තෙ සමණෙ
අද්දසකෙ;
තං නාළිකෙරං සුනවා පරත්ථං සඬගම්ම බාදන්නි විචන්දමානං.

72.

“අථඡ්ඡනො නිරයෙ සත්තිසුලෙ, අවංසිරො පතිතො උද්ධංපාදො;
අඬගිරිසං ගොතමං හෙයයිත්වා, බන්නිං තපස්සිං චිරබ්බමචාරිං.

73.

“යො බණ්ඩසො පබ්බජිතං අප්පෙදයි, බන්නිං වදන්තං සමණං
අද්දසකං;
කලාබුවිචිං උපපජ්ජ පච්චති, මහාපතාපං කට්ඨකං භයානකං.

74.

“ඵතාති සුත්වා නිරයාති පණ්ඩිතො, අඤ්ඤාති පාපිට්ඨතරාති
චෙත්ථ;
ධම්මං චරෙ සමණබ්බාහ්මණෙසු, ඵවංකරො සග්ගමුපෙති යාන”න්ති.

තත්ථ කිසන්ති අප්පමංසලොභිතත්තා කිසසරීරං. අවකිරියාති
අවකිරිත්වා නිට්ඨුභනදන්තකට්ඨපාතනෙන තස්ස සරීරෙ කලිං පවාහෙත්වා.
උච්ඡින්නමුලොති උච්ඡින්නමුලො හුත්වා. සජනොති සපරිසො.
කුක්කුළනාමෙ නිරයම්භිති යොජනසතප්පමාණෙ කප්පසණ්ඨිතෙ
උණ්භජාරිකනිරයෙ. ඵුලිඨගාතීති විතච්චිතඬගාරා. තස්ස කිර තත්ථ
උණ්භකුක්කුලෙ නිමුග්ගස්ස නචභි වණුමුබෙහි උණ්භා ජාරිකා පච්චන්ති,

සීසෙ මහත්තමහත්තා අඬගාරා පතන්ති. තෙසං පන පතනකාලෙ සකලසරීරං දීපරුක්ඛො විය ජලති, බලවච්චෙදනා චත්තන්ති. සො අධිවාසෙත්තුං අසක්කොත්තො මහාවිරවං රචති. සරහඬගසත්ථා පථවිං භින්දිත්වා තං තත්ථ තථාපච්චමානං දස්සෙසි, මහාජනො භයසන්තාසමාපජ්ජී. තස්ස අතිවිය භීතභාවං ඤාත්වා මහාසත්තො තං නිරයං අන්තරධාපෙසි.

ධම්මං භණන්තෙති දසකුසලකම්මපථධම්මං භාසන්තෙ. සමණෙති සම්මතපාපෙ. අද්දසකෙති නිරපරාධෙ. නාලිකෙරන්ති එවංනාමකං රාජානං. පරත්ථාති පරලොකෙ නිරයෙ නිබ්බත්තං. සඬගම්මාති ඉතො චිතො ච සමාගන්ත්වා ඡින්දිත්වා මහත්තමහත්තා සුනඛා බාදන්ති. තස්මිං කිර කලිඬගරට්ඨෙ දන්තපුරනගරෙ නාලිකෙරෙ නාම රඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරයමානෙ එකො මහාතාපසො පඤ්චසතතාපසපරිවුතො හිමවන්තා ආගම්ම රාජ්‍යායානෙ වාසං කප්පෙත්වා මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙසි. “ධම්මිකතාපසො උය්‍යානෙ වසති”ති රඤ්ඤොපි ආරොචයිංසු. රාජා පන අධම්මිකො අධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සො අමච්චෙසු තාපසං පසංසන්තෙසු “අහම්පි ධම්මං සුඤ්ඤාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා තාපසං චන්දිත්වා නිසීදි. තාපසො රඤ්ඤො සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොත්තො “කිං, මහාරාජ, ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, ජනං න පිළෙසි”ති ආහ. සො තස්ස කුජ්ඣිත්වා “අයං කුට්ඨට්ඨො එත්තකං කාලං නාගරානං සන්තිකෙ මමඤ්ඤෙව අගුණං කට්ඨෙ මඤ්ඤෙ, හොතු ජාතිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “ස්වෙ අමහාකං සරද්ධාරං ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ පුරාණගුලස්ස වාටියො පරිපූරාපෙත්වා තාපසෙසු ආගතෙසු තෙසං භික්ඛාභාජනානි ගුලස්ස පුරාපෙත්වා ද්ධාරං පිදහාපෙත්වා මුසලානි ච ලොහදණ්ඨෙ ච ගාභාපෙත්වා ඉසීනං සීසානි භින්දාපෙත්වා ජට්ඨාසු ගාභාපෙත්වා කඬ්ඨාපෙත්වා සුනබ්බෙහි බාදාපෙත්වා තත්ථෙව භින්තං පථවිං පටිසිත්වා සුනබ්බමහානිරයෙ නිබ්බත්තති, තත්ත්වස්ස තිගාචුතජ්ජමාණසරීරං අහොසි. අථ නං මහත්තමහත්තා මහාහත්ථිජ්ජමාණා පඤ්චවණ්ණා සුනඛා අනුබන්ධිත්වා ඩංසිත්වා නවයොජනාය ජලිතඅයපථවියා පාතෙත්වා මුඛපුරං ලුඤ්චන්තා විජ්චන්දමානං බාදිංසු. මහාසත්තො පථවිං ද්විධා භින්දිත්වා තං නිරයං දස්සෙත්වා මහාජනස්ස භීතභාවං ඤාත්වා අන්තරධාපෙසි.

අථජ්ජුනොති සහස්සබාහුරාජා. අඬගීරසන්ති අඬගෙහි රංසීනං නිච්ඡරණතො එවංලද්ධනාමං. හෙය්යිත්වාති විහෙයෙත්වා විසපිතකණ්ඨෙන විජ්ඣිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා. සො කිර අජ්ජුනො නාම රාජා මහිසකරට්ඨෙ කෙතකරාජධානියං රජ්ජං කාරෙත්තො මීගවං ගන්ත්වා මීගෙ වධිත්වා අඬගාරපක්කමංසං බාදන්තො විවරි. අට්ඨකදිවසං මීගානං ආගමනට්ඨානෙ කොට්ඨකං කත්වා මීගෙ ඔලොකයමානො අට්ඨාසි. තදා සො තාපසො තස්ස රඤ්ඤො අවිදුරෙ එකං කාරරුක්ඛං අභිරුහිත්වා එලානි ඔවිනන්තො ඔවිනිතඵලසාඛං මුඤ්චි. තස්සා විස්සට්ඨාය

සද්දෙන තංයානං පත්තා මිගා පලායිංසු. රාජා කුජ්ඣිත්වා තාපසං විසමිස්සිතෙන සල්ලෙන විජ්ඣා. සො පරිගලිත්වා පතන්තො මත්ථකෙන බදිරබාණුකං ආසාදෙන්වා සුලග්ගෙයෙව කාලමකාසි. රාජා තඨබණ්ණෙයෙව ද්විධා හින්තං පථවිං. පවිසිත්වා සත්තිසුලනිරයෙ නිබ්බත්ති, තිගාචුතප්පමාණං සරීරං අහොසි. තත්ත තං නිරයපාලා ජලිතෙහි ආවුධෙහි කොට්ටෙන්වා ජලිතං අයපබ්බතං ආරොපෙන්ති. පබ්බතමත්ථකෙ ධීතකාලෙ වාතො පහරති, සො වාතප්පහාරෙන පරිගලිත්වා පතති. තස්මිං බණ්ණ හෙට්ඨා නවයොජනාය ජලිතඅයපථවියා මහාතාලක්ඛන්ධප්පමාණං ජලිතං අයසුලං උට්ඨහති. සො සුලග්ගමත්ථකෙයෙව ආසාදෙන්වා සුලාචුතො තිට්ඨති. තස්මිං බණ්ණ පථවී ජලති, සුලං ජලති, තස්ස සරීරං ජලති. සො තත්ථ මහාරවං රවන්තො පවිචති. මහාසත්තො පථවිං ද්විධා කත්වා තං නිරයං දස්සෙන්වා මහාජනස්ස භීතභාවං ඤත්වා අන්තරධාපෙසි.

බණ්ඩසොති චත්තාරො හත්ථපාදෙ කණ්ණනාසඤ්ච බණ්ඩාබණ්ඩං කත්වා. අද්දසකන්ති නිරපරාධං. තථා ඡෙදාපෙන්වා ද්විති කසාහි පහාරසහස්සෙහි තාලාපෙන්වා ජටාසු ගහෙන්වා ආකඩ්ඨාපෙන්වා පටිකුජ්ජං නිපජ්ජාපෙන්වා පිට්ඨියං පණ්ණියා පහරිත්වා මහාදුක්ඛසමජ්ජිතං අකාසි. කලාබ්බවිචිත්ති කලාබ්බ අවිචිං. කටුකන්ති තිබ්ණවෙදනං, එවරූපං නිරයං උපපජ්ජිත්වා ඡන්තං ජාලානං අන්තරෙ පවිචති. විත්ථාරතො පන කලාබ්බරඤ්ඤො වත්ථු බන්තිවාදිජාතකෙ (ජා. 1.4.49-52) කථිතමෙව. අඤ්ඤාති පාපිට්ඨතරාති චෙන්ථාති එතෙහි නිරයෙහි පාපිට්ඨතරාති ච අඤ්ඤාති නිරයාති සුත්වා. ධම්මං චරෙති, සක්ක දෙවරාජ, පණ්ඩිතො කුලපුත්තො න කෙවලං එතෙයෙව චත්තාරො නිරයා, එතෙයෙව ච රාජානො නෙරයිකා, අථ බො අඤ්ඤෙපි නිරයා, අඤ්ඤෙපි ච රාජානො නිරයෙසු උප්පන්නාති විදිත්වා චතුපච්චයදානධම්මිකාරක්ඛාවරණසංවිධානසඬ්ඛානං සමණබ්‍රාහ්මණෙසු ධම්මං චරෙය්‍යාති.

එවං මහාසත්තෙන චතුන්නං රාජුනං නිබ්බත්තට්ඨානෙන දස්සිතෙ තයො රාජානො නික්කඩ්ඛා අහෙසුං. තතො සක්කො අවසෙසෙ චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තො ගාථමාහ —

75.

“සුභාසිතං තෙ අනුමොදියාන, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තදිඬ්ඝ බ්‍රහ්මි;
කථංවිධං සීලවන්තං වදන්ති, කථංවිධං පඤ්ඤවන්තං වදන්ති;
කථංවිධං සප්පුරිසං වදන්ති, කථංවිධං නො සිරි නො ජහාති” ති.

තත්ථ කථංවිධං නො සිරි නො ජහාතීති කථංවිධං නු පුරිසං පටිලද්ධසිරි න ජහාතීති.

අථස්ස විස්සජ්ජෙන්තො මහාසත්තො චතස්සො ගාථායො අභාසි —

76.

“කායෙන වාචාය ව යොධ සඤ්ඤතො, මනසා ව කිඤ්චි න කරොති පාපං;
න අත්තහෙතු අලිකං භණෙති, තථාචිධං සීලවත්තං වදන්ති.

77.

“ගම්භීරපඤ්ඤං මනසාභිචිත්තයං, නාව්වාහිතං කම්ම කරොති ලුද්දං;
කාලාගතං අත්ථපදං න රිඤ්චති, තථාචිධං පඤ්ඤවත්තං වදන්ති.

78.

“යො වෙ කතඤ්ඤ කතවෙදි ධීරො, කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ව භොති;
දුබ්බස්ස සක්කච්ච කරොති කිච්චං, තථාචිධං සප්පුරිසං වදන්ති.

79.

“එතෙහි සබ්බෙහි ගුණෙහුපෙතො, සද්ධො මුදු සංවිභාගී වදඤ්ඤු;
සඬගාහකං සබ්ලං සණ්ඨවාචං, තථාචිධං නො සිරි නො ජහාති” ති.

තත්ථ “කායෙන” තිආදීති පදානි තිවිධසුචරිතද්වාරවසෙන චුත්තානි. න අත්තහෙතුති දෙසනාසීසමෙවෙනං, අත්තහෙතු වා පරහෙතු වා යසහෙතු වා ධනහෙතු වා ලාභහෙතු වා ආමිසකිඤ්චික්ඛහෙතු වා අලිකං න කට්ඨති අත්ථො. කාමඤ්චෙස අත්ථො “වාචාය සඤ්ඤතො” ති ඉමිනාව සිද්ධො, මුසාවාදිනො පන අකත්තබ්බං පාපං නාම නත්ථීති ගරුභාවදීපනත්ථං පුන එවමාහාති වෙදිතබ්බො. තං පුග්ගලං සීලවත්තං වදන්ති.

ගම්භීරපඤ්ඤන්ති අත්ථතො ව පාලිතො ව ගම්භීරං ගුල්භං පටිච්ඡන්තං සත්තුභස්සජාතක- (ජා. 1.7.46 ආදයො) සම්භවජාතක- (ජා. 1.16.138 ආදයො) මහාඋමඬගජාතකෙසු (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආගතසදිසං පඤ්ඤං. මනසාභිචිත්තයන්ති මනසා අභිචිත්තෙන්තො අත්ථං පටිච්ඡිකිත්වා චන්දසභස්සං සුරියසභස්සං උට්ඨාපෙන්තො විය පාකටං කත්වා යො කට්ඨං සක්කොතිති අත්ථො. නාව්වාහිතන්ති න අතිඅහිතං, හිතාතික්කන්තං ලුද්දං ඵරුසං සාහසිකකම්මඤ්ච යො න කරොතිති අත්ථො. ඉමස්ස පනත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං -

“න පණ්ඩිතා අත්තසුඛස්ස හෙතු, පාපානි කම්මානි සමාවරන්ති;
දුක්ඛෙන ඵුට්ඨා පිළිතාපි සන්තා, ඡන්දා දොසා ව න ජහන්ති ධම්ම” ති. -

භූරිපඤ්ඤො කට්ඨතබ්බො.

කාලාගතන්ති එත්ථ දානං දානබ්බකාලෙ, සීලං රක්ඛණකාලෙ, උපොසථං උපවාසකාලෙ, සරණෙසු පතිට්ඨානකාලෙ, පබ්බජිතකාලෙ, සමණධම්මකරණකාලෙ, විපස්සනාවාරස්මිං යුඤ්ජනකාලෙ වාති ඉමානි දානාදීනි සම්පාදෙන්තො කාලාගතං අත්ථපදං න රිඤ්චති න භාපෙති න ගලාපෙති නාම. තථාච්චිධන්ති සක්ක සබ්බඤ්ඤාබුද්ධා ච පච්චෙකබුද්ධා ච බොධිසත්තා ච පඤ්ඤවන්තං කථෙන්නා එවරූපං පුග්ගලං කථෙන්නි.

“යො වෙ”ති ගාථාය පරෙත අත්තනො කතගුණං ජානාතීති කතඤ්ඤා. එවං ඤාත්වා පන යෙනස්ස ගුණො කතො, තස්ස ගුණං පටිකරොත්තො කතවෙදී නාම. දුබ්බස්සාති අත්තනො සභායස්ස දුක්ඛජ්ජත්තස්ස දුක්ඛං අත්තති ආරොපෙන්වා යො තස්ස උජ්ජන්තකිච්චං සහත්ථෙත සක්කච්චං කරොති, බුද්ධාදයො එවරූපං සජ්ජුරිසං නාම කථෙන්නි. අපිච සජ්ජුරිසා නාම කතඤ්ඤා කතවෙදිතො භොන්තීති සතපත්තජාතක- (ජා. 1.3.85-87) චූළභංසජාතක- (ජා. 1.15.133 ආදයො) මහාභංසජාතකාදීනි (ජා. 2.21.89 ආදයො) කථෙතබ්බානි. එතෙහි සබ්බෙහීති සක්ක යො එතෙහි භෙට්ඨා චුත්තෙහි සීලාදීහි සබ්බෙහිපි ගුණෙහි උපෙතො. සද්ධොති ඔකජ්ජනසද්ධාය සමන්තාගතො. මුදුනි පියභාණි. සංවිභාගීති සීලසංවිභාගදානසංවිභාගාහිරතත්තා සංවිභාගී. යාවකානං වචනං ඤාත්වා දානවසෙන වදඤ්ඤා. චතුහි සඬගභවත්ථුහි තෙසං තෙසං සඬගණ්හනතො සඬගාහකං, මධුරවචනතාය සබ්බිලං, මට්ඨවචනතාය සණ්ඨවාචං තථාච්චිධං නු පුග්ගලං අධිගතයසසොහග්ගසඬබාතා සිරි තො ජහාති, නාස්ස සිරි විනස්සතීති.

එවං මහාසත්තො ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙන්තො විය චත්තාරො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙසි. තතො පරං සෙසපඤ්ඤානං පුච්ඡා ච විස්සජ්ජනඤ්ච භොති -

80.

“සුභාසිතං තෙ අනුමොදියාන, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තදිඬ්ඝ බුහි;
සීලං සිරිඤ්චාපි සතඤ්ච ධම්මං, පඤ්ඤඤ්ච කං සෙට්ඨතරං වදන්ති.

81.

“පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති, නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකානං;
සීලං සිරි වාපි සතඤ්ච ධම්මො, අන්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති.

82.

“සුභාසිතං තෙ අනුමොදියාන, අඤ්ඤං තං පුච්ඡාමි තදිඬ්ඝ බුහි;
කථංකරො කින්නිකරො කිමාවරං, කිං සෙවමානො ලහතීධ පඤ්ඤං;
පඤ්ඤාය දානිජ්ජට්ඨපදං වදෙහි, කථංකරො පඤ්ඤවා භොති මච්චො.

83.

“සෙවෙථ වුද්ධෙ නිපුණෙ බහුස්සුතෙ, උග්ගාහකො ච පරිපුච්ඡකො සියා;
සුණෙයා සක්කච්ච සුභාසිතානි, එවංකරො පඤ්ඤවා හොති මච්චො.

84.

“ස පඤ්ඤවා කාමගුණෙ අවෙක්ඛති, අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතො ච;
එවං විපස්සි පජ්ඣාති ඡන්දං, දුක්ඛෙසු කාමෙසු මහබ්භයෙසු.

85.

“ස විතරාගො පවිනෙයා දොසං, මෙත්තං චිත්තං භාවයෙ අප්පමාණං;
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං, අනින්දිතො බ්‍රහ්මමුපෙති යාන”න්ති.

තත්ථ සීලන්ති ආචාරසීලං. සිරිත්ති ඉස්සරියසිරිං. සතඤ්ච ධම්මන්ති සප්පුරිසධම්මං. පඤ්ඤන්ති සුපඤ්ඤං. එවං ඉමෙසං චතුත්තං ධම්මානං කතරං ධම්මං සෙට්ඨතරං වදන්තිති පුච්ඡති. පඤ්ඤා භීති, සක්ක, එතෙසු චතුසු ධම්මෙසු යා එසා පඤ්ඤා නාම, සාව සෙට්ඨා, ඉති බුද්ධාදයො කුසලා වදන්ති. යථා හි තාරකගණා චන්දං පරිවාරෙන්ති, චන්දොව තෙසං උත්තමො. එවං සීලඤ්ච සිරි වාපි සතඤ්ච ධම්මොති එතෙ තයොපි අන්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති පඤ්ඤවත්තමෙව අනුගච්ඡන්ති, පඤ්ඤාය එව පරිවාරා හොන්තිති අත්ථො.

“කථංකරො”තිආදීති අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානෙව. කථංකරොති කිං නාම කම්මං කරොන්තො කිං ආචරන්තො කිං සෙවමානො භජමානො පයිරුපාසමානො ඉධලොකෙ පඤ්ඤං ලභති, පඤ්ඤායමෙව පටිපදං වදෙහි, ජානිතුකාමොමිහි, කථංකරො මච්චො පඤ්ඤවා නාම හොතීති පුච්ඡති. වුද්ධෙති පඤ්ඤාවුද්ධිප්පත්තෙ පණ්ඩිතෙ. නිපුණෙති සුබ්‍රමකාරණජානනසම්මතේ. එවංකරොති යො පුග්ගලො එවං චුත්තප්පකාරෙ පුග්ගලෙ සෙවති භජති පයිරුපාසති, පාළිං උග්ගණ්හාති, පුනප්පුනං අත්ථං පුච්ඡති, පාසාණෙ ලෙඛං බණන්තො විය කඤ්චනනාළියා සිහවසං සම්පට්ච්ඡන්තො විය ඔහිතසොනො සක්කච්චං සුභාසිතානි සුණාති, අයං එවංකරො මච්චො පඤ්ඤවා හොතීති.

එවං මහාසත්තො පාචිනලොකධාතුතො සූරියං උට්ඨාපෙන්තො විය පඤ්ඤාය පටිපදං කථෙත්වා ඉදානි තස්සා පඤ්ඤාය ගුණං කථෙත්තො “ස පඤ්ඤවා”තිආදිමාහ. තත්ථ කාමගුණෙති කාමකොට්ඨාසෙ හුත්වා

අභාවටියෙන අනිච්චතො, දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං දුක්ඛානං චත්ථුභාවෙන දුක්ඛතො, අට්ඨනවුතියා රොගමුඛානං කාමෙ නිස්සාය උප්පත්තිසම්භවෙන රොගතො ච අවෙක්ඛති ඔලොකෙති, සො එවං විපස්සී එතෙහි කාරණෙහි කාමානං අනිච්චාදිතං පස්සන්තො “කාමෙ නිස්සාය උප්පජ්ජනකදුක්ඛානං අන්තො නත්ථි, කාමානං පහානමෙව සුඛ”න්ති විදිත්වා දුක්ඛෙසු කාමෙසු මහබ්භයෙසු ඡන්දං පජහාති. ස වීතරාගොති, “සක්ක, සො පුග්ගලො එවං වීතරාගො නවාසාතචත්ථුවසෙන උප්පජ්ජනකසභාවදොසං විනෙන්වා මෙන්තවිත්තං භාවෙය්‍ය, අප්පමාණසත්තාරම්මණත්තා අප්පමාණං තං භාවෙන්වා අපරිහීනජ්ඣානො අගරහිතො බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජති”ති.

එවං මහාසත්තෙ කාමානං දොසං කට්ඨන්තෙයෙව තෙසං තිණ්ණම්පි රාජුතං සබ්බකායානං තද්ධිගජ්ජහානෙන පඤ්චකාමගුණරාගො පහීනො. තං ඤාත්වා මහාසත්තො තෙසං පහංසනවසෙන ගාථමාහ –

86.

“මහත්ථීයං ආගමනං අහොසි, තවමට්ඨකා හිමරථස්ස වාපි;
කාලිඬ්ගරාජස්ස ච උග්ගතස්ස, සබ්බෙස වො කාමරාගො
පහීනො”ති.

තත්ථ මහත්ථීයන්ති මහත්ථං මහාවිජ්ජාරං මහාජුතිකං. තවමට්ඨකාති තව අට්ඨකා. පහීනොති තද්ධිගජ්ජහානෙන පහීනො.

තං සුත්වා රාජානො මහාසත්තස්ස ථුතිං කරොන්තා ගාථමාහංසු –

87.

“එවමෙතං පරචිත්තවෙදි, සබ්බෙස නො කාමරාගො පහීනො;
කරොහි ඔකාසමනුග්ගහාය, යථා ගතිං තෙ අභිසම්භවෙමා”ති.

තත්ථ අනුග්ගහායාති පබ්බජ්ජත්ථාය ඔකාසං නො කරොහි. යථා මයං පබ්බජිත්වා තව ගතිං නිජ්ජත්තිං අභිසම්භවෙම පාපුණෙය්‍යාම, තයා පටිවිද්ධගුණං පටිවිජ්ඣෙය්‍යාමාති වදිංසු.

අථ තෙසං ඔකාසං කරොන්තො මහාසත්තො ඉතරං ගාථමාහ –

88.

“කරොමි ඔකාසමනුග්ගහාය, තථා හි වො කාමරාගො පහීනො;
එරාථ කායං විපුලාය පීතියා, යථා ගතිං මෙ අභිසම්භවෙමා”ති.

තත්ථ එරාථ කායන්ති ඤානපීතියා විපුලාය කායං එරථාති.

තං සුත්වා තෙ සම්පට්ඨිජන්තා ගාථමාහංසු –

89.

“සබ්බං කර්ස්සාම තවානුසාසනිං, යං යං තුවං වක්ඛසි භූරිපඤ්ඤා;
එරාම කායං විපුලාය ජිනියා, යථා ගතිං තෙ අභිසම්භවෙමා”ති.

අථ නෙසං සබ්බකායානං මහාසත්තො පබ්බජ්ජං දාපෙත්වා ඉසිගණං
උය්‍යාපෙත්තො ගාථමාහ -

90.

“කතාය වච්ඡස්ස කිසස්ස පුජා, ගච්ඡන්තු භොන්තො ඉසයො
සාධුරූපා;
ඤානෙ රතා භොථ සදා සමාහිතා, එසා රතී පබ්බජ්ජස්ස
සෙට්ඨා”ති.

තත්ථ ගච්ඡන්තූති අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානානි ගච්ඡන්තු.

ඉසයො තස්ස සරහඬගසත්ථුනො වචනං සිරසා සම්පට්ච්ඡිත්වා
වන්දිත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා සකානි වසනට්ඨානානි ගමිංසු. සක්කොපි
උට්ඨායාසනා මහාසත්තස්ස ථුතිං කත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස සූරියං
නමස්සන්තො විය මහාසත්තං නමස්සමානො සපරියො පක්කාමි. එතමත්ථං
විදිත්වා සත්ථා ඉමා ගාථායො අභාසි -

91.

“සුත්වාන ගාථා පරමත්ථසංහිතා, සුභාසිතා ඉසිනා පණ්ඩිතෙන;
තෙ වෙදජාතා අනුමොදමානා, පක්කාමු දෙවා දෙවපුරං යසස්සිතො.

92.

“ගාථා ඉමා අත්ථවතී සුඛ්‍යඤ්ජනා, සුභාසිතා ඉසිනා පණ්ඩිතෙන;
යො කොවිමා අට්ඨිකත්වා සුණෙය්‍ය, ලභෙථ පුබ්බාපරියං විසෙසං;
ලද්ධාන පුබ්බාපරියං විසෙසං, අදස්සනං මච්චුරාජස්ස ගච්ඡෙ”ති.

තත්ථ පරමත්ථසංහිතානි අනිච්චාදිදීපනෙන නිබ්බානනිස්සිතා. ගාථා
ඉමානි ඉදං සත්ථා සරහඬගසත්ථුනො නිබ්බානදායකං සුභාසිතං
වණ්ණෙත්තො ආහ. තත්ථ අත්ථවතීති නිබ්බානදායකට්ඨෙත
පරමත්ථනිස්සිතා. සුඛ්‍යඤ්ජනානි පරිසුද්ධඛ්‍යඤ්ජනා. සුභාසිතානි සුකථිතා.
අට්ඨිකත්වානි අත්තනො අත්ථිකභාවං කත්වා අත්ථිකො හුත්වා සක්කච්චං
සුණෙය්‍ය. පුබ්බාපරියන්ති පට්ඨමජ්ඣානං පුබ්බවිසෙසො, දුතියජ්ඣානං
අපරවිසෙසො. දුතියජ්ඣානං පුබ්බවිසෙසො, තතියජ්ඣානං අපරවිසෙසොති
එවං අට්ඨසමාපත්තිවතුමග්ගවසෙන පුබ්බාපරභාවෙන ධීතං විසෙසං.
අදස්සනන්ති පරියොසානෙ අපරවිසෙසං අරහත්තං ලභිත්වා නිබ්බානං
පාපුණෙය්‍ය. නිබ්බානජ්ජන්තො හි පුග්ගලො මච්චුරාජස්ස අදස්සනං ගතො
නාම භොතීති.

එවං සත්ථා අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මොග්ගල්ලානස්ස ආළාහනෙ පුජ්ඵවස්සං වස්සි”ති වත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙන්තො ආහ -

93.

“සාලිස්සරො සාරිපුත්තො, මෙණ්ඩිස්සරො ච කස්සපො;
පබ්බතො අනුරුද්ධො ච, කච්චායනො ච දෙවලො;

94.

“අනුසිස්සො ච ආනන්දො, කිසවච්ඡො ච කොලිතො;
නාරදො උදායින්ථෙරො, පරිසා බුද්ධපරිසා;
සරහඬිගො ලොකනාථො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති.

සරහඬිගජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[523] 3. අලම්බුසාජාතකවණ්ණනා

අට්ඨවීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොහනං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු ඉන්ද්‍රියජාතකෙ (ජා. 1.8.60 ආදයො) විත්ථාරිතමෙව. සත්ථා පන තං හික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං, හික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති වත්වා “පුරාණදුතියිකායා”ති වුත්තෙ “හික්ඛු එසා ඉත්ථී තුය්හං අනත්ථකාරිකා, ත්වං එතං නිස්සාය ඤානං නාසෙත්වා තීණි සංවච්ඡරානි මුළ්භො විසඤ්ඤී නිපජ්ජිත්වා උජ්ජන්තාය සඤ්ඤාය මහාපරිදෙවං පරිදෙවි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ බ්‍රහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයජ්ජන්තො සබ්බසිජ්ජෙසු නිජ්ජන්ති. පත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤායතනෙ වනමූලඵලාහාරො යාපෙසි. අටෙකා මිථී තස්ස පස්සාවට්ඨානෙ සම්භවමිස්සකං තිණං බාදිත්වා උදකං පිච්චි. එත්තකෙනෙව ච තස්මිං පටිබද්ධවිත්තා ගබ්භං පටිලහිත්වා තතො පටියාය කත්ථවි අගන්ත්වා තත්ථෙව තිණං බාදිත්වා අස්සමස්ස සාමන්තෙයෙව විවරති. මහාසත්තො පරිග්ගණ්හන්තො තං කාරණං අඤ්ඤාසි. සා අපරභාගෙ මනුස්සදාරකං විජායි. මහාසත්තො තං පුත්තසිනෙහෙන පටිජග්ගි, “ඉසිසිඬිගො”තිස්ස නාමං අකාසි. අථ නං මහාසත්තො විඤ්ඤානජ්ජන්තං පබ්බාපෙත්වා අත්තතො මහල්ලකකාලෙ තං ආදාය නාරිවනං නාම ගන්ත්වා, “තාත, ඉමස්මිං හිමවත්තෙ ඉමෙහි පුජ්ඵෙහි සදිසා ඉත්ථීයො නාම හොන්ති, තා අත්තතො වසං ගතෙ මහාවිනාසං පාපෙන්නි, න තාසං වසං නාම ගන්තුං වට්ඨති”ති ඔවදිත්වා අපරභාගෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණො අගොසි.

ඉසිසිඬගොපි ක්කානකීළං කීළන්තො හිමවන්තප්පදෙසෙ වාසං කප්පෙසි.
සොරතපො පරමධිතින්ද්‍රියො අහොසි. අට්ඨස්ස සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං
කම්පි, සක්කො ආවජ්ජෙන්නො තං කාරණං ඤත්වා “අයං මං සක්කත්තා
වාටෙය්‍යා, එකං අවිජරං පෙසෙත්වා සීලමස්ස හින්දාපෙස්සාමී”ති
සකලදෙවලොකං උපපරික්ඛන්තො අත්තනො අඬ්ඬතෙය්‍යාකොට්ඨඬ්ඬානං
පරිවාරිකානං මජ්ඣෙ එකං අලම්බුසං නාම අවිජරං ය්‍යෙත්වා අඤ්ඤං තස්ස
සීලං හින්දිතුං සමත්ථං අදිස්වා තං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස සීලහෙදං කාතුං
ආණාපෙසි. තමත්ථං ආවිකරොන්තො සත්ථා පයමං ගාථමාහ —

95.

“අට්ඨවි බ්‍රහා ඉන්දො, චත්‍රභූ ජයතං පිතා;
දෙවකඤ්ඤං පරාහෙත්වා, සුධම්මායං අලම්බුස”ති.

තත්ථ බ්‍රහාති මහා. චත්‍රභූති චත්‍රස්ස නාම අසුරස්ස අභිභවිතා. ජයතං
පිතාති ජයන්තානං ජයජ්ජන්තානං සෙසානං තෙත්තිංසාය දෙවපුත්තානං
පිතුකිච්චසාධනෙන පිතා. පරාහෙත්වාති හදයං හින්දිත්වා ඔලොකෙන්නො
විස තං “පට්ඨලා අය”ති ඤත්වාති අත්ථො. සුධම්මායන්ති සුධම්මායං
දෙවසභායං.

පණ්ඩුකම්බලසීලාසනෙ නිසින්නො තං අලම්බුසං පක්කොසාපෙත්වා
ඉදමාහ —

96.

“මිස්සෙ දෙවා තං යාවන්ති, තාවතිංසා සඉන්දකා;
ඉසිජ්ජලොහනෙ ගච්ඡ, ඉසිසිඬගං අලම්බුසෙ”ති.

තත්ථ මිස්සෙති තං ආලපති, ඉදඤ්ච තස්සා නාමං, සඬ්ඬා පනිත්ථියො
පුරිසෙ කිලෙසමිස්සනෙන මිස්සනතො “මිස්සා”ති වුව්චන්ති, තෙන
සාධාරණෙන ගුණනාමෙනාලපන්නො එවමාහ. ඉසිජ්ජලොහනෙති ඉසිනං
පලොහනසමත්ථෙ. ඉසිසිඬගන්ති තස්ස කිර මත්ථකෙ මිගසිඬගාකාරෙන
ද්වෙ වුළා උට්ඨහිංසු, තස්මා එවං වුව්චති.

ඉති සක්කො “ගච්ඡ ඉසිසිඬගං උපසඬ්ඬමිත්වා අත්තනො වසං
ආනෙත්වා සීලමස්ස හින්දා”ති අලම්බුසං ආණාපෙසි.

97.

“පුරායං අමහෙ අව්චෙති, වත්තවා බ්‍රහ්මවරියවා;
නිබ්බානාහිරතො වුද්ධො, තස්ස මග්ගානි ආවරා”ති. — වචනං ආහ;

තත්ථ පුරායන්ති අයං තාපසො වත්තසම්පන්නො ච බ්‍රහ්මවරියවා ච,
සො පනෙස දීඝායුකතාය නිබ්බානසඬ්ඬාතෙ මග්ගෙ අහිරතො ගුණවුද්ධියා

ව වුද්ධො. තස්මා යාව එස අමිහෙ නාතික්කමති, න අහිභවිත්වා ඉමමිහා
යානා වාචෙති, තාවදෙව ත්වං ගන්ත්වා තස්ස දෙවලොකගමනාති මග්ගාති
ආවර, යථා ඉධ නාගච්ඡති, එවං කරොහීති අත්ථො.

තං සුත්වා අලම්බුසා ගාථාද්වයමාහ —

98.

“දෙවරාජ කිමෙව ත්වං, මමෙව තුවං සික්ඛස්සි;
ඉසිප්පලොහනෙ ගච්ඡ, සන්ති අඤ්ඤාපි අච්ඡරා.

99.

“මාදිසියො පවරා වෙව, අසොකෙ නන්දනෙ වනෙ;
තාසම්පි හොතු පරියායො, තාපි යන්තු පලොහනා”ති.

තත්ථ කිමෙව ත්වන්ති කිං නාමෙතං ත්වං කරොසීති දීපෙති. මමෙව
තුවං සික්ඛස්සිති ඉමස්මිං සකලදෙවලොකෙ මමෙව තුවං ඉක්ඛස්සි, අඤ්ඤං න
පස්සස්සිති අධිප්පායෙන වදති. ස-කාරො පනෙත්ථ ඛ්‍යඤ්ජනසන්ධිකරො.
ඉසිප්පලොහනෙ ගච්ඡාති කිංකාරණා මඤ්ඤෙව එවං වදෙස්සිති අධිප්පායො.
පවරා වෙවාති මයා උත්තරිතරා වෙව. අසොකෙති සොකරහිතෙ.
නන්දනෙති නන්දිජනකෙ. පරියායොති ගමනවාරො.

තතො සක්කො තිස්සො ගාථායො අභාසි —

100.

“අද්ධා හි සච්චං භණ්ඩි, සන්ති අඤ්ඤාපි අච්ඡරා;
තාදිසියො පවරා වෙව, අසොකෙ නන්දනෙ වනෙ.

101.

“න තා එවං පජානන්ති, පාරිවරියං පුමං ගතා;
යාදිසං ත්වං පජානාසි, නාරි සබ්බඛිගසොහනෙ.

102.

“ත්වමෙව ගච්ඡ කල්‍යාණි, ඉත්ථිතං පවරා වස්සි;
තවෙව වණ්ණරූපෙන, සච්ඡමානයිස්සස්සි”ති.

තත්ථ පුමං ගතාති පුරිසං උපසඬ්ඛමන්තා සමානා
පුරිසපලොහිතිපාරිවරියං න ජානන්ති. වණ්ණරූපෙනාති සරීරවණ්ණෙන
වෙව රූපසම්පත්තියා ව. සච්ඡමානයිස්සස්සිති තං තාපසං අත්තනො වසං
ආනෙස්සස්සිති.

තං සුත්වා අලම්බුසා ද්වෙ ගාථා අභාසි —

103.

“න වාහං න ගමිස්සාමි, දෙවරාජෙන පෙසිතා;
විහෙමි වෙතං ආසාදුං, උග්ගතෙජො හි බ්‍රාහ්මණො.

104.

“අනෙකෙ නිරයං පත්තා, ඉසිමාසාදියා ජනා;
ආපන්නා මොහසංසාරං, තස්මා ලොමානි හංසයෙ”ති.

තත්ථ න වාහන්ති න වෙ අහං. විහෙමීති භායාමි. ආසාදුන්ති ආසාදිතුං. ඉදං චුත්තං හොති – නාහං, දෙව, තයා පෙසිතා න ගමිස්සාමි, අපිවාහං තං ඉසිං සිලහෙදනත්ථාය අල්ලියිතුං භායාමි, උග්ගතෙජො හි සොති. ආසාදියාති ආසාදෙත්වා. මොහසංසාරන්ති මොහෙන සංසාරං, මොහෙන ඉසිං පලොහෙත්වා සංසාරං ආපන්නා වට්ටදුක්ඛෙ පතිට්ඨිතා සත්තා ගණනපථං අතික්කන්තා. තස්මාති තෙන කාරණෙන. ලොමානි හංසයෙති අහං ලොමානි උට්ඨපෙමි, “තස්ස කිරාහං සිලං හින්දිස්සාමි”ති වින්තයමානාය මෙ ලොමානි පහංසන්තීති වදති.

105.

“ඉදං වත්ථාන පක්කාමි, අච්ඡරා කාමචණ්ණිනී;
මිස්සා මිස්සිතුමිච්ඡන්ති, ඉසිසිඬගං අලම්බුසා.

106.

“සා ච තං වනමොග්ගහ, ඉසිසිඬගෙන රක්ඛිතං;
බිම්බිජාලකසඤ්ජන්තං, සමන්තා අද්ධයොජනං.

107.

“පාතොව පාතරාසමිහි, උදණ්භසමයං පති;
අග්ගිට්ඨං පරිමජ්ජන්තං, ඉසිසිඬගං උපාගමි”ති. – ඉමා
අභිසම්බුද්ධගාථා;

තත්ථ පක්කාමීති තෙන හි, දෙවරාජ, ආවජ්ජෙය්‍යාසි මන්ති අත්තනො සයනගබ්භං පවිසිත්වා අලඬකරිත්වා ඉසිසිඬගං කිලෙසෙන මිස්සිතුං ඉච්ඡන්ති පක්කාමි, හික්ඛවෙ, සා අච්ඡරා තස්ස අස්සමං ගතාති. බිම්බිජාලකසඤ්ජන්තන්ති රත්තඬකුරවනෙන සඤ්ජන්තං. පාතොව පාතරාසමිහීති, හික්ඛවෙ, පාතරාසවෙලාය පාතොව පගෙයෙව අතිපගෙව. උදණ්භසමයං පතීති සූරියුග්ගමනවෙලායමෙව. අග්ගිට්ඨන්ති අග්ගිසාලං. රත්තිං පධානමනුසුඤ්ජිත්වා පාතොව න්භත්වා උදකකිච්චං කත්වා පණ්ණසාලායං ථොකං ඤානසුබ්බෙන වීතිනාමෙත්වා නික්ඛමිත්වා අග්ගිසාලං සම්මජ්ජන්තං තං ඉසිසිඬගං සා උපාගමි, ඉත්ථිවිලාසං දස්සෙන්නී තස්ස පුරතො අට්ඨාසි.

අථ නං තාපසො පුච්ඡන්තො ආහ -

108.

“කා නු විජ්ජුරිවාහාසි, ඔසධි විය තාරකා;
විචිත්තහත්ථාහරණා, ආමුත්තමණිකුණ්ඩලා.

109.

“ආදිච්චවණ්ණසඬකාසා, හෙමචන්දනගන්ධිනී;
සඤ්ඤතුරු මහාමායා, කුමාරී වාරුදස්සනා.

110.

“විලග්ගා මුදුකා සුද්ධා, පාදා තෙ සුප්පතිට්ඨිතා;
ගමනා කාමනීයා තෙ, හරන්තියෙව මෙ මනො.

111.

“අනුපුබ්බා ච තෙ උභරු, නාගනාසසමුපමා;
විමට්ඨා තුය්හං සුස්සොණි, අක්ඛස්ස ඵලකං යථා.

112.

“උප්පලස්සෙව කිඤ්ජක්ඛා, නාහි තෙ සාධුසණ්ඨිතා;
පුරා කණ්භඤ්ජනස්සෙව, දුරතො පතිදිස්සති.

113.

“දුට්ඨා ජාතා උරජා, අවණ්ටා සාධුපච්චුදා;
පයොධරා අපතිතා, අඬ්ඬලාබ්බසමා ථනා.

114.

“දීඝා කම්බුතලාහාසා, ගීවා එණෙය්‍යකා යථා;
පණ්ඩරාවරණා චග්ගු, චතුත්ථමනසන්තිහා.

115.

“උද්ධග්ගා ච අධග්ගා ච, දුමග්ගපරිමජ්ජිතා;
දුට්ඨා නෙලසම්භූතා, දන්තා තච සුදස්සනා.

116.

“අපණ්ඩරා ලොහිතන්තා, ජිඤ්ජුකඵලසන්තිහා;
ආයතා ච විසාලා ච, නෙත්තා තච සුදස්සනා.

117.

“නාතිදීඝා සුසම්මට්ඨා, කනකඛ්‍යාසමොචිතා;
උත්තමඬ්ඬගරුහා තුය්හං, කෙසා චන්දනගන්ධිකා.

118.

“යාවතා කසිගොරක්ඛා, වාණිජානඤ්ච යා ගති;
ඉසිනඤ්ච පරක්කන්තං, සඤ්ඤතානං තපස්සිනං.

119.

“න තෙ සමසමං පස්සෙ, අස්මිං පථවිමණ්ඩලෙ;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

තත්ථ විචිත්තහත්ථාහරණාති විචිත්තෙහි හත්ථාහරණෙහි සමන්තාගතා.
හෙමචන්දනගන්ධිනිති සුවණ්ණචණ්ණචන්දනගන්ධවිලෙපනා.
සඤ්ඤතුරුති සුවට්ඨිතසනඋරු සම්පන්නඋරුලක්ඛණා. විලග්ගාති
සංඛිත්තමජ්ඣා. මුදුකාති මුදු සුබ්බමාලා. සුද්ධාති නිම්මලා. සුප්පතිට්ඨිතාති
සමං පථවිං පුසන්තා සුට්ඨු පතිට්ඨිතා. ගමනාති ගච්ඡමානා. කාමනීයාති
කන්තා කාමිතඛිබ්බයුත්තකා. හරන්තියෙව මෙ මනොති එතෙ එවරුපෙන
පරමෙන ඉත්ථිවිලාසෙන වඩිකමන්තියා තව පාදා මම චිත්තං හරන්තියෙව.
විමට්ඨාති විසාලා. සුස්සොණිති සුන්දරසොණි. අක්ඛස්සාති
සුන්දරචණ්ණස්ස අක්ඛස්ස සුවණ්ණඵලකං විය විසාලා තෙ සොණිති වදති.
උප්පලස්සෙව කිඤ්ජක්ඛාති නිලුප්පලකණ්ණිකා විය.
කණ්ණඤ්ජනස්සෙවති සුබ්බමකණ්ණලොමචිත්තත්තා එවමාහ.

“දුට්ඨිධා”තිගාථං ථනෙ වණ්ණයන්තො ආහ. තෙ හි ද්වෙ හුත්වා උරෙ
ජාතා වණ්ඨස්ස අභාවා අවණ්ඨා, උරෙ ලග්ගා එව හුත්වා සුට්ඨු
නික්ඛන්තත්තා සාධුපච්චුදා, පයස්ස ධාරණතො පයොධරා, අපතිතාති න
පතිතා, අමිලාතතාය වා අලම්බනතාය වා න අන්තො පවිට්ඨාති අපතිතා,
සුවණ්ණඵලකෙ යපිතසුවණ්ණමයවට්ඨආලාබ්බතො අඩ්ඨෙත සදිසතාය
අඩ්ඨලාබ්බසමා ථනා. එණෙයාකා යථාති එණිමිගස්ස හි දීඝා ව වට්ඨා ව ගීවා
සොහති යථා, එවං තව ගීවා ථොකං දීඝා. කම්බුතලාභාසාති
සුවණ්ණාලිඛිගතලසන්තිහා ගීවාති අත්ථො. පණ්ඩරාවරණාති දන්තාවරණා.
චතුත්ථමනසන්තිහාති චතුත්ථමනො වුවචති චතුත්ථමනචන්ද්‍රභූතා ජිවිහා.
අහිරත්තහාවෙන ජිවිහාසදිසං තෙ ඔට්ඨපරියොසානන්ති වදති. උද්ධග්ගාති
හෙට්ඨිමදන්තා. අධග්ගාති උපරිමදන්තා. දුමග්ගපරිමජ්ජිතාති
දන්තකට්ඨපරිමජ්ජිතා පරිසුද්ධා. දුට්ඨාති ද්විජා. නෙලසම්භූතාති
නිද්දොසෙසු හනුමංසපරියොසානෙසු සම්භූතා.

අපණ්ඩරාති කණ්ණා. ලොහිතන්තාති රත්තපරියන්තා.
ජිඤ්ජුකඵලසන්තිහාති රත්තට්ඨානෙ ජිඤ්ජුකඵලසදිසා. සුදස්සනාති
පස්සන්තානං අතිත්තිකරා පඤ්චපසාදසමන්තාගතා. නාතිදීඝාති
පමාණයුත්තා. සුසම්මට්ඨාති සුට්ඨු සම්මට්ඨා. කනකඛ්‍යාසමොචිතාති
කනකඛ්‍යා වුවචති සුවණ්ණඵණිකා, තාය ගන්ධතෙලං ආදාය පහරිතා
සුරචිතා. කසිගොරක්ඛාති ඉමිනා කසිඤ්ච ගොරක්ඛඤ්ච නිස්සාය

ජීවනකසත්තෙ දස්සෙති. යා ගතීති යත්තකා නිජ්ජන්ති. පරක්කන්තන්ති යත්තකං ඉසිනං පරක්කන්තං, විත්ථාරිකතා ඉමස්මිං නිමවන්තෙ යත්තකා ඉසයො වසන්තීති අත්ථො. න තෙ සමසමන්ති තෙසු සබ්බෙසු එකමිපි රූපලීලාචිලාසාදිසමත්තාය තයා සමානං න පස්සාමි. කො වා ත්වන්ති ඉදං තස්සා ඉත්ථිභාවං ජානන්තො පුරිසවොභාරවසෙන පුච්ඡති.

එවං පාදතො පට්ඨාය යාව කෙසා අත්තනො වණ්ණං භාසන්තෙ තාපසෙ අලම්බුසා තුණ්හි හුත්වා තස්සා කථාය යථානුසන්ධිං ගතාය තස්ස සම්මුල්භභාවං ඤාත්වා ගාථමාහ —

120.

“න පඤ්ඤාලො හද්දන්තෙ, කස්සපෙවං ගතෙ සති;
එහි සම්ම රමිස්සාම, උභො අස්මාකමස්සමෙ;
එහි තං උපගුහිස්සං, රතීනං කුසලො භවා”ති.

තත්ථ කස්සපෙවං ගතෙ සතීති කස්සපගොත්ත එවං තව විත්තෙ පවත්තෙ සති පඤ්ඤාලො න භොති. සම්මාති වයස්ස, පියවචනාලපනමෙතං. රතීනන්ති පඤ්චකාමගුණරතීනං.

එවං වත්වා අලම්බුසා වින්තෙසි — “නායං මයි ධීතාය හත්ථපාසං ආගමිස්සති, ගච්ඡන්ති විය හවිස්සාමි”ති. සා ඉත්ථිමායාකුසලතාය තාපසං අනුපසඬිකමිත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛි පායාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

121.

“ඉදං වත්ථාන පක්කාමි, අච්ඡරා කාමවණ්ණිනී;
මිස්සා මිස්සිතුමිච්ඡන්ති, ඉසිසිඬිගං අලම්බුසා”ති.

අථ නං තාපසො ගච්ඡන්තිං දිස්වා “අයං ගච්ඡතී”ති අත්තනො දන්ධපරක්කමං මන්දගමනං ඡිත්තීත්වා වෙගෙන ධාවිත්වා කෙසෙසු හත්ථෙන පරාමසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

122.

“සො ව වෙගෙන නික්ඛම්ම, ඡෙත්වා දන්ධපරක්කමං;
තමුත්තමාසු වෙණිසු, අජ්ඣප්පත්තො පරාමසි.

123.

“තමුදාවත්ත කලායාණි, පලිස්සපී සුසොහනා;
වචිතමිහි බ්‍රහ්මවරියා, යථා තං අථ තොසිතා.

124.

“මනසා අගමා ඉන්දං, වසන්තං නන්දනෙ වනෙ;

තස්සා සඬකප්පමඤ්ඤාය, මසවා දෙවකුඤ්ජරො.

125.

“පල්ලඬකං පහිණි බිජ්ජං, සොවණ්ණං සොපවාහනං;
සඬත්තරච්ඡදපඤ්ඤාසං, සහස්සපටියත්ථනං.

126.

“තමෙනං තත්ථ ධාරෙසි, උරෙ කත්ථාන සොහනා;
යථා එකමුහුත්තංව, තිණි වස්සානි ධාරයි.

127.

“විමදො තිහි වස්සෙහි, පබුජ්ඣත්ථාන බ්‍රාහ්මණො;
අද්දසාසි හරිතරුක්ඛෙ, සමන්තා අග්ගියායනං.

128.

“නවපත්තවනං ඵුල්ලං, කොකිලග්ගණසොසිතං;
සමන්තා පවිලොකෙත්වා, රුදං අස්සුති වත්තයි.

129.

“න ජුහෙ න ජපෙ මන්තෙ, අග්ගිහුත්තං පහාපිතං;
කො නු මෙ පාරිවරියාය, පුබ්බෙ චිත්තං පලොභයි.

130.

“අරඤ්ඤෙ මෙ විහරතො, යො මෙ තෙජා හ සම්භුතං;
නානාරතනපරිපූරං, නාවංව ගණ්හි අණ්ණවෙ”ති.

තත්ථ අජ්ඣුජ්ජත්තොති සම්පත්තො. තමුදාවත්ත කල්‍යාණිති තං කෙසෙ පරාමසිත්වා යිතං ඉසිං උදාවත්තිත්වා නිවත්තිත්වා කල්‍යාණදස්සනා සා සුට්ඨු සොහනා. පලිස්සජීති ආලිඬගි. වචිතමිහි බ්‍රහ්මවරියා, යථා තං අථ තොසිතාති, හික්ඛවෙ, තස්ස ඉසිනො තාවදෙව ඤානං අත්තරධායි. තස්මිං තම්භා ඤානා බ්‍රහ්මවරියා වචිතෙ යථා තං සක්කෙන පත්ථිතං, තථෙව අහොසි. අථ සක්කස්ස පත්ථනාය සමිද්ධභාවං විදිත්වා සා දෙවකඤ්ඤා තොසිතා, තස්ස තෙන බ්‍රහ්මවරියවිනාසෙන සඤ්ජනිතපිතිපාමොජ්ජාති අත්ථො.

මනසා අගමානි සා තං ආලිඬගිත්වා යිතා “අහො වත සක්කො පල්ලඬකං මෙ පෙසෙය්‍යා”ති එවං පවත්තෙන මනසා ඉන්දං අගමා. නන්දනෙ වනෙති නන්දිජනනසමත්ථතාය නන්දනවනසඬධාතෙ තාවතිංසහවනෙ වසන්තං. දෙවකුඤ්ජරොති දෙවසෙට්ඨො. පහිණිති පෙසෙසි. “පාහිණි”තිපි පාඨො. සොපවාහනන්ති සපරිවාරං. සඬත්තරච්ඡදපඤ්ඤාසන්ති පඤ්ඤාසාය උත්තරච්ඡදෙහි පටිච්ඡාදිතං.

සහස්සපටියත්ථතන්ති සහස්සදිබ්බකොඡවත්ථනං. තමෙනං තත්ථාති තං ඉසිසිඬගං තත්ථ දිබ්බපල්ලඬකෙ නිසින්තා සා උරෙ කත්වා ධාරෙසි. තිණි වස්සානීති එකමුහුත්තං විය මනුස්සගණනාය තිණි වස්සානි තං උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා තත්ථ නිසින්තා ධාරෙසි.

විමදොති නිමමදො විගතසඤ්ඤාභාවො. සො හි තිණි සංවච්ඡරාති විසඤ්ඤො සයින්වා පච්ඡා පටිලද්ධසඤ්ඤො පබුජ්ඣයි. තස්මිං පබුජ්ඣමානො හත්ථාදිඵන්දනං දිස්වාච අලම්බුසා තස්ස පබුජ්ඣනභාවං ඤත්වා පල්ලඬකං අන්තරධාපෙත්වා සයම්පි අන්තරහිතා අට්ඨාසි. අද්දසාසිති සො අස්සමපදං ඔලොකෙන්තො ‘‘කෙන නු බොම්හි සීලවිනාසං පාපිතො’’ති චින්තෙත්වා මහන්තෙන සද්දෙන පරිදෙවමානො අද්දසාසි. හරිතරුක්ඛෙති අග්ගියායනසඬ්ඛාතං අග්ගියාලං සමන්තා පරිවාරෙත්වා ධීතො හරිතපත්තරුක්ඛො. නවපත්තවනන්ති තරුණෙහි නවපත්තෙහි සඤ්ජන්තං වනං. රුදන්ති පරිදෙවන්තො.

න ජුහෙ න ජපෙ මන්තෙති අයමස්ස පරිදෙවනගාථා. පහාපිතන්ති භාපිතං, ප-කාරො උපසග්ගමත්තං. පාරිවරියායාති කො නු කිලෙසපාරිවරියාය ඉතො පුබ්බෙ මම චිත්තං පලොභයීති පරිදෙවති. යො මෙ තෙජා හ සම්භුතන්ති හ-කාරො නිපාතමත්තං. යො මම සමණතෙජෙන සම්භුතං ඤානගුණං නානාරතනපරිපුණ්ණං මහන්තං මහණ්ණුවෙ නාවං විය ගණ්හි, විනාසං පාපෙසි, කො නාමෙසොති පරිදෙවතිති.

තං සුත්වා අලම්බුසා චින්තෙසි – ‘‘සවාහං න කට්ඨස්සාමි, අයං මෙ අභිසපිස්සති, හන්දස්ස කට්ඨස්සාමි’’ති. සා දිස්සමානොන කායෙන යත්වා ගාථමාහ –

131.

‘‘අහං තෙ පාරිවරියාය, දෙවරාජෙන පෙසිතා;
අවධිං චිත්තං චිත්තෙන, පමාදො ත්වං න බුජ්ඣසි’’ති.

සො තස්සා කථං සුත්වා පිතරා දින්නඔවාදං සරිත්වා ‘‘පිතු වචනං අකත්වා මහාවිනාසං පත්තොම්හි’’ති පරිදෙවන්තො චතස්සො ගාථායො අභාසි –

132.

‘‘ඉමානි කිර මං තාතො, කස්සපො අනුසාසති;
කමලාසදිසින්ථියො, තායො බුජ්ඣෙසි මාණව.

133.

‘‘උරෙගණ්ඨායො බුජ්ඣෙසි, තායො බුජ්ඣෙසි මාණව;
ඉච්චානුසාසි මං තාතො, යථා මං අනුකම්පකො.

134.

“තස්සාහං වචනං නාකං, පිතු වුද්ධස්ස සාසනං;
අරඤ්ඤෙ නිම්මනුස්සම්හි, ස්වජ්ජ ඤායාමි එකකො.

135.

“සොහං තථා කරිස්සාමි, ධිරත්ථු ජීවිතෙන මෙ;
පුන වා තාදිසො හෙස්සං, මරණං මෙ භවිස්සති”ති.

තත්ථ ඉමානීති ඉමානි වචනානි. කමලාසදිසිත්ථියොති කමලා වුවචති නාරිපුප්ඵලතා, තාසං පුප්ඵසදිසා ඉත්ථියො. තායො බුජ්ඤෙසි මාණුවාති මාණුව ත්වං තායො ජානෙය්‍යාසි, ඤත්වා දස්සනපථං අගන්ත්වා පලාපෙය්‍යාසිති යානි ඵ්වරුපානි වචනානි තදා මං තාතො අනුසාසති, ඉමානි කිර තානීති. උරෙගණ්ඩායොති උරම්හි ද්විති ගණ්ඩෙහි සමන්තාගතා. තායො බුජ්ඤෙසි, මාණුවාති, මාණුව, තායො අත්තතො වසං ගතෙ විනාසං පාපෙන්තීති ත්වං ජානෙය්‍යාසි. නාකන්ති නාකරිං. ඤායාමිති පජ්ඤායාමි පරිදෙවාමි. ධිරත්ථු ජීවිතෙන මෙති ධිරත්ථු ගරහිතං මම ජීවිතං, ජීවිතෙන මෙ කො අත්ථො. පුන වාති තථා කරිස්සාමි, යථා පුන වා තාදිසො භවිස්සාමි, නට්ඨං ඤානං උජ්ජාදෙත්වා විතරාගො භවිස්සාමි, මරණං වා මෙ භවිස්සතිති.

සො කාමරාගං පහාය පුන ඤානං උජ්ජාදෙසි. අථස්ස සමණතෙජං දිස්වා ඤානස්ස ව උජ්ජාදිතභාවං ඤත්වා අලම්බුසා භීතා බ්‍රමාපෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ද්වෙ ගාථායො අභාසි -

136.

“තස්ස තෙජං විරියඤ්ච, ධිතිං ඤත්වා අවට්ඨිතං;
සිරසා අග්ග්හි පාදෙ, ඉසිසිඬ්ගං අලම්බුසා.

137.

“මා මෙ කුජ්ඣ මහාවීර, මා මෙ කුජ්ඣ මහාඉසෙ;
මහා අත්ථො මයා විණ්ණො, තිදසානං යසස්සිනං;
තයා පකම්පිතං ආසි, සබ්බං දෙවපුරං තදා”ති.

අථ නං සො “බ්‍රමාමි තෙ, හද්දෙ, යථාසුඛං ගච්ඡා”ති විස්සජ්ජෙන්තො ගාථමාහ -

138.

“තාවතිංසා ව යෙ දෙවා, තිදසානඤ්ච වාසවො;
ත්වඤ්ච හද්දෙ සුඛි භොහි, ගච්ඡ කඤ්ඤෙ යථාසුඛ”න්ති.

සා තං වන්දිත්වා තෙනෙව සුවණ්ණපල්ලඬකෙන දෙවපුරං ගතා.
තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා තිස්සො ගාථායො අභාසි -

139.

“තස්ස පාදෙ ගහෙත්වාන, කත්වා ච නං පදක්ඛිණං;
අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වාන, තම්භා යානා අපක්කමි.

140.

“යො ච තස්සාසි පල්ලඬකො, සොවණ්ණො සොපවාහනො;
සලත්තරවිජදපඤ්ඤාසො, සහස්සපටියත්ථනො;
තමෙව පල්ලඬකමාරුය්හ, අගා දෙවාන සන්තිකෙ.

141.

“තමොක්කමිව ආයන්තිං, ජලන්තිං විජ්ජුතං යථා;
පතීනො සුමනො විත්තො, දෙවින්දො අදදා වර”න්ති.

තත්ථ ඔක්කමිවාති දීපකං විය. “පතීනො”තිආදීහි තුට්ඨාකාරොව දස්සිනො අදදා වරන්ති ආගන්ත්වා වන්දිත්වා ධීතාය තුට්ඨො වරං අදාසි.

සා තස්ස සන්තිකෙ වරං ගණ්හන්ති ඔසානගාථමාහ -

142.

“වරඤ්චෙ මෙ අදො සක්ක, සබ්බභූතානමිස්සර;
නිසිජ්ජලොහිකා ගච්ඡෙ, එතං සක්ක වරං වරෙ”ති.

තස්සත්ථො - “සක්ක දෙවරාජ, සචෙ මෙ ත්වං වරං අදො, පුන ඉසිපලොහිකාය න ගච්ඡෙය්‍යං, මා මං එතදත්ථාය පහිණෙය්‍යාසි, එතං වරං වරෙ යාවාමි”ති.

සත්ථා තස්ස හික්ඛුනො ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. තදා අලම්බුසා පුරාණදුනිසිකා අහොසි, ඉසිසිඬගො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු, පිතා මහාඉසි පන අහමෙව අහොසින්ති.

අලම්බුසාජාතකවණ්ණනා තතියා.

[524] 4. සඬ්ඛපාලජාතකවණ්ණනා

අරියාවකාසොසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො උපොසථකම්මං ආරබ්භ කටෙසි. තදා හි සත්ථා උපොසථිකෙ උපාසකෙ සම්පහංසෙත්වා “පොරාණකපණ්ඩිතා මහතිං නාගසම්පත්තිං පහාය උපොසථවාසං උපවසිංසුයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහෙ මගධරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමහි නිබ්බත්ති, “දුයොයාධනො” තිස්ස නාමං කරංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා ආගන්ත්වා පිතු සිප්පං දස්සෙසි. අථ නං පිතා රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා උය්‍යානෙ වසි. බොධිසත්තො දිවසස්ස තික්ඛන්තුං පිතු සන්තිකං අගමාසි. තස්ස මහාලාභසක්කාරො උද්පාදි. සො තෙනෙව පලිබොධෙන කසිණපරිකම්මමත්තම්පි කාතුං අසක්කොන්තො චිත්තෙසි – “මහා මෙ ලාභසක්කාරො, න සක්කා මයා ඉධ වසන්තෙන ඉමං ජටං ඡිත්දිතුං, පුත්තස්ස මෙ අනාරොචෙත්වාච අඤ්ඤත්ථ ගමිස්සාමි” ති. සො කඤ්චි අජානාපෙත්වා උය්‍යානා නික්ඛමිත්වා මගධරට්ඨං අතික්කමිත්වා මහිසකරට්ඨෙය් සඬ්ඛපාලදහනො නාම නික්ඛන්තාය කණ්ණුවෙණ්ණාය නදියා නිවත්තෙන වන්දකපබ්බතං උපනිස්සාය පණ්ණසාලං කත්වා තත්ථ වසන්තො කසිණපරිකම්මං කත්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙත්වා උඤ්ජාවරියාය යාපෙසි. තමෙනං සඬ්ඛපාලො නාම නාගරාජා මහන්තෙන පරිවාරෙන කණ්ණුවෙණ්ණනදිතො නික්ඛමිත්වා අන්තරන්තරා උපසඬ්ඛමති. සො තස්ස ධම්මං දෙසෙසි. අථස්ස පුත්තො පිතරං දට්ඨුකාමො ගතට්ඨානං අජානන්තො අනුච්චාරාපෙත්වා “අසුකට්ඨානෙ නාම වසති” ති ඤත්වා තස්ස දස්සනත්ථාය මහන්තෙන පරිවාරෙන තත්ථ ගන්ත්වා එකමන්තෙ බන්ධවාරං නිවාසෙත්වා කතිපයෙහි අමච්චෙහි සද්ධිං අස්සමපදාහිමුඛො පායාසි.

තස්මිං බණෙ සඬ්ඛපාලො මහන්තෙන පරිවාරෙන ධම්මං සුණන්තො නිසීදි. සො තං රාජානං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ඉසිං වන්දිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. රාජා පිතරං වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා නිසීදිත්වා පුච්ඡි – “හන්තෙ, කතරරාජා නාමෙස තුම්හාකං සන්තිකං ආගතො” ති. තාත, සඬ්ඛපාලනාගරාජා නාමෙසොති. සො තස්ස සම්පත්තිං නිස්සාය නාගභවනෙ ලොභං කත්වා කතිපාහං වසිත්වා පිතු හික්ඛාහාරං නිබද්ධං දාපෙත්වා අත්තනො නගරමෙව ගන්ත්වා චතුසු ද්වාරෙසු දානසාලායො කාරෙත්වා සකලජම්බුදීපං සඬ්ඛොහෙන්නො දානං දත්වා සීලං රක්ඛිත්වා උපොසථකම්මං කත්වා නාගභවනං පත්ථෙත්වා ආයුපරියොසානෙ නාගභවනෙ නිබ්බත්තිත්වා සඬ්ඛපාලනාගරාජා අහොසි. සො ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තාය සම්පත්තියා විජ්ජට්ඨාරී හුත්වා තතො පට්ඨාය මනුස්සයොනිං පත්ථෙන්නො උපොසථවාසං වසි. අථස්ස නාගභවනෙ වසන්තස්ස උපොසථවාසො න සම්පජ්ජති, සීලවිනාසං පාපුණාති. සො තතො පට්ඨාය නාගභවනා නික්ඛමිත්වා කණ්ණුවෙණ්ණාය නදියා අවිදුරෙ මහාමග්ගස්ස ව එකපදිකමග්ගස්ස ව අන්තරෙ එකං වම්මිකං පරික්ඛිපිත්වා උපොසථං අධිට්ඨාය සමාදින්නසීලො “මම වම්මමංසාදිහි අත්ථිකා වම්මමංසාදිනි හරන්තු” ති අත්තානං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා වම්මිකමත්ථකෙ නිපන්තො සමණධම්මං කරොන්තො වාතුද්දසෙ පන්තරසෙ වසිත්වා පාටිපදෙ නාගභවනං ගච්ඡති.

තස්මිං එකදිවසං එවං සීලං සමාදිශිත්වා නිපන්තො පච්චන්තගාමවාසිනො සොළස ජනා “මංසං ආහරිස්සාමා”ති ආවුධහත්ථා අරඤ්ඤෙ විවරන්තා කිඤ්චි අලහිත්වා නික්ඛන්තා තං වම්මිකමත්ථකෙ නිපන්තං දිස්වා “මයං අජ්ජ ගොධාපොතකම්පි න ලහිම්හා, ඉමං නාගරාජානං වධිත්වා බාදිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා “මහා බො පනෙස ගස්භමානො පලායෙය්‍යා, යථානිපන්නමෙව තං භොගෙසු සුලෙහි විජ්ඣිත්වා දුබ්බලං කත්වා ගණ්හිස්සාමා”ති සුලානි ආදාය උපසඬ්ඤාමිංසු. බොධිසත්තස්ස සරීරං මහන්තං එකදොණිකනාවජ්ජමාණං වට්ටෙන්වා යපිතසුමනපුජ්චදාමං විස ජිඤ්ජුකඵලසන්නිහෙහි අක්ඛිති ජයසුමනපුජ්චසදිසෙන ව සීසෙන සමන්තාගතං අතිවිස සොහති. සො තෙසං සොළසන්නං ජනානං පදසද්දෙන භොගන්තරතො සීසං නිහරිත්වා රත්තක්ඛිති උම්මීලෙන්වා තෙ සුලහත්ථෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා වින්තෙසි – “අජ්ජ මය්හං මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ස්සති, අහං අත්තානං දානමුබ්බෙ නිය්‍යාදෙන්වා වීරියං අධිට්ඨහිත්වා නිපන්තො, ඉමෙ මම සරීරං සත්තීහි කොට්ටෙන්වා ඡිද්දාවඡිද්දං කරොන්තෙ කොධවසෙන අක්ඛිති උම්මීලෙන්වා න ඔලොකෙස්සාමි”ති අත්තතො සීලහෙදභයෙන දළ්භං අධිට්ඨාය සීසං භොගන්තරෙයෙව පවෙසෙත්වා නිපජ්ජි. අථ නං තෙ උපගන්ත්වා නඬ්ගුට්ඨෙ ගහෙත්වා කඬ්ඬන්තා භූමියං පොථෙත්වා තිබ්බසුලෙහි අට්ඨසු යානෙසු විජ්ඣිත්වා සකණ්ටකකාලවෙත්තයට්ඨියො පහාරමුබ්බෙහි පවෙසෙත්වා අට්ඨසු යානෙසු කාපේනාදාය මහාමග්ගං පටිපජ්ජිංසු, මහාසත්තො සුලෙහි විජ්ඣනතො පට්ඨාය එකට්ඨානෙහි කොධවසෙන අක්ඛිති උම්මීලෙන්වා තෙ න ඔලොකෙසි. තස්ස අට්ඨහි කාපෙහි ආදාය නියමානස්ස සීසං ඔලම්බෙන්වා භූමියං පහරි. අථ නං “සීසමස්ස ඔලම්බති”ති මහාමග්ගෙ නිපජ්ජාපෙත්වා තරුණසුලෙන නාසාපුටං විජ්ඣිත්වා රජ්ජුකං පවෙසෙත්වා සීසං උක්ඛිපිත්වා කාපකොටියං ලග්ගිත්වා පුනපි උක්ඛිපිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජිංසු.

තස්මිං බණෙ විදෙහරට්ඨෙ මිථිලනගරවාසී ආලාරො නාම කුටුම්භිකො පඤ්ච සකට්ඨකානි ආදාය සුබ්බයානකෙ නිසීදිත්වා ගච්ඡන්තො තෙ භොජපුත්තෙ බොධිසත්තං තථා ගණ්හිත්වා ගච්ඡන්තෙ දිස්වා තෙසං සොළසන්නම්පි සොළසහි වාහගොණෙහි සද්ධිං පසතං පසතං සුවණ්ණමාසකෙ සබ්බෙසං නිවාසනපාරුපනානි හරියානම්පි තෙසං වත්ථාහරණානි දත්වා විස්සජ්ජාපෙසි. අථ සො නාගභවනං ගන්ත්වා තත්ථ පපඤ්චං අකත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛමිත්වා ආලාරං උපසඬ්ඤාමිත්වා නාගභවනස්ස වණ්ණං කථෙත්වා තං ආදාය නාගභවනං ගන්ත්වා තීහි නාගකඤ්ඤාසතෙහි සද්ධිං මහන්තමස්ස යසං දත්වා දිබ්බෙහි කාමෙහි සත්තජ්ජෙසි. ආලාරො නාගභවනෙ එකවස්සං වසිත්වා දිබ්බකාමෙ පරිභුඤ්ජිත්වා “ඉච්ඡාමහං, සම්ම, පබ්බජිතු”න්ති නාගරාජස්ස කථෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාමෙ ගහෙත්වා නාගභවනතො හිමවත්තජ්ජදෙසං ගන්ත්වා පබ්බජිත්වා තත්ථ වීරං වසිත්වා අපරභාගෙ වාරිකං වරන්තො බාරාණසිං

පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසින්වා පුනදිවසෙ භික්ඛාය නගරං පවිසින්වා රාජද්වාරං අගමාසි. අථ නං බාරාණසිරාජා දිස්වා ඉරියාපථෙ පසිදින්වා පක්කොසාපෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා නානග්ගරසභොජනං භොජෙත්වා අඤ්ඤතරස්මිං නිවෙ ආසනෙ නිසින්තො වන්දින්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො පයමං ගාථමාහ -

143.

“අරියාවකාසොසි පසන්නනෙත්තො, මඤ්ඤෙ භවං පබ්බජිතො කුලම්භා;
කථං නු චිත්තානි පභාය භොගෙ, පබ්බජි නික්ඛම්ම සරා සපඤ්ඤා” ති.

තත්ථ අරියාවකාසොසිති නිද්දොසසුන්දරසරීරාවකාසොසි, අභිරූපොසිති අත්ථො. පසන්නනෙත්තොති පඤ්චහි පසාදෙහි යුත්තනෙත්තො. කුලම්භාති බත්තියකුලා වා බ්‍රාහ්මණකුලා වා සෙට්ඨිකුලා වා පබ්බජිතොසිති මඤ්ඤාමි. කථං නුති කෙන කාරණෙන කිං ආරම්මණං කත්වා ධනඤ්ච උපභොගෙ ව පභාය සරා නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිතොසි සපඤ්ඤ පණ්ඩිතපුරිසාති ප්‍රච්ඡති.

තතො පරං තාපසස්ස ව රඤ්ඤො ව චචනස්පට්ඨචනවසෙන ගාථානං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො -

144.

“සයං විමානං නරදෙව දිස්වා, මහානුභාවස්ස මහොරගස්ස;
දිස්වාන පුඤ්ඤාන මහාවිපාකං, සද්ධායහං පබ්බජිතොමහි රාජ.

145.

“න කාමකාමා න භයා න දොසා, වාවං මුසා පබ්බජිතා භණන්ති;
අක්ඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමත්ථං, සුත්වාන මෙ ජායිහිතිප්පසාදො.

146.

“වාණිජ්ජ රට්ඨාධිප ගච්ඡමානො, පථෙ අද්දසාසිම්හි භොජපුත්තෙ;
පවඨ්ඨකායං උරගං මහන්තං, ආදාය ගච්ඡන්තෙ පමොදමානෙ.

147.

“සොහං සමාගම්ම ජනින්ද තෙහි, පහට්ඨලොමො අවචම්හි හිතො;
කුහිං අයං නීයති හිමකායො, නාගෙන කිං කාහථ භොජපුත්තා.

148.

“නාගො අයං නීයති භොජනත්ථා, පවඨ්ඨකායො උරගො මහන්තො;
සාදුඤ්ච ථූලඤ්ච මුදුඤ්ච මංසං, න ත්වං රසඤ්ඤාසි විදෙහපුත්ත.

149.

“ඉතො මයං ගන්ත්වා සකං නිකෙතං, ආදාය සත්ථානි
විකොපයිත්වා;
මංසානි භොක්ඛාම පමොදමානා, මයඤ්චි වෙ සත්තවො
පන්නගානං.

150.

“සවෙ අයං නියති භොජනත්ථා, පවඬ්ඨකායො උරගො මහන්තො;
දදාමි වො බලිබද්දානි සොළස, නාගං ඉමං මුඤ්චථ ඛන්ධනස්මා.

151.

“අද්ධා හි නො භක්ඛො අයං මනාපො, බහු ච නො උරගා
භුත්තපුබ්බා;
කරොම තෙ තං වචනං අළාර, මිත්තඤ්ච නො භොහි විදෙහපුත්ත.

152.

“තදාස්සු තෙ ඛන්ධනා මොවයිංසු, යං නත්ථුතො පටිමොක්කස්ස
පාසෙ;
මුත්තො ච සො ඛන්ධනා නාගරාජා, පක්කාමි පාචිනමුඛො මුහුත්තං.

153.

“ගන්ත්වාන පාචිනමුඛො මුහුත්තං, පුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි
පලොකයි මං;
තදාස්සහං පිට්ඨිතො අත්ථගච්ඡිං, දසඬ්ගලිං අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා.

154.

“ගච්ඡෙව ඛො ත්ථං තරමානරූපො, මා තං අමිත්තා
පුනරග්ගහෙසුං;
දුක්ඛො හි ලුද්දෙහි පුනා සමාගමො, අදස්සනං භොජපුත්තාන ගච්ඡ.

155.

“අගමාසි සො රහදං විජ්ජසන්නං, නිලොභාසං රමණීයං සුතිත්ථං;
සමොතතං ජම්බුහි වෙතසාහි, පාවෙක්ඛි නිත්තිණ්ණහයො පතීතො.

156.

“සො තං පවිස්ස නවිරස්ස නාගො, දිබ්බෙන මෙ පාතුරහු ජනිත්දි;
උපට්ඨහි මං පිතරංච පුත්තො, හදයඬ්ගමං කණ්ණසුඛං භණන්තො.

157.

“ත්ථං මෙසි මාතා ච පිතා අළාර, අබ්භන්තරො පාණදදො සභායො;
සකඤ්ච ඉද්ධිං පටිලාභකොස්මි, අළාර පස්ස මෙ නිවෙසනානි;

පහුතහක්ඛං බහුඅන්තපානං, මසක්කසාරං විය වාසවස්සා’ති.

තත්ථ විමානන්ති සඬ්ඛපාලනාගරඤ්ඤො
අනෙකසත්තාටකසම්පත්තිසම්පන්නං කඤ්චනමණිවිමානං. පුඤ්ඤානන්ති
තෙන කතපුඤ්ඤානං මහන්නං විපාකං දිස්වා කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච
පරලොකඤ්ච සද්දහිත්වා පවත්තාය සද්ධාය අහං පබ්බජිතො. න
කාමකාමාති න වත්ථුකාමෙනපි භයෙනපි දොසෙනපි මුසා භණන්ති.
ජායිහිතීති, භන්නෙ, තුම්භාකං වචනං සුත්වා මය්හමිපි පසාදො සොමනස්සං
ජායිස්සති. වාණිජ්ජන්ති වාණිජ්ජකම්මං කරිස්සාමිති ගච්ඡන්තො. පථෙ
අද්දසාසිම්හිති පඤ්චන්තං සකට්ඨතානං පුරතො සුඛයානකෙ නිසීදිත්වා
ගච්ඡන්තො මහාමග්ගෙ ජනපදමනුස්සෙ අද්දසං. පවඬ්ඨකායන්ති
වඬ්ඨිතකායං. ආදායාති අට්ඨහි කාපෙහි ගහෙත්වා. අවචම්හිති අභාසිං.
භීමකායොති භයජනකකායො. භොජපුත්තාති ලුද්දපුත්තකෙ
පියසමුදාවාරොනාලපති. විදෙහපුත්තාති විදෙහරට්ඨවාසිතාය ආළාරං
ආලපිංසු. විකොපයිත්වාති ඡින්නිත්වා. මයඤ්ඤි වො සත්තවොති මයං පන
නාගානං වෙරිතො නාම. භොජනත්ථාති භොජනත්ථාය. මිත්තඤ්ච නො
භොහීති ත්වං අම්භාකං මිත්තො භොහී, කතගුණං ජාන.

තදාස්සු තෙති, මහාරාජ, තෙහි භොජපුත්තෙහි ඵලං වුත්තෙ අහං තෙසං
සොළස වාහගොණෙ නිවාසනපාරුපනාති පසතං පසතං සුවණ්ණමාසකෙ
හරියානඤ්ච තෙසං චත්ථාලඬ්ඨකාරං අදාසිං, අථ තෙ සඬ්ඛපාලනාගරාජානං
භූමියං. නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනො කක්ඛලොකාය
සකණ්ටකකාලවෙන්තලොකාය කොටියං ගහෙත්වා ආකඬ්ඨිතුං ආරහිංසු.
අථාහං නාගරාජානං කිලමන්නං දිස්වා අකිලමෙන්නොව අසිනා තා ලො
ඡින්නිත්වා දාරකානං කණ්ණවෙධනො වට්ටිනීහරණනියාමෙන
අදුක්ඛාපෙන්නො සණ්ඨං නීහරිං, තස්මිං කාලෙ තෙ භොජපුත්තා යං
බන්ධනං අස්ස නත්ථුතො පවෙසෙත්වා පාසෙ පටිමොක්කං, තස්මා
බන්ධනා තං උරගං මොවයිංසු. තස්ස නාසතො සහ පාසෙන තං රජ්ජුකං
නීහරිංසුති දීපෙති. ඉති තෙ උරගං විස්සජ්ජෙත්වා ථොකං ගන්ත්වා “අයං
උරගො දුබ්බලො, මතකාලෙ නං ගහෙත්වා ගමිස්සාමා”ති නිලීයිංසු.

පුණ්ණෙහිති සොපි මුහුත්තං පාවිනාහිමුඛො ගන්ත්වා අස්සපුණ්ණෙහි
නෙත්තෙහි මං පලොකයි. තදාස්සහන්ති තදා අස්ස අහං. ගච්ඡෙවොති ඵලං තං
අවචන්ති වදති. රහදන්ති කණ්ණවෙණ්ණදහං. සමොතතන්ති උභයතීරෙසු
ජම්බුරුක්ඛවෙතසරුක්ඛෙහි ඔතතං විතතං. නිත්තිණ්ණහයො පතීතොති
සො කිර තං දහං පවිසන්තො ආළාරස්ස නිපච්චකාරං දස්සෙත්වා යාව
නඬ්ගුට්ඨා ඔතරි, උදකෙ පච්චිට්ඨානමෙවස්ස නිබ්භයං අභොසි, තස්මා
නිත්තිණ්ණහයො පතීතො හට්ඨතුට්ඨො පාවෙක්ඛිති. පවිස්සාති පවිසිත්වා.
දිබ්බෙන මෙති නාගහවනෙ පමාදං අනාපජ්ජිත්වා මයි කණ්ණවෙණ්ණතීරං
අනතික්කන්තෙයෙව දිබ්බෙන පරිවාරෙන මම පුරතො පාතුරහොසි.

උපට්ඨනීති උපාගමී. අබ්භන්තරොති හදයමංසසදිසො. ත්වං මම බහුපකාරො, සක්කාරං තෙ කරිස්සාමි. පස්ස මෙ නිවෙසනානීති මම නාගභවනං පස්ස. මසක්කසාරං වියාති මසක්කසාරො වුච්චති ඔසක්කනපරිසක්කනාභාවෙන සනසාරතාය ච සිනෙරුපබ්බතරාජා. අයං තත්ථ මාපිතං තාවතිංසභවනං සන්ධායෙවමාහ.

මහාරාජ! එවං වත්වා සො නාගරාජා උත්තරි අත්තනො නාගභවනං වණ්ණෙන්නො ගාථාද්වයමාහ -

158.

“තං භූමිභාගෙහි උපෙනරුපං, අසක්ඛරා වෙව මුදු සුභා ව;
නීවත්තිණා අප්පරජා ච භූමි, පාසාදිකා යත්ථ ජහන්ති සොකං.

159.

“අනාවකුලා වෙච්චියුපනීලා, චතුද්දිසං අම්බවනං සුරම්මං;
පක්කා ච පෙසි ච ඵලා සුචුල්ලා, නිච්චොතුකා ධාරයන්ති ඵලානී”ති.

තත්ථ අසක්ඛරාති යා තත්ථ භූමි පාසාණසක්ඛරරහිතා මුදු සුභා කඤ්චනරජතමණිමයා සත්තරතනවාලුකාකිණ්ණා. නීවත්තිණාති ඉන්ද්‍රගොපකපිට්ඨිසදිසවණ්ණෙහි නීවතිණෙහි සමන්තාගතා. අප්පරජාති පංසුරහිතා. යත්ථ ජහන්ති සොකන්ති යත්ථ පට්ටියමත්තාව නිස්සොකා හොන්ති. අනාවකුලාති න අවකුලා අබාණුමා උපරි උක්කුලච්චකුලභාවරහිතා වා සමසණ්ඨිතා. වෙච්චියුපනීලාති වෙච්චියෙන උපනීලා, තස්මිං නාගභවනෙ වෙච්චියමයා පසන්තසලිලා නිලොභාසා අනෙකවණ්ණකමලුප්පලසඤ්ජන්තා පොක්ඛරණීති අත්ථො. චතුද්දිසන්ති තස්සා පොක්ඛරණියා චතුසු දිසාසු. පක්කා වාති තස්මිං අම්බවනෙ අම්බරුක්ඛා පක්කඵලා ච අඬ්ඬපක්කඵලා ච තරුණඵලා ච ඵුල්ලිතායෙවාති අත්ථො. නිච්චොතුකාති ජන්තමපි උතුනං අනුරූපෙහි පුප්ඵඵලෙහි සමන්තාගතාති.

160.

තෙසං වනානං නරදෙව මජ්ඣෙ, නිවෙසනං භස්සරසන්තිකාසං;
රජතග්ගලං සොවණ්ණමයං උළාරං, ඔභාසති විජ්ජුරිවන්තලික්ඛෙ.

161.

“මණිමයා සොණ්ණමයා උළාරා, අනෙකචිත්තා සතතං සුනිම්මිතා;
පරිපුරා කඤ්ඤාහි අලඬිකතාහි, සුවණ්ණකායුරධරාහි රාජ.

162.

“සො සඬ්ඬපාලො තරමානරූපො, පාසාදමාරුය්භ
අනොමවණ්ණො;

සහස්සථම්භං අතුලානුභාවං, යත්ථස්ස හරියා මහෙසී අහොසි.

163.

“එකා ච නාරී තරමානරූපා, ආදාය වෙළ්ඞියමයං මහග්ගං;
සුභං මණිං ජාතිමන්තූපපන්නං, අවොදිතා ආසනමබ්භිභාසි.

164.

“තතො මං උරගො හත්ථෙ ගහෙත්වා, නිසීද්ධි පාමුඛආසනස්මිං;
ඉදමාසනං අනු භවං නිසීද්ධු, භවඤ්ඤි මෙ අඤ්ඤතරො ගරුතං.

165.

“අඤ්ඤා ච නාරී තරමානරූපා, ආදාය වාරිං උපසඬකම්ත්වා;
පාදානි පක්ඛාලයි මෙ ජනිත්ද, හරියාව හත්තු පතිනො පියස්ස.

166.

“අපරා ච නාරී තරමානරූපා, පග්ගස්භ සොවණ්ණමයාය පාතියා;
අනෙකසුපං විවිධං වියඤ්ජනං, උපනාමයි හත්ත මනුඤ්ඤරූපං.

167.

“තුරියෙහි මං භාරත භුත්තවත්තං, උපට්ඨහුං හත්තු මනො විදිත්වා;
තතුත්තරිං මං නිපතී මහත්තං, දිබ්බෙහි කාමෙහි අනප්පකෙහි” ති.

තත්ථ නිවෙසනන්ති පාසාදො. හස්සරසන්නිකාසන්නි පහස්සරදස්සනං. රජතග්ගලන්ති රජතද්වාරකවාටං. මණිමයානි එවරූපා තත්ථ කුටාගාරා ච ගබ්භා ච. පරිපූරානි සම්පුණ්ණා. සො සඬ්ඛපාලොති, මහාරාජ, අහං එවං තස්මිං නාගභවනං චණ්ණෙත්තෙ තං දට්ඨුකාමො අහොසිං, අථ මං තත්ථ නෙත්වා සො සඬ්ඛපාලො හත්ථෙ ගහෙත්වා තරමානො වෙළ්ඞියථම්භෙහි සහස්සථම්භං පාසාදං ආරුය්භ යස්මිං යානෙ අස්ස මහෙසී අහොසි, තං යානං නෙතීති දීපෙති. එකා වානි මයි පාසාදං අභිරුළ්භෙ එකා ඉත්ථි අඤ්ඤෙහි මණිහි ජාතිමහත්තෙහි උපෙතං සුභං වෙළ්ඞියාසනං තෙන නාගරාජෙන අවුත්තාව. අබ්භිභාසිති අභිහරි, අත්ථරිති වුත්තං හොති.

පාමුඛආසනස්මිත්ති පමුඛාසනස්මිං, උත්තමාසනෙ නිසීදාපෙසීති අත්ථො. ගරුනන්ති මාතෘපිතුනං මෙ ත්ථං අඤ්ඤතරොති එවං චත්වා නිසීදාපෙසි. විවිධං වියඤ්ජනන්ති විවිධං ඛාඤ්ජනං. හත්ත මනුඤ්ඤරූපන්ති හත්තං මනුඤ්ඤරූපං. භාරතානි රාජානං ආලපති. භුත්තවත්තන්ති භුත්තාවිං කතහත්තකිච්චං. උපට්ඨහුන්ති අනෙකසතෙහි තුරියෙහි ගන්ධබ්බං කුරුමානා උපට්ඨහිංසු. හත්තු මනො විදිත්වාති අත්තනො පතිනො චිත්තං ජානිත්වා. තතුත්තරිත්ති තතො ගන්ධබ්බකරණතො උත්තරිං. මං නිපතීති සො නාගරාජා මං උපසඬකම්. මහත්තං දිබ්බෙහිති මහත්තෙහි උළාරෙහි දිබ්බෙහි කාමෙහි තෙහි ච අනප්පකෙහි.

එවං උපසඬකමිත්වා ච පන ගාථමාහ —

168.

“භරියා මමෙතා තිසතා අළාර, සබ්බත්තමජ්ඣා පදුමුත්තරාහා;
අළාර එතාස්සු තෙ කාමකාරා, දදාමි තෙ තා පරිවාරයස්සු”ති.

තත්ථ සබ්බත්තමජ්ඣාති සබ්බා අත්තමජ්ඣා, පාණිනා ගහිතජපමාණමජ්ඣාති අත්ථො. අට්ඨකථායං පන “සුමජ්ඣා”ති පාඨො. පදුමුත්තරාහාති පදුමවණ්ණඋත්තරාහා, පදුමවණ්ණඋත්තරච්ඡවියොති අත්ථො. පරිවාරයස්සුති තා අත්තනො පාදපරිවාරිකා කරොහිති වත්වා තීහි ඉත්ථිසතෙහි සද්ධිං මහාසම්පත්තිං මය්හං අදාසි.

සො ආහ —

169.

“සංවච්ඡරං දිබ්බරසානුභුත්වා, තදාස්සුහං උත්තරිමජ්ඣහාසිං;
නාගස්සිදං කිත්ති කථඤ්ච ලද්ධං, කථජ්ඣගමාසි විමානසෙට්ඨං.

170.

“අධිච්චලද්ධං පරිණාමජං තෙ, සයංකතං උදාහු දෙවෙහි දින්නං;
පුච්ඡාමි තං නාගරාජෙනමත්ථං, කථජ්ඣගමාසි විමානසෙට්ඨ”න්ති.

තත්ථ දිබ්බරසානුභුත්වාති දිබ්බෙ කාමගුණරසෙ අනුභවිත්වා. තදාස්සුහන්ති තදා අස්සු අහං. නාගස්සිදන්ති හදුමුඛස්ස සඬ්ඛපාලනාගරාජස්ස ඉදං සම්පත්තිජාතං කිත්ති කිං නාම කම්මං කත්වා කථඤ්ච කත්වා ලද්ධං, කථමෙතං විමානසෙට්ඨං ත්වං අජ්ඣගමාසි, ඉති නං අහං පුච්ඡිං. අධිච්චලද්ධන්ති අහෙනුනා ලද්ධං. පරිණාමජං තෙති කෙනචි තච අත්ථාය පරිණාමිතත්තා පරිණාමනො ජාතං. සයංකතන්ති කාරකෙ පක්කොසාපෙත්වා රතනානි දත්වා කාරිතන්ති.

තතො පරා ද්වින්නම්පි වචනජපට්ඨවනගාථාව —

171.

“නාධිච්චලද්ධං න පරිණාමජං මෙ, න සයංකතං නාපි දෙවෙහි දින්නං;
සකෙහි කම්මෙහි අපාපකෙහි, පුඤ්ඤෙහි මෙ ලද්ධමිදං විමානං.

172.

“කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං, කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
අක්ඛාහි මෙ නාගරාජෙනමත්ථං, කථං නු තෙ ලද්ධමිදං විමානං.

173.

“රාජා අහොසිං මගධානමිස්සරො, දුයොයාධතො නාම
මහානුභාවො;
සො ඉත්තරං ජීවිතං සංවිදිත්වා, අසස්සතං විපරිණාමධම්මං.

174.

“අන්තඤ්ච පානඤ්ච පසන්තචිත්තො, සක්කච්ච දානං විපුලං
අදාසිං;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසි, සන්තප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.

175.

“මාලඤ්ච ගන්ධඤ්ච විලෙපනඤ්ච, පදීපියං යානමුපස්සයඤ්ච;
අවිජාදනං සයනමථන්තපානං, සක්කච්ච දානානි අදම්භ තත්ථ.

176.

“තං මෙ චතං තං පත බ්‍රහ්මචරියං, තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං
විපාකො;
තෙනෙව මෙ ලද්ධමීදං විමානං, පඤ්ඤාභක්ඛං බහුඅන්තපානං;
නච්චෙහි ගීතෙහි චූපෙතරූපං, චිරට්ඨිතිකං න ව සස්සතායං.

177.

“අප්පානුභාවා තං මහානුභාවං, තෙජස්සිතං හන්ති අතෙජචන්තො;
කිමෙව දායාවුධ කිං පටිච්ච, හත්ථත්තමාගච්ඡි වනිබ්බකානං.

178.

“භයං නු තෙ අන්වගතං මහන්තං, තෙජො නු තෙ නාන්වගං
දන්තමූලං;
කිමෙව දායාවුධ කිං පටිච්ච, කිලෙසමාපජ්ජි වනිබ්බකානං.

179.

“න මෙ භයං අන්වගතං මහන්තං, තෙජො න සක්කා මම තෙහි
හන්තුං;
සතඤ්ච ධම්මානි සුකිත්තිතානි, සමුද්දවෙලාව දුරච්චයානි.

180.

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං අළාර, උපොසථං නිච්චමුපාවසාමි;
අථාගමුං සොළස භොජපුත්තා, රජ්ජුං ගහෙත්වාන දල්භඤ්ච පාසං.

181.

“භෙත්වාන නාසං අතිකස්ස රජ්ජුං, නයිංසු මං සම්පරිගය්හ ලුද්දා;
ඵතාදිසං දුක්ඛමභං තිතික්ඛං, උපොසථං අප්පටිකොපයන්තො.

182.

“එකායනෙ තං පටෙ අද්දසංසු, බලෙන වණ්ණෙන චුපෙතරුපං;
සිරියා පඤ්ඤාය ව භාවිතොසි, කිං පත්ථයං නාග තපො කරොසි.

183.

“න පුත්තහෙතු න ධනස්ස හෙතු, න ආයුනො වාපි අළාර හෙතු;
මනුස්සයොනිං අභිපත්ථයානො, තස්මා පරක්කම තපො කරොමි.

184.

“ත්වං ලොහිතක්ඛො විහතත්තරංසො, අලඬිකතො
කප්පිතකෙසමස්සු;
සුරොසිතො ලොහිතචන්දනෙන, ගන්ධබ්බරාජාව දිසා පභාසසි.

185.

“දෙවිද්ධිපත්තොසි මහානුභාවො, සබ්බෙහි කාමෙහි සමඬ්භිභූතො;
පුච්ඡාමි තං නාගරාජෙනමත්ථං, සෙය්‍යො ඉතො කෙන
මනුස්සලොකො.

186.

“අළාර නාඤ්ඤත්‍ර මනුස්සලොකා, සුද්ධිව සංවිජ්ජති සංයමො වා;
අභඤ්ච ලද්ධාන මනුස්සයොනිං, කාභාමි ජාතිමරණස්ස අන්තං.

187.

“සංවච්ඡරො මෙ වසතො තචන්තිකෙ, අන්තෙන පානෙන
උපට්ඨිතොස්මි;
ආමත්තයිත්වාන පලෙමි නාග, විරජ්ජවුට්ඨොස්මි අහං ජනිත්ද.

188.

“පුත්තා ව දාරා අනුජීවිතො ව, නිච්චානුසිට්ඨා උපතිට්ඨපෙතං;
කච්චිත්තූ තං නාභිසපිත්ථ කොචි, පියඤ්භි මෙ දස්සනං තුය්හං
අළාර.

189.

“යථාපි මාතු ව පිතු අගාරෙ, පුත්තො පියො පටිවිහිතො වසෙය්‍යා;
තතොපි මය්හං ඉධමෙව සෙය්‍යො, විත්තඤ්භි තෙ නාග මගී
පසන්තං.

190.

“මණි මමං විජ්ජති ලොහිතඬිකො, ධනාහරො මණිරතනං උළාරං;
ආදාය ත්වං ගච්ඡ සකං නිකෙතං, ලද්ධා ධනං තං
මණිමොස්සපස්සු’ති.

තත්ථ කිං තෙ වතන්ති කිං තච වතසමාදානං. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨවරියං. ඔපානභූතන්ති චතුමහාපටේ ඛතපොක්ඛරණී විය ධම්මිකසමණුබ්‍රාහ්මණානං යථාසුඛං පරිභුඤ්ජිතබ්බවිභවං. න ච සස්සතායන්ති විරට්ඨිතිකං සමානම්පි ටෙ තං මය්හං සස්සතං න භොතීති මෙ කටෙති.

අප්පානුභාවාති භොජපුත්තෙ සන්ධායාහ. හන්තීති අට්ඨසු යානෙසු සුලෙහි විජ්ඣන්තා කිංකාරණා හනිංසු. කිං පටිච්චාති කිං සන්ධාය ත්වං තදා තෙසං හත්ථත්තං ආගච්ඡී වසං උපගතො. වනිබ්බකානන්ති භොජපුත්තා ඉධ “වනිබ්බකා”ති වුත්තා. තෙජො නු තෙ නාන්වගං දන්තමූලන්ති කිං නු තච තෙජො භොජපුත්තෙ දිස්වා තදා භයං මහත්තං අන්වගතං, උදාහු විසං දන්තමූලං න අන්වගතං. කිලෙසන්ති දුක්ඛං. වනිබ්බකානන්ති භොජපුත්තානං සන්තිකෙ, භොජපුත්තෙ නිස්සායාති අත්ථො.

තෙජො න සක්කා මම තෙහි හන්තුන්ති මම විසතෙජො අඤ්ඤස්ස තෙජෙන අභිහන්තුම්පි න සක්කා. සතන්ති බුද්ධාදීනං. ධම්මානීති සීලසමාධිපඤ්ඤාබන්තිඅනුද්දයමෙත්තාභාවනාසඬ්ඛාතාති ධම්මානි. සුකිත්තිතානීති සුවණ්ණිතාති සුකට්ඨතාති. කිත්ති කත්ථා? සමුද්දවෙලාව දුරච්චයානීති තෙහි සමුද්දවෙලා විය සප්පුරිසෙහි ජීවිතත්ථම්පි දුරච්චයානීති වණ්ණිතාති, තස්මා අහං සීලභෙදභයෙන බන්තිමෙත්තාදිසමන්තාගතො හුත්වා මම කොපස්ස සීලවෙලන්තං අතික්කම්තුං න අදාසින්ති ආහ.

“ඉම්ස්සා පන සඬ්ඛපාලධම්මදෙසනාය දසපි පාරම්මියො ලබ්භන්ති. තදා හි මහාසත්තෙන සරීරස්ස පරිච්චත්තභාවො දානපාරම් නාම භොති, තථාරූපෙනාපි විසතෙජෙන සීලස්ස අභින්නතා සීලපාරම්, නාගභවනතො නික්ඛම්ත්වා සමණධම්මකරණං නෙක්ඛම්මපාරම්, ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච කාතුං වට්ටති’ති සංවිදහනං පඤ්ඤාපාරම්, අධිවාසනවීරියං වීරියපාරම්, අධිවාසනබන්ති බන්තිපාරම්, සච්චසමාදානං සච්චපාරම්, ‘මම සීලං න භින්දිස්සාමි’ති අධිට්ඨානං අධිට්ඨානපාරම්, අනුද්දයභාවො මෙත්තාපාරම්, වෙදනාය මජ්ඣන්තභාවො උපෙක්ඛාපාරම්”ති.

අථාගමුන්ති අටෙකදිවසං වම්මිකමත්ථකෙ නිපන්නං දිස්වා සොළස භොජපුත්තා ඛරරජ්ජුඤ්ච දළ්භපාසඤ්ච සුලානි ච ගහෙත්වා මම සන්තිකං ආගතා. හෙත්වානාති මම සරීරං අට්ඨසු යානෙසු භින්දිත්වා සකණ්ටකකාලවෙත්තලතා පවෙසෙත්වා. නාසං අතිකස්ස රජ්ජුන්ති ථොකං ගන්ත්වා සීසං මෙ ඔලම්බන්තං දිස්වා මහාමග්ගෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පුන නාසම්පි මෙ භින්දිත්වා වට්ටරජ්ජුං අතිකස්ස ආවුනිත්වා කාජකොටියං ලග්ගෙත්වා සමන්තතො පරිග්ගහෙත්වා මං නයිංසු.

අද්දසංසුති, සම්ම සඬ්ඛපාල, තෙ භොජපුත්තා එකායනෙ එකගමනෙ ජඩ්ඝපදිකමග්ගෙ තං බලෙන ච වණ්ණෙන ච උපෙතරූපං පස්සිංසු, ත්වං පන ඉස්සරියසොහග්ගසිරියා ච පඤ්ඤාය ච භාවිතො වඩ්ඪිතො, සො ත්වං එවරූපො සමානොපි කිමත්ථං තපං කරොසි, කිම්චිජන්තො උපොසථවාසං වසසි, සීලං රක්ඛසි. “අද්දසාසි”න්තිපි පායො, අහං එකායනෙ මහාමග්ගෙ තං අද්දසින්ති අත්ථො. අභිපත්ථයානොති පත්ථෙත්තො. තස්මාති යස්මා මනුස්සයොතිං පත්ථෙමි, තස්මා චිරියෙන පරක්කම්ත්වා තපොකම්මං කරොමි.

සුරොසිතොති සුට්ඨු මනුලිත්තො. ඉතොති ඉමම්භා නාගභවනා මනුස්සලොකො කෙන උත්තරිතරො. සුද්ධිති මග්ගඵලනිබ්බානසඬ්ඛාතා විසුද්ධි. සංයමොති සීලං. ඉදං සො මනුස්සලොකෙයෙව බුද්ධපච්චෙකබුද්ධානං උප්පත්තිං සන්ධායාහ. කාභාමිති අත්තනො අප්පට්ඨසන්ධිකභාවං කරොන්තො ජාතිජරාමරණස්සන්තං කරිස්සාමිති. එවං, මහාරාජ, සො සඬ්ඛපාලො මනුස්සලොකං වණ්ණෙසි. සංවච්ඡරො මෙති එවං, මහාරාජ, තස්මිං මනුස්සලොකං වණ්ණෙන්නෙ අහං පබ්බජ්ජාය සිනෙහං කත්වා එතදවොචං. තත්ථ උපට්ඨිතොස්මිති අන්තපානෙන වෙච දිබ්බෙහි ච කාමගුණෙහි පරිචිණ්ණො මානිතො අස්මි. පලෙමිති පරෙමි ගච්ඡාමි. චිරජ්ජවුට්ඨොස්මිති අහං මනුස්සලොකො චිරජ්ජවුට්ඨො අස්මි.

නාභිසපිත්ථාති කච්චි නු බො මම පුත්තාදිසු කොචි තං න අක්කොසි න පරිභාසිති පුච්ඡති. “නාභිසජ්ජෙථා”න්තිපි පායො, න කොපෙසිති අත්ථො. පට්ඨිතිතොති පට්ඨග්ගිතො. මණි මමන්ති සවෙ, සම්ම ආළාර, ගච්ඡසියෙව, එවං සන්තෙ මම ලොහිතඬ්ඛො ධනභාරකො සබ්බකාමදදො මණි සංවිජ්ජති, තං උළාරං මණිරතනං ආදාය තච ගෙහං ගච්ඡ, තත්ථ ඉමස්සානුභාවෙන යාවදිච්ඡකං ධනං ලද්ධා පුන ඉමං මණිං ඔස්සජස්සු, ඔස්සජන්තො ච අඤ්ඤත්ථ අනොස්සජිත්වා අත්තනො උදකවාටියං ඔස්සජෙය්‍යාසිති වත්වා මය්හං මණිරතනං උපනෙසිති වදති.

එවං වත්වා ආළාරො “අථාහං, මහාරාජ, නාගරාජානං එතදවොචං — ‘සම්ම, නාහං ධනෙනත්ථිකො, පබ්බජිතුං පන ඉච්ඡාමි’ති පබ්බජිතපරික්ඛාරං යාවිත්වා තෙනෙව සද්ධිං නාගභවනා නික්ඛමිත්වා තං නිවත්තෙත්වා හිමවත්තං පට්ඨිත්වා පබ්බජිතොමිහි”ති වත්වා රඤ්ඤො ධම්මකථං කථෙත්තො ගාථාද්වයමාහ —

191.

“දිට්ඨා මයා මානුසකාපි කාමා, අසස්සතා විපරිණාමධම්මා;
ආදීනවං කාමගුණෙසු දිස්වා, සද්ධායහං පබ්බජිතොමිහි රාජ.

192.

“දුමජ්ඣලානීව පතන්ති මාණවා, දහරා ව වුද්ධා ව සරීරහෙදා;
එතම්පි දිස්වා පබ්බජිතොම්හි රාජ, අපණ්ණකං සාමඤ්ඤමෙව
සෙය්‍යා”ති.

තත්ථ සද්ධායාති කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච නිබ්බානඤ්ච සද්දහිත්වා.
දුමජ්ඣලානීව පතන්තිති යථා රුක්ඛඵලානි පක්කානිපි අපක්කානිපි පතන්ති,
තථා මාණවා දහරා ව වුද්ධා ව පතන්ති. අපණ්ණකන්ති අවිරද්ධං
නිය්‍යානිකං. සාමඤ්ඤමෙව සෙය්‍යාති පබ්බජ්ජාව උත්තමාති පබ්බජ්ජාය
ගුණං දිස්වා පබ්බජිතොම්හි, මහාරාජාති.

තං සුත්වා රාජා අනන්තරං ගාථමාහ —

193.

“අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ
බහුයානචින්තිනො;
නාගඤ්ච සුත්වාන තවඤ්චළාර, කාහාමි පුඤ්ඤානි අනප්පකානී”ති.

තත්ථ යෙ බහුයානචින්තිනොති යෙ බහුනි කාරණානි ජානන්ති.
නාගඤ්චාති තථා අප්පමාදවිහාරිනං නාගරාජානඤ්ච තව ව වචනං සුත්වා.

අථස්ස උස්සාහං ජනෙන්නො තාපසො ඔසානගාථමාහ —

194.

“අද්ධා හවෙ සෙවිතබ්බා සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ
බහුයානචින්තිනො;
නාගඤ්ච සුත්වාන මමඤ්ච රාජ, කරොහි පුඤ්ඤානි
අනප්පකානී”ති.

එවං සො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා තත්ථෙව චත්තාරො
වස්සානමාසෙ වසිත්වා පුන හිමවන්තං ගන්ත්වා යාවජීවං චත්තාරො
බිරන්තවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි. සඬ්ඛපාලොපි යාවජීවං
උපොසථවාසං වසිත්වා රාජා ව දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිත්වා යථාකම්මං
ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා
පිතා තාපසො කස්සපො අහොසි, බාරාණසිරාජා ආනන්දො, ආළාරො
සාරිපුත්තො, සඬ්ඛපාලනාගරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සඬ්ඛපාලජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

[525] 5. චූළසුතසොමජාතකවණ්ණනා

ආමන්තයාමී නිගමන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නෙක්ඛම්මපාරම්. ආරබ්භ කටෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු මහානාරදකස්සපජාතකසදිසමෙව (ජා. 2.22.1153 ආදයො). අතීතෙ පන බාරාණසී සුදස්සනං නාම නගරං අහොසි, තත්ථ බ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අජ්ඣාවසි. බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡමිහි නිබ්බන්ති, දසමාසච්චයෙන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛම්. තස්ස පන පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං අහොසි, තෙනස්ස “සොමකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. සො විඤ්ඤුතං පත්තො සුතචිත්තකො සවනසීලො අහොසි, තෙන නං “සුතසොමො”ති සඤ්ජානිංසු. සො වයප්පත්තො තක්කසීලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගහෙත්වා ආගතො පිතු සන්තකං සෙනච්ඡන්තං ලභිත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි, මහන්තං ඉස්සරියං අහොසි. තස්ස චන්දාදෙවිප්පමුඛානි සොළස ඉත්ථිසහස්සානි අහෙසුං. සො අපරහාගෙ පුත්තධීතාහි වඩ්ඪන්තො සරාවාසෙ අනභිරතො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා පබ්බජිතුකාමො අහොසි.

සො එකදිවසං කප්පකං ආමන්තෙත්වා “යදා මෙ, සම්ම, සිරස්මිං පලිතං පස්සෙය්‍යාසි, තදා මෙ ආරොචෙය්‍යාසි”ති ආහ. කප්පකො තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා අපරහාගෙ පලිතං දිස්වා ආරොචෙත්වා “තෙන හි නං, සම්ම කප්පක, උද්ධරිත්වා මම හත්ථෙ පතිට්ඨපෙහි”ති චුත්තෙ සුවණ්ණසණ්ඩාසෙන උද්ධරිත්වා රඤ්ඤො හත්ථෙ යපෙසි. තං දිස්වා මහාසත්තො “ජරාය මෙ සරීරං අභිභූත”න්ති හිතො තං පලිතං ගහෙත්වාච පාසාදා ඔතරිත්වා මහාජනස්ස දස්සනට්ඨානෙ පඤ්ඤත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා සෙනාපතිප්පමුඛානි අසිතිඅමච්චසහස්සානි පුරොහිතප්පමුඛානි සට්ඨිත්වා මණ්ඩාසහස්සානි අඤ්ඤෙ ව රට්ඨිකජාතපදනෙගමාදයො බහු ජනෙ පක්කොසාපෙත්වා “සිරස්මිං මෙ පලිතං ජාතං, අහං මහල්ලකොස්මි, මම පබ්බජිතභාවං ජානාමා”ති වත්වා පයමං ගාථමාහ —

195.

“ආමන්තයාමී නිගමං, මිත්තාමච්චෙ පරිස්සපෙ;
සිරස්මිං පලිතං ජාතං, පබ්බජ්ජං දානි රොචහ”න්ති.

තත්ථ ආමන්තයාමීති ජානාපෙම්. රොචහන්ති “රොචෙම් අහං, තස්ස මෙ, හොන්තො! පබ්බජිතභාවං ජානාමා”ති.

තං සුත්වා තෙසු එකො විසාරදප්පත්තො හුත්වා ගාථමාහ —

196.

“අභුං මෙ කථං නු භණ්ඨි, සල්ලං මෙ දෙව උරසි කප්පෙසි;
සත්තසතා තෙ හරියා, කථං නු තෙ තා භවිස්සන්ති”ති.

තත්ථ අභුන්ති අවධිසීං. උරසි කප්පෙසීති උරස්මිං සුනිසිතධොතසත්තිං වාරෙසි. සත්තසතාති සමජාතිකා ඛත්තියකඤ්ඤා සන්ධායෙන චුත්තං. කථං නු තෙ තා භවිස්සන්තීති තා තව භරියා තයි පබ්බජිතෙ අනාථා නිජ්ජව්වයා කථං භවිස්සන්ති, එතා අනාථා කත්වා තුම්භාකං පබ්බජ්ජා නාම න යුත්තාති.

තතො මහාසත්තො තතියං ගාථමාහ —

197.

“පඤ්ඤායිහින්ති එතා, දහරා අඤ්ඤමිපි තා ගමිස්සන්ති;
සග්ගඤ්ච පත්ථයානො, තෙන අහං පබ්බජ්ජසාමී”ති.

තත්ථ පඤ්ඤායිහින්තීති අත්තතො කම්මෙන පඤ්ඤායිස්සන්ති. අහං එතාසං කිං හොමි, සබ්බාපෙතා දහරා, යො අඤ්ඤො රාජා භවිස්සති, තං එතා ගමිස්සන්තීති.

අමච්චාදයො බොධිසත්තස්ස පටිච්චනං දාතුං අසක්කොන්තා තස්ස මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙසුං. සා තුරිතතුරිතා ආගන්ත්වා “සච්චං කිර ත්වං, තාත, පබ්බජිතුකාමොසි”ති වත්වා ද්වෙ ගාථායො අභාසි —

198.

“දුල්ලද්ධං මෙ ආසි සුතසොම, යස්ස තෙ හොමහං මාතා;
යං මෙ විලපන්තියා, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙව.

199.

“දුල්ලද්ධං මෙ ආසි සුතසොම, යං තං අහං විජායිස්සං;
යං මෙ විලපන්තියා, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙවා”ති.

තත්ථ දුල්ලද්ධන්ති යං එතං මයා ලහන්තියා පුත්තං ජම්මං ලද්ධං දුල්ලද්ධං. යං මෙති යෙන කාරණෙන මයි නානජ්ජකාරකං විපලන්තියා ත්වං පබ්බජිතුං ඉච්ඡසි, තෙන කාරණෙන තාදිසස්ස පුත්තස්ස ලහනං මම දුල්ලද්ධං නාමාති.

බොධිසත්තො එවං පරිදෙවමානායපි මාතරා සද්ධිං කිඤ්චි න කථෙසි. සා රොදිත්වා කන්දිත්වා සයමෙව එකමන්තං අට්ඨාසි. අථස්ස පිතු ආරොචෙසුං. සො ආගන්ත්වා එකං තාව ගාථමාහ —

200.

“කො නාමෙසො ධම්මො, සුතසොම කා ව නාම පබ්බජ්ජා;
යං නො අම්භෙ ජිණ්ණෙ, අනපෙක්ඛො පබ්බජසි දෙවා”ති.

තත්ථ යං නො අම්භෙති යං ත්වං අම්භාකං පුත්තො සමානො අම්භෙ ජිණ්ණෙ පටිජග්ගිතබ්බකාලෙ අප්පටිජග්ගිත්වා පපාතෙ සිලං පවට්ටෙන්තො විය ඡඩ්ඛෙත්වා අනපෙක්ඛො පබ්බජසී, තෙන තං වදාමි කො නාමෙසො තව ධම්මොති අධිජ්ජායො.

තං සුත්වා මහාසත්තො තුණ්හි අහොසි. අථ නං පිතා, “තාත සුතසොම, සවෙපි තෙ මාතාපිතුසු සිනෙහො නත්ථී, පුත්තධීතරො තෙ බහු තරුණා, තයා විනා වත්තිතුං න සක්ඛිස්සන්ති, තෙසං වුඩ්ඪිජ්ජත්තකාලෙ පබ්බජිස්සසී”ති වත්වා සත්තමං ගාථමාහ —

201.

“පුත්තාපි තුය්හං බහවො, දහරා අප්පත්තයොබ්බනා;
මඤ්ජු තෙපිතං අපස්සන්තා, මඤ්ඤෙ දුක්ඛං නිගච්ජන්ති”ති.

තත්ථ මඤ්ජුති මධුරවචනා. නිගච්ජන්තිති නිගච්ජිස්සන්ති කායිකචෙතසිකදුක්ඛං පටිලභිස්සන්තිති මඤ්ඤාමි.

තං සුත්වා මහාසත්තො ගාථමාහ —

202.

“පුත්තෙහි ව මෙ එතෙහි, දහරෙහි අප්පත්තයොබ්බනෙහි;
මඤ්ජුහි සබ්බෙහිපි තුම්භෙහි, විරම්පි යත්වා විනාසභාවො”ති.

තත්ථ සබ්බෙහිපි තුම්භෙහිති, තාත, න කෙවලං පුත්තෙහෙව, අථ බො තුම්භෙහිපි අඤ්ඤෙහිපි සබ්බසංඛාරොහි විරං යත්වාපි දීඝමද්ධානං යත්වාපි විනාසභාවොව නියතො. සකලස්මිම්පි හි ලොකසන්නිවාසෙ එකසංඛාරොපි නිව්චො නාම නත්ථීති.

එවං මහාසත්තො පිතු ධම්මකථං කථෙසී. සො තස්ස ධම්මකථං සුත්වා තුණ්හි අහොසි. අථස්ස සත්තසතානං හරියානං ආරොවයිංසු. තා ව පාසාදා ඔරුය්හ තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ගොජ්ජකෙසු ගහෙත්වා පරිදෙවමානා ගාථමාහංසු —

203.

“ඡින්නං නු තුය්හං හදයං, අදු තෙ කරුණා ව නත්ථී අම්භෙසු;
යං නො විකන්දන්තියො, අනපෙක්ඛො පබ්බජසී දෙවා”ති.

තස්සත්ථො — සාමි සුතසොම, අම්භෙ විධවා කත්වා ගච්ජන්තස්ස අප්පමත්තකස්සපි සිනෙහස්ස අභාවෙන තව හදයං අම්භෙසු ඡින්නං නු, උදාහු කරුණාය අභාවෙන කාරුඤ්ඤං වා නත්ථී, යං නො එවං විකන්දන්තියො පභාය පබ්බජසීති.

මහාසත්තො තාසං පාදමුලෙ පරිවත්තිත්වා පරිදෙවමානානං
පරිදෙවනසද්දං සුත්වා අනන්තරං ගාථමාහ —

204.

“න ච මය්හං ඡින්නං හදයං, අත්ථි කරුණාපි මය්හං තුම්හෙසු;
සග්ගඤ්ච පත්ථයානො, තෙන අහං පබ්බජ්ජිසාමි” ති.

තත්ථ සග්ගඤ්චාති අහං සග්ගඤ්ච පත්ථයන්තො යස්මා අයං පබ්බජ්ජා
නාම බුද්ධාදීහි වණ්ණිකා, තස්මා පබ්බජ්ජිසාමි, තුම්හෙ මා වින්තයිත්ථාති තා
අස්සාසෙසි.

අථස්ස අග්ගමහෙසියා ආරොචෙසුං. සා ගරුභාරා පරිපුණ්ණගබ්භාපි
සමානා ආගන්ත්වා මහාසත්තං වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතා තිස්සො
ගාථායො අභාසි —

205.

“දුල්ලද්ධං මෙ ආසි සුතසොම, යස්ස තෙ අහං හරියා;
යං මෙ විලපන්තියා, අනපෙක්ඛො පබ්බජ්ජි දෙව.

206.

“දුල්ලද්ධං මෙ ආසි සුතසොම, යස්ස තෙ අහං හරියා;
යං මෙ කුච්ඡිපට්ඨන්ධිං, අනපෙක්ඛො පබ්බජ්ජි දෙව.

207.

“පරිපක්කො මෙ ගබ්භො, කුච්ඡිගතො යාව නං විජායාමි;
මාහං එකා විධවා, පච්ඡා දුක්ඛාති අද්දක්ඛි” ති.

තත්ථ යං මෙති යස්මා මම විලපන්තියා ත්වං අනපෙක්ඛො පබ්බජ්ජි,
තස්මා යං මයා තච සන්තිකා අග්ගමහෙසිට්ඨානං ලද්ධං, තං දුල්ලද්ධමෙව
ආසි. දුතියගාථාය යස්මා මං ත්වං කුච්ඡිපට්ඨන්ධිං පහාය අනපෙක්ඛො
පබ්බජ්ජි, තස්මා යං මයා තච හරියත්තං ලද්ධං, තං දුල්ලද්ධං මෙති අත්ථො.
යාව නන්ති යාවාහං තං ගබ්භං විජායාමි, තාව අධිවාසෙහිති.

තතො මහාසත්තො ගාථමාහ —

208.

“පරිපක්කො තෙ ගබ්භො, කුච්ඡිගතො ඉඨිස ත්වං විජායස්සු;
පුත්තං අනොමචණ්ණං, තං හිත්වා පබ්බජ්ජිසාමි” ති.

තත්ථ පුත්තන්ති, හද්දෙ, තච ගබ්භො පරිපක්කොති ජානාමි, ත්වං පන
විජායමානා පුත්තං විජායස්සසි, න ධීතරං, සා ත්වං සොත්ථිතා විජායස්සු
පුත්තං, අහං පන සද්ධිං තයා තං පුත්තං හිත්වා පබ්බජ්ජිසාමියෙවාති.

සා තස්ස චචනං සුත්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති “ඉතො දානි පට්ඨාය, දෙව, අම්භාකං සිරි නාම නත්ථි”ති උභොහි හත්ථෙහි හදයං ධාරයමානා අස්සුති මුඤ්චන්ති මහාසද්දෙන පරිදෙවි. අථ නං සමස්සාසෙන්තො මහාසත්තො ගාථමාහ –

209.

“මා ත්වං චන්දෙ රුදි, මා සොචි චනතිමිරමත්තක්ඛි;
ආරොහ වරපාසාදං, අනපෙක්ඛො අහං ගම්ස්සාමි”ති.

තත්ථ මා ත්වං චන්දෙ රුදීති, හද්දෙ චන්දාදෙවි, ත්වං මා රොදි මා සොචි. චනතිමිරමත්තක්ඛිති ගිරිකණ්ණිකපුෂ්පසමානතෙත්තෙ. පාළියං පන “කොච්චාරතම්ඛක්ඛි”ති ලිඛිතං, තස්සා කොච්චාරපුෂ්පං විය තම්ඛතෙත්තෙති අත්ථො.

සා තස්ස චචනං සුත්වා යාතුං අසක්කොන්ති පාසාදං ආරුය්හ රොදමානා නිසිදි. අථ නං බොධිසත්තස්ස ජෙට්ඨපුත්තො දිස්වා “කිං නු බො මෙ මානා රොදන්ති නිසින්තා”ති තං පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

210.

“කො තං අම්ම කොපෙසි, කිං රොදසි පෙක්ඛසි ච මං බාළ්භං;
කං අවජ්ඣං සාතෙමි, ඤාතීනං උදික්ඛමානාන”න්ති.

තත්ථ කොපෙසිති, අම්ම! කො නාම තං කොපෙසි, කො තෙ අජ්ජියං අකාසි. පෙක්ඛසි වාති මං බාළ්භං පෙක්ඛන්ති කිංකාරණා රොදසිති අධිජ්ජායො. කං අවජ්ඣං සාතෙමිති අසාතෙතඛිබ්බමිපි කං සාතෙමි අත්තනො ඤාතීනං උදික්ඛමානානඤ්ඤෙව, අක්ඛාහි මෙති පුච්ඡති.

තතො දෙවි ගාථමාහ –

211.

“න හි සො සක්කා හන්තුං, විජිතාවි යො මං තාත කොපෙසි;
පිතා තෙ මං තාත අවච, අනපෙක්ඛො අහං ගම්ස්සාමි”ති.

තත්ථ විජිතාවිති, තාත, යො මං ඉම්ස්සා පට්ඨියා විජිතාවි කොපෙසි, අජ්ජියසමුදාචාරෙන මෙ හදයෙ කොපඤ්ච සොකඤ්ච පච්චෙසෙසි, සො තයා හන්තුං න සක්කා, මඤ්චි, තාත, තච පිතා “අහං රජ්ජසිරිඤ්ච තඤ්ච පභාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා පඛිබ්ජිස්සාමි”ති අවච, ඉදං මෙ රොදනකාරණන්ති.

සො තස්සා චචනං සුත්වා “අම්ම! කිං නාම ත්වං කථෙසි, නනු එවං සන්තෙ මයං අනාථා නාම හවිස්සාමා”ති පරිදෙවන්තො ගාථමාහ –

212.

“යොහං පුබ්බෙ නියාමි, උය්‍යානං මත්තකුඤ්ජරෙ ව යොධෙමි;
සුතසොමෙ පබ්බජිතෙ, කථං නු දානි කරිස්සාමි”ති.

තස්සත්ථො — යො අහං පුබ්බෙ චතුආජඤ්ඤයුත්තං
සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතං රථං අභිරුය්‍හ උය්‍යානං ගච්ඡාමි, මත්තකුඤ්ජරෙ
ව යොධෙමි, අඤ්ඤෙහි ව අස්සකිලාදීහි කිලාමි, ස්වාහං ඉදානි සුතසොමෙ
පබ්බජිතෙ කථං කරිස්සාමිති?

අථස්ස කනිට්ඨභාතා සත්තවස්සිකො තෙ උභොපි රොදන්තෙ දිස්වා
මාතරං උපසඬ්ඤාමිත්වා, “අම්ම! කිංකාරණා තුම්හෙ රොදං”ති පුච්ඡිත්වා
තමත්ථං සුත්වා “තෙන හි මා රොදං, අහං තාතස්ස පබ්බජිතුං න දස්සාමි”ති
උභොපි තෙ අස්සාසෙත්වා ධාතියා සද්ධිං පාසාදා ඔරුය්‍හ පිතු සන්තිකං
ගන්ත්වා, “තාත, ත්වං කිර අම්මෙ අකාමකෙ පභාය ‘පබ්බජාමි’ති වදෙසි, අහං
තෙ පබ්බජිතුං න දස්සාමි”ති පිතරං ගීවාය දළ්භං ගහෙත්වා ගාථමාහ —

213.

“මාතුච්ච මෙ රුදන්තායා, ජෙට්ඨස්ස ව භාතුතො අකාමස්ස;
හත්ථෙපි තෙ ගහෙස්සං, න හි ගච්ඡෙති නො අකාමාන”න්ති.

මහාසත්තො වින්තෙසි — “අයං මෙ පරිපන්ථං කරොති, කෙන නු බො
නං උපායෙන පටික්කමාපෙය්‍ය”න්ති. තතො ධාතීං ඔලොකෙත්වා, “අම්ම!
ධාතී හන්දිමං මණ්ඩන්ධපිලන්ධනං, තවෙසො භොතු හත්ථෙ, පුත්තං
අපනෙහි, මා මෙ අන්තරායං කරි”ති සයං පුත්තං හත්ථෙ ගහෙත්වා
අපනෙතුං අසක්කොන්තො තස්සා ලඤ්ජං පටිජානෙත්වා ගාථමාහ —

214.

“උට්ඨෙහි ත්වං ධාතී, ඉමං කුමාරං රමෙහි අඤ්ඤත්ථ;
මා මෙ පරිපන්ථමකාසි, සග්ගං මම පත්ථයානස්සා”ති.

තත්ථ ඉමං කුමාරන්ති, අම්ම! ධාතී ත්වං උට්ඨෙහි, ඉමං කුමාරං
අපනෙත්වා ආගන්ත්වා ඉමං මණ්ඩං ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ නං අභිරමෙහිති.

සා ලඤ්ජං ලභිත්වා කුමාරං සඤ්ඤාපෙත්වා ආදාය අඤ්ඤත්ථ ගන්ත්වා
පරිදෙවමානා ගාථමාහ —

215.

“යං නුනිමං දදෙය්‍යං පහඬ්ඤරං, කො නු මෙ ඉමිනාත්ථො;
සුතසොමෙ පබ්බජිතෙ, කිං නු මෙනං කරිස්සාමි”ති.

තස්සත්ථො — යං නුන අහං ඉමං ලඤ්ජත්ථාය ගහිතං පහඬ්ඤරං
සුප්පභාසං මණ්ඩං දදෙය්‍යං, කො නු මය්‍හං සුතසොමනරින්දෙ පබ්බජිතෙ

ඉමිනා අත්ථො, කිං නු මෙනං කරිස්සාමි, අහං තස්මිං පබ්බජිතෙ ඉමං ලහිස්සාමි, ලහන්තීපි ච කිං නු ඛො එතං කරිස්සාමි, පස්සථ මෙ කම්මන්ති.

තතො මහාසෙනගුත්තො චිත්තෙසි – “අයං රාජා “ගෙහෙ මෙ ධනං මන්ද’න්ති සඤ්ඤං කරොති මඤ්ඤෙ, බහුභාවමස්ස කට්ඨස්සාමි”ති. සො උට්ඨාය චන්දිත්වා ගාථමාහ –

216.

“කොසො ච තුය්හං විපුලො, කොට්ඨාගාරඤ්ච තුය්හං පරිපූරං;
පථවි ච තුය්හං විජිතා, රමස්සු මා පබ්බජි දෙවා”ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො ගාථමාහ –

217.

“කොසො ච මය්හං විපුලො, කොට්ඨාගාරඤ්ච මය්හං පරිපූරං;
පථවි ච මය්හං විජිතා, තං හිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති.

තං සුත්වා තස්මිං අපගතෙ කුලවඩ්ඪනසෙට්ඨි නාම උට්ඨාය චන්දිත්වා ගාථමාහ –

218.

“මය්හමිපි ධනං පහුතං, සඬ්ඛ්‍යාතුං නොපි දෙව සක්කොමි;
තං තෙ දදාමි සබ්බමිපි, රමස්සු මා පබ්බජි දෙවා”ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො ගාථමාහ –

219.

“ජානාමි ධනං පහුතං, කුලවඩ්ඪන පූජිතො තයා චස්මි;
සග්ගඤ්ච පත්ථයානො, තෙන අහං පබ්බජිස්සාමි”ති.

තං සුත්වා කුලවඩ්ඪනෙ අපගතෙ මහාසත්තො සොමදත්තං කනිට්ඨභාතරං ආමන්තෙත්වා, “තාත, අහං පඤ්ජරපක්ඛිත්තො චනකුක්කුටො විය උක්කණ්ඨිතො, මං සරාවාසෙ අනභිරති අභිභවති, අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, ත්වං ඉමං රජ්ජං පටිපජ්ජා”ති රජ්ජං නියායාදෙන්තො ගාථමාහ –

220.

“උක්කණ්ඨිතොස්මි බාළ්හං, අරති මං සොමදත්ත ආවිසති;
බහුකාපි මෙ අන්තරායා, අජ්ජෙවාහං පබ්බජිස්සාමි”ති.

තං සුත්වා සොපි පබ්බජිතුකාමො තං දීපෙන්තො ඉතරං ගාථමාහ –

221.

“ඉදඤ්ච තුය්හං රුචිතං, සුතසොම අජ්ජෙව දානි ත්වං පබ්බජ; අහම්පි පබ්බජ්ජිසාමි, න උස්සහෙ තයා විනා අහං යාතු”න්ති.

අථ නං සො පටික්ඛිපිත්වා උපඨ්ඨං ගාථමාහ —

222.

“න හි සක්කා පබ්බජිතුං, නගරෙ න හි පච්චති ජනපදෙ වා”ති.

තත්ථ න හි පච්චතීති ඉදානෙව තාව මම පබ්බජ්ජාධිජ්ජායං සුත්ථාව ඉමස්මිං ද්වාදසයොජනිකෙ සුදස්සනනගරෙ ච සකලජනපදෙ ච න පච්චති, කොචි උද්ධනෙ අග්ගිං න ජාලෙති, අම්භෙසු පන ද්වීසු පබ්බජිතෙසු අනාථාව රට්ඨවාසිනො භවිස්සන්ති, තස්මා න හි සක්කා තයා පබ්බජිතුං, අහමෙව පබ්බජ්ජිසාමිති.

තං සුත්ථා මහාජනො මහාසත්තස්ස පාදමුලෙ පරිවත්තිත්වා පරිදෙවන්තො උපඨ්ඨගාථමාහ —

“සුතසොමෙ පබ්බජිතෙ, කථං නු දානි කරිස්සාමා”ති.

තතො මහාසත්තො “අලං මා සොචයිත්ථ, අහං චිරම්පි යත්වා තුම්භෙහි විනා භවිස්සාමි, උජ්ජන්තසඬ්ඛාරො හි නිච්චො නාම නත්ථි”ති මහාජනස්ස ධම්මං කථෙන්නො ආහ —

223.

“උපනීයතිදං මඤ්ඤෙ, පරිත්තං උදකංව චඬ්ඤවාරම්භි; එවං සුපරිත්තකෙ ජීවිතෙ, න ච පමජ්ජිතුං කාලො.

224.

“උපනීයතිදං මඤ්ඤෙ, පරිත්තං උදකංව චඬ්ඤවාරම්භි; එවං සුපරිත්තකෙ ජීවිතෙ, අන්ධබාලා පමජ්ජන්ති.

225.

“තෙ වඬ්ඨයන්ති නිරයං, තිරච්ඡානයොනිඤ්ච පෙත්තිවිසයඤ්ච; තණ්හාය ඛන්ධනබද්ධා, වඬ්ඨෙත්ති අසුරකාය”න්ති.

තත්ථ උපනීයතිදං මඤ්ඤෙති, තාත, “ඉදං ජීවිතං උපනීයති”ති අහං මඤ්ඤාමි. අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු උපසංභරණත්ථො උපනියානත්ථො, ඉධ පන පරියාදානත්ථො. තස්මා යථා පරිත්තං උදකං රජකානං බාරවඬ්ඤවාරෙ පක්ඛිත්තං සීසං පරියාදියති, තථා ජීවිතම්පි. එවං සුපරිත්තකෙ ජීවිතෙ තං පරිත්තකං ආයුසඬ්ඛාරං ගහෙත්වා විවරන්තානං සත්තානං න පුඤ්ඤකිරියාය පමජ්ජිතුං කාලො, අජ්ජමාදොව කාතුං වට්ටතීති අයමෙත්ථ අත්ථො. අන්ධබාලා පමජ්ජන්තීති අජරාමරා විය හුත්වා ගුථකලලෙ සුකරා

විය හුත්වා කාමපඬකෙ නිමුජ්ජන්තා පමජ්ජන්ති. අසුරකායන්ති කාළකඤ්ජිකඅසුරයොනිඤ්ච වඩ්ඪෙන්නීති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා පුබ්බකං නාම පාසාදං ආරුය්හ සත්තමාය භූමියා යීතො බග්ගෙන චූළං ඡීන්දිත්වා “අහං තුම්භාකං කිඤ්චි න භොමි, අත්තනො රාජානං ගණ්හවා”ති සවෙයනං චූළං මහාජනස්ස අත්තරෙ බිපි. තං ගහෙත්වා මහාජනො භූමියං පරිවට්ටෙන්තො පරිවට්ටෙන්තො පරිදෙවි. තස්මිං යානෙ මහන්තං රජග්ගං උට්ඨන්ති. පටික්කමිත්වා යීතජනො තං ඔලොකෙත්වා “රඤ්ඤා චූළං ඡීන්දිත්වා සවෙයනා චූළා මහාජනස්ස අත්තරෙ බිත්තා හවිස්සති, තෙනායං පාසාදස්ස අවිදුරෙ රජවට්ටි උග්ගතා”ති පරිදෙවන්තො ගාථමාහ –

226.

“ඌහඤ්ඤතෙ රජග්ගං අවිදුරෙ, පුබ්බකමිහි ව පාසාදෙ;
මඤ්ඤෙ නො කෙසා ඡීන්තා, යසස්සිතො ධම්මරාජස්සා”ති.

තත්ථ ඌහඤ්ඤතෙති උට්ඨන්ති. රජග්ගන්ති රජක්ඛන්ධො. අවිදුරෙති ඉතො අම්භාකං යීතට්ඨානතො අවිදුරෙ. පුබ්බකමිහිති පුබ්බකපාසාදස්ස සමීපෙ. මඤ්ඤෙ නොති අම්භාකං ධම්මරාජස්ස කෙසා ඡීන්තා හවිස්සන්තිති මඤ්ඤාම.

මහාසත්තො පරිවාරිකං පෙසෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ ආහරාපෙත්වා කප්පකෙන කෙසමස්සුං ඔහාරාපෙත්වා අලඬිකාරං සයනපිට්ඨෙ පාතෙත්වා රත්තපටානං දසානි ඡීන්දිත්වා තානි කාසායානි නිවාසෙත්වා මත්තිකාපත්තං වාමඅංසකුටෙ ලග්ගෙත්වා කත්තරදණ්ඩං ආදාය මහාතලෙ අපරාපරං වඩ්ඪකමිත්වා පාසාදා ඔතරිත්වා අත්තරවිටීං පටිපජ්ජී. ගච්ඡන්තං පන නං න කොචි සඤ්ජානි. අථස්ස සත්තසතා බත්තියකඤ්ඤා පාසාදං අහිරුහිත්වා තං අදිස්වා ආහරණහණ්ඩමෙව දිස්වා ඔතරිත්වා අවසෙසානං සොළසසහස්සානං ඉත්ථීනං සන්තිකං ගන්ත්වා “අම්භාකං පියසාමිකො සුතසොමමහිස්සරො පබ්බජිතො”ති මහාසද්දෙන පරිදෙවමානාව බහි නික්ඛමිංසු. තස්මිං බණෙ මහාජනො තස්ස පබ්බජිතභාවං අඤ්ඤාසි, සකලනගරං සඩ්බුහිත්වා “රාජා කිර නො පබ්බජිතො”ති රාජද්වාරෙ සන්තිපති, මහාජනො “ඉධ රාජා හවිස්සති, එත්ථ හවිස්සති”ති පාසාදාදීනි රඤ්ඤො පරිභොගට්ඨානානි ගන්ත්වා රාජානං අදිස්වා –

227.

“අයමස්ස පාසාදො, සොවණ්ණපුප්ඵමාලාවිතිකිණ්ණො;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.

228.

“අයමස්ස පාසාදො, සොවණ්ණපුප්ඵමාලාවිතිකිණ්ණො;

යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.

229.

“ඉදමස්ස කුටාගාරං, සොවණ්ණපුප්ඵමාලාවිතිකිණ්ණං;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.

230.

“ඉදමස්ස කුටාගාරං, සොවණ්ණපුප්ඵමාලාවිතිකිණ්ණං;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.

231.

“අයමස්ස අසොකවනිකා, සුපුප්ඵිතා සබ්බකාලිකා රම්මා;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.

232.

“අයමස්ස අසොකවනිකා, සුපුප්ඵිතා සබ්බකාලිකා රම්මා;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.

233.

“ඉදමස්ස උය්‍යානං, සුපුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.

234.

“ඉදමස්ස උය්‍යානං, සුපුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.

235.

“ඉදමස්ස කණ්ණිකාරවනං, සුපුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.

236.

“ඉදමස්ස කණ්ණිකාරවනං, සුපුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.

237.

“ඉදමස්ස පාටලිවනං, සුපුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.

238.

“ඉදමස්ස පාටලිවනං, සුපුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යහිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඨසෙන.

239.

“ඉදමස්ස අම්බවනං, සුපුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.

240.

“ඉදමස්ස අම්බවනං, සුපුප්ඵිතං සබ්බකාලිකං රම්මං;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඬ්ඨෙහි.

241.

“අයමස්ස පොක්ඛරණී, සඤ්ජන්තා අණ්ඩපෙහි විතිකිණ්ණා;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඉත්ථාගාරෙහි.

242.

“අයමස්ස පොක්ඛරණී, සඤ්ජන්තා අණ්ඩපෙහි විතිකිණ්ණා;
යනිමනුවිවරි රාජා, පරිකිණ්ණො ඤාතිසඬ්ඨෙහි”ති. —

ඉමාහි ගාථාහි පරිදෙවන්තො විවරි.

තත්ථ විතිකිණ්ණොති සොවණ්ණපුප්ඵෙහි ච නානාමාලොහි ච සමොකිණ්ණො. පරිකිණ්ණොති පරිවාරිතො. ඉත්ථාගාරෙහිති දාසියො උපාදාය ඉත්ථියො ඉත්ථාගාරා නාම. ඤාතිසඬ්ඨෙහිති අමච්චාපි ඉධ ඤාතයො එව. කුටාගාරන්ති සත්තරතනවිවිත්තො සයනකුටාගාරගබ්භො. අසොකවනිකාති අසොකවනභූමි. සබ්බකාලිකාති සබ්බකාලපරිභොගක්ඛමා නිව්චපුප්ඵිතා වා. උය්‍යානන්ති නන්දනවනවිත්තලතාවනසදිසං උය්‍යානං. සබ්බකාලිකන්ති ඡසුපි උතුසු උප්පජ්ජනකපුප්ඵඵලසඤ්ජන්තං. කණිකාරවනාදියු සබ්බකාලිකන්ති සබ්බකාලෙ සුපුප්ඵිතඵලිතමෙව. සඤ්ජන්තාති නානාවිධෙහි ජලජඵලජකුසුමෙහි සුට්ඨු සඤ්ජන්තා. අණ්ඩපෙහි විතිකිණ්ණොති සකුණසඬ්ඨෙහි ඔකිණ්ණො.

එවං තෙසු තෙසු යාතෙසු පරිදෙවිත්වා මහාජනො පුත රාජඬ්ඨං ආගන්ත්වා —

243.

“රාජා වො බො පබ්බජිතො, සුතසොමො රජ්ජං ඉමං පහත්ථාන;
කාසායවත්ථවසනො, නාගොව එකකො වරති”ති. —

ගාථං වත්ථා අත්තනො සරෙ විහවං පහාය පුත්තධීතරො හත්ථෙසු ගහෙත්ථා නික්ඛමිත්ථා බොධිසත්තස්සෙව සන්තිකං අගමාසි, තථා මානාපිතරො පුත්තදාරා සොළසසහස්සා ච නාටකිත්ථියො. සකලනගරං තුව්ඡං විය අහොසි, ජනපදවාසිනොපි තෙසං පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො ගමිංසු. බොධිසත්තො ද්වාදසයොජනිකං පරිසං ගහෙත්ථා හිමවන්තාහිමුබො පායාසි. අථස්ස

අභිනික්ඛමනං ඤාත්වා සක්කො විස්සකම්මං ආමන්තෙත්වා, “තාත විස්සකම්ම, සුතසොමමහාරාජා අභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, වසනට්ඨානං ලද්ධං වට්ටති, සමාගමො ච මහා භවිස්සති, ගච්ඡ හිමවන්තපදෙසෙ ගඬිගාතීරෙ තිංසයොජනායාමං පඤ්චදසයොජනවිත්ථනං අස්සමපදං මාපෙහී”ති පෙසෙසි. සො තථා කත්වා තස්මිං අස්සමපදෙ පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ පටියාදෙන්වා එකපදිකමග්ගං මාපෙත්වා දෙවලොකමෙව ගතො.

මහාසත්තො තෙන මග්ගෙන ගන්ත්වා තං අස්සමපදං පවිසිත්වා පට්ඨං සයං පබ්බජිත්වා පච්ඡා සෙසෙ පබ්බාපෙසි, අපරභාගෙ බහු පබ්බජිංසු. තිංසයොජනිකං ධානං පරිපූරි. විස්සකම්මෙන පන අස්සමමාපිතනියාමො ච බහුතං පබ්බජිතනියාමො ච බොධිසත්තස්ස අස්සමපදසංවිදහිතනියාමො ච හත්ථිපාලජාතකෙ (ජා. 1.15.337 ආදයො) ආගතනයෙනෙව වෙදිතබ්බො. තත්ථ මහාසත්තො යස්ස යස්සෙව කාමචිතක්කාදි මිච්ඡාචිතක්කො උප්පජ්ජති, තං තං ආකාසෙන උපසඬ්ඨිකමිත්වා ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසිදිත්වා ඔවදන්තො ගාථාද්වයමාහ –

244.

“මාස්සු පුබ්බෙ රතිකිලිතානි, හසිතානි ච අනුස්සරිත්ථ;
මා වො කාමා හනිංසු, රම්මඤ්ඡි සුදස්සනං නගරං.

245.

“මෙත්තචිත්තඤ්ච භාවෙථ, අප්පමාණං දිවා ච රත්තො ව;
අගච්ඡිත්ථ දෙවපුරං, ආවාසං පුඤ්ඤකම්මින”න්ති.

තත්ථ රතිකිලිතානීති කාමරතියො ච කායවාචාබ්ඞිඬ්ඨාවසෙන පචත්තකිලිතානි ව. මා වො කාමා හනිංසුති මා තුම්හෙ චත්ථුකාමකිලෙසකාමා හනිංසු. රම්මං හීති සුදස්සනනගරං නාම රමණීයං, තං මා අනුස්සරිත්ථ. මෙත්තචිත්තන්ති ඉදං දෙසනාමත්තමෙව, සො පන චත්තාරොපි බ්‍රහ්මචිහාරෙ ආවික්ඛි. අප්පමාණන්ති අප්පමාණසත්තාරම්මණං. අගච්ඡිත්ථාති ගමිස්සථ. දෙවපුරන්ති බ්‍රහ්මලොකං.

සොපි ඉසිගණො තස්සොවාදෙ ධත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසිති සබ්බං හත්ථිපාලජාතකෙ ආගතනයෙනෙව කට්ඨෙතබ්බං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලානි අහෙසුං, චන්දාදෙවී රාහුලමාතා, ජෙට්ඨපුත්තො සාරිපුත්තො, කනිට්ඨපුත්තො රාහුලො, ධාති බුජ්ජුත්තරා, කුලවඩ්ඞ්ඨනසෙට්ඨි කස්සපො, මහාසෙනගුත්තො

මොග්ගල්ලානො, සොමදත්තකුමාරො ආනන්දො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා,
සුතසොමරාජා පන අහමෙව අහොසි'න්ති.

චූළසුතසොමජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

ජාතකුද්දානං —

සුවපණ්ඩිතජම්බුකකුණ්ඩලිනො, වරකඤ්ඤමලම්බුසජාතකඤ්ච;
පවරුත්තමසඬ්ඛසිරිවිභයකො, සුතසොමඅරින්දමරාජවරො.

චත්තාලිසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

18. පණ්ණාසනිපාතො

[526] 1. නිළිනිකාජාතකවණ්ණනා

උද්දය්හනෙ ජනපදොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොහනං ආරබ්බ කටෙසි. කටෙන්තො ච තං භික්ඛුං “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති පුච්ඡන්වා “පුරාණදුතියිකායා”ති වුත්තෙ “න එසා බො, භික්ඛු, ඉදානෙව තව අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය ඤානා පරිභායින්වා මහාවිනාසං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො උග්ගහිතසිජ්ජො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන්වා භිමවන්තපදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. අලම්බුසාජාතකෙ වුත්තනයෙනෙව තං පටිච්ච එකා මිථි ගබ්භං පටිලභිත්වා පුත්තං විජාය, “ඉසිසිඬිගො”ත්ථෙවස්ස නාමං අහොසි. අථ තං පිතා වයප්පත්තං පබ්බාජෙන්වා කසිණපරිකමමං උග්ගණ්ණාපෙසි. සො නවිරස්සෙව ඤානාභිඤ්ඤා උප්පාදෙන්වා ඤානසුබ්බෙ නිළි, සොරතපො පරමධිතින්ද්‍රියො අහොසි. තස්ස සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤාත්වා “උපායෙනස්ස සීලං භින්දිස්සාමි”ති තිණි සංවච්ඡරානි සකලකාසිරට්ඨෙ වුට්ඨිං නිවාරෙසි, රට්ඨං අග්ගිද්ධිඬං විය අහොසි. සස්සෙ අසම්පජ්ජමානෙ දුබ්භික්ඛපිළිකා මනුස්සා සන්තිපතිත්වා රාජඬිගණෙ උපක්කොසිංසු. අථ නෙ රාජා වාතපානෙ යීතො “කිං එත”න්ති පුච්ඡි. “මහාරාජ, තිණි සංවච්ඡරානි දෙවස්ස අවස්සන්තත්තා සකලරට්ඨං උද්දය්හති, මනුස්සා දුක්ඛිතා, දෙවං වස්සාපෙහි, දෙවා”ති. රාජා සීලං සමාදිගින්වා උපොසථං උපවසන්තොපි වස්සං වස්සාපෙතුං නාසක්ඛි.

තස්මිං කාලෙ සක්කො අඬ්ඬරත්තසමයෙ තස්ස සිරිගබ්භං පටිසිත්වා එකොහාසං කත්වා වෙහාසෙ අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා “කොසි ත්ව”න්ති පුච්ඡි. “සක්කොහමස්මි”ති. “කෙනත්ථෙනාගතොසි”ති? “වස්සති තෙ, මහාරාජ, රට්ඨෙ දෙවො”ති? “න වස්සති”ති. “ජානාසි පනස්ස අවස්සනකාරණ”න්ති? “න ජානාමි, සක්කා”ති. “මහාරාජ, භිමවන්තපදෙසෙ ඉසිසිඬිගො නාම තාපසො පටිවසති සොරතපො පරමධිතින්ද්‍රියො. සො නිබ්බදං දෙවෙ වස්සන්තෙ කුජ්ඣින්වා ආකාසං ඔලොකෙසි, තස්මා දෙවො න වස්සති”ති. “ඉදානි පනෙන්ථ කිං කාතබ්බ”න්ති? “තස්ස තපෙ භින්තෙ දෙවො වස්සිස්සති”ති. “කො පනස්ස තපං භින්දිතුං සමත්ථො”ති? “ධිතා තෙ, මහාරාජ, නිළිනිකා සමත්ථා, තං පක්කොසාපෙන්වා ‘අසුකට්ඨානං නාම ගන්ත්වා තාපසස්ස තපං භින්දාහි’ති පෙසෙහි”ති. එවං සො රාජානං අනුසාසින්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසි. රාජා පුනදිවසෙ අමච්චෙහි සද්ධිං මන්තෙන්වා ධිතරං පක්කොසාපෙන්වා පඨමං ගාථමාහ –

1.

“උද්දය්හනෙ ජනපදො, රට්ඨඤ්චාපි විනස්සති;
එහි නිලිනිකෙ ගච්ඡ, තං මෙ බ්‍රාහ්මණමානසා” ති.

තත්ථ තං මෙති තං මම අනත්ථකාරිං බ්‍රාහ්මණං අත්තනො වසං ආනෙහි,
කිලෙසරතිවසෙනස්ස සීලං හින්දාහීති.

තං සුත්වා සා දුතියං ගාථමාහ —

2.

“නාහං දුක්ඛක්ඛමා රාජ, නාහං අද්ධානකොවිදා;
කථං අහං ගමිස්සාමි, වනං කුඤ්ජරසෙවිත” ති.

තත්ථ දුක්ඛක්ඛමාති අහං, මහාරාජ, දුක්ඛස්ස ඛමා න හොමි, අද්ධානම්පි
න ජානාමි, සාහං කථං ගමිස්සාමිති.

තතො රාජා ද්වෙ ගාථායො අභාසි —

3.

“ඒතං ජනපදං ගන්ත්වා, හත්ථිනා ච රථෙන ච;
දාරුසඬ්ඝාටයානෙන, එවං ගච්ඡ නිලිනිකෙ.

4.

“හත්ථිඅස්සරථෙ පත්තී, ගච්ඡෙවාදාය ඛත්තියෙ;
තවෙව වණ්ණරූපෙන, වසං තමානයිස්සසී” ති.

තත්ථ දාරුසඬ්ඝාටයානෙනාති, අම්ම, නිලිනිකෙ න ත්වං පදසා ගමිස්සසී,
ඒතං පන සුභික්ඛං ඛෙමං අත්තනො ජනපදං හත්ථිවාහනෙහි ච රථවාහනෙහි
ච ගන්ත්වා තතො පරම්පි අජ්ඣොකාසෙ පටිච්ඡන්තෙන වස්භාදිනා
උදකට්ඨානෙ නාවාසඬ්ඛානෙන දාරුසඬ්ඝාටයානෙන ගච්ඡ.
වණ්ණරූපෙනාති එවං අකිලමානා ගන්ත්වා තච වණ්ණෙන වෙව
රූපසම්පදාය ච තං බ්‍රාහ්මණං අත්තනො වසං ආනයිස්සසීති.

එවං සො ධීතරා සද්ධිං අකථෙතඛිබ්බම්පි රට්ඨපරිපාලනං නිස්සාය
කථෙසී. සාපි “සාධු” ති සම්පට්ඨි. අථස්සා සබ්බං දාතඛිබ්බුත්තකං දත්වා
අමච්චෙහි සද්ධිං උය්‍යාපෙසී. අමච්චා තං ආදාය පච්චන්තං පත්වා තත්ථ
ඛන්ධාවාරං නිවාසාපෙත්වා රාජධීතරං උක්ඛිපාපෙත්වා වනවරකෙන
දෙසිතෙන මග්ගෙන හිමවන්තං පවිසිත්වා පුබ්බණ්හසමයෙ තස්ස
අස්සමපදස්ස සමීපං පාපුණිංසු. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො පුත්තං
අස්සමපදෙ නිවාසාපෙත්වා සයං ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං පට්ටියො හොති.
වනවරකො සයං අස්සමං අගන්ත්වා තස්ස පන දස්සනට්ඨානෙ යත්වා
නිලිනිකාය තං දස්සෙන්නො ද්වෙ ගාථා අභාසි —

5.

“කදලීධජපඤ්ඤාණො, ආභුජීපරිවාරිනො;
එසො පදිස්සති රම්මො, ඉසිසිඬගස්ස අස්සමො.

6.

“එසො අග්ගිස්ස සඬබානො, එසො ධුමො පදිස්සති;
මඤ්ඤෙ නො අග්ගිං භාපෙති, ඉසිසිඬගො මහිද්ධිකො”ති.

තත්ථ කදලීසඬබානා ධජා පඤ්ඤාණං අස්සාති කදලීධජපඤ්ඤාණො. ආභුජීපරිවාරිනොති භුජපත්තවනපරික්ඛිත්තො. සඬබානොති එසො අග්ගි අස්ස ඉසිසිඬගස්ස ඤානෙන සඬබානො පච්චක්ඛගතො ජලති. මඤ්ඤෙ නො අග්ගිනිති අග්ගිං නො භාපෙති ජුහති පරිවරතීති මඤ්ඤාමි.

අමච්චාපි බොධිසත්තස්ස අරඤ්ඤං පට්ඨයවෙලාය අස්සමං පරිවාරෙත්වා ආරක්ඛං යපෙත්වා රාජධීතරං ඉසිවෙසං ගාභාපෙත්වා සුචණ්ණවීරකෙන නිවාසනපාරුපනං කත්වා සබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා තන්තුබද්ධං චිත්තගෙණ්ඩුකං ගාභාපෙත්වා අස්සමපදං පෙසෙත්වා සයං බහි රක්ඛන්තා අට්ඨංසු. සා තෙන ගෙණ්ඩුකෙන කීළන්තී වඬිකමකොටියං ඔතරි. තස්මිං බණෙ ඉසිසිඬගො පණ්ණසාලද්වාරෙ පාසාණඵලකෙ නිසින්තො හොති. සො තං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා භීතතසිතො උට්ඨාය පණ්ණසාලං පටිසිත්වා අට්ඨාසි. සාපිස්ස පණ්ණසාලද්වාරං ගන්ත්වා කීළියෙව. සත්ථා තඤ්ච තතො උත්තරි ව අත්ථං පකාසෙන්නො තිස්සො ගාථා අභාසි -

7.

“තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තිං, ආමුත්තමණ්කුණ්ඩලං;
ඉසිසිඬගො පාටිසි භීතො, අස්සමං පණ්ණසාදනං.

8.

“අස්සමස්ස ව සා ද්වාරෙ, ගෙණ්ඩුකෙනස්ස කීළති;
විදංසයන්ති අඬගානි, ගුය්හං පකාසිතානි ව.

9.

“තඤ්ච දිස්වාන කීළන්තිං, පණ්ණසාලගතො ජට්ඨි;
අස්සමා නික්ඛමිත්වාන, ඉදං වචනමබුච්ඡි”ති.

තත්ථ ගෙණ්ඩුකෙනස්සාති අස්ස ඉසිසිඬගස්ස අස්සමද්වාරෙ ගෙණ්ඩුකෙන කීළති. විදංසයන්තීති දස්සෙන්නී. ගුය්හං පකාසිතානි වානි ගුය්හඤ්ච රහස්සඬගං පකාසිතානි ව පාකටානි මුඛහත්ථාදීනි. අබුච්ඡි සො කිර පණ්ණසාලාය යත්වා චිත්තෙසි - “සවායං යක්ඛො භවෙය්‍ය,

පණ්ණසාලං පවිසිත්වා මං මුරුමුරාපෙත්වා බාදෙය්‍ය, නායං යක්ඛො, තාපසො භවිස්සති”ති අස්සමා නික්ඛමිත්වා පුච්ඡන්තො ගාථමාහ –

10.

“අම්භො කො නාම සො රුක්ඛො, යස්ස තෙවංගතං ඵලං;
දුරෙපි බිත්තං පච්චෙති, න තං ඔභාය ගච්ඡති”ති.

තත්ථ යස්ස තෙවංගතං ඵලන්ති යස්ස තච රුක්ඛස්ස ඵවංගතිකං මනොරමං ඵලං. කො නාම සො රුක්ඛොති චිත්‍රගෙණ්ඩුකස්ස අදිට්ඨපුබ්බත්තා “රුක්ඛඵලෙන තෙන භවිතබ්බ”න්ති මඤ්ඤමානො ඵවං පුච්ඡති.

අට්ඨස්ස සා රුක්ඛං ආචික්ඛන්ති ගාථමාහ –

11.

“අස්සමස්ස මම බුහුමෙ, සමීපෙ ගන්ධමාදනෙ;
බහවො තාදිසා රුක්ඛා, යස්ස තෙවංගතං ඵලං;
දුරෙපි බිත්තං පච්චෙති, න මං ඔභාය ගච්ඡති”ති.

තත්ථ සමීපෙ ගන්ධමාදනෙති ගන්ධමාදනපබ්බතෙ මම අස්සමස්ස සමීපෙ. යස්ස තෙවංගතන්ති යස්ස ඵවංගතං, ත-කාරො බාඤ්ජනසන්ධිකරොති.

ඉති සා මුසාවාදං අභාසි. ඉතරොපි සද්දහිත්වා “තාපසො ඵසො”ති සඤ්ඤාය පටිසන්ථාරං කරොන්තො ගාථමාහ –

12.

“ඵතු භවං අස්සමීමං අදෙනු, පජ්ජඤ්ච භක්ඛඤ්ච පටිච්ඡ දම්මි;
ඉදමාසනං අත්‍ර භවං නිසීදතු, ඉතො භවං මූලඵලානි භුඤ්ජතු”ති.

තත්ථ අස්සමීමන්ති අස්සමං ඉමං භවං පටිසතු. අදෙනුති යථාසන්නිහිතං ආහාරං පරිභුඤ්ජතු. පජ්ජන්ති පාදබ්භඤ්ජනං. භක්ඛන්ති මධුරඵලාඵලං. පටිච්ඡාති පටිග්ගණ්හ. ඉදමාසනන්ති පටිට්ඨකාලෙ ඵවමාහ.

තස්සා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කට්ඨත්ථරණෙ නිසීදන්තියා සුවණ්ණචිරකෙ ද්විධා ගතෙ සරීරං අප්පට්ච්ඡන්තං අභාසි. තාපසො මාතුගාමසරීරස්ස අදිට්ඨපුබ්බත්තා තං දිස්වා “චණ්ණො ඵසො”ති සඤ්ඤාය ඵවමාහ –

13.

“කිං තෙ ඉදං උරුනමන්තරස්මිං, සුපිච්ඡිතං කණ්හරිවජ්ජකාසති;

අක්ඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමත්ථං, කොසෙ නු තෙ උත්තමඛිගං පට්ටියි’’න්ති.

තත්ථ සුපිච්ඡිතන්ති ද්විත්තං උරුනං සමාගමකාලෙ සුච්ඡිතං සිප්පිපුට්ඨබසණ්ඨානං. සුභලක්ඛණෙන හි අසමන්තාගතාය තං යානං ආවාටධාතුකං භොති, සමන්තාගතාය අබ්භුන්තතං සිප්පිපුට්ඨබසණ්ඨානං. කණ්හරිවජ්ජකාසතීති උභොසු පස්සෙසු කාළකං විය බායති. කොසෙ නු තෙ උත්තමඛිගං පට්ටියින්ති තව උත්තමඛිගං ලිඛිගසණ්ඨානං න පඤ්ඤායති, කිං නු තං තව සරීරසඛිබාතෙ කොසෙ පට්ටියින්ති පුච්ඡති.

අථ නං සා වඤ්චයන්තී ගාථාද්වයමාහ –

14.

“අහං වනෙ මූලඵලෙසනං වරං, ආසාදයිං අව්ඡං සුඝෝරරුපං;
සො මං පතිත්වා සහසාජ්ඣපත්තො, පනුජ්ජ මං අබ්බහි
උත්තමඛිගං.

15.

“ස්වායං වණො ඛජ්ජති කණ්ඩුවායති, සබ්බඤ්ච කාලං න ලභාමි
සාතං;
පහො භවං කණ්ඩුමිමං විනෙතුං, කුරුතං භවං යාවිතො
බ්‍රාහ්මණත්ථ’’න්ති.

තත්ථ ආසාදයින්ති සට්ටෙසිං, ආගච්ඡන්තං දිස්වා ලෙඛිචුනා පහරින්ති අත්ථො. පතිත්වාති උපධාවිත්වා. සහසාජ්ඣපත්තොති මමං සහසා අජ්ඣපත්තො සම්පත්තො. පනුජ්ජාති අථ මං පොතෙත්වා. අබ්බහීති මුඛෙන මම උත්තමඛිගං ලුඤ්චිත්වා පක්කාමි, තතො පට්ඨාය ඉමස්මිං යානෙ වණො ජාතො. ස්වායන්ති සො අයං තතො පට්ඨාය මය්හං වණො ඛජ්ජති චෙව කණ්ඩුවඤ්ච කරොති, තජ්ජච්චයා සාහං සබ්බකාලං කායිකචෙතසිකසුඛං න ලභාමි. පහොති පහු සමත්ථො. බ්‍රාහ්මණත්ථන්ති භවං මයා යාවිතො ඉමං බ්‍රාහ්මණස්ස අත්ථං කරොතු, ඉදං මෙ දුක්ඛං භරාහීති වදති.

සො තස්සා මුසාවාදං “සභාවො”ති සද්දහිත්වා “සචෙ තෙ ඵලං සුඛං භොති, කරිස්සාමි”ති තං පදෙසං ඔලොකෙත්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

16.

“ගම්භීරරුපො තෙ වණො සලොහිතො, අපුත්තිකො වණගන්ධො
මහා ව;
කරොමි තෙ කිඤ්චි කසායයොගං, යථා භවං පරමසුඛී භවෙය්‍යා”ති.

තත්ථ සලොභිතොති රත්තොභාසො. අපුතිකොති පුතිමංසරහිතො.
වණගන්ධොති ථොකං දුග්ගන්ධො. කසායයොගන්ති අභං කෙච්චි
රුක්ඛකසායෙ ගහෙත්වා තච එකං කසායයොගං කරොමිති.

තතො නිළිනිකා ගාථමාහ

17.

“න මන්තයොගා න කසායයොගා, න ඔසධා බ්‍රහ්මචාරි කමන්ති;
යං තෙ මුදු තෙන විනෙහි කණ්ඩුං, යථා අභං පරමසුඛී
භවෙය්‍ය”න්ති.

තත්ථ කමන්තිති, භො බ්‍රහ්මචාරි, ඉමස්මිං මම වණෙ නෙව
මන්තයොගා, න කසායයොගා, න පුජ්ඵලාදීනි ඔසධානි කමන්ති,
අනෙකචාරං කතෙහිපි තෙහි එතස්ස ඵාසුකභාවො න භූතපුබ්බො. යං පන
තෙ එතං මුදු අභිගජාතං, තෙන සට්ඨියමානස්සෙව තස්ස කණ්ඩු න භොති,
තස්මා තෙන විනෙහි කණ්ඩුන්ති.

සො “සච්චං එසො භණ්ති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා “මෙටුනසංසග්ගෙන
සීලං හිජ්ජති, ඤානං අන්තරධායති”ති අජානන්තො මාතුගාමස්ස
අදිට්ඨපුබ්බත්තා මෙටුනධම්මස්ස ච අජානනභාවෙන “භෙසජ්ජ”න්ති
වදන්ති යා තාය මෙටුනං පටිසෙවි. තාවදෙවස්ස සීලං හිජ්ජි, ඤානං පරිහායි.
සො ද්වෙ තයො වාරෙ සංසග්ගං කත්වා කිලන්තො හුත්වා නික්ඛමිත්වා
සරං ඔරුය්හ න්හත්වා පටිජ්ජස්සද්ධදරො ආගන්ත්වා පණ්ණසාලායං
නිසීදිත්වා පුනපි තං “තාපසො”ති මඤ්ඤමානො වසනට්ඨානං පුච්ඡන්තො
ගාථමාහ —

18.

“ඉතො නු භොතො කතමෙන අස්සමො, කච්චි භවං අභිරමසි
අරඤ්ඤෙ;
කච්චි නු තෙ මූලඵලං පහුතං, කච්චි භවන්තං න විහිංසන්ති
වාළා”ති.

තත්ථ කතමෙනාති ඉතො කතමෙන දිසාභාගෙන භොතො අස්සමො.
භවන්ති ආලපනමෙතං.

තතො නිළිනිකා වතස්සො ගාථායො අභාසි —

19.

“ඉතො උජුං උත්තරායං දිසායං, බෙමා නදී හිමවතා පභාවී;
තස්සා තීරෙ අස්සමො මය්හ රම්මො, අභො භවං අස්සමං මය්හං
පස්සෙ.

20.

“අම්බා ච සාලා තිලකා ච ජම්බුයො, උද්දාලකා පාටලියො ච
ඵල්ලා;
සමන්තතො කිම්පුරිසාහිගීතං, අහො භවං අස්සමං මය්හං පස්සෙ.

21.

“තාලා ච මූලා ච ඵලා ච මෙත්ථ, වණ්ණෙන ගන්ධෙන
උපෙතරූපං;
තං භූමිභාගෙහි උපෙතරූපං, අහො භවං අස්සමං මය්හං පස්සෙ.

22.

“ඵලා ච මූලා ච පහුතමෙත්ථ, වණ්ණෙන ගන්ධෙන රසෙනුපෙතා;
ආයන්ති ච ලුද්දකා තං පදෙසං, මා මෙ තතො මූලඵලං අභාසු”න්ති.

තත්ථ උත්තරායන්ති උත්තරාය. බෙමාති ඵවංනාමිකා නදී. හිමවතා
පභාවීති හිමවන්තතො පවත්ති. අහොති පත්ථනත්ථෙ නිපාතො.
උද්දාලකාති වාතසාතකා. කිම්පුරිසාහිගීතන්ති සමන්තතො පරිවාරත්වා
මධුරසද්දෙන ගායන්තෙහි කිම්පුරිසෙහි අහිගීතං. තාලා ච මූලා ච ඵලා ච
මෙත්ථාති ඵත්ථ මම අස්සමෙ පාසාදිකා තාලරුක්ඛා ච තෙසඤ්ඤෙව
වණ්ණගන්ධාදිසම්පන්නා කන්දසඬ්ඛාතා මූලා ච ඵලා ච. පහුතමෙත්ථාති
නානාරුක්ඛඵලා ච රුක්ඛවල්ලිමූලා ච පහුතා ඵත්ථ. මා මෙ තතොති තං මම
අස්සමපදං සම්බහුලා ලුද්දකා ආගච්ඡන්ති, මයා චෙත්ථ ආහරිත්වා යපිතං
බහු මධුරසමූලඵලාඵලං අත්ථී, තෙ මයි විරායන්තෙ මූලඵලාඵලං භරෙය්සුං.
තෙ තතො මම මූලඵලාඵලං මා හරිංසු, තස්මා සචෙපි මයා සද්ධිං
ආගන්තුකාමො, ඵහි, නො චෙ, අහං ගමිස්සාමිති ආහ.

තං සුත්වා තාපසො යාව පිතු ආගමනා අධිවාසාපෙතුං ගාථමාහ —

23.

“පිතා මමං මූලඵලෙසනං ගතො, ඉදානි ආගච්ඡති සායකාලෙ;
උහොව ගච්ඡාමසෙ අස්සමං තං, යාව පිතා මූලඵලතො ඵතු”න්ති.

තත්ථ උහොව ගච්ඡාමසෙති මම පිතු ආරොචෙත්වා උහොව ගමිස්සාම.

තතො සා චින්තෙසි — “අයං තාව අරඤ්ඤෙව වඩ්ඪිතභාවෙන මම
ඉත්ථිභාවං න ජානාති, පිතා පනස්ස මං දිස්වාච ජානිත්වා ‘ත්වං ඉධ කිං
කරොසි’ති කාජකොටියා පහරිත්වා සිසම්පි මෙ හින්දෙය්සා, තස්මිං
අනාගතෙයෙව මයා ගන්තුං වට්ටති, ආගමනකම්මම්පි මෙ නිට්ඨිත”න්ති. සා
තස්ස ආගමනුපායං ආචික්ඛන්ති ඉතරං ගාථමාහ —

24.

“අඤ්ඤෙ ඛහු ඉසයො සාධුරුපා, රාජීසයො අනුමග්ගෙ වසන්ති;
තෙයෙව පුච්ඡෙසි මමස්සමං තං, තෙ තං නයිස්සන්ති මමං
සකාසෙ”ති.

තත්ථ රාජීසයොති, සම්ම, මයා න සක්කා විරායිතුං, අඤ්ඤෙ පන
සාධුසභාවා රාජීසයො ච බ්‍රාහ්මණීයයො ච අනුමග්ගෙ මම
අස්සමග්ගපස්සෙ වසන්ති, අහං තෙසං ආචික්ඛිත්වා ගමිස්සාමි, ත්වං තෙ
පුච්ඡෙය්‍යාසි, තෙ තං මම සන්තිකං නයිස්සන්තිති.

එවං සා අත්තනො පලායනුපායං කත්වා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා
තං ඔලොකෙන්තමෙව “ත්වං නිවත්තා”ති වත්වා ආගමනමග්ගෙනෙව
අමච්චානං සන්තිකං අගමාසි. තෙ තං ගහෙන්වා ඛන්ධාවාරං ගන්ත්වා
අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පාපුණිංසු. සක්කොපි තං දිවසමෙව තුස්සිත්වා
සකලරට්ඨෙ දෙවං වස්සාපෙසි, තතො සුභික්ඛං ජනපදං අහොසි.
ඉසිසිඬගතාපසස්සපි තාය පක්කන්තමත්තාය එව කායෙ ධාහො උප්පජ්ජි.
සො කම්පන්තො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා වාකචිරං පාරුපිත්වා සොචන්තො
නිපජ්ජි. බොධිසත්තො සායං ආගන්ත්වා පුත්තං අපස්සන්තො “කහං නු
බො ගතො”ති කාජං ඔතාරෙන්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා තං නිපන්තකං
දිස්වා “තාත, කිං කරොසි”ති පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො තිස්සො ගාථා අභාසි -

25.

“න තෙ කට්ඨානි භින්නානි, න තෙ උදකමාහතං;
අග්ගිපි තෙ න භාපිතො, කිං නු මන්දොව ඤායසි.

26.

“භින්නානි කට්ඨානි හුතො ච අග්ගි, තපනීපි තෙ සමිතා බ්‍රහ්මචාරී;
පීඨඤ්ච මය්හං උදකඤ්ච හොති, රමසි තුවං බ්‍රහ්මභූතො පුරත්ථා.

27.

“අභින්නකට්ඨොසි අනාහතොදකො, අභාපිතග්ගිසි
අසිද්ධහොජනො;
න මෙ තුවං ආලපසි මමජ්ජ, නට්ඨං නු කිං චෙතසිකඤ්ච
දුක්ඛ”න්ති.

තත්ථ භින්නානීති අරඤ්ඤතො උද්ධටානි. න භාපිතොති න ජලිතො.
භින්නානීති පුබ්බෙ තයා මමාගමනවෙලාය කට්ඨානි උද්ධටානෙව හොන්ති.
හුතො ච අග්ගිති අග්ගි ච හුතො හොති. තපනීති විසිඬබ්බතඅග්ගිසඬබ්බතා
තපනීපි තෙ සමිතාව සයමෙව සංවිද්ධිතාව හොති. පීඨන්ති මම ආසනත්ථාය
පීඨඤ්ච පඤ්ඤත්තමෙව හොති. උදකඤ්චාති පාදධොවනඋදකමිපි
උපට්ඨාපිතමෙව හොති. බ්‍රහ්මභූතොති තුවමිපි ඉතො පුරත්ථා සෙට්ඨභූතො
ඉමස්මිං අස්සමෙ අභිරමසි. අභින්නකට්ඨොසිති සො දානි අජ්ජ

අනුද්ධටකටියොසි. අසිද්ධභොජනොති න තෙ කිඤ්චි අමිහාකං කන්දමුලං වා පණ්ණං වා සෙදිතං. මමජ්ජාති, මම පුත්ත, අජ්ජ න මෙ ත්වං ආලපසි. නට්ඨං නු කින්නි කිං නු තෙ නට්ඨං වා, කිං චෙතසිකං වා දුක්ඛං, අක්ඛාහි මෙ නිපන්නකාරණන්ති පුච්ඡති.

සො පිතු වචනං සුත්වා තං කාරණං කට්ඨන්තො ආහ -

28.

“ඉධාගමා ජට්ඨො භුමිමචාරි, සුදස්සනෙය්‍යා සුතනු විනෙති;
තෙවාතිදිසො න පනාතිරස්සො, සුකණ්ඨකණ්ඨච්ඡදනෙහි භොතො.

29.

“අමස්සජාතො අපුරාණවණ්ණි, ආධාරරූපඤ්ච පනස්ස කණ්ඨෙ;
ද්වෙ යමා ගණ්ඨා උරෙ සුජාතා, සුවණ්ණතින්දුකනිහා පහස්සරා.

30.

“මුඛඤ්ච තස්ස භුසදස්සනෙය්‍යං, කණ්ණෙසු ලම්බන්ති ච
කුඤ්චිතග්ගා;
තෙ ජොතරෙ වරතො මාණවස්ස, සුත්තඤ්ච යං සංයමනං ජටානං.

31.

“අඤ්ඤා ච තස්ස සංයමානි චතස්සො, නිලා පිතා ලොහිතිකා ච
සෙතා;
තා පිංසරෙ වරතො මාණවස්ස, තිරිට්ඨසඬ්ඝාරිච පාචුසම්භි.

32.

“න මිඛලං මුඤ්ජමයං ධාරෙති, න සන්ථරෙ නො පන පබ්බජස්ස;
තා ජොතරෙ ජස්සන්තරෙ විලග්ගා, සතෙරතා විජ්ජුරිවන්තලික්ඛෙ.

33.

“අබ්බකානි ච අවණ්ටකානි, හෙට්ඨා නභ්‍යා කට්ඨමොහිතානි;
අසට්ඨිතා නිච්චකීළං කරොන්ති, හං තාත කිංරුක්ඛඵලානි තානි.

34.

“ජටා ච තස්ස භුසදස්සනෙය්‍යා, පරොසතං චෙල්ලිතග්ගා සුගන්ධා;
ද්වෙධා සිරො සාධු විහත්තරූපො, අහො නු ඛො මය්හ තථා
ජටාස්සු.

35.

“යදා ච සො පකිරති තා ජටායො, වණ්ණෙන ගන්ධෙන
උපෙතරූපා;

නිලූප්පලං වාතසමෙරිතංව, තථෙව සංවාති පනස්සමො අයං.

36.

“පඬකො ච තස්ස භුසදස්සනෙය්‍යා, නෙතාදිසො යාදිසො මය්හං කායෙ;
සො වායති ඵරිතො මාලුතෙන, වනං යථා අග්ගහිමිහෙ සුඵුල්ලං.

37.

“නිහන්ති සො රුක්ඛඵලං පථබ්‍යා, සුචිත්තරූපං රුචිරං දස්සනෙය්‍යං;
බිත්තඤ්ච තස්ස පුනරෙහි හත්ථං, හං තාත කිංරුක්ඛඵලං නු බො තං.

38.

“දන්තා ච තස්ස භුසදස්සනෙය්‍යා, සුද්ධා සමා සඬබ්බරූපපන්තා;
මනො පසාදෙන්ති විවරියමානා, න හි නුන සො සාකමබාදි තෙහි.

39.

“අකක්කසං අග්ගලිතං මුහුං මුද්දං, උජුං අනුද්ධතං අවපලමස්ස භාසිතං;
රුදං මනුඤ්ඤං කරවිකසුස්සරං, හදයඬිගමං රඤ්ජයතෙව මෙ මනො.

40.

“බිත්දස්සරො නාතිවිසට්ඨවාකෙය්‍යා, න නුන සජ්ඣායමතිජ්ජයුත්තො;
ඉච්ඡාමි හො තං පුනඳෙව දට්ඨුං, මිත්තො හි මෙ මාණුවොහු පුරත්ථා.

41.

“සුසන්ධි සබ්බත්ථ විමට්ඨිමං චණං, පුටු සුජාතං බරපත්තසන්තිහං;
තෙනෙව මං උත්තරියාන මාණුවො, විවරිතං උරුං ජසනෙන පිළිඬි.

42.

“තපන්ති ආහන්ති විරොචරෙ ච, සතෙරතා විජ්ජුරිවන්තලික්ඛෙ;
බාහා මුදු අඤ්ජනලොමසාදිසා, විචිත්‍රවට්ටඬිගුලිකාස්ස සොහරෙ.

43.

“අකක්කසඬිගො න ච දීසලොමො, නබාස්ස දීසා අපි ලොහිතග්ගා;
මුදුහි බාහාහි පලිස්සජන්තො, කල්‍යාණරූපො රමයං උපට්ඨති.

44.

“දුමස්ස තුලුපනිහා පහස්සරා, සුවණ්ණකම්බුතලවට්ටසුව්ඡවි;
හත්ථා මුදු තෙහි මං සම්ඵුසිත්වා, ඉතො ගතො තෙන මං දහන්ති
තාත.

45.

“න නුන සො ඛාරිවිධං අභාසි, න නුන සො කට්ඨානි සයං අහඤ්ඡි;
න නුන සො හන්ති දුමෙ කුඨාරියා, න හිස්ස හත්ථෙසු බිලානි අත්ථි.

46.

“අච්ඡො ච ඛො තස්ස චණං අකාසි, සො මංඛුචි ‘සුඛිතං මං
කරොහි’;
තාහං කරිං තෙන මමාසි සොඛ්ඤං, සො චඛුචි ‘සුඛිතොස්මි’ති
බ්‍රහ්මෙ.

47.

“අයඤ්ච තෙ මාලුචපණ්ණසන්ථතා, විකිණ්ණරූපාව මයා ච තෙන
ච;
කිලන්තරූපා උදකෙ රමිත්වා, පුනඡ්ඡුතං පණ්ණකුට්ටං වජාම.

48.

“න මජ්ජ මන්තා පටිහන්ති තාත, න අග්ගිහුත්තං නපි
යඤ්ඤන්තං;
න වාපි තෙ මූලඵලානි භුඤ්ජෙ, යාව න පස්සාමි තං බ්‍රහ්මචාරිං.

49.

“අද්ධා පජානාසි තුවම්පි තාත, යස්සං දිසං වසතෙ බ්‍රහ්මචාරි;
තං මං දිසං පාපය තාත ඛිජ්ජං, මා තෙ අහං අමරිමස්සමම්හි.

50.

“විචිත්‍රචුල්ලඤ්චි වනං සුතං මයා, දිජාහිසුට්ඨං දිජසඬ්ඝසෙවිතං;
තං මං වනං පාපය තාත ඛිජ්ජං, පුරා තෙ පාණං විජ්ඣාමි අස්සමෙ” ති.

තත්ථ ඉධාගමාති, තාත, ඉමං අස්සමපදං ආගතො. සුදස්සනෙයොයාති
සුට්ඨු දස්සනෙයොයා. සුතනුති සුට්ඨු තනුකො නාතිකියො නාතිථුලො.
විනෙතිති අත්තනො සරිරජ්ජහාය අස්සමපදං ඵකොභාසං විය විනෙති
පුරෙති. සුකණ්භකණ්භච්ඡදනෙහි භොතොති, තාත, තස්ස භොතො
සුකණ්භෙහි කණ්භච්ඡදනෙහි හමරවණ්ණෙහි කෙසෙහි සුකණ්භසිසං
සුමජ්ජිතමණ්ණියං විය ඛායති. අමස්සුජාතොති න තාවස්ස මස්සු ජායති,
තරුණොයෙව. අපුරාණවණ්ණිති අවිරපබ්බජිතො. ආධාරරූපඤ්ච පනස්ස
කණ්ඨොති කණ්ඨො ච පනස්ස අම්භාකං හික්ඛාභාජනට්ඨපනං
පත්තාධාරසදිසං පිළන්ධනං අත්ථිති මුත්තාහාරං සන්ධාය වදති. ගණ්ඨාති

ථනෙ සන්ධායාහ. උරෙ සුජාතාති උරමිහි සුජාතා. “උරතො”තිපි පායො. පහස්සරාති පහාසම්පන්නා. “පහාසරෙ”තිපි පායො, ඔහාසන්තීති අත්ථො.

භූසදස්සනෙය්‍යන්ති අතිවිය දස්සනීයං. කුඤ්චිතග්ගාති සිහකුණ්ඩලං සන්ධාය වදති. සුත්තඤ්චාති යං තස්ස ජට්ඨන්ධනසුත්තං, තමපි ජොතති පහං මුඤ්චති. “සංයමානි වතස්සො”ති ඉමිනා මණිසුචණ්ණපවාළුරජතමයානි වත්තාරි පිළන්ධනානි දස්සෙති. තා පිංසරෙති තානි පිළන්ධනානි පාවුසමිහි පවුට්ඨෙ දෙවෙ තිරිට්ඨසඬ්ඝා විය විරවන්ති. මිඛලන්ති මෙඛලං, අයමෙව වා පායො. ඉදං නිවත්ථකඤ්චනචීරකං සන්ධායාහ. න සන්ථරෙති න වාකෙ. ඉදං චුත්තං හොති – තාත, යථා මයං තිණමයං වා වාකමයං වා චීරකං ධාරෙම, න තථා සො, සො පන සුචණ්ණචීරකං ධාරෙතිති. අබ්චකානීති අතවානි නිප්පණ්ණානි. කට්ඨමොහිතානීති කටියං බද්ධානි. නිච්චක්ඛිලං කරොන්තීති අසට්ටිතානිපි නිච්චකාලං කීළායන්ති. හං, තාතාති හම්හො, තාත. කිං රුක්ඛඵලානි තානීති තානි තස්ස මාණවස්ස සුත්තාරුළුහානි කටියං බද්ධානි කතරරුක්ඛඵලානි නාමානි මණිසඬ්ඝාටිං සන්ධායාහ.

ජට්ඨාති ජට්ඨමණ්ඩලාකාරෙන බද්ධරතනමිස්සකකෙසවට්ටියො සන්ධායාහ. වෙල්ලිතග්ගාති කුඤ්චිතග්ගා. ද්වෙධාසිරොති තස්ස සීසං ද්වෙධා කත්වා බද්ධානං ජට්ඨානං වසෙන සුට්ඨු විහත්තරුපං. තථාති යථා තස්ස මාණවස්ස ජට්ඨා, තථා තුම්හෙහි මම න බද්ධා, අහො වත මමපි තථා අස්සුති පත්ථෙන්නො ආහ. උපෙතරුපාති උපෙතසභාවා. වාතසමෙරිතංවාති යථා නාම නීලුප්පලං වාතෙන සමීරිතං, තථෙව අයං ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙ අස්සමො සංවාති. නෙතාදිසොති, තාත, යාදිසො මම කායෙ පඬිකො, නෙතාදිසො තස්ස සරීරෙ. සො හි දස්සනීයො වෙව සුගන්ධො ව. අග්ගගිම්හෙති වසන්තසමයෙ.

නිහන්තීති පහරති. කිං රුක්ඛඵලං නු බො තන්ති කතරරුක්ඛස්ස නු බො තං ඵලං. සඬ්ඛවරුපපන්නාති සුධොතසඬ්ඛපට්ඨාගා. න හි නූන සො සාකමබ්බාදි තෙහීති න නූන සො මාණවො මයං විය තෙහි දන්තෙහි රුක්ඛපණ්ණානි වෙව මූලඵලාඵලානි ව බාදි. අමිහාකඤ්චි තානි බාදන්තානං සබලා පණ්ණවණ්ණා දන්තානි දීපෙති.

අකක්කසන්ති, තාත, තස්ස භාසිතං අඵරුසං අගළිතං, පුනප්පුනං වදන්තස්සාපි මධුරතාය මුහුං මුදුං, අපමුස්සතාය උජුං, අවික්ඛිත්තතාය අනුද්ධං, පතිට්ඨිතතාය අවපලං. රුදන්ති භාසමානස්ස සරසඬ්ඛාතං රුදමිපි මනොහරං කරවිකස්ස විය සුස්සරං සුමධුරං. රඤ්ජයතෙවාති මම මනො රඤ්ජනියෙව. බිත්ඳුස්සරොති පිණ්ඩිතස්සරො. මාණවොහුති සො හි මාණවො පුරත්ථා මම මිත්තො අහු.

සුසන්ධි සබ්බත්ථ විමට්ඨිමං වණන්ති තාත තස්ස මාණවස්ස උරුනං
අන්තරෙ එකං වණං අත්ථි, තං සුසන්ධි සුච්ඡිතං සිප්පිපුට්ඨබ්බසදිසං, සබ්බත්ථ
විමට්ඨිං සමන්තතො මට්ඨිං. පුච්ඡති මහන්තං. සුජාතන්ති සුසණ්ඨිතං.
බරපත්තසන්නිහන්ති සුපුප්ඵිතපදුමමකුලසන්නිහං. උත්තරියානාති
උත්තරිත්වා අවත්ථරිත්වා. පිළයිති පිළෙසි. තපන්තීති තස්ස මාණවස්ස
සරිරතො නිච්ඡරන්තා සුවණ්ණවණ්ණරංසියො ජලන්ති ඔභාසන්ති
විරොචන්ති ච. බාහාති බාහාපිස්ස මුදු. අඤ්ජනලොමසාදිසාති
අඤ්ජනසදිසෙහි ලොමෙහි සමන්තාගතා. විචිත්‍රවට්ඨගුලිකාස්ස සොහරෙති
හත්ථාපිස්ස වරලක්ඛණවිචිත්‍රාහි පවාලඬකුරසදිසාහි වට්ඨගුලිහි
සමන්තාගතා සොහන්ති.

අකක්කසඬගොති කච්ඡුපිළකාදිරහිතඅඬගපච්චඬගො. රමයං උපට්ඨනීති
මං රමයන්තො උපට්ඨහි පරිවරි. තුලූපනිහාති මුදුභාවස්ස උපමා.
සුවණ්ණකම්බුතලවට්ඨසුච්ඡිති සුවණ්ණමයං ආදාසතලං විය වට්ඨා ච
සුච්ඡවි ච, පරිමණ්ඩලතලා වෙච සුන්දරච්ඡවි වාති අත්ථො. සම්පුසිත්ථාති
සුට්ඨු ඵ්ඡිත්ථා අත්තතො හත්ථසම්ඵස්සං මම සරිරෙ ඵරාපෙත්වා. ඉතො
ගතොති මම ඔලොකෙන්තස්සෙච ඉතො ගතො. තෙන මං දහන්තීති තෙන
තස්ස හත්ථසම්ඵස්සෙන ඉදාති මං දහන්ති. තථා හි තස්ස ගතකාලතො
පට්ඨාය මම සරිරෙ ඩාහො උට්ඨිතො, තෙනමහි දොමනස්සජ්ජන්තො
නිපන්නොති.

න නුන සො බාරිවිධන්ති, තාත, නුන සො මාණවො න බාරිභාරං
උක්ඛිපිත්ථා විවරි. බ්ලානීති කිලාති, “අයමෙව වා පායො. සොඛ්‍යන්ති සුඛං.
මාලුචපණ්ණසන්ථතා විකිණ්ණරූපාවාති, තාත, අයං තච
මාලුචපණ්ණසන්ථතා අජ්ජ මයා ච තෙන ච අඤ්ඤමඤ්ඤං
පරාමසනාලිඬගනවසෙන පරිවත්තන්තෙහි විකිණ්ණා විය ආකුලඛ්‍යාකුලා
ජාතා. පුනඡ්ඡුතං පණ්ණකුට්ඨං වජාමාති, තාත, අහඤ්ච සො ච අහිරමිත්ථා
කිලන්තරූපා පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්ථා උදකං පවිසිත්ථා රමිත්ථා
විගතදරථා පුනඡ්ඡුතං ඉමමෙව කුට්ඨං පවිසාමාති වදති.

න මජ්ජ මන්තාති අජ්ජ මම තස්ස ගතකාලතො පට්ඨාය නෙච මන්තා
පටිහන්ති න උපට්ඨහන්ති න රුච්චන්ති. න අග්ගිහුත්තං නපි
යඤ්ඤතන්තන්ති මහාබුහ්මුනො ආරාධනත්ථාය
කත්තබ්බහොමවිධුපනාදියඤ්ඤකිරියාපි මෙ න පටිහාති න උපට්ඨාති න
රුච්චති. න වාපි තෙති තයා ආහතමුලඵලාඵලානිපි න භුඤ්ජාමි. යස්සං
දිසන්ති යස්සං දිසායං. වනන්ති තස්ස මාණවස්ස අස්සමං පරිවාරෙත්ථා
ධීතවනන්ති.

තස්සෙවං විලපන්තස්ස තං විලාපං සුත්වා මහාසත්තො “එකාය ඉත්ථියා ඉමස්ස සිලං හින්තං භවිස්සති”ති ඤාත්වා තං ඔවදන්තො ඡ ගාථායො අභාසි

—

51.

“ඉමස්මාහං ජොතිරසෙ වනම්හි, ගන්ධබ්බදෙවච්ඡරසඬ්ඝසෙවිතෙ;
ඉසිනමාවාසෙ සනන්තනම්හි, නෙතාදිසං අරතිං පාපුණෙථ.

52.

“භවන්ති මිත්තානි අපො න භොන්ති, ඤාතීසු මිත්තෙසු කරොන්ති
පෙමං;
අයඤ්ච ජම්මො කිස්ස වා නිවිට්ඨො, යො නෙව ජානාති ‘කුතොම්හි
ආගතො’.

53.

“සංවාසෙන හි මිත්තානි, සන්ධියන්ති පුනස්පුනං;
ස්වෙව මිත්තො අසංගන්තු, අසංවාසෙන ජීරති.

54.

“සචෙ තුවං දක්ඛසි බ්‍රහ්මචාරිං, සචෙ තුවං සල්ලපෙ බ්‍රහ්මචාරිනා;
සම්පන්නසස්සංව මහොදකෙන, තපොගුණං ඛිජ්ජමිමං පහිස්සසි.

55.

“පුනපි චෙ දක්ඛසි බ්‍රහ්මචාරිං, පුනපි චෙ සල්ලපෙ බ්‍රහ්මචාරිනා;
සම්පන්නසස්සංව මහොදකෙන, උස්මාගතං ඛිජ්ජමිමං පහිස්සසි.

56.

“භූතානි භෙතානි වරන්ති තාත, විරූපරූපෙන මනුස්සලොකෙ;
න තානි සෙවෙථ නරො සපඤ්ඤො, ආසජ්ජ නං නස්සති
බ්‍රහ්මචාරි”ති.

තත්ථ ඉමස්මානි ඉමස්මිං. හන්ති නිපාතමත්තං. ජොතිරසෙති
භ්‍රයමානස්ස ජොතිතො රංසිඔභාසිතෙ. සනන්තනම්හිති පොරාණකෙ.
පාපුණෙථාති පාපුණෙය්‍ය. ඉදං වුත්තං භොති — තාත, එවරූපෙ වනෙ
වසන්තො යං අරතිං ත්වං පත්තො, එතාදිසං න පාපුණෙය්‍ය පණ්ඩිතො
කුලපුත්තො, පත්තුං නාරහතීති අත්ථො.

“භවන්ති”ති ඉමං ගාථං මහාසත්තො අත්තොගතමෙව භාසති.
අයමෙත්ථ අධිජ්ජායො — ලොකෙ සත්තානං මිත්තානි නාම භොන්තිපි න
භොන්තිපි තත්ථ යෙසං භොන්ති, තෙ අත්තතො ඤාතීසු ච මිත්තෙසු ච
පෙමං කරොන්ති. අයඤ්ච ජම්මොති මිගසිඬිගො ලාමකො. කිස්ස වා

නිව්ට්ඨොති කෙන නාම කාරණෙන තස්මිං මාතුගාමෙ මිත්තසඤ්ඤාය නිව්ට්ඨො, සො මිගියා කුච්ඡස්මිං නිබ්බත්තිත්වා අරඤ්ඤෙ වඩ්ඪිතත්තා “කුතොම්හි ආගතො”ති අත්තනො ආගතට්ඨානමත්තම්පි න ජානාති, පගෙව ඤාතිමිත්තෙනි.

පුනඡ්ඡුනන්ති, තාත, මිත්තානි නාම පුනඡ්ඡුනං සංවාසෙන සංසෙවනෙන සන්ධියන්ති සට්ඨන්ති. ස්වෙව මිත්තොති සො එව මිත්තො අසංගන්තු අසමාගච්ඡන්තස්ස පුරිසස්ස තෙන අසමාගමසඬ්ඛානෙන අසංවාසෙන ජීරති විනස්සති. සචෙති තස්මා, තාත, සචෙ ත්වං පුනපි තං දක්ඛස්සි, තෙන වා සල්ලපිස්සස්සි, අථ යථා නාම නිජ්ජන්තසස්සං මහොසෙන හරියති, එවං ඉමං අත්තනො තපොගුණං පහිස්සස්සි හාරෙස්සස්සිති අත්ථො. උස්මාගතන්ති සමණතෙජං.

විරූපරූපෙනාති විවිධරූපෙන. ඉදං චුත්තං හොති — තාත, මනුස්සලොකස්මිඤ්ඤි එතානි යක්ඛිනිසඬ්ඛානානි භූතානි විවිධරූපපට්ච්ඡන්තෙන අත්තනො රූපෙන අත්තනො වසං ගතෙ බාදිතුං චරන්ති, තානි සපඤ්ඤො නරො න සෙවෙථ. තාදිසඤ්ඤි භූතං ආසජ්ජ නං පත්වා නස්සති බ්‍රහ්මචාරී, දිට්ඨොසි තාය යක්ඛිනියා න බාදිතොති පුත්තං ඔවදි.

සො පිතු කථං සුත්වා “යක්ඛිනී කිර සා”ති හිතො චිත්තං නිවත්තෙන්වා “තාත, එත්තො න ගමිස්සාමි, බමථ මෙ”ති බමාපෙසි. සොපි නං සමස්සාසෙත්වා “එහි ත්වං, මාණව, මෙත්තං භාවෙහි, කරුණං, මුදිතං, උපෙක්ඛ”න්ති බ්‍රහ්මචිහාරභාවනං ආචික්ඛි. සො තථා පටිපජ්ජිත්වා පුන ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. තදා නිළිනිකා පුරාණදුතියිකා අහොසි, ඉසිසිඬ්ගො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු, පිතා පන අහමෙව අහොසිත්ති.

නිළිනිකාජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[527] 2. උම්මාදන්තිජාතකවණ්ණනා

නිවෙසනං කස්සනුදං සුනන්දානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතහික්ඛු ආරබ්භ කටෙසි. සො කිරෙකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය චරන්තො එකං අලඬ්ඛකතපට්ඨයත්තං උත්තමරූපධරං ඉත්ථිං ඔලොකෙන්වා පට්ඨද්ධවිත්තො හුත්වා චිත්තං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තො විහාරමෙව ආගන්ත්වා තතො පට්ඨාය සල්ලවිද්ධො විය රාගාතුරො හන්තමිගපට්ඨාගො කිසො ධමනීසන්ථතගන්තො උජ්ජණ්ඩුජ්ජණ්ඩුකජාතො අනහිරතො එකිරියාපටෙපි චිත්තස්සාදං අලහන්තො ආචරියවත්තාදීනි පහාය

උද්දෙසපරිපුච්ඡාකම්මට්ඨානානුයොගරහිතො විහාසි. සො සභායභික්ඛුහි “පුබ්බෙ ත්වං, ආවුසො, සන්තින්ද්‍රියො විජ්ජසන්නමුඛවණ්ණො, ඉදානි නො තථා, කිං නු බො කාරණ” ත්ති පුට්ඨො, “ආවුසො, අනභිරතොමහී” ති ආහ. අථ නං තෙ “අභිරමාවුසො, සාසනෙ, බුද්ධුප්පාදො නාම දුල්ලහො, තථා සද්ධම්මස්සවනං මනුස්සපට්ලාහො ව, සො ත්වං මනුස්සපට්ලාහං පට්ලහිත්වා දුක්ඛස්සන්තකිරියං පත්ථයමානො අස්සුමුඛං ඤාතිජනං පභාය සද්ධාය පබ්බජිත්වා කිංකාරණා කිලෙසවසං යාසි, කිලෙසා නාමෙතෙ ගණ්ඩුප්පාදකපාණකං උපාදාය සබ්බබාලජනසාධාරණා, යෙ තෙසං වත්ථුභූතා, තෙපි අප්පස්සාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා, ආදීනවො එත්ථ හියොයා. අට්ඨිකඬ්ඛකලුපමා කාමා, මංසපෙසුපමා කාමා, තිණුක්කුපමා කාමා, අඬ්ගාරකාසුපමා කාමා, සුපිනකුපමා කාමා, යාවිතකුපමා කාමා, රුක්ඛඵලුපමා කාමා, අසිසුනුපමා කාමා, සත්තිසුලුපමා කාමා, සප්පසිරුපමා කාමා, අග්ගික්ඛන්ධුපමා කාමා, ත්වං නාම ඵ්වරුපෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා ඵ්වං අනත්ථකාරකානං කිලෙසානං වසං ගතොසී” ති ඔවදිත්වා අත්තනො කථං ගාභාපෙතුං අසක්කොන්තා සත්ථු සන්තිකං ධම්මසභං නෙත්වා “කිං, භික්ඛවෙ, අනිච්ඡමානකං භික්ඛුං ආනයිත්වා” ති චුත්තෙ, “හත්තෙ, අයං කිර භික්ඛු උක්කණ්ඨිතො” ති ආහංසු. සත්ථා “සච්චං කිරා” ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හත්තෙ” ති චුත්තෙ “භික්ඛු පොරාණකපණ්ඩිතා රජ්ජං අනුසාසන්තාපි කිලෙසෙ උජ්ජන්තෙ තස්ස වසං අගන්ත්වා විත්තං නිවාරෙත්වා න අයුත්තකං කරිංසු” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ සිවිරට්ඨෙ අරිට්ඨපුරනගරෙ සිවි නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මි. නිබ්බන්ති, “සිවිකුමාරො” ත්වෙවස්ස නාමං කරිංසු. සෙනාපතිස්සපි පුත්තො ජායි, “අභිපාරකො” තිස්ස නාමං කරිංසු. තෙ උභොපි සභායා හුත්වා අභිවඩ්ඪන්තා සොළසවස්සිකා හුත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා සිජ්ජං උග්ගණ්හිත්වා ආගමිංසු. රාජා පුත්තස්ස රජ්ජං අදාසි. සොපි අභිපාරකං සෙනාපතිට්ඨානෙ යපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්මිංයෙව නගරෙ තිරිට්ඨව්වඡස්ස නාම අසිතිකොට්ඨිභවස්ස සෙට්ඨිතො ධීතා නිබ්බන්ති උත්තමරුපධරා සොහග්ගජ්ජන්තා සුභලක්ඛණෙන සමන්තාගතා, තස්සා නාමග්ගහණදිවසෙ “උම්මාදන්ති” ති නාමං කරිංසු. සා සොළසවස්සිකකාලෙ අතික්කන්තමානුසවණ්ණා දෙවච්ඡරා විය අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා පරමාය වණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතා අභොසි. යෙ යෙ පුපුජ්ජනා තං පස්සන්ති, තෙ තෙ සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා සුරාපානමදමන්තා විය කිලෙසමදෙන මත්තා හුත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං සමත්ථා නාම නාහෙසුං.

අථස්සා පිතා තිරිට්ඨව්වඡො රාජානං උපසඬ්ඛිකම්ත්වා “දෙව, මම ගෙහෙ ඉත්ථීරතනං උජ්ජන්තං, රඤ්ඤොව අනුච්ඡවිකං, ලක්ඛණපායකෙ බ්‍රාහ්මණෙ පෙසෙත්වා තං විමංසාපෙත්වා යථාරුචි කරොහී” ති ආහ. රාජා

“සාධු”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණෙ පෙසෙසි. තෙ සෙට්ඨිගෙහං ගන්ත්වා කතසක්කාරසම්මානා පායාසං පරිභුඤ්ජිංසු. තස්මිං ඛණෙ උම්මාදන්ති සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිකා තෙසං සන්තිකං අගමාසි. තෙ තං දිස්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තා කිලෙසමදමත්තා හුත්වා අත්තනො විජ්ජකතභොජනභාවං න ජාතිංසු. එකච්චෙ ආලොපං ගහෙත්වා “භුඤ්ජිස්සාමා”ති සඤ්ඤාය සීසෙ යපෙසුං, එකච්චෙ උපකච්ඡන්තරෙ බිපිංසු, එකච්චෙ හිත්තිං පහරිංසු, සබ්බෙව උම්මත්තකා අහෙසුං. සා තෙ දිස්වා “ඉමෙ කිර මම ලක්ඛණං වීම්භිස්සන්ති, ගීවායං නෙ ගහෙත්වා නීහරාමා”ති නීහරාපෙසි. තෙ මඬිකුභූතා රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා උම්මාදන්තියා කුද්ධා “දෙව, සා ඉත්ථි කාලකණ්ණි, න තුම්භාකං අනුච්ඡවිකා”ති වදිංසු. රාජා “කාලකණ්ණි කිරා”ති න තං ආණාපෙසි. සා තං පවත්තිං සුත්වා “අහං කිර කාලකණ්ණිති රඤ්ඤා න ගහිතා, කාලකණ්ණියො නාම න එවරූපා භොන්ති”ති වත්වා “භොතු, සචෙ පන තං රාජානං පස්සිස්සාමි, ජානිස්සාමි”ති තස්මිං ආසාතං බන්ධි. අථ නං පිතා අභිපාරකස්ස අදාසි, සා තස්ස පියා අභොසි මනාපා.

කස්ස පන කම්මස්ස නිස්සන්දෙන සා එවං අභිරූපා අභොසිති? රත්තවත්ථදානස්ස නිස්සන්දෙනාති. සා කිර අතීතෙ බාරාණසියං දලිද්දකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා උස්සවදිවසෙ පුඤ්ඤසම්පන්නා ඉත්ථියො කුසුම්භරත්තවත්ථං නිවාසෙත්වා අලඬිකතා කීළන්තියො දිස්වා තාදිසං වත්ථං නිවාසෙත්වා කීළිතුකාමා හුත්වා මාතෘපිතූනං ආරොචෙත්වා තෙහි, “අම්ම, මයං දලිද්දා, කුතො නො එවරූපං වත්ථ”න්ති වුත්තෙ “තෙන හි මං එකස්මිං අඬිසකුලෙ හතිං කාතුං අනුජානාමි, තෙ මම ගුණං ඤාත්වා දස්සන්ති”ති වත්වා තෙහි අනුඤ්ඤාතා එකං කුලං උපසඬිකම්ත්වා “කුසුම්භරත්තවත්ථෙත හතිං කරොමි”ති ආහ. අථ නං තෙ “තීණි සංවච්ඡරාති කම්මෙ කතෙ තව ගුණං ඤාත්වා දස්සාමා”ති වදිංසු. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා කම්මං පටිපජ්ජී. තෙ තස්සා ගුණං ඤාත්වා අපරිපුණ්ණෙසුයෙව තීසු සංවච්ඡරෙසු තස්සා සනකුසුම්භරත්තවත්ථෙත සද්ධිං අඤ්ඤම්පි වත්ථං දත්වා “තව සභාගිකාහි සද්ධිං ගන්ත්වා න්හත්වා නිවාසෙහි”ති තං පෙසයිංසු. සා සභාගිකා ආදාය ගන්ත්වා රත්තවත්ථං නදීතීරෙ යපෙත්වා න්හායි.

තස්මිං ඛණෙ එකො කස්සපදසබ්බස්ස සාවකො අවිජින්නවීවරො සාබාහඬිගං නිවාසෙත්වා ව පාරුපිත්වා ව තං පදෙසං පාපුණි. සා තං දිස්වා “අයං හදන්තො අවිජින්නවීවරො හවිස්සති, පුබ්බෙපි අදින්නභාවෙන මෙ නිවාසනං දුල්ලහං ජාත”න්ති තං වත්ථං ද්විධා ඵාලෙත්වා “එකං කොට්ඨාසං අයාස්ස දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා උත්තරිත්වා අත්තනො නිවාසනං නිවාසෙත්වා “තිට්ඨමි, හන්තෙ”ති වත්වා ථෙරං වන්දිත්වා රත්තවත්ථං මජ්ඣෙ ඵාලෙත්වා තස්සෙකං කොට්ඨාසං අදාසි. සො එකමන්තෙ පටිච්ඡන්තෙ යත්වා සාබාහඬිගං ඡඩ්ඛෙත්වා තස්සෙකං කණ්ණං

නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා නික්බ්මි. අථස්ස චත්ථොභාසෙන සකලසරීරං තරුණසුරියො විය එකොභාසං අහොසි. සා තං දිස්වා “මය්හං අයොසා පයමං න සොහති, ඉදානි තරුණසුරියො විය විරොචති, ඉදම්පි එතස්සෙව දස්සාමි”ති දුතියම්පි කොට්ඨාසං දත්වා “හත්තෙ, අහං හවෙ හවෙ විචරන්තී උත්තමරූපධරා හවෙය්‍යං, මං දිස්වා කොචි පුරිසො සකභාවෙන සණ්ඨාතුං මා අසක්ඛි, මයා අභිරූපතරා නාම අඤ්ඤා මා භොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. ථෙරොපි අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි.

සා දෙවලොකෙ සංසරන්තී තස්මිං කාලෙ අරිට්ඨපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තථා අභිරූපා අහොසි. අථ තස්මිං නගරෙ කත්තිකජණං සොසයිංසු, කත්තිකපුණ්ණමායං නගරං සජ්ජයිංසු. අභිපාරකො අත්තනො ආරක්ඛට්ඨානං ගච්ඡන්තො තං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, උම්මාදන්ති අජ්ජ කත්තිකරත්තිවාරො ඡණො, රාජා නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො පයමං ඉමං ගෙහද්වාරං ආගමිස්සති, මා ඛො තස්ස අත්තානං දස්සෙසි, සොපි තං දිස්වා සතිං උපට්ඨාපෙතුං න සක්ඛිස්සති”ති ආහ. සා “ගච්ඡ ත්වං, සාමි, අහං ජානිස්සාමි”ති සම්පට්ඨිත්වා තස්මිං ගතෙ දාසිං ආණාපෙසි “රඤ්ඤො ඉමං ගෙහද්වාරං ආගතකාලෙ මය්හං ආරොචෙය්‍යාසි”ති. අථ සුරියෙ අත්ථඨගතෙ උග්ගහෙ පුණ්ණචන්දෙ දෙවනගරෙ විය නගරෙ අලඬකතෙ සබ්බදිසාසු දීපෙසු ජලිතෙසු රාජා සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතො ආජඤ්ඤරථවරගතො අමච්චගණපරිවුතො මහන්තෙන යසෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො පයමමෙව අභිපාරකස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. තං පන ගෙහං මනොසිලාවණ්ණපාකාරපරික්ඛිත්තං අලඬකතද්වාරට්ඨාලකං සොහග්ගජ්ජත්තං පාසාදිකං. තස්මිං ඛණෙ දාසි උම්මාදන්තියා ආරොචෙසි. සා පුජ්ඵසමුග්ගං ගාභාපෙත්වා කින්තරිලිලාය වාතපානං නිස්සාය ඨිතා රඤ්ඤො පුජ්ඵානි බිපි. සො තං උල්ලොකෙත්වා කිලෙසමදමන්තො සතිං උපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තො “අභිපාරකස්සෙතං ගෙහ”න්ති සඤ්ජානිතුම්පි නාසක්ඛි, අථ සාරථී ආමන්තෙත්වා පුච්ඡන්තො ද්වෙ ගාථා අහාසි –

57.

“නිවෙසනං කස්ස නුදං සුනන්ද, පාකාරෙන පණ්ඩුමයෙන ගුත්තං;
කා දිස්සති අග්ගිසිඛාව දුරෙ, වෙභායසං පබ්බතග්ගෙව අච්චි.

58.

“ධිතා න්වයං කස්ස සුනන්ද භොති, සුණ්සා න්වයං කස්ස අථොපි
හරියා;
අක්ඛාහි මෙ බිජ්ජමිධෙව පුට්ඨො, අවාචටා යදි වා අත්ථි හත්තා”ති.

තත්ථ කස්ස නුදන්ති කස්ස නු ඉදං. පණ්ඩුමයෙනාති රත්තිට්ඨකමයෙන. දිස්සතීති වාතපානෙ ඨිතා පඤ්ඤායති. අච්චිති අනලජාලක්ඛන්ධො. ඨිතා

න්වයන්ති ධීනා නු අයං. අවාචටාති අපෙතාවරණා අපරිග්ගහා. භත්තාති යදි වා අස්සා සාමිකො අත්ථි, එතං මෙ අක්ඛානීති.

අථස්ස සො ආචික්ඛන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි —

59.

“අහඤ්භි ජානාමි ජනින්ද එතං, මත්තා ව පෙත්තා ව අථොපි අස්සා;
තවෙව සො පුරිසො භූමිපාල, රත්තින්දිවං අප්පමන්තො තවත්ථෙ.

60.

“ඉද්ධො ව ථීතො ව සුවඬිසීතො ව, අමච්චො ව තෙ අඤ්ඤතරො
ජනින්ද;
තස්සෙසා භරියාහිපාරකස්ස, උම්මාදන්තී නාමධෙය්‍යෙන රාජා”ති.

තත්ථ මත්තා ව පෙත්තා වාති මාතිතො ව පිතිතො චෙතං ජානාමි. අථොපි අස්සාති අථ සාමිකමිපි අස්සා ජානාමිති වදති. ඉද්ධොති සමිද්ධො. ථීතොති වත්ථාලඬිකාරෙහි සුපුප්ථීතො. සුවඬිසීතොති සුට්ඨු වුද්ධො. නාමධෙය්‍යෙනාති නාමෙන. අයඤ්භි යො නං පස්සති, තං උම්මාදෙති, සතිමස්ස පච්චුපට්ඨාපෙත්‍රං න දෙති, තස්මා උම්මාදන්තීති වුවවති.

තං සුත්ථා රාජා නාමමස්සා ථොමෙන්නො අනන්තරං ගාථමාහ —

61.

“අම්හො අම්හො නාමමිදං ඉමිස්සා, මත්තා ව පෙත්තා ව කතං
සුසාධු;
තදා හි මය්හං අවලොකයන්තී, උම්මත්තකං උම්මදන්තී අකාසී”ති.

තත්ථ මත්තා ව පෙත්තා වාති මාතරා ව පිතරා ව. මය්හන්ති උපයොගත්ථෙ සම්පදානවචනං. අවලොකයන්තීති මයා අවලොකිතා සයමිපි මං අවලොකයන්තී මං උම්මත්තකං අකාසීති අත්ථො.

සා තස්ස කම්පිතභාවං ඤත්වා වාතපානං ථකෙත්වා සිරිගබ්භමෙව අගමාසි. රඤ්ඤොපි තස්සා දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය නගරං පදක්ඛිණකරණෙ විත්තමෙව නාහොසි. සො සාරථී. ආමන්තෙත්වා, “සම්ම සුනන්ද, රථං නිවත්තෙහි, අයං ඡණො අම්භාකං නානුවඡවිකො, අභිපාරකස්ස සෙනාපතිස්සෙවානුවඡවිකො, රජ්ජමිපි තස්සෙවානුවඡවික”න්ති රථං නිවත්තාපෙත්වා පාසාදං අභිරුය්හ සිරිසයනෙ නිපජ්ජිත්වා විජ්ජලපන්තො ආහ —

62.

“යා පුණ්ණමාසෙ මිගමන්දලොචනා, උපාවිසි පුණ්ඩරිකත්තවඬිහි;

ද්වෙ පුණ්ණමායො තද්වු අමඤ්ඤහං, දිස්වාන
පාරාවතරත්තවාසිනි.

63.

“අළාරපම්භෙහි සුභෙහි වග්ගුහි, පලොභයන්ති මං යදා උදික්ඛති;
විජම්භමානා හරතෙව මෙ මනො, ජාතා වනෙ කිම්පුරිසිව පබ්බතෙ.

64.

“තදා හි බ්‍රහ්මී සාමා, ආමුත්තමණ්ඩකුණ්ඩලා;
එකච්චවසනා නාරී, මිථි හන්තාවුදික්ඛති.

65.

“කදාස්සු මං තම්බනබා සුලොමා, බාහා මුදු වන්දනසාරලිත්තා;
වට්ටඬිගුලී සන්තතධිරකුත්තියා, නාරී උපඤ්ඤිස්සති සිසතො සුභා.

66.

“කදාස්සු මං කඤ්චනජාලුරච්ඡදා, ධිතා තිරිට්ඨස්ස විලග්ගමජ්ඣා;
මුදුහි බාහාහි පලිස්සජ්ඣස්සති, බ්‍රහාවනෙ ජාතදුමංව මාලුවා.

67.

“කදාස්සු ලාබාරසරත්තසුච්ඡවී, බිත්දුත්ථනී පුණ්ඩරිකත්තවඩ්ඨි;
මුඛං මුඛෙන උපනාමයිස්සති, සොණ්ඩොව සොණ්ඩස්ස සුරාය
ථාලං.

68.

“යදාද්දසං තං තිට්ඨන්තිං, සබ්බහද්දං මනොරමං;
තතො සකස්ස චිත්තස්ස, නාවබොධාමි කඤ්චිනං.

69.

“උම්මාදන්තිමහං දට්ඨා, ආමුත්තමණ්ඩකුණ්ඩලං;
න සුපාමි දිවාරත්තිං, සහස්සංව පරාජිතො.

70.

“සක්කො වෙ මෙ වරං දජ්ජා, සො ව ලබ්බෙථ මෙ වරො;
එකරත්තං දිරත්තං වා, භවෙය්‍යං අභිපාරකො;
උම්මාදන්තා රමිත්වාන, සිවිරාජා තතො සිය”න්ති.

තත්ථ පුණ්ණමාසෙති පුණ්ණවන්දාය රත්තියා. මිගමන්දලොචනාති
කණ්ඩසන්තාසෙන පලායිත්වා වනන්තරෙ යත්වා ලුද්දං ඔලොකෙන්තියා
මිගියා විය මන්දානි ලොචනාති අස්සාති මිගමන්දලොචනා. උපාවිසීති
පදුමවණ්ණෙන කරතලෙන පුජ්ථාති බිසිත්වා මං ඔලොකෙන්ති වාතපාතො

නිසිදි. පුණ්ඩරිකත්තවඩ්භිති රත්තපදුමවණ්ණසරීරා. ද්වෙ පුණ්ණමායොති අහං තදහු තස්මිං ඡණ්දිවසෙ තං පාරාවතපාදසමානවණ්ණරත්තවත්ථනිවත්ථං. දිස්වා තස්සා මුඛසොහං ඔලොකෙන්තො එකස්ස පාවිනලොකධාතුතො එකස්ස අභිපාරකස්ස සෙනාපතිනො නිවෙසනෙති ද්විත්තං පුණ්ණවන්දානං උග්ගතත්තා ද්වෙ පුණ්ණමායො අමඤ්ඤිං. අළාරපම්භෙහීති විසාලපබ්බමෙහි. සුභෙහීති පරිසුද්ධෙහි. වග්ගුහීති මධුරාකාරෙහි. උදික්ඛතීති එවරූපෙහි නෙත්තෙහි යස්මිං බණ්ණ ඔලොකෙති. පබ්බතෙති යථා හිමවත්තපබ්බතෙ සුපුප්ඵිතවනෙ වීණං ආදාය තත්තිස්සරෙන අත්තනො සරං සංසන්දන්තී කිම්පුරිසි කිම්පුරිසස්ස මනං හරති, එවං හරතෙව මෙ මනොති විජ්ජලපති.

බ්‍රහ්මතීති උළාරා. සාමාති සුවණ්ණවණ්ණසාමා. එකච්චවසනාති එකච්චිකවසනා, එකවත්ථනිවත්ථාති අත්ථො. හත්තාචුදික්ඛතීති සණ්භකෙසා පුට්ඨනලාටා ආයතහමු විසාලක්ඛී තුඩ්භනාසා රත්තොට්ඨා සෙනදන්තා තිබ්ණදායා සුවට්ටිතගීවා සුතනුබාහු සුසණ්ඨිතපයොධරා කරමිතමජ්ඣා විසාලසොණී සුවණ්ණකදලිසමානොරු සා උත්තමිත්ථී තස්මිං බණ්ණ මං උදික්ඛන්තී භයෙන වනං පවිසිත්වා පුත නිවත්තිත්වා ලුද්දං උදික්ඛන්තී හත්තා මිගීව මං උදික්ඛතීති වදති. බාහාමුදුති මුදුබාහා. සන්තතධිරකුත්තියාති සුඵ්ඨිතජෙකකරණා. උපඤ්ඤිස්සති මන්ති සා සුභා නාරී කදා නු මං තෙහි තම්බනබෙහි සීසතො පට්ඨාය සන්තතෙන ධිරෙන කරණෙන පරිතොසෙස්සතීති පත්ථෙත්තො විලපති.

කඤ්චනජාලුරව්ඡදාති කඤ්චනමයඋරව්ඡදාලඬිකාරා. විලග්ගමජ්ඣාති විලග්ගසරීරා තනුමජ්ඣමා. බ්‍රහ්මවනෙති මහාවනෙ. ලාබාරසරත්තසුවිජ්චිති හත්ථපාදතලඅග්ගනබ්බට්ඨමංසෙසු ලාබාරසරත්තමණිපවාලවණ්ණා. බිත්ඪුත්ථනීති උදකපුප්ඵලපරිමණ්ඩලත්ථනී. තතොති යදා තං තිට්ඨන්තිං අද්දසං, තතො පට්ඨාය. සකස්ස විත්තස්සාති අත්තනො විත්තස්ස අනිස්සරො ජාතොමිහීති අධිජ්ජායො. කඤ්චිනන්ති කඤ්චි “අයං අසුකො නාමා”ති න ජානාමි, උම්මත්තකො ජාතොමිහීති වදති. දට්ඨාති දිස්වා. න සුපාමීති නෙව රත්තිං, න දිවා නිද්දං ලභාමි. සො ව ලබ්භෙථාති යං මෙ සක්කො වරං දදෙය්‍ය, සො ව මෙ වරො ලබ්භෙථ, ලභෙය්‍යාහං තං වරන්ති අත්ථො.

අථ තෙ අමච්චා අභිපාරකස්සපි ආරොවයිංසු – “සාමි රාජා, නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො තුම්භාකං සරද්දාරං පත්වා නිවත්තිත්වා පාසාදං අහිරුහී”ති. සො අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා උම්මාදන්තිං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, කච්චි රඤ්ඤො අත්තානං දස්සෙසී”ති පුච්ඡි. “සාමි, එකො මහොදරො මහාදායීකො රථෙ යත්වා ආගතො පුරිසො අත්ථී, අහං තං රාජා වා අරාජා වාති න ජානාමි, එකො ඉස්සරොති පන චුත්තෙ වාතපානෙ යත්වා පුප්ඵාති බිපිං, සො තාවදෙව නිවත්තිත්වා ගතො”ති. සො තං සුත්වා

“නාසිතොම්හි තයා”ති පුනරිවසෙ පාතොව රාජනිවෙසනං ආරුය්හ සිරිගබ්භද්වාරෙ යත්වා රඤ්ඤො උම්මාදන්තිං නිස්සාය විජ්ජලාපං සුත්වා “අයං උම්මාදන්තියා පටිබද්ධවිත්තො ජාතො, තං අලහන්තො මරිස්සති, රඤ්ඤො ච මම ච අගුණං මොවෙත්වා ඉමස්ස මයා ජීවිතං දාතුං වට්ටති”ති අත්තතො නිවෙසනං ගන්ත්වා එකං දළ්භමන්තං උපට්ඨාකං පක්කොසාපෙත්වා, “තාත, අසුකට්ඨානෙ සුසිරවෙනියරුක්ඛො අත්ථී, ත්වං කඤ්ඨි අජානාපෙත්වා අත්ථඨගතෙ සුරියෙ තත්ථ ගන්ත්වා අත්තොරුක්ඛෙ නිසීද, අහං තත්ථ බලිකම්මං කරොන්තො තං යානං පත්වා දෙවතා නමස්සන්තො, ‘සාමී දෙවරාජ, අම්භාකං රාජා නගරම්හි ඡණෙ වත්තමානෙ අකිළිත්වා සිරිගබ්භං පටිසිත්වා විජ්ජලපන්තොව නිපන්තො, මයං තත්ථ කාරණං න ජානාම, රාජා දෙවතානං බහුපකාරො, අනුසංවච්ඡරං සහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා බලිකම්මං කරොති, ඉදං නාම නිස්සාය රාජා විජ්ජලපතීති ආචික්ඛං, රඤ්ඤො නො ජීවිතදානං දෙවා’ති යාචස්සාමී, ත්වං තස්මිං ඛණෙ සද්දං පරිවත්තිත්වා, ‘සෙනාපති, තුම්භාකං රඤ්ඤො බ්‍යාධි නාම නත්ථී, සො පන තව හරියාය උම්මාදන්තියා පටිබද්ධවිත්තො. සචෙ නං ලහිස්සති, ජීවිස්සති, නො චෙ, මරිස්සති. සචෙ තස්ස ජීවිතං ඉච්ඡසී, උම්මාදන්තිමස්ස දෙහී’ති වදෙය්‍යාසී”ති එවං තං උග්ගණ්භාපෙත්වා උයෙයාපෙසී.

සො ගන්ත්වා තස්මිං රුක්ඛෙ නිසීදිත්වා පුනරිවසෙ සෙනාපතිනා අමච්චගණපරිවුතෙන තං යානං ගන්ත්වා යාචිතො තථා අභාසී. සෙනාපති “සාධු”ති වත්වා දෙවතං වන්දිත්වා අමච්චෙ ජානාපෙත්වා නගරං පටිසිත්වා රාජනිවෙසනං ආරුය්හ සිරිගබ්භද්වාරං ආකොටෙසී. රාජා සතිං උපට්ඨපෙත්වා “කො එසො”ති පුච්ඡී. අහං, දෙව, අභිපාරකොති. අථස්ස රාජා ද්වාරං විවරී. සො පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා ගාථමාහ –

71.

“භූතානි මෙ භූතපතී නමස්සතො, ආගම්ම යක්ඛො ඉදමෙතද්‍රවි;
රඤ්ඤො මනො උම්මදන්තයා නිවිට්ඨො, දදාමී තෙ තං
පරිවාරයස්සු”ති.

තත්ථ නමස්සතොති තුම්භාකං විජ්ජලාපකාරණජානනත්ථං බලිකම්මං කත්වා නමස්සන්තස්ස. තන්ති අහං තං උම්මාදන්තිං තුම්භාකං පරිවාරිකං කත්වා දදාමීති.

අථ නං රාජා, “සම්ම අභිපාරක, මම උම්මාදන්තියා පටිබද්ධවිත්තතාය විජ්ජලපිතභාවං යක්ඛාපි ජානන්ති”ති පුච්ඡී. ආම, දෙවති. සො “සබ්බලොකෙන කිර මෙ ලාමකභාවො ඤාතො”ති ලජ්ජිධම්මෙ පතිට්ඨාය අනන්තරං ගාථමාහ –

72.

“පුඤ්ඤා ච ධංසෙ අමරො න වම්හි, ජනො ච මෙ පාපමිදඤ්ච
ජඤ්ඤා;
භූසො ච ත්‍යස්ස මනසො විසාතො, දත්වා පියං උම්මදන්තිං
අදට්ඨා”ති.

තත්ථ ධංසෙති, සම්ම අභිපාරක, අහං තාය සද්ධිං කිලෙසවසෙන
පරිවාරන්නො පුඤ්ඤතො ච ධංසය්‍යං, තාය සද්ධිං පරිවාරිතමත්තෙන
අමරො ච න භොමි, මහාජනො ච මෙ ඉමං ලාමකභාවං ජානෙය්‍ය, තතො
“අයුත්තං රඤ්ඤා කත”න්ති ගරභෙය්‍ය, තඤ්ච මම දත්වා පච්ඡා පියහරියං
අදට්ඨා තව මනසො විසාතො වස්සාති අත්ථො.

සෙසා උභින්නම්පි වචනපටිච්චනගාථා භොන්ති –

73.

“ජනින්ද නාඤ්ඤත්‍ර තයා මයා වා, සබ්බාපි කම්මස්ස කතස්ස
ජඤ්ඤා;
යං තෙ මයා උම්මදන්ති පදින්තා, භූසෙහි රාජා වනථං සජාහි.

74.

“යො පාපකං කම්මකරං මනුස්සො, සො මඤ්ඤති මායිද මඤ්ඤිංසු
අඤ්ඤෙ;
පස්සන්ති භූතාති කරොන්තමෙතං, යුත්තා ච යෙ භොන්ති නරා
පථබ්‍යා.

75.

“අඤ්ඤො නු තෙ කොචි නරො පථබ්‍යා, සද්ධෙය්‍ය ලොකස්මි න
මෙ පියාති;
භූසො ච ත්‍යස්ස මනුසො විසාතො, දත්වා පියං උම්මදන්තිං අදට්ඨා.

76.

“අද්ධා පියා මය්හ ජනින්ද ඵසා, න සා මමං අප්පියා භූමිපාල;
ගච්ඡෙව ත්වං උම්මදන්තිං හදන්තෙ, සිභොව සෙලස්ස ගුහං උපෙති.

77.

“න පිළිතා අත්තදුබ්බෙත ධීරා, සුඛජ්ඵලං කම්ම පරිච්චජන්ති;
සම්මොහිතා වාපි සුබ්බෙත මත්තා, න පාපකම්මඤ්ච සමාවරන්ති.

78.

“තුච්ඤ්ඤි මාතා ච පිතා ච මය්හං, හත්තා පතී පොසකො දෙවතා ච;
දාසො අහං තුය්හ සපුත්තදාරො, යථාසුඛං සාමි කරොහි කාමං.

79.

“යො ‘ඉස්සරොම්හී’ති කරොති පාපං, කර්වා ච සො නුත්තසනෙ
පරෙසං;
න තෙන සො ජීවති දීඝමායු, දෙවාපි පාපෙන සමෙක්ඛරෙ නං.

80.

“අඤ්ඤාතකං සාමිකෙහි පදින්නං, ධම්මෙ යිතා යෙ පටිච්ඡන්ති
දානං;
පටිච්ඡකා දායකා වාපි තත්ථ, සුඛජ්ඣලඤ්ඤෙව කරොන්ති කම්මං.

81.

“අඤ්ඤො නු තෙ කොචි නරො පඨංගා, සද්ධෙය්‍ය ලොකස්මි න
මෙ පියාති;
භූසො ච ත්‍යස්ස මනසො විසානො, දත්වා පියං උම්මදන්තිං අදට්ඨා.

82.

“අද්ධා පියා මය්හ ජනින්ද එසා, න සා මමං අප්පියා භූමිපාල;
යං තෙ මයා උම්මදන්ති පදින්නා, භූසෙහි රාජා චනථං සජාහි.

83.

“යො අත්තදුක්ඛෙන පරස්ස දුක්ඛං, සුඛෙන වා අත්තසුඛං දහාති;
යථෙවිදං මය්හ තථා පරෙසං, යො එවං ජානාති ස වෙදි ධම්මං.

84.

“අඤ්ඤො නු තෙ කොචි නරො පඨංගා, සද්ධෙය්‍ය ලොකස්මි න
මෙ පියාති;
භූසො ච ත්‍යස්ස මනසො විසානො, දත්වා පියං උම්මදන්තිං අදට්ඨා.

85.

“ජනින්ද ජානාසි පියා මමෙසා, න සා මමං අප්පියා භූමිපාල;
පියෙන තෙ දම්මි පියං ජනින්ද, පියදායිනො දෙව පියං ලහන්ති.

86.

“සො නුනාහං වධිස්සාමි, අත්තානං කාමහෙතුකං;
න හි ධම්මං අධම්මෙන, අහං වධිතුමුස්සහෙ.

87.

“සථෙ තුවං මය්හ සතිං ජනින්ද, න කාමයාසි නරචීර සෙට්ඨ;
චජාමි නං සබ්බජනස්ස සිංගා, මයා පමුත්තං තතො අවිභයෙසි නං.

88.

“අද්දසියං චෙ අභිපාරක ත්වං, වජ්ජි කත්තෙ අභිතාය ත්‍යස්ස;
මහා ච තෙ උපවාදොපි අස්ස, න වාපි ත්‍යස්ස නගරම්හි පක්ඛො.

89.

“අහං සහිස්සං උපවාදමෙතං, නින්දං පසංසං ගරහඤ්ච සබ්බං;
මමෙතමාගච්ඡතු භූමිපාල, යථාසුඛං සිවි කරොහි කාමං.

90.

“යො නෙව නින්දං න පනප්පසංසං, ආදියති ගරහං නොපි පූජං;
සිරි ච ලක්ඛි ච අපෙති තම්හා, ආපො සුචුට්ඨිව යථා ථලම්හා.

91.

“යං කිඤ්චි දුක්ඛඤ්ච සුඛඤ්ච එත්තො, ධම්මානිසාරඤ්ච
මනොවිසාතං;
උරසා අහං පච්චුත්තරිස්සාමි සබ්බං, පථවි යථා ථාවරානං තසානං.

92.

“ධම්මානිසාරඤ්ච මනොවිසාතං, දුක්ඛඤ්ච නිව්ජාමි අහං පරෙසං;
එකොවිමං භාරයිස්සාමි භාරං, ධම්මෙ ඨිතො කිඤ්චි අභාපයත්තො.

93.

“සග්ගුපගං පුඤ්ඤකම්මං ජනින්ද, මා මෙ තුවං අන්තරායං අකාසි;
දදාමි තෙ උම්මදන්තිං පසන්තො, රාජාව යඤ්ඤෙ ධනං
බ්‍රාහ්මණානං.

94.

“අද්ධා තුවං කත්තෙ හිතෙසි මය්හං, සබ්බා මමං උම්මදන්ති තුවඤ්ච;
නින්දෙය්‍යු දෙවා පිතරො ච සබ්බෙ, පාපඤ්ච පස්සං අභිසම්පරායං.

95.

“න හෙතධම්මං සිවිරාජ වජ්ජුං, සනෙගමා ජානපදා ච සබ්බෙ;
යං තෙ මයා උම්මදන්ති පදින්තා, භූසෙහි රාජා වනථං සජාහි.

96.

“අද්ධා තුවං කත්තෙ හිතෙසි මය්හං, සබ්බා මමං උම්මදන්ති තුවඤ්ච;
සතඤ්ච ධම්මානි සුකිත්තිතානි, සමුද්දවෙලාව දුරච්චයානි.

97.

“ආභුතෙය්‍යො මෙසි හිතානුකම්පී, ධාතා විධාතා චසි කාමපාලො;
තස්සි භුතා රාජ මහප්ඵලා හි, කාමෙන මෙ උම්මදන්තිං පටිච්ඡ.

98.

“අද්ධා හි සබ්බං අභිපාරක ත්වං, ධම්මං අචාරී මම කත්තුපුත්ත;
අඤ්ඤො නු තෙ කො ඉධ සොත්ථිකත්තා, ද්විපදො නරො අරුණෙ
ජීවලොකෙ.

99.

“තුචං නු සෙට්ඨො ත්වමනුත්තරොසි, ත්වං ධම්මගුත්තො ධම්මවිදු
සුමෙධො;
සො ධම්මගුත්තො චිරමෙව ජීව, ධම්මඤ්ච මෙ දෙසය ධම්මපාල.

100.

“තදිඬ්ඝ අභිපාරක, සුණොහි වචනං මම;
ධම්මං තෙ දෙසයිස්සාමි, සතං ආසෙවිතං අහං.

101.

“සාධු ධම්මරුචී රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුඛිහො, පාපස්සාකරණං සුඛං.

102.

“අක්කොධනස්ස විජිතෙ, සීතධම්මස්ස රාජිනො;
සුඛං මනුස්සා ආසෙථ, සීතච්ඡායාය සඬ්ඝරෙ.

103.

“න වාහමෙතං අභිරොචයාමි, කම්මං අසමෙක්ඛකතං අසාධු;
යෙ වාපි ඤත්වාන සයං කරොන්ති, උපමා ඉමා මය්හං තුචං
සුණොහි.

104.

“ගචං චෙ තරමානානං, ජිම්හං ගච්ඡති පුඬ්භවො;
සබ්බා තා ජිම්හං ගච්ඡන්ති, නෙත්තෙ ජිම්හං ගතෙ සති.

105.

“ඵචමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති සෙට්ඨස්මිමනො;
සො චෙ අධම්මං චරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං දුඛං සෙති, රාජා චෙ හොති අධම්මිකො.

106.

“ගචං චෙ තරමානානං, උජුං ගච්ඡති පුඬ්භවො;
සබ්බා ගාථී උජුං යන්ති, නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති.

107.

“ඵචමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති සෙට්ඨස්මිමනො;

සො සචෙ ධම්මං වරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං සුඛං සෙති, රාජා චෙ භොති ධම්මිකො.

108.

“න වාපාහං අධම්මෙන, අමරත්තමභිපත්ථයෙ;
ඉමං වා පථවිං සබ්බං, විජෙතුං අභිපාරක.

109.

“යඤ්භි කිඤ්චි මනුස්සෙසු, රතනං ඉධ විජ්ජති;
ගාවො දාසො හිරඤ්ඤඤච, වත්ථියං හරිවන්දනං.

110.

“අස්සිත්ථියො රතනං මණිකඤ්ච, යඤ්වාපි මෙ වන්දිමසුරියා
අභිපාලයන්ති;
න තස්ස භෙතු විසමං චරෙය්‍යං, මජ්ඣෙ සිව්නං උසභොම්හි ජාතො.

111.

“නෙතා හිතා උග්ගතො රට්ඨපාලො, ධම්මං සිව්නං අපවායමානො;
සො ධම්මමෙවානුච්චිත්තයන්තො, තස්මා සකෙ චිත්තවසෙ න
වත්තො.

112.

“අද්ධා තුවං මහාරාජ, නිච්චං අබ්‍යසනං සිවං;
කරිස්සසි චිරං රජ්ජං, පඤ්ඤා හි තව තාදිසි.

113.

“ඵතං තෙ අනුමොදාම, යං ධම්මං නප්පමජ්ජසි;
ධම්මං පමජ්ජ ඛත්තියො, රට්ඨා චවති ඉස්සරො.

114.

“ධම්මං වර මහාරාජ, මාතාපිතුසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

115.

“ධම්මං වර මහාරාජ, පුත්තදාරෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

116.

“ධම්මං වර මහාරාජ, මිත්තාමච්චෙසු ඛත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

117.

“ධම්මං චර මහාරාජ, වාහනෙසු බලෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

118.

“ධම්මං චර මහාරාජ, ගාමෙසු නිගමෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

119.

“ධම්මං චර මහාරාජ, රට්ඨෙසු ජනපදෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

120.

“ධම්මං චර මහාරාජ, සමණබ්‍රාහ්මණෙසු ව;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

121.

“ධම්මං චර මහාරාජ, මිගපක්ඛිසු බත්තිය;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

122.

“ධම්මං චර මහාරාජ, ධම්මො විණ්ණො සුඛාවහො;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, රාජ සග්ගං ගමිස්සසි.

123.

“ධම්මං චර මහාරාජ, සඉන්දා දෙවා සබ්‍රහ්මකා;
සුවිණ්ණෙන දිවං පත්තා, මා ධම්මං රාජ පාමදො”ති.

තත්ථ සබ්බාපිති, ජනිතද, අහමෙතං එකකොච පටිච්ඡාදෙන්වා
ආනෙස්සාමි, තස්මා යපෙත්වා මමඤ්ච තුවඤ්ච අඤ්ඤා සබ්බාපි පජා
ඉමස්ස කතස්ස ආකාරමත්තම්පි න ජඤ්ඤා න ජානිස්සන්ති. භූසෙහීති තාය
සද්ධිං අභිරමන්තො අත්තතො තණ්හාවනථං භූසං කරොහි වඩ්ඨෙහි
මනොරථං පුරෙහි. සජාහීති මනොරථං පන පුරෙත්වා සචෙ තෙ න රුච්චති,
අථ නං සජාහි මය්හමෙව පටිදෙහි. කම්මකරන්ති, සම්ම අභිපාරක, යො
මනුස්සො පාපකං කම්මං කරොන්තො, යො පච්ඡා මා ඉධ අඤ්ඤා ඉදං
පාපකම්මං මඤ්ඤිංසු මා ජානන්තුති මඤ්ඤති වින්තෙති, දුට්ඨන්තිතමෙතං
තස්ස. කිංකාරණා? පස්සන්ති භූතාති කරොන්තමෙතන්ති යෙ ච බුද්ධා
පච්චෙකබුද්ධා බුද්ධපුත්තා ඉද්ධියා යුත්තා, තෙ ච නං පස්සන්තියෙව. න මෙ
පියාති, සම්ම අභිපාරක, අඤ්ඤා නු තෙ කොචි “ඉධ ලොකස්මිං සකලායපි
පථවියා න මෙ උම්මාදන්ති පියා”ති එවං සද්දහෙය්‍යා.

සීහොව සෙලස්ස ගුහන්ති, මහාරාජ, සවෙ ත්වං තං ඉධ න ආනෙසී, අථ යථා සීහො කිලෙසපරිලාභෙ උප්පන්නෙ සීහපොතිකාය වසනට්ඨානං මණිගුහං උපෙනි, එවං තස්සා වසනට්ඨානං ගච්ඡ, තත්ථ අත්තනො පත්ථනං පුරෙහීති. සුඛජ්ඵලන්ති, සම්ම අභිපාරක, පණ්ඩිතා අත්තනො දුක්ඛෙන ඵ්ඨායා සමානා න සුඛවිපාකදායකකම්මං පරිච්චජන්ති, සම්මොහිතා වාපි හුත්වා මොහෙන මුළුභා සුඛෙන මත්තා පාපකම්මං නාම න සමාවරන්ති. යථාසුඛං, සාමී, කරොහි කාමන්ති, සාමී සිවිරාජ, අත්තනො දාසිං පරිවාරන්තස්ස ගරහා නාම නත්ථී, ත්වං යථාසුඛං යථාජ්ඣාසයං කාමං කරොහි, අත්තනො ඉච්ඡං පුරෙහීති. න තෙන සො ජීවතීති, සම්ම අභිපාරක, යො “ඉස්සරොමිහී”ති පාපං කරොති, කත්වා ච කිං මං දෙවමනුස්සා වක්ඛන්තීති න උත්තසති න ඔත්තජ්ජති, සො තෙන කම්මෙන න ච දීඝකාලං ජීවති, බීජ්ජමෙව මරති, දෙවතාපි පන “කිං ඉමස්ස පාපරඤ්ඤො රජ්ජෙන, වරමස්ස වාචකසට්ඨං ගලෙ බන්ධිත්වා මරණ”න්ති ලාමකෙන වක්ඛුනා ඔලොකෙන්ති.

අඤ්ඤාතකන්ති, මහාරාජ, අඤ්ඤෙසං සන්තකං තෙහි සාමීකෙහි පදින්තං දානං යෙ අත්තනො ධම්මෙ ධීතා පටිච්ඡන්ති, තෙ තත්ථ පටිච්ඡකා ච දායකා ච සබ්බෙපි සුඛජ්ඵලමෙව කම්මං කරොන්ති. පටිග්ගාහකෙ හි පටිග්ගණ්හන්තෙ තං දානං දායකස්ස මහන්තං විපාකං දෙතීති. යො අත්තදුක්ඛෙනාති, සම්ම අභිපාරක, යො අත්තනො දුක්ඛෙන පිළිතො තං පරස්ස දහති, අත්තනො සරීරතො අපනෙත්වා පරස්ස සරීරෙ බිපති, පරස්ස වා සුඛෙන අත්තනො සුඛං දහති, පරස්ස සුඛං ගහෙත්වා අත්තති පක්ඛිපති, “අත්තනො දුක්ඛං හරිස්සාමී”ති පරං දුක්ඛිතං කරොති, “අත්තානං සුඛෙස්සාමී”ති පරං දුක්ඛිතං කරොති, “අත්තානං සුඛෙස්සාමී”ති පරස්ස සුඛං නාසෙති, න සො ධම්මං ජානාති. යො පන එවං ජානාති “යථෙවිදං මය්හං සුඛදුක්ඛං, තථා පරෙස”න්ති, ස වෙදි ධම්මං ජානාති නාමාති අයමෙතිස්සා ගාථාය අත්ථො.

පියෙන තෙ දම්මීති පියෙන කාරණභූතෙන පියං ඵලං පත්ථෙන්නො දම්මීති අත්ථො. පියං ලහන්තීති සංසාරෙ සංසරන්තා පියමෙව ලහන්ති. කාමහෙතුකන්ති, සම්ම අභිපාරක, කාමහෙතුකං අයුත්තං කත්වා “අත්තානං වධිස්සාමී”ති මෙ පරිචිතක්කො උප්පජ්ජති. මය්හ සතින්ති මම සන්තකං. “මය්හ සති”තිපි පාඨො, මම සන්තකාති එවං මඤ්ඤමානො සවෙ ත්වං තං න කාමෙසීති අත්ථො. සබ්බජනස්සාති සබ්බා සෙනියො සන්තිපාතාපෙත්වා තස්ස සබ්බජනස්ස අයං මය්හං අහිතාති පරිච්චජිස්සාමි. තතො අවහයෙසීති තතො තං අපරිග්ගහිතත්තා ආනෙය්‍යාසී. අදුසියන්ති අනපරාධං. කත්තෙති තමෙව අපරෙන නාමෙන ආලපති. සො හි රඤ්ඤො හිතං කරොති, තස්මා “කත්තා”ති වුච්චති. න වාපි ත්‍යස්සාති එවං අකිච්චකාරීති නගරෙ තව කොචි පක්ඛොපි න භවෙය්‍ය.

නින්දන්ති න කෙවලං උපවාදමෙව, සවෙපි මං කොච්ඡම්මුබ්බා නින්දිස්සති වා පසංසිස්සති වා, දොසං වා පන ආරොපෙන්නො ගරහිස්සති, තම්පාහං නින්දං පසංසං ගරහඤ්ච සබ්බං සහිස්සාමි, සබ්බමෙතං මම ආගච්ඡතුති වදති. තම්හාති යො එතෙ නින්දාදයො න ගණ්හාති, තම්හා පුරිසා ඉස්සරියසඬබ්බාතා සිරි ව පඤ්ඤාසඬබ්බාතා ලක්ඛි ව ඵලට්ඨානතො සුචුට්ඨිසඬබ්බාතො ආපො විය අපෙති න පතිට්ඨාතීති. එත්තොති ඉතො මම තස්සා පරිච්චත්තකාරණා. ධම්මාතිසාරඤ්චාති ධම්මං අතික්කමිත්වා පවත්තං අකුසලං වා යං කිඤ්චි හොති. පච්චුත්තරිස්සාමිති සම්පට්ඨිස්සාමි ධාරයිස්සාමි. ථාවරානං තසානන්ති යථා මහාපථවි ඛිණ්ණාසවානඤ්ච පුට්ඨජනානඤ්ච කිඤ්චි සම්පට්ඨිති සබ්බං අධිවාසෙති, තථෙවාහම්පි සබ්බමෙතං සම්පට්ඨිස්සාමි අධිවාසෙස්සාමිති දිපෙති. එකොවිමන්ති අහං එකොව ඉමම්පි අත්තතො දුක්ඛහාරං භාරයිස්සාමි ධාරයිස්සාමි වහිස්සාමි. ධම්මෙ ධීතොති විනිච්ඡයධම්මෙ පවෙණ්ධම්මෙ තිව්ධසුචරිතධම්මෙ ව ධීතො හුත්වා.

සග්ගුපගන්ති, දෙව, පුඤ්ඤකම්මං නාමෙතං සග්ගුපගං හොති. යඤ්ඤෙ ධනන්ති යඤ්ඤධනං, අයමෙව වා පායො. සබ්බාති උම්මාදන්තීපි මම සහායිකා, ත්වම්පි සහායකො. පිතරොති බ්‍රහ්මානො. සබ්බෙති න කෙවලං දෙවබ්‍රහ්මානොව, සබ්බෙ රට්ඨවාසිනොපි මං පස්සථ, “හො, සහායකස්ස හරියා සහායිකා ඉමිනා ගෙහෙ කතා”ති නින්දෙය්‍යුං. න හෙතධම්මන්ති න හි එතං අධම්මිකං. යං තෙ මයාති යස්මා මයා සා තුය්හං දින්නා, තස්මා එතං අධම්මොති න වදිස්සන්ති. සතන්ති සන්තානං බුද්ධාදීනං ඛන්තිමෙත්තාභාවනාසීලාචාරසඬබ්බාතාති ධම්මාති සුචණ්ණිතාති සමුද්දවෙලාව දුරච්චයාති, තස්මා යථා සමුද්දො වෙලං නාතික්කමති, එවමහම්පි සීලවෙලං නාතික්කමිස්සාමිති වදති.

ආහුනෙය්‍යො මෙසීති, මහාරාජ, ත්වං මම ආහුනපාහුනසක්කාරස්සානුච්ඡවිකො. ධාතා විධාතා වසි කාමපාලොති ත්වං මම, දෙව, ධාරණතො ධාතා ඉස්සරියසුඬස්ස විදහනතො විධාතා ඉච්ඡිතපත්ථිතානං කාමානං පාලනතො කාමපාලො. තයි හුතාති තුය්හං දින්නා. කාමෙන මෙති මම කාමෙන මම පත්ථනාය උම්මාදන්තිං පටිච්ඡාති එවං අභිපාරකො රඤ්ඤො දෙති. රාජා “න මය්හං අත්ථො”ති පටික්ඛිපති. භූමියං පතිතං සාකුණිකපච්ඡිං පිට්ඨිපාදෙන පහරිත්වා අට්ඨියං ඛිපන්නා විය උභොපි නං ජහන්තෙව. ඉදානි රාජා පුත අකථනත්ථාය තං සන්තජ්ජෙන්නො “අද්ධා හී”ති ගාථමාහ. තත්ථ කත්තුපුත්තාති පිතාපිස්ස කත්තාව, තෙන නං එවං ආලපති. ඉදං චුත්තං හොති – අද්ධා ත්වං ඉතො පුබ්බෙ මය්හං සබ්බධම්මං අවරි, හිතමෙව වුඬ්ඨිමෙව අකාසි, ඉදානි පන පටිපක්ඛො හුත්වා බහුං කථෙසි, “මා එවං විජ්ජලපසි, අඤ්ඤො නු තෙ ද්විපදො නරො, කො ඉධ ජීවලොකෙ අරුණෙයෙව සොත්ථිකත්තා, සවෙ හි අහං විය අඤ්ඤො රාජා තව හරියාය පටිබද්ධවිත්තො අහවිස්ස,

අන්තොඅරුණෙයෙව තව සීසං ඡින්දාපෙත්වා තං අත්තනො සරෙ කරෙයා,
අහං පන අකුසලභයෙනෙව න කරොමි, තුණ්හි හොහි, න මෙ එතාය
අත්ථො’’ති තං සත්තජ්ජෙසි.

සො තං සුත්වා පුත කිඤ්චි වත්තුං අසක්කොන්තො රඤ්ඤො
ථුතිවසෙන “තුචං නු”ති ගාථමාහ. තස්සත්ථො – මහාරාජ, ත්වඤ්ඤෙව
සකලජම්බුදීපෙ සබ්බෙසං නරින්දානං සෙට්ඨො, ත්වං අනුත්තරො, ත්වං
විනිවිජයධම්මපච්ඡෙදිධම්මසුවරිතධම්මානං ගොපායනෙන ධම්මගුත්තො,
තෙසං විදිතත්තා ධම්මවිදු ත්වං සුමෙධො, සො ත්වං යං ධම්මං ගොපෙසි,
තෙනෙව ගුත්තො චිරං ජීව, ධම්මඤ්ච මෙ දෙසෙහි ධම්මපාලක,
ධම්මගොපක, රාජවරාති.

අථ රාජා ධම්මං දෙසෙන්නො “තදිඬ්ඝා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉඬ්ඝාති
වොදනත්ථෙ නිපාතො, යස්මා මං ත්වං වොදෙසි, තස්මාති අත්ථො. සතන්ති
බුද්ධාදීහි සප්පුරිසෙහි ආසෙවිතං. සාධුති සුන්දරො පසත්ථො.
විනිවිජයපච්ඡෙදිධම්මෙ රොචෙතීති ධම්මරුචි. තාදිසො හි ජීවිතං
ජහන්නොපි අකිච්චං න කරොති, තස්මා සාධු. පඤ්ඤාණවාති
ඤාණසම්පන්නො. මිත්තානමද්දබ්බොති මිත්තස්ස අදුස්සනභාවො.
ධීතධම්මස්සාති පතිට්ඨිතතිවිධධම්මස්ස. ආසෙථාති ආසෙය්නං නිසීදෙය්නං.
දෙසනාසීසමෙව චෙතං, වත්තාරොපි ඉරියාපථෙ සුඛං කප්පෙය්නන්ති අයං
පනෙත්ථ අත්ථො. සීතච්ඡායායාති පුත්තදාරඤාතිමිත්තානං සීතලාය ඡායාය.
සඬ්ඝරෙති සකඝරෙ, අත්තනො ගෙහෙති අත්ථො. අධම්මබලිදණ්ඩාදීහි
අනුපද්දනා සුඛං වසෙය්නන්ති දස්සෙති. න වාහමෙතන්ති, සම්ම අභිපාරක,
යමෙතං අසමෙක්ඛිත්වා කතං අසාධුකම්මං, එතං අහං න රොචයාමි. යෙ
වාපි ඤත්වානාති යෙ වා පන රාජානො ඤත්වා තුලෙත්වා තීරෙත්වා සයං
කරොන්ති, තෙසාහං කම්මං රොචෙමිති අධිජ්ජායො. උපමා ඉමාති ඉමස්මිං
පනත්ථෙ ත්වං මය්හං ඉමා ද්වෙ උපමා සුණොහි.

ජීම්හන්ති වඬ්ඝං. නෙත්තෙති යො ගාවියො නෙති, තස්මිං
ජෙට්ඨකඋසහෙ. පගෙවාති තස්මිං අධම්මං චරන්තෙ ඉතරා පජා පගෙව
චරති, අතිවිය කරොතීති අත්ථො. ධම්මිකොති වත්තාරි අගතිගමනාති පභාය
ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්නො. අමරත්තන්ති දෙවත්තං. රතනන්ති
සවිඤ්ඤාණකාවිඤ්ඤාණකරතනං. වත්ථියන්ති කාසිකවත්ථමෙව.
අස්සිත්ථියොති වාතසමගතිඅස්සෙපි උත්තමරූපධරා ඉත්ථියොපි. රතනං
මණිකඤ්චාති සත්තවිධරතනඤ්ච මහග්ග්ගණ්ඩකඤ්ච. අභිපාලයන්තීති
ආලොකං කරොන්තා රක්ඛන්ති. න තස්සාති තස්ස වක්කවත්තිරජ්ජස්සපි
හෙතු න විසමං වරෙය්නං. උසහොම්හීති යස්මා අහං සිවිතං මජ්ඣ
ජෙට්ඨකරාජා හුත්වා ජාතො, තස්මා වක්කවත්තිරජ්ජකාරණම්පි න විසමං
වරාමිති අත්ථො. නෙතාති මහාජනං කුසලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා දෙවනගරං
නෙතා, හිතකරණෙන තස්ස හිතා, “සිවිරාජා කිර ධම්මචාරි”ති

සකලජම්බුදීපෙ ඤාතත්තා උග්ගතො, සමෙන රට්ඨපාලනතො රට්ඨපාලො.
අපවායමානොති සිව්තං පොරාණකරාජ්ජනං පවෙණ්ඨමිමං අපවායමානො.
සොති සො අහං තමෙව ධම්මං අනුච්චිත්තයන්තො තස්මා තෙන කාරණෙන
අත්තතො චිත්තස්ස වසෙ න චත්තාමි.

එවං මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා අභිපාරකො ටුතිං කරොන්තො
“අද්ධා”තිආදිමාහ. නප්පමජ්ජසිති අත්තනා කථිතධම්මං නප්පමජ්ජසි
තත්තෙව චත්තෙසි. ධම්මං පමජ්ජාති ධම්මං පමුස්සිත්වා අගතිවසෙන
ගන්ත්වා. එවං සො තස්ස ටුතිං කත්වා “ධම්මං වරා”ති ධම්මවරියාය
නියොයාපෙන්නො උත්තරිපි දස ඔවාදගාථා අභාසි. තාසමත්තො හෙට්ඨා
තෙසකුණජාතකෙ (ජා. 2.17.1 ආදයො) වණ්ණිතොව.

එවං අභිපාරකසෙනාපතිනා රඤ්ඤො ධම්මෙ දෙසිතෙ රාජා
උම්මාදන්තියා පටිබද්ධචිත්තං විනොදෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං
සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.
තදා සුනන්දසාරථී ආනන්දො අහොසි, අභිපාරකො සාරිපුත්තො,
උම්මාදන්තී උප්පලවණ්ණා, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, සිවිරාජා අහමෙව
අහොසිත්ති.

උම්මාදන්තීජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[528] 3. මහාබොධිජාතකවණ්ණනා

කිං නු දණ්ඩං කිමජ්ජන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො
පඤ්ඤාපාරමිං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු මහාඋමඛගජාතකෙ (ජා. 2.22.590
ආදයො) ආවි හවිස්සති. තදා පන සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි
තථාගතො පඤ්ඤවා පරප්පවාදප්පමද්දනොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො
කාසිරට්ඨෙ අසිතිකොට්ඨිහවස්ස උදිච්චබ්‍රාහ්මණමහාසාලස්ස කුලෙ
නිබ්බත්ති, “බොධිකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. සො වයප්පත්තො
තක්කසිලායං උග්ගභිතසිප්පො පච්චාගන්ත්වා අගාරමජ්ඣෙව වසන්තො
අපරභාගෙ කාමෙ පභාය භිමවන්තපදෙසං පවිසිත්වා පරිබ්බාජකපබ්බජ්ජං
පබ්බජිත්වා තත්තෙව වනමූලඵලාභාරො වීරං වසිත්වා වස්සාරත්තසමයෙ
භිමවන්තා ඔරුය්භ වාරිකං වරන්තො අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං පත්වා
රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ පරිබ්බාජකසාරුප්පෙන නගරෙ භික්ඛාය
වරන්තො රාජද්වාරං පාපුණි තමෙනං සිහපඤ්ජරෙ යිතො රාජා දිස්වා තස්ස
උපසමෙ පසිදිත්වා තං අත්තතො භවනං පවෙසෙත්වා රාජපල්ලඬකෙ
නිසිදාපෙත්වා කතපටිසත්ථාරො ථොකං ධම්මකථං සුත්වා
නානග්ගරසහොජනං දාපෙසි. මහාසත්තො භත්තං ගහෙත්වා චිත්තෙසි –

“ඉදං රාජකුලං නාම බහුදොසං බහුපච්චාමිත්තං හොති, කො නු බො මම උප්පන්නං භයං නිත්ථරිස්සති” ති. සො අවිදුරෙ යිතං රාජවල්ලභං එකං පිඨගලසුනඛං දිස්වා මහන්නං හත්තපිණ්ඩං ගහෙත්වා තස්ස දාතුකාමනාකාරං දස්සෙසි. රාජා ඤත්වා සුනඛස්ස භාජනං ආභරාපෙත්වා හත්තං ගාභාපෙත්වා දාපෙසි. මහාසත්තොපි තස්ස දත්වා හත්තකිච්චං නිට්ඨපෙසි. රාජාපිස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා අන්තොනගරෙ රාජ්‍යායානෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා තං තත්ථ වාසාපෙසි, දෙවසිකඤ්චස්ස ද්වෙ තයො වාරෙ උපට්ඨානං අගමාසි. භොජනකාලෙ පන මහාසත්තො නිච්චං රාජපල්ලඬකෙයෙව නිසීදිත්වා රාජභොජනමෙව භුඤ්ජති. එවං ද්වාදස සංවච්ඡරාති අතීතාති.

තස්ස පන රඤ්ඤො පඤ්ච අමච්චා අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච අනුසාසන්ති. තෙසු එකො අහෙතුකවාදී, එකො ඉස්සරකතවාදී, එකො පුබ්බෙකතවාදී, එකො උච්ඡෙදවාදී, එකො ඛත්තවිජ්ජවාදී. තෙසු අහෙතුකවාදී “ඉමෙ සත්තා සංසාරසුද්ධිකා” ති මහාජනං උග්ගණ්භාපෙසි. ඉස්සරකතවාදී “අයං ලොකො ඉස්සරනිම්මිතො” ති මහාජනං උග්ගණ්භාපෙසි. පුබ්බෙකතවාදී “ඉමෙසං සත්තානං සුඛං වා දුක්ඛං වා උප්පජ්ජමානං පුබ්බෙකතෙනෙව උප්පජ්ජති” ති මහාජනං උග්ගණ්භාපෙසි. උච්ඡෙදවාදී “ඉතො පරලොකං ගතො නාම නත්ථී, අයං ලොකො උච්ඡිජ්ජති” ති මහාජනං උග්ගණ්භාපෙසි. ඛත්තවිජ්ජවාදී “මාතාපිතරොපි මාරෙත්වා අත්තනොව අත්ථො කාතබ්බො” ති මහාජනං උග්ගණ්භාපෙසි. තෙ රඤ්ඤො විනිච්ඡයෙ නියුත්තා ලඤ්ජබාදකා හුත්වා අස්සාමිකං සාමිකං, සාමිකං අස්සාමිකං කරොන්ති.

අටෙකදිවසං එකො පුරිසො කුට්ටිපරාජිතො මහාසත්තං භික්ඛාය වරන්තං රාජගෙහං පවිසන්තං දිස්වා වන්දිත්වා, “හන්තෙ, තුම්හෙ රාජගෙහෙ භුඤ්ජමානා විනිච්ඡයාමච්චෙ ලඤ්ජං ගහෙත්වා ලොකං විනාසෙන්නෙ කස්මා අජ්ඣුපෙක්ඛං, ඉදානි පඤ්චහි අමච්චෙහි කුට්ටිකාරකස්ස හත්ථතො ලඤ්ජං ගහෙත්වා සාමිකොව සමානො අස්සාමිකො කතො” ති පරිදෙවි. සො තස්මිං කාරුඤ්ඤවසෙන විනිච්ඡයං ගන්ත්වා ධම්මෙන විනිච්ඡිනිත්වා සාමිකඤ්ඤෙව සාමිකං අකාසි. මහාජනො එකජ්ජභාරෙතෙව මහාසද්දෙන සාධුකාරං අදාසි. රාජා තං සද්දං සුත්වා “කිංසද්දො නාමාය” න්ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා කතහත්තකිච්චං මහාසත්තං උපනිසීදිත්වා පුච්ඡි – “හන්තෙ, අජ්ජ කිර වො අට්ටො විනිච්ඡිතො” ති. “ආම, මහාරාජා” ති. “හන්තෙ, තුම්හෙසු විනිච්ඡිනන්තෙසු මහාජනස්ස වුඩ්ඪි භවිස්සති, ඉතො පට්ඨාය තුම්හෙව විනිච්ඡිතං” ති. “මහාරාජ, මයං පබ්බජිතා නාම, නෙතං කම්මං අමහාකං කම්ම” න්ති. “හන්තෙ, මහාජනෙ කාරුඤ්ඤෙන කාතුං වට්ටති, තුම්හෙ සකලදිවසං මා විනිච්ඡිතං, උය්‍යානතො පන ඉධාගච්ඡන්තා විනිච්ඡයට්ඨානං ගන්ත්වා පාතොව වත්තාරො අට්ටෙ විනිච්ඡිතං, භුත්වා උය්‍යානං ගච්ඡන්තා

චත්තාරො, එවං මහාජනස්ස වුඩ්ඪි භවිස්සති”ති. සො තෙන පුනස්සුනං යාවියමානො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තතො පට්ඨාය තථා අකාසි.

කුට්ටිකාරකා ඔකාසං න ලහිංසු. තෙපි අමච්චා ලඤ්ජං අලහන්තා දුග්ගතා හුත්වා චිත්තයිංසු – “බොධිපරිබ්බාජකස්ස විනිච්ඡින්නකාලතො පට්ඨාය මයං කිඤ්චි න ලභාම, හන්ද නං ‘රාජවෙරිකො’ති චත්වා රඤ්ඤො අත්තරෙ පරිහින්දිත්වා මාරාපෙස්සාමා”ති. තෙ රාජානං උපසඬකම්ත්වා, “මහාරාජ, බොධිපරිබ්බාජකො තුම්භාකං අනත්ථකාමො”ති චත්වා අසද්දහන්තෙන රඤ්ඤො “සීලවා එස ඤාණසම්පන්නො, න එවං කරිස්සති”ති වුත්තෙ, “මහාරාජ, තෙන සකලනගරවාසීනො අත්තනො භත්ථෙ කත්වා කෙවලං අම්භෙයෙව පඤ්ච ජනෙ කාතුං න සක්කා, සචෙ අම්භාකං වචනං න සද්දහථ, තස්ස ඉධාගමනකාලෙ පරිසං ඔලොකෙථා”ති ආහංසු. රාජා “සාධු”ති සීහපඤ්ජරෙ යීතො තං ආගච්ඡන්තං ඔලොකෙන්නො පරිවාරං දිස්වා අත්තනො අඤ්ඤාණෙන අට්ටකාරකමනුස්සෙ “තස්ස පරිවාරා”ති මඤ්ඤමානො හිජ්ජිත්වා තෙ අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා “කිත්ති කරොමා”ති පුච්ඡි. “ගණ්භාපෙථ නං, දෙවා”ති. “ඔළාරිකං අපරාධං අපස්සන්තා කථං ගණ්භාමා”ති. “තෙන හි, මහාරාජ, පකතිපරිහාරමස්ස භාපෙථ, තං පරිභායන්තං දිස්වා පණ්ඩිතො පරිබ්බාජකො කස්සචි අනාරොචෙත්වා සයමෙව පලායිස්සති”ති.

රාජා “සාධු”ති චත්වා අනුපුබ්බෙන තස්ස පරිහාරං පරිභාපෙසි. පය්මදිවසං තාව නං තුව්ඡපල්ලඬකෙයෙව නිසීදාපෙසුං. සො තුව්ඡපල්ලඬකං දිස්වාච රඤ්ඤො පරිහින්තභාවං ඤත්වා සයමෙව උය්‍යානං ගන්ත්වා තං දිවසමෙව පක්කම්තුකාමො හුත්වාපි “එකත්තෙන ඤත්වා පක්කම්ස්සාමී”ති න පක්කාමි. අථස්ස පුනදිවසෙ තුව්ඡපල්ලඬකෙ නිසින්තස්ස රඤ්ඤොපකතිභත්තඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච ගහෙත්වා මිස්සකභත්තං අදංසු. තතියදිවසෙ මහාතලං පවිසිතුං අදත්වා සොපානසීසෙයෙව ය්‍පෙත්වා මිස්සකභත්තං අදංසු. සො තම්පි ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා භත්තකිච්චං අකාසි. චතුත්ථදිවසෙ හෙට්ඨාපාසාදෙ ය්‍පෙත්වා කණාජකභත්තං අදංසු. සො තම්පි ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා භත්තකිච්චං අකාසි. රාජා අමච්චෙ පුච්ඡි – “බොධිපරිබ්බාජකො සක්කාරෙ පරිභාපිතෙපි න පක්කමති, කිත්ති නං කරොමා”ති? “දෙව, න සො භත්තත්ථාය වරති, ඡත්තත්ථාය පන වරති. සචෙ භත්තත්ථාය වරෙය්‍ය, පය්මදිවසංයෙව පලායෙය්‍යා”ති. “ඉදානි කිං කරොමා”ති? “ස්චෙ සාතාපෙථ නං, මහාරාජා”ති. සො “සාධු”ති තෙසඤ්ඤෙව භත්ථෙ බග්ගෙ ය්‍පෙත්වා “ස්චෙ අත්තරද්වාරෙ යත්වා පවිසන්තස්සෙවස්ස සීසං ඡින්දිත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං කත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා වච්චකුටියං පක්ඛිපිත්වා න්හත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “ස්චෙ ආගන්ත්වා එවං කරිස්සාමා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විචාරෙත්වා එවං අත්තනො නිවෙසනං අගමංසු.

රාජාපි සායං භුක්තභොජනො සිරිසයනෙ නිපජ්ජිත්වා මහාසත්තස්ස ගුණෙ අනුස්සරි. අට්ඨස්ස තාවදෙව සොකො උජ්ජජ්ජි, සරිරතො සෙදා මුච්චිංසු, සයනෙ අස්සාසං අලහන්තො අපරාපරං පරිචන්ති. අට්ඨස්ස අග්ගමහෙසී උපනිපජ්ජි, සො තාය සද්ධිං සල්ලාපමත්තම්පි න කරි. අට්ඨං සා “කිං නු ඛො, මහාරාජ, සල්ලාපමත්තම්පි න කරොට්, අපි නු ඛො මෙ කොචි අපරාධො අත්ථි”ති පුච්ඡි. “නත්ථි දෙවි, අපිච ඛො ඛොධිපරිබ්බාජකො කිර අම්භාකං පච්චන්ථිකො ජාතොති තස්ස ස්වෙ ඝාතනත්ථාය පඤ්ච අමච්චෙ ආණාපෙසිං, තෙ පන නං මාරෙත්වා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං කත්වා වච්චකුපෙ පක්ඛිපිස්සන්ති, සො පන අම්භාකං ද්වාදස සංවච්ඡරානි බහුං ධම්මං දෙසෙසි, එකාපරාධොපිස්ස මයා පච්චක්ඛතො න දිට්ඨපුබ්බො, පරපත්තියෙන හුත්වා තස්ස මයා වධො ආණත්තො, තෙන කාරණෙන සොවාමි”ති. අට්ඨං සා “ස්වෙ තෙ දෙව සො පච්චන්ථිකො ජාතො, තං ඝාතෙත්තො කිං සොචසි, පච්චන්ථිකං නාම පුත්තම්පි ඝාතෙත්වා අත්තනො සොත්ථිභාවො කාතබ්බොව, මා සොචිත්ථා”ති අස්සාසෙසි. සො තස්සා වචනෙන පටිලද්ධස්සාසො නිද්දං ඔක්කම්.

තස්මිං බණ කොලෙයාකො පිඨගලසුනාබො තං කථං සුත්වා “ස්වෙ මයා අත්තනො බලෙනස්ස ජීවිතං දාතුං වට්ටති”ති චිත්තෙත්වා පුනදිවසෙ පාතොව පාසාදා ඔරුය්හ මහාද්වාරං ආගන්ත්වා උම්මාරෙ සීසං කත්වා මහාසත්තස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙත්තොව නිපජ්ජි. තෙපි අමච්චා පාතොව බග්ගහත්ථා ආගන්ත්වා ද්වාරන්තරෙ අට්ඨංසු. බොධිසත්තොපි වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා උය්‍යානා නික්ඛම්ම රාජද්වාරං ආගඤ්ඡි. අට්ඨං සුනාබො දිස්වා මුඛං විවරිත්වා චතස්සො දායා දස්සෙත්වා “කිං ත්වං, හන්තෙ, ජම්බුදීපතලෙ අඤ්ඤත්ථ හික්ඛං න ලහසි, අම්භාකං රාජා තච මාරණත්ථාය පඤ්ච අමච්චෙ බග්ගහත්ථෙ ද්වාරන්තරෙ යපෙසි, මා ත්වං නලාටෙන මච්චුං ගහෙත්වා ආගමි, සීසං පක්කමා”ති මහාසද්දෙන විරචි. සො සබ්බරුතඤ්ඤුතාය තමත්ථං ඤත්වා තතොව නිවත්තිත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා පක්කමනත්ථාය පරික්ඛාරෙ ආදිසි. රාජා සීහපඤ්ජරෙ ධීතො තං ආගච්ඡන්තං ගච්ඡන්තඤ්ච දිස්වා “ස්වෙ අයං මම පච්චන්ථිකො භවෙය්‍ය, උය්‍යානං ගන්ත්වා බලං සන්තිපාතාපෙත්වා කම්මසජ්ජො භවිස්සති. නො වෙ, අත්තනො පරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා ගමනසජ්ජො භවිස්සති, ජානිස්සාමි තාවස්ස කිරිය”න්ති උය්‍යානං ගන්ත්වා මහාසත්තං අත්තනො පරික්ඛාරෙ ආදාය “ගම්ස්සාමි”ති පණ්ණසාලතො නික්ඛන්තං වඩ්ඤාමනකොටියං දිස්වාච වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතො පයමං ගාට්ඨාහ –

124.

“කිං නු දණ්ඩං කිමජිනං, කිං ඡත්තං කිමුපාහනං;
කිමඩ්ඤ්ඤඤ්ච පත්තඤ්ච, සඬ්ඝාටිඤ්චාපි බ්‍රාහ්මණ;
තරමානරුපොභාසි, කිං නු පත්ථයසෙ දිස”න්ති.

තස්සත්ථො – හන්තෙ, පුබ්බෙ ත්වං අමහාකං සරං ආගච්ඡන්තො දණ්ඩාදීනි න ගණ්භාසි, අජ්ජ පන කෙන කාරණෙන දණ්ඩඤ්ච අජිනඤ්ච ඡත්තුපාහනඤ්ච මත්තිකපසිබ්බකොලම්බනඅඩ්ඤ්ච මත්තිකපත්තඤ්ච සඬ්ඝාට්ඨ්චාති සබ්බෙපිමෙ පරික්ඛාරෙ තරමානරූපො ගණ්භාසි, කතරං නු දිසං පත්ථෙසි, කත්ථ ගන්තුකාමොසිති පුච්ඡි.

තං සුත්වා මහාසත්තො “අයං අත්තනා කතකම්මං න ජානාතීති මඤ්ඤති, ජානාපෙස්සාමි න”න්ති ද්වෙ ගාථා අභාසි –

125.

“ද්වාදසෙතානි වස්සානි, වුසිතානි තචන්තිකෙ;
නාභිජානාමි සොණෙන, පිඨගලෙනාභිකුජිතං.

126.

“ස්වායං දිත්තොව නදති, සුක්කදායං විදංසයං;
තච සුත්වා සහරියස්ස, විතසද්ධස්ස මං පතී”ති.

තත්ථ අභිකුජිතන්ති එතෙන තච සුනබෙන එවං මහාවිරවෙන විරචිතං න ජානාමි. දිත්තො වාති දජ්ජිතො විය. සහරියස්සාති තච සහරියස්ස මම මාරණත්ථාය පඤ්චන්තං අමච්චානං ආණත්තභාවං කථෙන්නස්ස සුත්වා “කිං ත්වං අඤ්ඤත්ථ භික්ඛං න ලභසි, රඤ්ඤො තෙ වට්ඨො ආණත්තො, ඉධ මාගච්ඡි”ති දිත්තොව නදති. විතසද්ධස්ස මං පතීති මමන්තරෙ විගතසද්ධස්ස තච වචනං සුත්වා එව නදතීති ආහ.

තතො රාජා අත්තනො දොසං සම්පට්ච්ඡිත්වා තං බමාපෙන්නො චතුත්ථං ගාථමාහ –

127.

“අහු එස කතො දොසො, යථා භාසසි බ්‍රාහ්මණ;
එස භියො පසිදාමි, වස බ්‍රාහ්මණ මාගමා”ති.

තත්ථ භියොනාති සච්චං මයා එවං ආණත්තං, අයං මෙ දොසො, එස පනාහං ඉදානි අධිකතරං තයි පසිදාමි, ඉට්ඨෙව වස, මා අඤ්ඤත්ථ ගමීති.

තං සුත්වා මහාසත්තො, “මහාරාජ, පණ්ඩිතා නාම තාදිසෙන පරපත්තියෙන අපච්චක්ඛකාරිනා සද්ධිං න වසන්ති”ති වත්වා තස්ස අනාචාරං පකාසෙන්නො ආහ –

128.

“සබ්බසෙතො පුරෙ ආසි, තතොපි සබ්බෙ අහු;
සබ්බලොභිතකො දානි, කාලො පක්කමිතුං මම.

129.

“අබ්භන්තරං පුරෙ ආසි, තතො මජ්ඣෙ තතො බහි;
පුරා නිද්ධමනා හොති, සයමෙව වජාමහං.

130.

“විතසද්ධං න සෙවෙය්‍ය, උපදානංවනොදකං;
සවෙපි නං අනුබණ්ණෙ, වාරි කද්දමගන්ධිකං.

131.

“පසන්තමෙව සෙවෙය්‍ය, අප්පසන්තං විවජ්ජයෙ;
පසන්තං පයිරුපාසෙය්‍ය, රහදංවුදකත්ථිකො.

132.

“භජෙ භජන්තං පුරිසං, අභජන්තං න භජ්ජයෙ;
අසප්පුරිසධම්මො සො, යො භජන්තං න භජ්ජති.

133.

“යො භජන්තං න භජති, සෙවමානං න සෙවති;
ස වෙ මනුස්සපාපිට්ඨො, මිගො සාබස්සිතො යථා.

134.

“අව්වාහික්ඛණ්ණසංසග්ගා, අසමොසරණෙන ව;
එතෙන මිත්තා ජීරන්ති, අකාලෙ යාවනාය ව.

135.

“තස්මා නාහික්ඛණ්ණං ගච්ඡෙ, න ව ගච්ඡෙ විරාවිරං;
කාලෙන යාවං යාවෙය්‍ය, එවං මිත්තා න ජීයරෙ.

136.

“අතිවිරං නිවාසෙන, පියො භවති අප්පියො;
ආමන්ත ඛො තං ගච්ඡාම, පුරා තෙ හොම අප්පියා”ති.

තත්ථ සබ්බසෙතොති, මහාරාජ, පට්ඨමෙව තව නිවෙසනෙ මම ඔදනො සබ්බසෙතො අහොසි, යං ත්වං භුඤ්ජසි, තමෙව දාපෙසිති අත්ථො. තතොති තතො පච්ඡා පරිභෙදකානං වචනං ගහෙත්වා තව මයි විරත්තකාලෙ සබ්බො මිස්සකොදනො ජාතො. දානීති ඉදානි සබ්බලොභිතකො ජාතො. කාලොති අගුණඤ්ඤස්ස තව සන්තිකා ඉදානි මම පක්කමිතුං කාලො. අබ්භන්තරන්ති පට්ඨමං මම අබ්භන්තරං ආසනං ආසි, අලඬිකතමහාතලම්හි උස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬිකෙයෙව මං නිසිදාපෙසුං. මජ්ඣෙති සොපානමත්ථකෙ. පුරා නිද්ධමනා හොතිති යාව ගීවායං ගහෙත්වා නික්කඩ්ඨනා න හොති.

අනුබණ්ණෙති සචෙපි අනුදකං උදපානං පත්තො පුරිසො උදකං අපස්සන්තො කලලං වියුහිත්වා අනුබණ්ණෙය්‍ය, තථාපි තං වාරි කද්දමගන්ධිකං භවෙය්‍ය, අමනුඤ්ඤකාය න පිචෙය්‍ය, තථෙව චිතසද්ධං පයිරුපාසන්තෙන ලද්ධපච්චයාපි පරිත්තා චෙව ලුඛා ව, අමනුඤ්ඤා අපරිභොගාරහාති අත්ථො. පසන්නන්ති පතිට්ඨිතසද්ධං. රහදන්ති ගම්භිරං මහාරහදං. හජන්තන්ති අත්තානං හජන්තමෙව භජෙය්‍ය. අහජන්තන්ති පච්චත්ථිකං. න හජ්ජයෙති න භජෙය්‍ය. න හජ්ජතීති යො පුරිසො අත්තානං හජන්තං හිතචිත්තං පුග්ගලං න හජති, සො අසජ්ජුරිසධම්මො නාමාති. මනුස්සපාපිට්ඨොති මනුස්සලාමකො පතිකුට්ඨො සබ්බපච්ඡිමකො. සාබ්බසිතොති මක්කටො.

අව්වාහික්ඛණසංසග්ගාති අතිවිය අභිණ්හසංසග්ගෙන. අකාලෙති අයුත්තජ්ජත්තකාලෙ පරස්ස පියහණ්ඩං යාවනාය මිත්තා ජීරන්ති නාම, ත්වම්පි අතිවිරං නිවාසෙන මයි මිත්තිං හින්දි. තස්මාති යස්මා අව්වාහික්ඛණසංසග්ගෙන අසමොසරණෙන ව මිත්තා ජීරන්ති, තස්මා. විරාවිරන්ති විරකාලං විතිනාමෙත්වා විරං න ගච්ඡෙ න උපසඬ්ඨකමෙය්‍ය. යාවන්ති යාවිතබ්බං හණ්ඩකං යුත්තකාලෙ යාවෙය්‍ය. න ජීයරෙති එවං මිත්තා න ජීරන්ති. පුරා තෙ භොම අජ්ජියාති යාව තව අජ්ජියා න භොම, තාව ආමන්තෙත්වාච තං ගච්ඡාමාති.

රාජා ආහ —

137.

“එවං චෙ යාවමානානං, අඤ්ජලිං නාවබුජ්ඣසි;
පරිවාරකානං සතං, චචනං න කරොසි නො;
එවං තං අභියාවාම, පුන කයිරාසි පරියාය”න්ති.

තත්ථ නාවබුජ්ඣසිති සචෙ, හන්තෙ, එවං යාවන්තෙන මයා කතං අඤ්ජලිං න ජානාසි, න පටිග්ගණ්හසිති අත්ථො. පරියායන්ති පුන ඉධාගමනාය එකවාරං කරෙය්‍යාසිති යාවති.

බොධිසත්තො ආහ —

138.

“එවං චෙ නො විහරතං, අන්තරායො න හෙස්සති;
තුය්හං වාපි මහාරාජ, මය්හං වා රට්ඨවද්ධන;
අජ්ජෙව නාම පස්සෙම, අහොරත්තානමච්චයෙ”ති.

තත්ථ එවං චෙ නොති සචෙ, මහාරාජ, එවං නානා භුත්වා විහරන්තානං අම්භාකං අන්තරායො න හෙස්සති, තුය්හං වා මය්හං වා ජීවිතං පවත්තිස්සතිති දීපෙති. පස්සෙමාති අපි නාම පස්සෙය්‍යාම.

එවං වත්වා මහාසත්තො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “අප්පමත්තො හොහි, මහාරාජා”ති වත්වා උය්‍යානා නික්ඛමිත්වා එකස්මිං සභාගට්ඨානෙ හික්ඛාය වරිත්වා බාරාණසිකො නික්ඛමිම අනුපුබ්බෙන හිමවත්තොකාසමෙව ගන්ත්වා කිඤ්චි කාලං වසිත්වා පුන ඔතරිත්වා එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤෙ වසී. තස්ස පන ගතකාලතො පට්ඨාය තෙ අමච්චා පුන විනිවිජයෙ නිසීදිත්වා විලොපං කරොන්තා වින්තයිංසු – “සචෙ මහාබොධිපරිබ්බාජකො පුනාගමිස්සති, ජීවිතං නො නත්ථි, කිං නු බ්වස්ස අනාගමනකාරණං කරෙය්‍යාමා”ති. අථ තෙසං එතදහොසි – “ඉමෙ සත්තා පටිබද්ධට්ඨානං නාම ජහිතුං න සක්කොන්ති, කිං නු බ්වස්ස ඉධ පටිබද්ධට්ඨාන”න්ති. තතො “රඤ්ඤො අග්ගමහෙසී”ති ඤත්වා “යානං බො පනෙතං විජ්ජති, යං සො ඉමං නිස්සාය ආගච්ඡෙය්‍ය, පටිකච්චෙව නං මාරාපෙස්සාමා”ති තෙ රාජානං එතදවොචුං – “දෙව, ඉමස්මිං දිවසෙ නගරෙ එකා කථා සුයති”ති. “කිං කථා නාමා”ති? “මහාබොධිපරිබ්බාජකො ච කිර දෙවී ච අඤ්ඤමඤ්ඤං සාසනපටිසාසනං පෙසෙන්නී”ති. “කින්නි කත්වා”ති? තෙන කිර දෙවියා පෙසිතං “සක්කා නු බො අත්තනො බලෙන රාජානං මාරාපෙත්වා මම සෙනච්ඡත්තං දාතු”න්ති. තායපිස්ස පෙසිතං “රඤ්ඤො මාරණං නාම මම භාරො, මහාබොධිපරිබ්බාජකො බිජ්ජං ආගච්ඡතු”ති රාජා තෙසං පුනස්පුනං කට්ඨන්තානං සද්දහිත්වා “ඉදාහි කිං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡිත්වා “දෙවිං මාරෙතුං වට්ටති”ති වුත්තෙ අනුපපරික්ඛිත්වා ච “තෙන හි නං තුම්හෙව මාරෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්නිත්වා වච්චකුපෙ බිප්ථා”ති ආහ. තෙ තථා කරිංසු. තස්සා මාරිතභාවො සකලනගරෙ පාකටො අහොසි.

අථස්සා වත්තාරො පුත්තා “ඉමිනා නො නිරපරාධා මාතා මාරිතා”ති රඤ්ඤො පච්චන්ථිකා අහෙසුං. රාජා මහාහයජ්ජත්තො අහොසි. මහාසත්තො පරම්පරාය තං පචන්ති. සුත්වා වින්තෙසි – “යිපෙත්වා මං අඤ්ඤො තෙ කුමාරෙ සඤ්ඤාපෙත්වා පිතරං බමාපෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, රඤ්ඤො ච ජීවිතං දස්සාමි, කුමාරෙ ච පාපතො මොචෙස්සාමි”ති. සො පුනදිවසෙ පච්චන්තගාමං පවිසිත්වා මනුස්සෙහි දින්නං මක්කට්ඨංසං බාදිත්වා තස්ස වම්මං යාචිත්වා ගහෙත්වා අස්සමපදෙ සුක්ඛාපෙත්වා නිග්ගන්ධං කත්වා නිවාසෙසිපි පාරුපෙසිපි අංසෙපි යිපෙසි. කිංකාරණා? “බහුපකාරො මෙ”ති වචනත්ථාය. සො තං වම්මං ආදාය අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ගන්ත්වා කුමාරෙ උපසඬකමිත්වා “පිතුසාතකකම්මං නාම දාරුණං, තං වො න කාතබ්බං, අජරාමරො සත්තො නාම නත්ථි, අහං තුම්හෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගෙ කරිස්සාමිච්චෙව ආගතො, තුම්හෙ මයා පහිතෙ සාසනෙ ආගච්ඡෙය්‍යාමා”ති කුමාරෙ ඔවදිත්වා අත්තොනගරෙ උය්‍යානං පවිසිත්වා මක්කට්ඨමිමං අත්ථරිත්වා සිලාපට්ටෙ නිසීදි.

අථ නං උය්‍යානපාලකො දිස්වා වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා සුත්වා ච සඤ්ජාතසොමනස්සො හුත්වා තෙ අමච්චෙ

ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා මහාසත්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා පටිසන්ථාරං කාතුං ආරභි. මහාසත්තො තෙන සද්ධිං අසම්මොදිත්වා මක්කට්ඨම්මමෙව පරිමජ්ජි. අථ නං එවමාහ – “භත්තෙ, තුම්හෙ මං අකට්ඨත්වා මක්කට්ඨම්මමෙව පරිමජ්ජථ, කිං වො ඉදං මයා බහුපකාරතර”න්ති? “ආම මහාරාජ, බහුපකාරො මෙ එස වානරො, අභමස්ස පිට්ඨෙ නිසීදිත්වා විවරිං, අයං මෙ පානියසංචං ආහරි, වසනට්ඨානං සම්මජ්ජි, ආභිසමාවාරිකවත්තපට්ඨත්තං මම අකාසි, අහං පන අත්තනො දුබ්බලචිත්තතාය අස්ස මංසං බාදිත්වා වම්මං සුක්ඛාපෙත්වා අත්ථරිත්වා නිසීදාමි වෙව නිපජ්ජාමි ච, එවං බහුපකාරො එස මය්හ”න්ති. ඉති සො තෙසං වාදෙ භින්දනත්ථාය වානරවම්මෙ වානරවොහාරං ආරොපෙත්වා තං තං පරියායං සන්ධාය ඉමං කථං කට්ඨෙසි. සො හි තස්ස නිවුත්ථපුබ්බත්තා “පිට්ඨෙ නිසීදිත්වා විවරි”න්ති ආහ; තං අංසෙ කත්වා පානියසංචස්ස ආහට්ඨබ්බත්තා “පානියසංචං ආහරි”ති ආහ; තෙන වම්මෙන භූමියං සම්මට්ඨපුබ්බත්තා “වසනට්ඨානං සම්මජ්ජි”ති ආහ; නිපන්නකාලෙ තෙන වම්මෙන පිට්ඨියා, අක්කන්තකාලෙ පාදානං පුට්ඨපුබ්බත්තා “වත්තපට්ඨත්තං මෙ අකාසි”ති ආහ. ජාතකාලෙ පන තස්ස මංසං ලභිත්වා බාදිත්තා “අහං පන අත්තනො දුබ්බලචිත්තතාය තස්ස මංසං බාදි”න්ති ආහ.

තං සුත්වා තෙ අමච්චා “පාණානිපාතො තෙන කතො”ති සඤ්ඤාය “පස්සථ, හො, පබ්බජිතස්ස කම්මං, මක්කට්ඨං කිර මාරෙත්වා මංසං බාදිත්වා වම්මං ගහෙත්වා විවරති”ති පාණිං පහරිත්වා පරිහාසමකංසු. මහාසත්තො තෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ අත්තනො වාදහෙදනත්ථාය මම වම්මං ආදාය ආගතභාවං න ජානන්ති, ජානාපෙස්සාමි නෙ”ති අහෙතුකවාදිං තාව ආමන්තෙත්වා පුච්ඡි – “ආවුසො, ත්වං කස්මා මං පරිහසසි”ති? “මිත්තදුබ්භිකම්මස්ස වෙව පාණානිපාතස්ස ච කතත්තා”ති. තතො මහාසත්තො “යො පන ගතියා වෙව දිට්ඨියා ච තෙ සද්දහිත්වා එවං කරෙය්‍ය, තෙන කිං දුක්කට්ඨත්ති තස්ස වාදං භින්දන්තො ආහ –

139.

“උදිරණා වෙ සංගතායා, භාවායමනුවත්තති;
අකාමා අකරණියං වා, කරණියං වාපි කුබ්බති;
අකාමකරණියම්භි, ක්විධ පාපෙන ලිජ්ජති.

140.

“සො වෙ අත්ථො ව ධම්මො ව, කල්‍යාණො න ව පාපකො;
හොතො වෙ වචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.

141.

“අත්තනො වෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;

න මං ත්වං ගරහෙය්‍යාසි, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ උදිරණාති කථා. සංගත්‍යාති සංගතියා ඡන්තං අභිජාතීතං තං තං අභිජාතිං උපගමනෙන. භාවායමනුවත්තතීති භාවෙන අනුවත්තති, කරණත්ථෙ සම්පදානං. අකාමාති අකාමෙන අනිච්ඡාය. අකරණීයං වා කරණීයං වාපිති අකත්තබ්බං පාපං වා කත්තබ්බං කුසලං වා. කුබ්බතීති කරොති. ක්විධාති කො ඉධ. ඉදං චුත්තං භොති – ත්වං අහෙතුකවාදී “නත්ථි හෙතු නත්ථි පච්චයො සත්තානං සංකිලෙසායා”තිආදිදිට්ඨිකො, අයං ලොකො සංගතියා වෙව සභාවෙන ච අනුවත්තති පරිණමති, තත්ථ තත්ථ සුබදුක්ඛං පටිසංවෙදෙති. අකාමකොච පාපං වා පුඤ්ඤං වා කරොතීති වදසී, අයං තව උදිරණා සථෙ තථා, එවං සත්තෙ අකාමකරණීයස්මිං අත්තනො ධම්මතාය පවත්තමානෙ පාපෙ කො ඉධ සත්තො පාපෙන ලිජ්ජති, සථෙ හි අත්තනා අකතෙන පාපෙන ලිජ්ජති, න කොචි න ලිජ්ජෙය්‍යාති.

සො වෙති සො අහෙතුකවාදසඬ්ඛාතො තව භාසිතත්ථො ච අත්ථජොතකො ධම්මො ච කල්‍යාණො න ච පාපකො. “අහෙතු අප්පච්චයා සත්තා සංකිලිස්සන්ති, සුබදුක්ඛං පටිසංවෙදියන්ති”ති ඉදං භොතො වචනං සච්චං වෙ, සුභතො වානරො මයා, කො එත්ථ මම දොසොති අත්ථො. විජානියාති, සම්ම, සථෙ හි ත්වං අත්තනො වාදස්ස අපරාධං ජානෙය්‍යාසි, න මං ගරහෙය්‍යාසි. කිංකාරණා? භොතො වාදො හි තාදිසො, තස්මා අයං මම වාදං කරොතීති මං පසංසෙය්‍යාසි, අත්තනො පන වාදං අජානන්තො මං ගරහසීති.

එවං මහාසත්තො තං නිග්ගණ්හිත්වා අප්පට්ඨාණං අකාසී. සොපි රාජපරිසති මඬ්ඤානො පත්තක්ඛන්ධො නිසීදි. මහාසත්තොපි තස්ස වාදං හින්දිත්වා ඉස්සරකතවාදිං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, ආචුසො, මං කස්මා පරිහසසි, යදි ඉස්සරනිම්මිතවාදං සාරතො පච්චෙසී”ති වත්වා ආහ –

142.

“ඉස්සරො සබ්බලොකස්ස, සථෙ කප්පෙති ජීවිතං;
ඉද්ධිං ඛ්‍යාසනභාවඤ්ච, කම්මං කල්‍යාණපාපකං;
නිද්දෙසකාරී පුරිසො, ඉස්සරො තෙන ලිජ්ජති.

143.

“සො වෙ අත්ථො ච ධම්මො ච, කල්‍යාණො න ච පාපකො;
භොතො වෙ වචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.

144.

“අත්තනො වෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරහෙය්‍යාසි, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ කප්පෙති ජීවිතන්ති සචෙ බ්‍රහ්මා වා අඤ්ඤො වා කොච්ඡි ඉස්සරො “ත්වං කසියා ජීව, ත්වං ගොරක්ඛෙනා”ති එවං සබ්බලොකස්ස ජීවිතං සංවිදහති විචාරෙති. ඉද්ධං බ්‍යසනභාවඤ්චාති ඉස්සරියාදිහෙදා ඉද්ධියො ච ඤාතිචිතාසාදිකං බ්‍යසනභාවඤ්ච සෙසඤ්ච කල්‍යාණපාපකං කම්මං සබ්බං යදි ඉස්සරොව කප්පෙති කරොති. නිද්දෙසකාරීති යදි තස්ස නිද්දෙසං ආණන්තිමෙව සෙසො යො කොච්ඡි පුරියො කරොති, එවං සන්තෙ යො කොච්ඡි පුරියො පාපං කරොති, තස්ස ඉස්සරෙන කතත්තා ඉස්සරොව තෙන පාපෙන ලිජ්ජති. සෙසං පුරිමනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. යථා ච ඉධ, එවං සබ්බත්ථ.

ඉති සො අම්බනොව මුග්ගරං ගහෙත්වා අම්බං පාතෙන්තො විය ඉස්සරකරණෙනෙව ඉස්සරකතවාදං භිත්තිත්වා පුබ්බෙකතවාදිං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, ආවුසො, මං කිං පරිභසසි, යදි පුබ්බෙකතවාදං සච්චං මඤ්ඤසි”ති වත්වා ආහ -

145.

“සචෙ පුබ්බෙකතහෙතු, සුබද්දක්ඛං නිගච්ජති;
පොරාණකං කතං පාපං, තමෙසො මුච්චතෙ ඉණං;
පොරාණක ඉණමොක්ඛො, ක්විධ පාපෙන ලිජ්ජති.

146.

“සො චෙ අත්ථො ච ධම්මො ච, කල්‍යාණො න ච පාපකො;
භොතො චෙ චචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.

147.

“අත්තතො චෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරහෙය්‍යාසි, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ පුබ්බෙකතහෙතුති පුබ්බෙකතහෙතු පුරිමහචෙ කතකම්මකාරණෙනෙව. තමෙසො මුච්චතෙ ඉණන්ති යො වධබන්ධාදිහි දුක්ඛං පාපුණාති, යදි සො යං තෙන පොරාණකං කතං පාපං, තං ඉදානි ඉණං මුච්චති, එවං සන්තෙ මමපි එස පොරාණකඉණතො මොක්ඛො, අනෙතා හි මක්කටෙන පුබ්බෙ පරිබ්බාජකෙන භුත්වා අහං මක්කටො සමානො මාරෙත්වා බාදිතො භවිස්සාමි, ස්වායං ඉධ මක්කටත්තං පත්තො මයා පරිබ්බාජකත්තං පත්තෙන මාරෙත්වා බාදිතො භවිස්සති, කො ඉධ පාපෙන ලිජ්ජතිති.

ඉති සො තස්සපි වාදං භිත්තිත්වා උච්ඡෙදවාදිං අභිමුඛං කත්වා “ත්වං, ආවුසො, ‘ඉත්ථි දිත්ත’න්තිආදිති වත්වා ‘ඉධෙව සත්තා උච්ඡිජ්ජන්ති, පරලොකං ගතා නාම නත්ථි’ති මඤ්ඤමානො කස්මා මං පරිභසසි”ති සන්තප්පෙත්වා ආහ -

148.

“චතුත්තංයෙවුපාදාය, රූපං සම්භොති පාණිනං;
යතො ච රූපං සම්භොති, තත්ථෙවානුපගච්ඡති;
ඉධෙව ජීවති ජීවො, පෙච්ච පෙච්ච විනස්සති.

149.

“උච්ඡිජ්ජති අයං ලොකො, යෙ බාලා යෙ ච පණ්ඩිතා;
උච්ඡිජ්ජමානො ලොකමිහි, ක්විධ පාපෙන ලිජ්ජති.

150.

“සො චෙ අත්ථො ච ධම්මො ච, කල්‍යාණො න ච පාපකො;
භොතො චෙ චචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.

151.

“අත්තනො චෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරභයාසී, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ චතුත්තන්ති පථවීආදීනං භූතානං. රූපන්ති රූපක්ඛන්ධො. තත්ථෙවාති යතො තං රූපං සම්භොති, නිරුජ්ඣනකාලෙපි තත්ථෙව අනුපගච්ඡති. ඉමිනා තස්ස “චාතුමහාභූතිකො අයං පුරිසො යදා කාලං කරොති, තදා පථවී පථවීකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, ආපො... තෙජො... වායො වායොකායං අනුපෙති අනුපගච්ඡති, ආකාසං ඉන්ද්‍රියානි සඬකමන්ති, ආසන්ධිපඤ්චමා පුරිසා මතං ආදාය ගච්ඡන්ති, යාව ආලාභනා පදානි පඤ්ඤායන්ති, කාපොතකානි අට්ඨිති භවන්ති, භස්මන්තා ආභුතියො, දත්තපඤ්ඤත්තං යදිදං දානං, තෙසං තුච්ඡා මුසා විලාපො, යෙ කෙචි අත්ථිකවාදං වදන්ති, බාලෙ ච පණ්ඩිතෙ ච කායස්ස හෙදා උච්ඡිජ්ජන්ති විනස්සන්ති, න භොන්ති පරං මරණා”ති ඉමං දිට්ඨිං පතිට්ඨාපෙසි. ඉධෙවාති ඉමස්මිංයෙව ලොකෙ ජීවො ජීවති. පෙච්ච පෙච්ච විනස්සති පරලොකෙ නිබ්බත්තො සත්තො ගතිවසෙන ඉධ අනාගන්ත්වා තත්ථෙව පරලොකෙ විනස්සති උච්ඡිජ්ජති. එවං උච්ඡිජ්ජමානො ලොකස්මිං කො ඉධ පාපෙන ලිජ්ජති.

ඉති සො තස්සපි වාදං හින්දිත්වා ඛත්තවිජ්ජවාදිං ආමන්තෙත්වා “ත්වං, ආවුසො, ‘මාතෘපිතරොපි මාරෙත්වා අත්තනො අත්ථො කාතබ්බො’ති ඉමං ලද්ධිං උක්ඛිපිත්වා විවරන්තො කස්මා මං පරිභසසී”ති වත්වා ආහ –

152.

“ආභු ඛත්තවිදා ලොකෙ, බාලා පණ්ඩිතමානිනො;
මාතරං පිතරං හඤ්ඤෙ, අථො ජෙට්ඨමිපි භාතරං;
හනෙය්‍ය පුත්තදාරෙ ච, අත්ථො චෙ තාදිසො සියා”ති.

තත්ථ ඛත්තවිදාති ඛත්තවිජ්ජා, අයමෙව වා පායො. ඛත්තවිජ්ජාවරියානං එතං නාමං. බාලා පණ්ඩිතමානිතොති බාලා සමානාපි “පණ්ඩිතා මයං අත්තනො පණ්ඩිතභාවං පකාසෙමා”ති මඤ්ඤමානා පණ්ඩිතමානිතො හුත්වා එවමාහු. අත්ථො චෙති සචෙ අත්තනො යථාරූපො කොචි අත්ථො සියා, න කිඤ්චි පරිචජ්ජෙය්‍යා, සබ්බං භනෙය්‍යොවාති වදන්ති, ත්වමපි නෙසං අඤ්ඤතරොති.

එවං තස්ස ලද්ධිං පතිට්ඨපෙත්වා අත්තනො ලද්ධිං පකාසෙන්තො ආහ

—

153.

“යස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය, නිසීදෙය්‍යා සයෙය්‍යා වා;
න තස්ස සාධං භඤ්ජෙය්‍යා, මිත්තදුබ්බො හි පාපකො.

154.

“අථ අත්ථෙ සමුප්පන්නෙ, සමුලමපි අබ්බහෙ;
අත්ථො මෙ සම්බලෙනාපි, සුභතො වානරො මයා.

155.

“සො චෙ අත්ථො ව ධම්මො ව, කල්‍යාණො න ව පාපකො;
භොතො චෙ වචනං සච්චං, සුභතො වානරො මයා.

156.

“අත්තනො චෙ හි වාදස්ස, අපරාධං විජානියා;
න මං ත්වං ගරහෙය්‍යාසි, භොතො වාදො හි තාදිසො”ති.

තත්ථ අම්බො ඛත්තවිද අම්බාකං පන ආවරියා එවං වණ්ණයන්ති. අත්තනා පරිභුත්තවිජායස්ස රුක්ඛස්සපි සාධං වා පණ්ණං වා න භඤ්ජෙය්‍යා. කිංකාරණා? මිත්තදුබ්බො හි පාපකො. ත්වං පන එවං වදෙසි — “අථ අත්ථෙ සමුප්පන්නෙ සමුලමපි අබ්බහෙ”ති, මම ව පාඨෙය්‍යාන අත්ථො අභොසි, තස්මා සචෙපෙස මයා භතො, තථාපි අත්ථො මෙ සම්බලෙනාපි, සුභතො වානරො මයා.

එවං සො තස්සපි වාදං හින්දිත්වා පඤ්චසු තෙසු අපට්ඨානෙසු නිසින්තෙසු රාජානං ආමන්තෙත්වා, “මහාරාජ, ත්වං ඉමෙ පඤ්ච රට්ඨවිලොපකෙ මහාවොරෙ ගහෙත්වා විවරසි, අහො බාලො, එවරූපානඤ්ඤි සංසග්ගෙන පුරිසො දිට්ඨධම්මිකම්පි සම්පරායිකම්පි මහාදුක්ඛං පාපුණෙය්‍යා”ති වත්වා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්තො ආහ —

157.

“අහෙතුවාදො පුරිසො, යො ව ඉස්සරකුත්තිකො;

පුබ්බෙකති ව උච්ඡෙදී, යො ව ඛත්තවිදො නරො.

158.

“එතෙ අසප්පුරිසා ලොකෙ, බාලා පණ්ඩිතමානිනො;
කරෙය්‍ය තාදිසො පාපං, අථො අඤ්ඤම්පි කාරයෙ;
අසප්පුරිසසංසග්ගො, දුක්ඛන්තො කට්ඨකුද්දයො”ති.

තත්ථ තාදිසොති, මහාරාජ, යාදිසා එතෙ පඤ්ඤා දිට්ඨිගතිකා, තාදිසො පුරිසො සයම්පි පාපං කරෙය්‍ය. ය්වාස්ස වචනං සුණාති, තං අඤ්ඤම්පි කාරයෙ. දුක්ඛන්තොති එවරුපෙහි අසප්පුරිසෙහි සද්ධිං සංසග්ගො ඉධලොකෙපි පරලොකෙපි දුක්ඛන්තො කට්ඨකුද්දයොව හොති. ඉමස්ස පනත්ථස්ස පකාසනත්ථං “යාති කානිච්ඡි, භික්ඛවෙ, භයාති උප්පජ්ජන්ති, සබ්බාති තාති බාලතො”ති සුත්තං (අ. නි. 3.1) ආහරිතබ්බං. ගොධජාතක- (ජා. 1.1.138) සඤ්ඡිවජාතක- (ජා. 1.1.150) අකිත්තිජාතකාදීහි (ජා. 1.13.83 ආදයො) වායමත්ථො දීපෙනබ්බො.

ඉදාහී ඔපම්මදස්සනවසෙන ධම්මදෙසනං වඩ්ඩෙත්තො ආහ -

159.

“උරබ්භරුපෙන වකස්සු පුබ්බෙ, අසංකිතො අජය්‍යථං උපෙති;
හන්ත්වා උරණිං අජිකං අජඤ්ඤව, උත්‍රාසයිත්වා යෙනකාමං පලෙති.

160.

“තථාවිධෙකෙ සමණබ්‍රාහ්මණාසෙ, ඡදනං කත්වා වඤ්චයන්ති මනුස්සෙ;
අනාසකා ථණ්ඩිලසෙය්‍යකා ව, රජොජල්ලං උක්කුටිකප්පධානං;
පරියායහත්තඤ්ඤව අපානකත්තා, පාපාවාරා අරහන්තො වදානා.

161.

“එතෙ අසප්පුරිසා ලොකෙ, බාලා පණ්ඩිතමානිනො;
කරෙය්‍ය තාදිසො පාපං, අථො අඤ්ඤම්පි කාරයෙ;
අසප්පුරිසසංසග්ගො, දුක්ඛන්තො කට්ඨකුද්දයො.

162.

“යමාහු නත්ථි වීරියන්ති, අහෙතුඤ්ඤව පවදන්ති යෙ;
පරකාරං අත්තකාරඤ්ඤව, යෙ තුච්ඡං සමවණ්ණය්‍යුං.

163.

“එතෙ අසප්පුරිසා ලොකෙ, බාලා පණ්ඩිතමානිනො;
කරෙය්‍ය තාදිසො පාපං, අථො අඤ්ඤම්පි කාරයෙ;
අසප්පුරිසසංසග්ගො, දුක්ඛන්තො කට්ඨකුද්දයො.

164.

“සචෙ හි වීරියං නාස්ස, කම්මං කල්යාණපාපකං;
න හරෙ වඩ්ඪකිං රාජා, නපි යන්තානි කාරයෙ.

165.

“යස්මා ච වීරියං අත්ථි, කම්මං කල්යාණපාපකං;
තස්මා යන්තානි කාරෙති, රාජා හරති වඩ්ඪකිං.

166.

“යදි වස්සසතං දෙවො, න වස්සෙ න හිමං පතෙ;
උච්ඡිජ්ජෙය්‍ය අයං ලොකො, විනස්සෙය්‍ය අයං පජා.

167.

“යස්මා ච වස්සතී දෙවො, හිමඤ්චානුච්ඡායති;
තස්මා සස්සානි පච්චන්ති, රට්ඨඤ්ච පාලිතෙ වීරං.

168.

“ගවං චෙ තරමානානං, ජිම්හං ගච්ඡති පුඬ්ගවො;
සබ්බා තා ජිම්හං ගච්ඡන්ති, නෙත්තෙ ජිම්හං ගතෙ සති.

169.

“ඵචමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති සෙට්ඨසම්මතො;
සො චෙ අධම්මං චරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං දුබං සෙති, රාජා චෙ හොති අධම්මිකො.

170.

“ගවං චෙ තරමානානං, උජුං ගච්ඡති පුඬ්ගවො;
සබ්බා ගාථි උජුං යන්ති, නෙත්තෙ උජුං ගතෙ සති.

171.

“ඵචමෙව මනුස්සෙසු, යො හොති සෙට්ඨසම්මතො;
සො සචෙ ධම්මං චරති, පගෙව ඉතරා පජා;
සබ්බං රට්ඨං සුබං සෙති, රාජා චෙ හොති ධම්මිකො.

172.

“මහාරුක්ඛස්ස ඵලිනො, ආමං ඡින්නි යො ඵලං;
රසඤ්චස්ස න ජානාති, බීජඤ්චස්ස විනස්සති.

173.

“මහාරුක්ඛපමං රට්ඨං, අධම්මෙන පසාසති;
රසඤ්චස්ස න ජානාති, රට්ඨඤ්චස්ස විනස්සති.

174.

“මහාරුක්ඛස්ස ඵලිනො, පක්කං ඡින්දති යො ඵලං;
රසඤ්චස්ස විජානාති, ඛේජඤ්චස්ස න නස්සති.

175.

“මහාරුක්ඛුපමං රට්ඨං, ධම්මෙන යො පසාසති;
රසඤ්චස්ස විජානාති, රට්ඨඤ්ජස්ස න නස්සති.

176.

“යො ච රාජා ජනපදං, අධම්මෙන පසාසති;
සබ්බොසධිහි සො රාජා, විරුද්ධො හොති ඛත්තියො.

177.

“තථෙව නෙගමෙ හිංසං, යෙ යුත්තා කයවික්කයෙ;
ඔජ්ජානබලිකාරෙ, ස කොසෙන විරුජ්ඣති.

178.

“පහාරවරබන්තඤ්ඤු, සඬ්ඛාමෙ කතනිස්සමෙ;
උස්සිතෙ හිංසයං රාජා, ස බලෙන විරුජ්ඣති.

179.

“තථෙව ඉසයො හිංසං, සඤ්ඤතෙ බ්‍රහ්මචාරිනො;
අධම්මචාරී ඛත්තියො, සො සග්ගෙන විරුජ්ඣති.

180.

“යො ච රාජා අධම්මට්ඨයො, හරියං හන්ති අද්දසිකං;
ලුද්ධං පසවතෙ යානං, පුත්තෙහි ච විරුජ්ඣති.

181.

“ධම්මං චරෙ ජානපදෙ, නෙගමෙසු බලෙසු ච;
ඉසයො ච න හිංසෙය්‍ය, පුත්තදාරෙ සමං චරෙ.

182.

“ස තාදිසො භූමිපති, රට්ඨපාලො අකොධනො;
සපත්තෙ සම්පකම්පෙති, ඉන්දොව අසුරාධිපො”ති.

තත්ථ චකස්සුති චකො අස්සු, අස්සුති නිපාතමත්තං. ඉදං චුත්තං හොති — මහාරාජ, පුබ්බෙ එකො උරබ්භරූපො චකො අහොසී, තස්ස නඬ්ගුට්ඨමත්තමෙව දීසං, තං පන සො අන්තරසත්තිමිහි පක්ඛිපිත්වා උරබ්භරූපෙන අසංකිතො අජය්‍යං උපෙති. තත්ථ උරභිකඤ්ච අජිකඤ්ච අජඤ්ච හන්ත්වා යෙනකාමං පලෙති. තථාවිධෙකෙති තථාවිධා එකෙ

සමණබ්‍රාහ්මණා පබ්බජ්ජාලිඬගෙන ඡදනං කත්වා අත්තානං ඡාදෙත්වා මධුරවචනාදිහි හිතකාමා විය හුත්වා ලොකං වඤ්චෙන්ති. “අනාසකා”තිආදි තෙසං ඡදනස්ස දස්සනත්ථං වුත්තං. එකච්චෙ හි “මයං අනාසකා න කිඤ්ච ආහාරෙමා”ති මනුස්සෙ වඤ්චෙන්ති, අපරෙ “මයං ටණ්ඩිලසෙය්‍යකා”ති. අඤ්ඤෙසං පන රජොජල්ලං ඡදනං, අඤ්ඤෙසං උක්කුටිකප්පධානං, තෙ ගච්ඡන්තාපි උප්පතිත්වා උක්කුටිකාව ගච්ඡන්ති. අඤ්ඤෙසං සත්තාහදසාහාදිවාරභොජනසංඛ්‍යාතං පරියායහත්තඡදනං, අපරෙ අපානකත්තා භොන්ති, “මයං පානියං න පිවාමා”ති වදන්ති. අරහත්තො වදානාති පාපාවාරා හුත්වාපි “මයං අරහත්තො”ති වදන්තා විවරන්ති. එතෙහි, මහාරාජ, ඉමෙ වා පඤ්ච ජනා භොන්තු අඤ්ඤෙ වා, යාවත්තො දිට්ඨිගතිකා නාම, සබ්බෙහි එතෙ අසප්පුරිසා. යමාහුති යෙ ආහු, යෙ වදන්ති.

සචෙ හි වීරියං නාස්සාති, මහාරාජ, සචෙ ඤාණසම්පයුත්තං කායිකචෙතසිකවීරියං න භවෙය්‍ය. කම්මන්ති කල්‍යාණපාපකං කම්මම්පි යදි න භවෙය්‍ය. න හරෙති එවං සන්තෙ වඩ්ඪකිං වා අඤ්ඤෙ වා කාරකෙ රාජා න පොසෙය්‍ය, නපි යන්තානීති නපි තෙහි සත්තභූමිකපාසාදාදිති යන්තාති කාරෙය්‍ය. කිංකාරණා? වීරියස්ස චෙව කම්මස්ස ච අභාවා. උච්ඡිජ්ජෙය්‍යාති, මහාරාජ, යදි එත්තකං කාලං නෙව දෙවො වස්සෙය්‍ය, න හිමං පතෙය්‍ය, අථ කප්පුට්ඨානකාලො විය අයං ලොකො උච්ඡිජ්ජෙය්‍ය. උච්ඡෙදවාදිනා කථිතනියාමෙන පන උච්ඡෙදො නාම නත්ථි. පාලිතෙති පාලයති.

“ගචං චෙ”ති වතස්සො ගාථා රඤ්ඤො ධම්මදෙසනායමෙව වුත්තා, තථා “මහාරුක්ඛස්සා”තිආදිකා. තත්ථ මහාරුක්ඛස්සාති මධුරඅම්බරුක්ඛස්ස. අධම්මෙනාති අගතිගමනෙන. රසඤ්චස්ස න ජානාතීති අධම්මිකො රාජා රට්ඨස්ස රසං ඔජං න ජානාති, ආයසම්පත්තිං න ලභති. විනස්සතීති සුඤ්ඤං භොති, මනුස්සා ගාමනිගමෙ ඡඩ්ඬෙත්වා පච්චන්තං පබ්බතවිසමං හජන්ති, සබ්බාති ආයමුබාති පච්ඡිජ්ජන්ති. සබ්බොසධිහිති සබ්බෙහි මූලතවපත්තපුප්ඵළාදිහි චෙව සප්පිනවනිතාදිහි ච ඔසධෙහි විරුජ්ඣති, තාති න සම්පජ්ජන්ති. අධම්මිකරඤ්ඤො හි පථවී නිරොජා භොති, තස්සා නිරොජතාය ඔසධානං ඔජා න භොති, තාති රොගඤ්ච වූපසමෙතුං න සක්කොන්ති. ඉති සො තෙහි විරුද්ධො නාම භොති.

තෙගමෙති නිගමවාසිකුටුම්භිකෙ. හිංසන්ති හිංසන්තො පිළෙන්නො. යෙ යුත්තාති යෙ කයවික්කයෙ යුත්තා ආයානං මුඛා ථලජලපථවාණිජා, තෙ ච හිංසන්තො. ඔජදානබලිකාරෙති තතො තතො හණ්ඩාහරණසුඬිකදානවසෙන ඔජදානඤ්චෙව ඡභාගදසභාගාදිහෙදං බලිඤ්ච කරොන්තෙ. ස කොසෙනාති සො එතෙ හිංසන්තො අධම්මිකරාජා ධනධඤ්ඤෙහි පරිභායන්තො කොසෙන විරුජ්ඣති නාම. පහාරවරබෙත්තඤ්ඤාති “ඉමස්මිං යානෙ විජ්ඣතුං වට්ටති”ති එවං පහාරවරානං බෙත්තං ජානන්තෙ ධනුග්ගහෙ. සඬිගාමෙ කතනිස්සමෙති

යුද්ධෙ සුකතකම්මෙ මහායොධෙ. උස්සිතෙති උග්ගතෙ පඤ්ඤාතෙ මහාමත්තෙ. හි සයන්ති එවරුපෙ සයං වා හිංසන්තො පරෙහි වා හිංසාපෙන්නො. බලෙනාති බලකායෙන. තථාවිධඤ්ඤි රාජානං “අයං බහුකාරෙ අත්තනො රජ්ජදායකෙපි හිංසති, කිමඬිගං පන අමිහෙ”ති අවසෙසාපි යොධා විජහන්තියෙව. ඉති සො බලෙන විරුද්ධො නාම හොති.

තථෙව ඉසයො හිංසන්ති යථා ව නෙගමාදයො, තථෙව එසිතගුණෙ පබ්බජිතෙ අක්කොසනපහරණාදිහි හිංසන්තො අධම්මචාරී රාජා කායස්ස හෙදා අපායමෙව උපෙති, සග්ගෙ නිබ්බන්තිතුං න සක්කොතීති සග්ගෙන විරුද්ධො නාම හොති. හරියං හන්ති අද්දසිකන්ති අත්තනො බාහුවිජායාය වඩ්ඪිතං පුත්තධිතාහි සංවඩ්ඪං සීලවතිං හරියං මිත්තපතිරුපකානං චොරානං වචනං ගහෙත්වා මාරෙති. ලුද්ධං පසවතෙ යානන්ති සො අත්තනො නිරයුපපත්තිං පසවති නිජ්ජාදෙති. පුත්තෙහි වාති ඉමස්මිඤ්ඤෙව අත්තභාවෙ අත්තනො පුත්තෙහි සද්ධිං විරුජ්ඣතිති.

එවමස්ස සො තෙසං පඤ්චන්තං ජනානං කථං ගහෙත්වා දෙවියා මාරිතභාවඤ්ඤි පුත්තානං විරුද්ධභාවඤ්ඤි සන්ධිමුඛෙ චොරං චූළායං ගණ්හන්තො විය කථෙසි. මහාසත්තො හි තෙසං අමච්චානං නිග්ගණ්හනඤ්ඤි ධම්මදෙසනඤ්ඤි දෙවියා තෙහි මාරිතභාවස්ස ආවිකරණත්ථඤ්ඤි තත්ථ අනුපුබ්බෙන කථං ආහරිත්වා ඔකාසං කත්වා එතමත්ථං කථෙසි. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො අපරාධං ජාති. අථ නං මහාසත්තො “ඉතො පටියාය, මහාරාජ, එවරුපානං පාපානං කථං ගහෙත්වා මා පුත එවමකාසී”ති වත්වා ඔවදන්තො “ධම්මං වරෙ”තිආදිමාහ.

තත්ථ ධම්මං වරෙති, මහාරාජ, රාජා නාම ජනපදං අධම්මිකෙන බලිතා අපිළෙන්නො ජනපදෙ ධම්මං වරෙය්‍ය, සාමිකෙ අසාමිකෙ අකරොන්නො නෙගමෙසු ධම්මං වරෙය්‍ය, අට්ඨානෙ අකිලමෙන්නො බලෙසු ධම්මං වරෙය්‍ය. වධ්ඛන්ධඅක්කොසපරිභාසෙ පරිහරන්තො පච්චයෙ ව තෙසං දදන්තො ඉසයො න විහිංසෙය්‍ය, ධීතරො යුත්තට්ඨානෙ පතිට්ඨාපෙන්නො පුත්තෙ ව සිජ්ජාති සික්ඛාපෙත්වා සම්මා පරිහරන්තො හරියං ඉස්සරියචොස්සග්ගඅලඬිකාරදානසම්මානනාදිහි අනුග්ගණ්හන්තො පුත්තදාරෙ සමං වරෙය්‍ය. ස තාදිසොති සො තාදිසො රාජා පචෙණිං අහින්දිත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙන්නො රාජාණාය රාජතෙජෙන සපත්තෙ සම්පකම්පෙති තාසෙති වාලෙති. “ඉන්දොවා”ති ඉදං උපමත්ථං චුත්තං. යථා අසුරෙ ජෙත්වා අහිභවිත්වා ධීතකාලතො පටියාය අසුරාධිපොති සඩ්ධං ගතො ඉන්දො අත්තනො සපත්තභූතෙ අසුරෙ කම්පෙසි, තථා කම්පෙතීති.

එවං මහාසත්තො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා වත්තාරොපි කුමාරෙ පක්කොසාපෙත්වා ඔවදිත්වා රඤ්ඤො කතකම්මං පකාසෙත්වා රාජානං

බමාපෙත්වා “මහාරාජ, ඉතො පටියාය අතුලෙන්වා පරිභෙදකානං කථං ගහෙන්වා මා එවරුපං සාහසිකකම්මං අකාසි, තුම්හෙපි කුමාරා මා රඤ්ඤො දුබ්භිත්ථා”ති සබ්බෙසං ඔවාදං අදාසි. අථ නං රාජා ආහ – “අහං, හන්තෙ, තුම්හෙසු ච දෙවියා ච අපරජ්ඣන්තො ඉමෙ නිස්සාය එතෙසං කථං ගහෙන්වා එතං පාපකම්මං කරිං, ඉමෙ පඤ්චපි මාරෙමී”ති. න ලබ්භා, මහාරාජ, එවං කාතුන්ති. තෙන හි තෙසං හත්ථපාදෙ ඡෙදාපෙමීති. ඉදම්පි න ලබ්භා කාතුන්ති. රාජා “සාධු, හන්තෙ”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා තෙ සබ්බෙසංහරණෙ කත්වා පඤ්චවූළාකරණගද්දුලබ්ධන්ධනගොමයාසිඤ්චනෙහි අවමානෙන්වා රටියා පබ්බාපෙසි. බොධිසත්තො තත්ථ කතිපාහං වසිත්වා “අප්පමත්තො හොහී”ති රාජානං ඔවදිත්වා හිමවන්තංයෙව ගන්ත්වා ඤානාහිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන්වා යාවජීවං බ්‍රහ්මච්ඡාරෙ භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං දෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො පඤ්ඤවායෙව පරජ්ජවාදජ්ජමද්දන්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා පඤ්ච දිට්ඨිගතිකා පුරණකස්සපමක්ඛලිගොසාලපකුට්ඨකච්චානඅජිතකෙසකම්බලනිගණ්ඨනාට පුත්තා අගෙසුං, පිඨිගලසුනබො ආනන්දො, මහාබොධිපරිබ්බාජකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහාබොධිජාතකවණ්ණනා තතියා.

ජාතකුද්දානං –

සනිලීනිකමච්ඡයනො පයමො, දුතියො පන සඋම්මදන්තිවරො;
තතියො පන බොධිසිරිච්ඡයනො, කථිතා පන තිණි ජිනෙන සුභාති.

පණ්ණාසනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

19. සට්ඨිනිපාතො

[529] 1. සොණකජාතකවණ්ණනා

කස්ස සුත්වා සතං දම්මිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නෙක්ඛම්මපාරම්. ආරබ්භ කටෙසි. තදා හි භගවා ධම්මසභායං නෙක්ඛම්මපාරම්. වණ්ණයන්තානං භික්ඛූනං මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි තථාගතො මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහෙ මගධරාජා නාම රජ්ජං කාරෙසි. බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මි. නිබ්බන්ති, නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “අරින්දමකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තස්ස ජාතදිවසෙයෙව පුරොහිතස්සපි පුත්තො ජායි, “සොණකකුමාරො”තිස්ස නාමං කරිංසු. තෙ උභොපි එකතොව වඩ්ඪිත්වා වයඡපත්තා උත්තමරූපධරා රූපෙන නිබ්බිසෙසා භුත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා උග්ගහිතසිප්පා තතො නික්ඛමිත්වා “සබ්බසමයසිප්පඤ්ච දෙසවාරිත්තඤ්ච ජානිස්සාමා”ති අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරන්තා බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යායානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ නගරං පවිසිංසු. තං දිවසඤ්ච එකච්චෙ මනුස්සා “බ්‍රාහ්මණවාචනකං කරිස්සාමා”ති පායාසං පටියාදෙන්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා ආගච්ඡන්තෙ තෙ කුමාරෙ දිස්වා සරං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙසුං. තත්ථ බොධිසත්තස්ස පඤ්ඤත්තාසනෙ සුද්ධවත්ථං අත්ථතං අහොසි, සොණකස්ස රත්තකම්බලං. සො තං නිමිත්තං දිස්වාච “අජ්ජ මෙ පියසභායො අරින්දමකුමාරො බාරාණසිරාජා භවිස්සති, මය්හං පන සෙනාපතිට්ඨානං දස්සති”ති අඤ්ඤාසි. තෙ උභොපි කතභත්තකිච්චා උය්‍යානමෙව අගමංසු.

තදා බාරාණසිරඤ්ඤො කාලකතස්ස සත්තමො දිවසො හොති, අපුත්තකං රාජකුලං. අමච්චාදයො පාතොව සසීසං න්භාතා සන්තිපතිත්වා “රජ්ජාරහස්ස සන්තිකං ගමිස්සති”ති ඵ්ලස්සරථං යොජෙත්වා විස්සජ්ජෙසුං. සො නගරා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන රාජ්‍යායානං ගන්ත්වා උය්‍යානද්වාරෙ නිවත්තිත්වා ආරොහණසජ්ජො භුත්වා අට්ඨාසි. බොධිසත්තො මඬිගලසිලාපට්ටෙසසීසං පාරුපිත්වා නිපජ්ජි, සොණකකුමාරො තස්ස සන්තිකෙ නිසිදි. සො තුරියසද්දං සුත්වා “අරින්දමස්ස ඵ්ලස්සරථො ආගච්ඡති, අජ්ජෙස රාජා භුත්වා මම සෙනාපතිට්ඨානං දස්සති, න බො පන මය්හං ඉස්සරියෙනත්ථො, එතස්මි. ගතෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා එකමන්තෙ පට්චින්නෙ අට්ඨාසි. පුරොහිතො උය්‍යානං පවිසිත්වා මහාසත්තං නිපන්නකං දිස්වා තුරියානි පග්ගණ්හාපෙසි. මහාසත්තො පබුජ්ඣිත්වා පරිවත්තිත්වා ථොකං නිපජ්ජිත්වා උට්ඨාය සිලාපට්ටෙ පල්ලඬිකෙන නිසිදි. අථ නං පුරොහිතො අඤ්ජලිං පග්ගණ්හිත්වා ආහ – “රජ්ජං තෙ, දෙව, පාපුණාති”ති. “කිං අපුත්තකං රාජකුල”න්ති? “එවං, දෙවා”ති. “තෙන හි සාධු”ති. අථ නං තෙ තත්ථෙව

අභිසිඤ්චිත්වා රථං ආරොපෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන නගරං පවෙසෙසුං. සො නගරං පදක්ඛිණං කත්වා පාසාදං අභිරුහි. සො යසමහන්තතාය සොණකකුමාරං න සරි.

සොපි තස්මිං නගරං පට්ටියෙ පච්ඡා ආගන්ත්වා සිලාපට්ටෙ නිසීදි. අථස්ස පුරතො ඛන්ධනා පවුත්තං සාලරුක්ඛතො පණ්ඩුපලාසං පති. සො තං දිස්වාච “යථෙවෙතං, තථා මමපි සරිරං ජරං පත්වා පතිස්සති”ති අනිච්චාදිවසෙන විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා පච්චෙකබොධිං පාපුණි. තංඛණඤ්ඤෙවස්ස ගිහිලිඨගං අන්තරධායි, පබ්බජිතලිඨගං පාතුරහොසි. සො “නත්ථි දානි පුනඛ්භවො”ති උදානං උදානෙන්තො නන්දමූලකපබ්භාරං අගමාසි. මහාසත්තොපි චත්තාලිසමත්තානං සංචච්ඡරානං අච්චයෙන සරිත්වා “කහං නු බො මෙ සභායො සොණකො”ති සොණකං පුනප්පුනං සරන්තොපි “මයා සුතො වා දිට්ඨො වා”ති චත්තාරං අලහිත්වා අලඬකතමහාතලෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසින්තො ගන්ධබ්බනාටකනච්චගීතාදීහි පරිවුතො සම්පත්තිමනුභවන්තො “යො මෙ කස්සචි සන්තිකෙ සුත්වා ‘අසුකට්ඨානෙ නාම සොණකො වසති’ති ආචික්ඛිස්සති, තස්ස සතං දස්සාමි, යො මෙ සාමං දිස්වා ආරොචෙස්සති, තස්ස සහස්ස”න්ති එකං උදානං අභිසංඛරිත්වා ගීතවසෙන උදානෙන්තො පඨමං ගාථමාහ —

“කස්ස සුත්වා සතං දමමි, සහස්සං දිට්ඨං සොණකං;
කො මෙ සොණකමක්ඛාති, සභායං පංසුකීළිත”න්ති.

අථස්ස මුඛතො ලුඤ්චන්ති විය ගහෙත්වා එකා නාටකීත්ථි තං ගායි. අථඤ්ඤා අථඤ්ඤාති “අම්භාකං රඤ්ඤො පියගීත”න්ති සබ්බා ඔරොධා ගායිංසු. අනුක්කමෙන නගරවාසීනොපි ජානපදාපි තමෙව ගීතං ගායිංසු. රාජාපි පුනප්පුනං තමෙව ගීතං ගායති. පණ්ණාසමත්තානං සංචච්ඡරානං අච්චයෙන පනස්ස බහු පුත්තධීතරො අහෙසුං, ජෙට්ඨපුත්තො දීඝාවුකුමාරො නාම අහොසි. තදා සොණකපච්චෙකබුද්ධො “අරින්දමරාජා මං දට්ඨුකාමො, අහං තත්ථ ගන්ත්වා කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ වානිසංසං කථෙත්වා පබ්බජ්ජනාකාරං කරොමි”ති වින්තෙත්වා ඉද්ධියා ආකාසෙනාගන්ත්වා උය්‍යානෙ නිසීදි. තදා එකො සත්තවස්සිකො පඤ්චවුලකකුමාරකො මාතරා පහිතො ගන්ත්වා උය්‍යානවනෙ දාරුති උද්ධරන්තො පුනප්පුනං තමෙව ගීතං ගායි. අථ නං සො පක්කොසිත්වා “කුමාරක, ත්වං අඤ්ඤං අගායිත්වා එකමෙව ගීතං ගායසි, කිං අඤ්ඤං න ජානාසි”ති පුච්ඡි. “ජානාමි, භන්තෙ, අම්භාකං පන රඤ්ඤො ඉදමෙව පියං, තෙන නං පුන්තප්පුනං ගායාමි”ති. “එතස්ස පන තෙ ගීතස්ස පටිගීතං ගායන්තො කොචි දිට්ඨපුබ්බො”ති. “න දිට්ඨපුබ්බො, භන්තෙ”ති. “අහං තං සික්ඛාපෙස්සාමි, සක්ඛිස්සසි රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා පටිගීතං ගායතු”න්ති. “ආම, භන්තෙ”ති. අථස්ස සො පටිගීතං ආචික්ඛන්තො

“මය්භං සුත්වා”තිආදිමාහ. උග්ගණ්භාපෙත්වා ච පන තං උයොයාපෙසි – “ගච්ඡ, කුමාරක, ඉමං පටිගීතං රඤ්ඤා සද්ධිං ගායාහි, රාජා තෙ මහන්තං ඉස්සරියං දස්සති, කිං තෙ දාරුහි, වෙගෙන යාහි”ති.

සො “සාධු”ති තං පටිගීතං උග්ගණ්භිත්වා වන්දිත්වා, “හන්තෙ, යාවාහං රාජානං ආනෙමි, තාව ඉධෙව භොථා”ති වත්වා වෙගෙන මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා, “අම්ම, බිජ්ජං මං න්භාපෙත්වා අලඬකරොථ, අජ්ජ තං දලිද්දභාවතො මොවෙස්සාමි”ති වත්වා න්භාතමණ්ඩිතො රාජද්වාරං ගන්ත්වා “අය්‍ය දොවාරික, ‘එකො දාරකො තුම්භෙහි සද්ධිං පටිගීතං ගායිස්සාමිති ආගන්ත්වා ද්වාරෙ යිතො’ති රඤ්ඤො අරොවෙහි”ති ආහ. සො වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “ආගච්ඡතු”ති පක්කොසාපෙත්වා, “තාත, ත්වං මයා සද්ධිං පටිගීතං ගායිස්සාමි”ති ආහ. “ආම, දෙවා”ති. “තෙන හි ගායස්සු”ති. “දෙව, ඉමස්මිං යානෙ න ගායාමි, නගරෙ පන හෙරිං වරාපෙත්වා මහාජනං සන්තිපාතාපෙථ, මහාජනමජ්ඣෙ ගායිස්සාමි”ති. රාජා තථා කාරෙත්වා අලඬකතමණ්ඩපෙ පල්ලඬකමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා තස්සානුරූපං ආසනං දාපෙත්වා “ඉදානි තව ගීතං ගායස්සු”ති ආහ. “දෙව, තුම්භෙ තාව ගායථ, අථාහං පටිගීතං ගායිස්සාමි”ති. තතො රාජා පයමං ගායන්තො ගාථමාහ –

1.

“කස්ස සුත්වා සතං දම්මි, සහස්සං දිට්ඨි සොණකං;
සො මෙ සොණකකක්ඛාති, සහායං පංසුකිලිත”න්ති.

තත්ථ සුත්වාති “අසුකට්ඨානෙ නාම තෙ පියසහායො සොණකො වසති”ති තස්ස වසනට්ඨානං සුත්වා ආරොවෙත්තස්ස කස්ස සතං දම්මි. දිට්ඨාති “අසුකට්ඨානෙ නාම මයා දිට්ඨො”ති දිස්වා ආරොවෙත්තස්ස කස්ස සහස්සං දම්මිති.

එවං රඤ්ඤා පයමං උදානගාථාය ගීතාය පඤ්චවුළකදාරකෙන පටිගීතභාවං පකාසෙන්නො සත්ථා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා දියඬ්ඨගාථා අභාසි –

2.

“අථබ්බවි මාණවකො, දහරො පඤ්චවුළකො;
මය්භං සුත්වා සතං දෙහි, සහස්සං දිට්ඨි සොණකං;
අහං තෙ සොණකකක්ඛිස්සං, සහායං පංසුකිලිත”න්ති.

තෙන චුත්තගාථාය පන අයමත්ථො – මහාරාජ, යං ත්වං “සුත්වා ආරොවෙත්තස්ස සතං දම්මි”ති වදසි, තම්පි මමෙව දෙහි, යං “දිස්වා ආරොවෙත්තස්ස සහස්සං දම්මි”ති වදසි, තම්පි මය්භමෙව දෙහි, අහං තෙ පියසහායං ඉදානෙව පච්චක්ඛන්තොව “අයං සොණකො”ති ආචික්ඛිස්සන්ති.

ඉතො පරං සුචිඤ්ඤායා සම්බුද්ධගාථා පාළිනයෙනෙව වෙදිතබ්බා -

3.

“කතමස්මිං සො ජනපදෙ, රට්ඨෙසු නිගමෙසු ව;
කත්ථ සොණකමද්දක්ඛි, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො.

4.

“තවෙව දෙව විජිතෙ, තවෙවුයානභූමියං;
උජුචංසා මහාසාලා, නිලොභාසා මනොරමා.

5.

“තිට්ඨන්ති මෙසසමානා, රම්මා අඤ්ඤොඤ්ඤනිස්සිතා;
තෙසං මූලමිහි සොණකො, ක්කියතී අනුපාදනො;
උපාදානෙසු ලොකෙසු, ඩය්භමානෙසු නිබ්බුතො.

6.

“තතො ව රාජා පායාසි, සෙනාය චතුරඨිගියා;
කාරාපෙත්වා සමං මග්ගං, අගමා යෙන සොණකො.

7.

“උයානභූමිං ගන්ත්වාන, විචරන්තො බ්‍රහාවනෙ;
ආසීනං සොණකං දක්ඛි, ඩය්භමානෙසු නිබ්බුත”න්ති.

තත්ථ උජුචංසාති උජුක්ඛන්ධා. මහාසාලාති මහාරුක්ඛා. මෙසසමානාති නිලමෙසසදිසා. රම්මාති රමණියා. අඤ්ඤොඤ්ඤනිස්සිතාති සාඛාහි සාඛං, මූලෙන මූලං සංසිඛිබ්බත්වා යීතා. තෙසන්ති තෙසං ඵ්චරුපානං තච උයානවනෙ සාලානං හෙට්ඨා. ක්කියතීති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානආරම්මණුපනිජ්ඣානසඬ්ඛාතෙහි ක්කාතෙහි ක්කියතී. අනුපාදනොති කාමුපාදානාදිචරිතො. ඩය්භමානෙසුති ඵකාදසහි අග්ගිහි ඩය්භමානෙසු සත්තෙසු. නිබ්බුතොති තෙ අග්ගි නිබ්බාපෙත්වා සීතලෙන හදයෙන ක්කියමානො තච උයානෙ මඬිගලසාලරුක්ඛමූලෙ සිලාපට්ටෙ නිසින්නො ඵස තෙ සහායො කඤ්චනපට්ටා විය සොහමානො පට්ටානෙතීති. තතො වාති, හික්ඛවෙ, තතො සො අරින්දමො රාජා තස්ස චචනං සුත්ථාව “සොණකපච්චෙකබුද්ධං පස්සිස්සාමි”ති චතුරඨිගිනියා සෙනාය පායාසි නික්ඛමි. විචරන්තොති උජුකමෙව අගන්ත්වා තස්මිං මහන්තෙ වනසණ්ඨෙව විචරන්තො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං ආසීනං අද්දක්ඛි.

සො තං අවන්දිත්වා ඵකමන්තං නිසිදිත්වා අත්තනො කිලෙසාහිරතත්තා තං “කපණො”ති මඤ්ඤමානො ඉමං ගාථමාහ -

8.

“කපණො වනයං භික්ඛු, මුණ්ඩො සඨිසාරිපාරුතො;
අමානිකො අපිනිකො, රුක්ඛමූලස්මි ක්කායනී”ති.

තත්ථ ක්කායනීති නිමමානිකො නිප්පිනිකො කාරුඤ්ඤප්පත්තො ක්කායනී.

9.

“ඉමං වාක්‍යං නිසාමෙත්වා, සොණකො එතදබ්බි;
න රාජ කපණො භොති, ධම්මං කායෙන එස්සයං.

10.

“යො ව ධම්මං නිරංකත්වා, අධම්මමනුවත්තති;
ස රාජ කපණො භොති, පාපො පාපපරායණො”ති.

තත්ථ ඉමන්ති තස්ස කිලෙසාභිරතස්ස පබ්බජ්ජං අරොචෙත්තස්ස ඉමං පබ්බජ්ජාගරහවචනං සුත්වා. එතදබ්බිති පබ්බජ්ජාය ගුණං පකාසෙත්තො එතං අබ්බි. එස්සයන්ති එස්සයන්තො යෙන අරියමග්ගධම්මො නාමකායෙන එස්සිතො, සො කපණො නාම න භොතීති දස්සෙත්තො එවමාහ. නිරංකත්වාති අත්තභාවතො නීහරිත්වා. පාපො පාපපරායණොති සයං පාපානං කරණෙන පාපො, අඤ්ඤෙසම්පි කරොත්තානං පතිට්ඨාභාවෙන පාපපරායණොති.

එවං සො බොධිසත්තං ගරහී. සො අත්තතො ගරහිතභාවං අජානත්තො විය හුත්වා නාමගොත්තං කථෙත්වා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොත්තො ගාථමාහ —

11.

“අරින්දමොති මෙ නාමං, කාසිරාජාති මං විදු;
කච්චි භොතො සුඛස්සෙය්‍යා, ඉධ පත්තස්ස සොණකා”ති.

තත්ථ කච්චිති අම්භාකං තාව න කිඤ්චි අථාසුකං, භොතො පන කච්චි ඉධ පත්තස්ස ඉමස්මිං උය්‍යානෙ වසතො සුඛවිභාරොති ප්‍රච්ඡති.

අථ නං පච්චෙකච්ඡද්ධො, “මහාරාජ, න කෙවලං ඉධ, අඤ්ඤත්‍රාපි වසන්තස්ස මෙ අසුඛං නාම නත්ථී”ති වත්වා තස්ස සමණහද්‍රගාථායො නාම ආරහී —

12.

“සදාපි හද්‍රමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුතො;
න තෙසං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නි, න කුම්භිං න කළොපියං;
පරනිට්ඨිතමෙසානා, තෙන යාපෙන්නි සුඛිබ්බා.

13.

“දුතියමපි හදුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
අනවජ්ජපිණ්ඩො භොත්තබ්බො, න ච කොචුපරොධති.

14.

“තතියමපි හදුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
නිබ්බුතො පිණ්ඩො භොත්තබ්බො, න ච කොචුපරොධති.

15.

“චතුත්ථමපි හදුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
මුත්තස්ස රට්ඨෙ වරතො, සඬගො යස්ස න විජ්ජති.

16.

“පඤ්චමමපි හදුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
නගරමහි ධය්හමානමහි, නාස්ස කිඤ්චි අධය්හථ.

17.

“ෂට්ඨමපි හදුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
රට්ඨෙ විලුම්පමානමහි, නාස්ස කිඤ්චි අහීරථ.

18.

“සත්තමමපි හදුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
චොරෙහි රක්ඛිතං මග්ගං, යෙ චඤ්ඤෙ පරිපන්ථිකා;
පත්තච්චරමාදාය, සොත්ථිං ගච්ඡති සුබ්බතො.

19.

“අට්ඨමමපි හදුමධනස්ස, අනාගාරස්ස භික්ඛුනො;
යං යං දිසං පක්කමති, අනපෙක්ඛොව ගච්ඡති”ති.

තත්ථ අනාගාරස්සාති, මහාරාජ, සරාවාසං පහාය අනාගාරියභාවං පත්තස්ස අධනස්ස අකිඤ්චනස්ස භික්ඛුනො සබ්බකාලං හදුමෙව. න තෙසන්ති, මහාරාජ, තෙසං අධනානං භික්ඛුනං න කොට්ඨාගාරෙ ධනධඤ්ඤාති ඔපෙන්නි, න කුම්භියං, න පච්ඡියං, තෙ පන සුබ්බතා පරනිට්ඨිතං පරෙසං සරෙ පක්කං ආහාරං සඬසාටිං පාරුපිත්වා කපාලමාදාය සරපටිපාටියා එසානා පරියෙසන්නා තෙන තතො ලද්ධෙන පිණ්ඩෙන තං ආහාරං නවන්නං පාටිකුලායානං වසෙන පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා ජීවිතවුත්තිං යාපෙන්නි.

අනවජ්ජපිණ්ඩො භොත්තබ්බොති වෙජ්ජකම්මාදිකාය අනෙසනාය වා කුහනා ලපනා නෙමිත්තිකතා නිජ්ජෙසිකතා ලාභෙන ලාභං නිජ්ජිසනතාති එවරූපෙන මිච්ඡාජීවෙන වා උප්පාදිතා චත්තාරො පච්චයා, ධම්මෙන

උප්පාදිතාපි අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුක්තා සාවජ්ජපිණ්ඩො නාම. අනෙසනං පන පහාය මිච්ඡාජීවං වජ්ජෙත්වා ධම්මෙන සමෙන උප්පාදිතා “පටිසංඛිතා යොනිසො විවරං පටිසෙවාමි”ති චුත්තනයෙනෙව පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුක්තා අනවජ්ජපිණ්ඩො නාම. යෙන ඵවරුපො අනවජ්ජපිණ්ඩො හොත්තබ්බො පරිභුඤ්ජිතබ්බො, යඤ්ච ඵවරුපං අනවජ්ජං පිණ්ඩං භුඤ්ජමානානං පච්චයෙ නිස්සාය කොචි අප්පමත්තකොපි කිලෙසො න උපරොධති න පිලෙති, තස්ස දුතියමිපි හදුං අධනස්ස අනාගාරස්ස හික්ඛුනො.

නිබ්බුතොති පුපුජ්ජනහික්ඛුනො ධම්මෙන උප්පන්නපිණ්ඩොපි පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජියමානො නිබ්බුතපිණ්ඩො නාම, එකත්තතො පන ඛිණ්ණසවස්ස පිණ්ඩොව නිබ්බුතපිණ්ඩො නාම. කිංකාරණා? සො හි ථෙය්‍යපරිභොගො, ඉණපරිභොගො, දායජ්ජපරිභොගො, සාමිපරිභොගොති ඉමෙසු චතුසු පරිභොගෙසු සාමිපරිභොගවසෙන තං භුඤ්ජති, තණ්හාදාසබ්‍යං අතීතො සාමි භුත්වා පරිභුඤ්ජති, න තං තප්පච්චයා කොචි අප්පමත්තකොපි කිලෙසො උපරොධති.

මුත්තස්ස රට්ඨෙ වරතොති උපට්ඨාකකුලාදීසු අලග්ගමානසස්ස ඡින්නවලාහකස්ස විය රාහුමුඛා පමුත්තස්ස විමලවන්දමණ්ඩලස්ස විය ව යස්ස ගාමනිගමාදීසු වරන්තස්ස රාගසංඛිතාදීසු එකොපි සංඛිතො නත්ථි. එකච්චො හි කුලෙහි සංසට්ඨො විහරති සහසොකී සහනන්දී, එකච්චො මාතාපිතුසුපි අලග්ගමානසො විවරති කොරුනගරගාමවාසී දහරො විය, ඵවරුපස්ස පුපුජ්ජනස්සපි හදුමෙව.

නාස්ස කිඤ්චිති යො හි බහුපරික්ඛාරො හොති, සො “මා මෙ චොරා පරික්ඛාරෙ හරිංසු”ති අතිරෙකානි ව විවරාදීනි අන්තොනගරෙ උපට්ඨාකකුලෙ නික්ඛිපති, අථ නගරමිති ධය්හමානෙ “අසුකකුලෙ නාම අග්ගි උට්ඨිතො”ති සුත්වා සොචති කිලමති, ඵවරුපස්ස හදුං නාම නත්ථි. යො පන, මහාරාජ, සකුණවත්තං පුරෙති, කායපට්ඨපරික්ඛාරොව හොති, තස්ස තාදිසස්ස න කිඤ්චි අධය්හං, තෙනස්ස පඤ්චමමිපි හදුමෙව.

විලුම්පමානමිහිති විලුප්පමානමිහි, අයමෙව වා පායො. අභිරථානි යථා පබ්බතගහනාදීහි නික්ඛමිත්වා රට්ඨං. විලුම්පමානෙසු වොරෙසු බහුපරික්ඛාරස්ස අන්තොගාමෙ යපිතං. විලුම්පති හරති, තථා යස්ස අධනස්ස කායපට්ඨපරික්ඛාරස්ස න කිඤ්චි අභිරථ තස්ස ඡට්ඨමිපි හදුමෙව.

යෙ වඤ්ඤෙ පරිපන්ථිකානි යෙ ව අඤ්ඤෙපි තෙසු තෙසු යානෙසු සුඛකගහණත්ථාය යපිතා පරිපන්ථිකා, තෙහි ව රක්ඛිතං. පත්තච්චරන්ති චොරානං අනුපකාරං සුඛකිකානං අසුඛකාරහං මත්තිකාපත්තඤ්චෙව කතදල්භිකම්මපරිහණ්ඩං. පංසුකුලච්චරඤ්ච අප්පග්ගානි කායබන්ධනපරිස්සාවනසුච්චාසිපත්තත්ථවිකානි වානි සබ්බෙපි අට්ඨ

පරික්ඛාරෙ කායපට්ඨද්ධෙ කත්වා මග්ගජපට්ඨන්තො කෙනවි අවිහෙයියමානො සොත්ථිං ගච්ඡති. සුඛබ්බොති ලොහනියානි හි විවරාදීනි දිස්වා චොරා භරන්ති, සුඛිකිකාපි “කිං නු බො එතස්ස හත්ථෙ”ති පත්තත්ථවිකාදීනි සොධෙත්ති, සුඛබ්බො පන සල්ලභුකවුත්ති තෙසං පස්සන්තානඤ්ඤෙව සොත්ථිං ගච්ඡති, තෙනස්ස සත්තමම්පි හදුමෙව.

අනපෙක්ඛොව ගච්ඡතීති කායපට්ඨද්ධතො අතිරෙකස්ස විහාරෙ පටිසාමිතස්ස කස්සවි පරික්ඛාරස්ස අභාවා වසනට්ඨානං නිවත්තිත්වාපි න ඔලොකෙති. යං යං දිසං ගන්තුකාමො හොති, තං තං ගච්ඡන්ත්තො අනපෙක්ඛොව ගච්ඡති අනුරාධපුරා නික්ඛමිත්වා ථූපාරාමෙ පබ්බජිතානං ද්විත්තං කුලපුත්තානං වුඩ්ඪතරො විය.

ඉති සොණකපච්චෙකබුද්ධො අට්ඨ සමණහදුකානි කථෙසි. තතො උත්තරිං පන සතම්පි සහස්සම්පි අපරිමාණානි සමණහදුකානි එස කථෙතුං සමත්ථොයෙව. රාජා පන කාමාභිරතත්තා තස්ස කථං පච්ඡන්දිත්වා “මය්හං සමණහදුකෙහි අත්ථො නත්ථි”ති අත්තනො කාමාධිමුත්තතං පකාසෙන්තො ආහ –

20.

“බහුනි සමණහද්‍රානි, යෙ ත්වං භික්ඛු පසංසසි;
අහඤ්ච ගිද්ධො කාමෙසු, කථං කාහාමි සොණක.

21.

“පියා මෙ මානුසා කාමා, අථො දිඛ්‍යාපි මෙ පියා;
අථ කෙන නු වණ්ණෙන, උහො ලොකෙ ලභාමසෙ”ති.

තත්ථ වණ්ණෙනාති කාරණෙන.

අථ නං පච්චෙකබුද්ධො ආහ –

22.

“කාමෙ ගිද්ධා කාමරතා, කාමෙසු අධිමුච්චිතා;
නරා පාපානි කත්වාන, උපපජ්ජන්ති දුග්ගතිං.

23.

“යෙ ව කාමෙ පහන්ත්වාන, නික්ඛන්තා අකුතොහයා;
එකොදිභාවාධිගතා, න තෙ ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

24.

“උපමං තෙ කරිස්සාමි, තං සුණොහි අරින්දම;
උපමාය මිධෙකච්චෙ, අත්ථං ජානන්ති පණ්ඩිතා.

25.

“ගඬගාය කුණපං දිස්වා, වුය්භමානං මහණ්ණවෙ;
වායසො සමචින්තෙසි, අප්පපඤ්ඤො අවෙනසො.

26.

“යානඤ්ච චතිදං ලද්ධං, භක්ඛො වායං අනප්පකො;
තත්ථ රත්තිං තත්ථ දිවා, තත්ථෙව නිරතො මනො.

27.

“බාදං නාගස්ස මංසානි, පිචං භාගිරථොදකං;
සම්පස්සං වනචෙත්සානි, න පලෙත්ථ විහඬගමො.

28.

“තඤ්ච ඔතරණි ගඬගා, පමත්තං කුණපෙ රතං;
සමුද්දං අප්ඤ්ඤාගාසි, අගතී යත්ථ පක්ඛිනං.

29.

“සො ච භක්ඛපරික්ඛිණො, උදපත්වා විහඬගමො;
න පච්ඡතො න පුරතො, නුත්තරං නොපි දක්ඛිණං.

30.

“දීපං සො නප්ඤ්ඤාගඤ්ඤි, අගතී යත්ථ පක්ඛිනං;
සො ච තත්ථෙව පාපත්ථ, යථා දුබ්බලකො තථා.

31.

“තඤ්ච සාමුද්දිකා මච්ඡා, කුම්භීලා මකරා සුසු;
පසය්භකාරා බාදිංසු, එන්දමානං විපක්ඛකං.

32.

“එවමෙව තුවං රාජ, යෙ චඤ්ඤෙ කාමභොගිනො;
ගිද්ධා වෙ න වම්සස්සන්ති, කාකපඤ්ඤාව තෙ විදු.

33.

“එසා තෙ උපමා රාජ, අත්ථසන්දස්සනී කතා;
ත්ථඤ්ච පඤ්ඤායසෙ තෙන, යදි කාහසි වා න වා”ති.

තත්ථ පාපානීති, මහාරාජ, ත්වං කාමගිද්ධො, නරා ච කාමෙ නිස්සාය කායදුච්චරිතාදීනි පාපානි කත්වා යත්ථ සුපිනන්තෙපි දිබ්බා ච මානුසිකා ච කාමා න ලබ්භන්ති, තං දුග්ගතිං උපපජ්ජන්තිති අත්ථො. පහන්ත්වානාති බෙළුපිණ්ඩං විය පහාය. අකුතොභයාති රාගාදීසු කුතොචි අනාගතභයා.

එකොදිභාවාධිගතාති එකොදිභාවං එකවිහාරිකතං අධිගතා. න තෙනි තෙ එවරුපා පබ්බජිතා දුග්ගතිං න ගච්ඡන්ති.

උපමං තෙනි, මහාරාජ, දිබ්බමානුසකෙ කාමෙ පත්ථෙත්තස්ස භත්ථිකුණපෙ පටිබද්ධකාකසදිස්සස්ස තව එකං උපමං කරිස්සාමි, තං සුඤ්ඤාභිති අත්ථො. කුණපන්ති භත්ථිකලෙවරං. මහණ්ණුවෙති ගම්භිරපුටුලෙ උදකෙ. එකො කිර මහාවාරණො ගඬගාතීරෙ වරත්තො ගඬගායං පතිත්වා උත්තරිතුං අසක්කොත්තො තත්ථෙව මනො ගඬගාය වුය්හි, තං සන්ධායෙනං වුත්තං. වායසොති ආකාසෙන ගච්ඡන්තො එකො කාකො. යානඤ්ච වතිදන්ති සො එවං විත්තෙන්වා තත්ථ නිලීයිත්වා “ඉදං මයා භත්ථියානං ලද්ධං, එත්ථ නිලීනො සුඛං වරිස්සාමි, අයමෙව ච මෙ අනප්පකො භක්ඛො භවිස්සති, ඉදානි මයා අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං න වට්ටති”ති සන්තිට්ඨානමකාසි. තත්ථ රත්තින්ති තත්ථ රත්තිඤ්ච දිවා ච තත්ථෙව මනො අභිරතො අහොසි. න පලෙත්ථාති න උප්පතිත්වා පක්කාමි.

ඔතරණිති සමුද්දාහිමුඛි ඔතරමානා. “ඔහාරිණි”තිපි පාඨො, සා සමුද්දාහිමුඛි අවහාරිණිති අත්ථො. අගති යත්ථාති සමුද්දමජ්ඣං සන්ධායාහ. භක්ඛපරික්ඛිණොති පරික්ඛිණභක්ඛො. උදපත්ථාති ඛිණෙ වම්මෙ ව මංසෙ ව අට්ඨිසඬ්ඝාතො උමිවෙගෙන භින්තො උදකෙ නිමුජ්ජි. අථ සො කාකො උදකෙ පතිට්ඨාතුං අසක්කොත්තො උප්පති, එවං උප්පතිත්ථාති අත්ථො. අගති යත්ථ පක්ඛිනන්ති යස්මිං සමුද්දමජ්ඣෙ පක්ඛිනං අගති, තත්ථ සො එවං උප්පතිතො පච්ඡිමං දිසං ගන්ත්වා තත්ථ පතිට්ඨං අලභිත්වා පුරත්ථිමං, තතො උත්තරං, තතො දක්ඛිණන්ති වතස්සොපි දිසා ගන්ත්වා අත්තතො පතිට්ඨානං න අප්ඣගා නාගඤ්ජිති අත්ථො. අථ වා වායසො එවං උප්පතිත්ථා පච්ඡිමාදීසු එකෙකං දිසං ආගඤ්ජි, දීපං පන නප්ඣගමාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. පාපත්ථාති පපතිතො. යථා දුබ්බලකොති යථා දුබ්බලකො පතෙය්‍ය, තථෙව පතිතො. සුසුති සුසුනාමකා වණ්ඨට්ඨච්ඡා. පසස්භකාරාති අනිච්ඡමානකංයෙව බලක්කාරෙන. විපක්ඛකන්ති විද්ධස්තපක්ඛකං.

ගිද්ධා වෙ න වම්ස්සන්තිති යදි ගිද්ධා හුත්වා කාමෙ න වම්ස්සන්ති, න ඡඩ්ඨෙස්සන්ති. කාකපඤ්ඤාව තෙනි කාකස්ස සමානපඤ්ඤා ඉති තෙ බුද්ධාදයො පණ්ඩිතා විදු විදන්ති, ජානන්තිති අත්ථො. අත්ථසන්දස්සනීති අත්ථප්පකාසිකා. ත්වඤ්ච පඤ්ඤායසෙති ත්වඤ්ච පඤ්ඤායිස්සසි. ඉදං වුත්තං හොති – මහාරාජ, මයා භිතකාමෙන තව ඔවාදො දින්තො, තං පන ත්වං යදි කාහසි, දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිස්සසි, යදි න කාහසි, කාමපඬකෙ නිමුග්ගො ජීවිතපරියොසානෙ නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සසිති එවං ත්වමෙව තෙන කාරණෙන වා අකාරණෙන වා සග්ගෙ වා නිරයෙ වා පඤ්ඤායිස්සසි. අහං පන සබ්බභවෙහි මුත්තො අප්පට්ඨසන්ධිකොති.

ඉමං පන ඔවාදං දෙන්තෙන පච්චෙකබුද්ධො නදී දස්සිතා, තාය
 වුය්හමානං හත්ථිකුණපං දස්සිතං, කුණපබාදකො කාකො දස්සිතො, තස්ස
 කුණපං බාදිත්වා පානීයපිවනකාලො දස්සිතො,
 රමණීයවනසංඝඛදස්සනකාලො දස්සිතො, කුණපස්ස නදියා වුය්හමානස්ස
 සමුද්දපවෙසො දස්සිතො, සමුද්දමජ්ඣෙ කාකස්ස හත්ථිකුණපෙ පතිට්ඨං
 අලහිත්වා විනාසං පත්තකාලො දස්සිතො. තත්ථ නදී විය අනමතග්ගො
 සංසාරො දට්ඨබ්බො, නදියා වුය්හමානං හත්ථිකුණපං විය සංසාරෙ පඤ්ච
 කාමගුණා, කාකො විය බාලපුට්ඨජනො, කාකස්ස කුණපං බාදිත්වා
 පානීයපිවනකාලො විය පුට්ඨජනස්ස කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජිත්වා
 සොමනස්සිකකාලො, කාකස්ස කුණපෙ ලග්ගස්සෙව
 රමණීයවනසංඝඛදස්සනං විය පුට්ඨජනස්ස කාමගුණෙසු ලග්ගස්සෙව
 සවනවසෙන අට්ඨතිංසාරම්මණදස්සනං, කුණපෙ සමුද්දං පට්ටියෙ කාකස්ස
 පතිට්ඨං ලහිතුං අසක්කොන්තස්ස විනාසං පත්තකාලො විය
 බාලපුට්ඨජනස්ස කාමගුණගිද්ධස්ස පාපපරායණස්ස කුසලධම්මෙ පතිට්ඨං
 ලහිතුං අසක්කොන්තස්ස මහානිරයෙ මහාවිනාසපත්ති දට්ඨබ්බාති.

එවමස්ස සො ඉමාය උපමාය ඔවාදං දත්වා ඉදානි තමෙව ඔවාදං ටීරං
 කත්වා පතිට්ඨපෙතුං ගාථමාහ -

34.

“එකවාචම්පි ද්විවාචං, භණ්ණො අනුකම්පකො;
 තතුත්තරිං න භාසෙය්‍යා, දාසොවය්‍යස්ස සන්තිකෙ” ති.

තත්ථ න භාසෙය්‍යාති වචනං අග්ගණ්හන්තස්ස හි තතො උත්තරිං
 භාසමානො සාම්කස්ස සන්තිකෙ දාසො විය හොති. දාසො හි සාම්කෙ කථං
 ගණ්හන්තෙපි අග්ගණ්හන්තෙපි කථෙතියෙව. තෙන වුත්තං “තතුත්තරිං න
 භාසෙය්‍යා” ති.

35.

“ඉදං චත්ථාන පක්කාමි, සොණකො අමිතබුද්ධිමා;
 වෙහාසෙ අන්තලික්ඛස්මිං, අනුසාසිත්ථාන ඛත්තිය” ත්ති. -

අයං අභිසම්බුද්ධගාථා.

තත්ථ ඉදං චත්ථානාති, භික්ඛවෙ, සො පච්චෙකබුද්ධො අමිතාය
 ලොකුත්තරබුද්ධියා අමිතබුද්ධිමා ඉදං චත්ථා ඉද්ධියා උජ්ජතිත්වා “සවෙ
 පබ්බජිස්සසි, තවෙව, නො වෙ පබ්බජිස්සසි, තවෙව, දිත්තො තෙ මයා
 ඔවාදො, අජ්ජමත්තො හොහී” ති එවං අනුසාසිත්ථාන ඛත්තියං පක්කාමි.

බොධිසත්තොපි තං ආකාසෙන ගච්ඡන්තං යාව දස්සනපථා
 ඔලොකෙන්තො යත්වා තස්මිං චක්ඛුපථෙ අතික්කන්තෙ සංවෙගං

පටිලහිත්වා චිත්තෙසි - “අයං බ්‍රාහ්මණො භීතජච්චො සමානො අසම්භින්නෙ ඛත්තියවංසෙ ජාතස්ස මම මත්ථකෙ අත්තනො පාදරජං ඔකිරන්තො ආකාසං උප්පතිත්වා ගතො, මයාපි අජ්ජෙව නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති. සො රජජං නිය්‍යාදෙන්වා පබ්බජිතුකාමො ගාථාද්වයමාහ -

36.

“කො නුමෙ රාජකත්තාරො, සුද්දා වෙය්‍යත්තමාගතා;
රජජං නිය්‍යාදයිස්සාමි, නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකො.

37.

“අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොච දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වග”න්ති.

තත්ථ කො නුමෙති කුහිං නු ඉමෙ. රාජකත්තාරොති යෙ රාජාරහං අභිසිඤ්චිත්වා රාජානං කරොන්ති. සුද්දා වෙය්‍යත්තමාගතාති සුද්දා ව යෙ ව අඤ්ඤෙ ඛ්‍යත්තභාවං ආගතා මුඛමච්ඡිගලිකා. රජ්ජෙන මත්ථිකොති රජ්ජෙන අත්ථිකො. කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙති මරණං අජ්ජ වා සුචෙ වාති ඉදං කො ජානිතුං සමත්ථො.

එවං රජජං නිය්‍යාදෙන්තස්ස සුත්වා අමච්චා ආහංසු -

38.

“අත්ථි තෙ දහරො පුත්තො, දීඝාචු රට්ඨවඬ්ඨනො;
තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චස්සු, සො නො රාජා භවිස්සති”ති.

තතො පරං රඤ්ඤා චුත්තගාථමාදිං කත්වා උදානසම්ඛන්ධගාථා පාළිනයෙනෙව වෙදිතබ්බා -

39.

“බ්‍රිජ්ජං කුමාරමානෙථ, දීඝාචු රට්ඨවඬ්ඨනං;
තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චස්සං, සො වො රාජා භවිස්සති.

40.

“තතො කුමාරමානෙසුං, දීඝාචු රට්ඨවඬ්ඨනං;
තං දිස්වා ආලපී රාජා, එකපුත්තං මනොරමං.

41.

“සට්ඨි ගාමසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
තෙ පුත්ත පටිපජ්ජසු, රජජං නිය්‍යාදයාමි තෙ.

42.

“අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකො ව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.

43.

“සට්ඨි නාගසහස්සානි, සබ්බාලඬිකාරභූසිතා;
සුවණ්ණකච්ඡා මාතඬිගා, හෙමකප්පනවාසසා.

44.

“ආරුළුභා ගාමණියෙහි, තොමරඬිකුසපාණිහි;
තෙ පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියාදයාමි තෙ.

45.

“අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.

46.

“සට්ඨි අස්සසහස්සානි, සබ්බාලඬිකාරභූසිතා;
ආජානියාව ජාතියා, සින්ධවා සීසවාහිනො.

47.

“ආරුළුභා ගාමණියෙහි, ඉල්ලියාවාපධාරිහි;
තෙ පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියාදයාමි තෙ.

48.

“අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.

49.

“සට්ඨි රථසහස්සානි, සන්නද්ධා උස්සිතද්ධජා;
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්ගා, සබ්බාලඬිකාරභූසිතා.

50.

“ආරුළුභා ගාමණියෙහි, වාපහත්ථෙහි වම්මිහි;
තෙ පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියාදයාමි තෙ.

51.

“අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොව දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.

52.

“සට්ඨි ධෙත්‍රසහස්සානි, රොහඤ්ඤා පුඬ්ගවුසහා;
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියාදයාමි තෙ.

53.

“අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොච දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.

54.

“සොළසිත්ථිසහස්සානි, සබ්බාලඬකාරභූසිතා;
විචිත්‍රවත්ථාහරණා, ආමුත්තමණ්ඩුණ්ඩලා;
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු, රජ්ජං නියාදයාමි තෙ.

55.

“අජ්ජෙව පබ්බජිස්සාමි, කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ;
මාහං කාකොච දුම්මෙධො, කාමානං වසමන්වගං.

56.

“දහරස්සෙව මෙ තාත, මාතා මතාති මෙ සුතං;
තයා විනා අහං තාත, ජීවිතුම්පි න උස්සහෙ.

57.

“යථා ආරඤ්ඤකං නාගං, පොතො අන්වෙති පච්ඡතො;
ජෙස්සන්තං ගිරිදුග්ගෙසු, සමෙසු විසමෙසු ව.

58.

“එවං තං අනුගච්ඡාමි, පත්තමාදාය පච්ඡතො;
සුභරො තෙ හවිස්සාමි, න තෙ හෙස්සාමි දුබ්භරො.

59.

“යථා සාමුද්දිකං නාවං, වාණිජානං ධනෙසිනං;
වොහාරො තත්ථ ගණ්භෙය්‍යා, වාණිජා බ්‍යසනී සියා.

60.

“එවමෙවායං පුත්තකලි, අන්තරායකරො මම;
ඉමං කුමාරං පාපෙථ, පාසාදං රතිවඩ්ඪනං.

61.

“තත්ථ කම්බුසහත්ථායො, යථා සක්කංච අච්ඡරා;
තා නං තත්ථ රමෙස්සන්ති, තාහි වෙසො රමිස්සති.

62.

“තතො කුමාරං පාපෙසුං, පාසාදං රතිවඩ්ඪනං;
තං දිස්වා අවචුං කඤ්ඤා, දීඝාවුං රට්ඨවඩ්ඪනං.

63.

“දෙවනානුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මයං.

64.

“නම්හි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
කාසිරඤ්ඤො අහං පුත්තො, දීඝාවු රට්ඨවඩ්ඪනො;
මමං හරථ හද්දං වො, අහං හත්තා භවාමි වො.

65.

“තං තත්ථ අවචුං කඤ්ඤො, දීඝාවුං රට්ඨවඩ්ඪනං;
කුහිං රාජා අනුජ්ජත්තො, ඉතො රාජා කුහිං ගතො.

66.

“පඩ්ඛං රාජා අතික්කන්තො, ථලෙ රාජා පතිට්ඨිතො;
අකණ්ඩකං අගහනං, පටිපන්නො මහාපථං.

67.

“අහඤ්ච පටිපන්නොස්මි, මග්ගං දුග්ගතිගාමිනං;
සකණ්ටකං සගහනං, යෙන ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

68.

“තස්ස තෙ ස්වාගතං රාජ, සිහස්සෙව ගිරිබ්බජං;
අනුසාස මහාරාජ, ත්වං නො සබ්බාසමිස්සරො”ති.

තත්ථ ඛිජ්ජන්ති තෙන හි නං සීඝං ආනෙථ. ආලපීති “සට්ඨි ගාමසහස්සානි”තිආදීනි වදන්තො ආලපි. සබ්බාලඬ්ඛකාරභූසිතාති තෙ නාගා සබ්බෙහි සීඝ්‍රපගාදීහි අලඬ්ඛකාරෙහි භූසිතා. හෙමකජ්ජනවාසසාති සුවණ්ණබවිතෙන කජ්ජනෙන පටිච්ඡන්තසරීරා. ගාමණීයෙහීති හත්ථාවරියෙහි. ආජානීයාවාති කාරණාකාරණවිජානනකා ව. ජාතියාති සින්ධවජාතියා සින්ධුරට්ඨෙ සින්ධුනදීතිරෙ ජාතා. ගාමණීයෙහීති අස්සාවරියෙහි. ඉල්ලියා වාපධාරිහීති ඉල්ලියාවුධඤ්ච වාපාවුධඤ්ච ධාරෙන්තෙහි. දීපා අපොපි වෙය්‍යග්ඝාති දීපිවම්මබ්‍යග්ඝවම්මපරිවාරා. ගාමණීයෙහීති රජිකෙහි. වම්මිහීති සන්තද්ධවම්මෙහි. රොහඤ්ඤාති රත්තවණ්ණා. පුඬ්ගවුසභාති උසහසඬ්ඛාතෙන ජෙට්ඨකපුඬ්ගවෙන සමන්තාගතා.

දහරස්සෙව මෙ, තාතාති අථ නං කුමාරො, තාත, මම දහරස්සෙව සතො මාතා මතා ඉති මයා සුතං, සොහං තයා විනා ජීවිතුං න සක්ඛිස්සාමිති ආහ. පොතොති තරුණපොතකො. ජෙස්සන්තන්ති විවරන්තං. සාමුද්දිකන්ති සමුද්දෙ විවරන්තං. ධනෙසිනන්ති ධනං පරියෙසන්තානං. වොහාරොති විවිත්‍රවොහාරො හෙට්ඨාකඩ්ඪනකො වාළමච්ඡො වා උදකරක්ඛසො වා

ආවට්ටො වා. තත්ථාති තස්මිං සමුද්දෙ. වාණිජා බ්‍යසනී සියාති අථ තෙ වාණිජා බ්‍යසනප්පත්තා භවෙය්‍යුං. “සිය්‍යුන්ති”පි පායො. පුත්තකලීති පුත්තලාමකො පුත්තකාලකණ්ණි. කුමාරො පුත කිඤ්චි වත්තුං න විසනි. අථ රාජා අමච්චෙ ආණාපෙන්නො “ඉම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ කම්බුසහත්ථායොති කම්බුසං වුච්චති සුවණ්ණං, සුවණ්ණාභරණභූසිතහත්ථායොති අත්ථො. යථාති යථා ඉච්ඡන්ති, තථා කරොන්ති.

එවං වත්ථා මහාසත්තො තත්ථෙව තං අභිසිඤ්චාපෙත්ථා නගරං පාහෙසි. සයං පන එකකොව උය්‍යානා නික්ඛමිත්ථා හිමවත්තං පටිසිත්ථා රමණීයෙ භූමිභාගෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්ථා ඉසිපඛිඤ්ජං පඛිඤ්ජත්ථා වනමුලඵලාභාරො යාපෙසි. මහාජනොපි කුමාරං බාරාණසිං පවෙසෙසි. සො නගරං පදක්ඛිණං කත්ථා පාසාදං අභිරුහි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා “තතො”න්තිආදිමාහ. තං දිස්වා අවචුං කඤ්ඤාති තං මහත්තෙන පරිවාරෙන සිරිසොහග්ගෙන ආගතං දිස්වා “අසුකො නාමෙසො”ති අජානන්තියොව තා නාටකිත්ථියො ගන්ත්වා අවොචුං. මමං භරථාති මමං ඉච්ඡථ. පඬිකන්ති රාගාදිකිලෙසපඬිකං. ථලෙති පඛිඤ්ජාය. අකණ්ටකන්ති රාගකණ්ටකාදිවිරහිතං. තෙහෙව ගහනෙහි අගහනං. මහාපථන්ති සග්ගමොක්ඛගාමිනං මහාමග්ගං පටිපන්නො. යෙනාති යෙන මිච්ඡාමග්ගෙන දුග්ගතිං ගච්ඡන්ති, තං අහං පටිපන්නොති වදති. තතො තා වින්තෙසුං - “රාජා තාව අමිහෙ පභාය පඛිඤ්ජො, අයම්පි කාමෙසු විරත්තචිත්තරූපො, සවෙ නං නාහිරමෙස්සාම, නික්ඛමිත්ථා පඛිඤ්ජෙය්‍ය, අහිරමනාකාරමස්ස කරිස්සාමා”ති. අථ නං අභිනන්දන්තියො ඔසානගාථමාහංසු. තත්ථ ගිරිඛිඤ්ජන්ති සීහපොතකානං වසනට්ඨානං කඤ්චනගුහං කෙසරසීහස්ස ආගතං විය තස්ස තව ආගතං සුආගතං. ත්වං නොති ත්වං සඛිබාසම්පි අමිහාකං ඉස්සරො, සාමිති.

එවඤ්ච පන වත්ථා සඛිබා තූරියාති පග්ගණ්හිංසු, නානප්පකාරානි නච්චගීතානි පවත්තිංසු. යසො මහා අහොසි, සො යසමදමත්තො පිතරං න සරි, ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්ථා යථාකම්මං ගතො. බොධිසත්තොපි ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙත්ථා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකූපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුඛිබෙපි තථාගතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තොයෙවා”ති වත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා පච්චෙකබුද්ධො පරිනිබ්බාසි, පුත්තො රාහුලකුමාරො අහොසි, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, අරින්දමරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සොණකජාතකවණ්ණනා පට්ඨමා.

[530] 2. සංකිච්චජාතකවණ්ණනා

දිස්වා නිසින්නං රාජානන්ති ඉදං සත්ථා ජීවකම්බවනෙ විහරන්තො අජාතසත්තුස්ස පිතුසාතකම්මං ආරබ්භ කපෙසි. සො හි දෙවදත්තං නිස්සාය තස්ස වචනෙන පිතරං සාතාපෙත්වා දෙවදත්තස්ස සඬ්ඝහෙදාවසානෙ හින්තපරිසස්ස රොගෙ උප්පන්නෙ “තථාගතං බමාපෙස්සාමි”ති මඤ්චසිවිකාය සාවත්ථිං ගච්ඡන්තස්ස ඡෙතවනද්වාරෙ පථවිං පට්ඨිංභාවං සුත්වා “දෙවදත්තො සම්මාසම්බුද්ධස්ස පටිපක්ඛො හුත්වා පථවිං පටිසිත්වා අවිච්ඡරායණො ජාතො, මයාපි තං නිස්සාය පිතා ධම්මිකො ධම්මරාජා සාතිතො, අහම්පි නු බො පථවිං පටිසිස්සාමි”ති භීතො රජ්ජසිරියා චිත්තස්සාදං න ලභි, “ථොකං නිද්දායිස්සාමි”ති නිද්දං උපගතමත්තොව නවයොජනබහලායං අයමහාපථවියං පාතෙත්වා අයසුලෙහි කොට්ටියමානො විය සුනබෙහි ලුඤ්ජිත්වා බජ්ජමානො විය හෙරවරවෙන විරවන්තො උට්ඨාති.

අපේකදිවසං කොමුදියා වාතුමාසිනියා අමච්චගණපරිවුතො අත්තනො යසං ඔලොකෙත්වා “මම පිතු යසො ඉතො මහන්තතරො, තථාරූපං නාම අහං ධම්මරාජානං දෙවදත්තං නිස්සාය සාතෙසි”න්ති චිත්තෙසි. තස්සෙවං චිත්තෙන්තස්සෙව කායෙ ඩාහො උප්පජ්ජි, සකලසරීරං සෙදතිත්තං අහොසි. තතො “කො නු බො මෙ ඉමං භයං විනොදෙතුං සක්ඛිස්සති”ති චිත්තෙත්වා “යපෙත්වා දසබලං අඤ්ඤො නත්ථි”ති ඤත්වා “අහං තථාගතස්ස මහාපරාධො, කො නු බො මං නෙත්වා දස්සෙස්සති”ති චිත්තෙන්තො “න අඤ්ඤො කොචි අඤ්ඤත්ථ ජීවකා”ති සල්ලක්ඛෙත්වා තස්ස ගහෙත්වා ගමනුපායං කරොන්තො “රමණියා වත, හො, දොසිනා රත්ති”ති උදානං උදානෙත්වා “කං නු ඛිවජ්ජ සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පයිරුපාසෙය්‍යාමි”ති වත්වා පුරණසාවකාදිහි පුරණාදීනං ගුණෙ කථිතෙ තෙසං වචනං අනාදිසිත්වා ජීවකං පටිපුච්ඡිත්වා තෙන තථාගතස්ස ගුණං කපෙත්වා “තං දෙවො හගවන්තං පයිරුපාසතු”ති වුත්තො හත්ථියානානි කප්පාපෙත්වා ජීවකම්බවනං ගන්ත්වා තථාගතං උපසඬ්ඝමිත්වා වන්දිත්වා තථාගතෙන කතපටිසන්ථාරො සන්දිට්ඨිකං සාමඤ්ඤඵලං පුච්ඡිත්වා තථාගතස්ස මධුරං සාමඤ්ඤඵලධම්මදෙසනං (දී. නි. 1.150 ආදයො) සුත්වා සුත්තපරියොසානෙ උපාසකත්තං පටිවෙදිත්වා තථාගතං බමාපෙත්වා පක්කාමි. සො තතො පට්ඨාය දානං දෙන්තො සීලං රක්ඛන්තො තථාගතෙන සද්ධිං සංසග්ගං කත්වා මධුරධම්මකථං සුණන්තො කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන පභීනභයො විගතලොමභංසො හුත්වා චිත්තස්සාදං පටිලභිත්වා සුබෙන චත්තාරො ඉරියාපථෙ කප්පෙසි.

අපේකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, අජාතසත්තු පිතුසාතකම්මං කත්වා භයජ්ජන්තො අහොසි, රජ්ජසිරිං නිස්සාය චිත්තස්සාදං අලහන්තො සබ්බඉරියාපථෙසු දුක්ඛං අනුභොති, සො දානි තථාගතං ආගම්ම කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගෙන විගතභයො ඉස්සරියසුඛං අනුභොති”ති.

සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡන්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස පිතුසාතකම්මං කත්වා මං නිස්සාය සුඛං සග්ගි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙන්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරං නාම පුත්තං පටිලභි. තදා බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි, ජාතස්සෙවස්ස “සංකිච්චකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තෙ උභොපි රාජනිවෙසනෙ එකතොව වඩිසිංසු. අඤ්ඤමඤ්ඤං සභායකා හුත්වා වයප්පත්තා තක්කසිලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පච්චාගමිංසු. අථ රාජා පුත්තස්ස උපරජ්ජං අදාසි. බොධිසත්තොපි උපරාජස්සෙව සන්තිකෙ අහොසි. අට්ඨකදිවසං උපරාජා පිතු උය්‍යානකීලං ගව්ඡන්තස්ස මහන්තං යසං දිස්වා තස්මිං ලොභං උප්පාදෙන්වා “මය්හං පිතා මම භාතිකසදිසො, සවෙ එතස්ස මරණං ඔලොකෙස්සාමි, මහල්ලකකාලෙ රජ්ජං ලභිස්සාමි, තදා ලද්ධෙනපි රජ්ජෙන කො අත්ථො, පිතරං මාරෙන්වා රජ්ජං ගණ්හිස්සාමි”ති චින්තෙන්වා බොධිසත්තස්ස තමත්ථං ආරොචෙසි. බොධිසත්තො, “සම්ම, පිතුසාතකම්මං නාම භාරියං, නිරයමග්ගො, න සක්කා එතං කාතුං, මා කරි”ති පටිබාහි. සො පුනප්පුනම්පි කථෙත්වා යාවතතියං තෙන පටිබාහිතො පාදමූලිකෙහි සද්ධිං මන්තෙසි. තෙපි සම්පට්චිත්ථො රඤ්ඤො මාරණ්ණපායං වීමංසිංසු. බොධිසත්තො තං පවත්තිං ඤත්වා “නාභං එතෙහි සද්ධිං එකතො භවිස්සාමි”ති මාතෘපිතරො අනාපුච්ඡිත්ථාව අග්ගද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බන්තෙන්වා වනමූලප්ලාහාරො විහාසි.

රාජකුමාරොපි තස්මිං ගතෙ පිතරං මාරාපෙන්වා මහන්තං යසං අනුභවි. “සංකිච්චකුමාරො කිර ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිතො”ති සුත්වා බහු කුලපුත්තා නික්ඛමිත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. සො මහතා ඉසිගණෙන පරිවුතො තත්ථ වසි. සබ්බෙපි සමාපත්තිලාභිනොයෙව. රාජාපි පිතරං මාරෙන්වා අප්පමත්තකංයෙව කාලං රජ්ජසුඛං අනුභවිත්වා තතො පට්ඨාය හීතො චිත්තස්සාදං අලහන්තො නිරයෙ කම්මකරණප්පත්තො විය අහොසි. සො බොධිසත්තං අනුස්සරිත්වා “සභායො මෙ ‘පිතුසාතකම්මං භාරියං, මා කරි’ති පටිසෙධෙන්වා මං අත්තතො කථං ගාභාපෙතුං අසක්කොන්තො අත්තානං නිද්දොසං කත්වා පලාගි. සවෙ සො ඉධ අභවිස්ස, න මෙ පිතුසාතකම්මං කාතුං අදස්ස, ඉදම්පි මෙ භයං භරෙය්‍ය, කභං නු බො සො එතරහි විහරති. සවෙ තස්ස වසනට්ඨානං ජානෙය්‍යං, පක්කොසාපෙය්‍යං, කො නු බො මෙ තස්ස වසනට්ඨානං ආරොචෙය්‍යා”ති චින්තෙසි. සො තතො පට්ඨාය අන්තෙපුරෙ ව රාජසභායඤ්ච බොධිසත්තස්සෙව වණ්ණං භාසති.

එවං අද්ධානෙ ගතෙ බොධිසත්තො “රාජා මං සරති, මයා තත්ථ ගන්ත්වා තස්ස ධම්මං දෙසෙන්වා තං නිබ්භයං කත්වා ආගන්තුං වට්ටතී”ති

පණ්ණාස වස්සානි හිමවන්තෙ වසිත්වා පඤ්චසතතාපසපරිවුතො ආකාසෙනාගන්ත්වා දායපස්සෙ නාම උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා ඉසිගණපරිවුතො සිලාපට්ටෙ නිසිදි. උය්‍යානපාලො තං දිස්වා “හන්තෙ, ගණසත්ථා කොනාමො”ති පුච්ඡිත්වා “සංකිච්චපණ්ඩිතො නාමා”ති ච සුත්වා සයම්පි සඤ්ජානිත්වා “හන්තෙ, යාවාහං රාජානං ආනෙමි, තාව ඉධෙව හොථ, අම්භාකං රාජා තුම්හෙ දට්ඨුකාමො”ති වත්වා වෙගෙන රාජකුලං ගන්ත්වා තස්ස ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කත්තබ්බයුත්තකං උපහාරං කත්වා පඤ්භං පුච්ඡි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

69.

“දිස්වා නිසින්නං රාජානං, බ්‍රහ්මදත්තං රට්ඨසහං;
අථස්ස පට්ටෙවදෙසි, යස්සාසි අනුකම්පකො.

70.

“සංකිච්චායං අනුජ්ජත්තො, ඉසිනං සාධුසම්මතො;
තරමානරූපො නිය්‍යාහි, බ්‍රිජ්පං පස්ස මහෙසිනං.

71.

“තතො ච රාජා තරමානො, යුත්තමාරුශ්භ සන්දනං;
මිත්තාමච්චපරිබ්‍රූළ්භො, අගමාසි රට්ඨසහො.

72.

“නික්ඛිජ්ජ පඤ්ච කකුධානි, කාසිනං රට්ඨවඩ්ඪතො;
වාලබ්ජනිමුණ්හිසං, බග්ගං ඡත්තඤ්චුපාහනං.

73.

“ඔරුශ්භ රාජා යානම්භා, ධ්වපයිත්වා පට්ච්ඡදං;
ආසිනං දායපස්සස්මිං, සංකිච්චමුපසඬිකම්.

74.

“උපසඬිකම්ත්වා සො රාජා, සම්මොදි ඉසිනා සහ;
තං කථං චිතිසාරෙත්වා, එකමන්තං උපාවිසි.

75.

“එකමන්තං නිසින්නොව, අථ කාලං අමඤ්ඤථ;
තතො පාපානි කම්මානි, පුච්ඡිතුං පට්පජ්ජථ.

76.

“ඉසිං පුච්ඡාම සංකිච්චං, ඉසිනං සාධුසම්මතං;
ආසිනං දායපස්සස්මිං, ඉසිසඬිසපුරක්ඛතං.

77.

“කං ගතිං පෙව්ව ගච්ඡන්ති, නරා ධම්මාතිචාරිනො;
අතිවිණිණො මයා ධම්මො, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

තත්ථ දිස්වාති, හික්ඛවෙ, සො උය්‍යානපාලො රාජානං රාජසභායං
නිසින්තං දිස්වා අථස්ස පටිවෙදෙසි, “යස්සාසි”ති වදන්තො ආරොචෙසිති
අත්ථො. යස්සාසිති, මහාරාජ, යස්ස ත්වං අනුකම්පකො මුදුටින්තො අහොසි,
යස්ස අභිණ්භං චණ්ණං පයිරුදාහාසි, සො අයං සංකිච්චො ඉසීනං අන්තරෙ
සාධු ලද්ධකොති සම්මතො අනුප්පත්තො තව උය්‍යානෙ සීලාපට්ටෙ
ඉසිගණපරිවුතො කඤ්චනපට්ඨා විය නිසින්තො. තරමානරූපොති, මහාරාජ,
පබ්බජිතා නාම කුලෙ වා ගණෙ වා අලග්ගා තුම්භාකං ගච්ඡන්තානඤ්ඤෙව
පක්කමෙය්‍යං, තස්මා තරමානරූපො ඛිජ්ජං නිය්‍යාහි, මහන්තානං
සීලාදිගුණානං එසිතත්තා පස්ස මහෙසීනං.

තතොති, හික්ඛවෙ, සො රාජා තස්ස වචනං සුත්වා තතො තස්ස
වචනතො අනන්තරමෙව. නික්ඛිජ්ජාති නික්ඛිජිත්වා තස්ස කිර
උය්‍යානද්වාරං පත්ථාව එතදහොසි – “පබ්බජිතා නාම ගරුට්ඨානියා,
සංකිච්චතාපසස්ස සන්තිකං උද්ධතවෙසෙන ගන්තුං අයුත්ත”න්ති. සො
මණ්ඩිත්තසුචණ්ණදණ්ඩං වාලඛිජනිං, කඤ්චනමයං උණ්භිසපට්ටං,
සුපරික්ඛිත්තං මඬිගලබග්ගං, සෙතච්ඡන්තං, සොචණ්ණපාදුකාති ඉමාති
පඤ්ච රාජකකුඨභණ්ඩාති අපනෙසි. තෙන වුත්තං “නික්ඛිජ්ජා”ති.
පටිච්ඡදන්ති තමෙව රාජකකුඨභණ්ඩං යපයිත්වා භණ්ඩාගාරිකස්ස හත්ථෙ
දත්වා. දායපස්සස්මිත්ති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ. අථ කාලං අමඤ්ඤාදාති
අථ සො ඉදාති මෙ පඤ්භං පුච්ඡිතුං කාලොති ජාති. පාළියං පන
“යථාකාල”න්ති ආගතං, තස්ස කාලානුරූපෙන පඤ්භපුච්ඡනං
අමඤ්ඤාදාති අත්ථො. පටිපජ්ජාති පටිපජ්ජී. පෙච්චාති පටිගන්ත්වා,
පරලොකස්ස වා නාමෙතං, තස්මා පරලොකෙති අත්ථො. මයාති, හන්තෙ,
මයා සුවරිතධම්මො අතිවිණිණො පිතුසාතකම්මං කතං, තං මෙ අක්ඛාහි, කං
ගතිං පිතුසාතකා ගච්ඡන්ති, කතරස්මිං නිරයෙ පච්චන්තිති පුච්ඡති.

තං සුත්වා බොධිසත්තො “තෙන හි, මහාරාජ, සුණොහි”ති වත්වා
ඔවාදං තාව අදාසි. සත්ථා තමත්ථං පකාසෙන්නො ආහ –

78.

“ඉසි අවච සංකිච්චො, කාසීනං රට්ඨවඬ්ඨනං;
ආසීනං දායපස්සස්මිං, මහාරාජ සුණොහි මෙ.

79.

“උප්පථෙන වජන්තස්ස, යො මග්ගමනුසාසති;
තස්ස වෙ වචනං කයිරා, නාස්ස මග්ගෙය්‍ය කණ්ටකො.

80.

“අධම්මං පටිපත්තස්ස, යො ධම්මමනුසාසති;
තස්ස වෙ වචනං කඨිරා, න සො ගච්ඡෙය්‍ය දුග්ගති” ත්ති.

තත්ථ උජ්ජපෙන්නාති වොරෙහි පරිසුට්ඨිතමග්ගෙන. මග්ගමනුසාසතීති බෙමමග්ගං අක්ඛාති. නාස්ස මග්ගෙය්‍ය කණ්ටකොති තස්ස ඔවාදකරස්ස පුරිසස්ස මුඛං වොරකණ්ටකො න පස්සෙය්‍ය. යො ධම්මන්ති යො සුවරිතධම්මං. න සොති සො පුරිසො නිරයාදිහෙදං දුග්ගතිං න ගච්ඡෙය්‍ය. උජ්ජපට්ඨසදිසො හි, මහාරාජ, අධම්මො, බෙමමග්ගසදිසො සුවරිතධම්මො, ත්වං පන පුබ්බෙ “පිතරං සාතෙත්වා රාජා භොමී” ති මය්හං කපෙත්වා මයා පටිබාහිතො මම වචනං අකත්වා පිතරං සාතෙත්වා ඉදානි සොචසී, පණ්ඩිතානං ඔවාදං අකරොත්තො නාම වොරමග්ගපටිපත්තො විය මහාබ්‍යසනං පාපුණාතීති.

එවමස්ස ඔවාදං දත්වා උපරි ධම්මං දෙසෙත්තො ආහ -

81.

“ධම්මො පථො මහාරාජ, අධම්මො පන උජ්ජපථො;
අධම්මො නිරයං නෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගතිං.

82.

“අධම්මචාරිතො රාජ, නරා විසමජීවිතො;
යං ගතිං පෙච්ච ගච්ඡන්ති, නිරයෙ තෙ සුඤ්ඤාහි මෙ.

83.

“සඤ්ජීවො කාළසුත්තො ච, සඬ්ඝාතො ද්වෙ ච රොරුචා;
අථාපරො මහාවීචි, තාපතො ච පතාපතො.

84.

“ඉච්චෙතෙ අට්ඨ නිරයා, අක්ඛාතා දුරතික්කමා;
ආකිණ්ණා ලුද්දකම්මෙහි, පච්චෙකා සොළසුස්සදා.

85.

“කදරියතාපතා සොරා, අච්චිමන්තො මහබ්‍රහ්මා;
ලොමහංසනරූපා ච, හෙස්මා පටිහයා දුබ්‍ධා.

86.

“චතුක්කණ්ණා චතුද්වාරා, විහත්තා භාගසො මිතා;
අයොපාකාරපරියන්තා, අයසා පටිකුජ්ජිතා.

87.

“තෙසං අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසා යුතා;
සමන්තා යොජනසතං, ඵ්වා තිට්ඨන්ති සබ්බදා.

88.

“එතෙ පතන්ති නිරයෙ, උද්ධංපාදා අවංසිරා;
ඉසිනං අතිවත්තාරො, සඤ්ඤතානං තපස්සිනං.

89.

“තෙ භූතභූතො පච්චන්ති, මච්ඡා බිලකතා යථා;
සංචච්ඡරෙ අසඬ්ඛෙය්‍ය, නරා කිබ්බිසකාරිනො.

90.

“ඛ්‍යේහමානෙන ගත්තෙන, නිච්චං සන්තර්ඛාහිරං;
නිරයා නාධිගච්ඡන්ති, ද්වාරං නික්ඛමනෙසිනො.

91.

“පුරත්ථිමෙන ධාවන්ති, තතො ධාවන්ති පච්ඡතො;
උත්තරෙනපි ධාවන්ති, තතො ධාවන්ති දක්ඛිණං;
යං යඤ්ඤි ද්වාරං ගච්ඡන්ති, තං තදෙව පිට්ඨෙර.

92.

“බ්‍රහ්මනි වස්සසහස්සානි, ජනා නිරයගාමිනො;
බාහා පග්ගස්ස කන්දන්ති, පත්වා දුක්ඛං අනප්පකං.

93.

“ආසිවිසංච කුපිතං, තෙජස්සිං දුරතික්කමං;
න සාධුරූපෙ ආසිදෙ, සඤ්ඤතානං තපස්සිනං.

94.

“අතිකායො මහිස්සාසො, අප්පුතො කෙකකාධිපො;
සහස්සබාහු උච්ඡින්නො, ඉසිමාසප්ප ගොතමං.

95.

“අරජං රජසා වච්ඡං, කිසං අවකිරිය දණ්ඩකී;
තාලොව මූලතො ඡින්නො, ස රාජා විභවඬ්ඛතො.

96.

“උපහච්ච මනං මජ්ඣො, මාතඬ්ඛස්මිං යසස්සිනො;
සපාරිසප්පො උච්ඡින්නො, මජ්ඣාරඤ්ඤං තදා අහු.

97.

“කණ්ඨදීපායනාසප්ප, ඉසිං අන්ධකචෙණ්ඩයො;

අඤ්ඤාඤ්ඤං මුසලා හන්ත්වා, සම්පත්තා යමසාධනං.

98.

“අථායං ඉසිනා සත්තො, අන්තලික්ඛවරො පුරෙ;
පාවෙක්ඛි පථවිං වෙච්චො, භීනත්තො පත්තපරියායං.

99.

“තස්මා හි ඡන්දාගමනං, නප්පසංසන්ති පණ්ඩිතා;
අද්වයචිත්තො භාසෙය්‍ය, ගිරං සච්චුපසංහිතං.

100.

“මනසා වෙ පද්ධියෙන, යො නරො පෙක්ඛතෙ මුනිං;
විජ්ජාවරණසම්පන්නං, ගන්නා සො නිරයං අධො.

101.

“යෙ වුඬ්ඨෙ පරිභාසන්ති, එරුසුපක්කමා ජනා;
අනපච්චා අදායාදා, තාලවත්ථු භවන්ති තෙ.

102.

“යො ච පබ්බජිතං හන්ති, කතකිච්චං මහෙසීනං;
ස කාලසුත්තෙ නිරයෙ, චිරරත්තාය පච්චති.

103.

“යො ච රාජා අධම්මට්ඨො, රට්ඨවිද්ධංසනො මගො;
තාපයිත්වා ජනපදං, තාපනෙ පෙච්ච පච්චති.

104.

“සො ච වස්සසහස්සානි, සතං දිබ්බානි පච්චති;
අච්චිසඬ්ඨපරෙතො සො, දුක්ඛං වෙදෙති වෙදනං.

105.

“තස්ස අග්ගිසිඛා කායා, නිච්ඡරන්ති පහස්සරා;
තෙජාහක්ඛස්ස ගත්තානි, ලොමෙහි ච නබ්බෙහි ච.

106.

“ඛ්ඤ්ඤානෙන ගත්තෙන, නිච්චං සන්තර්ඛාහිරං;
දුක්ඛාහිතුන්තො නදති, නාගො තුත්තට්ඨිතො යථා.

107.

“යො ලොභා පිතරං හන්ති, දොසා වා පුරිසාධමො;
ස කාලසුත්තෙ නිරයෙ, චිරරත්තාය පච්චති.

108.

“ස තාදිසො පච්චති ලොහකුම්භියං, පක්කඤ්ච සත්තීහි භනන්ති
නිත්තවං;
අන්ධං කරිත්වා මුත්තකරීසහක්ඛං, ඛාරෙ නිමුජ්ජන්ති තථාවිධං
තරං.

109.

“තත්තං පක්කුටීතමයොගුළඤ්ච, දීසෙ ව ඵාලෙ චිරරත්තතාපිතෙ;
වික්ඛම්භමාදාය විබන්ධරජ්ජුහි, විචටෙ මුඛෙ සම්පවිසන්ති රක්ඛසා.

110.

“සාමා ව සොණා සබ්බා ව ගිජ්ඣා, කාකොලසඬ්ඝා ව දිජා
අයොමුඛා;
සඬ්ගම්ම බාදන්ති විජ්චන්දමානං, ජිව්හං විහජ්ජ විසාසං සලොහිතං.

111.

“තං දඬ්ඪිතාලං පරිහින්තගත්තං, නිජ්ජොපාඨයන්තා අනුච්චරන්ති
රක්ඛසා;
රතී හි තෙසං දුබ්බො පනීතරෙ, ඵතාදිසස්මිං නිරයෙ වසන්ති;
යෙ කෙචි ලොකෙ ඉධ පෙත්තිසාතිනො.

112.

“පුත්තො ව මාතරං භන්ත්වා, ඉතො ගන්ත්වා යමක්ඛයං;
භුසමාපජ්ජතෙ දුක්ඛං, අත්තකම්මඵලූපගො.

113.

“අමනුස්සා අතිබ්බලා, භන්තාරං ජනයන්තියා;
අයොමයෙහි වාලෙහි, පිළයන්ති පුනප්පුනං.

114.

“තමස්සවං සකා ගත්තා, රුධිරං අත්තසම්භවං;
තම්බලොභවිලීනංව, තත්තං පායෙන්ති මත්තිසං.

115.

“ජිගුච්ඡං කුණපං පුත්තිං, දුග්ගන්ධං ගුථකද්දමං;
පුබ්බලොහිතසඬ්ඝාසං, රහදමොගය්හ තිට්ඨති.

116.

“තමෙනං කිමයො තත්ථ, අතිකායා අයොමුඛා;
ජවිං හෙත්වාන බාදන්ති, සංගිද්ධා මංසලොහිතෙ.

117.

“සො ච තං නිරයං පත්තො, නිමුග්ගො සතපොරිසං;
පුත්තිකං කුණපං වාති, සමන්තා සතයොජනං.

118.

“චක්ඛුමාපි හි චක්ඛුහි, තෙන ගන්ධෙන ජියති;
එතාදිසං බ්‍රහ්මදත්ත, මාතුසො ලහතෙ දුබං.

119.

“බුරධාරමනුක්කම්ම, තික්ඛං දුරහිසම්භවං;
පතන්ති ගබ්භපාතියො, දුග්ගං වෙතරණිං නදිං.

120.

“අයොමයා සිම්බලියො, සොළසඬ්භුලකණ්ටකා;
උභතො අහිලම්බන්ති, දුග්ගං වෙතරණිං නදිං.

121.

“තෙ අවිචින්නො තිට්ඨන්ති, අග්ගික්ඛන්ධාව ආරකා;
ආදිත්තා ජාතවෙදෙන, උද්ධං යොජනමුග්ගතා.

122.

“එතෙ චජන්ති නිරයෙ, තත්තෙ තිබ්බකණ්ටකෙ;
නාරියො ච අතිවාරා, නරා ච පරදාරගු.

123.

“තෙ පතන්ති අධොක්ඛන්ධා, විචන්තා විහතා පුපු;
සයන්ති විනිවිද්ධඬ්භා, දීසං ජග්ගන්ති සබ්බදා.

124.

“තතො රත්තා විචසානෙ, මහතිං පබ්බතූපමං;
ලොහකුම්භිං පචජ්ජන්ති, තත්තං අග්ගිසමුදකං.

125.

“එවං දිවා ච රත්තො ච, දුස්සීලා මොහපාරුතා;
අනුභොන්ති සකං කම්මං, පුබ්බෙ දුක්කට්ඨත්තනො.

126.

“යා ච හරියා ධනක්කීතා, සාමිකං අතිමඤ්ඤති;
සස්සුං වා සසුරං වාපි, ඡෙට්ඨං වාපි නනන්දරං.

127.

“තස්සා වඬ්ඤනෙ ජීවිහග්ගං, නිබ්බහන්ති සබන්ධනං;

ස ඛ්‍යාමමත්තං කිමිනං, ජීවිහං පස්සති අත්තනි;
විඤ්ඤාපෙත්‍වං න සක්කොති, තාපනෙ පෙව්ව පව්වති.

128.

“ඔරබ්භිකා සුකරිකා, මච්ඡිකා මිගබන්ධකා;
වොරා ගොසාතකා ලුද්දා, අවණ්ණෙ වණ්ණකාරකා.

129.

“සත්තීහි ලොභකුටෙහි, නෙත්තිංසෙහි උසුහි ව;
භඤ්ඤමානා ඛාරනදිං, පපතන්ති අවංසිරා.

130.

“සායං පාතො කුටකාරී, අයොකුටෙහි භඤ්ඤති;
තතො වන්තං දුරත්තානං, පරෙසං භුඤ්ජරෙ සදා.

131.

“ධම්මා භෙරණ්ඩකා ගිජ්ඣා, කාකොලා ව අයොමුඛා;
විජ්චන්දමානං බාදන්ති, නරං කිබ්බිසකාරකං.

132.

“යෙ මිගෙන මිගං හන්ති, පක්ඛිං වා පන පක්ඛිනා;
අසන්තො රජසා ඡන්තා, ගන්තා තෙ නිරයුස්සද්”න්ති.

තත්ථ ධම්මො පටොති දසකුසලකම්මපට්ඨම්මො ඛෙමො අප්පට්ඨයො සුගතිමග්ගො. විසමජීවිනොති අධම්මෙන කප්පිතජීවිකා. නිරයෙ තෙති තෙ එතෙසං නිබ්බත්තනිරයෙ කටෙමි. සුඤ්ඤානි මෙති මහාසත්තො රඤ්ඤා පිතුසාතකානං නිබ්බත්තනිරයං පුච්ඡිතොපි පට්ඨං තං අදස්සෙත්වා අට්ඨ මහානිරයෙ සොළස ව උස්සද්නිරයෙ දස්සෙත්‍වං එවමාහ. කිංකාරණා? පයමඤ්ඤි තස්මිං දස්සියමානෙ රාජා එලිතෙන හදයෙන තත්ථෙව මරෙය්‍ය, ඉමෙසු පන නිරයෙසු පව්වමානසත්තෙ දිස්වා දිට්ඨානුගතිකො හුත්වා “අහං විය අඤ්ඤෙපි බහු පාපකම්මිනො අත්ථි, අහං එතෙසං අන්තරෙ පව්විස්සාමි”ති සඤ්ජාතුපත්ථම්මො අරොගො භවිස්සතීති තෙ පන නිරයෙ දස්සෙත්තො මහාසත්තො පයමං ඉද්ධිබලෙන පට්ඨං ද්විධා කත්වා පච්ඡා දස්සෙසි.

තෙසං වචනත්ථො – නිරයපාලෙහි පජ්ජලිතානි නානාවුධානි ගහෙත්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡන්තා භීරං භීරං කතා නෙරයිකසත්තා පුනප්පුනං සඤ්ජීවන්ති එත්ථාති සඤ්ජීවො. නිරයපාලා පුනප්පුනං නදන්තා වග්ගන්තා පජ්ජලිතානි නානාවුධානි ගහෙත්වා ජලිතාය ලොභපට්ඨයං නෙරයිකෙ සත්තෙ අපරාපරං අනුබන්ධිත්වා පහරිත්වා ජලිතපට්ඨයං පතිතෙ ජලිතකාලසුත්තං පාතෙත්වා ජලිතඵරසුං ගහෙත්වා සයං උන්නදන්තා

මහත්තෙන අට්ඨස්සරෙන විරවන්තෙ අට්ඨංසෙ සොළසංසෙ කරොන්තා එත්ථ තච්ඡන්තිති කාළසුත්තො. මහත්තා ජලිතඅයපබ්බතා සාතෙන්ති එත්ථාති සඬ්ඝාතො. තත්ථ කිර සත්තෙ නවයොජනාය ජලිතාය අයපට්ඨියා යාව කට්තො පවෙසෙත්වා නිව්වලෙ කරොන්ති. අථ පුරත්ථිමතො ජලිතො අයපබ්බතො සමුට්ඨාය අසනි විය විරවන්තො ආගන්ත්වා තෙ සත්තෙ සංඝකරණියං තිලෙ පිසන්තො විය ගන්ත්වා පච්ඡිමදිසාය තිට්ඨති, පච්ඡිමදිසතො සමුට්ඨිතොපි තථෙව ගන්ත්වා පුරත්ථිමදිසාය තිට්ඨති. ද්වෙ පන එකතො සමාගන්ත්වා උච්ඡ්‍රයන්තෙ උච්ඡ්‍රඛණ්ඩානි විය පිළෙන්නි. එවං තත්ථ බහුනි වස්සසතසහස්සානි දුක්ඛං අනුභොන්ති.

ද්වෙ ච රොරුවාති ජාලරොරුවො, ධුමරොරුවො වාති ද්වෙ. තත්ථ ජාලරොරුවො කප්පෙන සංඝඨිතාහි රත්තලොභජාලාහි පුණ්ණො, ධුමරොරුවො ඛාරධුමෙන පුණ්ණො. තෙසු ජාලරොරුවෙ පච්චන්තානං නවහි වණ්ණමුඛෙහි ජාලා පවිසිත්වා සරීරං දහන්ති, ධුමරොරුවෙ පච්චන්තානං නවහි වණ්ණමුඛෙහි ඛාරධුමො පවිසිත්වා පිට්ඨං විය සරීරං සෙදෙති. උභයත්ථපි පච්චන්තා සත්තා මහාවිරවං විරවන්තිති ද්වෙපි “රොරුවා”ති වුත්තා. ජාලානං වා පච්චනසත්තානං වා තෙසං දුක්ඛස්ස වා වීචි අන්තරං නත්ථි එත්ථාති අවිච්චි, මහන්තො අවිච්චි මහාවිච්චි. තත්ථ හි පුරත්ථිමාදීහි හිත්තිහි ජාලා උට්ඨහිත්වා පච්ඡිමාදීසු පටිහඤ්ඤති, තා ච හිත්තියො විනිවිජ්ඣිත්වා පුරතො යොජනසතං ගණ්හාති. හෙට්ඨා උට්ඨිතා ජාලා උපරි පටිහඤ්ඤති, උපරි උට්ඨිතා හෙට්ඨා පටිහඤ්ඤති. එවං තාවෙත්ථ ජාලානං වීචි නාම නත්ථි. තස්ස පන අන්තො යොජනසතං යානං ඛීරවල්ලිපිට්ඨස්ස පූරිතනාළි විය සත්තෙහි නිරන්තරං පූරිතං චතුහි ඉරියාපථෙහි පච්චන්තානං සත්තානං පමාණං නත්ථි, න ච අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබාධෙත්ති, සකට්ඨානෙයෙව පච්චන්ති. එවමෙත්ථ සත්තානං වීචි නාම නත්ථි. යථා පන ජීවිහග්ගෙ ඡ මධුබිත්දුනි සත්තමස්ස තම්බලොභබිත්දුතො අනුදහනබලවතාය අබ්බොභාරිකානි භොන්ති, තථා තත්ථ අනුදහනබලවතාය සෙසා ඡ අකුසලවිපාකුපෙක්ඛා අබ්බොභාරිකා භොන්ති, දුක්ඛමෙව නිරන්තරං පඤ්ඤායති. එවමෙත්ථ දුක්ඛස්ස වීචි නාම නත්ථි. ස්වායං සහ හිත්තිහි වික්ඛම්භතො අට්ඨාරසාධිකනියොජනසතො, ආවට්ටතො පන චතුපණ්ණාසාධිකනවයොජනසතො, සහ උස්සදෙහි දස යොජනසහස්සානි. එවමස්ස මහත්තතා වෙදිතබ්බා.

නිව්වලෙ සත්තෙ තපතීති තාපනො. අතිවිය තාපෙතීති පතාපනො. තත්ථ තාපනස්මිං තාව සත්තෙ තාලක්ඛන්ධප්පමාණෙ ජලිතඅයසුලෙ නිසිදාපෙන්නි. තතො හෙට්ඨා පථවී ජලති, සුලානි ජලන්ති, සත්තා ජලන්ති. එවං සො නිරයො නිව්වලෙ සත්තෙ තපති. ඉතරස්මිං පන නිබ්බත්තසත්තෙ ජලන්තෙහි ආවුධෙහි පහරිත්වා ජලිතං අයපබ්බතං ආරොපෙන්නි. තෙසං පබ්බතමත්ථකෙ ධීතකාලෙ කම්මපච්චයො වාතො පහරති. තෙ තත්ථ සංඝදාතුං අසක්කොන්තා උද්ධංපාදා අධොසිරා පතන්ති. අථ හෙට්ඨා

අයපථවිතො ජලිතානි අයසුලානි උට්ඨන්ති. තෙ තානි මත්ථකෙනෙව පහරිත්වා තෙසු විනිවිද්ධසරීරා ජලන්තා පච්චන්ති. එවමෙස අනිවිය තාපෙතීති.

බොධිසත්තො පන එතෙ නිරයෙ දස්සෙන්තො පට්ඨං සඤ්ජීවං දස්සෙන්වා තත්ථ පච්චන්තෙ තෙරයිකසත්තෙ දිස්වා මහාජනස්ස මහාභයෙ උප්පන්නෙ තං අන්තරධාපෙත්වා පුන පට්ඨං ද්විධා කත්වා කාලසුත්තං දස්සෙසි, තත්ථපි පච්චමානෙ සත්තෙ දිස්වා මහාජනස්ස මහාභයෙ උප්පන්නෙ තම්පි අන්තරධාපෙසීති එවං පටිපාටියා දස්සෙසි. තතො රාජානං ආමන්තෙත්වා, “මහාරාජ, තයා ඉමෙසු අට්ඨසු මහානිරයෙසු පච්චමානෙ සත්තෙ දිස්වා අප්පමාදං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා පුන තෙසඤ්ඤෙව මහානිරයානං කිච්චං කට්ඨං. “ඉච්චෙන”තිආදිමාහ. තත්ථ අක්ඛාතානි මයා ච තුය්හං කථිතා, පොරුණකෙහි ච කථිතායෙව. ආකිණ්ණානි පරිපුණ්ණා. පච්චෙකා සොළසුස්සදානි එතෙසං නිරයානං එකෙකස්ස චතුසු ද්වාරෙසු එකෙකස්මිං වත්තාරො වත්තාරො කත්වා සොළස සොළස උස්සදනිරයානි සබ්බෙපි සතං අට්ඨවිසති ච උස්සදනිරයා අට්ඨ ච මහානිරයානි ඡත්තිංසනිරයසතං. කදරියතාපනානි සබ්බෙතෙ කදරියානං තාපනා. බලවදුක්ඛතාය සොරා. කම්මනිබ්බත්තානං අවචිතං අත්ථිතාය අවචිමන්තො. භයස්ස මහන්තතාය මහබ්භයා. දිට්ඨමත්තා වා සුතමත්තා වා ලොමානි හංසන්තීති ලොමහංසනරූපා ච. භීසනතාය හෙස්මා. භයජනනතාය පටිභයා. සුබාහාවෙන දුබා. චතුක්කණ්ණානි සබ්බෙපි චතුරස්සමඤ්ජුසසදිසා. විහත්තානි චතුද්වාරවසෙන විහත්තා. භාගසො මිතානි ද්වාරවිචිතං වසෙන කොට්ඨාසෙ යපෙන්වා මිතා. අයසා පටිකුප්ජිතානි සබ්බෙපි නවයොජනිකෙන අයකපාලෙන පටිච්ඡන්තා. පුටා තිට්ඨන්තීති සබ්බෙපි එත්තකං යානං අනුචරිත්වා තිට්ඨන්ති.

උද්ධංපාදා අවංසිරානි එවං තෙසු තෙසු නිරයෙසු සම්පරිවත්තිත්වා පුනස්පුනං පතමානෙ සන්ධායාහ. අනිවත්තාරොති ඵරුසවාචාහි අනික්කමිත්වා වත්තාරො. මහානිරයෙසු කිර යෙභුයොන ධම්මිකසමණුබ්බාග්මණෙසු කතාපරාධාව පච්චන්ති, තස්මා එවමාහ. තෙ භූතභූතොති තෙ ඉසීනං අනිවත්තාරො අත්තනො වුඩ්ඪියා හතත්තා භූතභූතො කොට්ඨාසකතා මච්ඡා විය පච්චන්ති. අසඬ්ඛෙයොති ගණතුං අසක්කුණෙයො. කිබ්බිසකාරිතොති දාරුණකම්මකාරිතො. නික්ඛමනෙසිතොති නිරයා නික්ඛමනං එසන්තාපි ගවෙසන්තාපි නික්ඛමනද්වාරං නාධිගච්ඡන්ති. පුරත්ථිමෙනාති යදා තං ද්වාරං අපාරුතං හොති, අථ තදහිමුඛා ධාවන්ති, තෙසං තත්ථ ඡවිආදීති ක්ඛායන්ති. ද්වාරසමීපං පත්තානඤ්ච තෙසං තං පිටියති, පච්ඡිමද්වාරං අපාරුතං විය බායති. එස නයො සබ්බත්ථ. න සාධුරූපෙති චුත්තජ්ජකාරං සජ්ජං විය සාධුරූපෙ ඉසයො න ආසීදෙ, න ඵරුසවචනෙන කායකම්මෙන වා

සට්ටෙන්තො උපගච්ඡෙය්‍යා. කිංකාරණා? සඤ්ඤනානං තපස්සිනං ආසාදිතත්තා අට්ඨසු මහානිරයෙසු මහාදුක්ඛස්ස අනුභවිතඛිඛත්තා.

ඉදානි යෙ රාජානො තථාරූපෙ ආසාදෙන්වා තං දුක්ඛං පත්තා, තෙ දස්සෙතුං “අනිකායො”තිආදිමාහ. තත්ථ අනිකායොති බලසම්පන්නො මහාකායො. මහිස්සාසොති මහාධනුග්ගහො. කෙකකාධිපොති කෙකකරට්ඨාධිපති. සහස්සබාහුති පඤ්චහි ධනුග්ගහසතෙහි බාහුසහස්සෙන ආරොපෙනඛිඛං ධනුං ආරොපනසමත්ථතාය සහස්සබාහු. විභවඛිගතොති විනාසං පත්තො. චත්ථුනි පන සරභඛිගජාතකෙ (ජා. 2.17.50 ආදයො) චිත්ථාරිතානි. උපහච්ච මනන්ති අත්තනො චිත්තං පදුසෙත්වා. මාතඛිගස්මිත්ති මාතඛිගපණ්ඩිතෙ. චත්ථු මාතඛිගජාතකෙ (ජා. 1.15.1 ආදයො) චණ්ණිතං. කණ්හදීපායනාසජ්ජාති කණ්හදීපායනං ආසජ්ජ. යමසාධනන්ති නිරයපාලකරඤ්ඤො ආණාපවත්තට්ඨානං. චත්ථු සට්පණ්ඩිතජාතකෙ (ජා. 1.10.165 ආදයො) චිත්ථාරිතං. ඉසිනාති කපිලනාපසෙන. පාවෙක්ඛිති පට්ටියො. චෙච්චොති චෙතියරාජා. භීතත්තොති පරිභීතත්තභාවො අන්තරහිතඉද්ධි. පත්තපරියායන්ති පරියායං මරණකාලං පත්වා. චත්ථු චෙතියජාතකෙ (ජා. 1.8.45 ආදයො) කථිතං.

තස්මා භීති යස්මා චිත්තවසිකො හුත්වා ඉසිසු අපරජ්ඣිත්වා අට්ඨසු මහානිරයෙසු පච්චති, තස්මා හි. ඡන්දාගමනන්ති ඡන්දාදිවතුඛිඛිධම්පි අගතිගමනං. පදුට්ඨොනාති කුද්ධෙන. ගන්තා සො නිරයං අධොති සො තෙන අධොගමනියෙන කම්මෙන අධොනිරයමෙව ගච්ඡති. පාළියං පන “නිරයුස්සද”න්ති ලිඛිතං, තස්ස උස්සදනිරයං ගච්ඡතීති අත්ථො. වුඩ්ඨෙති වයොවුඩ්ඨෙ ව ගුණවුඩ්ඨෙ ව. අනපච්චාති භවත්තරෙපි අපච්චං වා දායාදං වා න ලහන්තීති අත්ථො. තාලචත්ථුනි දිට්ඨධම්මෙපි ඡින්නමූලතාලො විය මහාවිනාසං පත්වා නිරයෙ නිඛිඛත්තන්ති. යො ව පඛිඛජිතං හන්තීති යො බාලජනො සමණං හනති. චිරරත්තායාති චිරං කාලං.

ඵචං මහාසත්තො ඉසිවිහෙය්‍යකානං පච්චනනිරයෙ දස්සෙත්වා උපරි අධම්මිකරාජුනං පච්චනනිරයෙ දස්සෙත්තො “යො වා”තිආදිමාහ. තත්ථ රට්ඨවිද්ධංසනොති ඡන්දාදිවසෙන ගන්ත්වා රට්ඨස්ස විද්ධංසනො. අච්චිසඬ්ඝපරෙතොති අච්චිසමුහපරික්ඛිත්තො. තෙජාහක්ඛස්සාති අග්ගිමෙව බාදන්තස්ස. ගන්තානීති තිගාවුතෙ සරීරෙ සඛිඛඛිගපච්චඬ්භානි. ලොමෙහි ව නබෙහි වානි ඵතෙහි සද්ධිං සඛිඛානි ඵකජාලානි හොන්ති. තුත්තට්ටිකොති ආනෙඤ්ජකාරණං කාරියමානො තුත්තෙහි විද්ධො නාගො යථා නදති.

ඵචං මහාසත්තො අධම්මිකරාජුනං පච්චනනිරයෙ දස්සෙත්වා ඉදානි පිතුසාතකාදීනං පච්චනනිරයෙ දස්සෙතුං “යො ලොභා”තිආදිමාහ. තත්ථ ලොභාති යසධනලොභෙන. දොසා වානි දුට්ඨචිත්තතාය වා. නිත්තවන්ති

ලොහකුම්භියං බහුනි වසසහස්සානි පක්කං නිහරිත්වා තිගාවුතමස්ස සරීරං නිත්තවං කත්වා ජලිතාය ලොහපථවියං පාතෙත්වා තිණ්හෙහි අයසුලෙහි කොට්ටෙන්වා වුණුවිවුණ්ණං කරොන්ති. අන්ධං කරිත්වාති, මහාරාජ, තං පිතුසාතකං නිරයපාලා ජලිතලොහපථවියං උත්තානං පාතෙත්වා ජලිතෙහි අයසුලෙහි අක්ඛිති හින්දිත්වා අන්ධං කරිත්වා මුඛෙ උණ්හං මුත්තකරිසං පක්ඛිපිත්වා පලාලපීයං විය නං පරිවත්තෙත්වා කප්පෙන සණ්ඨිතෙ බාලෙ ලොහඋදකෙ නිමුජ්ජාපෙත්ති. තත්තං පක්කුටීතමයොගුළඤ්ඤාති පුත පක්කුටීතං ගුථකලලඤ්ඤෙව ජලිතඅයොගුළඤ්ඤෙව බාදාපෙත්ති. සො පත තං ආහරියමානං දිස්වා මුඛං පිටෙති. අථස්ස දීඝෙ චිරතාපිතෙ ජලමානෙ එාලෙ ආදාය මුඛං වික්ඛම්භෙත්වා විවරිත්වා රජ්ජුබද්ධං අයබලිසං බිපිත්වා ජිව්හං නිහරිත්වා තස්මිං විවට්ටෙ මුඛෙ තං අයොගුළං සම්පවිසන්ති පක්ඛිපන්ති. රක්ඛසාති නිරයපාලා.

සාමා වාති, මහාරාජ, තස්ස පිතුසාතකස්ස ජිව්හං බලිසෙන නික්කඩ්ඪිත්වා අයසඩ්ඪකුහි පථවියං නිහතං ජිව්හං සාමා සොණා සබලවණ්ණා සුනඛා ව ලොහතුණ්ඩා ගිජ්ඣා ව කාකොලසඩ්ඪා ව අඤ්ඤෙව නානප්පකාරා සකුණා සමාගන්ත්වා ආවුටෙහි ඡින්දන්තා විය විහජ්ජ කාකපදාකාරෙන කොට්ඨාසෙ කත්වා විජ්ජන්දමානං සලොහිතං විසාසං බාදන්තා විය සත්තෙ භක්ඛයන්තීති අත්ථො. තං දඩ්ඪතාලන්ති තං පිතුසාතකං ඣායමානතාලං විය ජලිතසරීරං. පරිහින්තගත්තන්ති තත්ථ තත්ථ පරිහින්තගත්තං. නිජ්ජොපාඨයන්තාති ජලිතෙහි අයමුග්ගරෙහි පහරන්තා. රතී හි තෙසන්ති තෙසං නිරයපාලානං සා රතී කිලා හොති. දුබ්බො පනීතරෙති ඉතරෙ පත තෙරයිකසත්තා දුක්ඛිතා හොන්ති. පෙත්තිසාතිනොති පිතුසාතකා. ඉති ඉමං පිතුසාතකානං පච්චනනිරයං දිස්වා රාජා හීතතසිතො අහොසි.

අථ නං මහාසත්තො සමස්සාසෙත්වා මාතුසාතකානං පච්චනනිරයං දස්සෙසි. යමක්ඛයන්ති යමනිවෙසනං, නිරයන්ති අත්ථො. අත්තකම්මඵලපගොති අත්තතො කම්මඵලෙන උපගතො. අමනුස්සාති නිරයපාලා. හන්තාරං ජනයන්තියාති මාතුසාතකං. වාලෙහීති අයමකවිවාලෙහි වෙයෙත්වා අයයන්තෙන පිළයන්ති. තන්ති තං මාතුසාතකං. පායෙන්තීති තස්ස පිළියමානස්ස රුහිරං ගලිත්වා අයකපල්ලං පුරෙති. අථ නං යන්තතො නිහරන්ති, තාවදෙවස්ස සරීරං පාකතිකං හොති. තං පථවියං උත්තානං නිපජ්ජාපෙත්වා විලිනං තම්බලොහං විය පක්කුටීතං ලොහිතං පායෙන්ති. ඔගය්හ තිට්ඨතීති තං බහුනි වස්සසහස්සානි අයයන්තෙහි පිළෙත්වා ජෙගුවිජ්ජෙ දුග්ගන්ධෙ පටිකුලෙ මහන්තෙ ගුථකලලආවාටෙ බිපන්ති, සො තං රහදං ඔගය්හ ඔගාහිත්වා තිට්ඨති. අතිකායාති එකදොණිකනාවජ්ජමාණසරීරා. අයොමුබාති අයසුවිමුඛා. ජවිං හෙත්වානාති ජවිමාදිං කත්වා යාව අට්ඨිමපි හෙත්වා අට්ඨිමඤ්ජමපි බාදන්ති. සංගිද්ධාති ගධිතා මුවිජ්ජතා. න කෙවලඤ්ඤෙව බාදන්තෙව, අධොමග්ගාදීහි පත

පවිසිත්වා මුඛාදීහි නික්බමන්ති, වාමපස්සාදීහි පවිසිත්වා දක්ඛිණපස්සාදීහි නික්බමන්ති, සකලමිපි සරීරං ඡිද්දාවඡිද්දං කරොන්ති, සො තත්ථ අතිදුක්ඛපරෙතො විරවන්තො පව්වති. සො වාති සො මාතුසාතකො ච තං සතපොරිසං නිරයං පත්තො සසීසකො නිමුග්ගොව හොති, තඤ්ච කුණපං සමන්තා යොජනසතං පුත්තිකං හුත්වා වායති. මාතුසොති මාතුසාතකො.

එවං මහාසත්තො මාතුසාතකානං පව්වනනිරයං දස්සෙත්වා පුන ගබ්භපාතකානං පව්වනනිරයං දස්සෙත්තො ගාථමාහ. බුරුධාරමනුක්කම්මාති බුරුධාරනිරයං අතික්කම්මිත්වා. තත්ථ කිර නිරයපාලා මහත්තමහත්තෙ බුරෙ උපරි ධාරෙ කත්වා සන්ථරන්ති, තතො යාහි ගබ්භපාතනබරහෙසජ්ජාති පිටිත්වා ගබ්භා පාතිතා, තා ගබ්භපාතිනියො ඉත්ථියො ජලිතෙහි ආවුධෙහි පොථෙත්තා අනුබන්ධන්ති, තා තිබ්ණබුරුධාරාසු බණ්ඩාබණ්ඩිකා හුත්වා පුනප්පුනං උට්ඨාය තං දුරහිසම්භවං බුරුධාරනිරයං අක්කමන්තියො අතික්කම්මිත්වා නිරයපාලෙහි අනුබද්ධා දුග්ගං දුරතික්කමං විසමං චෙතරණිං නදිං පතන්ති. තත්ථ කම්මකාරණං නිමිජාතකෙ (ජා. 2.22.421 ආදයො) ආවි භවිස්සති.

එවං ගබ්භපාතිනීනං නිරයං දස්සෙත්වා මහාසත්තො යත්ථ පරදාරිකා ච අතිවාරිනියො ච පතන්තා පව්වන්ති, තං කණ්ටකසිම්බලිනිරයං දස්සෙත්තො “අයොමයා”තිආදිමාහ. තත්ථ උභතො අහිලම්බන්තීති චෙතරණියා උභොසු තීරෙසු තාසං සිම්බලිනං සාබා ඔලම්බන්ති. තෙ අවිචිමන්තොති තෙ පජ්ජලිතසරීරා සත්තා අවිචිමන්තො හුත්වා තිට්ඨන්ති. යොජනන්ති තිගාචුතං තෙසං සරීරං, තතො උට්ඨිතජාලාය පන සද්ධිං යොජනඋබ්බෙධා හොන්ති. එතෙ වජන්තීති තෙ පරදාරිකා සත්තා නානාවිධෙහි ආවුධෙහි කොට්ටියමානා එතෙ සිම්බලිනිරයෙ අහිරුහන්ති. තෙ පතන්තීති තෙ බහුනි වස්සසහස්සානි රුක්ඛවිටපෙසු ලග්ගා කුමාරිත්වා පුන නිරයපාලෙහි ආවුධෙහි විහතා විවත්තා හුත්වා පරිවත්තිත්වා අධොසීසකා පතන්ති. පුටුති බහු. විනිවිද්ධඬිගාති තෙසං තතො පතනකාලෙ හෙට්ඨා අයපථවිතො සුලානි උට්ඨතිත්වා තෙසං මත්ථකං පටිච්ඡන්ති, තානි තෙසං අධොමග්ගෙන නික්බමන්ති, තෙ එවං සුලෙසු විද්ධසරීරා විරරත්තා සයන්ති. දීඝන්ති සුපිනෙපි නිද්දං අලහන්තා දීඝරත්තං ජග්ගන්තීති අත්ථො. රත්තා විවසානෙති රත්තීනං අව්වයෙන, විරකාලාතික්කමෙනාති අත්ථො. පවජ්ජන්තීති සට්ඨියොජනිකං ජලිතං ලොහකුම්භිං කප්පෙන සණ්ඨිතං ජලිතතම්බලොහරසපුණ්ණං ලොහකුම්භිං නිරයපාලෙහි බිත්තා පව්වන්ති. දුස්සිලාති පරදාරිකා.

එවං මහාසත්තො පරදාරිකඅතිවාරිකානං පව්වනසිම්බලිනිරයං දස්සෙත්වා ඉතො පරං සාමිකචත්තසස්සසසුරවත්තාදීනි අපුරන්තීනං පව්වනට්ඨානං පකාසෙත්තො “යා වා”තිආදිමාහ. තත්ථ අතිමඤ්ඤතීති භිසජාතකෙ (ජා. 1.14.78 ආදයො) චුත්තං සාමිකචත්තං අකරොන්ති

අතික්කමිත්වා මඤ්ඤති. ජෙට්ඨං වාති සාමිකස්ස ජෙට්ඨභාතරං. නනන්දරත්ති සාමිකස්ස භගිනිං. එතෙසමිපි හි අඤ්ඤතරස්ස භත්ථපාදපිට්ඨිපරිකම්මන්භාපනභොජනාදිහෙදං වත්තං අපුරන්ති තෙසු හිරොත්තජ්ජං අනුපට්ඨපෙත්ති තෙ අතිමඤ්ඤති නාම, සාපි නිරයෙ නිබ්බත්ති. වඩිකොනාති තස්සා සාමිකවත්තාදීනං අපරිපූරිකාය සාමිකාදයො අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තාය ලොභපට්ඨියං නිපජ්ජාපෙත්වා අයසඬකුනා මුඛං විවරිත්වා බලියෙන ජිවිහග්ගං නිබ්බහන්ති, රජ්ජුබන්ධනෙන සබන්ධනං කඬ්ඨන්ති. කිමිනන්ති කිමිහරිතං. ඉදං චුත්තං හොති – මහාරාජ, සො නෙරයිකසත්තො එවං නික්කඬ්ඨිතං අත්තනො ඛ්‍යාමෙන ඛ්‍යාමමත්තං ජිවිහං ආවුධෙහි කොට්ඨිතකොට්ඨිතට්ඨානෙ සඤ්ජාතෙහි මහාදොණ්ණිජපමාණෙහි කිමිහි හරිතං පස්සති. විඤ්ඤාපෙතුං න සක්කොතිති නිරයපාලෙ යාවිතුකාමොපි කිඤ්චි වත්තුං න සක්කොති. තාපනෙති එවං සා තත්ථ බහුනි වස්සසහස්සානි පච්චිත්වා පුන තාපනමහානිරයෙ පච්චති.

එවං මහාසත්තො සාමිකවත්තසස්සුසපුරවත්තාදීනි අපුරන්තිනං පච්චනනිරයං දස්සෙත්වා ඉදානි සුකරිකාදීනං පච්චනනිරයෙ දස්සෙත්තො “ඔරබ්භිකා”තිආදිමාහ. තත්ථ අවණ්ණෙ වණ්ණකාරකාති පෙසුඤ්ඤකාරකා. බාරනදීන්ති එතෙ ඔරබ්භිකාදයො එතෙහි සත්තිආදීහි භඤ්ඤමානා වෙතරණිං නදිං පතන්තිති අත්ථො. සෙසානි ඔරබ්භිකාදීනං පච්චනට්ඨානානි නිමිජාතකෙ ආවි භවිස්සන්ති. කුටකාරීති කුටචිනිච්ඡයස්ස වෙව තුලාකූටාදීනඤ්ච කාරකෙ සන්ධායෙනං චුත්තං. තත්ථ කුටචිනිච්ඡයකුට්ඨකාරකකුටඅග්ගාපනිකානං පච්චනනිරයා නිමිජාතකෙ ආවි භවිස්සන්ති. වත්තන්ති වමිතකං. දුරත්තානන්ති දුග්ගතත්තභාවානං. ඉදං චුත්තං හොති – මහාරාජ, තෙ දුරත්තභාවා සත්තා අයකුටෙහි මත්ථකෙ හිජ්ජමානෙ වමන්ති, තතො තං වත්තං ජලිතඅයකපල්ලෙහි තෙසු එකච්චානං මුඛෙ බිපන්ති, ඉති තෙ පරෙසං වත්තං භුඤ්ජන්ති නාම. හෙරණ්ඩකාති සිඬගාලා. විජ්ජන්දමානන්ති අධොමුඛං නිපජ්ජාපිතං නික්කඬ්ඨිතජිවිහං ඉතො විතො ව විජ්ජන්දමානං. මිගෙනාති ඔකචාරකමිගෙන. පක්ඛිනාති තථාරූපෙනෙව. ගන්තා තෙති ගන්තාරො තෙ. නිරසුස්සදන්ති උස්සදනිරයං. පාළියං පන “නිරයං අධො”ති ලිඛිතං. අයං පන නිරයො නිමිජාතකෙ ආවි භවිස්සතිති.

ඉති මහාසත්තො එත්තකෙ නිරයෙ දස්සෙත්වා ඉදානි දෙවලොකචිවරණං කත්වා රඤ්ඤො දෙවලොකෙ දස්සෙත්තො ආහ –

133.

“සත්තො ව උද්ධං ගච්ඡන්ති, සුචිණ්ණෙනිධ කම්මුනා;
සුචිණ්ණස්ස ඵලං පස්ස, සඉන්දා දෙවා සබ්බමකා.

134.

“තං තං බුමි මහාරාජ, ධම්මං රට්ඨපතී වර;
තථා රාජ වරාහි ධම්මං, යථා තං සුචිණ්ණං නානුතප්පෙය්‍ය
පච්ඡා”ති.

තත්ථ සන්තොති කායාදීහි උපසන්තා. උද්ධන්ති දෙවලොකං. සඉන්ද්‍රාති
තත්ථ තත්ථ ඉන්ද්‍රෙහි සද්ධිං. මහාසත්තො හිස්ස වාතුමහාරාජාදිකෙ දෙවෙ
දස්සෙන්නො, “මහාරාජ, වාතුමහාරාජිකෙ දෙවෙ පස්ස, චත්තාරො
මහාරාජාතො පස්ස, තාවතිංසෙ පස්ස, සක්කං පස්සා”ති එවං සබ්බෙහි
සඉන්ද්‍රකෙ සබ්බමකෙ ව දෙවෙ දස්සෙන්නො “ඉදම්පි සුචිණ්ණස්ස ඵලං
ඉදම්පි ඵල”න්ති දස්සෙහි. තං තං බුමිති තස්මා තං භණාමි. ධම්මන්ති ඉතො
පට්ඨාය පාණාතිපාතාදීනි පඤ්ච වෙරානි පහාය දානාදීනි පුඤ්ඤානි
කරොහිති. යථා තං සුචිණ්ණං නානුතප්පෙය්‍යාති යථා තං
දානාදිපුඤ්ඤකම්මං සුචිණ්ණං පිතුසාතකම්මපච්චයං විජ්ජපිසාරං
පට්චිජාදෙතුං සමත්ථතාය තං නානුතප්පෙය්‍ය, තථා තං සුචිණ්ණං වර, බහුං
පුඤ්ඤං කරොහිති අත්ථො.

සො මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා තතො පට්ඨාය අස්සාසං පටිලභි.
බොධිසත්තො පන කිඤ්චි කාලං තත්ථ වසිත්වා අත්තතො
වසනට්ඨානඤ්ඤෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව,
පුබ්බෙපෙස මයා අස්සාසිතොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙහි “තදා
රාජා අජාතසත්තු අහොසි, ඉසිගණො බුද්ධපරිසා, සංකිච්චපණ්ඩිතො පන
අභමෙව අහොසි”න්ති.

සංකිච්චජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ජාතකුද්දානං —

අථ සට්ඨිතිපාතමහි, සුණාථ මම භාසිතං;
ජාතකසච්ඡයතො පවරො, සොණකඅරින්දමසච්ඡයතො;
තථා චුත්තරපෙසභකිච්චවරොති.

සට්ඨිතිපාතවණ්ණනා තිට්ඨිතා.

20. සත්තතිනිපාතො

[531] 1. කුසජාතකවණ්ණනා

ඉදං තෙ රට්ඨන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. එකො කිර සාවත්ථීවාසී කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දත්ථා පබ්බජිතො එකදිවසං සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬිකතඉත්ථීං දිස්වා සුභනිමිත්තග්ගාභවසෙන ඔලොකෙත්වා කිලෙසාභිභූතො අනභිරතො විභාසී දීපකෙසනාබො කිලිට්ඨවීවරො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධම්මීසන්ථතගත්තො. යථා හි දෙවලොකා වචනධම්මානං දෙවපුත්තානං පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, මාලා මිලායන්ති, වත්ථානි කිලිස්සන්ති, සරීරෙ දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමති, උභොහි කච්ඡෙහි සෙදා මුච්චන්ති, දෙවො දෙවාසනෙ නාභිරමති, එවමෙව සාසනා වචනධම්මානං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුනං පඤ්ච පුබ්බනිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, සද්ධාපුප්ඵානි මිලායන්ති, සීලවත්ථානි කිලිස්සන්ති, සරීරෙ මඬිකුතාය වෙව අයසවසෙන ච දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමති, කිලෙසසෙදා මුච්චන්ති, අරඤ්ඤරුක්ඛමුලසුඤ්ඤාගාරෙසු නාභිරමන්ති. තස්සපි තානි පඤ්ඤායංසු. අථ නං භික්ඛු සත්ථු සත්තිකං නෙත්වා “අයං, භන්තෙ, උක්කණ්ඨිතො”ති දස්සෙසු. සත්ථා “සච්චං කිර ත්චං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිතොසී”ති තං පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “මා, භික්ඛු, කිලෙසවසිකො භොහි, මාතුගාමො නාමෙස පාපො, තස්මිං පටිබද්ධවිත්තතං විනොදෙහි, සාසනෙ අභිරම, මාතුගාමෙ පටිබද්ධවිත්තතාය හි තෙජවන්තොපි පොරාණකපණ්ඩිතා නිත්තෙජා භුත්වා අනායබ්බසනං පාපුණ්ණ”ති වත්ථා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ මල්ලරට්ඨෙ කුසාවතීරාජධානියං ඔක්කාකො නාම රාජා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්ස සොළසන්තං ඉත්ථීසභස්සානං ජෙට්ඨිකා සීලවතී නාම අග්ගමහෙසී අභොසි, සා නෙව පුත්තං, න ධීතරං ලභී. අථස්ස නාගරා වෙව රට්ඨවාසිනො ච රාජනිවෙසනද්වාරෙ සන්තිපතිත්වා “රට්ඨං නස්සිස්සති, රට්ඨං නස්සිස්සති”ති උපක්කොසංසු. රාජා සීහපඤ්ජරං උග්ගාටෙත්වා “මයි රජ්ජං කාරෙන්නෙ අධම්මකාරො නාම නත්ථී, කස්මා උපක්කොසථා”ති පුච්ඡී. “සච්චං, දෙව, අධම්මකාරො නාම නත්ථී, අපිච වංසානුරක්ඛකො පන වො පුත්තො නත්ථී, අඤ්ඤො රජ්ජං ගහෙත්වා රට්ඨං නාසෙස්සති, තස්මා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙතුං සමත්ථං පුත්තං පත්ථෙථා”ති. “පුත්තං පත්ථෙන්නො කිං කරොමී”ති? “පයමං තාව එකං සත්තාහං චුල්ලනාටකං ධම්මනාටකං කත්වා විස්සජ්ජෙථ, සචෙ සා පුත්තං ලභිස්සති, සාධු, නො වෙ, අථ මජ්ඣිමනාටකං විස්සජ්ජෙථ, තතො ජෙට්ඨනාටකං, අවස්සං එත්තකාසු ඉත්ථීසු එකා පුඤ්ඤවතී පුත්තං ලභිස්සති”ති. රාජා තෙසං වචනෙන තථා කත්වා සත්ත දිවසෙ යථාසුඛං අභිරමිත්වා ආගතාගතං පුච්ඡී – “කච්චි වො පුත්තො ලද්ධො”ති? සබ්බා “න ලභාම, දෙවා”ති ආහංසු. රාජා “න මෙ පුත්තො

උප්පජ්ජිස්සති”ති අනත්තමනො අහොසි. නාගරා පුන තථෙව උපක්කොසිංසු. රාජා “කිං උපක්කොසං, මයා තුම්භාකං වචනෙන නාටකානි විස්සට්ඨානි, එකාපි පුත්තං න ලහති, ඉදානි කිං කරොමා”ති ආහ. “දෙව, එතා දුස්සීලා භවිස්සන්ති නිප්පුඤ්ඤා, නත්ථි එතාසං පුත්තලාභාය පුඤ්ඤං, තුම්භෙ එතාසු පුත්තං අලහන්තිසුපි මා අප්පොස්සුක්කතං ආපජ්ජං, අග්ගමහෙසී වො සීලවතී දෙවී සීලසම්පන්නා, තං විස්සජ්ජෙට්ඨං, තස්සා පුත්තො උප්පජ්ජිස්සති”ති.

සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “ඉතො කිර සත්තමෙ දිවසෙ රාජා සීලවතීං දෙවිං ධම්මනාටකං කත්වා විස්සජ්ජෙස්සති, පුරිසා සන්නිපත්තං”ති හෙරිං වරාපෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ දෙවිං අලඬිකාරාපෙත්වා රාජනිවෙසනා ඔතාරෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. තස්සා සීලතෙජෙන සක්කස්ස භවනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො “කිං නු ඛො”ති ආවජ්ජෙත්තො දෙවියා පුත්තපත්ථනභාවං ඤත්වා “එතිස්සා මයා පුත්තං දාතුං වට්ටති, අත්ථි නු ඛො දෙවලොකෙ එතිස්සා අනුච්ඡවිකො පුත්තො”ති උපධාරෙත්තො ඛොධිසත්තං අද්දස. සො කිර තදා තාවතිංසභවනෙ ආයුං ඛෙපෙත්වා උපරිදෙවලොකෙ නිබ්බන්තිතුකාමො අහොසි. සක්කො තස්ස විමානද්වාරං ගන්ත්වා තං පක්කොසිත්වා, “මාරිස, තයා මනුස්සලොකං ගන්ත්වා ඔක්කාකරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං ගණ්හිතුං වට්ටති”ති සම්පට්ඨිජාපෙත්වා අපරම්පි දෙවපුත්තං “ත්වම්පි එතිස්සා එව පුත්තො භවිස්සසී”ති වත්වා “මා ඛො පනස්සා කොචි සීලං හින්දතු”ති මහල්ලකබ්‍රාහ්මණවෙසෙන රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං අගමාසි.

මහාජනොපි න්භාතො අලඬිකතො “අහං දෙවිං ගණ්හිස්සාමි, අහං දෙවිං ගණ්හිස්සාමි”ති රාජද්වාරෙ සන්නිපතිත්වා සක්කඤ්ච දිස්වා “ත්වං කස්මා ආගතොසී”ති පරිභාසමකාසි. සක්කො “කිං මං තුම්භෙ ගරහං, සවෙපි මෙ සරීරං ජිණ්ණං, රාගො පන න ජීරති, සවෙ සීලවතීං ලභිස්සාමි, ආදාය නං ගම්ස්සාමිති ආගතොමිහි”ති වත්වා අත්තනො ආනුභාවෙන සබ්බෙසං පුරතොව අට්ඨාසි. අඤ්ඤො කොචි තස්ස තෙජෙන පුරතො භවිතුං නාසක්ඛි. සො තං සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතං නිවෙසනා නික්ඛමන්තිඤ්ඤෙව භත්ථෙ ගහෙත්වා පක්කාමි. අථ නං තත්ථ තත්ථ ධීතා ගරහිංසු “පස්සං, හො, මහල්ලකබ්‍රාහ්මණො එවං උත්තමරූපධරං දෙවිං ආදාය ගච්ඡති, අත්තනො යුත්තං න ජානාති”ති. දෙවීපි “මහල්ලකො මං ගහෙත්වා ගච්ඡති”ති න අට්ඨියති න හරායති. රාජාපි වාතපානෙ යත්වා “කො නු ඛො දෙවිං ගහෙත්වා ගච්ඡති”ති ඔලොකෙත්තො තං දිස්වා අනත්තමනො අහොසි.

සක්කො තං ආදාය නගරද්වාරතො නික්ඛමිත්වා ද්වාරසම්පෙ එකං සරං මාපෙසි විවට්ඨ්වාරං පඤ්ඤත්තකට්ඨත්ථරිකං. අථ නං සා “ඉදං තෙ නිවෙසන”න්ති පුච්ඡි. සො “ආම, හද්දෙ, පුබ්බෙ පනාහං එකො, ඉදානිමිහා

මයං ද්වෙ ජනා, අහං භික්ඛාය වරිත්වා තණ්ඩුලාදීනි ආහරිස්සාමි, ත්වං ඉමිස්සා කට්ඨත්ථරිකාය නිපජ්ජාහි”ති වත්වා තං මුදුනා හත්ථෙන පරාමසන්තො දිබ්බසම්ඵස්සං ඵරාපෙත්වා තත්ථ නිපජ්ජාපෙසි. සා දිබ්බසම්ඵස්සඵරණෙන සඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි. අථ නං අත්තනො ආනුභාවෙන තාවතිංසහවනං නෙත්වා අලඬකතවිමානෙ දිබ්බසයනෙ නිපජ්ජාපෙසි. සා සත්තමෙ දිවසෙ පබුජ්ඣිත්වා තං සම්පත්තිං දිස්වා “න සො බ්‍රාහ්මණො මනුස්සො, සක්කො භවිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. සක්කොපි තස්මිං සමයෙ පාරිච්ඡත්තකමුලෙ දිබ්බනාටකපරිවුතො නිසින්නො අහොසි. සා සයනා උට්ඨාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ නං සක්කො “වරං තෙ, දෙවි, දදාමි, ගණ්භාහි”ති ආහ. “තෙන හි, දෙව, එකං පුත්තං මෙ දෙහි”ති. “දෙවි, තිට්ඨතු එකො පුත්තො, අහං තෙ ද්වෙ පුත්තෙ දස්සාමි. තෙසු පන එකො පඤ්ඤවා භවිස්සති විරූපවා, එකො රූපවා න පඤ්ඤවා. තෙසු කතරං පඨමං ඉච්ඡසි”ති? “පඤ්ඤවත්තං, දෙවා”ති. සො “සාධු”ති වත්වා තස්සා කුසතිණං දිබ්බවත්ථං දිබ්බවත්තදානං පාරිච්ඡත්තකපුජ්ඵං කොකනුදඤ්ච නාම වීණං දත්වා තං ආදාය රඤ්ඤො සයනසරං පවිසිත්වා රඤ්ඤො සද්ධිං එකසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අඬගුට්ඨකෙන තස්සා නාහිං පරාමසි. තස්මිං ඛණෙ බොධිසත්තො තස්සා කුච්ඡිමහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. සක්කොපි සකට්ඨානමෙව ගතො. පණ්ඩිතා දෙවි ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ජාති.

අථ නං පබුද්ධො රාජා දිස්වා, “දෙවි, කෙන නීතාසි”ති පුච්ඡි. “සක්කෙන, දෙවා”ති. “අහං පච්චික්ඛතො එකං මහල්ලකබ්‍රාහ්මණං තං ආදාය ගච්ඡන්තං අද්දසං, කස්මා මං වඤ්චෙසි”ති? “සද්දහථ, දෙව, සක්කො මං ගහෙත්වා දෙවලොකං නෙසි”ති. “න සද්දහාමි, දෙවි”ති. අථස්ස සා සක්කදත්තියං කුසතිණං දස්සෙත්වා “සද්දහථා”ති ආහ. රාජා “කුසතිණං නාම යතො කුතොවි ලබ්භති”ති න සද්දහි. අථස්ස සා දිබ්බවත්ථාදීනි දස්සෙසි. රාජා තානි දිස්වා සද්දහිත්වා, “හද්දෙ, සක්කො තාව තං නෙතු, පුත්තො පන තෙ ලද්ධො”ති පුච්ඡි. “ලද්ධො මහාරාජ, ගබ්භො මෙ පතිට්ඨිතො”ති. සො තුට්ඨො තස්සා ගබ්භපරිහාරං අදාසි. සා දසමාසච්චයෙන පුත්තං විජායි, තස්ස අඤ්ඤං නාමං අකත්වා කුසතිණනාමමෙව අකංසු. කුසකුමාරස්ස පදසා ගමනකාලෙ ඉතරො දෙවපුත්තො තස්සා කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා දසමාසෙ පරිපුණ්ණෙ පුත්තං විජායි, තස්ස “ජයම්පති”ති නාමං කරිංසු. තෙ මහත්තෙන යසෙන වඩිසිංසු. බොධිසත්තො පඤ්ඤවා ආවරියස්ස සන්තිකෙ කිඤ්චි සිජ්ජං අනුග්ගහෙත්වා අත්තනොව පඤ්ඤාය සබ්බසිජ්ජෙසු නිජ්ජත්තිං පාපුණි.

අථස්ස සොළසවස්සකාලෙ රාජා රජ්ජං දාතුකාමො දෙවිං ආමන්තෙත්වා “හද්දෙ, පුත්තස්ස තෙ රජ්ජං දත්වා නාටකානි උපට්ඨපෙස්සාම, මයං ජීවත්තායෙව නං රජ්ජෙ පතිට්ඨිතං පස්සිස්සාම, සකලජම්බුද්ධිපෙ බො පන යස්ස රඤ්ඤො ධිතරං ඉච්ඡති, තමස්ස ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිං කරිස්සාම,

චිත්තමස්ස ජානාහි, කතරං රාජධිතරං රොවෙසී”ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා “කුමාරස්ස ඉමං පවත්තිං ආරොවෙත්වා චිත්තං ජානාහි”ති එකං පරිවාරිකං පෙසෙසි. සා ගන්ත්වා තස්ස නං පවත්තිං ආරොවෙසි. තං සුත්වා මහාසත්තො චිත්තෙසි – “අහං න රූපවා, රූපසම්පන්නා රාජධිතා ආනිතාපි මං දිස්වා ‘කිං මෙ ඉමිනා විරූපෙනා’ති පලායිස්සති ඉති නො ලජ්ජිතබ්බකං භවිස්සති, කිං මෙ සරාවාසෙන, ධරමානෙ මාතාපිතරො උපට්ඨතිත්වා තෙසං අවිචයෙන නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. සො “මය්හං නෙව රජ්ජෙනත්ථො, න නාටකෙහි, අහං මාතාපිතුනං අවිචයෙන පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. සා ගන්ත්වා තස්ස කථං දෙවියා ආරොවෙසි, දෙවීපි රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා අනත්තමනො හුත්වා පුත කතිපාභවිචයෙන සාසනං පෙසෙසි. සොපි පටිබාහතියෙව. එවං යාවතතියං පටිබාහිත්වා චතුත්ථවාරෙ චිත්තෙසි – “මාතාපිතුහි සද්ධිං එකන්තෙන පටිපක්ඛභාවො නාම න යුත්තො, එකං උපායං කරිස්සාමි”ති.

සො කම්මාරජෙට්ඨකං පක්කොසාපෙත්වා බහුං සුවණ්ණං දත්වා “එකං ඉත්ථීරූපකං කරොහි”ති උයොජෙත්වා තස්මිං පක්කන්තෙ අඤ්ඤං සුවණ්ණං ගහෙත්වා සයම්පි ඉත්ථීරූපකං අකාසි. බොධිසත්තානඤ්ඤි අධිප්පායො නාම සම්ප්ඤ්ඤි. තං සුවණ්ණරූපකං ජීවිහාය අවණ්ණනීයසොහං අහොසි. අථ නං මහාසත්තො බොමං නිවාසාපෙත්වා සිරිගබ්භෙ යපාපෙසි. සො කම්මාරජෙට්ඨකෙන ආහතරූපකං දිස්වා තං ගරහිත්වා “ගච්ඡ අම්භාකං සිරිගබ්භෙ යපිතරූපකං ආහරා”ති ආහ. සො සිරිගබ්භං පට්ටියො තං දිස්වා “කුමාරෙන සද්ධිං අභිරමිතුං එකා දෙවච්ඡරා, ආගතා භවිස්සති”ති හත්ථං පසාරෙතුං අවිසහන්තො නික්ඛමිත්වා “දෙව, සිරිගබ්භෙ අය්‍යා එකිකාව ධීතා, උපගන්තුං න සක්කොමි”ති ආහ. “තාත, ගච්ඡ, සුවණ්ණරූපකං එතං, ආහරා”ති පුත පෙසිතො ආහරි. කුමාරො කම්මාරෙන කතං රූපකං සුවණ්ණගබ්භෙ නික්ඛිපාපෙත්වා අත්තනා කතං අලඬිකාරාපෙත්වා රටෙ යපාපෙත්වා “එවරූපං ලහන්තො ගණ්භාමි”ති මාතු සත්තිකං පහිණි.

සා අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා, “තාතා, මය්හං පුත්තො මහාපුඤ්ඤො සක්කදත්තියො අනුච්ඡවිකං කුමාරිකං ලභිස්සති, තුම්භෙ එවරූපං ලහන්තා ගණ්භිස්සථ, ඉමං රූපකං පටිච්ඡන්තයානෙ යපෙත්වා සකලජම්බුදීපං වරන්තා යස්ස රඤ්ඤො එවරූපං ධිතරං පස්සථ, තස්සෙතං දත්වා ‘ඔක්කාකරාජා තුම්භෙහි සද්ධිං ආවාහං කරිස්සති’ති දිවසං වචන්ථපෙත්වා ආගච්ඡථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති තං ආදාය මහන්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛමිත්වා විවරන්තා යං රාජධානිං පාපුණන්ති, තත්ථ සායන්භසමයෙ මහාජනස්ස සමොසරණට්ඨානෙ තං රූපකං වත්ථපුප්ඵාලඬිකාරෙහි අලඬිකරිත්වා සුවණ්ණසිවිකං ආරොපෙත්වා තිත්ථමග්ගෙ යපෙත්වා අමච්චා සයං පටික්කමිත්වා ආගතාගතානං කථාසවනත්ථං එකමන්තෙ තිට්ඨන්ති. මහාජනො තං ඔලොකෙත්වා “සුවණ්ණරූපක”න්ති සඤ්ඤං අකත්වා

“අයං මනුස්සිත්ථි සමානාපි දෙවච්ඡරපටිභාගා අතිවිය සොහති, කිං නු බො එත්ථ ධීතා, කුතො වා ආගතා, අම්භාකං නගරෙ එවරුපා නත්ථි”ති වණ්ණෙත්තො පක්කමති. තං සුත්වා අමච්චා “සවෙ ඉධ එවරුපා දාරිකා භවෙය්‍ය, ‘අසුකා රාජධීතා විය අසුකා අමච්චධීතා වියා’ති වදෙය්‍යං, අද්ධා ඉධ එවරුපා නත්ථි”ති තං ආදාය අඤ්ඤං නගරං ගච්ඡන්ති.

තෙ එවං විවරන්තා අනුපුබ්බෙන මද්දරට්ඨෙය්‍ය සාගලනගරං සම්පාපුණ්ණ. තත්ථ මද්දරඤ්ඤො අට්ඨ ධීතරො උත්තමරුපධරා දෙවච්ඡරපටිභාගා, තාසං සබ්බජෙට්ඨිකා පභාවතී නාම. තස්සා සරීරතො බාලසූරියස්ස පභා විය පභා නිච්ඡරන්ති, අන්ධකාරෙපි චතුහත්ථෙ අන්තොගබ්භෙ පදීපකිච්චං නත්ථි, සබ්බො ගබ්භො එකොභාසොච භොති. ධාතී පනස්සා බුජ්ජා, සා පභාවතිං භොජෙත්වා තස්සා සීසන්භාපනත්ථං අට්ඨහි වණ්ණදාසීහි අට්ඨ සට්ඨෙ ගාභාපෙත්වා සායන්භසමයෙ උදකත්ථාය ගච්ඡන්ති තිත්ථමග්ගෙ ධීතං තං රුපකං දිස්වා “පභාවතී”ති සඤ්ඤාය “අයං දුබ්බිනීතා ‘සීසං න්භාසිස්සාමී’ති අම්භෙ උදකත්ථාය පෙසෙත්වා පය්මතරං ආගන්ත්වා තිත්ථමග්ගෙ ධීතා”ති කුජ්ඣිත්වා “අරෙ කුලලජ්ජාපනිකෙ අම්භෙහි පුරිමතරං ආගන්ත්වා කස්මා ඉධ ධීතාසි, සවෙ රාජා ජානිස්සති, නාසෙස්සති තො”ති වත්වා හත්ථෙත ගණ්ඩපස්සෙ පහරි, හත්ථතලං හිජ්ජමානං විය ජාතං. තතො “සුවණ්ණරුපක”න්ති ඤත්වා භසමානා තාසං වණ්ණදාසීනං සන්තිකං ගච්ඡන්ති “පස්සට්ඨං මෙ කම්මං, මම ධීතාතිසඤ්ඤාය පහාරං අදාසිං, අයං මම ධීතු සන්තිකෙ කිමග්ගති, කෙවලං මෙ හත්ථො දුක්ඛාපිතො”ති ආහ.

අථ නං රාජදුතා ගහෙත්වා “ත්ථං ‘මම ධීතා ඉතො අහිරුපතරා’ති වදන්ති කං නාම කට්ඨෙසී”ති ආහංසු. “මද්දරඤ්ඤො ධීතරං පභාවතිං, ඉදං රුපකං තස්සා සොළසිමිපි කලං න අග්ගති”ති. තෙ තුට්ඨමානසා රාජද්වාරං ගන්ත්වා “ඔක්කාකරඤ්ඤො දුතා ද්වාරෙ ධීතා”ති පටිභාරෙසුං. රාජා ආසනා වුට්ඨාය ධීතකොච “පක්කොසථා”ති ආහ. තෙ පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “මහාරාජ, අම්භාකං රාජා තුම්භාකං ආරොග්‍යං පුච්ඡති”ති වත්වා කතසක්කාරසම්මානා “කිමත්ථං ආගතත්ථා”ති පුට්ඨා “අම්භාකං රඤ්ඤො සීහස්සරො පුත්තො කුසකුමාරො නාම, රාජා තස්ස රජ්ජං දාතුකාමො අම්භෙ තුම්භාකං සන්තිකං පහිණි, තුම්භාකං කිර ධීතා පභාවතී, තං තස්ස දෙට්ඨ, ඉමඤ්ච සුවණ්ණරුපකං දෙය්‍යධම්මං ගණ්හවා”ති තං රුපකං තස්ස අදංසු. සොපි “එවරුපෙන මහාරාජෙන සද්ධිං විවාහමඬගලං හවිස්සති”ති තුට්ඨචිත්තො සම්පට්ඨි. අථ නං දුතා ආහංසු – “මහාරාජ, අම්භෙහි න සක්කා පපඤ්චං කාතුං, කුමාරිකාය ලද්ධභාවං රඤ්ඤො ආරොචෙස්සාම, අථ නං සො ආගන්ත්වා ආදාය ගම්ස්සති”ති. සො “සාධු”ති වත්වා තෙසං සක්කාරං කත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො ච දෙවියා ච ආරොචෙසුං. රාජා මහන්තෙන පරිවාරෙන කුසාවතීතො නික්ඛමිත්වා

අනුපුබ්බෙන සාගලනගරං පාපුණි. මද්දරාජා පච්චුග්ගන්ත්වා තං නගරං පවෙසෙත්වා මහන්තං සක්කාරමකාසි.

සීලවතී දෙවී පණ්ඩිතත්තා “කො ජානාති, කිං හවිස්සති”ති එකාහද්විභව්වයෙන මද්දරාජානං ආහ - “මහාරාජ, සුණිසං දට්ඨුකාමාමහී”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා තං පක්කොසාපෙසි. පභාවතී සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතා ධාතිගණපරිවූතා ආගන්ත්වා සස්සුං වන්දි. සා තං දිස්වා වින්තෙසි - “අයං කුමාරිකා අභිරූපා, මය්හං පුත්තො විරූපො. සවෙ එසා තං පස්සිස්සති, එකාහමිපි අවසිත්වා පලායිස්සති, උපායං කරිස්සාමි”ති. සා මද්දරාජානං ආමන්තෙත්වා, “මහාරාජ, සුණිසා මෙ පුත්තස්ස අනුච්ඡවිකා, අපිව බො පන අමිහාකං කුලපවෙණියා ආගතං වාරිත්තං අත්ථි, සවෙ අයං තස්මිං වාරිත්තෙ වත්තිස්සති, නෙස්සාමි න”න්ති ආහ. “කිං පන වො වාරිත්ත”න්ති. “අමිහාකං වංසෙ යාව එකස්ස ගබ්භස්ස පතිට්ඨානං හොති, තාව දිවා සාමිකං පස්සිතුං න ලහති. සවෙ එසා තථා කරිස්සති, නෙස්සාමි න”න්ති. රාජා “කිං, අම්ම, සක්ඛිස්සසි එවං වත්තිතු”න්ති ධීතරං පුච්ඡි. සා “ආම තාතා”ති ආහ. තතො ඔක්කාකරාජා මද්දරඤ්ඤො බහුං ධනං දත්වා තං ආදාය පක්කාමි. මද්දරාජාපි මහන්තෙන පරිවාරෙන ධීතරං උයොයාපෙසි.

ඔක්කාකො කුසාවතීං ගන්ත්වා නගරං අලඤ්ඤාරාපෙත්වා සබ්බබන්ධනානි මොචෙත්වා පුත්තස්ස අභිසෙකං කත්වා රජ්ජං දත්වා පභාවතීං අග්ගමහෙසිං කාරෙත්වා නගරෙ “කුසරාජස්ස ආණා”ති හෙරිං වරාපෙසි. සකලජම්බුදීපතලෙ රාජානො යෙසං ධීතරො අත්ථි, තෙ කුසරඤ්ඤො ධීතරො පහිණිංසු. යෙසං පුත්තා අත්ථි, තෙ තෙන සද්ධිං මිත්තභාවං ආකඤ්ඤානා පුත්තෙ උපට්ඨාකෙ කත්වා පහිණිංසු. බොධිසත්තස්ස නාටකපරිවාරො මහා අහොසි, මහන්තෙන යසෙන රජ්ජං කාරෙසි. සො පභාවතීං දිවා පස්සිතුං න ලහති, සාපි තං දිවා පස්සිතුං න ලහති, උභින්නං රත්තිදස්සනමෙව හොති. තත්ථ පභාවතියා සරිරප්පහාපි අබ්බොහාරිකා අහොසි. බොධිසත්තො සිරිගබ්භතො රත්තිංයෙව නික්ඛමති.

සො කතිපාහව්වයෙන පභාවතීං දිවා දට්ඨුකාමො මාතුයා ආරොචෙසි. සා “මා තෙ තාත, රූච්චි, යාව එකං පුත්තං ලහසි, තාව ආගමෙහී”ති, පටික්ඛිපි. සො පුනඡ්ඡුතං යාවියෙව. අථ නං සා ආහ - “තෙන හි හත්ථිසාලං ගන්ත්වා හත්ථිමෙණ්ඩවෙසෙන තිට්ඨ, අහං තං තත්ථ ආනෙස්සාමි, අථ නං අක්ඛිති පුරෙත්වා ඔලොකෙය්‍යාසි, මා ව අත්තානං ජානාපෙහී”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා හත්ථිසාලං අගමාසි. අථස්ස මාතා හත්ථිසාලං අලඤ්ඤාරාපෙත්වා පභාවතීං “එහි සාමිකස්ස හත්ථිනො පස්සාමා”ති තත්ථ නෙත්වා “අයං හත්ථි අසුකො නාම, අයං හත්ථි අසුකො නාමා”ති තස්සා දස්සෙසි. තත්ථ තං රාජා මාතු පච්ඡතො ගච්ඡන්ති. දිස්වා හත්ථිගොපකවෙසෙන හත්ථිජකණපිණ්ඩෙන පිට්ඨියං පහරි. සා කුද්ධා

“රඤ්ඤො කථෙත්වා තෙ හත්ථං ඡන්දාපෙස්සාමි”ති වත්වා දෙවිං උජ්ඣාපෙසි. රාජමාතා “මා අම්ම කුජ්ඣි”ති සුණ්සං සඤ්ඤාපෙත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජි. පුනපි රාජා තං දට්ඨුකාමො භුත්වා අස්සසාලාය අස්සගොපකච්චෙසෙන තං දිස්වා තථෙව අස්සජකණ්ඩෙවෙන පහරි. තදාපි තං කුද්ධං සස්සු සඤ්ඤාපෙසි.

පුනෙකදිවසෙ පභාවතී මහාසත්තං පස්සිතුකාමා භුත්වා සස්සුයා ආරොචෙත්වා “අලං මා තෙ රුවිච්චි”ති පටික්ඛිත්තාපි පුනප්පුනං යාචි. අථ නං සා ආහ – “තෙන හි ස්වෙ මම පුත්තො නගරං පදක්ඛිණං කරස්සති, ත්වං සීහපඤ්ජරං විවරිත්වා තං පස්සෙය්‍යාසි”ති. එවඤ්ච පන වත්වා පුනදිවසෙ නගරං අලඬකාරාපෙත්වා ජයම්පතිකුමාරං රාජචෙසං ගාභාපෙත්වා හත්ථිපිට්ඨෙය්‍ය නිසීදාපෙත්වා බොධිසත්තං පච්ඡිමාසනෙ නිසීදාපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කාරාපෙසි. සා පභාවතිං ආදාය සීහපඤ්ජරෙ යත්වා “පස්ස තච සාමිකස්ස සිරිසොහග්ග”න්ති ආහ. සා “අනුච්ඡවිකො මෙ සාමිකො ලද්ධො”ති අත්තමනා අහොසි. තං දිවසං පන මහාසත්තො හත්ථිමෙණ්ඩච්චෙසෙන ජයම්පතිස්ස පච්ඡිමාසනෙ නිසීදිත්වා යථාධිජ්ජායෙන පභාවතිං ඔලොකෙන්තො හත්ථවිකාරාදිවසෙන චිත්තරුවියා කෙළිං දස්සෙසි. හත්ථිමහි අතික්කන්තෙ රාජමාතා පභාවතිං පුච්ඡ – “දිට්ඨො තෙ, අම්ම, සාමිකො”ති. “ආම අය්‍ය, පච්ඡිමාසනෙ පනස්ස නිසින්තො හත්ථිමෙණ්ඩො අතිවිය දුබ්බිනීතො, මය්හං හත්ථවිකාරාදීනි දස්සෙසි, කස්මා එවරූපං අලක්ඛිකං රඤ්ඤො පච්ඡිමාසනෙ නිසීදාපෙසුං, නීහරාපෙහි න”න්ති? “අම්ම, රඤ්ඤො පච්ඡිමාසනෙ රක්ඛා නාම ඉච්ඡිතබ්බා”ති.

සා චිත්තෙසි – “අයං හත්ථිමෙණ්ඩො අතිවිය නිබ්භයො, රාජානං ‘රාජා’තිපි න මඤ්ඤති, කිං නු බො එසොච කුසරාජා, අද්ධා හි එසො අතිවිය විරූපො එව හවිස්සති, තෙනෙව මං න දස්සෙන්නි”ති. සා චුජ්ජං කණ්ණමුලෙ ආහ – “අම්ම, ගච්ඡ තාව ජානාහි, කිං පුරිමාසනෙ නිසින්තකො රාජා, උදාහු පච්ඡිමාසනෙ”ති? “කථං පනාහං ජානිස්සාමි”ති. “ස්වෙ හි සො රාජා හවිස්සති, පයමතරං හත්ථිපිට්ඨිතො ඔතරිස්සති, ඉමාය සඤ්ඤාය ජානාහි”ති. සා ගන්ත්වා එකමන්තෙ යීතා පයමං මහාසත්තං ඔතරන්තං අද්දස, පච්ඡා ජයම්පතිකුමාරං. මහාසත්තොපි ඉතො ටිතො ච ඔලොකෙන්තො චුජ්ජං දිස්වා “ඉමිනා නාම කාරණෙන එසා ආගතා හවිස්සති”ති ඤාත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමං අත්තරං පභාවතියා මා කථෙහි”ති දළ්භං වත්වා උය්‍යාපෙසි. සා ගන්ත්වා “පුරිමාසනෙ නිසින්තො පයමං ඔතරි”ති ආහ. පභාවතී තස්සා වචනං සද්දහි.

මහාසත්තොපි පුන දට්ඨුකාමො භුත්වා මාතරං යාචි. සා පටික්ඛිපිතුං අසක්කොන්ති “තෙන හි අඤ්ඤාතකච්චෙසෙන උය්‍යානං ගච්ඡාහි”ති ආහ. සො උය්‍යානං ගන්ත්වා පොක්ඛරණියං ගලජ්ජමාණං උදකං පවිසිත්වා පදුමිනිපත්තෙන සීසං ඡාදෙත්වා පුජ්ජිතපදුමෙන මුඛං ආවරිත්වා අට්ඨාසි. මාතාපිස්ස පභාවතිං උය්‍යානං නෙත්වා සායන්හසමයෙ “ඉමෙ රුක්ඛෙ

පස්ස, සකුණෙ පස්ස, මිගෙ පස්සා’ති පලොභයමානා පොක්ඛරණීරං පායාසි. සා පඤ්චවිධපදුමසඤ්ජන්තං පොක්ඛරණිං දිස්වා න්භායිතුකාමා පරිවාරිකාහි සද්ධිං පොක්ඛරණිං ඔතරිත්වා කීළන්ති තං පදුමං දිස්වා විවිනිතුකාමා හත්ථං පසාරෙසි. අථ නං රාජා පදුමිනිපත්තං අපනෙත්වා “අහං කුසරාජා”ති වත්වා හත්ථෙ ගණ්හි. සා තස්ස මුඛං දිස්වා “යක්ඛො මං ගණ්හී”ති විරවිත්වා තත්ථෙව විසඤ්ඤිතං පත්තා. අථස්සා රාජා හත්ථං මුඤ්චි. සා සඤ්ඤං පටිලභිත්වා “කුසරාජා කිර මං හත්ථෙ ගණ්හි, ඉමිනාවාහං හත්ථිසාලාය හත්ථිජකණ්ඩිණ්ඩෙන, අස්සසාලාය අස්සජකණ්ඩිණ්ඩෙන පහටා, අයමෙව මං හත්ථිස්ස පච්ඡිමාසනෙ නිසිදිත්වා උප්පණ්ඩෙසි, කිං මෙ එවරුපෙන දුම්මුඛෙන පතිනා, ඉමං ජහිත්වා අහං ජීවන්ති අඤ්ඤං පතිං ලභිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා අත්තනා සද්ධිං ආගතෙ අමච්චෙ පක්කොසාපෙත්වා “මම යානවාහනං සජ්ජං කරොථ, අජ්ජෙව ගමිස්සාමි”ති ආහං. තෙ රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා චින්තෙසි – “සචෙ ගන්තුං න ලභිස්සති, හදයමස්සා ඵලිස්සති, ගච්ඡතු පුන තං අත්තනො ඛලෙන ආනෙස්සාමි”ති චින්තෙත්වා අථස්සා ගමනං අනුජානි. සා පිතුනගරමෙව අගමාසි.

මහාසත්තොපි උය්‍යානතො නගරං පවිසිත්වා අලඬිකතපාසාදං අභිරුහි. බොධිසත්තඤ්හි සා පුබ්බපත්ථනාවසෙන න ඉච්ඡි, සොපි පුබ්බකම්මවසෙනෙව විරුපො අහොසි. අතීතෙ කිර බාරාණසියං ද්වාරගාමෙ උපරිමවිටියා ච හෙට්ඨිමවිටියා ච ද්වෙ කුලානි වසිංසු. එකස්ස කුලස්ස ද්වෙ පුත්තා අහෙසුං. එකස්ස එකාව ධිතා අහොසි. ද්විසු පුත්තෙසු බොධිසත්තො කනිට්ඨො. තං කුමාරිකං ජෙට්ඨකස්ස අදංසු. කනිට්ඨො අදාරහරණො භාතු සන්තිකෙයෙව වසි. අථෙකදිවසං තස්මිං සරෙ අතිරසකපුටෙ පටිංසු. බොධිසත්තො අරඤ්ඤං ගතො හොති. තස්ස පුටං යපෙත්වා අවසෙසෙ භාජෙත්වා බාදිංසු. තස්මිං ඛණෙ පච්චෙකඛුද්ධො භික්ඛාය සරද්වාරං අගමාසි. බොධිසත්තස්ස භාතුජායා “චුළපතිනො අඤ්ඤං පුටං පවිස්සාමි”ති තං ගහෙත්වා පච්චෙකඛුද්ධස්ස අදාසි. සොපි තං ඛණඤ්ඤෙව අරඤ්ඤතො ආගච්ඡි. අථ නං සා ආහ – “සාමි, චිත්තං පසාදෙහි, තච කොට්ඨාසො පච්චෙකඛුද්ධස්ස දින්නො”ති. සො “තච කොට්ඨාසං බාදිත්වා මම කොට්ඨාසං දෙසි, අහං කිං බාදිස්සාමි”ති කුද්ධො පච්චෙකඛුද්ධං අනුගන්ත්වා පත්තනො පුටං ගණ්හි. සා මාතු සරං ගන්ත්වා නවවිලීනං චම්පකපුප්ඵවණ්ණං සජ්ජිං ආහරිත්වා පච්චෙකඛුද්ධස්ස පත්තං පුරෙසි, තං ඔභාසං මුඤ්චි. සා තං දිස්වා පත්ථනං පට්ඨපෙසි – “හන්තෙ, ඉමිනා දානඛලෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ මෙ සරීරං ඔභාසජාතං හොතු, උත්තමරුපධරා ච භවෙය්‍යං, ඉමිනා ච මෙ අසජ්ජුරිසෙන සද්ධිං එකට්ඨානෙ වාසො මා අහොසි”ති. ඉති සා ඉමිස්සා පුබ්බපත්ථනාය වසෙන තං න ඉච්ඡි. බොධිසත්තොපි තං පුට තස්මිං සජ්ජිපත්තෙ ඔසිදාපෙත්වා පත්ථනං පට්ඨපෙසි – “හන්තෙ, ඉමං යොජනසතෙ වසන්තිමිපි ආනෙත්වා මම පාදපරිවාරිකං කාතුං සමත්ථො භවෙය්‍ය”න්ති. තත්ථ යං සො කුද්ධො

ගන්ත්වා පුචං ගණ්හි, තස්ස පුබ්බකම්මස්ස වසෙන විරූපො අහොසි,
පුබ්බපත්ථනයා සා ව තං න ඉච්ඡීති.

සො පභාවතියා ගතාය සොකප්පත්තො අහොසි, නානාකාරෙහි
පරිවාරයමානාපි නං සෙසිත්ථියො ඔලොකාපෙතුම්පි නාසක්ඛිංසු,,
පභාවතිරහිතමස්ස සකලම්පි නිවෙසනං තුව්ඡං විය බාසි. සො “ඉදානි
සාගලනගරං පත්තා භවිස්සතී”ති පවිචුසසමයෙ මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා,
“අම්ම, අහං පභාවතිං ආනෙස්සාමි, තුම්හෙ රජ්ජං අනුසාසථා”ති වදන්තො
පයමං ගාථමාහ —

1.

“ඉදං තෙ රට්ඨං සධනං සයොග්ගං, සකායුරං සබ්බකාමුපපන්නං;
ඉදං තෙ රජ්ජං අනුසාස අම්ම, ගච්ඡාමහං යත්ථ පියා පභාවතී”ති.

තත්ථ සයොග්ගන්ති හත්ථියොග්ගාදිසහිතං. සකායුරන්ති
සපඤ්චරාජකකුට්ඨගණ්ඩං. අනුසාස, අම්මාති සො කිර පුරිසස්ස රජ්ජං දන්වා
පුත ගණ්හනං නාම න යුත්තන්ති පිතු වා භාතු වා අනියායාදෙන්වා මාතු
නියායාදෙන්තො ඵවමාහ.

සා තස්ස කථං සුත්වා “තෙන හි, තාත, අප්පමත්තො භවෙය්‍යාසි,
මාතුගාමො නාම අපරිසුද්ධහදයො”ති වත්වා නානග්ගරසභොජනස්ස
සුවණ්ණකරොටිං පුරෙත්වා “ඉදං අන්තරාමග්ගෙ භුඤ්ජෙය්‍යාසි”ති වත්වා
උයොපෙසි. සො තං ආදාය මාතරං වන්දිත්වා තික්ඛත්තුං පදක්ඛිණං
කත්වා “ජීවන්තො පුත තුම්හෙ පස්සිස්සාමි”ති වත්වා සිරිගබ්හං පවිසිත්වා
පඤ්චාවුධං සන්නය්හිත්වා හත්තකරොටියා සද්ධිං කභාපණසහස්සං
පසිබ්බකෙ කත්වා කොකනුදඤ්ච වීණං ආදාය නගරා නික්ඛමිත්වා මග්ගං
පටිපජ්ජිත්වා මහබ්බලො මහාථාමො යාව මජ්ඣන්තිකා පණ්ණාස
යොජනාති ගන්ත්වා හත්තං භුඤ්ජිත්වා සෙසදිවසභාගෙන පුත පණ්ණාස
යොජනාති ගන්ත්වා ඵකාහෙනෙව යොජනසතිකං මග්ගං බෙපෙත්වා
සායන්හසමයෙ න්හත්වා සාගලනගරං පාවිසි. තස්මිං පට්ට්ඨමත්තෙයෙව
තස්ස තෙජෙන පභාවතී සයනපිට්ඨෙ සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තී ඔතරිත්වා
භූමියං නිපජ්ජී. බොධිසත්තං කිලන්තින්ද්‍රියං වීථියා ගච්ඡන්තං අඤ්ඤතරා
ඉත්ථි දිස්වා පක්කොසාපෙත්වා නිසීදාපෙත්වා පාදෙ ධොවාපෙත්වා සයනං
දාපෙසි. සො කිලන්තකායො නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමි.

අථ සා තස්මිං නිද්දමුපගතෙ හත්තං සම්පාදෙන්වා තං පබ්බොධෙන්වා
හත්තං භොජෙසි. සො තුට්ඨො තස්සා සද්ධිං හත්තකරොටියා
කභාපණසහස්සං අදාසි. සො පඤ්චාවුධං තත්ථෙව යපෙත්වා
“ගන්තබ්බට්ඨානං මෙ අත්ථි”ති වත්වා වීණං ආදාය හත්ථිසාලං ගන්ත්වා
“අජ්ජ මෙ ඉධ වසිතුං දෙථ, ගන්ධබ්බං වො කරස්සාමි”ති වත්වා
හත්ථිගොපකෙහි අනුඤ්ඤාතො ඵකමන්තෙ නිපජ්ජිත්වා ථොකං

නිද්දායිත්වා පටිප්පස්සද්ධදරො උට්ඨාය වීණං මුඤ්චිත්වා “සාගලනගරවාසිනො ඉමං සද්දං සුණන්තු”ති වීණං වාදෙන්තො ගායි. පභාවතී භූමියං නිපන්නා තං සද්දං සුත්වා ව “අයං න අඤ්ඤස්ස වීණාසද්දො, නිස්සංසයං කුසරාජා මමත්ථාය ආගතො”ති අඤ්ඤාසී. මද්දරාජාපි තං සද්දං සුත්වා “අතිවිය මධුරං වාදෙති, ස්වෙ එතං පක්කොසාපෙත්වා මම ගන්ධබ්බං කාරෙස්සාමී”ති චිත්තෙසී.

බොධිසත්තො “න සක්කා ඉධ වසමානෙන පභාවතී දට්ඨුං, අට්ඨානමෙත”න්ති පාතොව නික්ඛමිත්වා සායං භුත්තගෙහෙයෙව පාතරාසං භුඤ්ජිත්වා වීණං යපෙත්වා රාජකුම්භකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස අන්තෙවාසිකභාවං උපගන්ත්වා එකදිවසෙනෙව සරං මත්තිකාය පුරෙත්වා “භාජනානි කරොමි ආවරියා”ති වත්වා, “ආම, කාරොහි”ති චුත්තෙ එකං මත්තිකාපිණ්ඩං වක්කෙ යපෙත්වා වක්කං ආවිඤ්ජි, සකිං ආවිද්ධමෙව යාව මජ්ඣන්තිකාතික්කමා භමියෙව. සො නානාවණ්ණානි බුද්දකමහන්තානි භාජනානි කත්වා පභාවතියා අත්ථාය භාජනං කරොන්තො නානාරූපානි සමුට්ඨාපෙසී. බොධිසත්තානඤ්චි අධිප්පායො නාම සමිජ්ඣති, “තානි රූපානි පභාවතියෙව පස්සතු”ති අධිට්ඨාසී. සො සබ්බභාජනානි සුක්ඛාපෙත්වා පචිත්වා ගෙහං පුරෙසී. කුම්භකාරො නානාභාජනානි ගෙහත්වා රාජකුලං අගමාසී. රාජා දිස්වා “කෙනිමානි කතානී”ති ප්‍රචිඡී. “මයා, දෙවා”ති. “අහං තයා කතානි ජානාමි, කථෙහි, කෙන කතානී”ති? “අන්තෙවාසිකෙන මෙ දෙවා”ති. “න තෙ සො අන්තෙවාසී, ආවරියො තෙ සො, ත්වං තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛ, ඉතො පට්ඨාය ව සො මම ධිතානං භාජනානි කරොතු, ඉමඤ්චස්ස සහස්සං දෙහී”ති සහස්සං දාපෙත්වා “නානාවණ්ණානි ඉමානි බුද්දකභාජනානි මම ධිතානං දෙහී”ති ආහ.

සො තානි තාසං සන්තිකං නෙත්වා “ඉමානි වො කීළනත්ථාය බුද්දකභාජනානී”ති ආහ. තා සබ්බා ආගමිංසු. කුම්භකාරො මහාසත්තෙන පභාවතියා අත්ථාය කතභාජනමෙව තස්සා අදාසී. සා ව භාජනං ගෙහත්වා තත්ථ අත්තතො ව මහාසත්තස්ස ව බුජ්ජාය ව රූපං පස්සිත්වා “ඉදං න අඤ්ඤෙන කතං, කුසරාජෙනෙව කත”න්ති ඤත්වා කුජ්ඣිත්වා භූමියං බිසිත්වා “ඉමිනා මය්හං අත්ථො නත්ථි, ඉච්ඡන්තානං දෙහී”ති ආහ. අට්ඨස්සා භගිනියො කුද්ධභාවං ඤත්වා “බුද්දකභාජනං කුසරඤ්ඤා කතන්ති මඤ්ඤසී, ඉදං තෙන න කතං, කුම්භකාරෙනෙව කතං, ගණ්භාහි න”න්ති අවහසිංසු. සා තෙන කතභාවං තස්ස ව ආගතභාවං තාසං න කථෙසී. කුම්භකාරො සහස්සං බොධිසත්තස්ස දත්වා “තාත, රාජා තෙ තුට්ඨො, ඉතො කීර පට්ඨාය රාජධිතානං භාජනානි කරෙය්‍යාසී, අහං තාසං හරිස්සාමී”ති ආහ.

සො “ඉධාපි වසන්තෙන න සක්කා පභාවතී දට්ඨු”න්ති තං සහස්සං තස්සෙව දත්වා රාජුපට්ඨාකස්ස නළකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස

අන්තෙවාසිකො භුත්වා පභාවනියා අත්ථාය තාලවණ්ටං කත්වා තත්ථෙව සෙනච්ඡත්තඤ්ච ආපානභූමිඤ්ච වත්ථං ගහෙත්වා ධීනං පභාවනිඤ්චාති නානාරූපාති දස්සෙසි. නළකාරො තඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච තෙන කතභණ්ඩකං ආදාය රාජකුලං අගමාසි. රාජා දිස්වා “කෙනිමානි කතානී”ති පුච්ඡිත්වා පුරිමනයෙනෙව සහස්සං දත්වා “ඉමානි නළකාරභණ්ඩානි මම ධීනානං දෙහී”ති ආහ. සොපි බොධිසත්තෙන පභාවනියා අත්ථාය කතං තාලවණ්ටං තස්සායෙව අදාසි. තත්ත්ව රූපානි අඤ්ඤො ජනො න පස්සති, පභාවතී පන දිස්වා කුසරඤ්ඤා කතභාවං ඤත්වා “ගණ්හිතුකාමා ගණ්හන්තු”ති කුද්ධා භූමියං බිපි. අථ නං සෙසා අවහසිංසු. නළකාරො සහස්සං ආහරිත්වා බොධිසත්තස්ස දත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසි.

සො “ඉදම්පි මය්හං අවසනට්ඨාන”න්ති සහස්සං තස්සෙව දත්වා රාජමාලාකාරස්ස සන්තිකං ගත්ත්වා අන්තෙවාසිකභාවං උපගන්ත්වා නානාවිධං මාලාවිකතිං ගන්ථිත්වා පභාවනියා අත්ථාය නානාරූපවිචිත්‍රං එකං වුම්බටකං අකාසි. මාලාකාරො තං සබ්බං ආදාය රාජකුලං අගමාසි. රාජා දිස්වා “කෙනිමානි ගන්ථිතානී”ති පුච්ඡි. “මයා, දෙවා”ති. “අහං තයා ගන්ථිතානි ජානාමි, කථෙහි, කෙන ගන්ථිතානී”ති? “අන්තෙවාසිකෙන මෙ, දෙවා”ති. “න සො අන්තෙවාසී, ආවරියො තෙ සො, ත්වං තස්ස සන්තිකෙ සිජ්ජං සික්ඛ, ඉතො පට්ඨාය ව සො මම ධීනානං පුජ්ථානි ගන්ථතු, ඉමඤ්චස්ස සහස්සං දෙහී”ති සහස්සං දත්වා “ඉමානි පුජ්ථානි මම ධීනානං දෙහී”ති ආහ. සොපි බොධිසත්තෙන පභාවනියා අත්ථාය කතං වුම්බටකං තස්සායෙව අදාසි. සා තත්ථ අත්තනො ව රඤ්ඤො ව රූපෙහි සද්ධිං නානාරූපාති දිස්වා තෙන කතභාවං ඤත්වා කුජ්ඣිත්වා භූමියං බිපි. සෙසා හගිනියො තං තථෙව අවහසිංසු. මාලාකාරොපි සහස්සං ආහරිත්වා බොධිසත්තස්ස දත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසි.

සො “ඉදම්පි මය්හං අවසනට්ඨාන”න්ති සහස්සං තස්සෙව දත්වා රඤ්ඤො සුදස්ස සන්තිකං ගත්ත්වා අන්තෙවාසිකභාවං උපගච්ඡි. අට්ඨකදිවසං සුදො රඤ්ඤො භොජනවිකතිං හරත්තො අත්තනො අත්ථාය පවිතුං බොධිසත්තස්ස අට්ඨිමංසං අදාසි. සො තං තථා සම්පාදෙසි, යථාස්ස ගන්ධො සකලනගරං අවත්ථරි. රාජා තං සායිත්වා “කිං තෙ මහානසෙ අඤ්ඤම්පි මංසං පවසී”ති පුච්ඡි. “නත්ථි, දෙව, අපිව බො පන මෙ අන්තෙවාසිකස්ස අට්ඨිමංසං පවනත්ථාය දින්තං, තස්සෙව සො ගන්ධො හවිස්සති”ති. රාජා ආහරාපෙත්වා තතො ථොකං ජීවිහග්ගෙ යපෙසි, තාවදෙව සත්ත රසහරණිසහස්සානි බොහෙත්තං ඵරි. රාජා රසතණ්භාය බජ්ඣත්වා සහස්සං දත්වා “ඉතො පට්ඨාය තව අන්තෙවාසිනා මම ව ධීනානඤ්ච මෙ හත්තං පවාපෙත්වා ත්වං මය්හං ආහර, සො මෙ ධීනානං හරතු”ති ආහ. සුදො ගත්ත්වා තස්ස ආරොචෙසි. සො තං සුත්වා “ඉදානි මෙ මනාරථො මත්ථකං පත්තො, ඉදානි පනාහං පභාවතිං දට්ඨුං ලහිස්සාමි”ති තුට්ඨො තං සහස්සං තස්සෙව දත්වා පුනදිවසෙ හත්තං

සම්පාදෙත්වා රඤ්ඤො භත්තභාජනානි පෙසෙත්වා රාජධිතානං භත්තකාජං සයං ගහෙත්වා පභාවනියා වසනපාසාදං අභිරුහි. සා තං භත්තකාජං ආදාය පාසාදං අභිරුහන්තං දිස්වා චිත්තෙසි - “අයං අත්තනො අනනුවිජ්චිකං දාසකම්මකරෙහි කත්තබ්බං කරොති. සථෙ පනාහං කතිපාහං තුණ්හී භවිස්සාමි, ‘ඉදානි මං එසා රොචතී’ති සඤ්ඤී භුත්වා කත්ථවි අගන්ත්වා මං ඔලොකෙන්නො ඉධෙව වසිස්සති, ඉදානෙව තං අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා මුහුත්තම්පි ඉධ වසිතුං අදත්වා පලාපෙස්සාමි”ති. සා ද්වාරං අධිස්ථිවටං කත්වා එකං භත්ථං කවාටෙ ලග්ගෙත්වා එකෙන භත්ථෙන අග්ගලං උජ්ජිලෙත්වා දුතියං ගාථමාහ -

2.

“අනුජ්ජභූතෙන හරං මහන්තං, දිවා ව රත්තො ව නිසිථකාලෙ;
පටිගච්ඡ ත්වං ඛිජ්ජං කුසාවතීං කුස, නිච්ජාමී දුබ්බණ්ණමහං
වසන්ත”ති.

තස්සත්ථො - මහාරාජ, ත්වං භත්තකාරකො භුත්වා උජුකෙන චිත්තෙන යොපි තෙ සිසං භින්දෙය්‍ය, තස්සපෙනං කම්මං න කරොසි, අනුජ්ජභූතෙන පන චිත්තෙන මමත්ථාය එතං මහන්තං කාජං හරන්තො දිවා ව රත්තො ව නිසිථකාලෙ ව මහන්තං දුක්ඛං අනුභවිස්සසි, කිං තෙ තෙන අනුභූතෙන දුක්ඛෙන, ත්වං අත්තනො නගරං කුසාවතීමෙව පටිගච්ඡ, අඤ්ඤං අත්තනා සදිසිං අතිරසකපුච්ඡණ්ඨානමුඛිං යක්ඛිනිං අග්ගමහෙසිං කත්වා රජ්ජං කාරෙහිති. නිච්ජාමී දුබ්බණ්ණමහං වසන්තන්ති අහං පන තං දුබ්බණ්ණං දුස්සණ්ඨිතං ඉධ වසන්තං න ඉච්ජාමිති.

සො “පභාවනියා මෙ සන්තිකා කථා ලද්ධා”ති තුට්ඨවිත්තො තිස්සො ගාථා අභාසි -

3.

“නාහං ගමිස්සාමි ඉතො කුසාවතීං, පභාවතී වණ්ණපලොහිතො
තව;
රමාමි මද්දස්ස නිකෙතරම්මෙ, හිත්වාන රට්ඨං තව දස්සනෙ රතො.

4.

“පභාවතී වණ්ණපලොහිතො තව, සම්මුල්භරුපො විවරාමි මෙදිනි;
දිසං න ජානාමි කුතොම්හි ආගතො, තයම්හි මත්තො
මිගමන්දලොචනෙ.

5.

“සුවණ්ණචීරවසනෙ, ජාතරුපසුමෙඛලෙ;
සුස්සොණි තව කාමා හි, නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකො”ති.

තත්ථ රමාමිති අභිරමාමි න උක්කණ්ඨාමි. සම්මුල්ලරූපොති කිලෙසසම්මුල්ලො හුත්වා. තයමිති මත්තොති තයි මත්තොමිති, තයා වා මත්තොමිති. සුවණ්ණචීරවසනෙනි සුවණ්ණබ්බිතවත්ථවසනෙ. නාහං රජ්ජෙන මත්ථිකොති න අහං රජ්ජෙන අත්ථිකො.

එවං වුත්තෙ සා චින්තෙසි – “අහං එතං ‘විජ්ජට්ඨාරි හවිස්සති’ති පරිභාසාමි, අයං පන රජ්ජිත්ථාව කටෙති, සවෙ බො පන මං ‘අහං කුසරාජා’ති වත්ථා හත්ථෙ ගණ්ඨෙය්‍ය, කො තං නිවාරෙය්‍ය, කොචි නො ඉමං කථං සුණෙය්‍යා”ති ද්වාරං ථකෙත්ථා සුචිං දත්ථා අත්තො අට්ඨාසි. සොපි හත්තකාජං ආහරිත්ථා හත්තං වඩ්ඪෙත්ථා රාජධීතරො හොජෙසි. පභාවති “ගවිජ කුසරාජෙන පක්කහත්තං ආහරා”ති බුජ්ජං පෙසෙසි. සා ආහරිත්ථා “භුඤ්ජාහි”ති ආහ. නාහං තෙන පක්කහත්තං භුඤ්ජාමි, ත්වං භුඤ්ජිත්ථා අත්තතො ලද්ධනිවාපං ගහෙත්ථා හත්තං පචිත්ථා ආහර, කුසරඤ්ඤො ආගතභාවඤ්ච මා කස්සචි ආරොචෙසිති. බුජ්ජා තතො පට්ඨාය තස්සා කොට්ඨාසං ආහරිත්ථා සයං භුඤ්ජති, අත්තතො කොට්ඨාසං තස්සා උපනෙති. කුසරාජාපි තතො පට්ඨාය තං පස්සිතුං අලහන්තො චින්තෙසි – “අත්ථි නු බො පභාවතියා මයි සිනෙහො, උදාහු නත්ථි, විමංසිස්සාමි න”ත්ති. සො පන රාජධීතරො හොජෙත්ථා හත්තකාජං ආදාය නික්ඛන්තො තස්සා ගබ්භද්වාරෙ පාසාදතලං පාදෙන පහරිත්ථා භාජනානි සට්ඨෙත්ථා නිත්ථුනිත්ථා විසඤ්ඤී හුත්වා විය අවකුජ්ජො පති. සා තස්ස නිත්ථුනිතසද්දෙන ද්වාරං විවරිත්ථා තං හත්තකාජෙන ඔත්ථතං දිස්වා චින්තෙසි – “අයං සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා මං නිස්සාය රත්තින්දිවං දුක්ඛං අනුභොති, සුබ්බමාලතාය හත්තකාජෙන අවත්ථතො පතති, ජීවති නු බො, නො වා”ති. සා ගබ්භතො නික්ඛමිත්ථා තස්ස නාසවාතං උපධාරෙතුං ගීවං පසාරෙත්ථා මුඛං ඔලොකෙසි. සො මුඛපුරං බෙළං ගහෙත්ථා තස්සා සරීරෙ පාතෙසි. සා තං පරිභාසිත්ථා ගබ්භං පචිසිත්ථා ද්වාරං අඩ්ඨවිවටං ථකෙත්ථා ධීතා ගාථමාහ –

6.

“අබ්භුති තස්ස හො හොති, යො අනිච්ඡන්තමිච්ඡති;
අකාමං රාජ කාමෙසි, අකන්තං කන්තුමිච්ඡසි”ති.

තත්ථ අබ්භුතීති අභුති, අවුඩ්ඪීති අත්ථො.

සො පන පට්ඨද්ධචිත්තතාය අක්කොසියමානොපි පරිභාසියමානොපි විජ්ජට්ඨාරං අනුජ්ජාදෙත්ථාව අනන්තරං ගාථමාහ –

7.

“අකාමං වා සකාමං වා, යො නරො ලහතෙ පියං;
ලාහමෙත්ථ පසංසාම, අලාහො තත්ථ පාපකො”ති.

සාපි තස්මිං එවං කථෙන්නෙපි අනොසක්කිත්වා ථද්ධතරවචනං වත්වා පලාපෙතුකාමා ඉතරං ගාථමාහ —

8.

“පාසාණසාරං බණ්ඩි, කණ්කාරස්ස දාරුනා;
වාතං ජාලෙන බාධෙසි, යො අනිච්ඡන්තමිච්ඡසි” ති.

තත්ථ කණ්කාරස්ස දාරුනාති කණ්කාරකට්ඨෙත. බාධෙසිති බන්ධසිති.

තං සුත්වා රාජා තිස්සො ගාථායො අභාසි —

9.

“පාසාණො නුන තෙ හදයෙ, ඔහිතො මුදුලක්ඛණෙ;
යො තෙ සාතං න වින්දාමි, තිරොජනපදාගතො.

10.

“යදා මං හකුට්ඨං කත්වා, රාජපුත්ති උදික්ඛති;
ආලාරිකො තදා හොමි, රඤ්ඤො මද්දස්සන්තෙපුරෙ.

11.

“යදා උම්භයමානා මං, රාජපුත්ති උදික්ඛති;
නාලාරිකො තදා හොමි, රාජා හොමි තදා කුසො” ති.

තත්ථ මුදුලක්ඛණෙති මුදුනා ඉත්ථිලක්ඛණෙන සමන්තාගතෙ. යොති යො අහං තිරොරට්ඨා ආගතො තව සන්තිකෙ වසන්තො පටිසන්ථාරමත්තමිපි සාතං න ලභාමි, සො එවං මඤ්ඤාමි, මයි සිනෙහුප්පත්තිනිවාරණාය නුන තව හදයෙ පාසාණො ධීපිතො. හකුට්ඨං කත්වාති කොධවසෙන වලිච්ඡමං නලාටං කත්වා. ආලාරිකොති හත්තකාරකො. තස්මිං බණ්ඩි අහං මද්දරඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ හත්තකාරකදාසො විය හොමිති වදති. උම්භයමානාති පහට්ඨාකාරං දස්සෙත්වා හසමානා. රාජා හොමිති තස්මිං බණ්ඩි අහං කුසාවතීනගරෙ රජ්ජං කාරෙන්නො රාජා විය හොමි, කස්මාසි එවං ඵරුසා, ඉතො පට්ඨාය මා එවරුපං කරි, හද්දෙති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා වින්තෙසි — “අයං අතිවිය අල්ලියිත්වා කථෙති, මුසාවාදං කත්වා උපායෙන නං ඉතො පලාපෙස්සාමි” ති ගාථමාහ —

12.

“සවෙ හි වචනං සච්චං, නෙමිත්තානං හවිස්සති;
නෙව මෙ ත්වං පතී අස්ස, කාමං ඡින්දන්තු සත්තධා” ති.

තස්සත්ථො – මහාරාජ, මයා “අයං කුසරාජා මය්හං පති භවිස්සති, න භවිස්සති”ති බහු නිමිත්තපාදකා පුච්ඡිතා, තෙ “කාමං කිර මං සත්තධා ඡින්දන්තු, නෙව මෙ ත්වං පති භවිස්සසී”ති වදිංසුති.

තං සුත්වා රාජා තං පටිබාහන්තො “භද්දෙ, මයාපි අත්තනො රට්ඨෙ නෙමිත්තකා පුච්ඡිතා, තෙ ‘අඤ්ඤත්‍ර සීහස්සරකුසරාජනො තව පති නාම අඤ්ඤො නත්ථී’ති බ්‍යාකරිංසු, අහමිපි අත්තනො ඤාණබලනිමිත්තෙන එවමෙව කටෙසී”න්ති වත්වා අනන්තරං ගාථමාහ –

13.

“සවෙ හි වචනං සච්චං, අඤ්ඤෙසං යදි වා මම;
නෙව තුය්හං පති අත්ථී, අඤ්ඤො සීහස්සරා කුසා”ති.

තස්සත්ථො – යදි හි අඤ්ඤෙසං නෙමිත්තානං වචනං සච්චං, යදි වා මම වචනං සච්චං, තව අඤ්ඤො පති නාම නත්ථීති.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “න සක්කා ඉමං ලජ්ජාපෙතුං වා පලාපෙතුං වා, කිං මෙ ඉමිනා”ති ද්වාරං පිධාය අත්තානං න දස්සෙසී. සොපි කාජං ගහෙත්වා ඔතරි, තතො පට්ඨාය තං දට්ඨුං න ලහති, හත්තකාරකකම්මං කරොන්තො අතිවිය කිලමති, භුත්තපාතරාසො දාරුනි ඵාලෙති, භාජනානි ධොවති, කාපෙන උදකං ආහරති, සයන්තො අම්බණපිට්ඨෙ සයති, පාතො වුට්ඨාය යාගුආදීනි පවති හරති භොජෙති, නන්දිරාගං නිස්සාය අතිදුක්ඛං අනුභොති. සො එකදිවසං හත්තගෙහද්වාරෙන ගච්ඡන්තිං බුජ්ජං දිස්වා පක්කොසී. සා පභාවතියා භයෙන තස්ස සන්තිකං ගන්තුං අවිසහන්තී තුරිතතුරිතා විය ගච්ඡති. අථ නං වෙගෙන උපගන්ත්වා “බුජ්ජෙ”ති ආහ.

සා නිවත්තිත්වා යීතා “කො එසො”ති වත්වා “තුම්භාකං සද්දං න සුඤ්ඤාමි”ති ආහ. අථ නං “බුජ්ජෙ ත්වම්පි සාමිනීපි තෙ උභොපි අතිවිය ටද්ධා, එත්තකං කාලං තුම්භාකං සන්තිකෙ වසන්තො ආරොග්‍යසාසනමත්තම්පි න ලභාමි, දෙය්‍යධම්මං පන කිං දස්සථ, තිට්ඨතු තාවෙනං, අපි මෙ පභාවතිං මුදුකං කත්වා දස්සෙතුං සක්ඛිස්සසී”ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨි. අථ නං “සවෙ මෙ තං දස්සෙතුං සක්ඛිස්සසී, බුජ්ජභාවං තෙ උජුකං කත්වා ගීවෙය්‍යකං දස්සාමි”ති පලොභෙන්තො පඤ්ච ගාථායො අභාසී –

14.

“නෙක්ඛං ගීවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සවෙ මං නාගනාසුරු, ඔලොකෙය්‍ය පභාවතී.

15.

“නෙක්ඛං ගීවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;

සචෙ මං නාගනාසුරු, ආලපෙය්‍ය පභාවතී.

16.

“නෙක්ඛං ගීවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සචෙ මං නාගනාසුරු, උම්භායෙය්‍ය පභාවතී.

17.

“නෙක්ඛං ගීවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සචෙ මං නාගනාසුරු, පම්භායෙය්‍ය පභාවතී.

18.

“නෙක්ඛං ගීවං තෙ කාරෙස්සං, පත්වා බුජ්ජෙ කුසාවතිං;
සචෙ මං නාගනාසුරු, පාණ්ඨි උපසම්ඵුසෙ”ති.

තත්ථ නෙක්ඛං ගීවං තෙති තව ගීවෙය්‍යං සබ්බසුවණ්ණමයමෙව කාරෙස්සාමිති අත්ථො. “නෙක්ඛං ගීවං තෙ කරිස්සාමි”තිපි පාඨො, තව ගීවාය නෙක්ඛමයං පිළන්ධනං පිළන්ධෙස්සාමිති අත්ථො. ඔලොකෙය්‍යාති සචෙ තව වචනෙන මං පභාවතී ඔලොකෙය්‍ය, සචෙ මං තාය ඔලොකාපෙතුං සක්ඛිස්සසිති අත්ථො. “ආලපෙය්‍යා”තිආදීසුපි එසෙව නයො. එත්ථ පන උම්භායෙය්‍යාති මන්දහසිතවසෙන පරිභාසෙය්‍ය. පම්භායෙය්‍යාති මහාහසිතවසෙන පරිභාසෙය්‍ය.

සා තස්ස වචනං සුත්වා “ගච්ඡට තුම්හෙ, දෙව, කතිපාහච්චයෙන නං තුම්භාකං වසෙ කරිස්සාමි, පස්සට මෙ පරක්කම”න්ති වත්වා තං කරණීයං තීරෙත්වා පභාවතියා සන්තිකං ගන්ත්වා තස්සා වසනගබ්භං සොධෙන්ති විය පහරණයොග්ගං ලෙඩ්ඛුඛණ්ඩම්පි අසෙසෙත්වා අන්තමසො පාදුකාපි නිහරිත්වා සකලගබ්භං සම්මජ්ජිත්වා ගබ්භද්වාරෙ උම්මාරං අන්තරං කත්වා උච්චාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පභාවතියා එකං නිවපියකං අත්ථරිත්වා “එහි, අම්ම, සීසෙ තෙ ඌකා විචිතිස්සාමි”ති තං තත්ථ පියකෙ නිසීදාපෙත්වා අන්තනො ඌරුඅන්තරෙ තස්සා සීසං යපෙත්වා ථොකං කණ්ඩුයිත්වා “අහො ඉමිස්සා සීසෙ බහු ඌකා”ති සකසීසතො ඌකා ගහෙත්වා තස්සා හත්ථෙ යපෙත්වා “පස්ස කිත්තකා තෙ සීසෙ ඌකා”ති පියකථං කථෙත්වා මහාසත්තස්ස ගුණං කථෙත්ති ගාථමාහ –

19.

“න හි නුනායං රාජපුත්තී, කුසෙ සාතම්පි වින්දති;
ආලාරිකෙ හතෙ පොසෙ, වෙනනෙන අනත්ථිකෙ”ති.

තස්සත්ථො – එකංසෙන අයං රාජපුත්තී පුබ්බෙ කුසාවතීනගරෙ කුසනරින්දස්ස සන්තිකෙ මාලාගන්ධවිලෙපනවත්ථාලඬිකාරවසෙන අප්පමත්තකම්පි සාතං න වින්දති න ලහති, තම්බුලමත්තම්පි එතෙන

එතිස්සා දින්නපුබ්බං න භවිස්සති. කිංකාරණා? ඉත්ථියො නාම එකදිවසමිපි අඩ්ඨකං අවත්ථරිත්වා නිපන්නසාමිකමිහි භද්දං භින්දිතුං න සක්කොන්ති, අයං පන ආළාරිකෙ භතෙ පොසෙ ආළාරිකත්තඤ්ච භතකත්තඤ්ච උපගතෙ එතස්මිං පුරිසෙ මුලෙනපි අනත්ථිකෙ කෙවලං තංයෙව නිස්සාය රජ්ජං පහාය ආගන්ත්වා එවං දුක්ඛං අනුභවන්තෙ පටිසන්ථාරමත්තමිපි න කරොති, සවෙපි තෙ, අම්ම, තස්මිං සිනෙහො නත්ථි, සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා මං නිස්සාය කිලමතීති තස්ස කිඤ්චිදෙව දාතුං අරහසීති.

සා තං සුත්වා බුජ්ජාය කුජ්ඣි. අථ නං බුජ්ජා ගීවායං ගහෙත්වා අත්තොගබ්භෙ බිපිත්වා සයං බහි හුත්වා ද්වාරං පිධාය ආවිඤ්ජනරජ්ජුමිහි ඔලම්බන්ති අට්ඨාසි. පභාවතී තං ගහෙතුං අසක්කොන්ති ද්වාරමුලෙ යත්වා අක්කොසන්ති ඉතරං ගාථමාහ —

20.

“න හි නුනායං සා බුජ්ජා, ලහති ජීවිහාය ඡෙදනං;
සුනිසිතෙන සත්ථෙත, එවං දුබ්භාසිතං භණ්”න්ති.

තත්ථ සුනිසිතෙනාති සුට්ඨු නිසිතෙන තිබ්භසත්ථෙත. එවං දුබ්භාසිතන්ති එවං අසොතබ්බයුත්තකං දුබ්භාසිතං භණන්ති.

අථ බුජ්ජා ආවිඤ්චනරජ්ජුං ගහෙත්වා යීතාව “නිජ්ජඤ්ඤ දුබ්බිනීතෙ තව රූපං කිං කරිස්සති, කිං මයං තව රූපං බාදිත්වා යාපෙස්සාමා”ති චත්වා තෙරසහි ගාථාහි බොධිසත්තස්ස ගුණං පකාසෙන්ති බුජ්ජාගජ්ජිතං නාම ගජ්ජි —

21.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහායසොති කත්ථාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

22.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහද්ධනොති කත්ථාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

23.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහබ්බලොති කත්ථාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

24.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහාරට්ඨොති කත්ථාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

25.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මහාරාජාති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

26.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
සිහස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

27.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
වග්ගුස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

28.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
බිත්ථස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

29.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මඤ්ජුස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

30.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
මධුස්සරොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

31.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
සතසිප්පොති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

32.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
බත්තියොතිපි කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං.

33.

“මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන පභාවති;
කුසරාජාති කත්වාන, කරස්සු රුචිරෙ පියං”න්ති.

තත්ථ මා නං රූපෙන පාමෙසි, ආරොහෙන, පභාවතීති අරෙ පභාවති, මා ත්වං එතං කුසනරින්දං අත්තනො රූපෙන ආරොහපරිණාහෙන පමිති, එවං පමාණං ගණ්හි. මහායසොති මහානුභාවො යොති එවං හදයෙ කත්වාන රුචිරෙ පියදස්සනෙ කරස්සු තස්ස පියං. ආනුභාවොයෙව භිස්ස රූපන්ති වදති. එස නයො සබ්බත්ථ. අපි ව මහායසොති මහාපරිවාරො. මහද්ධනොති මහාහොගො. මහබ්බලොති මහාථාමො. මහාරට්ඨොති විජුලරට්ඨො.

මහාරාජාති සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා. සීහස්සරොති සීහසද්දසමානසද්දො.
 වග්ගුස්සරොති ලීලායුත්තස්සරො. බින්දුස්සරොති සම්පිණ්ඩිතසනස්සරො.
 මඤ්ජුස්සරොති සුන්දරස්සරො. මධුස්සරොති මධුරයුත්තස්සරො.
 සතසිප්පොති පරෙසං සත්තිකෙ අසික්ඛිත්වා අත්තනො බලෙනෙව
 නිප්ඵන්තඅනෙකසතසිප්පො. බත්තියොති ඔක්කාකපවෙණියං ජාතො
 අසම්භින්තබත්තියො. කුසරාජාති සක්කදත්තියකුසතිණසමානනාමො රාජා.
 එවරූපො හි අඤ්ඤො රාජා නාම නත්ථීති ජානිත්වා එතස්ස පියං කරොහීති
 බුජ්ජා එත්තකාහි ගාථාහි තස්ස ගුණං කථෙසි.

පභාවතී තස්සා වචනං සුත්වා “බුජ්ජෙ අතිවිය ගජ්ජසි, හත්ථෙන
 පාපුණන්තී සසාමිකභාවං තෙ ජානාපෙස්සාමී”ති බුජ්ජං තජ්ජෙසි. සාපි තං
 “අහං තං රක්ඛමානා පිතුනො තෙ කුසරාජස්ස ආගතභාවං නාරොවෙසිං,
 හොතු, අජ්ජ රඤ්ඤො ආරොවෙස්සාමී”ති මහන්තෙන සද්දෙන භායාපෙසි.
 සාපි “කොවිදෙව සුණෙය්‍යා”ති බුජ්ජං සඤ්ඤාපෙසි. බොධිසත්තොපි තං
 පස්සිතුං අලහන්තො සත්ත මාසෙ දුබ්භොජනෙන දුක්ඛසෙය්‍යාය
 කිලමන්තො චිත්තෙසි – “කො මෙ එතාය අත්ථො, සත්ත මාසෙ වසන්තො
 එතං පස්සිතුමපි න ලභාමි, අතිවිය කක්ඛලා සාහසිකා, ගන්ත්වා
 මාතෘපිතරො පස්සිස්සාමී”ති. තස්මිං බණෙ සක්කො ආවජ්ජෙත්තො තස්ස
 උක්කණ්ඨිතභාවං ඤත්වා “රාජා සත්ත මාසෙ පභාවතිං දට්ඨුමපි න ලභි,
 ලහනාකාරමස්ස කරිස්සාමී”ති මද්දරඤ්ඤො දුතෙ කත්වා සත්තන්තං
 රාජුතං දුතං පාහෙත්තො “පභාවතී, කුසරාජං ඡඩ්ඛෙත්වා ආගතා,
 ආගච්ඡන්තු පභාවතිං ගණ්හන්තු”ති එකෙකස්ස විසුං විසුං සාසනං පහිණි.
 තෙ මහාපරිවාරෙන ගන්ත්වා නගරං පත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආගතකාරණං
 න ජානන්ති. තෙ “ත්වං කස්මා ආගතො, ත්වං කස්මා ආගතොසී”ති
 ප්‍රච්ඡිත්වා තමත්ථං ඤත්වා කුජ්ඣිත්වා “එකං කිර ධීතරං සත්තන්තං
 දස්සති, පස්සථස්ස අනාවාරං, උප්පණ්ඨෙති නො, ගණ්හථ න”න්ති
 “සබ්බෙසමිපි අම්භාකං පභාවතිං දෙනු යුද්ධං වා”ති සාසනානි පහිණිත්වා
 නගරං පරිවාරයිංසු. මද්දරාජා සාසනං සුත්වා භීතතසිතො අමච්චෙ
 ආමන්තෙත්වා “කිං කරොමා”ති ප්‍රච්ඡි. අථ නං අමච්චා “දෙව, සත්තපි
 රාජානො පභාවතිං නිස්සාය ආගතා, ‘සවෙ න දස්සති, පාකාරං භින්දිත්වා
 නගරං පවිසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා තං ගණ්හිස්සාමා’ති වදන්ති,
 පාකාරෙ අභින්නෙයෙව තෙසං පභාවතිං පෙසෙස්සාමා”ති වත්වා
 ගාථමාහංසු –

34.

“එතෙ නාගා උපත්ථද්ධා, සබ්බෙ තිට්ඨන්ති වම්මිතා;
 පුරා මද්දන්ති පාකාරං, ආනෙත්තෙනං පභාවති”න්ති.

තත්ථ උපත්ථද්ධාති අතිථද්ධා දස්සිතා. ආනෙත්තෙනං පභාවතින්ති ආනෙත්තු එතං පභාවතින්ති සාසනානි පභිණ්සු. තස්මා යාව එතෙ නාගා පාකාරං න මද්දන්ති, තාව නෙසං පභාවතිං පෙසෙහි, මහාරාජාති.

තං සුත්වා රාජා “සවාහං එකස්ස පභාවතිං පෙසෙස්සාමි, සෙසා යුද්ධං කර්ස්සන්ති, න සක්කා එකස්ස දාතුං, සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජානං ‘විරූපො’ති ජඩ්ඛෙත්වා ආගතා ආගමනස්ස එලං ලහතු, වධිත්වාන නං සත්ත ඛණ්ඩානි කත්වා සත්තන්තං ඛත්තියානං පෙසෙස්සාමි”ති වදන්තො අනන්තරං ගාථමාහ —

35.

“සත්ත බිලෙ කර්ත්වාන, අහමෙතං පභාවතිං;
ඛත්තියානං පදස්සාමි, යෙ මං හන්තුං ඉධාගතා”ති.

තස්ස සා කථා සකලනිවෙසනෙ පාකටා අහොසි. පරිවාරිකා ගන්ත්වා “රාජා කිර තං සත්ත ඛණ්ඩානි කත්වා සත්තන්තං රාජුතං පෙසෙස්සති”ති පභාවතියා ආරොවෙසුං. සා මරණභයහීනා ආසනා වුට්ඨාය හගිනීහි පරිවුතා මාතු සිරිගබ්භං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

36.

“අවුට්ඨහි රාජපුත්ති, සාමා කොසෙය්‍යවාසිනී;
අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි, දාසිගණපුරක්ඛතා”ති.

තත්ථ සාමාති සුවණ්ණවණ්ණා. කොසෙය්‍යවාසිනීති සුවණ්ණඛට්ඨිතකොසෙය්‍යනිවසනා.

සා මාතු සත්තිකං ගන්ත්වා මාතරං වන්දිත්වා පරිදෙවමානා ආහ —

37.

“තං නුන කක්කුපනිසෙවිතං මුඛං, ආදාසදන්තාථරුපච්චවෙක්ඛිතං;
සුභං සුනෙත්තං විරජං අනඬිගණං, ඡුද්ධං වනෙ යස්සති ඛත්තියෙහි.

38.

“තෙ නුන මෙ අසිතෙ වෙල්ලිතග්ගෙ, කෙසෙ මුදු
චන්දනසාරලිත්තෙ;
සමාකුලෙ සිවථිකාය මජ්ඣෙ, පාදෙහි ගිජ්ඣා පරිකඩ්ඪිස්සන්ති.

39.

“තා නුන මෙ තම්බනබා සුලොමා, බාහා මුදු චන්දනසාරලිත්තා;
ඡින්නා වනෙ උජ්ඣාතා ඛත්තියෙහි, ගය්හ ධඩ්ඣකො ගච්ඡති
යෙනකාමං.

40.

“තෙ නුන තාලුපනිහෙ අලම්බෙ, නිසෙවිතෙ කාසිකවන්දනෙන;
ථනෙසු මෙ ලම්බිස්සති සිඬගාලො, මාතුච පුත්තො තරුණො
තනුජො.

41.

“තං නුන සොණං පුචුලං සුකොට්ඨිතං, නිසෙවිතං
කඤ්චනමෙබ්බොති;
ඡින්නං වනෙ බත්තියෙහි අවත්ථං, සිඬගාලසඬ්ඨා පරිකඬ්ඨිස්සන්ති.

42.

“සොණා ධඩ්ඛා සිඬගාලා ව, යෙ වඤ්ඤෙ සන්ති දායිනො;
අජරා නුන හෙස්සන්ති, හක්බයිත්වා පභාවතිං.

43.

“සවෙ මංසානි හරිංසු, බත්තියා දුරගාමිනො;
අට්ඨිති අම්ම යාචිත්වා, අනුපපෙ දහාථ නං.

44.

“බෙත්තානි අම්ම කාරෙත්වා, කණ්කාරෙත්ථ රොපය;
යදා තෙ පුජ්ථිතා අස්සු, හෙමන්තානං හිමච්චයෙ;
සරෙය්‍යාථ මමං අම්ම, එවංවණ්ණො පභාවති” ති.

තත්ථ කක්කුපනිසෙවිතන්තිල කක්කුපනිසෙවිතන්ති
සාසපකක්කලොණකක්කමත්තිකකක්කතිලකක්කහලිද්දිකක්කමුබ්බුණ්ණ
කෙහි ඉමෙහි පඤ්චහි කක්කෙහි උපනිසෙවිතං.
ආදාසදන්තාථරුපච්චවෙක්ඛිතන්ති දන්තමයථරුමිහි ආදාසෙ පච්චවෙක්ඛිතං
තත්ථ ඔලොකෙත්වා මණ්ඩිතං. සුහන්ති සුහමුබ්බං. වීරජන්ති විගතරජං
නිම්මලං. අනඬ්ඨිගණන්ති ගණ්ඩපිළකාදිදොසරහිතං. පුද්ධන්ති අම්ම එවරුපං
මම මුබ්බං අද්ධා ඉදානි බත්තියෙහි ඡඩ්ඞිතං වනෙ අරඤ්ඤෙ යස්සතීති
පරිදෙවති. අසිතෙති කාලකෙ. වෙල්ලිතග්ගෙති උන්නතග්ගෙ. සිවථිකායාති
සුසානමිහි. පරිකඬ්ඨිස්සන්තීති එවරුපෙ මම කෙසෙ මනුස්සමංසබ්බාදකා
ගිජ්ඣා පාදෙහි පහරිත්වා නුන පරිකඬ්ඨිස්සන්ති. ගය්හ ධඩ්ඛො ගච්ඡති
යෙනකාමන්ති අම්ම මම එවරුපං බාහං නුන ධඩ්ඛො ගහෙත්වා ලුඤ්ජිත්වා
බාදන්තො යෙනකාමං ගච්ඡිස්සති.

තාලුපනිහෙති සුවණ්ණතාලඵලසදිසෙ. කාසිකවන්දනෙනාති
සුබ්බමවන්දනෙන නිසෙවිතෙ. ථනෙසු මෙති අම්ම මම සුසානෙ පතිතාය
එවරුපෙ ථනෙ දිස්වා මුබ්බෙන ඩංසිත්වා තෙසු මෙ ථනෙසු අත්තනො
තනුජො මාතු තරුණපුත්තො විය නුන සිඬගාලො ලම්බිස්සති. සොණන්ති
කට්ඨං. සුකොට්ඨිතන්ති ගොහනුකෙන පහරිත්වා සුවඩ්ඞිතං. අවත්ථන්ති

ජඩ්ඛිතං. හක්ඛයිත්වාති අම්ම එතෙ එත්තකා නුන මම මංසං බාදිත්වා අජරා හවිස්සන්ති.

සචෙ මංසානි හරිංසුති අම්ම සචෙ තෙ ඛත්තියා මයිං පට්ඨෙද්ධවිත්තා මම මංසානි හරෙය්හං, අථ තුම්හෙ අට්ඨිති යාවිත්වා අනුපථෙ දහාථනං, ජඩ්ඛමග්ගමහාමග්ගානං අත්තරෙ දහෙය්හාථාති වදති. ඛෙත්තානීති අම්ම මම කුම්භිකට්ඨානෙ මාලාදිවත්ථුති කාරෙත්වා එත්ථ එතෙසු ඛෙත්තෙසු කණ්ණිකාරරුක්ඛෙ රොපය. නිමච්චයෙති නිමපාතාතික්කමෙ එග්ගුණමාසෙ. සරෙය්හාථාති තෙසං පුජ්ථානං සුවණ්ණවඩ්ඛොටකං පුරෙත්වා උරුසු යපෙත්වා මම ධිතා පභාවතී එවංවණ්ණාති සරෙය්හාථ.

ඉති සා මරණභයතජ්ජිතා මාතු සන්තිකෙ විලපි. මද්දරාජාපි “එරසුඤ්ච ගණ්ඨිකඤ්ච ගහෙත්වා චොරසාතකො ඉධෙව ආගච්ඡතු”ති ආණාපෙසි. තස්ස ආගමනං සකලරාජගෙහෙ පාකටං අහොසි. අථස්ස ආගතභාවං සුත්වා පභාවතියා මාතා උට්ඨායාසනා සොකසමජ්ජිතා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

45.

“තස්සා මාතා උදට්ඨාසි, ඛත්තියා දෙවචණ්ණිනී;
දිස්වා අසිඤ්ච සුනඤ්ච, රඤ්ඤො මද්දස්සන්තෙපුරෙ”ති.

තත්ථ උදට්ඨාසිති ආසනා උට්ඨාය රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා අට්ඨාසි. දිස්වා අසිඤ්ච සුනඤ්චාති අන්තෙපුරමිහි අලඛිකතමහාතලෙ රඤ්ඤො පුරතො නික්ඛිත්තං එරසුඤ්ච ගණ්ඨිකඤ්ච දිස්වා විලපන්තී ගාථමාහ —

46.

“ඉමිනා නුන අසිනා, සුසඤ්ඤං තනුමජ්ඣමං;
ධිතරං මද්ද හන්ත්වාන, ඛත්තියානං පදස්සසි”ති.

තත්ථ අසිනාති එරසුං සන්ධායාහ. සො හි ඉමස්මිං යානෙ අසි නාම ජාතො. සුසඤ්ඤං තනුමජ්ඣමන්ති සුට්ඨු සඤ්ඤාතං තනුමජ්ඣමං.

අථ නං රාජා සඤ්ඤාපෙන්නො ආහ — “දෙවි, කිං කථෙසි, තච ධිතා සකලජම්බුදීපෙ අග්ගරාජානං ‘විරූපො’ති ජඩ්ඛෙත්වා ගතමග්ගෙ පදවලඤ්ඤෙ අවිනට්ඨෙයෙව මච්චුං නලාටෙනාදාය ආගතා, ඉදානි අත්තතො රූපං නිස්සාය ඊදිසං එලං ලහතු”ති. සා තස්ස වචනං සුත්වා ධිතු සන්තිකං ගන්ත්වා විලපන්තී ආහ —

47.

“න මෙ අකාසි වචනං, අත්ථකාමාය පුත්තිකෙ;
සාජ්ජ ලොහිතසඤ්ජන්තා, ගච්ඡසි යමසාධනං.

48.

“එවමාපජ්ජති පොසො, පාපියඤ්ච නිගච්ඡති;
යො වෙ භිතානං වචනං, න කරොති අත්ථදස්සිනං.

49.

“සචෙ ච අජ්ජ ධාරෙසී, කුමාරං වාරුදස්සනං;
කුසෙන ජාතං ඛත්තියං, සුචණ්ණමණිමෙඛලං;
පුජිතං ඤාතිසඤ්ඤා, න ගච්ඡසී යමක්ඛයං.

50.

“යත්ථස්සු භෙරී නදති, කුඤ්ජරො ච නිකුජති;
ඛත්තියානං කුලෙ භද්දෙ, කින්නු සුඛතරං තතො.

51.

“අස්සො ච සිසති ද්වාරෙ, කුමාරො උපරොදති;
ඛත්තියානං කුලෙ භද්දෙ, කින්නු සුඛතරං තතො.

52.

“මයුරකොඤ්චාභිරුදෙ, කොකිලාභිනිකුජ්ජනෙ;
ඛත්තියානං කුලෙ භද්දෙ, කින්නු සුඛතරං තතො”ති.

තත්ථ පුත්තිකෙති තං ආලපති. ඉදං වුත්තං භොති – අම්ම, ඉධ කිං කරිස්සසී, සාමිකස්ස සන්තිකං ගච්ඡ, මා රුපමදෙන මජ්ඣිති එවං යාවත්තියාපි මෙ වචනං න අකාසී, සා ත්වං අජ්ජ ලොභිතසඤ්ජන්තා ගච්ඡසී යමසාධනං, මච්චුරාජස්ස භවනං ගමිස්සසීති. පාපියඤ්චාති ඉතො පාපතරඤ්ච නිගච්ඡති. සචෙ ච අජ්ජ ධාරෙසීති, අම්ම, සචෙ ත්වං චිත්තස්ස වසං අගන්ත්වා කුසනරින්දං පටිච්ච ලද්ධං අත්තනො රුපෙන සදිසං වාරුදස්සනං කුමාරං අජ්ජ ධාරයිස්සසී. යමක්ඛයන්ති එවං සන්තෙ යමනිවෙසනං න ගච්ඡෙය්‍යාසී. තතො යම්හි ඛත්තියකුලෙ අයං විභූති, තම්භා නානාභෙරිසද්දෙන වෙච මත්තවාරණකොඤ්චනාදෙන ච නින්තාදිතා කුසාවතීරාජකුලා කිං නු සුඛතරං දිස්වා ඉධාගතාසීති අත්ථො. සිසතීති භසති. කුමාරොති සුසික්ඛිතො ගන්ධබ්බකුමාරො. උපරොදතීති නානාතූරියාති ගහෙත්වා උපහාරං කරොති. කොකිලාභිනිකුජ්ජනෙති කුසරාජකුලෙ සායං පාතො පචත්තනච්චගීතවාදිකුපහාරං පටිජ්චරන්ති විය කොකිලෙහි අභිනිකුජ්ජනෙ.

ඉති සාපි එත්තකාහි ගාථාහි තාය සද්ධිං සල්ලපිත්වා “සචෙ අජ්ජ කුසනරින්දො ඉධ අස්ස, ඉමෙ සත්ත රාජානො පලාපෙත්වා මම ධීතරං දුක්ඛා පමොචෙත්වා ආදාය ගච්ඡෙය්‍යා”ති චිත්තෙත්වා ගාථමාහ –

53.

“කහං නු ඛො සත්තුමද්දනො, පරරට්ඨප්පමද්දනො;
කුසො සොළාරපඤ්ඤාණො, යො නො දුක්ඛා පමොවයෙ”ති.

තත්ථ සොළාරපඤ්ඤාණොති උළාරපඤ්ඤො.

තතො පභාවතී “මම මාතු කුසස්ස වණ්ණං භණන්තියා මුඛං
නප්පහොති, ආවික්ඛිස්සාමි තාවස්සා තස්ස ඉධෙව ආළාරිකකම්මං කත්වා
වසනභාව”න්ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ —

54.

“ඉධෙව සො සත්තුමද්දනො, පරරට්ඨප්පමද්දනො;
කුසො සොළාරපඤ්ඤාණො, යො තෙ සබ්බෙ වධිස්සති”ති.

අඨස්සා මාතා “අයං මරණභයහිතා විප්පලපතී”ති චිත්තෙන්වා ගාථමාහ

—

55.

“උම්මත්තිකා නු භණ්ඨි, අන්ධබාලා පභාසඨි;
කුසො වෙ ආගතො අස්ස, කිං න ජානෙමු තං මය”න්ති.

තත්ථ අන්ධබාලාති සම්මුල්ලා අඤ්ඤාණා හුත්වා. කිං න ජානෙමුති
කෙන කාරණෙන තං න ජානෙය්‍යාමි. සො හි අන්තරාමග්ගෙ ධීතොව
අම්භාකං සාසනං පෙසෙය්‍ය, සමුස්සිතද්ධජා චතුරච්ඡිනීසෙනා පඤ්ඤායෙථ,
ත්ථං පන මරණභයෙන කට්ඨෙති.

සා එවං චුත්තෙ “න මෙ මාතා සද්දහති, තස්ස ඉධාගන්ත්වා සත්ත
මාසෙ වසනභාවං න ජානාති, දස්සෙස්සාමි න”න්ති චිත්තෙන්වා මාතරං
හත්ථෙ ගහෙන්වා සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා හත්ථං පසාරෙන්වා දස්සෙන්ති
ගාථමාහ —

56.

“එසො ආළාරිකො පොසො, කුමාරීපුරමන්තරෙ;
දළ්භං කත්වාන සංවෙල්ලිං, කුම්භිං ධොවති ඔණතො”ති.

තත්ථ කුමාරීපුරමන්තරෙති වාතපාතෙ ධීතා තව ධීතානං කුමාරීනං
වසනට්ඨානන්තරෙ නං ඔලොකෙහි. සංවෙල්ලින්නි කච්ඡං ඛන්ධිත්වා
කුම්භිං ධොවති.

සො කිර තදා “අජ්ජ මෙ මනොරථො මත්ථකං පාපුණ්ඨස්සති, අද්ධා
මරණභයතජ්ජිතා, පභාවතී, මම ආගතභාවං කට්ඨෙස්සති, භාජනාති
ධොවිත්වා පටිසාමෙස්සාමි”ති උදකං ආහරිත්වා භාජනාති ධොවිතුං ආරභී.
අථ නං මාතා පරිභාසන්ති ගාථමාහ —

57.

“වෙණි ත්වමසි චණ්ඩාලී, අද්ධසි කුලගන්ධිනී;
කථං මද්දකුලෙ ජාතා, දාසං කයිරාසි කාමුක” තීති.

තත්ථ වෙණි තච්ඡිකා. අද්ධසි කුලගන්ධිනීති උදාහු ත්වං කුලද්ධසිකා. කාමුකන්ති කථං නාම ත්වං එවරූපෙ කුලෙ ජාතා අත්තනො සාමිකං දාසං කරෙය්‍යාසිති.

තතො පභාවතී “මම මාතා ඉමස්ස මං නිස්සාය එවං වසනභාවං න ජානාති මඤ්ඤ” ති වින්තෙත්වා ඉතරං ගාථමාහ —

58.

“නමහි වෙණි න චණ්ඩාලී, න වමහි කුලගන්ධිනී;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසී” ති.

තත්ථ ඔක්කාකපුත්තොති, අම්ම, එස ඔක්කාකපුත්තො, ත්වං පන “දාසො” ති මඤ්ඤසී, කස්මා නං අහං “දාසො” ති කථෙස්සාමිති.

ඉදානිස්ස යසං චණ්ණොන්ති ආහ —

59.

“යො බ්‍රාහ්මණසහස්සානි, සදා යොජෙත්ති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසී.

60.

යස්ස නාගසහස්සානි, සදා යොජෙත්ති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසී.

61.

“යස්ස අස්සසහස්සානි, සදා යොජෙත්ති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසී.

62.

“යස්ස රථසහස්සානි, සදා යොජෙත්ති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසී;
යස්ස උසහසහස්සානි, සදා යොජෙත්ති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසී.

63.

“යස්ස ධෙනුසහස්සානි, සදා දුහන්ති වීසතිං;
ඔක්කාකපුත්තො හද්දන්තෙ, ත්වං නු දාසොති මඤ්ඤසී” ති.

එවං තාය පඤ්චහි ගාථාහි මහාසත්තස්ස යසො වණ්ණිතො. අට්ඨසා මාතා “අයං අසම්මිතා කථං කථෙති, අද්ධා එවමෙත”න්ති සද්දහිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙසි. සො වෙගෙන පභාවතියා සන්තිකං ගන්ත්වා “සච්චං කිර, අම්ම, කුසරාජා ඉධාගතො”ති. “ආම තාත, අජ්ජස්ස සත්ත මාසා අතික්කන්තා තව ධිතානං ආළාරිකත්තං කරොන්තස්සා”ති. සො තස්සා අසද්දහන්තො බුජ්ජං පුච්ඡිත්වා යථාභූතං සුත්වා ධිතරං ගරහන්තො ගාථමාහ —

64.

“තග්ග තෙ දුක්කටං බාලෙ, යං ඛත්තියං මහබ්බලං;
නාගං මණ්ඩුකචණ්ණෙන, න තං අක්ඛාසිධාගත”න්ති.

තත්ථ තග්ගාති එකංසෙනෙව.

සො ධිතරං ගරහිත්වා වෙගෙන තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කතපට්ඨන්තාරො අඤ්ජලිං පග්ගස්ස අත්තනො අච්චයං දස්සෙන්තො ගාථමාහ —

65.

“අපරාධං මහාරාජ, ත්වං නො බම රථෙසහ;
යං තං අඤ්ඤාතවෙසෙන, නාඤ්ඤාසිම්හා ඉධාගත”න්ති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “සචාහං ඵරුසං වක්ඛාමි, ඉධෙවස්ස හදයං ඵලිස්සති, අස්සාසෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා භාජනන්තරෙ ධිතොව ඉතරං ගාථමාහ —

66.

“මාදිසස්ස න තං ඡන්තං, යොහං ආළාරිකො භවෙ;
ත්වඤ්ඤෙව මෙ පසිදස්සු, නත්ථි තෙ දෙව දුක්කට”න්ති.

රාජා තස්ස සන්තිකා පට්ඨන්තාරං ලහිත්වා පාසාදං අභිරුහිත්වා පභාවතිං පක්කොසාපෙන්වා බමාපනත්ථාය පෙසෙතුං ගාථමාහ —

67.

“ගච්ඡ බාලෙ බමාපෙහි, කුසරාජං මහබ්බලං;
බමාපිතො කුසො රාජා, සො තෙ දස්සති ජීවිත”න්ති.

සා පිතු වචනං සුත්වා හගිනීහි වෙච පරිවාරිකාහි ච පරිවුතා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සොපි කම්මකාරවෙසෙන ධිතොව තස්සා අත්තනො සන්තිකං ආගමනං ඤත්වා “අජ්ජ පභාවතියා මානං හින්දිත්වා පාදමුලෙ නං කලලෙ නිපජ්ජාපෙස්සාමි”ති සබ්බං අත්තනා ආහතං උදකං ඡඩ්ඛෙත්වා බලමණ්ඩලමත්තං යානං මද්දිත්වා එකකලලං අකාසි. සා තස්ස සන්තිකං

ගන්ත්වා තස්ස පාදෙසු නිපතිත්වා කලලපිට්ඨෙ නිපන්නා තං බමාපෙසි.
තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

68.

“පිතුස්ස චචනං සුත්වා, දෙවචණ්ණි පභාවති;
සිරසා අග්ගහි පාදෙ, කුසරාජං මහබ්බල”න්ති.

තත්ථ සිරසාති සිරසා නිපතිත්වා කුසරාජානං පාදෙ අග්ගහෙසිති.

ගහෙත්වා ච පන නං බමාපෙන්නී තිස්සො ගාථායො අභාසි -

69.

“යාමා රතොයා අතික්කන්නා, තාමා දෙව තයා විනා;
චන්දෙ තෙ සිරසා පාදෙ, මා මෙ කුජ්ඣ රථෙසහ.

70.

“සබ්බං තෙ පටිජානාමි, මහාරාජ සුඤ්ඤාහි මෙ;
න වාපි අජ්ජියං තුය්හං, කරෙය්‍යාමි අහං පුන.

71.

“ඵවං චෙ යාවමානාය, චචනං මෙ න කාහසි;
ඉදානි මං තාතො හන්ත්වා, බත්තියානං පදස්සති”ති.

තත්ථ රතොයාති රත්තියො. තාමාති තා ඉමා සබ්බාපි තයා විනා
අතික්කන්නා. සබ්බං තෙ පටිජානාමිති, මහාරාජ, එත්තකං කාලං මයා තච
අජ්ජියමෙව කතං, ඉදං තෙ අහං සබ්බං පටිජානාමි, අපරමිපි සුඤ්ඤාහි මෙ,
ඉතො පට්ඨායාහං පුන තුය්හං අජ්ජියං න කරිස්සාමි. ඵවං චෙති සචෙ ඵවං
යාවමානාය මම ත්වං චචනං න කරිස්සසිති.

තං සුත්වා රාජා “සවාහං ‘ඉමං ත්වඤ්චෙව ජානිස්සසි’ති වක්ඛාමි,
හද්‍යමස්සා ඵලිස්සති, අස්සාසෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා ආහ -

72.

“ඵවං තෙ යාවමානාය, කිං න කාහාමි තෙ වචො;
විකුද්ධො ත්‍යස්මි කල්‍යාණි, මා ත්වං හාසි පභාවති.

73.

“සබ්බං තෙ පටිජානාමි, රාජපුත්ති සුඤ්ඤාහි මෙ;
න වාපි අජ්ජියං තුය්හං, කරෙය්‍යාමි අහං පුන.

74.

“තච කාමා හි සුස්සොණි, පහු දුක්ඛං තිතික්ඛිසං;

බහුං මද්දකුලං හන්ත්වා, නයිතුං තං පභාවතී’’ති.

තත්ථ කිං න කාහාමීති කිංකාරණා තව වචනං න කර්ස්සාමි. චිකුද්ධො ත්‍යස්මීති චිකුද්ධො නික්කොපො තෙ අස්මිං. සබ්බං තෙති චිකුද්ධභාවඤ්ච ඉදානි අප්පියකරණඤ්ච උභයං තෙ ඉදං සබ්බමෙව පටිජානාමි. තව කාමාති තව කාමෙන තං ඉච්ඡමානො. තිතික්ඛිසන්ති අධිවාසෙමි. බහුං මද්දකුලං හන්ත්වා නයිතුං තන්ති බහුමද්දරාජකුලං හනිත්වා බලක්කාරෙන තං නෙතුං සමත්ථොති.

අථ සො සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤා පරිවාරිකං විය තං අත්තනො පරිවාරිකං දිස්වා ඛත්තියමානං උප්පාදෙන්වා “මයි කිර ධරමානෙයෙව මම හරියං අඤ්ඤා ගහෙත්වා ගමිස්සන්ති’’ති සීහො විය රාජඨගණෙ විජම්භමානො “සකලනගරවාසීනො මෙ ආගතභාවං ජානන්තු’’ති වග්ගන්තො නදන්තො සෙලෙන්තො අප්ථොටෙන්තො “ඉදානි තෙ ජීවග්ගාහං ගහෙස්සාමි, රථාදයො මෙ යොජෙන්නු’’ති අනන්තරං ගාථමාහ –

75.

“යොජයන්තු රථෙ අස්සෙ, නානාවිත්තෙ සමාහිතෙ;
අථ දක්ඛථ මෙ වෙගං, විධමන්තස්ස සත්තථො’’ති.

තත්ථ නානාවිත්තෙති නානාලඬිකාරවිචිත්තෙ. සමාහිතෙති අස්සෙ සන්ධාය චුත්තං, සුසික්ඛිතෙ නිබ්බිසෙවනෙති අත්ථො. අථ දක්ඛථ මෙ වෙගන්ති අථ මෙ පරක්කමං පස්සිස්සථාති.

සත්තුනං ගණ්හනං නාම මය්හං භාරො, ගච්ඡ ත්වං න්හත්වා අලඬිකරිත්වා පාසාදං ආරුහාති තං උය්‍යාජෙසි. මද්දරාජාපිස්ස පරිහාරකරණත්ථං අමච්චෙ පහිණි. තෙ තස්ස මහානසද්වාරෙයෙව සාණිං පරික්ඛිපිත්වා කප්පකෙ උපට්ඨපෙසුං. සො කතමස්සුකම්මො සීසංන්හානො සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිනො අමච්චාදීහි පරිචුතො “පාසාදං අහිරුහිස්සාමි’’ති දිසා විලොකෙන්වා අප්ථොටෙසි. ඔලොකිතඔලොකිතට්ඨානං විකම්පි. සො “ඉදානි මෙ පරක්කමං පස්සිස්සථා’’ති ආහ. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා අනන්තරං ගාථමාහ –

76.

“තඤ්ච තත්ථ උදික්ඛිංසු, රඤ්ඤො මද්දස්සන්තෙපුරෙ;
විජම්භමානං සීහංච, ථොටෙන්තං දිගුණං භුජ’’න්ති.

තස්සත්ථො – තඤ්ච තත්ථ විජම්භන්තං අප්ථොටෙන්තං රඤ්ඤො අන්තෙපුරෙ වාතපානානි විවරිත්වා ඉත්ථියො උදික්ඛිංසුති.

අට්ඨස මද්දරාජා කතආනෙඤ්ජකාරණං අලඬකතවරවාරණං පෙසෙසි.
 සො සමුස්සිතසෙනව්ජත්තං හත්ථික්ඛන්ධං ආරුය්හ “පභාවතිං ආනෙථා”ති
 තම්පි පච්ඡතො නිසිදාපෙත්වා චතුරඬගිනියා සෙනාය පරිවුතො
 පාවිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා පරසෙනං ඔලොකෙත්වා “අහං කුසරාජා,
 ජීවිතත්ථිකා උරෙන නිපජ්ජන්තු”ති තික්ඛත්තුං සිහනාදං නදිත්වා
 සත්තුමද්දනං අකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

77.

“හත්ථික්ඛන්ධඤ්ච ආරුය්හ, ආරොපෙත්වා පභාවතිං;
 සඬගාමං ඔතරිත්වාන, සිහනාදං නදී කුසො.

78.

“තස්ස තං නදතො සුත්වා, සිහස්සෙවිතරෙ මිගා;
 ඛත්තියා විපලායිංසු, කුසසද්දහයට්ටිතා.

79.

“හත්ථාරොහා අනීකට්ඨා, රථිකා පත්තිකාරකා;
 අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ඡින්දන්ති, කුසසද්දහයට්ටිතා.

80.

“තස්මිං සඬගාමසිසස්මිං, පස්සිත්වා හට්ඨමානසො;
 කුසස්ස රඤ්ඤො දෙවින්දො, අදා වෙරොවනං මණිං.

81.

“සො තං විජ්ඣිත්වා සඬගාමං, ලද්ධා වෙරොවනං මණිං;
 හත්ථික්ඛන්ධගතො රාජා, පාවෙක්ඛි නගරං පුරං.

82.

“ජීවග්ගාහං ගහෙත්වාන, ඛන්ධිත්වා සත්ත ඛත්තියෙ;
 සසුරස්සුපනාමෙසි, ඉමෙ තෙ දෙව සත්තවො.

83.

“සඬබ්බෙ තෙ වසං ගතා, අමිත්තා විහතා තව;
 කාමං කරොහි තෙ තයා, මුඤ්ච වා තෙ හනස්සු වා”ති.

තත්ථ විපලායිංසුති සතිං පවිවුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තා
 විපල්ලත්ථවිත්තා හිජ්ජිංසු. කුසසද්දහයට්ටිතාති කුසරඤ්ඤො සද්දං නිස්සාය
 ජාතෙන හයෙන උපද්දතා මුල්භවිත්තා. අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ඡින්දන්තිති
 අඤ්ඤමඤ්ඤං ඡින්දන්ති මද්දන්ති. “හින්දිංසු”තිපි පාඨො. තස්මින්ති ඵලං
 බොධිසත්තස්ස සද්දසවනෙනෙව සඬගාමෙ හින්තො තස්මිං සඬගාමසිසෙ
 තං මහාසත්තස්ස පරක්කමං පස්සිත්වා තුට්ඨහදයො සක්කො වෙරොවනං

නාම මණ්ඩක්ඛන්ධං තස්ස අදාසි. නගරං පුරන්ති නගරසඞ්ඛාතං පුරං. ඛන්ධිත්වාති තෙසඤ්ඤෙව උත්තරි සාටකෙන පච්ඡාබාහං ඛන්ධිත්වා. කාමං කරොහි තෙ තයාති ත්වං අත්තනො කාමං ඉච්ඡං රුචිං කරොහි, එතෙ හි තයා දාසා කතායෙවාති.

රාජා ආහ —

84.

“තුය්හෙව සත්තවො එතෙ, න හි තෙ මය්හ සත්තවො;
ත්වඤ්ඤෙව නො මහාරාජ, මුඤ්ච වා තෙ භනස්සු වා”ති.

තත්ථ ත්වඤ්ඤෙව නොති, මහාරාජ, ත්වංයෙව අමහාකං ඉස්සරොති.

එවං චුත්තෙ මහාසත්තො “කිං ඉමෙහි මාරිතෙහි, මා තෙසං ආගමනං නිරත්ථකං භොතු, පභාවතියා කනිට්ඨා සත්ත මද්දරාජධිතරො අත්ථි, තා තෙසං දාපෙස්සාමි”ති විත්තෙත්වා ගාථමාහ —

85.

“ඉමා තෙ ධීතරො සත්ත, දෙවකඤ්ඤුපමා සුභා;
දදාහි තෙසං එකෙකං, භොන්තු ජාමාතරො තවා”ති.

අථ නං රාජා ආහ —

86.

“අමහාකඤ්චෙව තාසඤ්ච, ත්වං නො සබ්බෙසමිස්සරො;
ත්වඤ්ඤෙව නො මහාරාජ, දෙහි තෙසං යදිච්ඡසි”ති.

තත්ථ ත්වං නො සබ්බෙසන්ති, මහාරාජ කුසනරින්ද, කිං වදෙසි, ත්වඤ්ඤෙව එතෙසඤ්ච සත්තන්තං රාජුතං මමඤ්ච ඉමාසඤ්ච සබ්බෙසං නො ඉස්සරො. යදිච්ඡසිති යදි ඉච්ඡසි, යස්ස වා යං දාතුං ඉච්ඡසි, තස්ස තං දෙහීති.

එවං චුත්තෙ සො තා සබ්බාපි අලඞ්චකාරාපෙත්වා එකෙකස්ස රඤ්ඤො එකෙකං අදාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා පඤ්ච ගාථායො අභාසි —

87.

“එකමෙකස්ස එකෙකං, අදා සිහස්සරො කුසො;
ඛත්තියානං තදා තෙසං, රඤ්ඤො මද්දස්ස ධීතරො.

88.

“පිණ්ඩා තෙන ලාභෙන, තුට්ඨා සිහස්සරෙ කුසෙ;
සකරට්ඨාති පායිංසු, ඛත්තියා සත්ත තාවදෙ.

89.

“පභාවතිඤ්ච ආදාය, මණිං වෙරොවනං සුභං;
කුසාවතිං කුසො රාජා, අගමාසි මහබ්බලො.

90.

“ත්‍යස්සු එකරටෙ යන්තා, පවිසන්තා කුසාවතිං;
සමානා වණ්ණරූපෙන, නාඤ්ඤමඤ්ඤාතිරොච්ඡුං.

91.

“මාතා පුත්තෙන සංගච්ඡි, උභයො ච ජයම්පති;
සමග්ගා තෙ තදා ආසුං, ජීතං ධරණිමාවසු” තීති.

තත්ථ පිණිකාති සත්තජිනි. පායිංසුති ඉදාති අප්පමත්තා භවෙය්‍යාථාති කුසනරින්දෙන ඔවදිතා අගමංසු. අගමාසිති කතිපාභං වසිත්වා “අම්භාකං රට්ඨං ගමිස්සාමා”ති සසුරං ආපුච්ඡිත්වා ගතො. එකරටෙ යන්තාති ද්වෙපි එකරටං අභිරුද්ධ ගච්ඡන්තා. සමානා වණ්ණරූපෙනාති වණ්ණෙන ව රූපෙන ච සමානා හුත්වා. නාඤ්ඤමඤ්ඤාතිරොච්ඡුන්ති එකො එකං නාතික්කම්. මණරතනානුභාවෙන කිර මහාසත්තො අභිරුපො අහොසි සුවණ්ණවණ්ණො සොභග්ගජ්ජන්තො, සො කිර පුබ්බෙ පච්චෙකබුද්ධස්ස පිණ්ඩපාතනිස්සන්දෙන බුද්ධපටිමාකරණනිස්සන්දෙන ච එවං තෙජවන්තො අහොසි. සංගච්ඡිති අථස්ස මාතා මහාසත්තස්ස ආගමනං සුත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා මහාසත්තස්ස බහුං පණ්ණාකාරං ආදාය පච්චුග්ගමනං කත්වා සමාගච්ඡි. සොපි මාතරා සද්ධිංයෙව නගරං පදක්ඛිණං කත්වා සත්තාභං ඡණ්ඩං කීළිත්වා අලඬකතපාසාදතලං අභිරුහි. තෙපි උභො ජයම්පතිකා සමග්ගා අහෙසුං, තතො පට්ඨාය යාවජීවං සමග්ගා සම්මොදමානා ජීතං ධරණිං අප්පකාමසිංසුති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතහික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. තදා මාතාපිතරො මහාරාජකුලාති අහෙසුං, කනිට්ඨො ආනන්දො, බුද්ධා බුද්ධජිත්තරා, පභාවතී රාහුලමාතා, පරිසා බුද්ධපරිසා, කුසරාජා පන අහමෙව අහොසිත්ති.

කුසජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[532] 2. සොණනන්දජාතකවණ්ණනා

දෙවතා නුසි ගන්ධබ්බොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මාතුපොසකහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු සාමජාතකෙ (ජා. 2.22.296 ආදයො) වත්ථුසදිසං. තදා පන සත්ථා “මා, හික්ඛවෙ, ඉමං හික්ඛුං උප්පාදිත්ථ, පොරාණකපණ්ඩිතා සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ලහමානාපි තං අග්ගහෙත්වා මාතාපිතරො පොසිංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසී බ්‍රහ්මවඩ්ඪනං නාම නගරං අහොසි. තත්ථ මනොජො නාම රාජා රජ්ජං කාරෙසි. තත්ථ අඤ්ඤතරො අසිතිකොට්ඨිහවො බ්‍රහ්මණමහාසාලො අපුත්තකො අහොසි. තස්ස බ්‍රහ්මණී තෙනෙව “හොති පුත්තං පත්ථෙහී”ති වුත්තා පත්ථෙසි. අථ බොධිසත්තො බ්‍රහ්මලොකා චචිත්වා තස්සා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි, ජාතස්ස වස්ස “සොණකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ අඤ්ඤොපි සත්තො බ්‍රහ්මලොකා චචිත්වා තස්සායෙව කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි, තස්ස ජාතස්ස “නන්දකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. තෙසං උග්ගහිතවෙදානං සබ්බසිජ්ජෙසු නිජ්ඣත්තිං පත්තානං වයජ්ජත්තානං රූපසම්පදං දිස්වා බ්‍රහ්මණො බ්‍රහ්මණී ආමන්තෙත්වා “හොති පුත්තං සොණකුමාරං සරඛන්ධනෙන ඛන්ධිස්සාමා”ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පුත්තස්ස තමත්ථං ආචික්ඛි. සො “අලං, අම්ම, මය්හං සරාවාසෙන, අහං යාවජීවං තුම්හෙ පටිජග්ගිත්වා තුම්හාකං අච්චයෙන හිමවන්තං පටිසිත්වා පබ්බජිස්සාමී”ති ආහ. සා බ්‍රහ්මණස්ස එතමත්ථං ආරොචෙසි.

තෙ පුනථපුනං කථෙත්තාපි තස්ස චිත්තං අලහිත්වා නන්දකුමාරං ආමන්තෙත්වා “තාත, තෙන හි ත්වං කුටුම්භං පටිපජ්ජාහී”ති වත්වා “නාහං භාතරා ඡඩ්ඞිතබ්බෙළං සීසෙන උක්ඛිපාමි, අහම්පි තුම්හාකං අච්චයෙන භාතරාව සද්ධිං පබ්බජිස්සාමී”ති වුත්තෙ තෙසං වචනං සුත්වා “ඉමෙ ද්වෙ එවං තරුණාව කාමෙ පජහන්ති, කිම්ඞිගං පන මයං, සබ්බෙයෙව පබ්බජිස්සාමා”ති චිත්තෙත්වා, “තාතා, කිං වො අම්හාකං අච්චයෙන පබ්බජ්ජාය, ඉදානෙව සබ්බෙ මයං පබ්බජිස්සාමා”ති රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා සබ්බං ධනං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙත්වා දාසජනං භුජිස්සං කත්වා ඤාතීනං දාතබ්බයුත්තකං දත්වා චත්තාරොපි ජනා බ්‍රහ්මවඩ්ඪනනගරා නික්ඛමිත්වා හිමවන්තපදෙසෙ පඤ්චපද්ධමසඤ්ජන්තං සරං නිස්සාය රමණීයෙ වනසණ්ඨෙ අස්සමං මාපෙත්වා පබ්බජිත්වා තත්ථ වසිංසු. උභොපි භාතරො මාතෘපිතරො පටිජග්ගිංසු, තෙසං පාතොව දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛධොවනඤ්ච දත්වා පණ්ණසාලඤ්ච පරිවෙණඤ්ච සම්මජ්ජිත්වා පාතීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨපෙත්වා අරඤ්ඤතො මධුරඵලාඵලානි ආහරිත්වා මාතෘපිතරො බාදාපෙත්ති, උණ්හෙන වා සීතෙන වා වාරිනා න්භාපෙත්ති, ජවා සොධෙත්ති, පාදපරිකම්මාදීනි තෙසං කරොත්ති.

එවං අද්ධානෙ ගතෙ නන්දපණ්ඨිතො “මයා ආහතඵලාඵලානෙව පයමං මාතෘපිතරො බාදාපෙස්සාමී”ති පුරතො ගන්ත්වා හියොයා ව පරහියොයා ව ගහිතට්ඨානතො යාති වා තාති වා පාතොව ආහරිත්වා මාතෘපිතරො බාදාපෙසි. තෙ තාති බාදිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා උපොසථිකා භවන්ති. සොණපණ්ඨිතො පන දුරං ගන්ත්වා මධුරමධුරානි සුපක්කසුපක්කානි ආහරිත්වා උපනාමෙසි. අථ නං, “තාත, කනිට්ඨෙන තෙ ආහතානි මයං පාතොව බාදිත්වා උපොසථිකා ජාතා, න ඉදානි නො අත්ථො”ති වදන්ති.

ඉති තස්ස ඵලාඵලානි පරිභොගං න ලහන්ති විනස්සන්ති, පුනදිවසෙසුපි තට්ඨෙවති. ඵලං සො පඤ්චාභිඤ්ඤාය දුරං ගන්ත්වාපි ආහරති, තෙ පන න බාදන්ති.

අථ මහාසත්තො වින්තෙසි – “මාතාපිතරො මෙ සුබ්බමාලා, නන්දො ව යානි වා තානි වා අපක්කදුප්පක්කානි ඵලාඵලානි ආහරිත්වා බාදාපෙනි, ඵලං සත්තෙ ඉමෙ න චීරං පවත්තිස්සන්ති, වාරස්සාමි න”න්ති. අථ නං සො ආමන්තෙත්වා “නන්ද, ඉතො පට්ඨාය ඵලාඵලං ආහරිත්වා මමාගමනං පටිමානෙහි, උභොපි එකතොව බාදාපෙස්සාමා”ති ආහ. සො ඵලං වුත්තෙපි අත්තනො පුඤ්ඤං පච්චාසිසන්තො න තස්ස වචනමකාසි. මහාසත්තො “නන්දො මම වචනං අකරොන්තො අයුත්තං කරොති, පලාපෙස්සාමි නං, තතො එකකොව මාතාපිතරො පටිජග්ගිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “නන්ද, ත්වං අනොවාදකො පණ්ඩිතානං වචනං න කරොසි, අහං ඡෙට්ඨො, මාතාපිතරො මමෙව භාරො, අහමෙව තෙසං පටිජග්ගිස්සාමි, ත්වං ඉධ වසිතුං න ලච්ඡසි, අඤ්ඤත්ථ යාහි”ති තස්ස අව්ජරං පහරි.

සො තෙන පලාපිතො තස්ස සන්තිකෙ යාතුං අසක්කොන්තො තං වන්දිත්වා මාතාපිතරො උපසඬ්ඤාමිත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා අත්තනො පණ්ණසාලං පවිසිත්වා කසිණං ඔලොකෙත්වා තං දිවසමෙව පඤ්ච අභිඤ්ඤායො අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා වින්තෙසි – “අහං සීනෙරුපාදතො රතනවාලුකා ආහරිත්වා මම භාතු පණ්ණසාලාය පරිවෙණෙ ඔකිරිත්වා භාතරං බමාපෙතුං පහොමි, එවම්පි න සොභිස්සති, අනොතත්තතො උදකං ආහරිත්වා මම භාතු පණ්ණසාලාය පරිවෙණෙ ඔසිඤ්චිත්වා භාතරං බමාපෙතුං පහොමි, එවම්පි න සොභිස්සති, සචෙ මෙ භාතරං දෙවතානං වසෙන බමාපෙය්‍යං, වත්තාරො ව මහාරාජානො සක්කඤ්ච ආනෙත්වා භාතරං බමාපෙතුං පහොමි, එවම්පි න සොභිස්සති, සකලජම්බුදීපෙ මනොජං අග්ගරාජානං ආදිං කත්වා රාජානො ආනෙත්වා බමාපෙස්සාමි, ඵලං සත්තෙ මම භාතු ගුණො සකලජම්බුදීපෙ අවත්ථරිත්වා ගම්ප්පති, වන්දිමසුරියො විය පඤ්ඤායස්සති”ති. සො තාවදෙව ඉද්ධියා ගන්ත්වා බ්‍රහ්මවඩ්ඨනනගරෙ තස්ස රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ ඔතරිත්වා යීතො “එකො කිර වො තාපසො දට්ඨුකාමො”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රාජා “කිං පබ්බජිතස්ස මයා දිට්ඨොන, ආහාරත්ථාය ආගතො භවිස්සති”ති භත්තං පහිණි, සො භත්තං න ඉච්ඡි. තණ්ඩුලං පහිණි, තණ්ඩුලං න ඉච්ඡි. වත්ථානි පහිණි, වත්ථානි න ඉච්ඡි. තම්බුලං පහිණි, තම්බුලං න ඉච්ඡි. අථස්ස සන්තිකෙ දුතං පෙසෙසි, “කිමත්ථං ආගතොසි”ති. සො දුතෙන පුට්ඨො “රාජානං උපට්ඨහිතුං ආගතොමහි”ති ආහ. රාජා තං සුත්වා “බහු මම උපට්ඨාකා, අත්තනොව තාපසධම්මං කරොතු”ති පෙසෙසි. සො තං සුත්වා “අහං තුම්භාකං අත්තනො බලෙන සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං ගහෙත්වා දස්සාමි”ති ආහ.

තං සුත්වා රාජා වින්තෙසි - “පබ්බජිතා නාම පණ්ඩිතා, කිඤ්චි උපායං ජානිස්සන්ති”ති තං පක්කොසාපෙත්වා ආසනෙ නිසිදාපෙත්වා වන්දිත්වා “හන්තෙ, තුම්හෙ කිර මය්හං සකලජම්බුදීපරජ්ජං ගහෙත්වා දස්සවා”ති පුච්ඡි. “ආම මහාරාජා”ති. “කථං ගණ්හිස්සවා”ති? “මහාරාජ, අන්තමසො බුද්දකමක්ඛිකාය පිටතමත්තම්පි ලොහිතං කස්සචි අනුප්පාදෙත්වා තව ධනවිජෙදං අකත්වා අත්තනො ඉද්ධියාව ගහෙත්වා දස්සාමි, අපිච කෙවලං පපඤ්චං අකත්වා අජ්ජෙච නික්ඛමිතුං වට්ටති”ති. සො තස්ස වචනං සද්දහිත්වා සෙනඬගපරිවුතො නගරා නික්ඛමි. සචෙ සෙනාය උණ්හං හොති, නන්දපණ්ඩිතො අත්තනො ඉද්ධියා ඡායං කත්වා සීතං කරොති, දෙවෙ වස්සන්තෙ සෙනාය උපරි වස්සිතුං න දෙති, සීතං වා උණ්හං වා වාරෙති, මග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදයො සබ්බපරිස්සයෙ අන්තරධාපෙති, මග්ගං කසිණමණ්ඩලං විය සමං කත්වා සයං ආකාසෙ වම්මබණ්ඩං පත්ථරිත්වා පල්ලඬකෙන නිසින්තො සෙනාය පරිවුතො ගච්ඡති.

එවං සෙනං ආදාය පඨමං කොසලරට්ඨං ගන්ත්වා නගරස්සාවිදුරෙ බන්ධාවාරං නිවාසාපෙත්වා “යුද්ධං වා නො දෙනු සෙතච්ඡත්තං වා”ති කොසලරඤ්ඤො දූතං පාහෙසි. සො කුජ්ඣිත්වා “කිං අහං න රාජා”ති “යුද්ධං දම්මි”ති සෙනාය පුරක්ඛතො නික්ඛමි. ද්වෙ සෙනා යුජ්ඣිතුං ආරහිංසු. නන්දපණ්ඩිතො ද්වින්තම්පි අත්තරෙ අත්තනො නිසිදනං අජිනවම්මං මහන්තං කත්වා පසාරෙත්වා ද්විහිපි සෙනාහි ඛිත්තසරෙ වම්මෙනෙච සම්පට්චිඡි. එකසෙනායපි කොචි කණ්ඩෙන විද්ධො නාම නත්ථි, හත්ථගතානං පන කණ්ඩානං බයෙන ද්වෙපි සෙනා නිරුස්සාහා අට්ඨංසු. නන්දපණ්ඩිතො මනොජරාජස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මා භායි, මහාරාජා”ති අස්සාසෙත්වා කොසලස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, මා භායි, නත්ථි තෙ පරිපන්ථො, තව රජ්ජං තවෙච භවිස්සති, කෙවලං මනොජරඤ්ඤො වසවත්ති හොහි”ති ආහ. සො තස්ස සද්දහිත්වා “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. අථ නං මනොජස්ස සන්තිකං නෙත්වා “මහාරාජ, කොසලරාජා තෙ වසෙ වත්තති, ඉමස්ස රජ්ජං ඉමස්සෙච හොතු”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා තං අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා ද්වෙ සෙනා ආදාය අඬගරට්ඨං ගන්ත්වා අඬගං ගහෙත්වා තතො මගධරට්ඨන්ති එතෙනුපායෙන සකලජම්බුදීපෙ රාජානො අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා තතො තෙහි පරිවුතො බ්‍රහ්මවඬ්ඨසනනගරමෙච ගතො. රජ්ජං ගණ්හන්තො පනෙස සත්තන්තං සංචච්ඡරානං උපරි සත්තදිවසාධිකෙහි සත්තමාසෙහි ගණ්හි. සො එකකරාජධානිතො නානප්පකාරං බජ්ජහොජනං ආහරාපෙත්වා එකසතරාජානො ගහෙත්වා තෙහි සද්ධිං සත්තාහං මහාපානං පිච්චි.

නන්දපණ්ඩිතො “යාව රාජා සත්තාහං ඉස්සරියසුඛං අනුභොති, තාවස්ස අත්තානං න දස්සෙස්සාමි”ති උත්තරකුරුම්හි පිණ්ඩාය වරිත්වා හිමවන්තෙ කඤ්චනගුහාද්වාරෙ සත්තාහං වසි. මනොජොපි සත්තමෙ දිවසෙ අත්තනො මහන්තං සිරිවිහවං ඔලොකෙත්වා “අයං යසො න මය්හං මාතාපිතුහි, න

අඤ්ඤෙහි දින්නො, නන්දතාපසං නිස්සාය උප්පන්නො, තං බො පන මෙ අපස්සන්තස්ස අප්ප සත්තමො දිවසො, කහං නු බො මෙ යසදායකො”ති නන්දපණ්ඩිතං සරි. සො තස්ස අනුස්සරණභාවං ඤත්වා ආගන්ත්වා පුරතො ආකාමෙ අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා වින්තෙසි – “අහං ඉමස්ස තාපසස්ස දෙවතාභාවං වා මනුස්සභාවං වා න ජානාමි, සචෙ එස මනුස්සො භවෙය්‍ය, සකලජම්බුදීපරජ්ජං එතස්සෙව දස්සාමි. අථ දෙවො, සක්කාරමස්ස කර්ස්සාමි”ති. සො තං විමංසන්නො පයමං ගාථමාහ –

92.

“දෙවතා නුති ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;
මනුස්සභූතො ඉද්ධිමා, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා සභාවමෙව කථෙන්නො දුතියං ගාථමාහ –

93.

“නාපි දෙවො න ගන්ධබ්බො, නාපි සක්කො පුරින්දදො;
මනුස්සභූතො ඉද්ධිමා, එවං ජානාහි භාරධා”ති.

තත්ථ භාරධාති රට්ඨභාරධාරිතාය නං එවං ආලපති.

තං සුත්වා රාජා “මනුස්සභූතො කිරායං මය්හං එවං බහුපකාරො, මහන්තෙන යසෙන නං සන්තප්පෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ –

94.

“කතරූපමිදං භොතො, වෙය්‍යාවච්චං අනප්පකං;
දෙවමහි වස්සමානමහි, අනොවස්සං භවං අකා.

95.

“තතො වාතාතපෙ සොරෙ, සීතවිජායං භවං අකා;
තතො අමිත්තමජ්ඣෙසු, සරතාණං භවං අකා.

96.

“තතො ඒතානි රට්ඨානි, වසිනො තෙ භවං අකා;
තතො එකසතං බතො, අනුයන්තෙ භවං අකා.

97.

“පතීතාස්සු මයං භොතො, වද තං හඤ්ජමිච්ඡසි;
හත්ථියානං අස්සරථං, නාරියො ව අලඬකතා;
නිවෙසනානි රම්මානි, මයං භොතො දදාමසෙ.

98.

“අථ වඬිගෙ වා මගධෙ, මයං භොතො දදාමසෙ;

අථ වා අස්සකාවන්තී, සුමනා දම්ම තෙ මයං.

99.

“උපඨිසං වාපි රජ්ජස්ස, මයං භොතො දදාමසෙ;
සචෙ තෙ අත්ථො රජ්ජෙන, අනුසාස යදිච්ඡසී”ති.

තත්ථ කතරුපමීදන්ති කතසභාවං. වෙය්‍යාවච්චන්ති කායවෙය්‍යාවතිකකම්මං. අනොවස්සන්ති අවස්සං, යථා දෙවො න වස්සති, තථා කතන්ති අත්ථො. සීතච්ඡායන්ති සීතලං ඡායං. වසිනො තෙති තෙ රට්ඨවාසිනො අම්භාකං වසවත්තිනො. ඛතොති ඛත්තියෙ, අට්ඨකථායං පන අයමෙව පායො. පතීතාස්සු මයන්ති තුට්ඨා මයං. වද තං භඤ්ජමිච්ඡසීති භඤ්ජන්ති රතනස්සෙතං නාමං, වරං තෙ දදාමි, යං රතනං ඉච්ඡසී, තං වදෙහිති අත්ථො. “හත්ථියාන”න්තිආදීහි සරුපතො තං තං රතනං දස්සෙති . අස්සකාවන්තීඅස්සකරට්ඨං වා අවන්තිරට්ඨං වා. රජ්ජෙනාති සචෙපි තෙ සකලජමිබුද්ධිපරජ්ජෙන අත්ථො, තම්පි තෙ දත්වා අහං ඵලකාවුධහත්ථො තුම්භාකං රථස්ස පුරතො ගමිස්සාමිති දීපෙති. යදිච්ඡසීති එතෙසු මයා චුත්තජපකාරෙසු යං ඉච්ඡසී, තං අනුසාස ආණාපෙහීති.

තං සුත්වා නන්දපණ්ඩිතො අත්තනො අධිජ්ජායං ආචිකරොන්තො ආහ

—

100.

“න මෙ අත්ථොපි රජ්ජෙන, නගරෙන ධනෙන වා;
අථොපි ජනපදෙන, අත්ථො මය්හං න විජ්ජති”ති.

“සචෙ තෙ මයි සිනෙහො අත්ථී, එකං මෙ වචනං කරොහී”ති වත්වා ගාථාද්වයමාහ —

101.

“භොතොව රට්ඨෙවි විජ්ජෙ, අරඤ්ඤෙ අත්ථී අස්සමො;
පිතා මය්හං ජනෙත්ති ව, උභො සම්මන්ති අස්සමෙ.

102.

“තෙසාහං පුබ්බාවරියෙසු, පුඤ්ඤං න ලභාමි කාතචෙ;
භවන්තං අජ්ඣාචරං කත්වා, සොණං යාවෙමු සංවර”න්ති.

තත්ථ රට්ඨෙති රජ්ජෙ. විජ්ජෙති ආණාපවත්තිට්ඨානෙ. අස්සමොති හිමවන්තාරඤ්ඤෙ එකො අස්සමො අත්ථී. සම්මන්තීති තස්මිං. අස්සමෙ වසන්ති. තෙසාහන්ති තෙසු අහං. කාතචෙති වත්තපට්ඨත්තඵලාඵලාහරණසඬ්ඛාතං පුඤ්ඤං කාතුං න ලභාමි, භාතා මෙ සොණපණ්ඩිතො නාම මමෙකස්මිං අපරාධෙ මා ඉධ වසීති මං පලාපෙසී.

අප්ඤ්ඤාචරන්ති අධිආචරං තෙ මයං භවන්තං සපරිවාරං කත්වා සොණපණ්ඩිතං සංවරං යාවෙමු, ආයතිං සංවරං යාවාමාති අත්ථො. “යාවෙමිමං වර”න්තිපි පායො, මයං තයා සද්ධිං සොණං යාවෙය්‍යාම ඛමාපෙය්‍යාම, ඉමං වරං තව සත්තිකා ගණ්භාමීති අත්ථො.

අථ නං රාජා ආහ —

103.

“කරොමි තෙ තං වචනං, යං මං භණ්‍හි බ්‍රාහ්මණා;
එතඤ්ඤා ඛො නො අක්ඛාහි, කීවන්තො භොන්තු යාවකා”ති.

තත්ථ කරොමීති අහං සකලජම්බුදීපරජ්ජං දදමානො එත්තකං කිං න කරිස්සාමි, කරොමීති වදති. කීවන්තොති කිත්තකා.

නන්දපණ්ඩිතො ආහ —

104.

“පරොසතං ජානපදා, මහාසාලා ව බ්‍රාහ්මණා;
ඉමෙ ව ඛත්තියා සබ්බෙ, අභිජාතා යසස්සිනො;
භවඤ්ඤා රාජා මනොජො, අලං භෙස්සන්ති යාවකා”ති.

තත්ථ ජානපදාති ගහපතී. මහාසාලා ව බ්‍රාහ්මණාති සාරජපත්තා බ්‍රාහ්මණා ව පරොසතායෙව. අලං භෙස්සන්තීති පරියත්තා භවිස්සන්ති. යාවකාති මමත්ථාය සොණපණ්ඩිතස්ස ඛමාපකා.

අථ නං රාජා ආහ —

105.

“හත්ථි අස්සෙ ව යොජෙන්නු, රථං සන්තය්භ සාරථී;
ආබන්ධනාති ගණ්භාථ, පාදාසුස්සාරයද්ධපෙ;
අස්සමං තං ගමිස්සාමි, යත්ථ සම්මති කොසියො”ති.

තත්ථ යොජෙන්නුති හත්ථාරොහා හත්ථි, අස්සාරොහා ව අස්සෙ කජ්ජෙන්නු. රථං සන්තය්භ සාරථීති සම්මසාරථී ත්වම්පි රථං සන්තය්භ. ආබන්ධනාතීති හත්ථිඅස්සරථෙසු ආබන්ධිතබ්බාති භණ්ඩාති ව ගණ්භථ. පාදාසුස්සාරයද්ධපෙති රථෙ යපිතධජපාදාසු ධපෙ උස්සාරයන්තු උස්සාපෙන්නු. කොසියොති යස්මිං අස්සමෙ කොසියගොත්තො වසතීති.

106.

“තනො ව රාජා පායාසි, සෙනාය වතුරඬිගිනී;
අගමා අස්සමං රම්මං, යත්ථ සම්මති කොසියො”ති. — අයං අභිසම්බුද්ධගාථා;

තත්ථ තතො වානි, හික්ඛවෙ, එවං වත්වා තතො සො රාජා එකසතඛත්තියෙ ගහෙත්වා මහනියා සෙනාය පරිවුතො නන්දපණ්ඩිතං පුරතො කත්වා නගරා නික්ඛමි. චතුරඬ්ඨිනීති චතුරඬ්ඨිනියා සෙනාය අගමාසි, අන්තරමග්ගෙ වත්තමානොපි අවස්සං ගාමිත්වාය එවං වුත්තො. චතුච්ඡතිඅක්ඛොහණිසඬ්ඛාතෙන බලකායෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපන්නස්ස තස්ස නන්දපණ්ඩිතො ඉද්ධානුභාවෙන අට්ඨසභවිත්ථතං මග්ගං සමං මාපෙත්වා ආකාසෙ වම්මඛණ්ඩං පත්ථරිත්වා තත්ථ පල්ලඬ්ඨකෙන නිසීදිත්වා සෙනාය පරිවුතො අලඬ්ඨකතභත්ථික්ඛන්ධෙ නිසීදිත්වා ගච්ඡන්තෙන රඤ්ඤා සද්ධිං ධම්මයුත්තකථං කථෙන්නො සීතලණ්භාදිපරිස්සයෙ වාරෙන්නො අගමාසි.

අට්ඨස්ස අස්සමං පාපුණනදිවසෙ සොණපණ්ඩිතො “මම කනිට්ඨස්ස අතිරෙකසත්තමාසසත්තදිවසාධිකානි සත්ත වස්සානි නික්ඛන්තස්සා”ති ආවජ්ජෙත්වා “කහං නු බො සො එතරහී”ති දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙන්නො “චතුච්ඡතිඅක්ඛොහණිපරිවාරෙන සද්ධිං එකසතරාජාතො ගහෙත්වා මමඤ්ඤෙව බමාපෙතුං ආගච්ඡති”ති දිස්වා වින්තෙසි – “ඉමෙහි රාජුහි වෙව පරිසාහි ව මම කනිට්ඨස්ස බහුනි පාටිභාරියානි දිට්ඨානි, මමානුභාවං අජානිත්වා ‘අයං කුට්ඨපටිලො අත්තතො පමාණං න ජානාති, අම්භාකං අයොගන සද්ධිං පයොපෙසී’ති මං වම්භෙන්නා කථෙන්නා අවිච්ඡරායණා භවෙය්සුං, ඉද්ධිපාටිභාරියං නෙසං දස්සෙස්සාමි”ති. සො චතුරඬ්ඨගුලමත්තෙන අංසං අච්ඡසන්තං ආකාසෙ කාජං යපෙත්වා අනොතත්තතො උදකං ආහරිතුං රඤ්ඤො අවිදුරෙ ආකාසෙන පායාසි. නන්දපණ්ඩිතො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා අත්තානං දස්සෙතුං අවිසභන්නො නිසීන්තට්ඨානෙයෙව අන්තරධායිත්වා පලායිත්වා හිමවන්තං පාවිසි. මනොජරාජා පන තං රමණීයෙන ඉසිවෙසෙන තථා ආගච්ඡන්තං දිස්වා ගාථමාහ –

107.

“කස්ස කාදම්බයො කාජො, වෙහාසං චතුරඬ්ඨගුලං;
අංසං අසම්ච්ඡසං එති, උදහාරාය ගච්ඡතො”ති.

තත්ථ කාදම්බයොති කදම්බරුක්ඛමයො. අංසං අසම්ච්ඡසං එතීති අංසං අසම්ච්ඡසන්නො සයමෙව ආගච්ඡති. උදහාරායාති උදකං ආහරිතුං ගච්ඡන්තස්ස කස්ස එස කාජො එවං එති, කො නාම ත්වං, කුතො වා ආගච්ඡසීති.

එවං වුත්තෙ මහාසත්තො ගාථාද්වයමාහ –

108.

“අහං සොණො මහාරාජ, තාපසො සහිතබ්බතො;
හරාමි මාතාපිතරො, රත්තින්දිවමතන්දිතො.

109.

“වනෙ ඵලඤ්ච මූලඤ්ච, ආහරිත්වා දිසම්පති;
පොසෙම් මාතෘපිතරො, පුබ්බෙ කතමනුස්සර” න්ති.

තත්ථ සහිතබ්බතොති සහිතවතො සීලාචාරසම්පන්නො ඵකො තාපසො
අහන්ති වදති. හරාමීති පොසෙම්. අතන්දිතොති අනලසො හුත්වා. පුබ්බෙ
කතමනුස්සරන්ති තෙහි පුබ්බෙ කතං මය්හං ගුණං අනුස්සරන්තොති.

තං සුත්වා රාජා තෙන සද්ධිං විස්සාසං කත්තුකාමො අනන්තරං ගාථමාහ

—

110.

“ඉච්ඡාම අස්සමං ගන්තුං, යත්ථ සම්මති කොසියො;
මග්ගං නො සොණ අක්ඛාහි, යෙන ගච්ඡෙමු අස්සම” න්ති.

තත්ථ අස්සමන්ති තුම්භාකං අස්සමපදං.

අථ මහාසත්තො අත්තනො ආනුභාවෙන අස්සමපදගාමිමග්ගං
මාපෙත්වා ගාථමාහ —

111.

“අයං ඵකපදී රාජ, යෙනෙතං මෙසසන්තිහං;
කොවිළාරෙහි සඤ්ජන්තං, ඵත්ථ සම්මති කොසියො” ති.

තස්සත්ථො — මහාරාජ, අයං ඵකපදිකො ජඬ්ඝමග්ගො, ඉමිනා ගච්ඡථ,
යෙන දිසාභාගෙන ඵතං මෙසවණ්ණං සුපුප්ඵිතකොවිළාරසඤ්ජන්තං වනං
දිස්සති, ඵත්ථ මම පිතා කොසියගොත්තො වසති, ඵතස්ස සො අස්සමොති.

112.

“ඉදං වත්ථාන පක්කාමි, තරමානො මහාඉසි;
වෙහාසෙ අන්තලික්ඛස්මිං, අනුසාසිත්වාන ඛත්තියෙ.

113.

“අස්සමං පරිමජ්ජිත්වා, පඤ්ඤාපෙත්වාන ආසනං;
පණ්ණසාලං පවිසිත්වා, පිතරං පතිබොධයි.

114.

“ඉමෙ ආයන්ති රාජානො, අභිජාතා යසස්සිනො;
අස්සමා නික්ඛමිත්වාන, නිසීද ත්වං මහාඉසෙ.

115.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, තරමානො මහාඉසි;

අස්සමා නික්ඛමිත්වාන, සද්චාරමිහි උපාවිසී’ති. — ඉමා අභිසම්බුද්ධගාමා;

තත්ථ පක්කාමිති අනොතත්තං අගමාසි. අස්සමං පරිමජ්ජිත්වානි, භික්ඛවෙ, සො ඉසි වෙගෙන අනොතත්තං ගන්ත්වා පානියං ආදාය තෙසු රාජුසු අස්සමං අසම්පත්තෙසුයෙව ආගන්ත්වා පානියසංථෙ පානියමාළුකෙ යපෙත්වා “මහාජනො පිට්ඨස්සති”ති වනකුසුමෙහි වාසෙත්වා සම්මජ්ජනිං ආදාය අස්සමං සම්මජ්ජිත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ පිතු ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා පවිසිත්වා පිතරං ජානාපෙසිති අත්ථො. උපාවිසීති උච්චාසනෙ නිසීදි.

බොධිසත්තස්ස මාතා පන තස්ස පච්ඡතො නිවට්ඨානෙ එකමන්තං නිසීදි. මහාසත්තො නිවාසනෙ නිසීදි. නන්දපණ්ඩිතොපි බොධිසත්තස්ස අනොතත්තතො පානියං ආදාය අස්සමං ආගතකාලෙ රඤ්ඤො සන්තිකං ආගන්ත්වා අස්සමස්ස අවිදුරෙ ඛන්ධාවාරං නිවාසෙසි. අථ රාජා න්හත්වා සබ්බාලඤ්ඤාරපට්මණ්ඩිතො එකසතරාජපරිවුතො නන්දපණ්ඩිතං ගහෙත්වා මහත්තෙන සිරිසොභග්ගෙන බොධිසත්තං බමාපෙතුං අස්සමං පාවිසී. අථ නං තථා ආගච්ඡන්තං බොධිසත්තස්ස පිතා දිස්වා බොධිසත්තං පුච්ඡි, සොපිස්ස ආවික්ඛි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ —

116.

“තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තං, ජලන්තංරිව තෙජසා;
බ්‍රහ්මසඬ්ඨිපරිබ්‍රූළ්භං, කොසියො එතදබ්‍රවි.

117.

“කස්ස හෙරි මුද්ධිගා ව, සඬ්ඛා පණවදින්දිමා;
පුරතො පටිපන්නානි, භාසයන්තා රථෙසහං.

118.

“කස්ස කඤ්චනපට්ටෙන, පුටුනා විජ්ජුවණ්ණිනා;
යුවා කලාපසන්නද්ධො, කො එති සිරියා ජලං.

119.

“උක්කාමුඛපහට්ඨංව, බදිරඬ්ඨිගාරසන්නිහං;
මුඛඤ්ච රුචිරා භාති, කො එති සිරියා ජලං.

120.

“කස්ස පග්ගහිතං ඡත්තං, සසලාකං මනොරමං;
ආදිච්චරංසාවරණං, කො එති සිරියා ජලං.

121.

“කස්ස අඬ්ඨං පරිග්ගය්හ, වාලබ්ඡනිමුත්තමං;

වරන්ති වරපුඤ්ඤස්ස, හත්ථික්ඛන්ධෙන ආයතො.

122.

“කස්ස සෙනානි ඡත්තානි, ආජානියා ච වම්මිතා;
සමන්තා පරික්ඛරන්ති, කො එති සිරියා ජලං.

123.

“කස්ස එකසතං ඛතායා, අනුයන්තා යසස්සිනො;
සමන්තානුපරියන්ති, කො එති සිරියා ජලං.

124.

“හත්ථිඅස්සරථපත්ති, සෙනා ච චතුරඬ්භිනී;
සමන්තානුපරියන්ති, කො එති සිරියා ජලං.

125.

“කස්සෙසා මහතී සෙනා, පිට්ඨිතො අනුවත්තති;
අක්ඛොහණී අපරියන්තා, සාගරස්සෙව උමියො.

126.

“රාජාභිරාජා මනොජො, ඉන්දොව ජයතං පතී;
නන්දස්සජ්ඣාචරං එති, අස්සමං බ්‍රහ්මචාරිනං.

127.

“තස්සෙසා මහතී සෙනා, පිට්ඨිතො අනුවත්තති;
අක්ඛොහණී අපරියන්තා, සාගරස්සෙව උමියො” ති.

තත්ථ ජලන්තංරිවාති ජලන්තං විය. පටිපන්නානීති එතානි තූරියානි කස්ස පුරතො ආගච්ඡන්තීති අත්ථො. භාසයන්තාති තොසෙන්තා. කඤ්චනපට්ටෙනාති, තාත, කස්ස කඤ්චනමයෙන විජ්ජුවණ්ණෙන උණ්භිසපට්ටෙන නලාටන්තො පරික්ඛිත්තොති පුච්ඡති. යුවාති තරුණො. කලාපසන්නද්ධොති සන්නද්ධසරතුණීරො. උක්කාමුඛපහට්ඨං වාති කම්මාරාතං උද්ධතො පහට්ඨං සුවණ්ණං විය. බදිරඬ්භිගාරසන්නිහන්ති විතච්චිතබදිරඬ්භිගාරවණ්ණං. ආදිච්චරංසාවරණන්තිආදිච්චරංසීනං ආවරණං. අඬ්භං පරිග්ගස්භාති අඬ්භං පරිග්ගහෙත්වා, සරීරං පරික්ඛිපිත්වාති අත්ථො. වාලඬ්ඡනිමුත්තමන්ති වාලඬ්ඡනිං උත්තමං. වරන්තීති සඤ්චරන්ති. ඡත්තානීති ආජානියපිට්ඨෙ නිසින්තානං ධාරිතඡත්තානි. පරික්ඛරන්තීති තස්ස සමන්තා සබ්බදිසාභාගෙසු පරික්ඛරයන්ති. චතුරඬ්භිනීති එතෙහි හත්ථිආදීහි චතුහි අඬ්භගෙහි සමන්තාගතා. අක්ඛොහණීති බොහෙතුං න සක්කා. සාගරස්සෙවාති සාගරස්ස උමියො විය අපරියන්තා. රාජාභිරාජාති එකසතරාජුතං පූජිතො, තෙසං වා අධිකො රාජාති රාජාභිරාජා. ජයතං පතීති

ජයජපත්තානං තාවතිංසානං ජෙට්ඨකො. අජ්ඣාචරන්ති මම.
බමාපනත්ථාය නන්දස්ස පරිසභාවං උපගන්ත්වා එති.

සත්ථා ආහ -

128.

“අනුලිත්තා චන්දනෙන, කාසිකුත්තමධාරිනො;
සබ්බෙ පඤ්ඤාලිකා හුත්වා, ඉසීනං අජ්ඣාපාගමු”න්ති.

තත්ථ ඉසීනං අජ්ඣාපාගමුන්ති, භික්ඛවෙ, සබ්බෙපි තෙ රාජානො
සුරභිචන්දනෙන අනුලිත්තා උත්තමකාසිකචත්ථධාරිනො සිරසි
පතිට්ඨාපිතඅඤ්ජලී හුත්වා ඉසීනං සන්තිකං උපගතා.

තතො මනොජො රාජා තං චන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො
පටිසන්ථාරං කරොන්තො ගාථාද්වයමාහ -

129.

“කච්චි නු භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමයං;
කච්චි උඤ්ජෙන යාපෙථ, කච්චි මූලඵලා බහු.

130.

“කච්චි ඩංසා මකසා ච, අජ්ජමෙව සරීසපා;
චනෙ වාළමිගාකිණ්ණො, කච්චි භිංසා න විජ්ජති”ති.

තතො පරං උභින්නං තෙසං චචනපට්ඨචනවසෙන කථිතගාථා භොන්ති
—

131.

“කුසලඤ්චෙව නො රාජ, අථො රාජ අනාමයං;
අථො උඤ්ජෙන යාපෙම, අථො මූලඵලා බහු.

132.

“අථො ඩංසා මකසා ච, අජ්ජමෙව සරීසපා;
චනෙ වාළමිගාකිණ්ණො, භිංසා මය්හං න විජ්ජති.

133.

“බහුනි වස්සපුගානි, අස්සමෙ සම්මතං ඉධ;
නාභිජානාමි උජ්ජන්තං, ආබාධං අමනොරමං.

134.

“ස්වාගතං තෙ මහාරාජ, අථො තෙ අදුරාගතං;
ඉස්සරොසි අනුජ්ජත්තො, යං ඉධත්ථි පචෙදය.

135.

“තින්දුකානි පියාලානි, මධුකෙ කාසුමාරියො;
එලානි බුද්දකප්පානි, භුඤ්ජ රාජ වරං වරං.

136.

“ඉදමපි පාතියං සීතං, ආහතං ගිරිගඬ්භරා;
තතො පිච මහාරාජ, සචෙ ත්වං අභිකඬ්ඛසි.

137.

“පටිග්ගහිතං යං දින්නං, සබ්බස්ස අග්ගියං කතං;
නන්දස්සාපි නිසාමෙථ, චචනං සො පචක්ඛති.

138.

“අප්ඤ්චරම්භා නන්දස්ස, නොතො සන්නිකමාගතා;
සුඤ්ඤා භවං චචනං, නන්දස්ස පරිසාය වා”ති.

ඉමා යෙභුයොන පාකට්ඨමිත්තධායෙව, යං පනෙත්ථ අපාකට්ඨං, තදෙව චක්ඛාම. පචෙදයාති යං ඉමස්මිං යානෙ තච අභිරුචිතං අත්ථි, තං නො කථෙහිති වදති. බුද්දකප්පානීති එතානි නානාරුක්ඛඵලානි බුද්දකමධුපටිභාගානි මධුරානි. වරං වරන්ති ඉතො උත්තමුත්තමං ගහෙත්වා භුඤ්ජ. ගිරිගඬ්භරාති අනොතත්තතො. සබ්බස්ස අග්ගියන්ති යෙන මයං ආපුච්ඡිතා, තං අම්භෙහි පටිග්ගහිතං නාම තුම්භෙහි ච දින්නමෙව නාම, එත්තාවතා ඉමස්ස ජනස්ස සබ්බස්ස අග්ගියං තුම්භෙහි කතං. නන්දස්සාපිති අම්භාකං තාව සබ්බං කතං, ඉදානි පන නන්දපණ්ඩිතො කිඤ්චි චත්තුකාමො, තස්සපි තාව චචනං සුඤ්ඤා. අප්ඤ්චරම්භාති මයඤ්ඤි න අඤ්ඤාන කම්මෙන ආගතා, නන්දස්ස පන පරිසා හුත්වා තුම්භාකං ඛමාපනත්ථාය ආගතාති වදති. භවන්ති භවං සොණපණ්ඩිතො සුඤ්ඤා.

එවං චුත්තෙ නන්දපණ්ඩිතො උට්ඨායාසනා මාතාපිතරො ච භාතරඤ්ච චන්දිත්වා සකපරිසාය සද්ධිං සල්ලපන්නො ආහ —

139.

“පරොසතං ජානපදා, මහාසාලා ච බ්‍රාහ්මණා;
ඉමෙ ච ඛත්තියා සබ්බෙ, අභිජාතා යසස්සිතො;
භවඤ්ච රාජා මනොජො, අනුමඤ්ඤන්තු මෙ වචො.

140.

“යෙ ච සන්නි සම්භාරො, යක්ඛානි ඉධ මස්සමෙ;
අරඤ්ඤ භූතභක්ඛානි, සුඤ්ඤානු චචනං මම.

141.

“නමො කත්වාන භූතානං, ඉසිං චක්ඛාමි සුඛිබ්බං;
සො ත්‍යාගං දක්ඛිණා බාහු, තච කොසිය සම්මතො.

142.

“පිතරං මෙ ජනෙත්තිඤ්ච, භත්තුකාමස්ස මෙ සතො;
වීර පුඤ්ඤමිදං යානං, මා මං කොසිය වාරය.

143.

“සබ්භි භෙතං උපඤ්ඤාතං, මමෙතං උපනිස්සජ;
උට්ඨානපාරිවරියාය, දීඝරත්තං තයා කතං;
මාතාපිතුසු පුඤ්ඤානි, මම ලොකදදො භව.

144.

“තථෙව සත්ති මනුජා, ධම්මෙ ධම්මපදං විදු;
මග්ගො සග්ගස්ස ලොකස්ස, යථා ජාතාසි ත්වං ඉසෙ.

145.

“උට්ඨානපාරිවරියාය, මාතාපිතුසුබාවහං;
තං මං පුඤ්ඤා නිවාරෙති, අරියමග්ගාවරො නරො” ති.

තත්ථ අනුමඤ්ඤන්තුති අනුබුජ්ඣන්තු, සාධුකං සුත්වා පච්චක්ඛං කරොන්තුති අත්ථො. සම්මාරොති සමාගතා. අරඤ්ඤෙ භූතභක්ඛානීති අස්මිං භිමචන්තාරඤ්ඤෙ යාති භූතානි චෙව වුඨ්ඨිමරියාදප්පත්තානි භක්ඛානි ච තරුණදෙවතානි, තානිපි සබ්බානි මම චචනං සුණන්තුති අත්ථො. “නමො කත්වානා”ති ඉදං සො පරිසාය සඤ්ඤං දත්වා තස්මිං චනසණ්ඨෙ නිබ්බත්තදෙවතානං නමක්කාරං කත්වා ආහ. තස්සත්ථො – අප්ප ඛහුභි දෙවතාහි මම භාතිකස්ස ධම්මකථාසචනත්ථං ආගතාහි භවිතබ්බං, අහං වො නමක්කාරො, තුම්භෙපි මය්හං සභායා භොථාති. සො දෙවතානං අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා පරිසං ජාතාපෙත්වා “ඉසිං චක්ඛාමි”ති ආදිමාහ. තත්ථ ඉසින්ති සොණපණ්ඩිතං සන්ධාය වදති. සම්මතොති භාතරො නාම අඬගසමා භොන්ති, තස්මා සො තෙ අහං දක්ඛිණා බාහුති සම්මතො. තෙන මෙ බමිතුං අරහථාති දීපෙති.

වීරාති වීරියචන්ත මහාපරක්කම. පුඤ්ඤමිදං යානන්ති ඉදං මාතාපිතුඋපට්ඨානං නාම පුඤ්ඤං සග්ගසංචත්තතිකකාරණං, තං කරොන්තං මං මා වාරයාති වදති. සබ්භි භෙතන්ති එතඤ්භි මාතාපිතුඋපට්ඨානං නාම පණ්ඩිතෙහි උපඤ්ඤාතං උපගන්ත්වා ඤාතඤ්ඤෙව චණ්ණිතඤ්ච. මමෙතං උපනිස්සජාති ඉදං ත්වං මය්හං නිස්සජ විස්සජ්ජෙහි දෙහි. උට්ඨානපාරිවරියායාති උට්ඨානෙන ච පාරිවරියාය ව. කතන්ති දීඝරත්තං තයා කුසලං කතං. පුඤ්ඤානීති ඉදානි අහං මාතාපිතුසු පුඤ්ඤානි කත්තුකාමො. මම ලොකදදොති තස්ස මම ත්වං සග්ගලොකදදො

හොති, අහඤ්චි තෙසං චත්තං උපට්ඨානං කත්වා දෙවලොකෙ අපරිමාණං යසං ලභිස්සාමි, තස්ස මෙ ත්වං දායකො හොතීති වදති.

තථෙවාති යථා ත්වං ජානාසි, තථෙව අඤ්ඤෙපි මනුජා ඉමිස්සං පරිසායං සන්ති, තෙ නානප්පකාරෙ ධම්මෙ ඉදං ජෙට්ඨාපවායිකභාවසඬ්ඛානං ධම්මකොට්ඨාසං වදන්ති. කිත්ති? මග්ගො සග්ගස්ස ලොකස්සාති. සුඛාවහන්ති උට්ඨානෙන ව පාරිවරියාය ව මානාපිතුනං සුඛාවහං. තං මන්ති තං මං එවං සම්මාපට්ඨන්තම්පි භාතා සොණපණ්ඩිතො තම්භා පුඤ්ඤා අභිචාරෙති. අරියමග්ගාවරොති සො එවං වාරෙන්තො අයං නරො මම පියදස්සනාය අරියසඬ්ඛාතස්ස වෙදලොකස්ස මග්ගාවරණො නාම හොතීති.

එවං නන්දපණ්ඩිතෙන චුත්තෙ මහාසත්තො “ඉමස්ස තාව තුම්හෙහි වචනං සුතං, ඉදානි මමපි සුඤ්ඤා”ති සාවෙන්තො ආහ –

146.

“සුඤ්ඤානු හොත්තො වචනං, භාතුරජ්ඣාචරා මම;
කුලවංසං මහාරාජ, පොරාණං පරිභාපයං;
අධම්මචාරී ජෙට්ඨෙසු, නිරයං සොපපජ්ජති.

147.

“යෙ ව ධම්මස්ස කුසලා, පොරාණස්ස දිසම්පති;
චාරිත්තෙන ව සම්පන්නා, න තෙ ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

148.

“මාතා පිතා ව භාතා ව, හගිනී ඤාති ඛන්ධවා;
සබ්බෙ ජෙට්ඨස්ස තෙ භාරා, එවං ජානාහි භාරධ.

149.

“ආදිශිත්වා ගරුං භාරං, නාවිකො විය උස්සහෙ;
ධම්මඤ්ච නප්පමජ්ජාමි, ජෙට්ඨො චස්මි රථෙසහා”ති.

තත්ථ භාතුරජ්ඣාචරාති මම භාතු පරිසා හුත්වා ආගතා හොත්තො සබ්බෙපි රාජානො මමපි තාව වචනං සුඤ්ඤා. පරිභාපයන්ති පරිභාපෙන්තො. ධම්මස්සාති ජෙට්ඨාපවායනධම්මස්ස පච්ඡෙදධම්මස්ස. කුසලාති ජෙකා. චාරිත්තෙන වාති ආචාරසිලෙන සම්පන්නා. භාරාති සබ්බෙ එතෙ ජෙට්ඨෙන වහිතබ්බා පට්ඨගිතබ්බාති තස්ස භාරා නාම. නාවිකො වියාති යථා නාවාය ගරුං භාරං ආදිශිත්වා සමුද්දමජ්ඣෙ නාවං සොත්ථිතා නෙතුං නාවිකො උස්සහෙති වායමති, සහ නාවාය සබ්බහණ්ඩඤ්ච ජනො ව තස්සෙව භාරො හොති, තථා මමෙව සබ්බෙ ඤාතකා භාරොති, අහඤ්ච තෙ උස්සහාමි පට්ඨගිතුං සක්කොමි, තඤ්ච ජෙට්ඨාපවායනධම්මං.

නප්පමජ්ජාමි, න කෙවලඤ්ච එතෙසඤ්ඤෙව, සකලස්සපි ලොකස්ස ජෙට්ඨො ච අස්මි, තස්මා අහමෙව සද්ධිං නන්දෙන පටිජග්ගිතුං යුත්තොති.

තං සුත්වා සබ්බෙපි තෙ රාජානො අත්තමනා හුත්වා “ජෙට්ඨභාතිකස්ස කිර අවසෙසා භාරාති අජ්ජ අම්භෙහි ඤාත”න්ති නන්දපණ්ඩිතං පභාය මහාසත්තං සන්නිස්සිතා හුත්වා තස්ස ථුතිං කරොන්තා ද්වෙ ගාථා අභාසිංසු

150.

“අධිගමා තමෙ ඤාණං, ජාලංව ජාතවෙදනො;
එවමෙව නො හවං ධම්මං, කොසියො පවිදංසයි.

151.

“යථා උදයමාදිච්චො, වාසුදෙවො පහඬිකරො;
පාණිනං පවිදංසෙති, රූපං කල්‍යාණපාපකං;
එවමෙව නො හවං ධම්මං, කොසියො පවිදංසයි”ති.

තත්ථ අධිගමාති මයං ඉතො පුබ්බෙ ජෙට්ඨාපවායනධම්මපටිච්ඡාදකෙ තමෙ චත්තමානා න ජානාම, අජ්ජ ජාතවෙදනො ජාලංව ඤාණං අධිගතා. එවමෙව නොති යථා මහන්ධකාරෙ පබ්බතමත්ථකෙ ජලිතො ජාතවෙදො සමන්තා ආලොකං ඵරන්තො රූපානි දස්සෙති, තථා නො හවං කොසියගොත්තො ධම්මං පවිදංසයිති අත්ථො. වාසුදෙවොති වසුදෙවො වසුජොතනො, ධනපකාසනොති අත්ථො.

ඉති මහාසත්තො එත්තකං කාලං නන්දපණ්ඩිතස්ස පාටිභාරියානි දිස්වා තස්මිං පසන්නචිත්තෙ තෙ රාජානො ඤාණබලෙන තස්මිං පසාදං භින්දිත්වා අත්තනො කථං ගාභාපෙත්වා සබ්බෙව අත්තනො මුඛං උල්ලොකිතෙ අකාසි. අථ නන්දපණ්ඩිතො “භාතා මෙ පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො ධම්මකථිකො සබ්බෙපිමෙ රාජානො භින්දිත්වා අත්තනො පක්ඛෙ කරි, යපෙත්වා ඉමං අඤ්ඤො මය්හං පටිසරණං නත්ථි, ඉමමෙව යාවස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා ගාථමාහ —

152.

“එවං මෙ යාවමානස්ස, අඤ්ජලිං නාවබුජ්ඣාථ;
තව බද්ධවරො හෙස්සං, වුට්ඨිතො පරිවාරකො”ති.

තස්සත්ථා — සචෙ තුම්භෙ මම එවං යාවමානස්ස බමාපනත්ථාය පග්ගහිතං අඤ්ජලිං නාවබුජ්ඣාථ න පටිග්ගණ්හථ, තුම්භෙව මාතාපිතරො උපට්ඨහථ, අහං පන තුම්භාකං බද්ධවරො වෙය්‍යාවච්චකරො හෙස්සං, රත්තින්දිවං අනලසභාවෙන වුට්ඨිතො පරිවාරකො අහං තුම්භෙ පටිජග්ගිස්සාමිති.

මහාසත්තස්ස පකතියාපි නන්දපණ්ඩිතෙ දොසො වා වෙරං වා නත්ථී,
අතිථද්ධං වචනං කට්ඨන්තස්ස පනස්ස මානභාපනත්ථං නිග්ගහවසෙන තථා
කත්වා ඉදානිස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨවිත්තො තස්මිං පසාදං උප්පාදෙත්වා
“ඉදානි තෙ ඛමාමි, මාතෘපිතරො ව පටිජග්ගිතුං ලභිස්සසී”ති තස්ස ගුණං
පකාසෙන්නො ආහ -

153.

“අද්ධා නන්ද විජානාසි, සද්ධම්මං සබ්භි දෙසිතං;
අරියො අරියසමාවාරො, බාළ්භං ත්වං මම රුච්චසි.

154.

“භවන්තං වදාමි භොතිඤ්ච, සුණාථ වචනං මම;
නායං භාරො භාරමතො, අහු මය්හං කුදාවනං.

155.

“තං මං උපට්ඨිතං සන්තං, මාතෘපිතු සුඛාවහං;
නන්දො අප්ඤ්ඤාචරං කත්වා, උපට්ඨානාය යාවති.

156.

“යො වෙ ඉච්ඡති කාමෙන, සන්තානං බ්‍රහ්මචාරිනං;
නන්දං වො වරථ ඵකො, කං නන්දො උපතිට්ඨතු”ති.

තත්ථ අරියොති සුන්දරො. අරියසමාවාරොති සුන්දරසමාවාරොපි
ජාතො. බාළ්භන්ති ඉදානි ත්වං මම අතිවිය රුච්චසි. සුණාථාති අම්ම තාතා
තුම්හෙ මම වචනං සුණාථ. නායං භාරොති අයං තුම්හාකං පටිජග්ගනභාරො
න කදාචි මම භාරමතො අහු. තං මන්ති තං භාරොති අමඤ්ඤිත්වා ව මං
තුම්හෙ උපට්ඨිතං සමානං. උපට්ඨානාය යාවතීති තුම්හෙ උපට්ඨාතුං මං
යාවති. යො වෙ ඉච්ඡතීති මය්හඤ්භි ත්වං මෙ මාතරං වා පිතරං වා
උපට්ඨහාති වත්තුං න යුත්තං, තුම්හාකං පන සන්තානං බ්‍රහ්මචාරිනං යො
ඵකො ඉච්ඡති, තං වදාමි කාමෙන නන්දං වො වරථ, තං මම කතිට්ඨං නන්දං
රොචෙථ, තුම්හෙසු කං ඵස උපට්ඨාතු, උභොපි භි මයං තුම්හාකං
පුත්තායෙවාති.

අථස්ස මාතා ආසනා වුට්ඨාය, “තාත සොණපණ්ඩිත, විරජ්ජවුත්ථො
තෙ කතිට්ඨො, ඵචං විරාගතම්පි තං යාවිතුං න විසහාමි, මයඤ්භි තං
නිස්සිතා, ඉදානි පන තයා අනුඤ්ඤාතා අහං ඵතං බ්‍රහ්මචාරිනං බාහාහි
උපගුහිත්වා සීසෙ උපසිඬ්ඝායිතුං ලභෙය්‍ය”න්ති ඉමමත්ථං පකාසෙත්ති
ගාථමාහ -

157.

“තයා තාත අනුඤ්ඤාතා, සොණ තං නිස්සිතා මයං;

උපසාතුං ලභෙ නන්දං, මුද්ධනි බ්‍රහ්මවාරින’ නිති.

අථ මහාසත්තො “තෙන හි, අම්ම, අනුජානාමි, ත්වං ගච්ඡ, පුත්තං නන්දං ආලිඬ්ගිත්වා සීසෙ සායිත්වා චූම්බිත්වා තච හදයෙ සොකං නිබ්බාපෙහි”ති ආහ. සා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නන්දපණ්ඩිතං පරිසමජ්ඣෙය්‍යෙව ආලිඬ්ගිත්වා සීසං සායිත්වා චූම්බිත්වා හදයෙ සොකං නිබ්බාපෙත්වා මහාසත්තෙන සද්ධිං සල්ලපන්ති ආහ -

158.

“අස්සත්ථස්සෙව තරුණං, පවාළං මාලුතෙරිතං;
විරස්සං නන්දං දිස්වාන, හදයං මෙ පවෙධති.

159.

“යදා සුත්තාපි සුපිනෙ, නන්දං පස්සාමි ආගතං;
උදග්ගා සුමනා හොමි, නන්දො නො ආගතො අයං.

160.

“යදා ච පටිබුජ්ඣිත්වා, නන්දං පස්සාමි නාගතං;
හියොයා ආවිසති සොකො, දොමනස්සඤ්චනප්පකං.

161.

“සාහං අජ්ජ විරස්සම්පි, නන්දං පස්සාමි ආගතං;
භත්තුච්ච මය්හඤ්ච පියො, නන්දො නො පාවිසී සරං.

162.

“පිතුපි නන්දො සුප්පියො, යං නන්දො නප්පවසෙ සරා;
ලහතු තාත නන්දො තං, මං නන්දො උපතිට්ඨතු’ ති.

තත්ථ මාලුතෙරිතන්ති යථා වාතාහතං අස්සත්ථස්ස පල්ලවං කම්පති, එවං විරස්සං නන්දං දිස්වා අජ්ජ මම හදයං කම්පතිති වදති. සුත්තාති, තාත සොණ, යදාහං සුත්තාපි සුපිනෙ නන්දං ආගතං පස්සාමි, තදාපි උදග්ගා හොමි. භත්තුච්චාති සාමිකස්ස ච මෙ මය්හඤ්ච පියො. නන්දො නො පාවිසී සරන්ති, තාත, පුත්තො නො නන්දො පණ්ණසාලං පවිසතු. යන්ති යස්මා පිතුපි සුට්ඨු පියො, තස්මා පුත ඉමම්හා සරා න විප්පවසෙය්‍ය. නන්දො තන්ති, තාත, නන්දො යං ඉච්ඡති, තං ලහතු. මං නන්දොති, තාත සොණ, තච පිතරං ත්වං උපට්ඨහ, මං නන්දො උපට්ඨාතු.

මහාසත්තො “එවං හොතු”ති මාතු වචනං සම්පට්ඨිත්වා “නන්ද, තයා ජෙට්ඨකකොට්ඨාසො ලද්ධො, මාතා නාම අතිගුණකාරිකා, අප්පමත්තො භුත්වා පටිජග්ගෙය්‍යාසී”ති ඔවදිත්වා මාතු ගුණං පකාසෙන්තො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

163.

“අනුකම්පිකා පතිට්ඨා ව, පුබ්බෙ රසදදී ව නො;
මග්ගො සග්ගස්ස ලොකස්ස, මාතා තං වරතෙ ඉසෙ.

164.

“පුබ්බෙ රසදදී ගොත්තී, මාතා පුඤ්ඤපසංහිතා;
මග්ගො සග්ගස්ස ලොකස්ස, මාතා තං වරතෙ ඉසෙ”ති.

තත්ථ අනුකම්පිකාති මුදුහදයා. පුබ්බෙ රසදදීති පට්ඨමෙව අත්තනො
බීරසඬ්ඛාතස්ස රසස්ස දායිකා. මාතා තත්ති මම මාතා මං න ඉච්ඡති, තං
වරති ඉච්ඡති. ගොත්තීති ගොපායිකා. පුඤ්ඤපසංහිතාති පුඤ්ඤපනිස්සිතා
පුඤ්ඤදායිකා.

එවං මහාසත්තො ද්වීහි ගාථාහි මාතු ගුණං කථෙත්වා පුනාගන්ත්වා
තස්සා ආසනෙ නිසින්තකාලෙ “නන්ද, ත්වං දුක්කරකාරිකං මාතරං ලහසි,
උභොපි මයං මාතරා දුක්ඛෙන සංවඩ්ඪිතා, තං ඉදානි ත්වං අප්පමත්තො
පටිජග්ගාහි, අමධුරානි ඵලාඵලානි මා බාදාපෙහී”ති වත්වා
පරිසමජ්ඣෙයෙව මාතු දුක්කරකාරිකතං පකාසෙන්නො ආහ -

165.

“ආකඬ්ඛමානා පුත්තඵලං, දෙවතාය නමස්සති;
නක්ඛත්තානි ව පුච්ඡති, උතුසංවච්ඡරානි ව.

166.

“තස්සා උතුමහි න්හාතාය, හොති ගබ්භස්ස වොක්කමො;
තෙන දොහළිනී හොති, සුභදා තෙන වුච්චති.

167.

“සංවච්ඡරං වා උභනං වා, පරිහරිත්වා විජායති;
තෙන සා ජනයන්තීති, ජනෙත්ති තෙන වුච්චති.

168.

“ථනබ්බරෙන ගීතෙන, අඬ්ගපාවුරුණෙන ව;
රොදන්තං පුත්තං තොසෙති, තොසෙත්ති තෙන වුච්චති.

169.

“තතො වාතාතපෙ සොරෙ, මමං කත්වා උදික්ඛති;
දාරකං අප්පජානන්තං, පොසෙත්ති තෙන වුච්චති.

170.

“යඤ්ච මාතුධනං හොති, යඤ්ච හොති පිතුද්ධනං;

උභයමිපෙතස්ස ගොපෙනි, අපි පුත්තස්ස නො සියා.

171.

“එවං පුත්ත අද්දං පුත්ත, ඉති මාතා විහඤ්ඤති;
පමත්තං පරදාරෙසු, නිසිංච පත්තයොබ්බනෙ;
සායං පුත්තං අනායත්තං, ඉති මාතා විහඤ්ඤති.

172.

“එවං කිච්ඡා භතො පොසො, මාතු අපරිවාරකො;
මාතරි මිච්ඡා චරිත්ථාන, නිරයං සොපපජ්ජති.

173.

“එවං කිච්ඡා භතො පොසො, පිතු අපරිවාරකො;
පිතරි මිච්ඡා චරිත්ථාන, නිරයං සොපපජ්ජති.

174.

“ධනාපි ධනකාමානං, නස්සති ඉති මෙ සුතං;
මාතරං අපරිචරිත්ථාන, කිච්ඡං වා සො නිගච්ජති.

175.

“ධනාපි ධනකාමානං, නස්සති ඉති මෙ සුතං;
පිතරං අපරිචරිත්ථාන, කිච්ඡං වා සො නිගච්ජති.

176.

“ආනන්දො ච පමොදො ච, සදා භසිතකිළිතං;
මාතරං පරිචරිත්ථාන, ලබ්භමෙතං විජානතො.

177.

“ආනන්දො ච පමොදො ච, සදා භසිතකිළිතං;
පිතරං පරිචරිත්ථාන, ලබ්භමෙතං විජානතො.

178.

“දානඤ්ච පියවාචා ච, අත්ථවරියා ච යා ඉධ;
සමානත්තතා ච ධම්මෙසු, තත්ථ තත්ථ යථාරහං;
එතෙ ඛො සඬගහා ලොකෙ, රථස්සාණිව යායතො.

179.

“එතෙ ච සඬගහා නාස්සු, න මාතා පුත්තකාරණා;
ලභෙථ මාතං පූජං වා, පිතා වා පුත්තකාරණා.

180.

“යස්මා ච සඬගහා එතෙ, සම්මපෙක්ඛන්ති පණ්ඩිතා;

තස්මා මහත්තං පජ්ජොන්ති, පාසංසා ච භවන්ති තෙ.

181.

“බ්‍රහ්මාති මාතෘපිතරො, පුබ්බාවරියාති වුව්චරෙ;
ආහුනෙය්‍යා ච පුත්තානං, පජාය අනුකම්පකා.

182.

“තස්මා හි නෙ නමස්සෙය්‍ය, සක්කරෙය්‍ය ච පණ්ඩිතො;
අන්තෙන අපො පානෙන, චත්ථෙන සයනෙන ච;
උච්ඡාදනෙන න්භාපනෙන, පාදානං ධොවනෙන ච.

183.

“තාය නං පාරිවරියාය, මාතෘපිතූසු පණ්ඩිතා;
ඉධෙව නං පසංසන්ති, පෙච්ච සග්ගෙ පමොදති” ති.

තත්ථ පුත්තඵලන්ති පුත්තසංඛාරං ඵලං. දෙවතාය නමස්සති
“පුත්තො මෙ උප්පජ්ජතු”ති දෙවතාය නමස්කාරං කරොති ආයාචති.
පුච්ඡති “කතරෙන නක්ඛත්තෙන ජාතො පුත්තො දීඝායුකො හොති,
කතරෙන අප්පායුකො”ති ඵලං නක්ඛත්තානි ච පුච්ඡති. උතුසංවච්ඡරානි
වාති “ජන්තං උතුනං කතරස්මිං උතුමිහි ජාතො දීඝායුකො හොති,
කතරස්මිං උතුමිහි අප්පායුකො, කතිවස්සාය වා මාතුයා ජාතො පුත්තො
දීඝායුකො හොති, කතිවස්සාය අප්පායුකො”ති ඵලං උතුසංවච්ඡරානි ච
පුච්ඡති. උතුමිහි න්භාතායාති පුජ්ජෙ උප්පන්නෙ උතුමිහි න්භාතාය.
වොක්කමොති තිණ්ණං සන්තිපාතා ගබ්භාවක්කන්ති හොති, කුච්ඡයං
ගබ්භො පතිට්ඨාති. තෙනාති තෙන ගබ්භෙන සා දොහළිති හොති. තෙනාති
තදා තස්සා කුච්ඡමිහි නිබ්බත්තපජාය සිනෙහො උප්පජ්ජති, තෙන
කාරණෙන “සුභදා”ති වුව්චති. තෙනාති තෙන කාරණෙන සා
“ජනයන්ති”ති ච “ජනෙත්ති”ති ච වුව්චති.

අභිගපාචුරණෙන වාති ථනන්තරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සරිරසම්ඵස්සං
ඵරාපෙත්ති අභිගසංඛාරානෙතෙව පාචුරණෙන. තොසෙන්නීති
සඤ්ඤාපෙත්ති භාසෙන්නී. මමං කත්වා උදික්ඛති “පුත්තස්ස මෙ උපරි
වාතො පහරති, ආතපො ඵරති”ති ඵලං මමංකාරං කත්වා සිනිද්ධෙන
හදයෙන උදික්ඛති. උභයම්පෙතස්සාති උභයම්පි එතං ධනං එතස්ස පුත්තස්ස
අත්ථාය අඤ්ඤෙසං අදස්සෙත්වා සාරගබ්භාදීසු මාතා ගොපෙති. ඵලං පුත්ත,
අද්‍රං පුත්තාති “අන්ධබාල පුත්ත, ඵලං රාජකුලාදීසු අප්පමත්තො හොති,
අද්‍රඤ්ච කම්මං මා කරොහි”ති සික්ඛාපෙත්ති ඉති මාතා විහඤ්ඤති කිලමති.
පත්තයොබ්බතෙති පුත්තෙ පත්තයොබ්බතෙ තං පුත්තං නිසිට්ඨෙ පරදාරෙසු
පමත්තං සායං අනාගච්ඡන්තං ඤත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි මග්ගං
ඔලොකෙන්නී විහඤ්ඤති කිලමති.

කිව්ඡා හතොති කිව්ඡෙන හතො පටිජග්ගිතො. මිව්ඡා වරින්වානාති මාතරං අපටිජග්ගිත්වා. ධනාපීති ධනම්පි, අයමෙව වා පායො. ඉදං චුත්තං හොති — ධනකාමානං උප්පන්නං ධනම්පි මාතරං අපටිජග්ගන්තානං නස්සතීති මෙ සුතන්ති. කිව්ඡං වා සොති ඉති ධනං වා තස්ස නස්සති, දුක්ඛං වාසො පුරිසො නිගව්ඡති. ලබ්භමෙතන්ති එතං ඉධලොකෙ ව පරලොකෙ ව ආනන්දාදිසුඛං මාතරං පරිවරින්වා විජානතො පණ්ඩිතස්ස ලබ්භං, සක්කා ලද්ධං තාදිසෙනාති අත්ථො.

දානඤ්ඤාති මාතාපිතුනං දානං දාතබ්බං, පියවචනං හණිතබ්බං, උප්පන්නකිව්චසාධනවසෙන අත්ථො වරින්බ්බො. ධම්මෙසුති ජෙට්ඨාපවායනධම්මෙසු තත්ථ තත්ථ පරිසමජ්ඣෙ වා රහොගතානං වා අභිවාදනාදිවසෙන සමානත්තතා කාතබ්බා, න රහො අභිවාදනාදීනි කත්වා පරිසති න කාතබ්බානි, සබ්බත්ථ සමානෙනෙව හවිතබ්බං. එතෙ ව සඬගහා නාස්සුති සවෙ එතෙ චත්තාරො සඬගහා න හවෙය්සුං. සම්මපෙක්ඛන්තීති සම්මා නයෙන කාරණෙන පෙක්ඛන්ති. මහත්තන්ති සෙට්ඨත්තං. බ්‍රහ්මාති පුත්තානං බ්‍රහ්මසමා උත්තමා සෙට්ඨා. පුබ්බාවරියාති පයමාවරියා. ආහුනෙය්සාති ආහුනපටිග්ගාහකා යස්ස කස්සචි සක්කාරස්ස අනුච්ඡවිකා. අන්තෙන අථොති අන්තෙන වෙව අත්ථො පානෙන ව. පෙච්චාති කාලකිරියාය පරියොසානෙ ඉතො ගන්ත්වා සග්ගෙ පමොදතීති.

එවං මහසත්තො සීනෙරුං පවට්ටෙන්තො විය ධම්මදෙසනං නිට්ඨාපෙසි. තං සුත්වා සබ්බෙපි තෙ රාජානො බලකායා ව පසිදිංසු. අථ නෙ පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා “දානාදිසු අප්පමත්තා හොථා”ති ඔවදිත්වා උය්සාපෙසි. සබ්බෙපි ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා ආයුපරියොසානෙ දෙවනගරං පුරයිංසු. සොණපණ්ඩිතනන්දපණ්ඩිතාපි යාවතායුකං මාතාපිතරො පරිවරින්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මාතුපොසකහික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. තදා මාතාපිතරො මාහාරාජකුලානි අහෙසුං, නන්දපණ්ඩිතො ආනන්දො, මනොජරාජා සාරිපුත්තො, එකසතරාජානො අසීතිමහාථෙරා වෙව අඤ්ඤතරථෙරා ව, චතුර්විසති අක්ඛොහණියො බුද්ධපරිසා, සොණපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසින්ති.

සොණනන්දජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ජාතකුද්දානං —

අථ සත්තතිමම්භි නිපාතවරෙ, සභාවන්තු කුසාවතිරාජවරො;
අථ සොණසුනන්දවරො ව පුත, අභිවාසිතසත්තතිමම්භි සුතෙති.

21. අසීතිනිපාතො

[533] 1. චූළභංසජාතකවණ්ණනා

සුමුඛාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ආයස්මතො ආනන්දස්ස ජීවිතපරිච්චාගං ආරබ්භ කටෙසි. දෙවදත්තෙන හි තථාගතං ජීවිතා වොරොපෙතුං පයොජිතෙසු ධනුග්ගහෙසු සබ්බපයමං පෙසිතෙන ආගන්ත්වා “නාහං, හන්තෙ, සක්කොමි තං හගවන්තං ජීවිතා වොරොපෙතුං, මහිද්ධිකො සො හගවා මහානුභාවො”ති චුත්තෙ දෙවදත්තො “අලං, ආචුසො, මා ත්වං සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙහි, අහමෙව සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමි”ති වත්වා තථාගතෙ ගිජ්ඣකුටපබ්බතස්ස පච්ඡිමජායාය වඩ්ඤ්ඤාමන්තෙ සයං ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං අභිරුහිත්වා යන්තවෙගෙන මහතිං සිලං පවිජ්ඣා, “ඉමාය සිලාය සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමි”ති. තදා ද්වෙ පබ්බතකුටා සමාගන්ත්වා තං සිලං සම්පට්ඨිංසු. තතො පපටිකා උප්පතිත්වා හගවතො පාදං පහරිත්වා රුහිරං උප්පාදෙසි, බලවච්ඡෙදනා පවත්තිංසු. ජීවකො තථාගතස්ස පාදං සත්ථකෙන චාලෙත්වා දුට්ඨලොහිතං වමෙත්වා පූතිමංසං අපනෙත්වා ධොවිත්වා හෙසජ්ජං ආලිම්පිත්වා නිරොගමකාසි. සත්ථා පූර්මසදිසමෙව හික්ඛුසඬ්ඤ්ඤාපරිවුතො මහතියා බුද්ධලිලාය විවරි.

අථ නං දිස්වා දෙවදත්තො චිත්තෙසි – “සමණස්ස ගොතමස්ස රූපසාහග්ගප්පත්තං සරීරං දිස්වා කොචි මනුස්සභූතො උපසඬ්ඤාමිතුං න සක්කොති, රඤ්ඤො ඛො පන නාළාගිරි නාම හත්ථි චණ්ඩො ඵරුසො මනුස්සසාතකො බුද්ධධම්මසඬ්ඤාගුණෙ න ජානාති, සො තං ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති”ති. සො ගන්ත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙසි. රාජා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා හත්ථාවරියං පක්කොසාපෙත්වා “සම්ම, ස්වෙ නාළාගිරිං මත්තං කත්වා පාතොව සමණෙන ගොතමෙන පටිපන්නවිටීයං විස්සජ්ජෙහි”ති ආහ. දෙවදත්තොපි නං “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු හත්ථි කිත්තකං සුරං පිවති”ති පුච්ඡිත්වා “අට්ඨ සට්ඨෙ, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “තෙන හි ස්වෙ ත්වං තං සොළස සට්ඨෙ පායෙත්වා සමණෙන ගොතමෙන පටිපන්නවිටීයං අභිමුඛං කරොයාසි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨි. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “ස්වෙ නාළාගිරිං මත්තං කත්වා නගරෙ විස්සජ්ජෙස්සති, නාගරා පාතොව සබ්බකිච්චානි කත්වා අන්තරවිටී. මා පටිපජ්ජිංසු”ති. දෙවදත්තොපි රාජනිවෙසනා ඔරුය්හ හත්ථිසාලං ගන්ත්වා හත්ථිගොපකෙ ආමන්තෙත්වා “මයං හණෙ උච්චට්ඨානියං නීචට්ඨානෙන, නීචට්ඨානියං චා උච්චට්ඨානෙන කාතුං සමත්ථා, ස්වෙ වො යසෙන අත්ථො, ස්වෙ පාතොව නාළාගිරිං තිබ්බසුරාය සොළස සට්ඨෙ පායෙත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස ආගමනවෙලාය තුත්තතොමරෙහි විජ්ඣත්වා කුජ්ඣාපෙත්වා හත්ථිසාලං හින්දාපෙත්වා සමණෙන ගොතමෙන පටිපන්නවිටීයං අභිමුඛං කත්වා සමණං ගොතමං ජීවිතක්ඛයං පාපෙථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිංසු.

සා පවත්ති සකලනගරෙ විත්ථාරිකා අහොසි. බුද්ධධම්මසඤ්චිකාමකා උපාසකා තං සුත්වා සත්ථාරං උපසඤ්චිකම්ත්වා “හත්තෙ, දෙවදත්තො රඤ්ඤා සද්ධිං එකතො හුත්වා ස්වෙ තුම්හෙහි පටිපන්නවිජියං නාළාගිරිං විස්සජ්ජාපෙස්සති, ස්වෙ පිණ්ඩාය අපවිසිත්වා ඉධෙව හොථ, මයං විහාරෙයෙව බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්චිකස්ස භික්ඛං දස්සාමා”ති වදිංසු. සත්ථාපි “ස්වෙ පිණ්ඩාය න පවිසිස්සාමි”ති අවත්වා ව “අහං ස්වෙ නාළාගිරිං දමෙත්වා පාටිහාරියං කත්වා තිත්ථියෙ මද්දිත්වා රාජගහෙ පිණ්ඩාය අවරිත්වා භික්ඛුසඤ්චිකපරිවුතො නගරා නික්ඛම්ත්වා වෙළචනමෙව ආගමිස්සාමි, රාජගහවාසිනොපි බහුනි හත්තභාජනානි ගහෙත්වා වෙළචනමෙව ආගමිස්සන්ති, ස්වෙ විහාරෙයෙව හත්තග්ගං හවිස්සති”ති ඉමිනා කාරණෙන තෙසං අධිවාසෙසි. තෙ තථාගතස්ස අධිවාසනං විදිත්වා හත්තභාජනානි ආහරිත්වා “විහාරෙයෙව දානං දස්සාමා”ති පක්කමිංසු.

සත්ථාපි පයමයාමෙ ධම්මං දෙසෙත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දෙවතානං පඤ්ඤා විස්සජ්ජෙත්වා පච්ඡිමයාමස්ස පයමකොට්ඨාසෙ සීහසෙය්‍යං කප්පෙත්වා දුතියකොට්ඨාසෙ ඵලසමාපත්තියා විතිනාමෙත්වා තතියකොට්ඨාසෙ මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය බොධනෙය්‍යබන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො නාළාගිරිදමනෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයං දිස්වා විහාතාය රත්තියා කතසරීරපටිජග්ගතො හුත්වා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙත්වා, “ආනන්ද, අජ්ජ රාජගහපරිවත්තකෙසු අට්ඨාරසසු මහාවිහාරෙසු සබ්බෙසමිපි භික්ඛුනං මයාසද්ධිං රාජගහං පවිසිතුං ආරොචෙහි”ති ආහ. ථෙරො තථා අකාසි. සබ්බෙපි භික්ඛු වෙළචනෙ සන්නිපතිංසු. සත්ථා මහාභික්ඛුසඤ්චිකපරිවුතො රාජගහං පාවිසි. අථ හත්ථිමෙණ්ඩා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිංසු, මහත්තො සමාගමො අහොසි. සද්ධාසම්පන්නා මනුස්සා “අජ්ජ කිර බුද්ධනාගස්ස තිරච්ඡානනාගෙන සඤ්චාමො හවිස්සති, අනුපමාය බුද්ධලීලාය නාළාගිරිදමනං පස්සිස්සාමා”ති පාසාදහම්මියගෙහවිජදනාදීනි අභිරුහිත්වා අට්ඨංසු. අසද්ධා පන මිච්ඡාදිට්ඨිකා “අයං නාළාගිරි චණ්ඩො ඵරුසො මනුස්සඝාතකො බුද්ධාදීනං ගුණං න ජානාති, සො අජ්ජ සමණස්ස ගොතමස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං විද්ධංසෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සති, අජ්ජ පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිස්සාමා”ති පාසාදාදිසු අට්ඨංසු.

හත්ථිපි හගවත්තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා මනුස්සෙ තාසෙත්තො ගෙහානි විද්ධංසෙත්තො සකටානි සංවුණ්ණෙත්තො සොණ්ඩං උස්සාපෙත්වා පහට්ඨකණ්ණවාලො පබ්බතො විය අජ්ඣෙක්ඛාත්ථරන්තො යෙන හගවා තෙනාහිධාවි. තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා භික්ඛු හගවත්තං එතදචොවුං – “අයං, හත්තෙ, නාළාගිරි චණ්ඩො ඵරුසො මනුස්සඝාතකො ඉමං රච්ඡං පටිපන්නො, න ඛො පනායං බුද්ධාදිගුණං ජානාති, පටික්කමතු, හත්තෙ, හගවා, පටික්කමතු සුගතො”ති. මා, භික්ඛවෙ, භාගිත්ථ, පටිබලො අහං නාළාගිරිං දමෙතුන්ති. අථායස්මා සාරිපුත්තො සත්ථාරං යාචි – “හත්තෙ,

පිතු උප්පන්නකිව්වං නාම ජෙට්ඨපුත්තස්ස භාරො, අභමෙව තං දමෙමි”ති. අථ නං සත්ථා, “සාරිපුත්ත, බුද්ධබලං නාම අඤ්ඤං, සාවකබලං අඤ්ඤං, තිට්ඨ ත්ව”න්ති පටිබාහි. එවං යෙභුයොන අසීති මහාපෙරා යාවිංසු. සත්ථා සබ්බෙපි පටිබාහි. අථ ආයස්මා ආනන්දො සත්ථරි බලවසිනෙනෙන අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො “අයං භත්ථි පයමං මං මාරෙතු”ති තථාගතස්සත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජිත්වා ගන්ත්වා සත්ථු පුරතො අට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා “අපෙහි, ආනන්ද, මා මෙ පුරතො අට්ඨාසි”ති ආහ. “භත්තෙ, අයං භත්ථි චණ්ඩො ඵරුසො මනුස්සසාතකො කප්පුට්ඨානග්ගිසදිසො පයමං මං මාරෙත්වා පච්ඡා තුම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡතු”ති පෙරො අවච. යාවතතියං වුව්වමානොපි තපෙව අට්ඨාසි න පටික්කමි. අථ නං භගවා ඉද්ධිබලෙන පටික්කමාපෙත්වා හික්ඛුනං අන්තරෙ යපෙසි.

තස්මිං බණෙ එකා ඉත්ථි නාළාගිරිං දිස්වා මරණභයහිතා පලායමානා අඬකෙන ගහිතං දාරකං භත්ථිනො ව තථාගතස්ස ව අන්තරෙ ඡඩ්ඬෙත්වා පලායි. භත්ථි තං අනුබන්ධිත්වා නිවත්තිත්වා දාරකස්ස සන්තිකං අගමාසි. තදා දාරකො මහාරවං රවි. සත්ථා නාළාගිරිං ඔදිස්සකමෙත්තාය ඵරිත්වා සුමධුරං බ්‍රහ්මස්සරං නිච්ඡාරෙත්වා “අම්භො නාළාගිරි තං සොළස සුරාසට්ඨෙ පායෙත්වා මත්තං කරොන්තා න ‘අඤ්ඤං ගණ්ඨිස්සති’ති කරිංසු, ‘මං ගණ්ඨිස්සති’ති පන කරිංසු, මා අකාරණෙන ජඩ්ඬායො කිලමෙන්නො විවරි, ඉතො එහි”ති පක්කොසි. සො සත්ථු වචනං සුත්වා අක්ඛිති උම්මිලෙත්වා භගවතො රූපසිරිං ඔලොකෙත්වා පටිලද්ධසංවෙගො බුද්ධතෙජෙන පච්ජින්නසුරාමදො සොණ්ඩං ඔලම්බෙත්තො කණණෙ වාලෙත්තො ආගන්ත්වා තථාගතස්ස පාදෙසු පති. අථ නං සත්ථා, “නාළාගිරි, ත්වං තිරච්ඡානහත්ථි, අහං බුද්ධ්වාරණො, ඉතො පට්ඨාය මා චණ්ඩො ඵරුසො මනුස්සසාතකො භව, සබ්බසත්තෙසු මෙත්තචිත්තං පටිලහා”ති වත්වා දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙත්වා කුම්භෙ පරාමසිත්වා –

“මා කුඤ්ජර නාගමාසදො, දුක්ඛො හි කුඤ්ජර නාගමාසදො;
න හි නාගහතස්ස කුඤ්ජර, සුගති භොති ඉතො පරං යතො.

“මා ව මදො මා ව පමාදො, න හි පමත්තා සුගතිං වජන්ති තෙ;
ත්වඤ්ඤෙව තථා කරිස්සසි, යෙන ත්වං සුගතිං ගම්ස්සසි”ති. (වුළුව. 342) –

ධම්මං දෙසෙසි.

තස්ස සකලසරීරං පිතියා නිරන්තරං ථුටං අභොසි. සචෙ කිර තිරච්ඡානගතො නාහවිස්සා, සොතාපත්තිඵලං අධිගම්ස්සා. මනුස්සා තං පාටිභාරියං දිස්වා උන්නදිංසු අප්ථොටිංසු, සඤ්ජාතසොමනස්සා නානාහරණානි බිපිංසු, තානි භත්ථිස්ස සරීරං පටිච්ඡාදයිංසු. තතො පට්ඨාය නාළාගිරි ධනපාලකො නාම ජාතො. තස්මිං බො පන ධනපාලකසමාගමෙ

චතුරාසීති පාණ්ඩුසභස්සානි අමතං පිටිංසු. සත්ථා ධනපාලකං පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. සො සොණ්ඩාය භගවතො පාදෙ පංසුනි ගහෙන්වා උපරි මුද්ධනි ආකිරිත්වා පටිකුටිතොව පටික්කමිත්වා දස්සනුපවායෙර ධීතො දසබලං වන්දිත්වා නිවත්තිත්වා හත්ථිසාලං පාවිසි. තතො පට්ඨාය දන්තසුදන්තො හුත්වා න කඤ්චි විහෙයෙති. සත්ථා නිජ්චන්තමනොරොථො “යෙහි යං ධනං ඛිත්තං, තෙසඤ්ඤෙව තං හොතු”ති අධිට්ඨාය “අජ්ජ මයා මහන්තං පාටිභාරියං කතං, ඉමස්මිං නගරෙ පිණ්ඩාය වරණං අජ්ජපිරුප”න්ති තිත්ථියෙ මද්දිත්වා භික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො ජයජ්ජත්තො විය ඛත්තියො නගරා නික්ඛමිත්වා වෙළචනමෙව ගතො. නගරවාසීතො බහුං අන්තපානබාදනීයං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා මහාදානං පවත්තයිංසු.

තං දිවසං සායන්හසමයෙ ධම්මසභං පුරෙත්වා සන්තිසින්නා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, ආයස්මතා ආනන්දෙන තථාගතස්සත්ථාය අත්තතො ජීවිතං පරිච්චජන්තෙන දුක්කරං කතං, නාළාගිරිං දිස්වා සත්ථාරා තික්ඛත්තුං පටිබාහියමානොපි නාපගතො, අහො දුක්කරකාරකො, ආවුසො, ආයස්මා ආනන්දො”ති. සත්ථා “ආනන්දස්ස ගුණකථා පවත්තති, ගන්තබ්බං මයා එත්ථා”ති ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ආනන්දො තිරච්ඡානයොනීයං නිබ්බත්තොපි මමත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජියෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මහිංසකරට්ඨෙ සාගලනගරෙ සාගලො නාම රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තදා නගරතො අවිදුරෙ එකස්මිං නෙසාදගාමකෙ අඤ්ඤතරො නෙසාදො පාසෙහි සකුණෙ ඛන්ධිත්වා නගරෙ වික්කිණන්තො ජීවිතං කප්පෙසි. නගරතො ච අවිදුරෙ ආවට්ටතො ද්වාදසයොජ්ජනො මානුසියො නාම පදුමසරො අහොසි පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තො. තත්ථ නානජ්ජකාරො සකුණසඤ්ජො ඔතරි. සො නෙසාදො තත්ථ අනියාමෙන පාසෙ ඔඩ්ඬෙසි. තස්මිං කාලෙ ධතරට්ඨො හංසරාජා ඡන්තවුතිහංසසභස්සපරිවායො විත්තකුට්ඨෙතෙ සුවණ්ණගුහායං වසති, සුමුඛො නාමස්ස සෙනාපති අහොසි. අට්ඨකදිවසං තතො හංසයුථා කතිපයා සුවණ්ණහංසා මානුසියං සරං ගන්ත්වා පහුතගොවරෙ තස්මිං යථාසුඛං විවරිත්වා සුහිතා විත්තකුට්ඨං ආගන්ත්වා ධතරට්ඨස්ස ආරොචෙසුං - “මහාරාජ, මනුස්සපට්ඨෙ මානුසියො නාම පදුමසරො සම්පන්නගොවරො, තත්ථ ගොවරං ගණ්හිතුං ගච්ඡාමා”ති. සො “මනුස්සපට්ඨො නාම සාසඬකො සජ්ජපිභයො, මා වො රුච්චිත්ථා”ති පටික්ඛිපිත්වාපි තෙහි පුනජ්ජනං වුච්චමානො “සවෙ තුම්භාකං රුච්චති, ගච්ඡාමා”ති සපරිවායො තං සරං අගමාසි. සො ආකාසා ඔතරන්තො පාදං පාසෙ පවෙසෙන්නොයෙව ඔතරි. අට්ඨස්ස පාසො පාදං අයපට්ටකෙන කඩ්ඞන්තො විය ආඛන්ධිත්වා ගණ්හි. අට්ඨස්ස “ජීන්දිස්සාමි න”න්ති ආකඩ්ඞන්තස්ස පයමවායෙර වම්මං ජිජ්ජි,

දුතියවාගෙ මංසං ඡීජ්ජී, තතියවාගෙ න්හාරු ඡීජ්ජී, පාසො අට්ඨිං ආහව්ව අට්ඨාසි, ලොහිතං පග්ගරි, බලවච්චෙදනා පවත්තිංසු.

සො චිත්තෙසි – “සවාහං බද්ධරවං රවිස්සාමි, ඤාතකා මෙ උත්තස්තා හුත්වා ගොවරං අග්ගණ්හිත්වා ජාතජ්ඣත්තාව පලායන්තා දුබ්බලතාය මහාසමුද්දෙ පතිස්සන්ති”ති. සො චෙදනං අධිවාසෙත්වා ඤාතීනං යාවදත්ථං චරිත්වා හංසානං කීළනකාලෙ මහත්තෙන සද්දෙන බද්ධරවං රවි. තං සුත්වා තෙ හංසා මරණභයතජ්ජිතා වග්ගවග්ගා හුත්වා චිත්තකූටාහිමුඛා පක්කමිංසු. තෙසු පක්කන්තෙසු සුමුඛො හංසසෙනාපති “කච්චි නු ඛො ඉදං භයං මහාරාජස්ස උප්පන්නං, ජානිස්සාමි න”න්ති වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා පුරතො ගච්ඡන්තස්ස හංසගණස්ස අන්තරෙ මහාසත්තං අදිස්වා මජ්ඣමහංසගණං විචිති, තත්ථපි අදිස්වා පච්ඡිමහංසගණං විචිති, තත්ථපි අදිස්වා “නිස්සංසයං තස්සෙවෙදං භයං උප්පන්න”න්ති නිවත්තිත්වා ආගච්ඡන්තො මහාසත්තං පාසෙ බද්ධං ලොහිතමක්ඛිතං දුක්ඛාතුරං පඬිකපිට්ඨෙ නිපන්නං දිස්වා “මා හායි, මහාරාජ, අහං මම ජීවිතං පරිච්චජිත්වා තුම්හෙ පාසතො මොචෙස්සාමි”ති වදන්තො ඔතරිත්වා මහාසත්තං අස්සාසෙන්නොව පඬිකපිට්ඨෙ නිසීදි. අථ නං වීමංසන්තො මහාසත්තො පයමං ගාථමාහ –

1.

“සුමුඛ අනුපවිනන්තා, පක්කමන්ති විහඬගමා;
ගච්ඡ තුවම්පි මා කඬ්ඛි, නත්ථි බද්ධෙ සභායතා”ති.

තත්ථ අනුපවිනන්තාති සිනෙහෙන ආලයවසෙන අනොලොකෙන්තා. පක්කමන්තිති එතෙ ඡන්තචුති හංසසහස්සා ඤාතිවිහඬගමා මං ඡඬ්ඬෙත්වා ගච්ඡන්ති, ත්වම්පි ගච්ඡ, මා ඉධ වාසං ආකඬ්ඛි, එවඤ්ඤි පාසෙන බද්ධෙ මයි සභායතා නාම නත්ථි, න හි තෙ අහං ඉදානි කිඤ්චි සභායකිව්වං කාතුං සක්ඛිස්සාමි, කිං තෙ මයා නිරූපකාරෙන, පපඤ්චං අකත්වා ගච්ඡෙවාති වදති.

ඉතො පරං –

2.

“ගච්ඡෙ වාහං න වා ගච්ඡෙ, න තෙන අමරො සියං;
සුඛිතං තං උපාසිත්වා, දුක්ඛිතං තං කථං ජහෙ.

3.

“මරණං වා තයා සද්ධිං, ජීවිතං වා තයා විනා;
තදෙව මරණං සෙය්‍යා, යඤ්චෙ ජීවෙ තයා විනා.

4.

“නෙස ධම්මො මහාරාජ, යං තං එවං ගතං ජනෙ;
යා ගති තුය්හං සා මය්හං, රුච්චතෙ විහගාධිප.

5.

“කා නු පාසෙන බද්ධස්ස, ගති අඤ්ඤා මහානසා;
සා කථං චෙතයානස්ස, මුත්තස්ස තව රුච්චති.

6.

“කං වා ත්වං පස්සසෙ අත්ථං, මම තුය්හඤ්ච පක්ඛිම;
ඤාතිනං වාවසිට්ඨානං, උභින්නං ජීවිතක්ඛයෙ.

7.

“යං න කඤ්චනදෙපිඤ්ඡ, අන්ධෙන තමසා ගතං;
තාදිසෙ සඤ්චජං පාණං, කමත්ථමභිජොතයෙ.

8.

“කථං නු පතතං සෙට්ඨ, ධම්මෙ අත්ථං න බුජ්ඣසි;
ධම්මො අපවිතො සන්තො, අත්ථං දස්සෙති පාණිනං.

9.

“සොහං ධම්මං අපෙක්ඛාතො, ධම්මා චත්ථං සමුට්ඨිතං;
භත්තිඤ්ච තයි සම්පස්සං, නාවකඬ්ඛාමි ජීවිතං.

10.

“අද්ධා එසො සතං ධම්මො, යො මිත්තො මිත්තමාපදෙ.
න චජෙ ජීවිතස්සාපි, හෙතුධම්මමනුස්සරං.

11.

“ස්වායං ධම්මො ච තෙ විණ්ණො, භත්ති ච විදිතා මයි;
කාමං කරස්සු මය්හෙනං, ගච්ඡෙවානුමතො මයා.

12.

“අපි ත්වෙවං ගතෙ කාලෙ, යං ඛණ්ඩං ඤාතිනං මයා;
තයා තං බුද්ධිසම්පන්නං, අස්ස පරමසංවුතං.

13.

“ඉච්චෙවං මත්තයන්තානං, අරියානං අරියචුත්තිනං;
පච්චදිස්සථ නෙසාදො, ආතුරානමිචන්තකො.

14.

“තෙ සත්තුමභිසඤ්චික්ඛ, දීඝරත්තං හිතා දිජා;
තුණ්හිමාසිත්ථ උභයො, න සඤ්චලෙසුමාසනා.

15.

“ධතරට්ඨෙ ච දිස්වාන, සමුඛ්ඛෙත්තෙ තතො තතො;
අභික්ඛමථ චෙගෙන, දිපසත්තු දිපාධිපෙ.

16.

“සො ච චෙගෙනභික්කමම, ආසජ්ජ පරමෙ දිපෙ;
පච්චකමිත්ථ නෙසාදො, බද්ධා ඉති විචිත්තයං.

17.

“එකංච බද්ධමාසීනං, අබද්ධඤ්ච පුනාපරං;
ආසජ්ජ බද්ධමාසීනං, පෙක්ඛමානමදීනවං.

18.

“තතො සො විමතොයෙව, පණ්ඩරෙ අජ්ඣභාසථ;
පච්චිඨකායෙ ආසීනෙ, දිපසඬ්ඝගණාධිපෙ.

19.

“යං නු පාසෙන මහතා, බද්ධො න කුරුතෙ දිසං;
අථ කස්මා අබද්ධො ත්වං, බලී පක්ඛි න ගච්ඡසි.

20.

“කිං නු ත්‍යායං දිපො හොති, මුත්තො බද්ධං උපාසසි;
ඔභාය සකුණා යන්ති, කිං එකො අවභීයසි.

21.

“රාජා මෙ සො දිපාමිත්ත, සඛා පාණසමො ච මෙ;
නෙව නං විජභිස්සාමි, යාව කාලස්ස පරියායං.

22.

“කථං පතායං විහඬිගො, නාද්දස පාසමොඬ්ඬිතං;
පදඤ්ඤෙතං මහත්තානං, බොද්ධුමරහන්ති ආපදං.

23.

“යදා පරාභවො හොති, පොසො ජීවිතසඬ්ඬියෙ;
අථ ජාලඤ්ච පාසඤ්ච, ආසජ්ජාපි න බුජ්ඣති.

24.

“අපි ත්වෙව මහාපඤ්ඤ, පාසා බහුවිධා තතා;
ගුය්හමාසජ්ජ බජ්ඣන්ති, අථෙවං ජීවිතක්ඛියෙ”ති. —

ඉමාසං ගාථානං සම්බන්ධො පාළිනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

තත්ථ ගච්ඡෙ වානි, මහාරාජ, අහං ඉතො ගච්ඡෙය්‍යං වා න වා, නාහං තෙන ගමනෙන වා අගමනෙන වා අමරො සියං, අහඤ්චි ඉතො ගතොපි අගතොපි මරණතො අමුත්තොව, ඉතො පුබ්බෙ පන සුබ්බං තං උපාසිත්වා ඉදානි දුක්ඛිතං තං කථං ඡහෙය්‍යන්ති වදති. මරණං වානි මම අගච්ඡන්තස්ස වා තයා සද්ධිං මරණං භවෙය්‍ය, ගච්ඡන්තස්ස වා තයා විනා ජීවිතං. තෙසු ද්විසු යං තයා සද්ධිං මරණං, තදෙව මෙ වරං, යං තයා විනා ජීවෙය්‍යං, න මෙ තං වරන්ති අත්ථො. රුච්චතෙති යා තව ගති නිජ්ජන්ති, සාව මය්හං රුච්චති. සා කථන්ති සම්ම සුමුඛ මම තාව දළ්භෙන වාලපාසෙන බද්ධස්ස පරහත්ථං ගතස්ස සා ගති රුච්චතු, තව පන චෙතයානස්ස සචෙතනස්ස පඤ්ඤවතො මුත්තස්ස කථං රුච්චති.

පක්ඛිමානි පක්ඛසම්පන්න. උභින්නන්ති අම්භාකං ද්වින්නං ජීවිතක්ඛයෙ සති ත්වං මම වා තව වා අවසිට්ඨඤාතීතං වා කං අත්ථං පස්සසි. යං නාති එත්ථ න-කාරො උපමානෙ. කඤ්චනදෙපිඤ්ජාති කඤ්චනද්වෙපිඤ්ජ, අයමෙව වා පායො, කඤ්චනසදිසඋභයපක්ඛාති අත්ථො. තමසානි තමසි. ගතන්ති කතං, අයමෙව වා පායො. පුරිමස්ස න-කාරස්ස ඉමිනා සම්බන්ධො, “න කත”න්ති කතං වියාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – තයි පාණං චජන්තෙපි අචජන්තෙපි මම ජීවිතස්ස අභාවා යං තව පාණසඤ්චජනං, තං අන්ධෙන තමසි කතං විය කිඤ්චිදෙව රූපකම්මං අපච්චක්ඛගුණං, තාදිසෙ තව අපච්චක්ඛගුණෙ පාණසඤ්චජනෙ ත්වං පාණං සඤ්චජන්තො කමත්ථං ජොතෙය්‍යාසිති.

ධම්මො අපචිතො සන්තොති ධම්මො පුජිතො මානිතො සමානො. අත්ථං දස්සෙතීති වුද්ධිං දස්සෙති. අපෙක්ඛානොති අපෙක්ඛන්තො. ධම්මා චත්ථන්ති ධම්මතො ච අත්ථං සමුට්ඨිතං පස්සන්තො. භත්තින්ති සිනෙහං. සතං ධම්මොති පණ්ඩිතානං සභාවො. යො මිත්තොති යො මිත්තො ආපදාසු මිත්තං න චජෙ, තස්ස අචජන්තස්ස මිත්තස්ස එස සභාවො නාම අද්ධා සතං ධම්මො. විදිතාති පාකටා ජාතා. කාමං කරස්සුති එතං මම කාමං මයා ඉච්ඡිතං මම වචනං කරස්සු. අපි ත්වෙවං ගතෙ කාලෙති අපි තු එවං ගතෙ කාලෙ මයි ඉමස්මි. යානෙ පාසෙන බද්ධෙ. පරමසංචුතන්ති පරමපරිපුණ්ණං.

ඉච්චෙවං මන්තයන්තානන්ති “ගච්ඡ, න ගච්ඡාමි”ති එවං කථෙත්තානං අරියානන්ති ආචාරඅරියානං. පච්චදිස්සථාති කාසායානි නිවාසෙත්වා රත්තමාලං පිළන්ධිත්වා මුග්ගරං ආදාය ආගච්ඡන්තො අදිස්සථ. ආතුරානන්ති ගිලානානං මච්චු විය. අභිසඤ්චික්ඛාති, භික්ඛවෙ, තෙ උභොපි සත්තුං ආයන්තං පස්සිත්වා. භිතාති දීඝරත්තං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස භිතා මුදුවිත්තා. න සඤ්චලෙසුමාසනාති ආසනතො න චලිංසු, යථානිසිත්තාව අහෙසුං. සුමුඛො පන “අයං නෙසාදො ආගන්ත්වා පහරන්තො මං පයිමං පහරතු”ති වින්තෙත්වා මහාසත්තං පච්ඡතො කත්වා නිසීදි.

ධතරට්ඨයෙති භංසෙ. සමුඛිඛෙන්තෙති මරණභයෙන ඉතො විතො ව උප්පත්තන්තෙ දිස්වා. ආසප්පාති ඉතරෙ ද්වෙ ජනෙ උපගන්ත්වා. පච්චකම්භ්ථාති “බද්ධා, න බද්ධා”ති වින්තෙන්තො උපධාරෙන්තො අකම්භ්ථ, වෙගං භාපෙත්වා සණ්කං අගමාසි. ආසප්ප බද්ධමාසීනන්ති බද්ධං මහාසත්තං උපගන්ත්වා නිසින්තං සුමුඛං. අදීනවන්තිආදීනවමෙව හුත්වා මහාසත්තං ඔලොකෙන්තං දිස්වා. විමතොති කිං නු බො අබද්ධො බද්ධස්ස සන්තිකෙ නිසින්තො, කාරණං පුච්ඡස්සාමිති විමතිජාතො හුත්වාති අත්ථො. පණ්ඩරෙති භංසෙ, අථ වා පරිසුද්ධෙ නිම්මලෙ, සම්පහට්ඨකඤ්චනවණ්ණෙති අත්ථො. පච්චිකායෙති වච්ඡිතකායෙ මහාසරීරෙ. යං නුති යං තාව එසො මහාපාසෙන බද්ධො. න කුරුතෙ දිසන්ති පලායනත්ථාය එකං දිසං න භජති, තං යුත්තන්ති අධිප්පායො. බලීති බලසම්පන්නො හුත්වාපි. පක්ඛිති තං ආලපති. ඔභායාති ඡඩ්ඛෙත්වා. යන්තිති සෙසසකුණා ගච්ඡන්ති. අවභීයසීති ඔභීයසි.

දිජාමිත්තාති දිජානං අමිත්ත. යාව කාලස්ස පරියායන්ති යාව මරණස්ස වාරො ආගච්ඡති. කථං පනායන්ති ත්වං රාජා මෙ සොති වදසී, රාජානො ව නාම පණ්ඩිතා භොන්ති, ඉතිපි පණ්ඩිතො සමානො කෙන කාරණෙන ඔඬ්ඬිතං පාසං න අද්දස. පදං භෙත්ති යසමහත්තං වා ඤාණමහත්තං වා පත්තානං අත්තනො ආපදබ්බුජ්ඣනං නාම පදං කාරණං, තස්මා තෙ ආපදං බොද්ධුමරහන්ති. පරාභවොති අවඬ්ඬි. ආසප්පාපිති උපගන්ත්වාපි න බ්බුජ්ඣති. තතාති විතතා ඔඬ්ඬිතා. ගුය්හමාසප්පාති තෙසු පාසෙසු යො ගුල්ලො පටිච්ඡන්තො පාසො, තං ආසප්ප බජ්ඣන්ති. අට්ඨන්ති අථ එවං ජීවිතක්ඛයෙ බජ්ඣන්තෙවාති අත්ථො.

ඉති නං සො කථාසල්ලාපෙන මුදුහදයං කත්වා මහාසත්තස්ස ජීවිතං යාවන්තො ගාථමාහ —

25.

“අපි නායං තයා සද්ධිං, සංවාසස්ස සුබුද්ධයො;
අපි නො අනුමඤ්ඤාසි, අපි නො ජීවිතං දදෙ”ති.

තත්ථ අපි නායන්ති අපි නු අයං. සුබුද්ධයොති සුබඵලො. අපි නො අනුමඤ්ඤාසීති විත්තකූටං ගන්ත්වා ඤාතකෙ පස්සිතුං ත්වං අපි නො අනුජානෙය්‍යාසි. අපි නො ජීවිතං දදෙති අපි නො ඉමාය කථාය උප්පත්තවිස්සාසො න මාරෙය්‍යාසීති.

සො තස්ස මධුරකථාය බජ්ඣත්වා ගාථමාහ —

26.

“න වෙව මෙ ත්වං බද්ධොසි, නපි ඉච්ඡාමි තෙ වධං;
කාමං ඛිප්පමිතො ගන්ත්වා, ජීව ත්වං අනිසො වීර”න්ති.

තතො සුමුඛො චතස්සො ගාථා අභාසි -

27.

“නෙවාහමෙතමිච්ඡාමි, අඤ්ඤත්‍රෙතස්ස ජීවිතා;
සථෙ එතෙන තුට්ඨොසි, මුඤ්ථෙතං මඤ්ථ හක්ඛය.

28.

“ආරොහපරිණාහෙන, තුල්‍යාස්මා වයසා උභො;
න තෙ ලාහෙන ජීවත්ථි, එතෙන නිමිතා තුවං.

29.

“තදිඬ්ඝ සමපෙක්ඛස්සු, හොතු ගිද්ධි තවම්හසු;
මං පුබ්බෙ ඛන්ධ පාසෙන, පච්ඡා මුඤ්ථ දිජාධිපං.

30.

“තාවදෙව ච තෙ ලාභො, කතාස්ස යාවනාය ච;
මිත්ති ච ධතරට්ඨෙහි, යාවජීවාය තෙ සියා”ති.

තත්ථ එතන්ති යං අඤ්ඤත්‍ර එතස්ස ජීවිතා මම ජීවිතං, එතං අහං නෙව ඉච්ඡාමි. තුල්‍යාස්මාති සමානා භොම. නිමිතා තුවන්ති පරිචත්තෙහි ත්වං. තවම්හසුති තව අම්හෙසු ගිද්ධි හොතු, කිං තෙ එතෙන, මයි ලොහං උප්පාදෙහිති වදති. තාවදෙවාති තත්තකොයෙව. යාවනාය වාති යා මම යාවනා, සාව කතා අස්සාති අත්ථො.

ඉති සො තාය ධම්මදෙසනාය තෙලෙ පක්ඛිත්තකප්පාසපිචු විය මුදුගතහදයො මහාසත්තං තස්ස දායං කත්වා දදන්තො ආහ -

31.

“පස්සන්තු නො මහාසඬ්ඝා, තයා මුත්තං ඉතො ගතං;
මිත්තාමච්චා ච හච්චා ච, පුත්තදාරා ච ඛන්ධවා.

32.

“න ච තෙ තාදිසා මිත්තා, බහුතං ඉධ විජ්ජති;
යථා ත්වං ධතරට්ඨස්ස, පාණසාධාරණො සබ්බො.

33.

“සො තෙ සභායං මුඤ්ථාමි, හොතු රාජා තවානුගො;
කාමං බිජ්ජමිතො ගන්ත්වා, ඤාතිමජ්ඣෙවිරොච්චා”ති.

තත්ථ නොති නිපාතමත්තං. තයා මුත්තන්ති ඉමඤ්ඤි ත්වඤ්ඤෙව මුඤ්ථසි නාම, තස්මා ඉමං තයා මුත්තං ඉතො විත්තකුට්ඨෙතං ගතං මහන්තා ඤාතිසඬ්ඝා එතෙ ච මිත්තාදයො පස්සන්තු. එත්ථ ච ඛන්ධවාති

එකලොහිතසම්බන්ධා. විජ්ජනීති විජ්ජන්ති. පාණසාධාරණොති සාධාරණපාණො අවිහත්තජීවිකො, යථා ත්වං එතස්ස සබ්බා, එතාදිසා අඤ්ඤෙසං බහුනං මිත්තා නාම න විජ්ජන්ති. තවානුගොති එතං දුක්ඛිතං ආදාය පුරතො ගච්ඡන්තස්ස තව අයං අනුගො හොතුති.

එවං වත්වා පන නෙසාදපුත්තො මෙත්තචිත්තෙන මහාසත්තං උපසංඝමිත්වා බන්ධනං ඡන්දිත්වා ආලිඛිතිත්වා සරතො නික්ඛාමෙත්වා සරතීරෙ තරුණදබ්බතිණපිට්ඨෙ නිසීදාපෙත්වා පාදෙ බන්ධනපාසං මුදුවිත්තෙන සණ්ඨං මොචෙත්වා දුරෙ බිපිත්වා මහාසත්තෙ බලවසිනෙන පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මෙත්තචිත්තෙන උදකං ආදාය ලොහිතං ධොවිත්වා පුනස්පුනං පරිමජ්ජී. තස්ස මෙත්තචිත්තානුභාවෙන බොධිසත්තස්ස පාදෙ සිරා සිරාහි, මංසං මංසෙන, වම්මං වම්මෙන සට්ඨං, තාවදෙව පාදො සංරුළිහො සඤ්ජාතජවිසඤ්ජාතලොමො අහොසි අබද්ධපාදෙන නිබ්බිසෙසො. බොධිසත්තො සුඛිතො පකතිභාවෙනෙව නිසීදි. අථ සුමුඛො අත්තානං නිස්සාය මහාසත්තස්ස සුඛිතභාවං දිස්වා සඤ්ජාතසොමනස්සො නෙසාදස්ස ථුතිමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

34.

“සො පතීතො පමුත්තෙන, හත්තුනා හත්තුගාරවො;
අජ්ඣාභාසථ වක්කඨගො, වාවං කණ්ණසුඛං භණං.

35.

“එවං ලුද්දක නන්දස්සු, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ නන්දාමි, මුත්තං දිස්වා දිජාධිප”න්ති.
තත්ථ වක්කඨගොති වඬිකගීවො.

එවං ලුද්දස්ස ථුතිං කත්වා සුමුඛො බොධිසත්තං ආහ - “මහාරාජ, ඉමිනා අම්මාකං මහාඋපකාරො කතො, අයඤ්ඤි අම්මාකං වචනං අකත්වා කීළාහංසෙ නො කත්වා ඉස්සරානං දෙන්තො බහුං ධනං ලභෙය්‍යා, මාරෙත්වා මංසං වික්කිණන්තො මූලමිපි ලභෙථ, අත්තතො පන ජීවිතං අනොලොකෙත්වා අම්මාකං වචනං අකරි, ඉමං රඤ්ඤො සන්තිකං නෙත්වා සුඛජීවිතං කරොමා”ති. මහාසත්තො සම්පට්ඨි. සුමුඛො අත්තතො භාසාය මහාසත්තෙන සද්ධිං කට්ඨෙත්වා පුන මනුස්සභාසාය ලුද්දපුත්තං ආමන්තෙත්වා “සම්ම, ත්වං කිමත්ථං පාසෙ ඔඬ්ඬෙසි”ති පුච්ඡිත්වා “ධනත්ථ”න්ති වුත්තෙ “එවං සත්තෙ අම්මෙ ආදාය නගරං පටිසිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙහි, බහුං තෙ ධනං දාපෙස්සාමි”ති වත්වා ආහ -

36.

“එහි තං අනුසික්ඛාමි, යථා ත්වමපි ලච්ඡසෙ;
ලාහං තවායං ධනරට්ඨො, පාපං කිඤ්චි න දක්ඛති.

37.

“බ්‍රිජ්ජමන්තෙපුරං නෙත්වා, රඤ්ඤො දස්සෙහි නො උහො;
අබ්බද්ධෙ පකතිභූතෙ, කාපෙ උභයතො යීතෙ.

38.

“ධනරට්ඨා මහාරාජ, භංසාධිපතීනො ඉමෙ;
අයඤ්ඤි රාජා භංසානං, අයං සෙනාපතීතරො.

39. “අසංසයං ඉමං දිස්වා, භංසරාජං නරාධිපො.

පතීතො සුමනො විත්තො, බහුං දස්සති තෙ ධන’න්ති.

තත්ථ අනුසික්ඛාමීති අනුසාසාමි. පාපන්ති ලාමකං. රඤ්ඤො දස්සෙහි නො උහොති අමිහෙ උහොපි රඤ්ඤො දස්සෙහි. අයං බොධිසත්තස්ස පඤ්ඤාපභාවදස්සනත්ථං, අත්තනො මිත්තධම්මස්ස ආවිභාවනත්ථං, ලුද්දස්ස ධනලාභත්ථං, රඤ්ඤො සිලෙසු පතිට්ඨාපනත්ථස්ථාති චතුහි කාරණෙහි එවමාහ. ධනරට්ඨාති නෙත්වා ච පන රඤ්ඤො එවං ආවික්ඛෙය්‍යාසි, “මහාරාජ, ඉමෙ ධනරට්ඨකුලෙ ජාතා ද්වෙ භංසාධිපතීනො, එතෙසු අයං රාජා, ඉතරො සෙනාපතී”ති. ඉති නං සික්ඛාපෙසි. “පතීතො”තිආදීති තීණිපි තුට්ඨාකාරවෙච්චනානෙව.

එවං චුත්තෙ ලුද්දො, “සාමි, මා වො රාජදස්සනං රුච්චි, රාජානො නාම චලවිත්තා, කීළාහංසෙ වා වො කරෙය්‍යං මාරාපෙය්‍යං වා”ති චත්වා, “සම්ම, මා භාසි, අහං තාදිසං කක්ඛළං ලුද්දං ලොහිතපාණිං ධම්මකථාය මුදුකං කත්වා මම පාදෙසු පාතෙසිං, රාජානො නාම පුඤ්ඤවන්තො පඤ්ඤවන්තො ච සුභාසිතදුබ්භාසිතඤ්ඤු ච, බ්‍රිජ්ජං අමිහෙ රඤ්ඤො දස්සෙහි”ති චුත්තෙ “තෙන හි මා මය්හං කුජ්ඣිත්ථ, අහං අවස්සං තුම්භාකං රුචියා නෙමී”ති චත්වා උහොපි කාජං ආරොපෙත්වා රාජකුලං ගන්ත්වා රඤ්ඤො දස්සෙත්වා රඤ්ඤො පුට්ඨො යථාභූතං ආරොවෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ

40.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, කම්මුනා උපපාදයි;
බ්‍රිජ්ජමන්තෙපුරං ගන්ත්වා, රඤ්ඤො භංසෙ අදස්සයි;
අබ්බද්ධෙ පකතිභූතෙ, කාපෙ උභයතො යීතෙ.

41.

“ධනරට්ඨා මහාරාජ, භංසාධිපතීනො ඉමෙ;
අයඤ්ඤි රාජා භංසානං, අයං සෙනාපතීතරො;

42.

“කථං පනිමෙ විහඬිගා, තව හත්ථත්තමාගතා;
කථං ලුද්දො මහන්තානං, ඉස්සරෙ ඉධ අජ්ඣගා.

43.

“විහිතා සන්තිමෙ පාසා, පල්ලලෙසු ජනාධිප;
යං යදායතනං මඤ්ඤෙ, දිජානං පාණරොධනං.

44.

“තාදිසං පාසමාසජ්ජ, හංසරාජා අබජ්ඣථ;
තං අබද්ධො උපාසිතො, මමායං අජ්ඣභාසථ.

45.

“සුදුක්කරං අනරියෙහි, දහතෙ භාවමුත්තමං;
හත්තුරත්ථෙ පරක්කන්තො, ධම්මයුත්තො විහඬිගමො.

46.

“අත්තනායං චජිත්චාන, ජීවිතං ජීවිතාරහො;
අනුත්ථුනන්තො ආසිතො, හත්තු යාවිත්ථ ජීවිතං.

47.

“තස්ස තං චචනං සුත්ථා, පසාදමහමජ්ඣගා;
තතො නං පාමුචිං පාසා, අනුඤ්ඤාසිං සුබෙන ච.

48.

“සො පතීතො පමුත්තෙන, හත්තුනා හත්තුගාරවො;
අජ්ඣභාසථ චක්කඬිගො, වාචං කණ්ණසුඛං හණං.

49.

“ඵචං ලුද්දක නන්දස්සු, සහ සබ්බෙහි ඤාතිහි;
යථාහමජ්ජ නන්දාමි, මුත්තං දිස්වා දිජාධිපං.

50.

“ඵහි තං අනුසික්ඛාමි, යථා ත්වමපි ලච්ඡසෙ;
ලාභං තවායං ධතරට්ඨො, පාපං කිඤ්චි න දක්ඛති.

51.

“බ්ඡපමන්තෙපුරං නෙත්වා, රඤ්ඤො දස්සෙහි නො උහො;
අබද්ධෙ පකතිභූතෙ, කාපෙ උභයතො ඨිතෙ.

52.

“ධතරට්ඨා මහාරාජ, හංසාධිපතිතො ඉමෙ;
අයඤ්ඤි රාජා හංසානං, අයං සෙනාපතීතරො.

53.

“අසංසයං ඉමං දිස්වා, භංසරාජං නරාධිපො;
පතීතො සුමනො විත්තො, බහුං දස්සති තෙ ධනං.

54.

“එවමෙනස්ස වචනා, ආනිතාමෙ උභො මයා;
එත්ථෙව හි ඉමෙ ආසුං, උභො අනුමතා මයා.

55.

“සොයං එවං ගතො පක්ඛි, දිජො පරමධම්මිකො;
මාදිසස්ස හි ලුද්දස්ස, ජනයෙය්‍යාථ මද්දවං.

56.

“උපායනඤ්ච තෙ දෙව, නාඤ්ඤං පස්සාමි එදිසං;
සබ්බසාකුණිකාගාමෙ, තං පස්ස මනුජාධිපා”ති.

තත්ථ කම්මුනා උපපාදයීති යං සො අවච, තං කරොන්තො කායකම්මෙන සම්පාදෙසි. ගන්ත්වාති භංසරාජෙන නිසින්තකාජකොටිං උච්චතරං, සෙනාපතිනා නිසින්තකාජකොටිං ථොකං නීචං කත්වා උභොපි තෙ උක්ඛිපිත්වා “භංසරාජා ව සෙනාපති ව රාජානං පස්සිතුං ගච්ඡන්ති, උස්සරථ උස්සරථා”ති ජනං උස්සාරෙන්තො “එවරූපා නාම සොහග්ගප්පත්තා සුවණ්ණවණ්ණා භංසරාජානො න දිට්ඨපුබ්බා”ති මුද්ගදයෙසු මනුස්සෙසු පසංසන්තෙසු බිජ්ජමන්තෙපුරං ගන්ත්වා. අදස්සයීති “භංසරාජානො තුම්හෙ දට්ඨුං ආගතා”ති රඤ්ඤො ආරොවාපෙත්වා තෙන තුට්ඨවිත්තෙන “ආගච්ඡන්තු”ති පක්කොසාපිතො අභිහරිත්වා දස්සෙසි. හත්ථත්තන්ති හත්ථෙසු ආගතං, පත්තන්ති චුත්තං හොති. මහත්තානන්ති යසමහත්තප්පත්තානං සුවණ්ණවණ්ණානං ධතරට්ඨභංසානං ඉස්සරෙ සාමිනො කථං ත්වං ලුද්දො හුත්වා අධිගතොති පුච්ඡති. “ඉස්සරම්ඨමජ්ඣගා”තිපි පාඨො, එතෙසං ඉස්සරියං ත්වං කථං අජ්ඣගාති අත්ථො.

විහිතාති යොජිතා. යං යදායතනං මඤ්ඤෙති, මහාරාජ, යං යං සමොසරණට්ඨානං දිජානං පාණරොධනං ජීවිතක්ඛයකරං මඤ්ඤාමි, තත්ථ තත්ථ මයා පල්ලලෙසු පාසා විහිතා. තාදිසන්ති මානුසියසරෙ තථාවිධං පාණරොධනං මයා විහිතං පාසං. තන්ති තං එතං තත්ථ බද්ධං. උපාසිතොති අත්තතො ජීවිතං අගණෙත්වා උපගන්ත්වා නිසින්තො. මමායන්ති මං අයං සෙනාපති අජ්ඣාසං, මයා සද්ධිං කථෙසි. සුදුක්කරන්ති තස්මිං බණෙ එස අම්භාදිසෙහි අනරියෙහි සුදුක්කරං අකාසි. කිං තන්ති? දහතෙ භාවමුත්තමං, අත්තතො උත්තමං අජ්ඣාසයං දහති විදහති පකාසෙති. අත්තනායන්ති

අත්තනො අයං. අනුත්ථුනත්තොති හත්තුගුණෙ වණ්ණෙනත්තො තස්ස ජීවිතං මුඤ්චාති මං යාචි.

තස්සාති තස්ස තථා යාවත්තස්ස. සුබ්බෙන වාති යථාසුබ්බෙන චිත්තකූටං ගන්ත්වා ඤාතිසංඛිසං පස්සථාති ච අනුජානිං. එත්ථෙව භීති මයා පන ඉමෙ ද්වෙ එත්ථ මානුසියසරෙයෙව චිත්තකූටගමනාය අනුමතා අහෙසුං. එවං ගතොති එවං සත්තු හත්ථගතො. ජනයෙය්‍යාථ මද්දවන්ති අත්තනි මෙත්තචිත්තං ජනෙසි. උපායනන්ති පණ්ණාකාරං. සබ්බසාකුණිකාගාමෙති සබ්බස්මිම්පි සාකුණිකගාමෙ නාහං අඤ්ඤං තව එවරූපං කෙනචි සාකුණිකෙන ආහතපුබ්බං උපායනං පස්සාමි. තං පස්සාති තං මයා ආහතං උපායනං පස්ස මනුජාධිපාති.

එවං සො ධීතකොව සුමුඛස්ස ගුණං කථෙසි. තතො රාජා හංසරඤ්ඤො මහාරහං ආසනං, සුමුඛස්ස ච සුවණ්ණහද්දපීඨකං දාපෙත්වා තෙසං තත්ථ නිසිත්තානං සුවණ්ණභාජනෙහි ලාජමධුථාණිකාදීනි දාපෙත්වා නිට්ඨිතෙ පානභොජනකිච්චෙ අඤ්ජලිං පග්ගස්ස මහාසත්තං ධම්මකථං යාවිත්වා සුවණ්ණපීඨකෙ නිසිදි. සො තෙන යාචිතො පටිසන්ථාරං තාව අකාසි. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ —

57.

“දිස්වා නිසිත්තං රාජානං, පීඨෙ සොවණ්ණයෙ සුහෙ;
අජ්ඣාභාසථ වක්කඬ්ඨගො, වාචං කණ්ණසුඛං හණං.

58.

“කච්චි නු භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමයං;
කච්චි රට්ඨමිදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසසි.

59.

“කුසලඤ්චෙව මෙ හංස, අථො හංස අනාමයං;
අථො රට්ඨමිදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසහං.

60.

“කච්චි භොතො අමච්චෙසු, දොසො කොචි න විජ්ජති;
කච්චි ච තෙ තවත්ථෙසු, නාවකඬ්ඨන්ති ජීවිතං.

61.

“අථොපි මෙ අමච්චෙසු, දොසො කොචි න විජ්ජති;
අථොපි තෙ මමත්ථෙසු, නාවකඬ්ඨන්ති ජීවිතං.

62.

“කච්චි තෙ සාදිසි හරියා, අස්සවා පියභාණිනී;

පුත්තරුපයසුපෙතා, තව ඡන්දවසානුගා.

63.

“අථො මෙ සාදිසි හරියා, අස්සවා පියභාණි;
පුත්තරුපයසුපෙතා, මම ඡන්දවසානුගා”ති.

තත්ථ රාජානන්ති සාගලරාජානං. වක්කචිගොති භංසරාජා. ධම්මෙන මනුසාසසීති ධම්මෙන අනුසාසසි. දොසොති අපරාධො. තවත්ථෙසුති උප්පන්නෙසු තව යුද්ධාදීසු අත්ථෙසු. නාවකච්චන්තීති උරං දත්වා පරිච්චජන්තා කච්චි අත්තනො ජීවිතං න පත්ථෙන්නි, ජීවිතඤ්ච වජ්ජිතවා තථෙවත්ථං කරොන්ති. සාදිසීති සමානජාතිකා. අස්සවාති වචනසම්පට්ඨිකා. පුත්තරුපයසුපෙතාති පුත්තෙහි ව රූපෙන ව යසෙන ව උපෙතා. තව ඡන්දවසානුගාති කච්චි තව අජ්ඣාසයං තව වසං අනුවත්තති, න අත්තනො විත්තවසෙන වත්තතීති ප්‍රච්ඡති.

එවං බොධිසත්තෙන පටිසන්ථාරෙ කරෙ පුන රාජා තෙන සද්ධිං කරෙන්නො ආහ -

64.

“භවන්තං කච්චි නු මහා-සත්තුහත්ථත්තතං ගතො;
දුක්ඛමාපජ්ජී විපුලං, තස්මිං පයමමාපදෙ.

65.

“කච්චි යන්තාපතිත්වාන, දණ්ඨෙත සමපොඨයි;
එවමෙනෙසං ඡම්මානං, පාතිකං භවති තාවදෙ.

66.

“බෙමමාසි මහාරාජ, එවමාපදියා සති;
න වායං කිඤ්චි රස්මාසු, සත්තුච සමපජ්ජථ.

67.

“පච්චගමීත්ථ නෙසාදො, පුබ්බෙව අජ්ඣාසංථ;
තදායං සුමුඛොයෙව, පණ්ඩිතො පච්චභාසථ.

68.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, පසාදමයමජ්ඣගා;
තතො මං පාමුචී පාසා, අනුඤ්ඤාසි සුබෙන ව.

69.

“ඉදඤ්ච සුමුඛෙනෙව, එතදත්ථාය වින්තිතං;
භොතො සකාසෙගමනං, එතස්ස ධනම්චිජතා.

70.

“ස්වාගතඤ්ඤෙවිදං භවතං, පතීනො චස්මි දස්සනා;
එසො වාපි බහුං විත්තං, ලහතං යාවදිව්ඡති” ති.

තත්ථ මහාසත්තුහත්ථත්තං ගතොති මහන්තස්ස සත්තුනො හත්ථත්තං ගතො. ආපතිත්වානාති උපධාවිත්වා. පාතිකන්ති පාකතිකං, අයමෙව වා පායො. ඉදං වුත්තං හොති – එතෙසඤ්ඤි ජම්මානං තාවදෙව එවං පාකතිකං හොති, සකුණෙ දණ්ඨෙන පොටෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්තො ධනවෙතනං ලහතීති. කිඤ්චි රස්මාසුති කිඤ්චි අම්හෙසු. සත්තුවාති සත්තු විය. පච්චගමීත්ථාති, මහාරාජ, එස අම්හෙ දිස්වා බද්ධාති සඤ්ඤාය ටොකං ඔසක්කිත්ථ. පුබ්බෙවාති අයමෙව පයමං අජ්ඣාභාසි. තදාති තස්මිං කාලෙ. එතදත්ථායාති එතස්ස නෙසාදපුත්තස්ස අත්ථාය විත්තිතං. ධනම්ච්ඡතාති එතස්ස ධනං ඉච්ඡන්තෙන තච සන්තිකං අම්භාකං ආගමනං විත්තිතං. ස්වාගතඤ්ඤෙවිදන්ති මා හොන්තො විත්තයන්තු, භවතං ඉදං ඉධාගමනං ස්වාගතමෙව. ලහතන්ති ලහතු.

එවඤ්ච පන වත්වා රාජා අඤ්ඤතරං අමච්චං ඔලොකෙත්වා “කිං කරොමි දෙවා” ති වුත්තෙ “ඉමං නෙසාදං කජ්ජිතකෙසමස්සුං න්හාතානුලිත්තං සබ්බාලඤ්ඤාරපට්මණ්ඩිතං කාරෙත්වා ආනෙහි” ති වත්වා තෙන තථා කත්වා ආනීතස්ස තස්ස සංචච්ඡරෙ සංචච්ඡරෙ සතසහස්සුට්ඨානකං ගාමං, ද්වෙ වීථියො ගහෙත්වා යීතං මහන්තං ගෙහං, රථවරඤ්ච, අඤ්ඤඤ්ච බහුං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං අදාසි. තමත්ථං ආවිකරොන්තො සත්ථා ආහ –

71.

“සන්තජ්ජයිත්වා නෙසාදං, හොගෙහි මනුජාධිපො;
අජ්ඣාභාසථ චක්කඨගං, වාවං කණ්ණසුඛං හණ” ති.

අථ මහාසත්තො රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙසි. සො තස්ස ධම්මකථං සුත්වා තුට්ඨහදයො “ධම්මකථිකස්ස සක්කාරං කරිස්සාමි” ති සෙනච්ඡත්තං දත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙන්තො ආහ –

72.

“යං බලු ධම්මමායීනං, වසො වත්තති කිඤ්චනං;
සබ්බත්ථිස්සරියං භවතං, පසාසථ යදිව්ඡථ.

73.

“දානත්ථං උපහොත්තුං වා, යං වඤ්ඤං උපකජ්ජති;
එතං දදාමි වො විත්තං, ඉස්සරියං විස්සජාමි වො” ති.

තත්ථ වසො වත්තතීති යත්ථ මම වසො වත්තති. කිඤ්චනන්ති තං අප්පමත්තකම්පි. සබ්බත්ථිස්සරියන්ති සබ්බං භවතංයෙව ඉස්සරියං අත්ථු. යං වඤ්ඤං උපකප්පතීති පුඤ්ඤකාමතාය දානත්ථං වා ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රජ්ජමෙව උපහොත්තුං වා යං වා අඤ්ඤං තුම්භාකං රුවිච්ඡි, තං කරොථ, එතං දදාමි වො විත්තං, සද්ධිංයෙව සෙතච්ඡත්තෙන මම සන්තකං ඉස්සරියං විස්සජ්ජාමි වොති.

අථ මහාසත්තො රඤ්ඤා දින්නං සෙතච්ඡත්තං පුන තස්සෙව අදාසි. රාජාපි චිත්තෙසි – “භංසරඤ්ඤො තාව මෙ ධම්මකථා සුතා, ලුද්දපුත්තෙන පන ‘අයං සුමුඛො මුදුරකථො’ති අතිවිය වණ්ණිතො, ඉමස්සපි ධම්මකථං සොස්සාමි”ති. සො තෙන සද්ධිං සල්ලපන්නො අනන්තරං ගාථමාභ –

74.

“යථා ව මායායං සුමුඛො, අජ්ඣාභාසෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
කාමසා බුද්ධිසම්පන්නො, තං මායස්ස පරමජ්ජිය”න්ති.

තත්ථ යථාති යදි. ඉදං චුත්තං හොති – යදි ව මෙ අයං සුමුඛො පණ්ඩිතො බුද්ධිසම්පන්නො කාමසා අත්තනො රුවියා අජ්ඣාභාසෙය්‍ය, තං මෙ පරමජ්ජියං අස්සාති.

තතො සුමුඛො ආභ –

75.

“අභං බලු මහාරාජ, නාගරාජාරිචත්තරං;
පට්චත්තුං න සක්කොමි, න මෙ සො විනයො සියා.

76.

“අම්භාකඤ්චෙව සො සෙට්ඨො, ත්වඤ්ච උත්තමසත්තවො;
භූමිපාලො මනුස්සින්දො, පූජා බහුහි හෙතුහි.

77.

“තෙසං උභින්නං භණ්ණං, වත්තමානෙ විනිච්ඡයෙ;
නන්තරං පතිවත්තබ්බං, පෙස්සෙන මනුජාධිපා”ති.

තත්ථ නාගරාජාරිචත්තරන්ති පෙළාය අබ්භන්තරං පට්ඨෙයො නාගරාජා විය. පට්චත්තුන්ති තුම්භාකං ද්වින්නං අත්තරෙ වත්තුං න සක්කොමි. න මෙ සොති සචෙ වදෙය්‍යං, න මෙ සො විනයො භවෙය්‍ය. අම්භාකඤ්චෙවාති ඡන්තචුතියා භංසසහස්සානං. උත්තමසත්තවොති උත්තමසත්තො. පූජාති උභො තුම්භෙ මය්‍හං බහුහි කාරණෙහි පූජාරහා චෙව පසංසාරහා ව. පෙස්සෙනාති වෙය්‍යාවච්චකරෙන සෙවකෙන.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා තුට්ඨහදයො “නෙසාදපුත්තො තං වණ්ණෙනි,
න අඤ්ඤෙන තුම්භාදිසෙන මධුරධම්මකථිකෙන නාම හවිතබ්බ”න්ති
වත්වා ආහ -

78.

“ධම්මෙන කිර නෙසාදො, පණ්ඩිතො අණ්ඩපො ඉති;
නහෙව අකතත්තස්ස, නයො එතාදිසො සියා.

79.

“එවං අග්ගපකතිමා, එවං උත්තමසත්තවො;
යාවතත්ථි මයා දිට්ඨා, නාඤ්ඤං පස්සාමි එදිසං.

80.

“තුට්ඨොස්මි වො පකතියා, වාකොයන මධුරෙන ව;
එසො වාපි මමච්ඡන්දො, චිරං පස්සෙය්‍ය වො උභො”ති.

තත්ථ ධම්මෙනාති සභාවෙන කාරණෙන. අකතත්තස්සාති
අසම්පාදිතඅත්තභාවස්ස මිත්තදුබ්භිස්ස. නයොති පඤ්ඤා. අග්ගපකතිමාති
අග්ගසභාවො. උත්තමසත්තවොති උත්තමසත්තො. යාවතත්ථිති යාවතා
මයා දිට්ඨා නාම අත්ථි. නාඤ්ඤන්ති තස්මිං මයා දිට්ඨට්ඨානෙ අඤ්ඤං
එවරූපං න පස්සාමි. තුට්ඨොස්මි වො පකතියාති සම්ම භංසරාජ අභං
පකතියා පඨමමෙව තුම්භාකං දස්සනෙන තුට්ඨො. වාකොයනාති ඉදානි පන
වො මධුරවචනෙන තුට්ඨොස්මි. චිරං පස්සෙය්‍ය වොති ඉධෙව වසාපෙත්වා
මුහුත්තම්පි අවිජ්ජවාසන්තො චිරං තුම්භෙ පස්සෙය්‍යන්ති එස මෙ ඡන්දොති
වදති.

තතො මහාසත්තො රාජානං පසංසන්තො ආහ -

81.

“යං කිච්චං පරමෙ මිත්තෙ, කතමස්මාසු තං තයා;
පත්තා නිස්සංසයං ත්‍යාමිහා, හත්තිරස්මාසු යා තව.

82.

“අදුඤ්ච නුන සුමහා, ඤාතිසඬ්ඨස්ස මන්තරං;
අදස්සනෙන අස්මාකං, දුක්ඛං බහුසු පක්ඛිසු.

83.

“තෙසං සොකවිසාතාය, තයා අනුමතා මයං;
තං පදක්ඛිණතො කත්වා, ඤාතිං පස්සෙමුරින්දම.

84.

“අද්ධානං විපුලං පීතිං, භවතං වින්දාමි දස්සනා;
එසො වාපි මහා අත්ථො, ඤාතිවිස්සාසනා සියා”ති.

තත්ථ කතමස්මාසුති කතං අම්භෙසු. පත්තා නිස්සංසයං ත්‍යාමිහාති මයං නිස්සංසයෙන තයා පත්තායෙව. භත්තිරස්මාසු යා තවාති යා තව අම්භෙසු භත්ති, තාය භත්තියා මයං තයා අසංසයෙන පත්තායෙව, න ව විජ්ජයුත්තා, විජ්ජවුට්ඨාපි සභවාසිනොයෙව නාම මයන්ති දීපෙති. අදුඤ්ච නුන සුමහාති එතඤ්ච එකංසෙනෙව සුමහන්තං. ඤාතිසංඝස්ස මන්තරන්ති අම්භෙහි ද්විති ජනෙහි විරහිතස්ස මම ඤාතිසංඝස්ස අන්තරං ඡිද්දං. අස්මාකන්ති අම්භාකං ද්විත්තං අදස්සනෙන බහුසු පක්ඛිසු දුක්ඛං උප්පන්නං. පස්සෙමුරින්දමාති පස්සෙය්‍යාම අරින්දම. භවතන්ති භොතො දස්සනෙන. එසො වාපි මහා අත්ථොති යා එසා ඤාතිසංඝස්ස ධර්මා ඤාතිවිස්සාසනා සියා, එසො වාපි මහන්තො අත්ථොපි.

එවං චුත්තෙ රාජා තෙසං ගමනං අනුජානි. මහාසත්තොපි රඤ්ඤො පඤ්චවිධෙ දුස්සිලො ආදීනවං, සීලෙ ව ආනිසංසං කථෙත්වා “ඉමං සීලං රක්ඛ, ධම්මෙන රජ්ජං කාමරහි, චතුහි සංඛගභවත්ථුහි ජනං සංඛගණ්භාහි”ති ඔවදිත්වා විත්තකුටං අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

85.

“ඉදං වත්වා ධතරට්ඨො, හංසරාජා නරාධිපං;
උත්තමං ජවමන්වාය, ඤාතිසංඝං උපාගමුං.

86.

“තෙ අරොගෙ අනුජ්ජන්තෙ, දිස්වාන පරමෙ දිපෙ;
කෙකාති මකරුං හංසා, පුට්ඨසද්දො අජායථ.

87.

“තෙ පතීතා පමුත්තෙන, භත්තුනා භත්තුගාරවා;
සමන්තා පරිකිරිංසු, අණ්ඩජා ලද්ධපච්චයා”ති.

තත්ථ උපාගමුන්ති අරුණුග්ගමනවෙලායමෙව ලාජමධුචාණිකාදීනි පරිභුඤ්ජිත්වා රඤ්ඤො ව දෙවියා ව ද්විති සුවණ්ණකාලවණ්ටෙහි උක්ඛිපිත්වා ගන්ධමාලාදීනි කතසක්කාරා තාලවණ්ටෙහි ඔතරිත්වා රාජානං පදක්ඛිණං කත්වා වෙහාසං උප්පතිත්වා රඤ්ඤො අඤ්ජලිං පග්ගය්‍හ “ගච්ඡථ සාමිනො”ති චුත්තෙ සීහපඤ්ජරෙන නික්ඛන්තා උත්තමෙන ජවෙන ගන්ත්වා ඤාතිගණං උපාගමිංසු. පරමෙති උත්තමෙ. කෙකාති අත්තනො සභාවෙන “කෙකා”ති සද්දමකංසු. භත්තුගාරවාති භත්තරි සගාරවා. පරිකිරිංසුති භත්තුනො මුත්තභාවෙන තුට්ඨා තං භත්තාරං සමන්තා පරිවාරයිංසු. ලද්ධපච්චයාති ලද්ධපතිට්ඨා.

එවං පරිවාරෙන්වා පන තෙ භංසා “කථං මුත්තොසි, මහාරාජා”ති පුච්ඡංසු. මහාසත්තො සුමුඛං නිස්සාය මුත්තභාවං, සාගලරාජලුද්දපුත්තෙහි කතකම්මඤ්ච කපෙසි. තං සුත්වා තුට්ඨො භංසගණො “සුමුඛසෙනාපති ච රාජා ච ලුද්දපුත්තො ච සුඛිතා නිද්දුක්ඛා චිරං ජීවන්තු”ති ථුතිමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ඔසානගාථමාහ —

88.

“එවං මිත්තවතං අත්ථා, සබ්බෙ භොන්ති පදක්ඛිණා;
භංසා යථා ධතරට්ඨා, ඤාතිසඬ්ඝං උපාගමු”න්ති.

තත්ථ මිත්තවතන්ති කල්‍යාණමිත්තසම්පන්නානං. පදක්ඛිණාති සුඛනිජ්ඣත්තීනො වුඬ්ඨිසුත්තා. ධතරට්ඨාති භංසරාජා සුමුඛො රඤ්ඤා චෙව ලුද්දපුත්තෙන වාති ද්විති එවං උභොපි තෙ ධතරට්ඨා කල්‍යාණමිත්තසම්පන්නා යථා ඤාතිසඬ්ඝං උපාගමු, ඤාතිසඬ්ඝඋපගමනසඬ්ඛාතො නෙසං අත්ථො පදක්ඛිණො ජාතො, එවං අඤ්ඤෙසම්පි මිත්තවතං අත්ථා පදක්ඛිණා භොන්තිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න භික්ඛවෙ ඉදානෙව, පුබ්බෙපානන්දො මමත්ථාය ජීවිතං පරිච්චජී”ති වත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා නෙසාදො ඡන්තො අභොසි, රාජා සාරිපුත්තො, සුමුඛො ආනන්දො, ඡන්තවුති භංසසහස්සා බුද්ධපරිසා, භංසරාජා පන අහමෙව අභොසි”න්ති.

වුළභංසජාතකවණ්ණනා පඨමා.

[534] 2. මහාභංසජාතකවණ්ණනා

එතෙ භංසා පක්කමන්තිති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ආනන්දපෙරස්ස ජීවිතපරිච්චාගමෙව ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා වුත්තසදිසමෙව, ඉධ පන සත්ථා අතීතං ආහරන්තො ඉදමාහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං සංයමස්ස නාම බාරාණසිරඤ්ඤො බෙමා නාම අග්ගමහෙසී අභොසි. තදා බොධිසත්තො නවුතිභංසසහස්සපරිවුතො චිත්තකූටෙ විහාසි. අපෙකදිවසං බෙමා දෙවී පච්චුසසමයෙ සුපිනං අද්දස. සුවණ්ණවණ්ණා භංසා ආගන්ත්වා රාජපල්ලඬකෙ නිසීදිත්වා මධුරස්සරෙන ධම්මකථං කපෙසුං. දෙවියා සාධුකාරං දත්වා ධම්මං සුණන්තියා ධම්මස්සවනෙන අතිත්තාය එව රත්ති විහාසි. භංසා ධම්මං කපෙත්වා සීහපඤ්ජරෙන නික්ඛමිත්වා අගමංසු. සා වෙගෙනුට්ඨාය “පලායමානෙ භංසෙ ගණ්හථ ගණ්හථා”ති වත්ථා හත්ථං පසාරෙන්තියෙව පබුජ්ඣි. තස්සා කථං සුත්වා පරිවාරිකායො “කුභිං භංසා”ති ථොකං අවහසිංසු. සා තස්මිං බණෙ සුපිනභාවං ඤාත්වා චිත්තෙසි — “අහං අභූතං න පස්සාමි, අද්ධා ඉමස්මිං ලොකෙ සුවණ්ණවණ්ණා භංසා හවිස්සන්ති, සචෙ බො පන

‘සුවණ්ණහංසානං ධම්මං සොතුකාමාමිහි’ති රාජානං වක්ඛාමි, ‘අම්හෙහි සුවණ්ණහංසා නාම න දිට්ඨපුබ්බා, හංසානඤ්ච කථා නාම අභුතායෙවා’ති වත්වා නිරුස්සුක්කො භවිස්සති, ‘දොහළො’ති චුත්තෙ පන යෙන කෙනච උපායෙන පරියෙසිස්සති, එවං මෙ මනොරථො සමිජ්ඣස්සති’ති. සා ගිලානාලයං දස්සෙත්වා පරිවාරිකානං සඤ්ඤං දත්වා නිපජ්ජි.

රාජා රාජාසනෙ නිසින්නො තස්සා දස්සනවෙලාය තං අදිස්වා “කහං, බෙමා දෙවී”ති පුච්ඡිත්වා “ගිලානා”ති සුත්වා තස්සා සන්නිකං ගන්න්වා සයනෙකදෙසෙ නිසිදිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්නො “කිං තෙ අභාසුක”න්ති පුච්ඡි. “දෙව අඤ්ඤං අභාසුකං නත්ථි, දොහළො පන මෙ උජ්ජන්නො”ති. තෙන හි “හණ, දෙවි, යං ඉච්ඡසි, තං සීසං තෙ උපනාමෙස්සාමි”ති. “මහාරාජ, අහමෙකස්ස සුවණ්ණහංසස්ස සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ රාජපල්ලඬකෙ නිසින්නස්ස ගන්ධමාලාදීහි පූජං කත්වා සාධුකාරං දදමානා ධම්මකථං සොතුම්චිඡාමි, සචෙ ලහාමි, ඉච්චෙතං කුසලං, නො චෙ, ජීවිතං මෙ නත්ථි”ති. අථ නං රාජා “සචෙ මනුස්සලොකෙ අත්ථි, ලහිස්සසි, මා චිත්තසි”ති අස්සාසෙත්වා සිරිගබ්භතො නික්ඛම්ම අමච්චෙහි සද්ධිං මන්නෙසි – “අම්හො, බෙමා දෙවී, ‘සුවණ්ණහංසස්ස ධම්මකථං සොතුං ලහන්ති ජීවිස්සාමි, අලහන්නියා මෙ ජීවිතං නත්ථි’ති වදති, අත්ථි නු බො සුවණ්ණවණ්ණා හංසා”ති. “දෙව අම්හෙහි නෙව දිට්ඨපුබ්බා න සුතපුබ්බා”ති. “කෙ පන ජානෙය්‍ය”න්ති? “බ්‍රාහ්මණා, දෙවා”ති. රාජා බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙත්වා සක්කාරං කත්වා පුච්ඡි – “හොන්ති නු බො ආචරියා සුවණ්ණවණ්ණා හංසා”ති? “ආම, මහාරාජ අම්භාකං මන්නෙසුම්චිඡා, කක්කටකා, කච්ඡපා, මීගා, මොරා, හංසාති ඡ එතෙ තිරච්ඡානගතා සුවණ්ණවණ්ණා හොන්තිති ආගතා, තත්ථ ධතරට්ඨකුලහංසා නාම පණ්ඩිතා ඤාණසම්පන්නා, ඉති මනුස්සෙහි සද්ධිං සත්ත සුවණ්ණවණ්ණා හොන්ති”ති.

තං සුත්වා රාජා අත්තමනො භුත්වා “කහං නු බො ආචරියා ධතරට්ඨහංසා වසන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “න ජානාම, මහාරාජා”ති චුත්තෙ “අථ කෙ පන ජානිස්සන්ති”ති වත්වා “ලුද්දපුත්තා”ති චුත්තෙ සබ්බෙ අත්තනො විජිතෙ ලුද්දකෙ සන්නිපාතාපෙත්වා පුච්ඡි – “තාතා, සුවණ්ණවණ්ණා ධතරට්ඨකුලහංසා නාම කහං වසන්ති”ති? අපෙකො ලුද්දො “හිමවත්තෙ කිර, දෙව, චිත්තකූටපබ්බතෙති නො කුලපරම්පරාය කපෙන්නි”ති ආහ. “ජානාසි පන තෙසං ගහණුපාය”න්ති? “න ජානාමි, දෙවා”ති. “කෙ පන ජානිස්සන්ති”ති? බ්‍රාහ්මණාති. සො බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතෙ පක්කොසාපෙත්වා චිත්තකූටපබ්බතෙ සුවණ්ණවණ්ණානං හංසානං අත්ථිභාවං ආරොචෙත්වා “ජානාථ නු බො තෙසං ගහණුපාය”න්ති පුච්ඡි. “මහාරාජ, කිං තෙහි ගන්න්වා ගහිතෙහි, උපායෙන තෙ නගරසමීපං ආනෙත්වා ගහෙස්සාමා”ති. “කො පන උපායො”ති? “මහාරාජ, නගරතො අවිදුරෙ උත්තරෙන තිගාවුතමත්තෙ තිගාවුතජ්ජමාණං බෙමං නාම සරං

කාරාපෙත්වා උදකස්ස පුරෙත්වා නානාධක්ඛානි රොපෙත්වා පඤ්චවණ්ණපද්මසඤ්ජන්තං කාරාපෙත්වා එකං පණ්ඩිතං නෙසාදං පටිච්ඡාපෙත්වා මනුස්සානං උපගන්තුං අදත්වා චතුසු කණ්ණෙසු යීතෙහි අභයං සොසාපෙථ, තං සුත්වා නානාසකුණා දස දිසා ඔතරිස්සන්ති, තෙපි භංසා පරම්පරාය තස්ස සරස්ස ඛෙමභාවං සුත්වා ආගච්ඡිස්සන්ති, අථ නෙ වාලපාසෙහි ඛන්ධාපෙත්වා ගණ්භාපෙය්‍යාථා”ති.

තං සුත්වා රාජා තෙහි චුත්තපදෙසෙ චුත්තජ්ජකාරං සරං කාරාපෙත්වා ඡෙකං නෙසාදං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස සහස්සං දාපෙත්වා “ත්වං ඉතො පට්ඨාය අත්තනො කම්මං මා කරි, පුත්තදාරං තෙ අහං පොසෙස්සාමි, ත්වං අජ්ජමත්තො ඛෙමං සරං රක්ඛන්තො මනුස්සෙ පටික්කමාපෙත්වා චතුසු කණ්ණෙසු අභයං සොසාපෙත්වා ආගතාගතෙ සකුණෙ මම ආචික්ඛෙය්‍යාසි, සුවණ්ණහංසෙසු ආගතෙසු මහත්තං සක්කාරං ලභිස්සසි”ති තමස්සාපෙත්වා ඛෙමං සරං පටිච්ඡාපෙසි. සො තතො පට්ඨාය රඤ්ඤා චුත්තනායෙනෙව තත්ථ පටිපජ්ජි, “ඛෙමං සරං රක්ඛති”ති වස්ස “ඛෙමනෙසාදො”ත්වෙව නාමං උදපාදි. තතො පට්ඨාය ච නානජ්ජකාරා සකුණා ඔතරිංසු, “ඛෙමං නිබ්භයං සර”න්ති පරම්පරාසොසෙන නානාභංසා ආගමිංසු. පට්ඨං තාව තිණභංසා ආගමිංසු, තෙසං සොසෙන පණ්ඩුභංසා, තෙසං සොසෙන මනොසිලාවණ්ණා භංසා, තෙසං සොසෙන සෙතභංසා, තෙසං සොසෙන පාකභංසා ආගමිංසු. තෙසු ආගතෙසු ඛෙමකො රඤ්ඤො ආරොචෙසි - “දෙව, පඤ්චවණ්ණා භංසා ආගන්ත්වා සරෙ ගොවරං ගණ්භන්ති, පාකභංසානං ආගතත්තා ඉදානි කතිපාහෙනෙව සුවණ්ණභංසා ආගමිස්සන්ති, මා චිත්තයිත්ථ, දෙවා”ති.

තං සුත්වා රාජා “අඤ්ඤෙන තත්ථ න ගන්තබ්බං, යො ගච්ඡිස්සති, හත්ථපාදුෂෙදනඤ්ච සරවිලොපඤ්ච පාපුණ්ණස්සති”ති නගර හෙරිං වරාපෙසි. තතො පට්ඨාය තත්ථ කොචි න ගච්ජති. චිත්තකුටස්ස පනාවිදුරෙ කඤ්චනගුහායංපාකභංසා වසන්ති, තෙපි මහබ්බලා. ධතරට්ඨකුලෙන සද්ධිං තෙසං සරිථවණ්ණොච විසෙසො. පාකභංසරඤ්ඤො පන ධිතා සුවණ්ණවණ්ණා අහොසි. සො තං ධතරට්ඨමහිස්සරස්ස අනුරූපාති තස්ස පාදපරිවාරිකං කත්වා පෙසෙසි. සා තස්ස පියා අහොසි මනාපා, තෙනෙව ච කාරණෙන තානි ද්වෙ භංසකුලානි අඤ්ඤමඤ්ඤං විස්සාසිකානි ජාතානි.

අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තස්ස පරිවාරභංසා පාකභංසෙ පුච්ඡිංසු - “තුම්හෙ ඉමෙසු දිවසෙසු කභං ගොවරං ගණ්භථා”ති? “මයං බාරාණසිතො අවිදුරෙ ඛෙමසරෙ ගොවරං ගණ්භාම, තුම්හෙ පන කුහිං ආහිණ්ඛථා”ති. “අසුකං නාමා”ති චුත්තෙ “කස්මා ඛෙමසරං න ගච්ජථ, සො හි සරො රමණීයො නානාසකුණසමාකිණ්ණො පඤ්චවණ්ණපද්මසඤ්ජන්තො නානාධක්ඛඤ්චලසම්පන්නො නානජ්ජකාරහමරගණනිකුජිතො චතුසු කණ්ණෙසු නිච්චං පවත්තඅභයසොසනො, කොචි නං උපසඬ්ඛමිතුං

සමත්ථො නාම නත්ථී, පගෙව අඤ්ඤං උපද්දවං කාතුං, එවරුපො සො සරො”ති බෙමසරං වණ්ණයිංසු. තෙ තෙසං වචනං සුත්වා “බාරාණසියා සමීපෙ කිර එවරුපො බෙමො නාම සරො අත්ථී, පාකභංසා තත්ථ ගන්ත්වා ගොවරං ගණ්හන්ති, තුම්හෙපි ධතරට්ඨමභිස්සරස්ස ආරොවෙට්, සවෙ අනුජානාති, මයමපි තත්ථ ගන්ත්වා ගොවරං ගණ්හෙය්‍යාමා”ති සුමුඛස්ස කටෙසුං. සුමුඛො රඤ්ඤො ආරොවෙසී. සො චිත්තෙසි – “මනුස්සා නාම බහුමායා බරමන්තා උපායකුසලා, භවිතබ්බමෙත්ථ කාරණෙන, එත්තකං කාලං එසො සරො නත්ථී, ඉදානි අම්භාකං ගහණත්ථාය කතො භවිස්සති”ති. සො සුමුඛං ආහ – “මා වො තත්ථ ගමනං රුච්චට්, න සො සරො තෙහි සුධම්මතාය කතො, අම්භාකං ගහණත්ථායෙව කතො, මනුස්සා නාම බහුමායා බරමන්තා උපායකුසලා, තුම්හෙ සකෙයෙව ගොවරෙ වරථා”ති.

සුවණ්ණභංසා “බෙමං සරං ගන්තුකාමමහා”ති දුතියමපි තතියමපි සුමුඛස්ස ආරොවෙසුං. සො තෙසං තත්ථ ගන්තුකාමනං මහාසත්තස්ස ආරොවෙසී. අථ මහාසත්තො “මම ඤාතකා මං නිස්සාය මා කිලමන්තු, තෙන හි ගච්ඡාමා”ති නවුතිහංසසහස්සපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා ගොවරං ගහෙත්වා හංසකීළං කිළිත්වා චිත්තකුට්මෙව පච්චාගමී. බෙමකො තෙසං ගොවරං වරිත්වා ගතකාලෙ ගන්ත්වා තෙසං ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසී. රාජා තුට්ඨචිත්තො හුත්වා, “සමිම බෙමක, එකං වා ද්වෙ වා හංසෙ ගණ්හිතුං වායම, මහන්තං තෙ යසං දස්සාමී”ති වත්වා පරිබ්බයං දත්වා තං උය්‍යාපෙසී. සො තත්ථ ගන්ත්වා වාට්පඤ්ජරෙ නිසීදිත්වා හංසානං වරණට්ඨානං වීමංසී. බොධිසත්තා නාම නිල්ලොලුප්පචාරිනො භොන්ති, තස්මා මහාසත්තො ඔතිණ්ණට්ඨානතො පට්ඨාය සපදානං සාලිං බාදන්තො අගමාසී. සෙසා ඉතො චිතො ච බාදන්තා විවරිංසු.

අථ ලුද්දපුත්තො “අයං හංසො නිල්ලොලුප්පචාරී, ඉමං බන්ධිතුං වට්ටති”ති චිත්තෙත්වා පුනදිවසෙ හංසෙසු සරං අනොතිණ්ණෙසුයෙව වාට්පඤ්ජරෙ නිසීන්තො තං යානං ගන්ත්වා අවිදුරෙ පඤ්ජරෙ අත්තානං පට්ච්ඡාදෙත්වා ඡිද්දෙන ඔලොකෙන්තො අච්ඡි. තස්මිං බණෙ මහාසත්තො නවුතිහංසසහස්සපුරක්ඛතො හියෙයා ඔතිණ්ණට්ඨානෙයෙව ඔතරිත්වා ඔධියං නිසීදිත්වා සාලිං බාදන්තො පායාසී. නෙසාදො පඤ්ජරඡිද්දෙන ඔලොකෙන්තො තස්ස රූපසොභග්ගප්පත්තං අත්තභාවං දිස්වා “අයං හංසො සකට්ඨානිප්පමාණසරීරො සුවණ්ණවණ්ණො, තීහි රත්තරාජීහි ගීවායං පරික්ඛිත්තො, තිස්සො රාජියො ගලෙන ඔතරිත්වා උරන්තරෙන ගතා, තිස්සො පච්ඡාභාගෙන නිබ්බිජ්ඣිත්වා ගතා, රත්තකම්බලසුත්තසික්කාය යපිතකඤ්චනක්ඛන්ධො විය අතිරොචති, ඉමිනා එතෙසං රඤ්ඤො භවිතබ්බං, ඉමමෙව ගණ්හිස්සාමී”ති චිත්තෙසී. හංසරාජාපි බහුං ගොවරං වරිත්වා ජලකීළං කිළිත්වා හංසගණපරිවුතො චිත්තකුට්මෙව අගමාසී. ඉමිනා නියාමෙනෙව පඤ්ච දිවසෙ ගොවරං ගණ්හි.

ජට්ඨෙ දිවසෙ ඛෙමකො කාළඅස්සවාලමයං දළ්භං මහාරජ්ජුං වට්ටිත්වා යට්ඨියා පාසං කත්වා “ස්වෙ භංසරාජා ඉමස්මිං ඔකාසෙ ඔතරිස්සති”ති තථතො ඤත්වා අන්තොඋදකෙ යට්ඨිපාසං ඔඩ්ඞි.

සුතදිවසෙ භංසරාජා ඔතරන්තො පාදං පාසෙ පවෙසන්තොයෙව ඔතරි. අථස්ස පාසො පාදං අයපට්ටකෙන කඩ්ඞන්තො විය ආබන්ධිත්වා ගණ්ඨි. සො “ජිත්ථිස්සාමි න”න්ති වෙගං ජනෙත්වා කඩ්ඞිත්වා පාතෙසි. පඨමවාරෙ සුවණ්ණවණ්ණං වම්මං ඡිජ්ජි, දුතියවාරෙ කම්බලවණ්ණං මංසං ඡිජ්ජි, තතියවාරෙ න්භාරු ඡිජ්ජි, චතුත්ථවාරෙ පන “පාදා ඡිජ්ජෙය්‍යං, රඤ්ඤො පන භීනඬගතා නාම අනනුව්ඡවිකා”ති න වායාමං අකාසි, බලවච්චෙදනා ච පවත්තිංසු. සො චිත්තෙසි – “සවාහං බද්ධරවං රචිස්සාමි, ඤාතකා මෙ ඤත්‍රස්තා හුත්වා ගොවරං අග්ගහෙත්වා ඡාතජ්ඣත්තාව පලායන්තා දුබ්බලත්තා සමුද්දෙ පතිස්සන්ති”ති. සො වෙදනං අධිවාසෙත්වා පාසවසෙ චත්තෙත්වා සාලිං බාදන්තො විය හුත්වා තෙසං යාවදත්ථං වරිත්වා භංසකීළං කීළනකාලෙ මහන්තෙන සද්දෙන බද්ධරවං රචි. තං සුත්වා භංසා මරණභයතජ්ජිතා වග්ගවග්ගා චිත්තකූටාහිමුබා පුරිමනයෙනෙව පක්කමිංසු.

සුමුබොපි හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව චිත්තෙත්වා විචිතිත්වා තීසුපි කොට්ඨාසෙසු මහාසත්තං අදිස්වා “අද්ධා තස්සෙවෙදං භයං උජ්ජන්ත”න්ති නිවත්තිත්වා ආගතො මහාසත්තං පාසෙන බද්ධං ලොහිතමක්ඛිතං දුක්ඛාතුරං පඬකපිට්ඨෙ නිපන්තං දිස්වා “මා භායි, මහාරාජ, අහං මම ජීවිතං පරිච්චජිත්වා තුම්හෙ මොචෙස්සාමි”ති වදන්තො ඔතරිත්වා මහාසත්තං අස්සාසෙන්තො පඬකපිට්ඨෙ නිසිදි. මහාසත්තො “නචුතිභංසසහස්සෙසු මං ඡඩ්ඞෙත්වා පලායන්තෙසු අයං සුමුබො එකකොච ආගතො, කිං නු බො ලුද්දපුත්තස්ස ආගතකාලෙ මං ඡඩ්ඞෙත්වා පලායිස්සති, උදාහු තො”ති විමංසනවසෙන ලොහිතමක්ඛිතො පාසයට්ඨියං ඔලම්බන්තොයෙව තිස්සො ගාථා අභාසි –

89.

“එතෙ භංසා පක්කමන්ති, වක්කඬගා භයමෙරිතා;
හරිත්තව හෙමවණ්ණ, කාමං සුමුබ පක්කම.

90.

“ඔභාය මං ඤාතිගණා, එකං පාසවසං ගතං;
අනපෙක්ඛමානා ගච්ඡන්ති, කිං එකො අවභීයසි.

91.

“පතෙව පතතං සෙට්ඨ, නත්ථි බද්ධෙ සභායතා;
මා අනීසාය භාපෙසි, කාමං සුමුබ පක්කමා”ති.

තත්ථ භයමෙරිතාති භයෙන ඵරිතා භයට්ටිතා භයවලිතා. තතියපදෙ “හරි”තිපි “හෙම”න්තිපි සුවණ්ණස්සෙව නාමං. සො ච හරිත්තවතාය හෙමවණ්ණො, තෙන තං ඵවං ආලපති. සුමුඛාති සුන්දරමුඛ. අනපෙක්ඛමානාති තව ඤාතකා මං අනොලොකෙන්තා නිරාලයා භුත්වා. පතෙවාති උප්පතාහියෙව. මා අනීසායාති ඉතො ගන්ත්වා පත්තබ්බාය නිදුක්ඛභාවාය වීරියං මා භාපෙසි.

තං සුත්වා සුමුඛො “අයං භංසරාජා මම පියමිත්තභාවං න ජානාති, අනුප්පියභාණි මිත්තොති මං සල්ලක්ඛෙති, සිනෙහභාවමස්ස දස්සෙස්සාමි”ති විත්තෙන්වා වතස්සො ගාථා අභාසි -

92.

“නාහං දුක්ඛපරෙතොපි, ධතරට්ඨ තුවං ජහෙ;
ජීවිතං මරණං වා මෙ, තයා සද්ධිං භවිස්සති.

93.

“නාහං දුක්ඛපරෙතොපි, ධතරට්ඨ තුවං ජහෙ;
න මං අනරියසංයුත්තෙ, කම්මෙ යොජෙතුමරහසි.

94.

“සකුමාරො සබ්බාසාමි, සචිත්තෙ වස්මි තෙ ධීතො;
ඤාතො සෙනාපතී ත්‍යාහං, භංසානං පවරුත්තම.

95.

“කථං අහං විකත්තිස්සං, ඤාතිමජ්ඣෙ ඉතො ගතො;
තං හිත්වා පතතං සෙට්ඨ, කිං තෙ වක්ඛාමිතො ගතො;
ඉධ පාණං වජිස්සාමි, නානරියං කත්තුමුස්සහෙ”ති.

තත්ථ නාහන්ති අහං, මහාරාජ, කායිකචෙතසිකෙන දුක්ඛෙන ථුට්ඨොපි තං න ජහාමි. අනරියසංයුත්තෙති මිත්තදුබ්භිහි අහිරිකෙහි කත්තබ්බතාය අනරියභාවෙන සංයුත්තෙ. කම්මෙති තං ජහිත්වා පක්කමනකම්මෙ. සකුමාරොති සමානකුමාරො, එකදිවසෙනෙව පටිසන්ධිං ගහෙන්වා එකදිවසෙ අණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා එකතො වඩ්ඪිතකුමාරොති අත්ථො. සබ්බාසාමිති අහං තෙ දක්ඛිණක්ඛිසමො පියසභායො. සචිත්තෙති තව සකෙ චිත්තෙ අහං ධීතො තව වසෙ වත්තාමි, තයි ජීවන්තෙ ජීවාමි, න ජීවන්තෙ න ජීවාමිති අත්ථො. “සංචිත්තෙ”තිපි පාඨො, තව චිත්තෙ අහං සණ්ඨිතො සුට්ඨු ධීතොති අත්ථො. ඤාතොති සබ්බභංසානං අන්තරෙ පඤ්ඤාතො. විකත්තිස්සන්ති “කුහිං භංසරාජා”ති පුච්ඡිතො අහං කින්ති කටෙස්සාමි. කිං තෙ වක්ඛාමිති තෙ තව පවත්තිං පුච්ඡන්තෙ භංසගණෙ කිං වක්ඛාමි.

එවං සුමුඛෙන චතුහි ගාථාහි සිහනාදෙ නදිතෙ තස්ස ගුණං පකාසෙන්තො මහාසත්තො ආහ -

96.

“එසො හි ධම්මො සුමුඛ, යං ත්වං අරියපථෙ යීතො;
යො භත්තාරං සබාරං මං, න පරිච්චත්තුමුස්සහෙ.

97.

“තඤ්ඤි මෙ පෙක්ඛමානස්ස, භයං න ත්වෙව ජායති;
අධිගච්ඡසි ත්වං මය්හං, එවංභූතස්ස ජීවිත” ත්ති.

තත්ථ එසො ධම්මොති එස පොරාණකපණ්ඩිතානං සභාවො. භත්තාරං සබාරං මන්ති සාමිකඤ්ච සභායඤ්ච මං. භයන්ති චිත්තුත්තාසො මය්හං න ජායති, චිත්තකූටපබ්බතෙ භංසගණමජ්ඣෙකෙ යීතො විය හොමි. මය්හන්ති මම ජීවිතං ත්වං ලභාපෙස්සසි.

එවං තෙසං කථෙන්නානඤ්ඤෙව ලුද්දපුත්තො සරපරියන්තෙ යීතො භංසෙ තීහි බන්ධෙහි පලායන්තෙ දිස්වා “කිං නු බො”ති පාසට්ඨානං ඔලොකෙන්තො බොධිසත්තං පාසයට්ඨියං ඔලම්බන්තං දිස්වා සඤ්ජාතසොමනස්සො කච්ඡං දළ්භං බන්ධිත්වා මුග්ගරං ගහෙත්වා කප්පට්ඨානග්ගි විය අවත්ථරමානො පණ්ඨියා අක්කන්තකලලෙ උපරිසිසෙන ගන්ත්වා පුරතො පතන්තෙ වෙගෙන උපසඬ්ඡමි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

98.

“ඉච්චෙවං මන්තයන්තානං, අරියානං අරියචුත්තිනං;
දණ්ඩමාදාය නෙසාදො, ආපතී තුරිතො භූසං.

99.

“තමාපතන්තං දිස්වාන, සුමුඛො අතිබුහයි;
අට්ඨාසි පුරතො රඤ්ඤො, භංසො විස්සාසයං බ්‍යථං.

100.

“මා භායි පතතං සෙට්ඨ, න හි භායන්ති තාදිසා;
අහං යොගං පයුඤ්ජිස්සං, යුත්තං ධම්මුපසඤ්භිතං;
තෙන පරියාපදානෙන, බිජ්ජං පාසා පමොක්ඛසි” ති.

තත්ථ අරියචුත්තිනන්ති අරියාවාගෙ වත්තමානානං. භූසන්ති දළ්භං බලවං. අතිබුහයිති අනන්තරගාථාය ආගතං “මා භායි”ති වචනං වදන්තො අතිබුහෙසි මහාසද්දං නිච්ඡාරෙසි. අට්ඨාසිති සථෙ නෙසාදො රාජානං පහරිස්සති, අහං පහාරං සම්පට්ඨිජ්ජසාමිති ජීවිතං පරිච්චජිත්වා පුරතො

අට්ඨාසි. විස්සාසයන්ති විස්සාසෙන්තො අස්සාසෙන්තො. බ්‍යථන්ති බ්‍යථිතං භීතං රාජානං “මා භායී”ති ඉමිනා වචනෙන විස්සාසෙන්තො. තාදිසාති තුම්භාදිසා ඤාණවීරියසම්පන්නා. යොගන්ති ඤාණවීරියයොගං. යුත්තන්ති අනුවච්ඡවිකං. ධම්මුපසඤ්භිතන්ති කාරණනිස්සිතං. තෙන පරියාපදානෙනාති තෙන මයා පයුත්තෙන යොගෙන පරිසුද්ධෙන. පමොක්ඛසීති මුච්චිස්සසි.

එවං සුමුඛො මහාසත්තං අස්සාසෙන්වා ලුද්දපුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා මධුරං මානුසිං වාචං නිව්ජාරෙන්තො, “සම්ම, ත්වං කොනාමොසී”ති පුච්ඡිත්වා “සුවණ්ණවණ්ණහංසරාජ, අහං බෙමකො නාමා”ති වුත්තෙ, “සම්ම බෙමක, ‘තයා ඔධිච්ඡිතවාලපාසෙ යො වා සො වා හංසො බද්ධො’ති සඤ්ඤං මා කරි, නවුතියා හංසසහස්සානං පචරො ධතරට්ඨහංසරාජා තෙ පාසෙ බද්ධො, ඤාණසීලාවාරසම්පන්නො සඬගාහකපක්ඛෙ යීතො, න තං මාරෙතුං යුත්තො, අහං තච ඉමිනා කත්තඛිකච්චං කරිස්සාමි, අයම්පි සුවණ්ණවණ්ණො, අහම්පි තථෙව, අහං එතස්සත්ථාය අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිස්සාමි, සචෙ ත්වං එතස්ස පත්තානි ගණ්හිතුකාමොසි, මම පත්තානි ගණ්හ, අථොපි චම්මමංසන්භාරුඅට්ඨිනමඤ්ඤතරං ගණ්හිතුකාමොසි, මමෙව සරීරතො ගණ්හ, අථ නං කීළාහංසං කාතුකාමොසි, මඤ්ඤෙව කර, ජීවන්තමෙව වික්කිණිත්වා සචෙ ධනං උප්පාදෙතුකාමොසි, මං ජීවන්තමෙව වික්කිණිත්වා ධනං උප්පාදෙහි, මා එතං ඤාණාදිගුණසංයුත්තං හංසරාජානං අවධි, සචෙ හි නං වධිස්සසි, නිරයාදිහි න මුච්චිස්සසි”ති තං නිරයාදිහයෙන සන්තජ්ජෙන්වා අත්තනො මධුරකථං ගණ්හාපෙන්වා පුන බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං අස්සාසෙන්තො අට්ඨාසි. නෙසාදො තස්ස කථං සුත්වා “අයං තිරච්ජානගතො සමානො මනුස්සෙහිපි කාතුං අසක්කුණෙය්‍යං එවරූපං මිත්තධම්මං කරොති, මනුස්සාපි එවං මිත්තධම්මෙ යාතුං න සක්කොන්ති, අහො එස ඤාණසම්පන්නො මධුරකථො ධම්මිකො”ති සකලසරීරං පිතිසොමනස්සපරිපුණ්ණං කත්වා පහට්ඨලොමො දණ්ඩං ඡඩ්ඛෙත්වා සිරසි අඤ්ජලිං පතිට්ඨපෙන්වා සුරියං නමස්සන්තො විය සුමුඛස්ස ගුණං කිත්තෙන්තො අට්ඨාසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

101.

“තස්ස තං වචනං සුත්වා, සුමුඛස්ස සුභාසිතං;
පහට්ඨලොමො නෙසාදො, අඤ්ජලිස්ස පණාමයි.

102.

“න මෙ සුතං වා දිට්ඨං වා, භාසන්තො මානුසිං දිජො;
අරියං බ්‍රුවානො චක්කඬ්ඛො, චජන්තො මානුසිං ගිරං.

103.

“කිං නු තායං දිජො හොති, මුත්තො බද්ධං උපාසසි;

මහාය සකුණා යන්නී, කිං එකො අවභීයසී’’ති.

තත්ථ අඤ්ජලිස්ස පණාමයිති අඤ්ජලිං අස්ස උපනාමයි, “න මෙ’’ති ගාථායස්ස ථුතිං කරොති. තත්ථ මානුසින්නි මනුස්සවාචං. අරියන්නි සුන්දරං නිද්දොසං. චජන්නොති විස්සජ්ජෙන්නො. ඉදං චුත්තං හොති – සම්ම, ත්වං දිජො සමානො අජ්ජ මයා සද්ධිං මානුසිං වාචං භාසන්නො නිද්දොසං බ්‍රුවානො මානුසිං ගිරං චජන්නො පච්චක්ඛනො දිට්ඨො, ඉතො පුබ්බෙ පන ඉදං අච්ඡරියං මයා නෙව සුතං න දිට්ඨන්නී. කිං නු තායන්නි යං එතං ත්වං උපාසසී, කිං නු තෙ අයං හොති.

එවං තුට්ඨවිත්තෙන නෙසාදෙන පුට්ඨො සුමුඛො “අයං මුදුකො ජාතො, ඉදානිස්ස භියොයාසොමත්තාය මුදුභාවත්ථං මම ගුණං දස්සෙසාමි’’ති වින්තෙත්වා ආහ –

104.

“රාජා මෙ සො දිජාමිත්ත, සෙනාපච්චස්ස කාරයිං;
තමාපදෙ පරිච්චතුං, නුස්සහෙ විහගාධිපං.

105.

“මහාගණාය භත්තා මෙ, මා එකො බ්‍යසනං අගා;
තථා තං සම්ම නෙසාද, භත්තායං අභිතො රමෙ’’ති.

තත්ථ නුස්සහෙති න සමත්ථොමිහි. මහාගණායාති මහතො භංසගණස්ස. මා එකොති මාදිසෙ සෙවකෙ විජ්ජමානෙ මා එකකො බ්‍යසනං අගා. තථා තන්නි යථා අහං වදාමි, තථෙව තං. සම්මාති වයස්ස. භත්තායං අභිතො රමෙති භත්තා අයං මම, අභමස්ස අභිතො රමෙ සන්නිකෙ රමාමි න උක්කණ්ඨාමිති.

නෙසාදො තං තස්ස ධම්මනිස්සිතං මධුරකථං සුත්වා සොමනස්සජ්ජෙන්නො පහට්ඨලොමො “සවාහං එතං සීලාදිගුණසංයුත්තං භංසරාජානං වධිස්සාමි, චතුහි අපායෙහි න මුච්චිස්සාමි, රාජා මං යදිච්ඡති, තං කරොතු, අහමෙතං සුමුඛස්ස දායං කත්වා විස්සජ්ජෙස්සාමි’’ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

106.

“අරියවත්තසි වක්කඨග, යො පිණ්ඩමපවායසී;
චජාමි තෙ තං භත්තාරං, ගච්ඡදුහො යථාසුඛ’’න්නී.

තත්ථ අරියවත්තසිති මිත්තධම්මරක්ඛණසඬ්ඛානෙන ආචාරඅරියානං වත්තෙන සමන්නාගතොසි. පිණ්ඩමපවායසීති භත්තු සන්නිකා ලද්ධං

පිණ්ඩං සෙනාපතිට්ඨානං පුපෙසි. ගච්ඡාමානා ද්වෙපි ජනා අස්සමුබ්බොතිසංඝායෙ භාසයමානා යථාසුඛං ගච්ඡාමානා.

එවං වත්වා නෙසාදො මුදුවත්තෙන මහාසත්තං උපසංඝමිත්වා යට්ඨං ඔනාමෙත්වා පඬිකපිට්ඨෙ නිසීදාපෙත්වා පාසයට්ඨයා මොචෙත්වා තං උක්ඛිපිත්වා සරතො නිහරිත්වා තරුණදඬුබ්බතිණපිට්ඨෙ නිසීදාපෙත්වා පාදෙ බද්ධපාසං සණිකං මොචෙත්වා මහාසත්තෙ බලවසින්නෙහං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මෙත්තවිත්තෙන උදකං ආදාය ලොහිතං ධොවිත්වා පුනස්පුනං පරිමජ්ජි, අට්ඨස්ස මෙත්තානුභාවෙන සිරාය සිරා, මංසෙන මංසං, වම්මෙන වම්මං සට්ඨං, පාදො පාකතිකො අහොසි, ඉතරෙන නිබ්බිසෙසො. බොධිසත්තො සුඛප්පත්තො හුත්වා පකතිභාවෙන නිසීදි. සුමුබ්බො අත්තානං නිස්සාය රඤ්ඤො සුඛිතභාවං දිස්වා සඤ්ජාතසොමනස්සො විත්තෙසි – “ඉමිනා අමිහාකං මහාඋපකාරො කතො, අමිහෙහි එතස්ස කතො උපකාරො නාම නත්ථි, සචෙ එස රාජරාජමහාමත්තානං අත්ථාය අමිහෙ ගණ්හි, තෙසං සන්තිකං නෙත්වා බහුං ධනං ලභිස්සති, සචෙ අත්තනො අත්ථාය ගණ්හි, අමිහෙ වික්කිණිත්වා ධනං ලභිස්සතෙව, පුච්ඡිස්සාමි තාව න”න්ති. අථ නං උපකාරං කාතුකාමතාය පුච්ඡන්තො ආහ –

107.

“සචෙ අත්තප්පයොගෙන, ඔහිතො භංසපක්ඛිනං;
පටිග්ගණ්හාම තෙ සම්ම, එතං අභයදක්ඛිණං.

108.

“නො චෙ අත්තප්පයොගෙන, ඔහිතො භංසපක්ඛිනං;
අනිස්සරො මුඤ්චමම්මෙහ, ථෙය්‍යං කයිරාසි ලුද්දකා”ති.

තත්ථ සචෙති, සම්ම නෙසාද, සචෙ තයා අත්තනො පයොගෙන අත්තනො අත්ථාය භංසානඤ්චෙව සෙසපක්ඛිනඤ්ච පාසො ඔහිතො. අනිස්සරොති අනිස්සරො හුත්වා අමිහෙ මුඤ්චන්තො යෙනාසි ආණත්තො, තස්සසන්තකං ගණ්හන්තො ථෙය්‍යං කයිරාසි.

තං සුත්වා නෙසාදො “නාහං තුම්මෙහෙ අත්තනො අත්ථාය ගණ්හිං, බාරාණසිරඤ්ඤා පන සංයමෙන ගණ්හාපිතොම්හි”ති වත්වා දෙවියා දිට්ඨසුපිනකාලතො පට්ඨාය යාව රඤ්ඤා තෙසං ආගතභාවං සුත්වා, “සම්ම බෙමක, එකං වා ද්වෙ වා භංසෙ ගණ්හිතුං වායම, මහන්තං තෙ යසං දස්සාමි”ති වත්වා පරිබ්බයං දත්වා උයෙයාජිතභාවො, තාව සබ්බං පවත්තිං ආරොචෙසි. තං සුත්වා සුමුබ්බො “ඉමිනා නෙසාදෙන අත්තනො ජීවිතං අගණෙත්වා අමිහෙ විස්සජ්ජෙත්තෙන දුක්කරං කතං, සචෙ මයං ඉතො විත්තකුටං ගමිස්සාම, නෙව ධතරට්ඨරඤ්ඤො පඤ්ඤානුභාවො, න මය්හං මිත්තධම්මො පාකටො භවිස්සති, න ලුද්දපුත්තො මහන්තං යසං ලච්ඡති, න රාජා පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨහිස්සති, න දෙවියා මනොරථො මත්ථකං

පාපුණිස්සති”ති වින්තෙත්වා, “සම්ම, එවං සන්නෙ අම්භෙ විස්සජ්ජේතුං න ලහසි, රඤ්ඤො නො දස්සෙහි, සො අම්භෙ යථාරූපිං කරිස්සති”ති ඉමමත්ථං පකාසෙන්නො ගාථමාහ —

109.

“යස්ස ත්වං භතකො රඤ්ඤො, කාමං තස්සෙව පාපය;
තත්ථ සංයමනො රාජා, යථාහිඤ්ඤං කරිස්සති”ති.

තත්ථ තස්සෙවාති තස්සෙව සන්නිකං නෙහි. තත්ථාති තස්මිං රාජනිවෙසනෙ. යථාහිඤ්ඤන්ති යථාධිජ්ජායං යථාරූපිං.

තං සුත්වා නෙසාදො “මා වො භද්දන්තෙ රාජදස්සනං රුච්චිත්ථ, රාජානො නාම සජ්ජට්ඨයා, කීළාහංසෙ වා වො කරෙය්‍යං මාරෙය්‍යං වා”ති ආහ. අථ නං සුමුඛො, “සම්ම ලුද්දක මා අම්භාකං වින්තයි, අහං තාදිස්සස්ස කක්ඛළස්ස ධම්මකථාය මද්දවං ජනෙසිං, රඤ්ඤො කිං න ජනෙස්සාමි, රාජානො හි පණ්ඩිතා සුභාසිතදුඛභාසිතඤ්ඤා, ඛිජ්ජං නො රඤ්ඤො සන්නිකං නෙහි, නයන්නො ච මා ඛන්ධනෙන නයි, පුජ්ථපඤ්ජරෙ පන නිසිදාපෙත්වා නෙහි, පුජ්ථපඤ්ජරං කරොන්නො ධතරට්ඨස්ස මහන්තං සෙනපදුමසඤ්ජන්තං, මම බුද්දකං රත්තපදුමසඤ්ජන්තං කත්වා ධතරට්ඨං පුරතො, මමං පච්ඡතො නීචතරං කත්වා ආදාය ඛිජ්ජං නෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙහි”ති ආහ. සො තස්ස වචනං සුත්වා “සුමුඛො රාජානං දිස්වා මම මහන්තං යසං දාතුකාමො භවිස්සති”ති සඤ්ජාතසොමනස්සො මුදුහි ලතාහි පඤ්ජරෙ කත්වා පදුමෙහි ඡාදෙත්වා චුත්තනයෙනෙව තෙ ගහෙත්වා අගමාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

110.

“ඉච්චෙවං චුත්තො නෙසාදො, හෙමචණ්ණෙ භරිත්තවෙ;
උභො භත්ථෙහි සඬග්ග්හ, පඤ්ජරෙ අජ්ඣවොදහි.

111.

“තෙ පඤ්ජරගතෙ පක්ඛි, උභො භස්සරචණ්ණිනෙ;
සුමුඛං ධතරට්ඨඤ්ච, ලුද්දො ආදාය පක්කමී”ති.

තත්ථ අජ්ඣවොදහීති ඔදහි යපෙසි. භස්සරචණ්ණිනෙති පභාසම්පන්නචණ්ණෙ.

එවං ලුද්දස්ස තෙ ආදාය පක්කමනකාලෙ ධතරට්ඨො පාකහංසරාජධීතරං අත්තනො භරියං සරිත්වා සුමුඛං ආමන්තෙත්වා කිලෙසවසෙන විලපි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

112.

“හරියමානො ධනරට්ඨො, සුමුඛං එතදබ්බි;
බාළ්භං භායාමී සුමුඛ, සාමාය ලක්ඛණුරුයා;
අස්මාකං වධමඤ්ඤාය, අථත්තානං වධිස්සති.

113.

“පාකහංසා ච සුමුඛ, සුහෙමා හෙමසුත්තවා;
කොඤ්චී සමුද්දතීරෙව, කපණා නුන රුච්ඡතී”ති.

තත්ථ භායාමීති මරණතො භායාමී. සාමායාති සුවණ්ණවණ්ණාය. ලක්ඛණුරුයාති ලක්ඛණසම්පන්නඌරුයා. වධමඤ්ඤායාති වධං ජානිත්වා “මම පියසාමිකො මාරිතො”ති සඤ්ඤී භුත්වා. වධිස්සතීති කිං මෙ පියසාමිකෙ මතෙ ජීවිතෙනාති මරිස්සති. පාකහංසාති පාකහංසරාජධිතා. සුහෙමාති එවංනාමිකා. හෙමසුත්තවාති හෙමසදිසසුන්දරතවා. රුච්ඡතීති යථා ලොණිසඬ්ඛාතං සමුද්දං ඔතරිත්වා මතෙ පතිමිති කොඤ්චී සකුණිකා කපණා රොදති, එවං නුන සා රොදිස්සතීති.

තං සුත්වා සුමුඛො “අයං හංසරාජා අඤ්ඤෙ ඔවදිතුං යුත්තො මාතුගාමං නිස්සාය කිලෙසවසෙන විලපති, උදකස්ස ආදිත්තකාලො විය වතියා උට්ඨාය කෙදාරබාදනකාලො විය ච ජාතො, යංනුනාහං අත්තතො බලෙන මාතුගාමස්ස දොසං පකාසෙත්වා එතං සඤ්ඤාපෙය්‍ය”න්ති විත්තෙත්වා ගාථමාහ –

114.

“එවං මහත්තො ලොකස්ස, අප්පමෙය්‍යො මහාගණි;
එකිත්ථිමනුසොවෙය්‍ය, නයිදං පඤ්ඤවතාමිව.

115.

“වාතොව ගන්ධමාදෙති, උභයං ඡෙකපාපකං;
බාලො ආමකපක්කංව, ලොලො අන්ධොව ආමිසං.

116.

“අවිනිච්ඡයඤ්ඤා අත්ථෙපු, මන්දොව පටිභාසි මං;
කිච්චාකිච්චං න ජානාසි, සම්පත්තො කාලපරියායං.

117.

“අඩ්ඨුම්මත්තො උදිරෙසි, යො සෙය්‍යා මඤ්ඤසිත්ථියො;
බහුසාධාරණා හෙතා, සොණ්ඩානංව සුරාසරං.

118.

“මායා චෙතා මරීචී ච, සොකා රොගා වුපද්දවා;
බරා ච බන්ධනා චෙතා, මච්චුපාසා ගුහාසයා;
තාසු යො විස්සසෙ පොසො, සො නරෙසු නරාධමො”ති.

තත්ථ මහන්තොති මහන්තො සමානො. ලොකස්සාති හංසලොකස්ස. අප්පමෙයොයාති ගුණෙහි පමෙතුං අසක්කුණෙයොයා. මහාගණීති මහන්තෙන ගණෙන සමන්තාගතො ගණසත්ථා. එකිත්ථිත්ති යං එවරුපො භවං එකං ඉත්ථිං අනුසොවෙය්‍ය, ඉදං අනුසොවනං න පඤ්ඤවතං ඉව, තෙනාහං අප්පතං බාලොති මඤ්ඤාමිති අධිප්පායෙනෙවමාහ.

ආදෙතීති ගණ්භාති. ඡෙකපාපකන්ති සුන්දරාසුන්දරං. ආමකපක්කති ආමකඤ්ච පක්කඤ්ච. ලොලොති රසලොලො. ඉදං චුත්තං හොති – මහාරාජ, යථා නාම වාතො පදුමසරාදීති පහරිත්වා සුගන්ධමිපි සඬිකාරට්ඨානාදීති පහරිත්වා දුග්ගන්ධමිපිති උභයං ඡෙකපාපකං ගන්ධං ආදියති, යථා ව බාලො කුමාරකො අම්බජම්බුතං හෙට්ඨා නිසින්තො හත්ථං පසාරෙත්වා පතිතපතිතං ආමකමිපි පක්කමිපි ඵලං ගහෙත්වා බාදති, යථා ව රසලොලො අන්ධො හත්තෙ උපතීතෙ යංකිඤ්චි සමක්ඛිකමිපි නිමිමක්ඛිකමිපි ආමිසං ආදියති, එවං ඉත්ථියො නාම කිලෙසවසෙන අඬිසම්පි දුග්ගතමිපි කුලීනමිපි අකුලීනමිපි අහිරුපමිපි විරුපමිපි ගණ්භන්ති හජන්ති, තාදිසානං පාපධම්මානං ඉත්ථිනං කිංකාරණා විජ්ජලපසි, මහාරාජාති.

අත්ථෙඨසුති කාරණාකාරණෙසු. මන්දොති අන්ධබාලො. පටිභාසි මන්ති මම උපට්ඨාසි. කාලපරියායන්ති එවරුපං මරණකාලං පත්තො “ඉමස්මිං කාලෙ ඉදං කත්තබ්බං, ඉදං නකත්තබ්බං, ඉදං චත්තබ්බං, ඉදං න චත්තබ්බං”න්ති න ජානාසි දෙවාති. අඬිසුම්මත්තොති අඬිසුම්මත්තකො මඤ්ඤෙ හුත්වා. උදීරෙසිති යථා සුරං පිවිත්වා නාතිමත්තො පුරිසො යං වා තං වා පලපති, එවං පලපසිති අත්ථො. සෙය්‍යාති වරා උත්තමා.

“මායා වා”තිආදීසු, දෙව, ඉත්ථියො නාමෙතා වඤ්චනට්ඨෙන මායා, අගස්භුපගට්ඨෙන මරීචි, සොකාදීනං පච්චයත්තා සොකා, රොගා, අනෙකප්පකාරා උපද්දවා, කොධාදීහි ථද්ධිභාවෙනෙව බරා. තා හි නිස්සාය අන්ද්‍රබන්ධනාදීහි බන්ධනතො බන්ධනා වෙතා, ඉත්ථියො නාම සරීරගුහාසයවසෙනෙව මච්චු නාම එතා, දෙවාති. “කාමහෙතු, කාමනිදානං, කාමාධිකරණං, කාමානමෙව හෙතු රාජානො චොරං ගහෙත්වා”ති (ම. නි. 1.168-169) සුත්තෙනපෙස අත්ථො දීපෙනබ්බො.

තතො ධතරට්ඨො මාතුගාමෙ පටිබද්ධචිත්තතාය “ත්ථං මාතුගාමස්ස ගුණං න ජානාසි, පණ්ඩිතා එව එතං ජානන්ති, න හෙතා ගරහිතබ්බා”ති දීපෙන්නො ආහ –

119.

“යං චුද්ධෙහි උපඤ්ඤාතං, කො තං නින්දිතුමරහති;
මහාභූතිත්ථියො නාම, ලොකස්මිං උදපජ්ජිසුං.

120.

“බිඬ්ඬා පණ්ණිතා ත්‍යාසු, රති ත්‍යාසු පතිට්ඨිතා;
 බීජානි ත්‍යාසු රුහන්ති, යදිදං සත්තා පජායරෙ;
 තාසු කො නිබ්බිදෙ පොසො, පාණමාසජ්ජ පාණිහි.

121.

“ත්වමෙව නඤ්ඤො සුමුඛ, ථීනං අත්ථෙසු යුඤ්ජසි;
 තස්ස ත්‍යජ්ජ භයෙ ජාතෙ, හීතෙ න ජායතෙ මති.

122.

“සබ්බො හි සංසයං පත්තො, භයං භීරු තිතික්ඛති;
 පණ්ඩිතා ච මහන්තානො, අත්ථෙ යුඤ්ජන්ති දුය්‍යුජෙ.

123.

“එතදත්ථාය රාජානො, සුරම්ච්ඡන්ති මන්තිනං;
 පටිබාහති යං සුරො, ආපදං අත්තපරියායං.

124.

“මා නො අජ්ජ විකන්තිංසු, රඤ්ඤො සුදා මහානසෙ;
 තථා හි වණ්ණො පත්තානං, එලං වෙළංච තං වධි.

125.

“මුත්තොපි න ඉච්ඡි උඬ්ඬෙතුං, සයං ඛන්ධං උපාගමි;
 සොපජ්ජ සංසයං පත්තො, අත්ථං ගණ්හාහි මා මුඛ”න්ති.

තත්ථ යන්ති යං මාතුගාමසඬ්ඛාතං වත්ථු පඤ්ඤාචුද්ධෙහි ඤාතං,
 තෙසමෙව පාකටං, න බාලානං. මහාභූතාති මහාගුණා මහානිසංසා.
 උද්දපජ්ජිසුන්ති පයමකජ්ජිකකාලෙ ඉත්ථිලිඬ්ඬිගස්සෙව පයමං පාතුභූතත්තා
 පයමං නිබ්බත්තාති අත්ථො. ත්‍යාසුති සුමුඛ තාසු ඉත්ථිසු කායවට්ඨිඬ්ඬා ච
 පණ්ණිතා ඔහිතා යපිතා, කාමගුණරති ච පතිට්ඨිතා. බීජානිති
 බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඅරියසාවකවක්කවත්තිආදිබීජානි තාසු රුහන්ති. යදිදන්ති
 යෙ එතෙ සබ්බෙහි සත්තා. පජායරෙති සබ්බෙ තාසඤ්ඤෙව කුච්ඡිමිහි
 සංවද්ධාති දීපෙති. නිබ්බිදෙති නිබ්බිත්ථෙය්‍යා. පාණමාසජ්ජ පාණිහිති
 අත්තනො පාණෙහිපි තාසං පාණං ආසාදෙත්වා අත්තනො ජීවිතං
 වජන්තොපි තා ලහිත්වා කො නිබ්බිත්ථෙය්‍යාති අත්ථො.

නඤ්ඤොති න අඤ්ඤො, සුමුඛ, මයා චිත්තකූටතලෙ භංසගණමජ්ඣෙ
 නිසින්නෙන තං අදිස්වා “කභං නු සුමුඛො”ති චුත්තෙ “එස මාතුගාමං
 ගහෙත්වා කඤ්චනගුහායං උත්තමරතිං අනුභොති”ති වදන්ති, එවං ත්වමෙව
 ථීනං අත්ථෙසු යුඤ්ජසි යුත්තපයුත්තො හොසි, න අඤ්ඤොති අත්ථො.
 තස්ස ත්‍යජ්ජාති තස්ස තෙ අජ්ජ මරණභයෙ ජාතෙ ඉමිනා හීතෙන

මරණභයෙන භීතො මඤ්ඤෙ, අයං මාතුගාමස්ස දොසදස්සනෙ නිපුණා මති ජායතෙති අධිප්පායෙනෙවමාහ.

සබ්බො භීති යො හි කොචි. සංසයං පත්තොති ජීවිතසංසයප්පත්තො. භීරුති භීරු හුත්වාපි භයං අධිවාසෙති. මහත්තානොති යෙ පන පණ්ඩිතා ව භොන්ති මහන්තෙ ව යානෙ ධීතා මහත්තානො, තෙ දුයුජෙ අත්ථෙ යුඤ්ජන්ති සටෙන්ති වායමන්ති, තස්මා “මා භායි, ධීරො භොහී”ති තං උස්සාහෙන්නො එවමාහ. ආපදන්ති සාමීනො ආගතං ආපදං එස සුරො පටිබාහති, එතදත්ථාය සුරං මන්තිනං ඉච්ඡන්ති. අත්තපරියායන්ති අත්තනො පරිත්තාණම්පි ව කාතුං සක්කොතීති අධිප්පායො.

විකන්තිංසුති ඡින්දිංසු. ඉදං චුත්තං භොති – සම්ම සුමුඛ, ත්වං මයා අත්තනො අනන්තරෙ යානෙ යපිතො, තස්මා යථා අප්ප රඤ්ඤො සුදා අම්භෙ මංසත්ථාය න විකන්තිංසු, තථා කරොහි, තාදිසො හි අම්භාකං පත්තවණ්ණො. තං වධීති ස්වායං වණ්ණො යථා නාම වෙඨං නිස්සාය ජාතං එලං වෙඨමෙව වධති, තථා මා තං වධි, තඤ්ච මඤ්ච මා වධීති අධිප්පායෙනෙවමාහ.

මුත්තොපිති යථාසුඛං විත්තකූටපබ්බතං ගච්ඡාති එවං ලුද්දපුත්තෙන මයා සද්ධිං මුත්තො විස්සජ්ජිතො සමානොපි උඩ්ඞිතුං න ඉච්ඡි. සයන්ති රාජානං දට්ඨුකාමො හුත්වා සයමෙව ඛන්ධං උපගතොති එවමීදං අම්භාකං භයං තං නිස්සාය ආගතං. සොපප්පාති සොපි අප්ප ජීවිතසංසයං පත්තො. අත්ථං ගණ්හාහි මා මුඛන්ති ඉදානි අම්භාකං මුඤ්චනකාරණං ගණ්හ, යථා මුච්චාම, තථා වායම, “වාතොව ගන්ධමාදෙති”තිආදීනි වදන්තො ඉත්ථීගරහත්ථාය මුඛං මා පසාරයි.

එවං මහාසත්තො මාතුගාමං වණ්ණෙත්වා සුමුඛං අප්පට්ඨාණං කත්වා තස්ස අනත්තමනභාවං විදිත්වා ඉදානි නං පග්ගණ්හන්තො ගාථමාහ –

126.

“සො තං යොගං පයුඤ්ජස්සු, යුත්තං ධම්මුපසංහිතං;
තව පරියාපදානෙන, මම පාණෙසනං වරා”ති.

තත්ථ සොති, සම්ම සුමුඛ, සො ත්වං. තං යොගන්ති යං පුබ්බෙ “අහං යොගං පයුඤ්ජස්සං, යුත්තං ධම්මුපසංහිත”න්ති අවවාසි, තං ඉදානි පයුඤ්ජස්සු. තව පරියාපදානෙනාති තව තෙන යොගෙන පරිසුද්ධෙන. “පරියොදානෙනා”තිපි පායො, පරිත්තාණෙනාති අත්ථො, තයා කතත්තා තව සන්තකෙන පරිත්තාණෙන මම ජීවිතපරියෙසනං වරාති අධිප්පායො.

අථ සුමුඛො “අයං අනිවිය මරණභයභීතො මම ඤාණබලං න ජානාති,
රාජානං දිස්වා ථොකං කථං ලභිත්වා ජානිස්සාමි, අස්සාසෙස්සාමි තාව
න”න්ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

127.

“මා භාගි පතතං සෙට්ඨ, න හි භායන්ති තාදිසා;
අහං යොගං පයුඤ්ජිස්සං, යුත්තං ධම්මපසංහිතං;
මම පරියාපදානෙන, බිජ්ජං පාසා පමොක්ඛසි”ති.

තත්ථ පාසාති දුක්ඛපාසනො.

ඉති තෙසං සකුණභාසාය කටේන්තානං ලුද්දපුත්තො න කිඤ්චි
අඤ්ඤාසි, කෙවලං පන තෙ කාපේනාදාය බාරාණසිං පාවිසි.
අවිජරියබ්භුතජාතෙන අඤ්ජලිනා මහාජනෙන අනුග්ගච්ඡමානො සො
රාජද්වාරං පත්වා අත්තනො ආගතභාවං රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. තමත්ථං
පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

128.

“සො ලුද්දො භංසකාපේන, රාජද්වාරං උපාගමි;
පට්ඨෙවෙදෙථ මං රඤ්ඤො, ධතරට්ඨායමාගතො”ති.

තත්ථ පට්ඨෙවෙදෙථ මන්ති ඛෙමකො ආගතොති එවං මං රඤ්ඤො
නිවෙදෙථ. ධතරට්ඨායන්ති අයං ධතරට්ඨො ආගතොති පට්ඨෙවෙදෙථ.

දොවාරිකො ගන්ත්වා පට්ඨෙවෙදෙසි. රාජා සඤ්ජාතසොමනස්සො “බිජ්ජං
ආගච්ඡතු”ති වත්වා අමච්චගණපරිවුතො සමුස්සිතසෙනච්ඡත්තෙ
රාජපල්ලඬකෙ නිසින්නො ඛෙමකං භංසකාජං ආදාය මහාතලං අභිරුල්භං
දිස්වා සුවණ්ණවණ්ණෙ භංසෙ ඔලොකෙන්වා “සම්පුණ්ණො මෙ
මනොරථො”ති තස්ස කත්තබ්බකිච්චං අමච්චෙ ආණාපෙසි. තමත්ථං
පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

129.

“තෙ දිස්වා පුඤ්ඤසඬකාසෙ, උභො ලක්ඛණසම්මතෙ;
බලු සංයමනො රාජා, අමච්චෙ අජ්ඣභාසථ.

130.

“දෙථ ලුද්දස්ස වත්ථානි, අන්තං පානඤ්ච භොජනං;
කාමංකරො හිරඤ්ඤස්ස, යාවන්තො එස ඉච්ඡති”ති.

තත්ථ පුඤ්ඤසඬකාසෙති අත්තනො පුඤ්ඤසදිසෙ. ලක්ඛණසම්මතෙති
සෙට්ඨසම්මතෙ අභිඤ්ඤාතෙ. බලුති නිපාතො, තස්ස “තෙ බලු දිස්වා”ති
පුරිමපදෙන සම්බන්ධො. “දෙථා”තිආදීනි රාජා පසන්නාකාරං කරොන්තො

ආහ. තත්ථ කාමංකරො හිරඤ්ඤස්සාති හිරඤ්ඤං අස්ස කාමකිරියා අත්ථු.
යාවන්තොති යත්තකං එස ඉච්ඡති, තත්තකං හිරඤ්ඤමස්ස දෙථාති අත්ථො.

එවං පසන්නාකාරං කාරෙත්වා පීතියොමනස්සාසමුස්සහිතො “ගච්ඡං
නං අලඬකරිත්වා ආනෙථා”ති ආහ. අථ නං අමච්චා රාජනිවෙසනා
ඔතාරෙත්වා කප්පිතකෙසමස්සුං න්හානානුලිත්තං
සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතං කත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. අථස්ස රාජා
සංචච්ඡරෙ සතසහස්සුට්ඨානකෙ ද්වාදස ගාමෙ ආජඤ්ඤයුත්තං රථං
අලඬකතමහාගෙහඤ්ඤාති මහත්තං යසං දාපෙසී. සො මහත්තං යසං
ලහිත්වා අත්තනො කම්මං පකාසෙතුං “න තෙ, දෙව, මයා යො වා සො වා
හංසො ආනිතො, අයං පන නවුනියා හංසසහස්සානං රාජා ධතරට්ඨො නාම,
අයං සෙනාපති සුමුඛො නාමා”ති ආහ. අථ නං රාජා “කථං තෙ, සම්ම,
එතෙ ගහිතා”ති ප්‍රච්ඡී. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ -

131.

“දිස්වා ලුද්දං පසන්නත්තං, කාසිරාජා තදබ්‍රවි;
යදායං සම්ම බෙමක, පුණ්ණා හංසෙහි තිට්ඨති.

132.

“කථං රුච්මජ්ඣගතං, පාසහත්ථො උපාගමි;
ඔකිණ්ණං ඤාතිසඬ්ඨෙහි, නිම්මජ්ඣමං කථං ගහී”ති.

තත්ථ පසන්නත්තත්ති පසන්නභාවං සොමනස්සප්පත්තං. යදායන්ති,
සම්ම බෙමක, යදි අයං අම්භාකං පොක්ඛරණි නවුනිහංසසහස්සෙහි පුණ්ණා
තිට්ඨති. කථං රුච්මජ්ඣගතත්ති එවං සන්තෙ ත්වං තෙසං රුචීනං
පියදස්සනානං හංසානං මජ්ඣගතං එතං ඤාතිසඬ්ඨෙහි ඔකිණ්ණං.
නිම්මජ්ඣමත්ති නෙව මජ්ඣමං නෙව කනිට්ඨං උත්තමං හංසරාජානං කථං
පාසහත්ථො උපාගමි කථං ගණ්හීති.

සො තස්ස කට්ඨෙත්තො ආහ -

133.

“අජ්ජ මෙ සත්තමා රත්ති, අදනාති උපාසතො;
පදමෙතස්ස අත්ථෙසං, අජ්ජමත්තො සටස්සිතො.

134.

“අථස්ස පදමද්දක්ඛිං, වරතො අදනෙසනං;
තත්ථාහං ඔදහිං පාසං, එවං තං දිජමග්ගහී”ත්ති.

තත්ථ අදනානීති ආදානානි, ගොවරග්ගහණට්ඨානානීති අත්ථො,
අයමෙව වා පාඨො. උපාසතොති උපගච්ඡන්තස්ස. පදන්ති ගොවරභූමියං

අක්කන්තපදං. සටස්සිකොති වාට්ඨපඤ්ජරෙ නිස්සිකො හුත්වා. අටස්සාති අට්ඨකං දිවසෙ එතස්ස අදනෙසනං වරන්තස්ස පදං අද්දක්ඛිං. එවං තන්ති එවං තං දිජං අග්ගහින්ති සබ්බං ගහිතොපායං ආචික්ඛි.

තං සුත්වා රාජා “අයං ද්වාලෙ යත්වා පට්ඨෙදෙන්තොපි ධනරට්ඨස්සෙවාගමනං පට්ඨෙදෙසි, ඉදානිපි එතං එකමෙව ගණ්හින්ති වදන්ති, කිං නු බො එත්ථ කාරණං”න්ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

135.

“ලුද්ද ද්වෙ ඉමෙ සකුණා, අට්ඨකොති භාසසි;
විත්තං නු තෙ විපරියත්තං, අදු කිං නු ජිගිසසි”ති.

තත්ථ විපරියත්තන්ති විපල්ලත්ථං. අදු කිං නු ජිගිසසිති උදාහු කිං නු වින්තෙසි, කිං ඉතරං ගහෙත්වා අඤ්ඤස්ස දාතුකාමො හුත්වා වින්තෙසිති ප්‍රවිජති.

තතො ලුද්දො “න මෙ, දෙව, විත්තං විපල්ලත්ථං, නාපි අහං ඉතරං අඤ්ඤස්ස දාතුකාමො, අපිච බො පන මයා ඔහිතෙ පාසෙ එකොව බද්ධො”ති ආවි කරොන්තො ආහ –

136.

“යස්ස ලොහිතකා තාලා, තපනීයනිභා සුභා;
උරං සංභවිච නිට්ඨන්ති, සො මෙ බන්ධං උපාගමි.

137.

“අථායං භස්සරො පක්ඛි, අබද්ධො බද්ධමාතුරං;
අරියං බ්‍රුවානො අට්ඨාසි, වජන්තො මානුසිං ගිර”න්ති.

තත්ථ ලොහිතකාති රත්තවණ්ණා. ලාතාති රාජියො. උරං සංභවිචාති උරං ආහවිච. ඉදං චුත්තං හොති – මහාරාජ, යස්සෙතා රත්තසුවණ්ණසප්පට්ඨාගා තිස්සො ලොහිතකා රාජියො ගිවං පරික්ඛිපිත්වා උරං ආහවිච නිට්ඨන්ති, සො එකොව මම පාසෙ බන්ධං උපාගතොති. භස්සරොති පරිසුද්ධො පභාසම්පන්නො. ආතුරන්ති ගිලානං දුක්ඛිතං අට්ඨාසිති.

අථ ධනරට්ඨස්ස බද්ධභාවං ඤත්වා නිවත්තිත්වා එතං සමස්සාසෙත්වා මමාගමනකාලෙ ච පච්චුග්ගමනං කත්වා ආකාසෙයෙව මයා සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා මනුස්සභාසාය ධනරට්ඨස්ස ගුණං කථෙන්නො අට්ඨාසි, මම හදයං මුදුකං කත්වා පුන එතස්සෙව පුරතො අට්ඨාසි. අථාහං, දෙව, සුමුඛස්ස සුභාසිතං සුත්වා පසන්නවිත්තො ධනරට්ඨං විස්සජ්ජෙසිං, ඉති ධනරට්ඨස්ස පාසතො මොක්ඛො, ඉමෙ භංසෙ ආදාය මම ඉධාගමනඤ්ච

සුමුබෙනෙව කතන්ති. එවං සො සුමුබස්ස ගුණකථං කටෙසි. තං සුත්වා රාජා සුමුබස්ස ධම්මකථං සොතුකාමො අහොසි. ලුද්දපුත්තස්ස සක්කාරං කරොත්තස්සෙව සුරියො අත්ථභිගතො, දීපා පජ්ජලිතා, බහු බත්තියාදයො සන්නිපතිතා, බෙමා දෙවීපි විවිධනාටකපරිවාරා රඤ්ඤො දක්ඛිණපස්සෙ නිසිදි. තස්මිං බණෙ රාජා සුමුබං කථාපෙතුකාමො ගාථමාහ —

138.

“අථ කිං දානි සුමුබ, හනුං සංභවිව තිට්ඨසි;
අදු මෙ පරිසං පත්තො, භයා භීතො න භාසසි” ති.

තත්ථ හනුං සංභවිවාති මධුරකථො කිර ත්වං, අථ කස්මා ඉදානි මුඛං පිටාය තිට්ඨසි. අදුති කච්චි. භයා භීතොති පරිසසාරජ්ජහයෙන භීතො භුත්වා.

තං සුත්වා සුමුබො අභීතභාවං දස්සෙන්තො ගාථමාහ —

139.

“නාහං කාසිපති භීතො, ඔගය්හ පරිසං තච;
නාහං භයා න භාසිස්සං, වාක්‍යං අත්ථස්මිං තාදිසෙ” ති.

තත්ථ තාදිසෙති අපිච බො පන තථාරූපෙ අත්ථෙ උජ්ජන්තෙ වාක්‍යං භාසිස්සාමිති වචනොක්‍යාසං ඔලොකෙන්තො නිසින්තොමිහීති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා තස්ස කථං වච්චෙත්තුකාමතාය පරිභාසං කරොත්තො ආහ —

140.

“න තෙ අභිසරං පස්සෙ, න රථෙ නපි පත්තිකෙ;
නාස්ස වම්මංච කීටං වා, වම්මිතෙ ච ධනුග්ගහෙ.

141.

“න භිරඤ්ඤං සුවණ්ණං වා, නගරං වා සුමාපිතං;
ඔකිණ්ණපරිබං දුග්ගං, දළ්භමට්ඨාලකොට්ඨකං;
යත්ථ පච්චියො සුමුබ, භාගිතබ්බං න භායසි” ති.

තත්ථ අභිසරන්ති රක්ඛණත්ථාය පරිවාරෙන්වා යීතං ආවුධහත්ථං පරිසං තෙ න පස්සාමි. නාස්සාති එත්ථ අස්සාති නිපාතමත්තං. වම්මන්ති සරපරිත්තාණවම්මං. කීටන්ති කීටං වාටිකපාලාදි වුවති. වාටිකපාලහත්ථාපි තෙ සන්නිකෙ නත්ථීති දීපෙති. වම්මිතෙති වම්මසන්නද්ධෙ. න භිරඤ්ඤන්ති යං නිස්සාය න භායසි, තං භිරඤ්ඤමිපි තෙ න පස්සාමි.

එවං රඤ්ඤො “කිං තෙ අභායනකාරණ”න්ති චුත්තෙ තං කටෙන්තො ආහ —

142.

“න මෙ අභිසරෙනත්ථො, නගරෙන ධනෙන වා;
අපථෙන පථං යාම, අන්තලික්ඛෙවරා මයං.

143.

“සුතා ව පණ්ඩිතා ත්‍යම්භා, නිපුණා චත්ථවින්තකා;
භාසෙමත්ථවතිං වාවං, සච්චෙ වස්ස පතිට්ඨිතො.

144.

“කිඤ්ච තුය්හං අසච්චස්ස, අනරියස්ස කරස්සති;
මුසාවාදිස්ස ලුද්දස්ස, භණ්ණමිපි සුභාසිත”න්ති.

තත්ථ අභිසරෙනාති ආරක්ඛපරිවාරෙන. අත්ථොති එතෙන මම කිච්චං නත්ථි. කස්මා? යස්මා අපථෙන තුම්භාදිසානං අමග්ගෙන පථං මාපෙත්වා යාම, ආකාසචාරිතො මයන්ති. පණ්ඩිතා ත්‍යම්භාති පණ්ඩිතාති තයා සුතාම්භා, තෙනෙව කාරණෙන අම්භාකං සන්තිකා ධම්මං යොතුකාමො කිරිනො ගාභාපෙසි. සච්චෙ වස්සාති සච්චෙ පන ත්ථං සච්චෙ පතිට්ඨිතො අස්ස, අත්ථවතිං කාරණනිස්සිතං වාවං භාසෙය්‍යාම. අසච්චස්සාති වච්චවරහිතස්ස තථ සුභාසිතං මුණ්ඩස්ස දන්තසුචි විය කිං කරස්සති.

තං සුත්වා රාජා “කස්මා මං මුසාවාදී අනරියොති වදසි, කිං මයා කත”න්ති ආහ. අථ නං සුමුඛො “තෙන හි, මහාරාජ, සුණාහි”ති වත්වා ආහ

145.

“තං බ්‍රාහ්මණානං වචනා, ඉමං ඛෙමමකාරයි;
අභයඤ්ච තයා සුට්ඨං, ඉමායො දසධා දිසා.

146.

“ඔග්ග්ග තෙ පොක්ඛරණිං, විජ්ජසන්තොදකං සුචිං;
පහුතං වාදනං තත්ථ, අභිංසා චෙත්ථ පක්ඛිනං.

147.

“ඉදං සුත්වාන නිග්ගොසං, ආගතම්භ තචන්තිකෙ;
තෙ තෙ බද්ධස්ම පාසෙන, එතං තෙ භාසිතං මුසා.

148.

“මුසාවාදං පුරක්ඛත්වා, ඉච්ඡාලොභඤ්ච පාපකං;
උභොසන්ධිමතික්කම්ම, අසාතං උපපජ්ජති”ති.

තත්ථ තන්ති ත්වං. ඛෙමන්ති එවංනාමිකං පොක්ඛරණිං. සුට්ඨන්ති චතුසු කණ්ණෙසු යත්වා සොසාපිතං. දසධාති ඉමාසු දසධා යිතාසු දිසාසු තයා අභයං සුට්ඨං. ඔග්ග්හාති ඔගාහෙත්වා ආගතානං සන්තිකා. පහුතං වාදනන්ති පහුතඤ්ච පදුමපුප්ඵසාලිආදිකං අදනං. ඉදං සුත්වානාති තෙසං තං පොක්ඛරණිං ඔගාහෙත්වා ආගතානං සන්තිකා ඉදං අභයං සුත්වා තවන්තිකෙ තව සමීපෙ තයා කාරිතපොක්ඛරණිං ආගතාමිහාති අත්ථො. තෙ තෙති තෙ මයං තව පාසෙන බද්ධා. පුරක්ඛත්වාති පුරතො කත්වා. ඉච්ඡාලොභන්ති ඉච්ඡාසඬ්ඛාතං පාපකං ලොභං. උභොසන්ධින්ති උභයං දෙවලොකෙ ච මනුස්සලොකෙ ච පටිසන්ධිං. ඉමෙ පාපධම්මෙ පුරතො කත්වා වරන්තො පුග්ගලො සුගතිපටිසන්ධිං අතික්කමිත්වා අසාතං නිරයං උපපජ්ජතිති.

එවං පරිසමජ්ඣෙයෙව රාජානං ලජ්ජාපෙසි. අථ නං රාජා “නාහං, සුමුඛ, තුම්හෙ මාරෙත්වා මංසං බාදිතුකාමො ගණ්භාපෙසි, පණ්ඩිතභාවං පන වො සුත්වා සුභාසිතං සොතුකාමො ගණ්භාපෙසි”න්ති පකාසෙන්නො ආහ -

149.

“නාපරජ්ඣාම සුමුඛ, නපි ලොභාව මග්ගහිං;
සුතා ච පණ්ඩිතාත්ථාති, නිපුණා අත්ථචින්තකා.

150.

“අජ්ජෙවත්ථවතිං වාවං, බ්‍යාහරෙය්‍යුං ඉධාගතා;
තථා තං සම්ම නෙසාදො, චුත්තො සුමුඛ මග්ගහි”ති.

තත්ථ නාපරජ්ඣාමාති මාරෙත්තො අපරජ්ඣාති නාම, මයං න මාරෙම. ලොභාව මග්ගහින්ති මංසං බාදිතුකාමො හුත්වා ලොභාව තුම්හෙ නාහං අග්ගහිං. පණ්ඩිතාත්ථාති පණ්ඩිතාති සුතා අත්ථ. අත්ථචින්තකාති පටිච්ඡන්තානං අත්ථානං චින්තකා. අත්ථවතින්ති කාරණනිස්සිතං. තථාති තෙන කාරණෙන. චුත්තොති මයා චුත්තො හුත්වා. සුමුඛ, මග්ගහිති, සුමුඛාති ආලපති, ම-කාරො පදසන්ධිකරො. අග්ගහිති ධම්මං දෙසෙතුං තුම්හෙ ගණ්හි.

තං සුත්වා සුමුඛො “සුභාසිතං සොතුකාමෙන අයුත්තං තෙ කතං, මහාරාජා”ති වත්වා ආහ -

151.

“නෙව හීතා කාසිපති, උපනීතස්මිං ජීවිතෙ;
භාසෙමත්ථවතිං වාවං, සම්පත්තා කාලපරියායං.

152.

“යො මීගෙන මීගං හන්ති, පක්ඛිං වා පන පක්ඛිනා;
සුතෙන වා සුතං කිණ්‍යා, කිං අනරියතරං තතො.

153.

“යො වාරියරුදං භාසෙ, අනරියධම්මවස්සිතො;
උභො සො ධංසතෙ ලොකා, ඉධ වෙව පරත්ථ ව.

154.

“න මජ්ජෙථ යසං පත්තො, න ඛ්‍යාධෙ පත්තසංසයං;
වායමෙථෙව කිච්චෙසු, සංවරෙ විවරානි ව.

155.

“යෙ වුද්ධා අබ්භතික්කන්තා, සම්පත්තා කාලපරියායං;
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන, එවංතෙ තිදිවං ගතා.

156.

“ඉදං සුත්වා කාසිපති, ධම්මමත්තනි පාලය;
ධතරට්ඨඤ්ච මුඤ්චාහි, හංසානං පවරුත්තම”න්ති.

තත්ථ උපනිතස්මිත්ති මරණසන්තිකං උපනිතෙ. කාලපරියායන්ති මරණකාලවාරං සම්පත්තා සමානා න භාසිස්සාම. න හි ධම්මකථිකං බන්ධිත්වා මරණභයෙන තජ්ජෙත්වා ධම්මං සුඤ්ඤානි, අයුත්තං තෙ කතන්ති. මීගෙනාති සුට්ඨු සික්ඛාපිතෙන දීපකමීගෙන. හන්තිති හනති. පක්ඛිනාති දීපකපක්ඛිනා. සුතෙනාති බෙමං නිබ්භයන්ති විස්සුතෙන දීපකමීගපක්ඛිසදිසෙන පදුමසරෙන. සුතන්ති “පණ්ඩිතො චිත්‍රකථී”ති එවං සුතං ධම්මකථිකං. කිණ්‍යාති “ධම්මං සොස්සාමී”ති පාසබන්ධනෙන යො කිණ්‍යායා හිංසෙයා බාධෙයා. තතොති තෙසං කිරියතො උත්තරි අඤ්ඤං අනරියතරං නාම කිමත්ථී.

අරියරුදන්ති මුඛෙන අරියවචනං සුන්දරවචනං භාසති. අනරියධම්මවස්සිතොති කම්මෙන අනරියධම්මං අවස්සිතො. උභොති දෙවලොකා ව මනුස්සලොකා වාති උභයමිභා. ඉධ වෙවාති ඉධ උප්පන්නොපි පරත්ථ උප්පන්නොපි එවරුපො ද්විති සුගතිලොකෙහි ධංසිත්වා නිරයමෙව උපපජ්ජති. පත්තසංසයන්ති ජීවිතසංසයමාපන්නම්පි දුක්ඛං පත්වා න කිලමෙයා. සංවරෙ විවරානි වාති අත්තතො ඡිද්දානි ද්වාරානි සංවරෙයා පිදහෙයා. වුද්ධාති ගුණවුද්ධා පණ්ඩිතා. අබ්භතික්කන්තාති ඉමං මනුස්සලොකං අතික්කන්තා. කාලපරියායන්ති මරණකාලපරියායං පත්තා හුත්වා. එවංතෙති එවං එතෙ. ඉදන්ති ඉදං මයා වුත්තං අත්ථනිස්සිතං වචනං. ධම්මන්ති පවෙණියධම්මම්පි සුවරිතධම්මම්පි.

තං සුත්වා රාජා ආහ —

157.

“ආහරන්තුදකං පජ්ජං, ආසනඤ්ච මහාරහං;
පඤ්ජරතො පමොක්ඛාමි, ධතරට්ඨං යසස්සිනං.

158.

“තඤ්ච සෙනාපතිං ධීරං, නිපුණං අත්ථචින්තකං;
යො සුඛෙ සුඛිතො රඤ්ඤො, දුක්ඛිතෙ හොති දුක්ඛිතො.

159.

“එදිසො ඛො අරහති, පිණ්ඩමස්නාතු හත්තුතො;
යථායං සුමුඛො රඤ්ඤො, පාණසාධාරණො සඛා”ති.

තත්ථ උදකන්ති පාදධොවනං. පජ්ජන්ති පාදබ්භඤ්ජනං. සුඛෙති සුඛමිහි සති.

රඤ්ඤො වචනං සුත්වා තෙසං ආසනානි ආහරිත්වා තත්ථ නිසින්නානං ගන්ධොදකෙන පාදෙ ධොවිත්වා සතපාකෙන තෙලෙන අබ්භඤ්ජීංසු. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

160.

“පීඨඤ්ච සබ්බසොවණ්ණං, අට්ඨපාදං මනොරමං;
මට්ඨං කාසිකමත්ථන්තං, ධතරට්ඨො උපාවිසි.

161.

“කොච්ඡඤ්ච සබ්බසොවණ්ණං, වෙය්‍යග්ගපරිසිඛිඛිතං;
සුමුඛො අජ්ඣුපාවෙක්ඛි, ධතරට්ඨස්සන්තරා.

162.

“තෙසං කඤ්චනපත්තභි, පුටු ආදාය කාසියො;
හංසානං අභිභාරෙසු, අග්ගරඤ්ඤො පවාසිත”න්ති.

තත්ථ මට්ඨන්ති කරණපරිනිට්ඨිතං. කාසිකමත්ථන්තන්ති කාසිකවත්ථෙන අත්ථනං. කොච්ඡන්ති මජ්ඣෙ සංඛිත්තං. වෙය්‍යග්ගපරිසිඛිඛිතන්ති ඛ්‍යාග්ගවම්මපරිසිඛිඛිතං මච්ඡගලදිවසෙ අග්ගමහෙසියා නිසින්නපීඨං. කඤ්චනපත්තභිති සුවණ්ණභාජනෙහි. පුටුති බහු ජනා. කාසියොති කාසිරට්ඨවාසිනො. අභිභාරෙසුන්ති උපනාමෙසුං. අග්ගරඤ්ඤො පවාසිතන්ති අට්ඨසතපලසුවණ්ණපාතිපරික්ඛිත්තං හංසරඤ්ඤො පණ්ණාකාරත්ථාය කාසිරඤ්ඤො පෙසිතං නානග්ගරසභොජනං.

එවං උපනීතෙ පන තස්මිං කාසිරාජා තෙසං සම්පග්ගහත්ථං සයං සුවණ්ණපාතිං ගහෙත්වා උපනාමෙසි. තෙ තතො මධුලාපෙ බාදිත්වා

මධුරොදකඤ්ච පිචිංසු. අථ මහාසත්තො රඤ්ඤො අභිභාරඤ්ච පසාදඤ්ච දිස්වා පටිසන්ථාරමකාසි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

163.

“දිස්වා අභිභටං අග්ගං, කාසිරාජෙන පෙසිතං;
කුසලො ඛත්තධම්මානං, තතො පුච්ඡි අනන්තරා.

164.

“කච්චිත්තූ භොතො කුසලං, කච්චි භොතො අනාමයං;
කච්චි රට්ඨමිදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසසි.

165.

“කුසලඤ්චෙව මෙ භංස, අථො භංස අනාමයං;
අථො රට්ඨමිදං ජීතං, ධම්මෙන මනුසාසහං.

166.

“කච්චි භොතො අමච්චෙසු, දොසො කොචි න විජ්ජති;
කච්චි ච තෙ තචත්ථෙසු, නාවකඬ්ඛන්ති ජීවිතං.

167.

“අථොපි මෙ අමච්චෙසු, දොසො කොචි න විජ්ජති;
අථොපි තෙ මමත්ථෙසු, නාවකඬ්ඛන්ති ජීවිතං.

168.

“කච්චි තෙ සාදිසි භරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
පුත්තරූපයසුපෙතා, තච ඡන්දවසානුගා.

169.

“අථො මෙ සාදිසි භරියා, අස්සවා පියභාණිනී;
පුත්තරූපයසුපෙතා, මම ඡන්දවසානුගා.

170.

“කච්චි රට්ඨං අනුජ්ජිලං, අකුතොච්චපද්දවං;
අසාහසෙන ධම්මෙන, සමෙන මනුසාසසි.

171.

“අථො රට්ඨං අනුජ්ජිලං, අකුතොච්චපද්දවං;
අසාහසෙන ධම්මෙන, සමෙන මනුසාසහං.

172.

“කච්චි සත්තො අපචිතා, අසත්තො පරිචජ්ජිතා;
තො චෙ ධම්මං නිරංකත්වා, අධම්මමනුවත්තසි.

173.

“සන්තො ච මෙ අපචිතා, අසන්තො පරිවජ්ජිතා;
ධම්මමෙවානුචත්තාමි, අධම්මො මෙ නිරංකතො.

174.

“කච්චි නානාගතං දීඝං, සමචෙක්ඛසි ඛත්තිය;
කච්චිමත්තො මදනීයෙ, පරලොකං න සන්තසි.

175.

“නාහං අනාගතං දීඝං, සමචෙක්ඛාමි පක්ඛිම;
ධීතො දසස්ස ධම්මෙස්ස, පරලොකං න සන්තසෙ.

176.

“දානං සීලං පරිච්චාගං, අජ්ජවං මද්දවං තපං;
අක්කොධං අවිහිංසඤ්ච, ඛත්තිඤ්ච අවිරොධනං.

177.

“ඉච්චෙනෙ කුසලෙ ධම්මෙ, ධීතෙ පස්සාමි අත්තනි;
තතො මෙ ජායතෙ පීති, සාමනස්සඤ්චනජ්ජකං.

178.

“සුමුඛො ච අචිත්තෙන්වා, විසජ්ජි ඵරුසං ගිරං;
භාවදොසමනඤ්ඤාය, අස්මාකායං විහඬිගමො.

179.

“සො කුද්දො ඵරුසං වාවං, නිච්ජාරෙසි අයොනිසො;
යානස්මෙස්ස න විජ්ජන්ති, නයිදං පඤ්ඤවතාමිවා” ති.

තත්ථ දිස්වාති තං බහුං අග්ගපානභොජනං දිස්වා. පෙසිතන්ති ආහරාපෙන්වා උපනීතං. ඛත්තධම්මානන්ති පට්ඨකාරණෙස්ස පටිසන්ථාරධම්මානං. තතො පුච්ඡි අනන්තරාති තස්මිං කාලෙ “කච්චි නු, භොතො” ති අනුපටිපාටියා පුච්ඡි. තා පනෙතා ඡ ගාථා හෙට්ඨා වුත්තත්ථායෙව. අනුජ්ජිලන්ති කච්චි රට්ඨවාසිනො යන්තෙ උච්ඡුං විය න පිළෙසිති පුච්ඡති. අකුතොච්චපද්දවන්ති කුතොච් අනුපද්දවං. ධම්මෙන සමෙන මනුසාසසිති කච්චි තව රට්ඨං ධම්මෙන සමෙන අනුසාසසි. සන්තොති සීලාදිගුණසංයුත්තා සජ්ජුරියා. නිරංකත්වාති ඡඩ්ඛෙන්වා. නානාගතං දීඝන්ති අනාගතං අත්තතො ජීවිතපවත්තිං “කච්චි දීඝ” ති න සමචෙක්ඛසි, ආයුසඬ්ඛාරානං පරිත්තභාවං ජානාසිති පුච්ඡති. මදනීයෙති මදාරහෙ රූපාදිආරම්මණෙ. න සන්තසිති න භායසි. ඉදං වුත්තං හොති — කච්චි රූපාදීසු කාමගුණෙස්ස අමත්තො අජ්ජමත්තො හුත්වා දානාදීනං කුසලානං කතත්තා පරලොකං න භායසිති.

දසසුති දසසු රාජධම්මෙසු. දානාදීසු දසවත්ථුකා චෙතනා දානං, පඤ්චසීලදසසීලානි සීලං, දෙය්‍යධම්මවාගො පරිච්චාගො, උජුභාවො අජ්ජවං, මුදුභාවො මද්දවං, උපොසථකම්මං තපො, මෙත්තාපුබ්බභාගො අක්කොධො, කරුණාපුබ්බභාගො අවිහිංසා, අධිවාසනා ඛන්ති, අවිරොධො අවිරොධනං. අවින්තෙත්වාති මම ඉමං ගුණසම්පත්තිං අවින්තෙත්වා. භාවදොසන්ති චිත්තදොසං. අනඤ්ඤායාති අජානිත්වා. අස්මාකඤ්ඤි චිත්තදොසො නාම නත්ථි, යමෙස ජාතෙය්‍ය, තං අජානිත්වාච ඵරුසං කක්ඛලං ගිරං විස්සජ්ජෙසි. අයොනියොති අනුපායෙන. යානස්මෙසුති යානි වජ්ජානි අම්භෙසු න විජ්ජන්ති, තානි වදති. නයිදන්ති තස්මාස්ස ඉදං වචනං පඤ්ඤවතං ඉව න භොති, තෙනෙස මම න පණ්ඩිතො විය උපට්ඨාති.

තං සුත්වා සුමුඛො “මයා ගුණසම්පන්නොව රාජා අපසාදිතො, සො මෙ කුද්ධො, බමාපෙස්සාමි න”න්ති චිත්තෙත්වා ආහ –

180.

“අත්ථි මෙ තං අතිසාරං, වෙගෙන මනුජාධිප;
ධතරට්ඨෙ ච බද්ධස්මිං, දුක්ඛං මෙ විපුලං අහු.

181.

“ත්වං නො පිතාව පුත්තානං, භූතානං ධරණීරිව;
අස්මාකං අධිපන්නානං, බමස්සු රාජකුඤ්ජරා”ති.

තත්ථ අතිසාරන්ති පක්ඛලිතං. වෙගෙනාති අහං එතං කථං කථෙන්නො වෙගෙන සහසා කථෙසිං. දුක්ඛන්ති චෙතසිකං දුක්ඛං මම විපුලං අභොසි, තස්මා කොධවසෙන යං මයා වුත්තං, තං මෙ බමථ, මහාරාජාති. පුත්තානන්ති ත්වං අම්භාකං පුත්තානං පිතා විය. ධරණීරිවාති පාණභූතානං පතිට්ඨා පථවී විය ත්වං අම්භාකං අවස්සයො. අධිපන්නානන්ති දොසෙන අපරාධෙන අජිකොත්ථානං බමස්සුති ඉදං සො ආසනා ඔරුය්හ පක්ඛෙහි අඤ්ජලිං කත්වා ආහ.

අථ නං රාජා ආලිඬගිත්වා ආදාය සුවණ්ණපියෙ නිසිදාපෙත්වා අවිච්ඡේදෙන පටිග්ගණන්තො ආහ –

182.

“එතං තෙ අනුමොදාම, යං භාවං න නිගුහසි;
බ්ලං පහින්දසි පක්ඛි, උජුකොසි විහඬිගමා”ති.

තත්ථ අනුමොදාමාති එතං තෙ දොසං බමාම. යන්ති යස්මා ත්වං අත්තනො චිත්තපටිච්ඡන්තභාවං න නිගුහසි. බ්ලන්ති චිත්තබ්ලං චිත්තබාණුකං.

ඉදඤ්ච පන වත්වා රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථාය සුමුඛස්ස ච උජුහාචෙ පසිදිත්වා “පසන්නෙන නාම පසන්නාකාරො කාතබ්බො”ති උභින්නම්පි තෙසං අත්තනො රජ්ජසිරිං නියයාදෙන්තො ආහ –

183.

“යං කිඤ්චි රතනං අත්ථී, කාසිරාජනිචෙසනෙ;
රජනං ඡාතරූපඤ්ච, මුත්තා චෙළරියා බහු.

184.

“මණයො සඬ්ඛමුත්තා ච, වත්ථකං හරිවන්දනං;
අජිනං දන්තහණ්ඩඤ්ච, ලොහං කාළායසං බහුං;
එතං දදාමි චො විත්තං, ඉස්සරං විස්සජාමි චො”ති.

තත්ථ මුත්තාති විද්ධාවිද්ධමුත්තා. මණයොති මණිහණ්ඩකාති. සඬ්ඛමුත්තා වාති දක්ඛිණාවට්ටසඬ්ඛරතනඤ්ච ආමලකවට්ටමුත්තරතනඤ්ච. වත්ථකන්ති සුබ්බමකාසිකවත්ථාති. අජිනන්ති අජිනම්ගවම්මං. ලොහං කාළායසන්ති තම්බලොහඤ්ච කාළලොහඤ්ච. ඉස්සරන්ති කඤ්චනමාලෙන සෙතච්ඡත්තෙන සද්ධිං ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ රජ්ජං.

එවඤ්ච පන වත්වා උභොපි තෙ සෙතච්ඡත්තෙන පූජෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙසි. අථ මහාසත්තො රඤ්ඤා සද්ධිං සල්ලපන්නො ආහ –

185.

“අද්ධා අපචිතා ත්‍යම්භා, සක්කතා ච රථෙසහ;
ධම්මෙසු වත්තමානානං, ත්වං නො ආචරියො හව.

186.

“ආචරිය මනුඤ්ඤාතා, තයා අනුමතා මයං;
තං පදක්ඛිණතො කත්වා, ඤාතිං පස්සෙමුරින්දමා”ති.

තත්ථ ධම්මෙසුති කුසලකම්මපට්ඨධම්මෙසු. ආචරියොති ත්වං අම්භෙහි බ්‍යත්තතරො, තස්මා නො ආචරියො හොති, අපිච දසන්නං රාජධම්මානං කථිතත්තා සුමුඛස්ස දොසං දස්සෙත්වා අච්චයපටිග්ගහණස්ස කතත්තාපි ත්වං අම්භාකං ආචරියොච, තස්මා ඉදානිපි නො ආචාරසික්ඛාපනෙන ආචරියො හවාති ආහ. පස්සෙමුරින්දමාති පස්සෙමු අරින්දම.

සො තෙසං ගමනං අනුජානි, බොධිසත්තස්සපි ධම්මං කථෙන්නස්සෙච අරුණං උට්ඨති. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ –

187.

“සබ්බරත්තිං චින්තයිත්වා, මන්තයිත්වා යථාකථං;

කාසිරාජා අනුඤ්ඤාසී, භංසානං පවරුත්තම’න්ති.

තත්ථ යථාකථන්ති යංකිඤ්චි අත්ථං තෙහි සද්ධිං චිත්තෙතබ්බං මත්තෙතබ්බඤ්ච, සබ්බං තං චිත්තෙත්වා ච මත්තෙත්වා වාති අත්ථො. අනුඤ්ඤාසීති ගච්ඡාති අනුඤ්ඤාසී.

එවං තෙන අනුඤ්ඤාතො බොධිසත්තො රාජානං “අප්පමත්තො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙහි”ති ඔවදිත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසී. රාජා තෙසං කඤ්චනභාජනෙහි මධුලාජඤ්ච මධුරොදකඤ්ච උපනාමෙත්වා නිට්ඨිතාභාරකිච්චෙ ගන්ධමාලාදීහි පූජෙත්වා බොධිසත්තං සුවණ්ණවච්චකොටකෙන සයං උක්ඛිපි, බෙමා දෙවී සුමුඛං උක්ඛිපි. අථ නෙ සීහපඤ්ජරං උග්ගාටෙත්වා සූරියුග්ගමනවෙලාය “ගච්ඡථ සාමිනො”ති විස්සජ්ජෙසු. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

188.

“තතො රත්තා විවසානෙ, සූරියුග්ගමනං පති;
පෙක්ඛතො කාසිරාජස්ස, භවනා තෙ විගාහිසු”න්ති.

තත්ථ විගාහිසුන්ති ආකාසං පෙක්ඛන්දිංසු.

තෙසු මහාසත්තො සුවණ්ණවච්චකොටකතො උප්පතිත්වා ආකාසෙ යත්වා “මා චින්දයි, මහාරාජ, අප්පමත්තො අමිහාකං ඔවාදෙ චත්තෙය්‍යාසී”ති රාජානං සමස්සාසෙත්වා සුමුඛං ආදාය චිත්තකූටමෙව ගතො. තානිපි බො නවුති භංසසහස්සානි කඤ්චනගුහතො නික්ඛමිත්වා පබ්බතතලෙ නිසින්නානි තෙ ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා පරිවාරෙසු. තෙ ඤාතිගණපරිවුතා චිත්තකූටතලං පවිසිංසු. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

189.

“තෙ අරොගෙ අනුප්පත්තෙ, දිස්වාන පරමෙ දිජෙ;
කෙකාති මකරුං භංසා, පුට්ඨසද්දො අජායථ.

190.

“තෙ පතීතා පමුත්තෙන, භත්තුනා භත්තුගාරවා;
සමන්තා පරිකිරිංසු, අණ්ඩජා ලද්ධපච්චයා”ති.

එවං පරිවාරෙත්වා ච පන තෙ භංසා “කථං මුත්තොසී, මහාරාජා”ති පුච්ඡිංසු. මහාසත්තො සුමුඛං නිස්සාය මුත්තභාවං සංයමරාජලුද්දපුත්තෙහි කතකම්මඤ්ච කටෙසී. තං සුත්වා තුට්ඨා භංසගණා “සුමුඛො සෙනාපති ච රාජා ච ලුද්දපුත්තො ච සුඛිතා නිද්දක්ඛා චිරං ජීවන්තු”ති ආහංසු. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ –

191.

“එවං මිත්තවතං අත්ථා, සබ්බෙ භොන්ති පදක්ඛිණා;
භංසා යථා ධතරට්ඨා, ඤාතිසඬ්ඝමුපාගමු”න්ති.

තං වූළභංසජාතකෙ වුත්තත්ථමෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ආනන්දො මමත්ථාය අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජී”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා ලුද්දපුත්තො ඡන්තො අභොසි, බෙමා දෙවී, බෙමා භික්ඛුනී, රාජා සාරිපුත්තො, සුමුබ්බො ආනන්දො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, ධතරට්ඨභංසරාජා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

මහාභංසජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[535] 3. සුධාභොජනජාතකවණ්ණනා

නෙව කිණාමි නපි වික්කිණාමිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දානජ්ඣාසයං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර සාවත්ථියං එකො කුලපුත්තො හුත්වා සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා පසන්නචිත්තො පබ්බජිත්වා සීලෙසු පරිපූරකාරී ධුතඬ්ගගුණසමන්තාගතො සබ්බමචාරීසු පවත්තමෙත්තචිත්තො දිවසස්ස තික්ඛත්තුං බුද්ධධම්මසඬ්ඝපට්ඨානෙ අප්පමත්තො ආචාරසම්පන්නො දානජ්ඣාසයො අභොසි. සාරණියධම්මපූරකො අත්තනා ලද්ධං පටිග්ගාහකෙසු විජ්ජමානෙසු ඡින්නහත්තො හුත්වාපි දෙතියෙව, තස්මා තස්ස දානජ්ඣාසයදානාභිරතභාවො භික්ඛුසඬ්ඝෙ පාකටො අභොසි. අටෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු, “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු දානජ්ඣාසයො දානාභිරතො අත්තනා ලද්ධං පසතමත්තපාතීයම්පි ලොභං ඡින්නිත්වා සබ්බමචාරීනං දෙති, බොධිසත්තස්සෙවස්ස අජ්ඣාසයො”ති. සත්ථා තං කථං දිබ්බාය සොතධාතුයා සුත්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “අයං, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පුබ්බෙ අදානසීලො මච්ඡරී තිණග්ගෙන තෙලබ්බිත්ථුම්පි අදානා අභොසි, අථ නං අභං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා දානඵලං වණ්ණෙත්වා දානෙ පතිට්ඨාපෙසිං, සො ‘පසතමත්තං උදකම්පි ලභිත්වා අදත්වා න පිට්ඨසාමී’ති මම සන්නිකෙ වරං අග්ගහෙසි, තස්ස ඵලෙන දානජ්ඣාසයො දානාභිරතො ජාතො”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකො ගහපති අඩ්ඨෙයා අභොසි අසීතිකොට්ඨිහවො. අථස්ස රාජා සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි. සො රාජපුත්තො නාගරජානපදපුත්තො හුත්වා එකදිවසං අත්තනො සම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා චින්තෙසි – “අයං යසො මයා අතීතභවෙ නෙව නිද්දායන්තෙන, න කායදුච්චරිතාදීනි කරොන්තෙන ලද්ධො, සුචරිතානි පන

පුරන්වා ලද්දො, අනාගතෙපි මයා මම පතිට්ඨං කාතුං වට්ටති”ති. සො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, මම සරෙ අසීතිකොට්ඨනං අත්ථී, තං ගණ්භාහී”ති වත්වා “න මය්හං තව ධනෙනත්ථො, බහුං මෙ ධනං, ඉතොපි යදිච්ඡසි, තං ගණ්භාහී”ති වුත්තෙ “කිං නු, දෙව, මම ධනං දාතුං ලභාමී”ති ආහ. අථ රඤ්ඤො “යථාරූපි කරොහී”ති වුත්තෙ චතුසු නගරද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙ නිවෙසනද්වාරෙ වාති ඡ දානසාලායො කාරෙත්වා දෙවසිකං ඡසතසහස්සපරිච්චාගං කරොන්තො මහාදානං පවත්තෙසි. සො යාවජීවං දානං දත්වා “ඉමං මම දානවංසං මා උපච්ඡන්දමා”ති පුත්තෙ අනුසාසිත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සක්කො හුත්වා නිබ්බත්ති. පුත්තොපිස්ස තථෙව දානං දත්වා චන්දො හුත්වා නිබ්බත්ති, තස්ස පුත්තො සූරියො හුත්වා නිබ්බත්ති, තස්ස පුත්තො මාතලී හුත්වා නිබ්බත්ති, තස්ස පුත්තො පඤ්චසිබ්බො හුත්වා නිබ්බත්ති, තස්ස පන පුත්තො ඡට්ඨො සෙට්ඨිට්ඨානං ලද්ධා මච්ඡරියකොසියො නාම අහොසි අසීතිකොට්ඨිතවොයෙව. සො “මම පිතුපිතාමහා බාලා අහෙසුං, දුක්ඛෙන සම්භතං ධනං ඡඩ්ඛෙසුං, අහං පන ධනං රක්ඛිස්සාමි, කස්සචි කිඤ්චි න දස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා දානසාලා විද්ධංසෙන්වා අග්ගිනා කුමාරෙන්වා ඵද්ධමච්ඡරී අහොසි.

අථස්ස ගෙහද්වාරෙ යාවකා සන්තිපතිත්වා බාහා පග්ගස්භ, “මහාසෙට්ඨී, මා අත්තනො පිතුපිතාමහානං දානවංසං නාසයි, දානං දෙහී”ති මහාසද්දෙන පරිදෙවිංසු. තං සුත්වා මහාජනො “මච්ඡරියකොසියෙන අත්තනො දානවංසො උපච්ඡන්තො”ති තං ගරහී. සො ලජ්ජිතො නිවෙසනද්වාරෙ යාවකානං ආගතාගතට්ඨානං නිවාරෙතුං ආරක්ඛං යපෙසි. තෙ නිජ්ජව්වයා හුත්වා පුන තස්ස ගෙහද්වාරං න ඔලොකෙසුං. සො තතො පට්ඨාය ධනමෙව සංභරති, නෙව අත්තනා පරිභුඤ්ජති, න පුත්තදාරාදීනං දෙති, කඤ්ඤිකබ්බිලබ්බිගද්දනියං සකුණ්ඩකහත්තං භුඤ්ජති, මූලඵලමත්තත්තානි පුලවත්ථානි නිවාසෙති, පණ්ණාසත්තං මත්ථකෙ ධාරෙත්වා ජරග්ගොණුයුත්තෙන ජජ්ජරරථකෙන යාති. ඉති තස්ස අසප්පුරිසස්ස තත්තකං ධනං සුනංඛෙන ලද්ධං නාළිකෙරං විය අහොසි.

සො එකදිවසං රාජුපට්ඨානං ගච්ඡන්තො “අනුසෙට්ඨීං ආදාය ගමිස්සාමි”ති තස්ස ගෙහං අගමාසි. තස්මිං බණෙ අනුසෙට්ඨී පුත්තධීතාදීහි පරිවුතො නවසප්පිපක්කමධුසක්ඛරවුණ්ණෙහි සඩ්ඛතං පායාසං භුඤ්ජමානො නිසින්තො හොති. සො මච්ඡරියකොසියං දිස්වා ආසනා වුට්ඨාය “එහි, මහාසෙට්ඨී, ඉමස්මිං පල්ලබ්බකෙ නිසීද, පායාසං භුඤ්ජිස්සාමා”ති ආහ. තස්ස පායාසං දිස්වා ච මුඛෙ බෙළා උප්පජ්ජී, භුඤ්ජිතුකාමො අහොසි, එවං පන චිත්තෙසි – “සවාහං භුඤ්ජිස්සාමි, අනුසෙට්ඨීනො මම ගෙහං ආගතකාලෙ පටිසක්කාරො කාතබ්බො භවිස්සති, එවං මෙ ධනං නස්සිස්සති, න භුඤ්ජිස්සාමි”ති. අථ පුනස්පුනං යාවියමානොපි “ඉදානි මෙ භුත්තං, සුහිතොස්මි”ති න ඉච්ඡී. අනුසෙට්ඨීමිහි භුඤ්ජන්තෙ පන ඔලොකෙන්තො මුඛෙ සඤ්ජායමානෙන බෙළෙන

නිසීදිත්වා තස්ස භත්තකිව්වාචසානෙ තෙන සද්ධිං රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා රාජානං පස්සිත්වා රාජනිවෙසනතො ඔතරිත්වා අත්තතො ගෙහං අනුප්පත්තො පායාසතණ්භාය පිළියමානො වින්තෙසි - “සවාහං ‘පායාසං භුඤ්ජිතුකාමොමිහි’ති වක්ඛාමි, මහාජනො භුඤ්ජිතුකාමො භවිස්සති, බහු තණ්ඩුලාදයො නස්සිස්සන්ති, න කස්සවි කටෙස්සාමි”ති. සො රත්තින්දිවං පායාසමෙව වින්තෙත්තො විතිනාමෙත්වාපි ධනනාසනභයෙන කස්සවි අකටෙත්වාච පිපාසං අධිවාසෙසි, අනුක්කමෙන අධිවාසෙතුං අසක්කොත්තො උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො අහොසි. එවං සන්තෙපි ධනනාසනභයෙන අකටෙත්තො අපරභාගෙ දුබ්බලො හුත්වා සයනං උපගුහිත්වා නිපජ්ජි.

අථ නං හරියා උපගන්ත්වා භත්තො පිට්ඨිං පරිමජ්ජමානා “කිං තෙ, සාමි, අභාසුක”න්ති පුච්ඡි. “තවෙව සරීරෙ අභාසුකං කරොහි, මම අභාසුකං නත්ථි”ති. “සාමි, උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතොසි, කිං නු තෙ කාචි වින්තා අත්ථි, උදාහු රාජා තෙ කුපිතො, අදු පුත්තෙහි අවමානො කතො, අථ වා පන කාචි තණ්භා උප්පන්නා”ති? “ආම, තණ්භා මෙ උප්පන්නා”ති. “කටෙහි, සාමි”ති? “කටෙස්සාමි, සක්ඛිස්සසි නං රක්ඛිතු”න්ති. “රක්ඛිතබ්බසුත්තකා වෙ, රක්ඛිස්සාමි”ති. එවමිපි ධනනාසනභයෙන කටෙතුං න උස්සහි. තාය පුනප්පුනං පිළියමානො කටෙසි - “භද්දෙ, අහං එකදිවසං අනුසෙට්ඨිං නවසප්පිමධුසක්ඛරවුණ්ණෙහි සඬ්ඛතං පායාසං භුඤ්ජන්තං දිස්වා තතො පට්ඨාය තාදිසං පායාසං භුඤ්ජිතුකාමො ජාතො”ති. “අසප්පුරිස, කිං ත්වං දුග්ගතො, සකලමාරාණසිවාසීනං පහොනකං පායාසං පවිස්සාමි”ති. අථස්ස සීසෙ දණ්ඨෙත පහරණකාලො විය අහොසි. සො තස්සා කුජ්ඣිත්වා “ජානාමහං තව මහද්ධනභාවං, සවෙ තෙ කුලසරා ආහතං අත්ථි, පායාසං පවිත්වා නාගරානං දෙහි”ති ආහ. “තෙන හි එකවිට්ඨාසීනං පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “කිං තෙ එතෙහි, අත්තතො පන සන්තකං බාදන්තු”ති? “තෙන හි ඉතො විතො ව සත්තසත්තසරවාසීනං පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “කිං තෙ එතෙහි”ති. “තෙන හි ඉමස්මිං ගෙහෙ පරිජනස්සා”ති. “කිං තෙ එතෙනා”ති? “තෙන හි බන්ධුජනස්සෙව පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “කිං තෙ එතෙනා”ති? “තෙන හි තුය්හඤ්ච මය්හඤ්ච පවාමි සාමි”ති. “කාසි ත්වං, න තුය්හං වට්ටති”ති? “තෙන හි එකස්සෙව තෙ පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “මය්හඤ්ච ත්වං මා පවි, ගෙහෙ පන පවන්තෙ බහු පච්චාසීසන්ති, මය්හං පන පත්ථං තණ්ඩුලානං චතුභාගං බීරස්ස අච්ඡරං සක්ඛරාය කරණ්ඩකං සප්පිස්ස කරණ්ඩකං මධුස්ස එකඤ්ච පවනභාජනං දෙහි, අහං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තත්ථ පවිත්වා භුඤ්ජාමි”ති. සා තථා අකාසි. සො තං සබ්බං චෙටකෙන ගාභාපෙත්වා “ගච්ඡ අසුකට්ඨානෙ තිට්ඨාහි”ති තං පුරතො පෙසෙත්වා එකකොච ඔගුණ්ඨිකං කත්වා අඤ්ඤාතකචෙසෙන තත්ථ ගන්ත්වා නදීතීරෙ එකස්මිං ගච්ඡමුලෙ උද්ධනං කාරෙත්වා දාරුදකං ආහරාපෙත්වා “ත්වං ගන්ත්වා එකස්මිං මග්ගෙ යත්වා කඤ්චිදෙව දිස්වා

මම සඤ්ඤං දදෙය්‍යාසි, මයා පක්කොසිතකාලෙව ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති තං පෙසෙත්වා අග්ගිං කත්වා පායාසං පටි.

තස්මිං බණ්ණ සක්කො දෙවරාජා දසසහස්සයොජනං අලඬකතදෙවනගරං, සට්ඨියොජනං සුවණ්ණවීරී, යොජනසහස්සුබ්බෙධං වෙජයන්තං, පඤ්චයොජනසතිකං සුධම්මසහං, සට්ඨියොජනං පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං, පඤ්චයොජනාවට්ටං කඤ්චනමාලසෙතච්ඡන්තං, අඬ්ඬතෙය්‍යකොට්ඨසඬ්ඬා දෙවච්ඡරා, අලඬකතපටියන්තං අත්තභාවන්ති ඉමං අත්තනො සිරිං ඔලොකෙත්වා “කිං නු බො කත්වා මයා අයං යසො ලද්ධො”ති වින්තෙත්වා බාරාණසියං සෙට්ඨිභූතෙන පවත්තිතං දානං අද්දස. තනො “මම පුත්තාදයො කුහිං නිබ්බන්තා”ති ඔලොකෙත්තො “පුත්තො මෙ චන්දො දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති, තස්ස පුත්තො සුරියො, තස්ස පුත්තො, මාතලී, තස්ස පුත්තො, පඤ්චසිබ්බො”ති සබ්බෙසං නිබ්බන්තිං දිස්වා “පඤ්චසිබ්බෙස පුත්තො කීදියො”ති ඔලොකෙත්තො අත්තනො වංසස්ස උපච්ඡින්නභාවං පස්සි. අථස්ස එතදහොසි – “අයං අසප්පුරියො මච්ඡරී හුත්වා නෙව අත්තනා පරිභුඤ්ජති, න පරෙසං දෙති, මම වංසො තෙන උපච්ඡින්නො, කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සති, ඔවාදමස්ස දත්වා මම වංසං පතිට්ඨාපෙත්වා එතස්ස ඉමස්මිං දෙවනගරෙ නිබ්බන්තනාකාරං කරිස්සාමි”ති. සො චන්දාදයො පක්කොසාපෙත්වා “එථ මනුස්සපථං ගම්ස්සාම, මච්ඡරියකොසියෙන අම්භාකං වංසො උපච්ඡින්නො, දානසාලා ඤාපිතා, නෙව අත්තනා පරිභුඤ්ජති, න පරෙසං දෙති, ඉදානි පන පායාසං භුඤ්ජිතුකාමො හුත්වා ‘සරෙ පච්චන්තෙ අඤ්ඤස්සපි පායාසො දාතබ්බො භවිස්සති’ති අරඤ්ඤං පටිසිත්වා එකකොව පවති, එතං දමෙත්වා දානඵලං ජානාපෙත්වා ආගම්ස්සාම, අපිව බො පන අම්භෙහි සබ්බෙහි එකතො යාවියමානො තත්ථෙව මරෙය්‍ය. මම පට්ඨං ගන්ත්වා පායාසං යාවිත්වා නිසින්තකාලෙ තුම්භෙ බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන පටිපාටියා ආගන්ත්වා යාවෙය්‍යාථා”ති වත්වා සයං තාව බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන තං උපසඬ්ඬකමිත්වා “හො, කතරො බාරාණසිගමනමග්ගො”ති පුච්ඡි. අථ නං මච්ඡරියකොසියො “කිං උම්මත්තකොසි, බාරාණසිමග්ගමිති න ජානාසි, කිං ඉතො එසි, එත්තො යාහි”ති ආහ.

සක්කො තස්ස වචනං සුත්වා අසුණන්තො විය “කිං කථෙසි”ති තං උපගච්ඡතෙව. සොපි, “අරෙ, බධිර බ්‍රාහ්මණ, කිං ඉතො එසි, පුරතො යාහි”ති විරට්ඨි. අථ නං සක්කො, “හො, කස්මා විරට්ඨසි, ධූමො පඤ්ඤායති, අග්ගි පඤ්ඤායති, පායාසො පච්චති, බ්‍රාහ්මණානං නිමන්තනට්ඨානෙන භවිතබ්බං, අහමිති බ්‍රාහ්මණානං භොජනකාලෙ ථොකං ලභිස්සාමි, කිං මං නිච්ඡුහසි”ති වත්වා “නත්ථෙත්ථ බ්‍රාහ්මණානං නිමන්තනං, පුරතො යාහි”ති චුත්තෙ “තෙන හි කස්මා කුජ්ඣසි, තව භොජනකාලෙ ථොකං ලභිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං සො “අහං තෙ එකසිත්ථමිති න දස්සාමි, ථොකං ඉදං මම යාපනමත්තමෙව, මයාපි වෙතං යාවිත්වාව ලද්ධං, ත්වං අඤ්ඤතො

ආහාරං පරියෙසාහි”ති වත්වා හරියං යාවිත්වා ලද්ධභාවං සන්ධායෙව වත්වා ගාථමාහ —

192.

“නෙව කිණාමි නපි වික්කිණාමි, න වාපි මෙ සන්නිවයො ව අත්ථි;
සුක්ඛිජරූපං වතිදං පරිත්තං, පත්ථොදනො නාලමයං දූවින්න”න්ති.

තං සුත්වා සක්කො “අහමිපි තෙ මධුරසද්දෙන එකං සිලොකං
කට්ඨස්සාමි, තං සුණාහි”ති වත්වා “න මෙ තව සිලොකෙන අත්ථො”ති
තස්ස වාරෙන්තස්සෙව ගාථාද්වයමාහ —

193.

“අප්පමහා අප්පකං දජ්ජා, අනුමජ්ඣතො මජ්ඣකං;
බහුමහා බහුකං දජ්ජා, අදානං නුපපජ්ජති.

194.

“තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසී ලහතෙ සුඛ”න්ති.

තත්ථ අනුමජ්ඣතො මජ්ඣකන්ති අප්පමත්තකමිපි මජ්ඣකෙ ඡෙත්වා
ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කරිත්වා එකං කොට්ඨාසං දත්වා තතො අවසෙසතො
අනුමජ්ඣතොපි පුන මජ්ඣකෙ ඡෙත්වා එකො කොට්ඨාසො දාතබ්බොයෙව.
අදානං නුපපජ්ජති අප්පං වා බහුං වා දින්නං හොතු, අදානං නාම න හොති,
තමිපි දානමෙව මහජ්ඣලමෙව.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “මනාපං තෙ, බ්‍රාහ්මණ, කථිතං, පායාසෙ
පක්කෙ ථොකං ලහිස්සසි, නිසිදාහි”ති ආහ. සක්කො එකමන්තෙ නිසිදි.
තස්මිං නිසින්නෙ වන්දො තෙනෙව නියාමෙන උපසඬකමිත්වා තට්ඨෙව කථං
පවත්තෙත්වා තස්ස වාරෙන්තස්සෙව ගාථාද්වයමාහ —

195.

“මොසඤ්චස්ස හුතං හොති, මොසඤ්චාපි සමීහිතං;
අතිථිස්මිං යො නිසින්නස්මිං, එකො භුඤ්ජති හොජනං.

196.

තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසී ලහතෙ සුඛ”න්ති.

තත්ථ සමීහිතන්ති ධනුජපාදනවීරියං.

සො තස්ස වචනං සුත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන “තෙන හි නිසිදි, ථොකං
ලහිස්සසි”ති ආහ. සො ගන්ත්වා සක්කස්ස සන්නිකෙ නිසිදි. තතො සූරියො

තෙනෙව නයෙන උපසඬ්ඛිකමිත්වා තථෙව කථං පවත්තෙත්වා තස්ස වාරෙන්තස්සෙව ගාථාද්වයමාහ —

197.

“සච්චඤ්චස්ස හුතං භොති, සච්චඤ්චාපි සමීහිතං;
අතිථිස්මිං යො නිසින්තස්මිං, නෙකො භුඤ්ජති භොජනං.

198.

“තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසී ලහතෙ සුඛං”න්ති.

තස්සපි වචනං සුත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන “තෙන හි නිසීද, ථොකං ලහිස්සසී”ති ආහ. සො ගන්ත්වා චන්දස්ස සන්තිකෙ නිසීදි. අථ නං මාතලි තෙනෙව නයෙන උපසඬ්ඛිකමිත්වා තථෙව කථං පවත්තෙත්වා තස්ස වාරෙන්තස්සෙව ඉමා ගාථා අභාසි —

199.

“සරඤ්ච ජුහති පොසො, බහුකාය ගයාය ව;
දොණෙ තිම්බරුනිත්ථස්මිං, සීසසොතෙ මහාවහෙ.

200.

“අත්‍ර චස්ස හුතං භොති, අත්‍ර චස්ස සමීහිතං;
අතිථිස්මිං යො නිසින්තස්මිං, නෙකො භුඤ්ජති භොජනං.

201.

“තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසී ලහතෙ සුඛං”න්ති.

තාසං අත්ථො — යො පුරිසො “නාගයක්ඛාදීනං බලිකම්මං කරොමි”ති සමුද්දසොණ්ඩිපොක්ඛරණීආදීසු යං කිඤ්චි සරඤ්ච උපගන්ත්වා ජුහති, තත්ථ බලිකම්මං කරොති, තථා බහුකාය නදියා ගයාය පොක්ඛරණියා දොණනාමකෙ ච තිම්බරුනාමකෙ ච තිත්ථෙ සීසසොතෙ මහන්තෙ වාරිවහෙ. අත්‍ර චස්සාති යදි අත්‍රාපි එතෙසු සරාදීසු අස්ස පුරිසස්ස හුතඤ්චෙව සමීහිතඤ්ච භොති, සඵලං සුබ්‍රදයං සම්පජ්ජති. අතිථිස්මිං යො නිසින්තස්මිං නෙකො භුඤ්ජති භොජනං, එත්ථ චත්තබ්බමෙව නත්ථි, තෙන තං වදාමි — කොසිය, දානානි ව දෙහි, සයඤ්ච භුඤ්ජ, අරියානං දානාභිරතානං බුද්ධාදීනං මග්ගං අභිරුහ. න හි එකාසී එකොව භුඤ්ජමානො සුඛං නාම ලභතීති.

සො තස්සපි වචනං සුත්වා පබ්බතකුටෙන ඔත්ථටො විය කිච්ඡෙන කසිරෙන “තෙන හි නිසීද, ථොකං ලහිස්සසී”ති ආහ. මාතලි ගන්ත්වා සුරියස්ස සන්තිකෙ නිසීදි. තතො පඤ්චසිඛො තෙනෙව නයෙන

උපසඬකමිත්වා තථෙව කථං පවත්තෙත්වා තස්ස වාරෙන්තස්සෙව
ගාථාද්වයමාහ -

202.

“බලිසඤ්භි යො නිගිලති, දීඝසුත්තං සබන්ධනං;
අතිථිස්මිං යො නිසින්තස්මිං, එකො භුඤ්ජති භොජනං.

203.

“තං තං වදාමි කොසිය, දෙහි දානානි භුඤ්ජ ව;
අරියමග්ගං සමාරුහ, නෙකාසී ලහතෙ සුඛ”න්ති.

මච්ඡරියකොසියො තං සුත්වා දුක්ඛවෙදනො නිත්ථුනන්තො “තෙන හි
නිසීද, ථොකං ලභිස්සසී”ති ආහ. පඤ්චසිඛො ගන්ත්වා මාතලිස්ස සන්තිකෙ
නිසීදි. ඉති තෙසු පඤ්චසු බ්‍රාහ්මණෙසු නිසින්තමත්තෙස්වෙව පායාසො
පච්චි. අථ තං කොසියො උද්ධනා ඔතාරෙත්වා “තුම්භාකං පත්තානි
ආහරවා”ති ආහ. තෙ අනුට්ඨාය යථානිසින්තාව හත්ථෙ පසාරෙත්වා
හිමවත්තතො මාලුපත්තානි ආහරිංසු. කොසියො තානි දිස්වා “තුම්භාකං
එතෙසු පත්තෙසු දාතබ්බපායාසො නත්ථි, බදිරාදීනං පත්තානි ආහරවා”ති
ආහ. තෙ තානිපි ආහරිංසු. එකෙකං පත්තං යොධඵලකජ්ජමාණං අහොසි.
යො සබ්බෙසං දබ්බියා පායාසං අදාසි, සබ්බන්තිමස්ස දානකාලෙපි
උක්ඛලියා උතං න පඤ්ඤායි, පඤ්චන්තමිපි දත්වා සයං උක්ඛලිං
ගහෙත්වා නිසීදි. තස්මිං බණ පඤ්චසිඛො උට්ඨාය අත්තභාවං විජහිත්වා
සුනතො හුත්වා තෙසං පුරතො පස්සාවං කරොන්තො අගමාසි. බ්‍රාහ්මණා
අත්තතො පායාසං පත්තෙන පිදහිංසු. කොසියස්ස හත්ථපිට්ඨෙ
පස්සාවබිත්ථු පති. බ්‍රාහ්මණා කුණ්ඩිකාහි උදකං ගහෙත්වා පායාසං
අබ්භුකිරිත්වා භුඤ්ජමානා විය අහෙසු. කොසියො “මය්හමිපි උදකං දෙථ,
හත්ථං ධොවිත්වා භුඤ්ජිස්සාමි”ති ආහ. “තච උදකං ආහරිත්වා හත්ථං
ධොවා”ති. “මයා තුම්භාකං පායාසො දින්තො, මය්හං ථොකං උදකං
දෙථා”ති. “මයං පිණ්ඩපටිපිණ්ඩකම්මං නාම න කරොමා”ති. “තෙන හි
ඉමං උක්ඛලිං ඔලොකෙථ, හත්ථං ධොවිත්වා ආගමිස්සාමි”ති නදිං ඔතරි.
තස්මිං බණ සුනතො උක්ඛලිං පස්සාවස්ස පුරෙසි. යො තං පස්සාවං
කරොන්තං දිස්වා මහන්තං දණ්ඩමාදාය තං තජ්ජෙත්තො ආගච්ඡි. යො
අස්සාජානීයමත්තො හුත්වා තං අනුබන්ධන්තො නානාවණ්ණො අහොසි,
කාලොපි හොති සෙනොපි සුවණ්ණවණ්ණොපි කබරොපි උච්චොපි නීචොපි,
එවං නානාවණ්ණො හුත්වා මච්ඡරියකොසියං අනුබන්ධි. යො
මරණභයහීතො බ්‍රාහ්මණ උපසඬකමි. තෙපි උජ්ජතිත්වා ආකාසෙ යීතා.
යො තෙසං තං ඉද්ධං දිස්වා ගාථමාහ -

204.

“උළාරවණ්ණා වත බ්‍රාහ්මණා ඉමෙ, අයඤ්ච වො සුනතො කිස්ස
හෙතු;

උච්චාවචං වණ්ණනිහං විකුබ්බති, අක්ඛාථ නො බ්‍රාහ්මණා කෙ නු තුම්හෙ”ති.

තං සුත්වා සක්කො දෙවරාජා —

205.

“වන්දො ව සුරියො ව උභො ඉධාගතා, අයං පන මාතලී දෙවසාරථී;
සක්කොහමස්මි තිදසානමින්දො; එසො ව බො පඤ්චසිබොති
වුච්චති”ති.

ගාථං වත්වා තස්ස යසං වණ්ණෙන්නො ගාථමාහ —

206.

“පාණිස්සරා මුදිඬිගා ව, මුරජාලම්බරාති ව;
සුත්තමෙනං පබොධෙන්ති, පටිබුද්ධො ව නන්දති”ති.

සො තස්ස වචනං සුත්වා “සක්ක, එවරූපං දිබ්බසම්පත්තිං කින්නි
කත්වා ලහසි”ති පුච්ඡි. සක්කො “අදානසීලා තාව පාපධම්මා මච්ඡරිනො
දෙවලොකං න ගච්ඡන්ති, නිරයෙ නිබ්බත්තන්ති”ති දස්සෙන්තො —

207.

“යෙ කෙවිමෙ මච්ඡරිනො කදරියා, පරිභාසකා සමණබ්‍රාහ්මණානං;
ඉධෙව නික්ඛිප්ප සරිරදෙහං, කායස්ස හෙදා නිරයං වජන්ති”ති. —

ඉමං ගාථං වත්වා ධම්මෙ යිතානං දෙවලොකපටිලාහං දස්සෙතුං ගාථමාහ —

208.

“යෙ කෙවිමෙ සුග්ගතිමාසමානා, ධම්මෙ යිතා සංයමෙ සංවිභාගෙ;
ඉධෙව නික්ඛිප්ප සරිරදෙහං, කායස්ස හෙදා සුගතිං වජන්ති”ති.

තත්ථ ආසමානාති ආසිසන්තා. යෙ කෙවි සුගතිං ආසිසන්ති, සබ්බෙ තෙ
සංයමසඬ්ඛාතෙ දසසීලධම්මෙ සංවිභාගසඬ්ඛාතෙ දානධම්මෙ ව යිතා හුත්වා
ඉධ සරිරසඬ්ඛාතං දෙහං නික්ඛිපිත්වා තස්ස කායස්ස හෙදා සුගතිං වජන්තිති
අත්ථො.

එවං වත්වා ව පන, “කොසිය, න මයං තව සන්නිකෙ පායාසත්ථාය
ආගතා, කාරුඤ්ඤෙන පන තං අනුකම්පමානා ආගතාමිහා”ති තස්ස
පකාසෙතුං ආහ —

209.

“ත්ථං නොසි ඤාති පුරිමාසු ජාතිසු, සො මච්ඡරී රොසකො
පාපධම්මො;

තවෙව අත්ථාය ඉධාගතම්හා, මා පාපධම්මො නිරයං ගමිත්ථා’’ති.

තත්ථ සොති සො ත්වං. මා පාපධම්මොති අයං අම්භාකං ඤාති පාපධම්මො මා නිරයං අගමාති එතදත්ථං ආගතම්හාති අත්ථො.

තං සුත්වා කොසියො ‘‘අත්ථකාමා කිර මෙ, එතෙ මං නිරයා උද්ධරිත්වා සග්ගෙ පතිට්ඨාපෙතුකාමා’’ති තුට්ඨවිත්තො ආහ –

210.

‘‘අද්ධා මං වො හිතකාමා, යං මං සමනුසාසථ;
සොහං තථා කරිස්සාමි, සබ්බං චුත්තං හිතෙසිහි.

211.

‘‘එසාහමජ්ජෙව උපරමාමි, න වාහං කිඤ්චි කරෙය්‍ය පාපං;
න වාපි මෙ කිඤ්චි අදෙය්‍යමත්ථි, න වාපිදත්වා උදකං පිවාමි.

212.

‘‘එවඤ්ච මෙ දදතො සබ්බකාලං, හොගා ඉමෙ වාසව බ්බිස්සන්ති;
තතො අහං පබ්බජිස්සාමි සක්කං, හින්වාන කාමානි යථොධිකානී’’ති.

තත්ථ මන්ති මම. වොති තුම්හෙ. යං මන්ති යෙන මං සමනුසාසථ, තෙන මෙ තුම්හෙ හිතකාමා. තථාති යථා වදථ, තථෙව කරිස්සාමි. උපරමාමිති මච්ඡරිහාවතො උපරමාමි. අදෙය්‍යමත්ථිති ඉතො පට්ඨාය ව මම ආලොපතො උපඨිස්මිති අදෙය්‍යං නාම නත්ථි, න වාපිදත්වාති උදකපසතම්පි වාහං ලහිත්වා අදත්වා න පිවිස්සාමි. බ්බිස්සන්තිති වික්බ්බිස්සන්ති. යථොධිකානීති වත්ථුකාමකිලෙසකාමවසෙන යථාධීතකොට්ඨාසානියෙව.

සක්කො මච්ඡරියකොසියං දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා දානඵලං ජානාපෙත්වා ධම්මදෙසනාය පඤ්චස්ස සිලෙස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා සද්ධිං තෙහි දෙවනගරමෙව ගතො. මච්ඡරියකොසියොපි නගරං පවිසිත්වා රාජානං අනුජානාපෙත්වා ‘‘ගහිතගහිතභාජනානි පුරෙත්වා ගණ්හන්තු’’ති යාවකානං ධනං දත්වා තස්මිං බ්බෙණ නික්ඛම්ම හිමවන්තතො දක්ඛිණපස්සෙ ගඬ්ඟාය වෙව එකස්ස ව ජාතස්සරස්ස අන්තරෙ පණ්ණසාලං කත්වා පබ්බජිත්වා වනමූලඵලාහාරො තත්ථ චිරං විහාසි, ජරං පාපුණි. තදා සක්කස්ස ආසා සද්ධා සිරි හිරිති වතස්සො ධීතරො හොන්ති. තා බහුං දිබ්බගන්ධමාලං ආදාය උදකකීළනත්ථාය අනොතත්තදහං ගන්ත්වා තත්ථ කීළිත්වා මනොසිලාතලෙ නිසිදිංසු. තස්මිං බ්බෙණ නාරදො නාම බ්‍රාහ්මණතාපසො තාවතිංසහවනං දිවාචිහාරත්ථාය ගන්ත්වා නන්දනවනචිත්තලතාවනෙස්ස දිවාචිහාරං කත්වා පාරිච්ඡත්තකපුප්ඵං ඡත්තං විය ඡායත්ථාය ධාරයමානො මනොසිලාතලමත්ථකෙන අත්තතො වසනට්ඨානං කඤ්චනගුහං ගච්ඡති.

අථ තා තස්ස භත්තෙ තං පුජ්ථං දිස්වා යාචිංසු. තමත්ථං පකාසෙත්තො සත්ථා ආහ -

213.

“නගුත්තමෙ ගිරිවරෙ ගන්ධමාදනෙ, මොදන්ති තා දෙවවරාහිපාලිතා;
අථාගමා ඉසිවරො සබ්බලොකගු, සුපුජ්ඣිතං දුමවරසාබමාදිය.

214.

“සුචිං සුගන්ධං තිදසෙහි සක්කතං, පුජ්ඣුත්තමං අමරවරෙහි සෙවිතං;
අලද්ධ මච්චෙහිව දානවෙහි වා, අඤ්ඤත්ත දෙවෙහි තදාරහං හිදං.

215.

“තතො වතස්සො කනකත්තවූපමා, උට්ඨාය නාරියො පමදාධිපා මුනිං;
ආසා ව සද්ධා ව සිරි තතො හිරි, ඉච්චබ්බුට්ඨං නාරදදෙව බ්‍රාහ්මණං.

216.

“සචෙ අනුද්දිට්ඨං තයා මහාමුනි, පුජ්ථං ඉමං පාරිජත්තස්ස බ්‍රමහෙ;
දදාහි නො සබ්බා ගති තෙ ඉජ්ඣකු, තුවම්පි නො හොහි යථෙව වාසවො.

217.

“තං යාවමානාහිසමෙක්ඛ නාරදො, ඉච්චබ්බුට්ඨි සංකලහං උදිරයි;
න මය්හමත්ථත්ථි ඉමෙහි කොචි නං, යායෙව වො සෙය්‍යසි සා පිළන්ධථා”ති.

තත්ථ ගිරිවරෙති පුරිමස්ස වෙවචනං. දෙවවරාහිපාලිතාති සක්කෙන රක්ඛිතා. සබ්බලොකගුති දෙවලොකෙ ව මනුස්සලොකෙ ව සබ්බත්ථ ගමනසමත්ථො. දුමවරසාබමාදියාති සාධාය ජාතත්තා දුමවරසාබත්ති ලද්ධනාමං පුජ්ථං ගහෙත්වා. සක්කතන්ති කතසක්කාරං. අමරවරෙහිති සක්කං සන්ධාය වුත්තං. අඤ්ඤත්ත දෙවෙහිති යථෙත්වා දෙවෙ ව ඉද්ධිමන්තෙ ව අඤ්ඤෙහි මනුස්සෙහි වා යක්ඛාදිහි වා අලද්ධං. තදාරහං හිදන්ති තෙසංයෙව හි තං අරහං අනුච්ඡවිකං. කනකත්තවූපමාති කනකූපමා තවා. උට්ඨායාති අය්‍යා මාලාගන්ධවිලෙපනාදිපටිවිරතො පුජ්ථං න පිළන්ධස්සති, එකස්මිං පදෙසෙ ඡඩ්ඛෙස්සති, එථ තං යාචිත්වා පුජ්ථං පිළන්ධස්සාමාති භත්තෙ පසාරෙත්වා යාවමානා එකජ්ජහාරෙතෙව උට්ඨහිත්වා. පමදාධිපාති පමදානං උත්තමා. මුනින්ති ඉසිං.

අනුද්දිට්ඨන්ති “අසුකස්ස නාම දස්සාමි”ති න උද්දිට්ඨං. සබ්බා ගති තෙ ඉජ්ඣකුති සබ්බා තෙ චිත්තගති ඉජ්ඣකු, පත්ථිතපත්ථිතස්ස ලාහි හොහිති

තස්ස ථුලිමඬිගලං වදන්ති. යටෙව වාසවොති යථා අම්භාකං පිතා වාසවො ඉච්ඡතිච්ඡිතං දෙනි, තටෙව නො ත්වම්පි භොහීති. තන්ති තං පුජ්ඵං. අභිසමෙක්ඛාති දිස්වා. සංකලහන්ති නානාගාහං කලහවඩ්ඪිතං කථං උදීරයි. ඉමෙහීති ඉමෙහි පුජ්ඵෙහි නාම මය්හං අත්ථො නත්ථී, පටිවිරතො අහං මාලාධාරණතොති දීපෙති. යායෙව වො සෙය්‍යසීති යා තුම්භාකං අත්තරෙ ජෙට්ඨිකා. සා පිළන්ධටාති සා එතං පිළන්ධතුති අත්ථො.

තා වතස්සොපි තස්ස වචනං සුත්වා ගාථමාහංසු —

218.

“ත්වං නොත්තමෙවාහිසමෙක්ඛ නාරද, යස්සිච්ඡසි තස්සා අනුජ්ජවෙච්ඡසු;
යස්සා හි නො නාරද ත්වං පදස්සසි, සායෙව නො භෙහීති සෙට්ඨසම්මතා”ති.

තත්ථ ත්වං නොත්තමෙවාති උත්තමමහාමුනි ත්වමෙව නො උපධාරෙහි. තාසං වචනං සුත්වා නාරදො තා ආලපන්තො ගාථමාහ —

219.

“අකල්ලමෙතං වචනං සුගත්තෙ, කො බ්‍රාහ්මණො සංකලහං උදීරයෙ;
ගන්ත්වාන භූතාධිපමෙව පුච්ඡථ, සවෙ න ජානාථ ඉධුත්තමාධිමෙ”න්ති.

තස්සත්ථො — හද්දෙ සුගත්තෙ, ඉදං තුම්භෙහි වුත්තං වචනං මම අයුත්තං, එවඤ්ඤි සති මයා තුම්භෙසු එකං සෙට්ඨං, සෙසා හීනා කරොන්තෙන කලහො වඩ්ඪිතො භවිස්සති, කො බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණො කලහං උදීරයෙ වඩ්ඪෙය්‍ය. එවරූපස්ස හි කලහවඩ්ඪිතං නාම අයුත්තං, තස්මා ඉතො ගත්වා අත්තතො පිතරං භූතාධිපං සක්කමෙව පුච්ඡථ, සවෙ අත්තතො උත්තමං අධිමඤ්ච න ජානාථාති.

තතො සත්ථා ගාථමාහ —

220.

“තා නාරදෙන පරමජ්ජකොපිතා, උදීරිතා වණ්ණමදෙන මත්තා;
සකාසෙ ගන්ත්වාන සහස්සවක්ඛුනො, පුච්ඡංසු භූතාධිපං කා නු සෙය්‍යසී”ති.

තත්ථ පරමජ්ජකොපිතාති පුජ්ඵං අදදන්තෙන අතිවිය කොපිතා තස්ස කුපිතා හුත්වා. උදීරිතාති “භූතාධිපමෙව පුච්ඡථා”ති වුත්තා.

සහස්සවක්ඛුනොති සක්කස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා. කා නුති අම්භාකං අන්තරෙ කතමා උත්තමාති පුච්ඡංසු.

එවං පුච්ඡන්වා යීතා —

221.

“තා දිස්වා ආයත්තමනා පුරින්දදො, ඉච්චබ්බි දෙවවරො කතඤ්ජලී;
සබ්බාව වො හොථ සුගත්තෙ සාදිසී, කොනෙව හද්දෙ කලහං
උදිරයි”ති.

තත්ථ තා දිස්වාති, හික්ඛවෙ, චතස්සොපි අත්තනො සන්තිකං ආගතා
දිස්වා. ආයත්තමනාති උස්සුක්කමනා ඛ්‍යාවට්ඨිත්තා. කතඤ්ජලීති
නමස්සමානාහි දෙවතාහි පග්ගහිතඤ්ජලී. සාදිසීති සබ්බාව තුම්භෙ
සාදිසියො. කො නෙවාති කො නු එවං. කලහං උදිරයිති ඉදං නානාගාහං
විග්ගහං කට්ඨෙසි වඩ්ඨෙසි.

අථස්ස තා කථයමානා ගාථමාහංසු —

222.

“යො සබ්බලොකච්චරිතො මහාමුනි, ධම්මෙ යීතො නාරදො
සච්චනික්කමො;
සො නොබ්බි ගිරිවරෙ ගන්ධමාදනෙ, ගන්ත්වාන භූතාධිපමෙව
පුච්ඡථ;
සවෙ න ජානාථ ඉධුත්තමාධම”න්ති.

තත්ථ සච්චනික්කමොති තථපරක්කමො.

තං සුත්වා සක්කො “ඉමා චතස්සොපි මය්හං ධීතරොව, සවාහං ‘එතාසු
එකා ගුණසම්පන්නා උත්තමා’ති වක්ඛාමි, සෙසා කුජ්ඣස්සන්ති, න සක්කා
අයං අඬ්ඬො විනිච්ඡිනිතුං, ඉමා හිමවත්තෙ කොසියතාපසස්ස සන්තිකං
පෙසෙසාමි, සො එතාසං අඬ්ඬං විනිච්ඡිනිස්සති”ති වින්තෙත්වා “අහං
තුම්භාකං අඬ්ඬං න විනිච්ඡිනිස්සාමි, හිමවත්තෙ කොසියො නාම තාපසො
අත්ථී, තස්සාහං අත්තනො සුධාහොජනං පෙසෙස්සාමි, සො පරස්ස අදත්වා
න භුඤ්ජති, දදන්තො ව විචිනිත්වා ගුණවත්තානං දෙනි, යා තුම්භෙසු තස්ස
හත්ථතො හත්තං ලහිස්සති, සා උත්තමා හවිස්සති”ති ආවික්ඛන්තො
ගාථමාහ —

223.

“අසු බ්‍රහාරඤ්ඤවරො මහාමුනි, නාදත්වා හත්තං වරගත්තෙ
භුඤ්ජති;
විවෙය්‍ය දානානි දදාති කොසියො,

යස්සා හි සො දස්සති සාව සෙය්‍යසී”ති.

තත්ථ ඉභාරඤ්ඤාදරොති මහාඅරඤ්ඤවාසී.

ඉති සො තාපසස්ස සන්තිකං පෙසෙත්වා මාතලීං පක්කොසාපෙත්වා තස්ස සන්තිකං පෙසෙත්තො අනන්තරං ගාථමාහ —

224.

“අසු හි යො සම්මති දක්ඛිණං දිසං, ගඬිගාය තීරෙ හිමවන්තපස්සති;
ස කොසියො දුල්ලභපානභොජනො, තස්ස සුධං පාපය
දෙවසාරථී”ති.

තත්ථ සම්මතීති වසති. දක්ඛිණන්ති හිමවන්තස්ස දක්ඛිණාය දිසාය. පස්සතීති පස්සෙ.

තතො සත්ථා ආහ —

225.

“ස මාතලී දෙවචරෙන පෙසිතො, සහස්සයුත්තං අභිරුය්භ සන්දනං;
සුඛිප්පමෙව උපගම්ම අස්සමං, අදිස්සමානො මුනිනො සුධං අදා”ති.

තත්ථ අදිස්සමානොති, හික්ඛවෙ, සො මාතලී දෙවරාජස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා තං අස්සමං ගන්ත්වා අදිස්සමානකායො හුත්වා තස්ස සුධං අදාසී, දදමානො ච රත්තිං පධානමනුයුඤ්ජිත්වා පච්චසසමයෙ අග්ගිං පරිවරිත්වා විහාතාය රත්තියා උදෙන්තං සූරියං නමස්සමානස්ස ධීතස්ස තස්ස හත්ථෙ සුධාභොජනපාතිං යපෙසී.

කොසියො තං ගහෙත්වා ධීතකොච ගාථාද්වයමාහ —

226.

“උදග්ගිහුත්තං උපතිට්ඨතො හි මෙ, පහඬිකරං
ලොකතමොනුදුත්තමං;
සබ්බානි භූතානි අධිච්ච වාසවො;
කො නෙව මෙ පාණිසු කිං සුධොදහි.

227.

“සඬ්ඛුපමං සෙතමතුලාදස්සනං, සුචිං සුගන්ධං පියරූපමබ්භුතං;
අදිට්ඨපුබ්බං මම ජාතු වක්ඛුහි, කා දෙවතා පාණිසු කිං සුධොදහි”ති.

තත්ථ උදග්ගිහුත්තන්ති උදකඅග්ගිහුත්තං පරිවරිත්වා අග්ගිසාලතො නික්ඛම්ම පණ්ණසාලද්වාරෙ යත්වා පහඬිකරං ලොකතමොනුදං උත්තමං ආදිච්චං උපතිට්ඨතො මම සබ්බානි භූතානි අධිච්ච අතික්කමිත්වා

වත්තමානො වාසවො නු බො එවං මම පාණිසු කිං සුධං කිං නාමෙතං ඔදහි.
“සඬ්ඛපම” න්ති ආදිහි යිතකොච සුධං වණ්ණෙති.

තතො මාතලී ආහ -

228.

“අහං මහින්දෙන මහෙසි පෙසිතො, සුධාහිහාසිං තුරිතො මහාමුනි;
ජානාසි මං මාතලී දෙවසාරථී, භුඤ්ජස්ස භත්තුත්තම මාහිවාරයි.

229.

“භුත්තා ච සා ද්වාදස භන්ති පාපකෙ, බුදං පිපාසං අරතිං දරක්ඛමං;
කොඬුපනාහඤ්ච විවාදපෙසුණං, සිතුණහ තන්දිඤ්ච රසුත්තමං
ඉද” න්ති.

තත්ථ සුධාහිහාසින්ති ඉමං සුධාහොජනං තුය්හං අහිහරිං. ජානාසීති
ජානාහි මං ත්වං, අහං මාතලී නාම දෙවසාරථීති අත්ථො. මාහිවාරයිති න
භුඤ්ජාමීති අප්පටික්ඛිපිත්වා භුඤ්ජ මා පපඤ්ච කරි. පාපකෙති අයඤ්චි සුධා
භුත්තා ද්වාදස පාපධම්මෙ භනති. බුදන්ති පයමං තාව ජාතභාවං භනති,
දුතියං පාතියපිපාසං, තතියං උක්කණ්ඨිතං, චතුත්ථං කායදරථං, පඤ්චමං
කිලන්තභාවං, ඡට්ඨං කොධං, සත්තමං උපනාහං, අට්ඨමං විවාදං, නවමං
පෙසුණං, දසමං සීතං, එකාදසමං උණ්හං, ද්වාදසමං තන්දිං ආලසියභාවං,
ඉදං රසුත්තමං උත්තමරසං සුධාහොජනං ඉමෙ ද්වාදස පාපධම්මෙ භනති.

තං සුත්වා කොසියො අත්තනො වතසමාදානං ආචිකරොන්තො -

230.

“න කප්පතී මාතලී මය්හ භුඤ්ජිතුං, පුබ්බෙ අදත්වා ඉති මෙ
චතුත්තමං;
න වාපි එකාස්තමරියපුජිතං, අසංවිහාගී ච සුබං න වින්දතී” ති. -

ගාථං වත්වා, “භත්තෙ, තුම්හෙහි පරස්ස අදත්වා හොජනෙ කං දොසං දිස්වා
ඉදං වතං සමාදින්න” න්ති මාතලිනා පුට්ඨො ආහ -

231.

“ථිඝාතකා යෙ විමෙ පාරදාරිකා, මිත්තද්දුතො යෙ ච සපන්ති
සුබ්බතෙ;
සබ්බෙ ච තෙ මච්ඡරිපඤ්චමාධමා, තස්මා අදත්වා උදකම්පි
නාස්නියෙ.

232.

“සොහිත්ථියා වා පුරිසස්ස වා පන, දස්සාමි දානං විදුසම්පවණ්ණිතං;

සද්ධා වදඤ්ඤා ඉධ චිතමච්ඡරා, හවන්ති හෙතෙ
සුච්ඡව්චසම්මතා’ති.

තත්ථ පුබ්බෙනි පයමං අදත්වා, අථ වා ඉති මෙ පුබ්බෙ වතුත්තමං ඉදං
පුබ්බෙව මයා චතං සමාදින්නන්ති දස්සෙති. න වාපි එකාස්නමරියපුජිතන්ති
එකකස්ස අසනං න අරියෙහි බුද්ධාදිහි පුජිතං. සුඛන්ති දිබ්බමානුසිකං සුඛං
න ලහති. ථිසානකානි ඉත්ථිසානකා. යෙ චිමෙති යෙ ච ඉමෙ. සපන්තීති
අක්කොසන්ති. සුබ්බතෙනි ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණෙ. මච්ඡරිපඤ්චමානි
මච්ඡරි පඤ්චමො එතෙසන්ති මච්ඡරිපඤ්චමා. අධමානි ඉමෙ පඤ්ච අධමා
නාම. තස්මානි යස්මා අහං පඤ්චමඅධමභාවහයෙන අදත්වා උදකම්පි
නාස්නියෙ න පරිභුඤ්ජිස්සාමීති ඉමං චතං සමාදියිං. සොහිත්ථියා වානි සො
අහං ඉත්ථියා වා. විදුසම්පවණ්ණිකන්ති විදුහි පණ්ඩිතෙහි බුද්ධාදිහි
වණ්ණිතං. සුච්ඡව්චසම්මතානි එතෙ ඔකප්පනියසද්ධාය සමන්තාගතා
වදඤ්ඤා චිතමච්ඡරා පුරිසා සුචි චෙව උත්තමසම්මතා ව හොන්තීති අත්ථො.

තං සුත්වා මාතලී දිස්සමානකායෙන අට්ඨාසි. තස්මිං බණ්ණ තා
චතස්සො දෙවකඤ්ඤායො වතුද්දිසං අට්ඨංසු, සිරි පාවිනදිසාය අට්ඨාසි,
ආසා දක්ඛිණදිසාය, සද්ධා පච්ඡිමදිසාය, හිරි උත්තරදිසාය. තමත්ථං
පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ -

233.

“අතො මතා දෙවචරෙන පෙසිතා, කඤ්ඤා චතස්සො
කනකත්තවුපමා;
ආසා ච සද්ධා ච සිරි තතො හිරි, තං අස්සමං ආගමු යත්ථ
කොසියො.

234.

“තා දිස්වා සබ්බො පරමජ්ජමොදිතො, සුහෙන වණ්ණෙන
සිඛාරිවග්ගිතො;
කඤ්ඤා චතස්සො චතුරො වතුද්දිසා, ඉච්චබ්‍රවී මාතලීතො ච
සම්මුඛො.

235.

“පුරිමං දිසං කා ත්වං පහාසි දෙවතෙ, අලඬිකතා තාරවරාව ඔසධි;
පුච්ඡාමි තං කඤ්චනවෙල්ලිවිග්ගහෙ, ආචික්ඛ මෙ ත්වං කතමාසි
දෙවතා.

236.

“සිරාහ දෙවී මනුෂ්‍යෙහි පුජිතා, අපාපසත්තුපනිසෙවිනී සදා;
සුධාවිවාදෙන තවන්තිමාගතා, තං මං සුධාය වරපඤ්ඤ භාජය.

237.

“යස්සාහම්චිජාමි සුධං මහාමුනි, සො සබ්බකාමෙහි නරො
පමොදති;
සිරිති මං ජානහි ජුහතුත්තම, තං මං සුධාය වරපඤ්ඤ භාජයා” ති.

තත්ථ අකොති තතො. මතාති අනුමතා, අථ දෙවචරෙන අනුමතා වෙව
පෙසිතා වාති අත්ථො. සබ්බො පරමජ්ජමොදිකොති අනවසෙසො හුත්වා
අතිපමොදිතො. “සාම”න්තිපි පායො, තා දෙවතා සාමං දිස්වාති අත්ථො.
චතුරොති චතුරා. අයමෙව වා පායො, වාතුරියෙන සමන්තාගතාති අත්ථො.
තාරවරාති තාරකානං වරා. කඤ්චනවෙල්ලිවිග්ගහෙති
කඤ්චනරූපසදිසසරීරෙ. සිරාහාති සිරි අහං. තවන්තිමාගතාති තව සන්තිකං
ආගතා. භාජයාති යථා මං සුධා භජති, තථා කරොහි, සුධං මෙ දෙහිති
අත්ථො. ජානහිති ජාන. ජුහතුත්තමාති අග්ගිං ජුහන්තානං උත්තම.

තං සුත්වා කොසියො ආහ —

238.

“සිජ්ජෙන විජ්ජාවරණෙන බුද්ධියා, නරා උපෙනා පගුණා
සකම්මුතා;
තයා විහිතා න ලහන්ති කිඤ්චනං, තයිදං න සාධු යදිදං තයා කතං.

239.

“පස්සාමි පොසං අලසං මහග්ගසං, සුදුක්කුලීනම්පි අරුපිමං නරං;
තයානුගුත්තො සිරි ජාතිමාමපි, පෙසෙති දාසං විය භොගවා සුඛි.

240.

“තං තං අසච්චං අවිහජ්ජසෙවිනිං, ජානාමි මුළුභං විදුරානුපාතිනිං;
න තාදිසි අරහති ආසනුදකං, කුතො සුධා ගච්ඡ න මය්හ රුච්චසි” ති.

තත්ථ සිජ්ජෙනාති හත්ථිඅස්සරථධනුසිජ්ජාදිනා. විජ්ජාවරණෙනාති
වෙදත්තයසබ්බාතාය විජ්ජාය වෙව සිලෙන ව. පගුණා සකම්මුතාති
අත්තතො පුරිසකාරෙන පධානගුණසමන්තාගතා. කිඤ්චනන්ති කිඤ්චි
අජ්ජමත්තකම්පි යසං වා සුඛං වා න ලහන්ති. යදිදන්ති යං එතං
ඉස්සරියත්ථාය සිජ්ජාති උග්ගණ්හිත්වා වරන්තානං තයා වෙකල්ලං කතං,
තං තෙ න සාධු. අරුපිමන්ති විරූපං. තයානුගුත්තොති තයා අනුරක්ඛිතො.
ජාතිමාමපිති ජාතිසම්පන්නම්පි සිජ්ජවිජ්ජාවරණබුද්ධිකම්මෙහි
සම්පන්නම්පි. පෙසෙතිති පෙසනකාරකං කරොති. තං තන්ති තස්මා තං.
අසච්චන්ති සභාවසබ්බාතෙ සච්චෙ අවත්තනතාය අසච්චං
උත්තමභාවරහිතං. අවිහජ්ජසෙවිනින්ති අවිහජ්ජිත්වා යුත්තායුත්තං අජානිත්වා
සිජ්ජාදිසම්පන්නෙපි ඉතරෙපි සෙවමානං. විදුරානුපාතිනින්ති
පණ්ඩිතානුපාතිනිං පණ්ඩිතෙ පාතෙත්වා පොථෙත්වා විහෙයෙත්වා

වරමානං. කුතො සුධානි තාදිසාය නිග්ගුණාය කුතො සුධානොජනං, න මෙ රුච්චසි, ගච්ඡ මා ඉධ තිට්ඨාති.

සා තෙන පටික්ඛිත්තා තත්ථෙවන්තරධාසි. තතො සො ආසාය සද්ධිං සල්ලපන්තො ආහ -

241.

“කා සුක්කදායා පටිමුක්කකුණ්ඩලා, විත්තඬගදා
කම්බුවිමට්ඨධාරිනී;
ඔසිත්තවණ්ණං පරිදය්හ සොහසි, කුසග්ගිරත්තං අපිළය්හ මඤ්ජරිං.

242.

“මිගිව හන්තා සරවාපධාරිනා, විරාධිතා මන්දමිව උදික්ඛසි;
කො තෙ දුතියො ඉද මන්දලොචනෙ, න භායසි එකිකා කානනෙ
වනෙ”ති.

තත්ථ විත්තඬගදානි විත්තෙහි අඬගදෙහි සමන්තාගතා.
කම්බුවිමට්ඨධාරිනීති කරණපරිනිට්ඨිතෙන විමට්ඨසුවණ්ණාලඬකාරධාරිනී.
ඔසිත්තවණ්ණන්ති අවසිත්තඋදකධාරවණ්ණං දිබ්බදුකුලං. පරිදය්හානි
නිවාසෙත්වා චෙව පාරුපිත්වා ච. කුසග්ගිරත්තන්ති
කුසනිණග්ගිසිඛාවණ්ණං. අපිළය්හ මඤ්ජරිත්ති සපල්ලවං
අසොකකණ්ණිකං කණ්ණෙ පිළන්ධිත්වානි චුත්තං හොති. සරවාපධාරිනානි
ලුද්දෙන. විරාධිතානි විරද්ධපහාරා. මන්දමිවානි යථා සා මිගි හිතා වනන්තරෙ
යත්වා තං මන්දං මන්දං ඔලොකෙති, එවං ඔලොකෙසි.

තතො ආසා ආහ -

243.

“න මෙ දුතියො ඉධ මත්ථි කොසිය, මසක්කසාරජ්ජහවම්හි දෙවතා;
ආසා සුධාසාය තවන්තිමාගතා, තං මං සුධාය වරපඤ්ඤ භාජයා”ති.

තත්ථ මසක්කසාරජ්ජහවානි තාවතිංසහවනෙ සම්භවා.

තං සුත්වා කොසියො “ත්වං කිර යො තෙ රුච්චති, තස්ස
ආසාඵලනිජ්ජාදනෙන ආසං දෙසි, යො තෙ න රුච්චති, තස්ස න දෙසි, නත්ථි
තයා සමා පත්ථිතත්ථවිනාසිකා”ති දීපෙන්තො ආහ -

244.

“ආසාය යන්ති වාණිජා ධනෙසිනො, නාවං සමාරුය්හ පරෙන්නි
අණ්ණවෙ;
තෙ තත්ථ සිදන්ති අථොපි එකදා, ජිනාධනා එන්ති විනට්ඨපාහතා.

245.

“ආසාය බෙත්තානි කසන්ති කස්සකා, වපන්ති ඛිජානි
කරොන්තුපායසො;
ඊතීනිපාතෙන අවුට්ඨිතාය වා, න කිඤ්චි වින්දන්ති තතො ඵලාගමං.

246.

“අථත්තකාරානි කරොන්ති භත්තුසු, ආසං පුරක්ඛත්වා නරා
සුබ්බෙසිනො;
තෙ භත්තුරත්ථා අතිගාලීහිතා පුන, දිසා පනස්සන්ති අලද්ධ
කිඤ්චනං.

247.

“හිත්වාන ධඤ්ඤඤච ධනඤ්ච ඤාතකෙ, ආසාය සග්ගාධිමනා
සුබ්බෙසිනො;
තපන්ති ලුබ්භි තපං චිරන්තරං, කුමග්ගමාරුය්හ පරෙන්නි දුග්ගතිං.

248.

“ආසා විසංවාදිකසම්මතා ඉමෙ, ආසෙ සුධාසං විනයස්ස අත්තනි;
න තාදිසි අරහති ආසනුදකං, කුතො සුධා ගච්ඡ න මය්හ රුච්චසි”ති.

තත්ථ පරෙන්නීති පක්ඛන්දන්ති. ජීනාධනානි ජීනධනා. ඉති තච වසෙන
ඵකෙ සම්පජ්ජන්ති ඵකෙ විපජ්ජන්ති, නත්ථි තයා සදිසා පාපධම්මානි වදති.
කරොන්තුපායසොති තං තං කිච්චං උපායෙන කරොන්ති. ඊතීනිපාතෙනානි
විසමවාතමුසිකසලහසුකපාණකසෙතට්ඨිකරොගාදීනං සස්සුපද්දවානං
අඤ්ඤතරනිපාතෙන වා. තතොති තතො සස්සතො තෙ කිඤ්චි ඵලං න
වින්දන්ති, තෙසම්භි ආසච්ඡෙදනකම්මං ත්වමෙව කරොසිති වදති.
අථත්තකාරානීති යුද්ධභූමිසු පුරිසකාරෙ. ආසං පුරක්ඛත්වානි ඉස්සරියාසං
පුරතො කත්වා. භත්තුරත්ථානි සාමිනො අත්ථාය. අතිගාලීතානි
පච්චත්ථිකෙහි අතිපිලිතා විලුත්තසාපතෙය්සා ද්ධස්තසෙනවාහනා හුත්වා.
පනස්සන්තීති පලායන්ති. අලද්ධ කිඤ්චනන්ති කිඤ්චි ඉස්සරියං අලහිත්වා.
ඉති ඵතෙසම්භි ඉස්සරියාලාහං ත්වමෙව කරොසිති වදති. සග්ගාධිමනානි
සග්ගං අධිගන්තුමනා. ලුබ්භි නිරොජං පඤ්චතපාදිකං කායකිලමථං.
චිරන්තරන්ති චිරකාලං. ආසා විසංවාදිකසම්මතා ඉමෙති ඵචං ඉමෙ සත්තා
සග්ගාසාය දුග්ගතිං ගච්ඡන්ති, තස්මා ත්වං ආසා නාම විසංවාදිකසම්මතා
විසංවාදිකානි සඬ්ඛං ගතා. ආසෙති තං ආලපති.

සාපි තෙන පටික්ඛිත්තා අන්තරධායි. තතො සද්ධාය සද්ධිං
සල්ලපන්නො ගාථමාහ -

249.

“දද්දල්ලමානා යසසා යසස්සිනී, ජිසඤ්ඤනාමච්ඡයනං දිසං පති;

පුච්ඡාමි තං කඤ්චනවෙල්ලිවිග්ගහෙ, ආචික්ඛ මෙ ත්වං කතමාසි දෙවතෙ’’ති.

තත්ථ දද්දල්ලමානාති ජලමානා. ජීසඤ්ඤනාමවිභයනන්ති අපරාති ව පච්ඡිමාති ව එවං ජීසඤ්ඤන ලාමකෙන නාමෙන වුවුවමානං දිසං පති දද්දල්ලමානා තිට්ඨසි.

තතො සා ගාථමාහ —

250.

“සද්ධාහ දෙවී මනුෂ්‍යෙහි පූජිතා, අපාපසත්තුපනිසෙවිනී සදා;
සුධාවිවාදෙන තවන්ති මාගතා, තං මං සුධාය වරපඤ්ඤ භාජයා’’ති.

තත්ථ සද්ධාති යස්ස කස්සවි වචනපත්තියායනා සාවජ්ජාපි හොති අනවජ්ජාපි. පූජිතාති අනවජ්ජකොට්ඨාසවසෙන පූජිතා. අපාපසත්තුපනිසෙවිනීති අනවජ්ජසද්ධාය ව එකන්තපත්තියායනුසභාවාර පරෙසුපි පත්තියායනවිදහනසමත්ථාය දෙවතායෙනං නාමං.

අථං නං කොසියො “ඉමෙ සත්තා යස්ස කස්සවි වචනං සද්දහිත්වා තං තං කරොන්තා කත්තඛිබ්බතො අකත්තඛිබ්බමෙව බහුතරං කරොන්ති, තං සඛිබ්බං තයා කාරිතං නාම හොති’’ති වත්වා එවමාහ —

251.

“දානං දමං වාගමථොපි සංයමං, ආදාය සද්ධාය කරොන්ති හෙකදා;
ථෙය්‍යං මුසා කුට්ඨමථොපි පෙසුණං, කරොන්ති හෙකෙ පුන විච්චුතා තයා.

252.

“හරියාසු පොසො සදිසිසු පෙක්ඛවා, සීලූපපන්තාසු පතිඛිබ්බතාසුපි;
විනෙත්වාන ඡන්දං කුලිත්ථීරාසුපි, කරොති සද්ධං පුන කුම්භදාසියා.

253.

“ත්වමෙව සද්ධෙ පරදාරසෙවිනී, පාපං කරොසි කුසලමපි රිඤ්චසි;
න තාදිසි අරහති ආසනුදකං, කුතො සුධා ගච්ඡ න මය්හ රුච්චසි’’ති.

තත්ථ දානන්ති දසවත්ථුකං පුඤ්ඤවෙතනං. දමන්ති ඉන්ද්‍රියදමනං. වාගන්ති දෙය්‍යධම්මපරිච්චාගං. සංයමන්ති සීලං. ආදාය සද්ධායාති “එතාති දානාදීනි මහානිසංසානි කත්තඛිබ්බානී’’ති වදනං වචනං සද්ධාය ආදිසිත්වාපි කරොන්ති එකදා. කුටන්ති තුලාකූටාදිකං වා ගාමකූටාදිකං කම්මං වා. කරොන්ති හෙකෙති එකෙ මනුස්සා එවරුපෙසු නාම කාලෙසු ඉමෙසඤ්ච අත්ථාය ථෙය්‍යාදීනි කත්තඛිබ්බානීති කෙසඤ්චි වචනං සද්දහිත්වා එතානිපි කරොන්ති. පුන විච්චුතා තයාති පුන තයා විසුත්තා

සාවජ්ජදුක්ඛවිපාකානෙනානි න කත්තඛ්ඛානීති වදනං වචනං අපත්තියායිත්වාපි කරොන්ති. ඉති තච වසෙන සාවජ්ජමිපි අනවජ්ජමිපි කරෙය්‍යාසි වදනි.

සදිසිසුති ජාතිගොත්තසීලාදීහි සදිසිසු. පෙක්ඛවාති පෙක්ඛා වුවචති තණ්හා, සතණ්හොති අත්ථො. ඡන්දන්ති ඡන්දරාගං. කරොති සද්ධන්ති කුම්භදාසියාපි වචනෙ සද්ධං කරොති, තස්සා “අහං තුම්භාකං ඉදං නාම උපකාරං කරිස්සාමි”ති වදන්තියා පත්තියායිත්වා කුලිත්ථියොපි ඡඩ්ඛෙත්වා තමෙව පටිසෙවති, අසුකා නාම තුම්භෙසු පටිඛද්ධවිත්තාති කුම්භදාසියාපි වචනෙ සද්ධං කත්වාච පරදාරං සෙවති. ත්වමෙව සද්ධෙ පරදාරසෙවිතීති යස්මා තං තං පත්තියායිත්වා තච වසෙන පරදාරං සෙවන්ති පාපං කරොන්ති කුසලං ජහන්ති, තස්මා ත්වමෙව පරදාරසෙවිතී ත්වං පාපානි කරොසි, කුසලමිපි රිඤ්චසි, නත්ථි තයා සමා ලොකවිනාසිකා පාපධම්මා, ගච්ඡ න මෙ රුච්චසිති.

සා තත්ථෙව අත්තරධාසි. කොසියොපි උත්තරතො ධිතාය හිරියා සද්ධං සල්ලපන්තො ගාථාද්වයමාහ -

254.

“ජීසඤ්ඤරත්තිං අරුණස්මිමුහතෙ, යා දිස්සති
උත්තමරූපවණ්ණනී;
තඬුපමා මං පටිභාසි දෙවතෙ, ආවික්ඛ මෙ ත්වං කතමාසි අච්ඡරා.

255.

“කාළා නිදාසෙරිව අග්ගිජාරිව, අනිලෙරිතා ලොහිතපත්තමාලිනී;
කා තිට්ඨසි මන්දමිගාවලොකයං, භාසෙසමානාව ගිරං න
මුඤ්ඤවසි”ති.

තත්ථ ජීසඤ්ඤරත්තින්ති පච්ඡිමරත්තිං, රත්තිපරියොසානෙති අත්ථො. උභතෙති අරුණෙ උග්ගතෙ. යාති යා පුරත්ථිමා දිසා රත්තසුවණ්ණතාය උජ්ජමරූපධරා හුත්වා දිස්සති. කාළා නිදාසෙරිවාති නිදාසසමයෙ කාළවල්ලි විය. අග්ගිජාරිවාති අග්ගිජාලා ඉව, සාපි නිජ්ඣාමබ්බෙත්තෙසු තරුණඋට්ඨිතකාළවල්ලි වියාති අත්ථො. ලොහිතපත්තමාලිනීති ලොහිතවණ්ණෙහි පත්තෙහි පරිවුතා. කා තිට්ඨසිති යථා සා තරුණකාළවල්ලි වාතෙරිතා විලාසමානා සොභමානා තිට්ඨති, එවං කා නාම ත්වං තිට්ඨසි. භාසෙසමානාවාති මයා සද්ධං භාසිතුකාමා විය භොසි, න ච ගිරං මුඤ්ඤවසි.

තතො සා ගාථමාහ -

256.

“භිරාහ දෙවී මනුෂෙහි පුජිතා, අපාපසත්තුපනිසෙවිනී සදා;
සුධාවිවාදෙන තවන්තිමාගතා, සාහං න සක්කොමි සුධම්මි යාවිතුං;
කොපිනරූපා විය යාවනිත්ථියා” ති.

තත්ථ භිරාහන්ති හිරි අහං. සුධම්මිති සා අහං සුධාභොජනං තං යාවිතුමිති
න සක්කොමි. කිංකාරණා? කොපිනරූපා විය යාවනිත්ථියා, යස්මා ඉත්ථියා
යාවනා නාම කොපිනරූපා විය රහස්සඬගවිවරණසදිසා හොති, නිල්ලජ්ජා
විය හොතීති අත්ථො.

තං සුත්වා තාපසො ද්වෙ ගාථා අභාසි -

257.

“ධම්මෙන ඤායෙන සුගත්තෙ ලච්ඡසි, එසො හි ධම්මො න හි යාවනා
සුධා.

තං තං අයාවන්තිමහං නිමන්තයෙ, සුධාය යඤ්චිච්ඡසි තම්පි දම්මි
තෙ.

258.

“සා ත්වං මයා අජ්ජ සකම්හි අස්සමෙ, නිමන්තිතා
කඤ්චනාවෙල්ලිවිග්ගහෙ;
තුචඤ්භි මෙ සබ්බරසෙහි පුජියා, තං පුජයිත්වාන සුධම්මි
අස්නියෙ” ති.

තත්ථ ධම්මෙනාති සභාවෙන. ඤායෙනාති කාරණෙන. න හි යාවනා
සුධාති න හි යාවනාය සුධා ලබ්භති, තෙනෙව කාරණෙන ඉතරා තිස්සො
නලහිංසු. තං තන්ති තස්මා තං. යඤ්චිච්ඡසිති න කෙවලං නිමන්තෙමියෙව,
යඤ්ච සුධං ඉච්ඡසි, තම්පි දම්මි තෙ. කඤ්චනාවෙල්ලිවිග්ගහෙති
කඤ්චනාරාසිසස්සිරිකසරීරෙ. පුජියාති න කෙවලං සුධාය, අඤ්ඤෙහිපි
සබ්බරසෙහි ත්වං මයා පුජෙතබ්බයුත්තකාව. අස්නියෙති තං පුජෙත්වා සථෙ
සුධාය අවසෙසං භවිස්සති, අහම්පි භුඤ්ජිස්සාමි.

තතො අපරා අහිසම්බුද්ධගාථා -

259.

“සා කොසියෙනානුමතා ජුතීමතා, අද්ධා හිරි රම්මං පාවිසි යස්සමං;
උදකචන්තං එලමරියපුජිතං, අපාපසත්තුපනිසෙවිතං සදා.

260.

“රුක්ඛග්ගහානා බහුකෙත්ථ පුජිතා, අම්බා පියාලා පනසා ච
කිංසුකා;

සොහඤ්ජනා ලොද්දමථොපි පද්ධකා, කෙකා ච භඩ්ගා තිලකා සුපුප්ඵිතා.

261.

“සාලා කරෙරි බහුකෙත්ථ ජම්බුයො,
අස්සත්ථනිග්‍රොධමධුකචෙනසා;
උද්දාලකා පාටලි සින්දුවාරකා, මනුඤ්ඤගන්ධා මුවලින්දකෙනකා.

262.

“භරෙණුකා වෙළකා කෙණු තින්දුකා, සාමාකනීවාරමථොපි චීනකා;
මොවා කදලි බහුකෙත්ථ සාලියො, පච්ඡයො ආභූජ්නො ච තණ්ඩුලා.

263.

“තස්සෙවුත්තරපස්සෙන, ජාතා පොක්ඛරණී සිවා;
අකක්කසා අපබ්භාරා, සාධු අප්පට්ඨගන්ධිකා.

264.

“තත්ථ මච්ඡා සන්තීරතා, ඛෙමිනො බහුභොජනා;
සිඬ්භු සවඬ්භා සංකුලා, සතවඬ්භා ච රොහිතා;
ආලිගග්ගරකාකිණ්ණා, පායීනා කාකමච්ඡකා.

265.

“තත්ථ පක්ඛි සන්තීරතා, ඛෙමිනො බහුභොජනා;
භංසා කොඤ්චා මයුරා ච, චක්කවාකා ච කුක්කුභා;
කුණාලකා බහු චිත්‍රා, සිඛණ්ඩි ජීවජීවකා.

266.

“තත්ථ පානාය මායන්ති, නානා මීගගණා බහු;
සීභා ඛ්‍යග්ඝා වරාහා ච, අච්ඡකොකතරච්ඡයො.

267.

“පලාසාදා ගවජා ච, මහිංසා රොහිතා රුරු;
ඵණෙය්‍යා ච වරාහා ච, ගණිනො නීකසුකරා;
කදලිමිගා බහුකෙත්ථ, බිළාරා සසකණ්ණිකා.

268.

“ඡමාගිරි පුප්ඵච්චිත්‍රසන්ථතා, දිජාහිසුට්ඨා දිප්පඬ්ඝසෙවිතා”ති.

තත්ථ ජුතීමතාති ආනුභාවසම්පන්නෙන. පාවිසි යස්සමන්ති පාවිසි අස්සමං, ය-කාරො ඛ්‍යඤ්ජනසන්ධිකරො. උදකචන්තන්ති තෙසු තෙසු

යානෙසු උදකසම්පන්නං. එලන්ති අනෙකඵලසම්පන්නං. අරියපුජිතන්ති නිවරණදොසරහිතෙහි ක්කානලාහිති අරියෙහි පුජිතං පසන්ථං. රුක්ඛග්ගහානාති පුජ්ඵපගඵලුපගරුක්ඛගහනා. සොහඤ්ජනාති සිග්ගරුක්ඛා. ලොද්දමථොපි පද්ධකාති ලොද්දරුක්ඛා ච පදුමරුක්ඛා ච. කෙකා ච භඩ්ගාති එවංනාමකා රුක්ඛා එව. කරෙරීති කරෙරිරුක්ඛා. උද්දාලකාති වාතසාතකා. මුවලින්දකෙතකාති මුවලින්දා ච පඤ්චවිධකෙතකා ච. හරෙණුකාති අපරණ්ණජාති. වෙළකාති වංසහෙදකා. කෙණුති අරඤ්ඤමාසා. තින්දුකාති තිම්බරුරුක්ඛා. වීනකාති බුද්දකරාජමාසා. මොවාති අට්ඨිකකදලියො. සාලියොති නානප්පකාරා ජාතස්සරං උපනිස්සාය ජාතා සාලියො. පච්ඡයොති නානප්පකාරා වීභයො. ආභූජිතොති භූජපත්තා. තණ්ඩුලාති නික්කුණ්ඩකපුසාති සයංජාතතණ්ඩුලසීසාති.

තස්සෙවාති, හික්ඛවෙ, තස්සෙව අස්සමස්ස උත්තරදිසාහාගෙ. පොක්ඛරණීති පඤ්චවිධපදුමසඤ්ජන්තා ජාතස්සරපොක්ඛරණී. අකක්කසාති මච්ඡසිප්පිකසෙවාලාදිකක්කසරහිතා. අපඛිභාරාති අවිජින්නතටා සමතිත්ථා. අප්පටිගන්ධිකාති අපටික්කුලගන්ධෙන උදකෙන සමන්තාගතා. තත්ථාති තස්සා පොක්ඛරණියා. ඛේමිතොති අභයා. “සිඩ්ධු”තිආදීති තෙසං මච්ඡානං නාමාති. කුණාලකාති කොකිලා. විත්තාති විත්තපත්තා. සිඛණ්ඩිති උට්ඨිතසිඛා මොරා, අඤ්ඤෙපි වා මත්ථකෙ ජාතසිඛා පක්ඛිනො. පානාය මායන්තීති පානාය ආයන්ති. පලාසාදාති බග්ගා. ගවජාති ගවයා. ගණිතොති ගොකණ්ණා. කණ්ණිකාති කණ්ණිකමිගා. ජමාගිරීති භූමිසමපත්ථටා පිට්ඨිපාසාණා. පුජ්ඵච්චිත්තසන්ථතාති විචිත්තපුජ්ඵසන්ථතා. දිජාහිසුට්ඨාති මධුරස්සරෙහි දිපෙහි අහිසුට්ඨා. එවරූපා තත්ථ භූමිපඛිඛතාති එවං භගවා කොසියස්ස අස්සමං වණ්ණෙති.

ඉදානි හිරිදෙවියා තත්ථ පටිසනාදීති දස්සෙතුං ආහ -

269.

“සා සුත්තවා නීලදුමාහිලම්බිතා, විජ්ජු මහාමෙසරිවානුපජ්ජථ;
තස්සා සුසම්බන්ධසිරං කුසාමයං, සුචිං සුගන්ධං අජිත්තපසෙවිතං;
අත්තිව ඛොච්ඡං හිරිමෙතද්වුචි, නිසීද කලාණි සුඛසිද්ධමාසනං.

270.

“තස්සා තදා කොච්ඡගතාය කොසියො, යදිච්ඡමානාය
ජටාජිනන්ධරො;
නාවෙහි පත්තෙහි සයං සහුදකං, සුධාහිභාසී තුරිතො මහාමුනි.

271.

“සා තං පටිග්ගස්ස උභොහි පාණිහි, ඉච්චවුචි අත්තමනා ජටාධරං;

හන්දාහං එතරහි පුජිතා තයා, ගව්ඡෙය්‍යං බ්‍රහ්මෙ තිදිවං ජිනාවිනී.

272.

“සා කොසියෙනානුමතා ජුතීමතා, උදිරිතා චණ්ණමදෙන මත්තා;
සකාසෙ ගන්ත්වාන සහස්සවක්ඛුනො, අයං සුඛා වාසව දෙනි මෙ
ජයං.

273.

“තමෙන සක්කොපි තදා අපුජයි, සහින්දදෙවා සුරකඤ්ඤමුත්තමං;
සා පඤ්ඡලී දෙවමනුස්සපුජිතා, නවමිහි කොච්ඡමිහි යදා උපාවිසී”ති.

තත්ථ සුත්තවාති සුවඡවි. නීලදුමාහිලම්බිතාති නීලෙසු දුමෙසු
අහිලම්බිතා හුත්වා, තං තං නීලදුමසාබං පරාමසන්තීති අත්ථො.
මහාමෙසරිවාති තෙන නිමන්තිතා මහාමෙසවිජ්ජු විය තස්ස තං අස්සමං
පාවිසි. තස්සාති තස්සා හිරියා. සුසම්බන්ධසිරන්ති සුට්ඨු සම්බන්ධසීසං.
කුසාමයන්ති උසිරාදිමිස්සකකුසතිණමයං. සුගන්ධන්ති උසිරෙන වෙව
අඤ්ඤෙන සුගන්ධතිණෙන ච මිස්සකත්තා සුගන්ධං. අජිනුපසෙවිතන්ති
උපරිඅත්ථතෙන අජිනවම්මෙන උපසෙවිතං. අත්‍රිවච කොච්ඡන්ති එවරූපං
කොච්ඡාසනං පණ්ණසාලද්වාරෙ අත්ථරිත්වා. සුබසිද්ධාසනන්ති සුබං නිසිද
ඉද්ධාසනං.

යන්ති යාවදත්ථං. ඉච්ඡමානායාති සුඛං ඉච්ඡන්තියා. නවෙහි පත්තෙහීති
තඬ්ඛණඤ්ඤෙව පොක්ඛරණිතො ආහතෙහි අල්ලපදුමිනිපත්තෙහි. සයන්ති
සහත්ථෙන. සහුදකන්ති දක්ඛිණොදකසහිතං. සුධාහිහාසීති සුඛං අහිහරි.
තුරිකොති සොමනස්සවෙගෙන තුරිකො. හන්දාති වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො.
ජිනාවිනීති විජයජපත්තා හුත්වා.

අනුමතාති ඉදානි යථාරූපිං ගච්ඡාති අනුඤ්ඤාතා. උදිරිතාති තිදසපුරං
ගන්ත්වා සක්කස්ස සන්තිකෙ අයං සුඛාති උදිරයි. සුරකඤ්ඤන්ති
දෙවධිතරං. උත්තමන්ති පවරං. සා පඤ්ඡලී දෙවමනුස්සපුජිතාති පඤ්ඡලී
දෙවෙහි ච මනුස්සෙහි ච පුජිතා. යදාති යදා නිසිදනත්ථාය සක්කෙන දාපිතෙ
නවෙ කඤ්චනපීඨසඬ්ඛාතෙ කොච්ඡෙ සා උපාවිසි, තදා නං තත්ථ නිසින්නං
සක්කො ච සෙසදෙවතා ච පාරිච්ඡත්තකපුජ්චාදිහි පුජයිංසු.

එවං සක්කො තං පුජෙත්වා වින්තෙසි – “කෙන නු ඛො කාරණෙන
කොසියො සෙසානං අදත්වා ඉමිස්සාව සුඛං අදාසී”ති. සො තස්ස
කාරණස්ස ජානනත්ථාය පුන මාතලිං පෙසෙසි. තමත්ථං ආවි කරොන්තො
සත්ථා ආහ –

274.

“තමෙව සංසි පුනදෙව මාතලිං, සහස්සනෙත්තො තිදසානමිත්ථො;

ගන්ත්වාන වාක්‍යං මම බුහි කොසියං, ආසාය සද්ධා සිරියා ච
කොසිය;
හිරි සුධං කෙන මලත්ථ හෙතුනා''ති.

තත්ථ සංසීති අභාසි. වාක්‍යං මමාති මම වාක්‍යං කොසියං බුහි. ආසාය
සද්ධා සිරියා වාති ආසාතො ච සද්ධාතො ච සිරිතො ච හිරියෙව කෙන
හෙතුනා සුධමලත්ථාති.

සො තස්ස වචනං සම්පට්ඨිජිත්වා වෙජ්‍යන්තරථමාරුශ්භ අගමාසි.
තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ -

275.

“තං සුප්ලවත්ථං උදකාරයි රථං, දද්දල්ලමානං උපකාරියසාදිසං;
ජම්බොනදිසං තපනෙය්‍යසන්නිහං, අලඬිකතං
කඤ්චනචිත්තසන්නිහං.

276.

“සුවණ්ණචන්දෙත්ථ බහු නිපාතිතා, හත්ථි ගවාස්සා
කිකිබ්‍යග්ඝදීපියො;
එණෙය්‍යකා ලඬිසමයෙත්ථ පක්ඛිනො, මිගෙත්ථ වෙළ්ඞියමයා යුධා
යුතා.

277.

“තත්ථස්සරාජහරයො අයොජ්‍යුං, දසසතානි සුසුනාගසාදිසෙ;
අලඬිකතෙ කඤ්චනජාලුරච්ඡදෙ, ආවෙළිතෙ සද්දගමෙ අසඬිගිතෙ.

278.

“තං යානසෙට්ඨං අහිරුශ්භ මාතලි, දිසා ඉමායො අහිනාදයිත්ථ;
නහඤ්ච සෙලඤ්ච වනජ්ජනිනිඤ්ච, සසාගරං පබ්‍යථයිත්ථ මෙදිනිං.

279.

“ස ඛිජ්ජමෙව උපගම්ම අස්සමං, පාවාරමෙකංසකතො කතඤ්ජලී;
බහුස්සුතං වුද්ධං විනිතවත්තං, ඉච්චබුචි මාතලි දෙවබ්‍රාහ්මණං.

280.

“ඉන්දස්ස වාක්‍යං නිසාමෙහි කොසිය, දුතො අහං පුච්ඡති තං
පුරින්දදො;
ආසාය සද්ධා සිරියා ච කොසිය, හිරි සුධං කෙන මලත්ථ
හෙතුනා''ති.

තත්ථ තං සුප්ලවත්ථන්ති තං වෙජ්‍යන්තරථං සුබෙන ප්ලවනත්ථං.
උදකාරයිති උත්තාරෙසි උක්ඛිජිත්වා ගමනසජ්ජමකාසි. උපකාරියසාදිසන්නි

උපකරණහණ්ඩෙහි සදිසං, යථා තස්ස අග්ගිසිඛාය සමානවණ්ණානි උපකරණානි ජලන්ති, තථෙව ජලිතන්ති අත්ථො. ජම්බොනදීසන්ති ජම්බුනදසඬ්ඛාතං රත්තසුවණ්ණමයං ඊසං. කඤ්චනවිත්තසන්තිහන්ති, කඤ්චනමයෙන සත්තරතනවිචිත්තෙන අට්ඨමඬ්ඛලෙන සමන්තාගතං. සුවණ්ණවන්දෙන්ථාති සුවණ්ණමයා වන්දකා එත්ථ රථෙ. හත්ථීති සුවණ්ණරජතමණිමයා හත්ථී. ගවාදීසුපි එසෙව නයො. ලඬ්ඝමයෙන්ථ පක්ඛිනොති එත්ථ රථෙ ලඬ්ඝමයා නානාරතනමයා පක්ඛිගණාපි පටිපාටියා යීතා. යුධා යුතාති අත්තනො අත්තනො යුධෙන සද්ධිං යුත්තා හුත්වා දස්සිතා.

අස්සරාජහරයොති හරිවණ්ණමනොමයඅස්සරාජානො. සුසුනාගසාදිසෙති බලසම්පත්තියා තරුණනාගසදිසෙ. කඤ්චනජාලුරව්ජදෙති කඤ්චනජාලමයෙන උරව්ජදාලඬ්ඛකාරෙන සමන්තාගතෙ. ආවෙළිනෙති ආවෙළසඬ්ඛාතෙහි කණ්ණාලඬ්ඛකාරෙහි යුත්තෙ. සද්දගමෙති පතොදස්පහාරං විනා සද්දමත්තෙනෙව ගමනසිලෙ. අසඬ්ඛිතෙති නිස්සඬ්ඛගෙ සීසජවෙ එවරුපෙ අස්සරාජෙ තත්ථ යොජෙසුන්ති අත්ථො.

අභිනාදයිත්ථාති යානසද්දෙන එකනින්නාදං අකාසි. වනජපතිනිඤ්චාති වනජපතිනී ව වනසණ්ඩෙ වාති අත්ථො. පබ්බාඨයිත්ථාති කම්පයිත්ථ. තත්ථ ආකාසට්ඨකවිමානකම්පනෙන නහකම්පනං වෙදිතබ්බං. පාචාරමෙකංසකතොති එකංසකතපාචාරදිබ්බවත්ථො. වුද්ධන්ති ගුණවුද්ධං. විනීතවන්තන්ති විනීතෙන ආචාරවත්තෙන සමන්තාගතං. ඉච්චවුචිති රථං ආකාසෙ යථෙත්වා ඔතරිත්වා එවං අබ්බවි. දෙවබ්බාභ්මණන්ති දෙවසමං බ්බාභ්මණං.

සො තස්ස වචනං සුත්වා ගාථමාහ —

281.

“අන්ධා සිරි මං පටිභාති මාතලි, සද්ධා අනිච්චා පන දෙවසාරථී.

ආසා විසංවාදිකසම්මතා හි මෙ, හිරි ව අරියම්හි ගුණෙ පතිට්ඨිතා”ති.

තත්ථ අන්ධාති සිප්පාදිසම්පන්නෙපි අසම්පන්නෙපි හජනතො “අන්ධා”ති මං පටිභාති. අනිච්චාති සද්ධා පන තං තං වත්ථුං පහාය අඤ්ඤස්මිං අඤ්ඤස්මිං උප්පජ්ජනතො හුත්වා අභාවාකාරෙන “අනිච්චා”ති මං පටිභාති. විසංවාදිකසම්මතාති ආසා පන යස්මා ධනත්ථිකා නාචාය සමුද්දං පක්ඛන්දිත්වා විනට්ඨපාහතා එන්ති, තස්මා “විසංවාදිකා”ති මං පටිභාති. අරියම්හි ගුණෙහි හිරි පන හිරොත්තප්පසභාවසඬ්ඛාතෙ පරිසුද්ධෙ අරියගුණෙ පතිට්ඨිතාති.

ඉදානි තස්සා ගුණං වණ්ණෙත්තො ආහ -

282.

“කුමාරියො යාවිමා ගොත්තරක්ඛිතා, ජිණ්ණා ව යා යා ව
සහත්තුඉත්ථියො;
තා ඡන්දරාගං පුරිසෙසු උග්ගතං, හිරියා නිවාරෙන්ති
සවිත්තමත්තනො.

283.

“සඬිගාමසීසෙ සරසත්තිසංයුතෙ, පරාජිතානං පතනං පලායිනං;
හිරියා නිවත්තන්ති ජහිත්ව ජීවිතං, තෙ සම්පට්ච්ඡන්ති පුතා හිරිමනා.

284.

“වෙලා යථා සාගරවෙගවාරිනී, හිරාය හි පාපජනං නිවාරිනී;
තං සබ්බලොකෙ හිරිමරියපුජිතං, ඉන්දස්ස තං වෙදය දෙවසාරථී”ති.

තත්ථ ජිණ්ණාති විධවා. සහත්තුති සසාමිකා තරුණිත්ථියො. අත්තනොති තා සබ්බාපි පරපුරිසෙසු අත්තනො ඡන්දරාගං උග්ගතං විදිත්වා “අයුත්තමෙතං අම්භාක”න්ති හිරියා සවිත්තං නිවාරෙන්ති, පාපකම්මං න කරොන්ති. පතනං පලායිනන්ති පතන්තානාඤ්ච පලායන්තානාඤ්ච අත්තරෙ. ජහිත්ව ජීවිතන්ති යෙ හිරිමන්තො භොන්ති, තෙ අත්තනො ජීවිතං වජිත්වා හිරියා නිවත්තන්ති, එවං නිවත්තා ව පත තෙ හිරිමනා පුත අත්තනො සාමිකං සම්පට්ච්ඡන්ති, අමිත්තහත්ථනො මොචෙත්වා ගණ්හන්ති. පාපජනං නිවාරිනීති පාපතො ජනං නිවාරිනී, අයමෙව වා පායො. තන්ති තං හිරිං. අරියපුජිතන්ති අරියෙහි බුද්ධාදීහි පුජිතං. ඉන්දස්ස තං වෙදයාති යස්මා එවං මහාගුණා අරියපුජිතාවෙසා, තස්මා තං එවං උත්තමා නාමෙසාති ඉන්දස්ස කටෙහීති.

තං සුත්වා මාතලී ගාථමාහ -

285.

“කො තෙ ඉමං කොසිය දිට්ඨිමොදහි, බ්‍රහ්මා මහින්දො අථ වා
පජාපති;
හිරාය දෙවෙසු හි සෙට්ඨසම්මතා, ධීතා මහින්දස්ස මහෙසි
ජායථා”ති.

තත්ථ දිට්ඨිත්ති “හිරි නාම මහාගුණා අරියපුජිතා”ති ලද්ධිං. ඔදහීති හදයෙ පවෙසෙසි. සෙට්ඨසම්මතාති තව සන්තිකෙ සුධාය ලද්ධකාලතො පට්ඨාය ඉන්දස්ස සන්තිකෙ කඤ්චනාසනං ලහිත්වා සබ්බදෙවතාහි පුජියමානා උත්තමසම්මතා ජායථ.

එවං තස්මිං කටේන්තෙයෙව කොසියස්ස තඨ්ඛණඤ්ඤෙව චවනධම්මො ජාතො. අථ නං, මාතලි, “කොසිය ආයුසඬ්ඛාරො තෙ ඔස්සට්ඨො, චවනධම්මොපි තෙ සම්පත්තො, කිං තෙ මනුස්සලොකෙන, දෙවලොකං ගච්ඡාමා”ති තත්ථ නෙතුකාමො හුත්වා ගාථමාහ –

286.

“හන්දෙහි දානි තිදිවං අපක්කම, රථං සමාරුය්හ මමායිතං ඉමං;
ඉන්දො ච තං ඉන්දසගොත්ත කඬ්ඛති, අජ්ජෙව ත්වං ඉන්දසහඛ්‍යතං
වජා”ති.

තත්ථ මමායිතන්ති පියං මනාපං. ඉන්දසගොත්තාති පුරිමහවෙ ඉන්දෙන සමානගොත්ත. කඬ්ඛතීති තවාගමනං ඉච්ඡන්තො කඬ්ඛති.

ඉති තස්මිං කොසියෙන සද්ධිං කටේන්තෙයෙව කොසියො චචිත්වා ඔපපාතිකො දෙවපුත්තො හුත්වා ආරුය්හ දිඬ්ඛරථෙ අට්ඨාසි. අථ නං, මාතලි, සක්කස්ස සන්තිකං නෙසි. සක්කො තං දිස්වාච තුට්ඨමානසො අත්තනො ධීතරං හිරිදෙවිං තස්ස අග්ගමහෙසිං කත්වා අදාසි, අපරිමාණමස්ස ඉස්සරියං අහොසි. තමත්ථං විදිත්වා “අනොමසත්තානං කම්මං නාම එවං විසුජ්ඣති”ති සත්ථා ඔසානගාථමාහ –

287.

“එවං විසුජ්ඣන්ති අපාපකම්මිනො, අථො සුචිණ්ණස්ස ඵලං න
නස්සති;
යෙ කෙච්ඡි මද්දක්ඛු සුධාය භොජනං, සඬ්ඛෙව තෙ ඉන්දසහඛ්‍යතං
ගතා”ති.

තත්ථ අපාපකම්මිනොති අපාපකම්මා සත්තා එවං විසුජ්ඣන්ති යෙ කෙච්ඡි මද්දක්ඛුති යෙ කෙච්ඡි සත්තා තස්මිං හිමවන්තපදෙසෙ තදා කොසියෙන හිරියා දියමානං සුධාභොජනං අද්දසංසු. සඬ්ඛෙව තෙති තෙ සඬ්ඛෙපි තං දානං අනුමොදිත්වා චිත්තං පසාදෙත්වා ඉන්දසහඛ්‍යතං ගතාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුඬ්ඛෙපෙනං අදානාහිරතං ථද්ධමච්ඡරියං සමානං අහං දමෙසිංයෙවා”ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා හිරි දෙවතා උජ්ජලවණ්ණා අහොසි, කොසියො දානපති හික්ඛු, පඤ්චසිඛො අනුරුද්ධො, මාතලි ආනන්දො, සුරියො කස්සපො, චන්දො මොග්ගල්ලානො, නාරදො සාරිපුත්තො, සක්කො අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුධාභොජනජාතකවණ්ණනා තතියා.

[536] 4. කුණාලජාතකවණ්ණනා

එවමක්ඛායකීති ඉදං සත්ථා කුණාලදහෙ විහරන්තො අනභිරතිපිළිනෙ පඤ්චසතෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – සාකියකොලියා කිර කපිලවත්ථුනගරස්ස ච කොලියනගරස්ස ච අන්තරෙ රොහිණිං නාම නදිං එකෙනෙවාචරණෙන බන්ධාපෙත්වා සස්සානි කාරෙන්ති. අථ ඡෙට්ඨමුලමාසෙ සස්සෙසු මිලායන්තෙසු උභයනගරවාසීනම්පි කම්මකාරා සන්තිපතිංසු. තත්ථ කොලියනගරවාසීනො වදිංසු – “ඉදං උදකං උභයතො නීහරියමානං නෙව තුම්භාකං, න අම්භාකං පහොස්සති, අම්භාකං පන සස්සං එකඋදකෙනෙව නිජ්ඵජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. කපිලවත්ථුවාසීනො වදිංසු – “තුම්භෙසු කොට්ඨෙ පුරෙත්වා ධීනෙසු මයං රත්තසුවණ්ණනීලමණිකාලකභාපණෙ ගහෙන්වා න සක්ඛිස්සාම පච්ඡිපසිබ්බකාදිහත්ථා තුම්භාකං සරද්වාරෙ විවරිතුං, අම්භාකම්පි සස්සං එකෙනෙව උදකෙන නිජ්ඵජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. “න මයං දස්සාමා”ති? “මයම්පි න දස්සාමා”ති. එවං කලහං වඩ්ඪෙත්වා එකො උට්ඨාය එකස්ස පහාරං අදාසි, සොපි අඤ්ඤස්සානි එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා රාජකුලානං ජාතිං සට්ඨෙත්වා කලහං පවත්තෙසුං.

කොලියකම්මකාරා වදන්ති – “තුම්භෙ කපිලවත්ථුවාසීකෙ සාකියදාරකෙ ගහෙන්වා ගජ්ජථ, යෙ සොණසිඬගාලාදයො විය අත්තනො භගිනීහි සද්ධිං වසිංසු, එතෙසං භත්ථිඅස්සාදයො වා එලකාවුධානි වා අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති? සාකියකම්මකාරා වදන්ති – “තුම්භෙ දානි කුට්ඨිනො දාරකෙ ගහෙන්වා ගජ්ජථ, යෙ අනාථා නිග්ගතිකා තිරච්ඡානා විය කොලරුක්ඛෙ වසිංසු, එතෙසං භත්ථිඅස්සාදයො වා එලකාවුධානි වා අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති? තෙ ගන්ත්වා තස්මිං කම්මෙ නියුත්තඅම්චිවානං කපෙසුං, අම්චිවා රාජකුලානං කපෙසුං. තතො සාකියා “භගිනීහි සද්ධිං සංවාසිකානං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු. කොලියාපි “කොලරුක්ඛවාසීනං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු. අපරෙ පනාවරියා “සාකියකොලියානං දාසීසු උදකත්ථාය නදිං ගන්ත්වා වුම්බටානි භූමියං නික්ඛිපිත්වා සුබකථාය සන්තිසින්නාසු එකිස්සා වුම්බටං එකා සකසඤ්ඤාය ගණ්හි, තං නිස්සාය ‘මම වුම්බටං, තව වුම්බට’න්ති කලහෙ පවත්තෙ කමෙන උභයනගරවාසීනො දාසකම්මකාරා වෙච සෙවකගාමනොජකාමච්චඋපරාජානො වාති සබ්බෙ යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු”ති වදන්ති. ඉමම්භා පන නයා පුරිමනයොච බහුසු අට්ඨකථාසු ආගතො, යුත්තරූපො වාති ස්වෙච ගහෙතබ්බො.

තෙ පන සායන්හසමයෙ යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිස්සන්ති තස්මිං සමයෙ භගවා සාවත්ථියං විහරන්තො පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො ඉමෙ එවං යුද්ධසජ්ජෙ නික්ඛන්තෙ අද්දස, දිස්වා ච “මයි ගතෙ එස කලහො වුපසම්ස්සති නු ඛො, නො”ති උපධාරෙන්තො “අහමෙත්ථ ගන්ත්වා

කලහවූපසමත්ථං තිණි ජාතකානි කටෙස්සාමි, තතො කලහො වූපසමිස්සති, අථ සාමග්ගිදීපනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කටෙත්වා අත්තදණ්ඩසුත්තං (සු. නි. 941 ආදයො) දෙසෙස්සාමි, දෙසනං සුත්වා උභයනගරවාසිනො අධිපතෙය්‍යානි අධිපතෙය්‍යානි කුමාරසතානි දස්සන්ති, අහං තෙ පබ්බාපෙස්සාමි, මහන්තො සමාගමො භවිස්සති”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා පාතොව සරීරපටිජග්ගනං කත්වා සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සායන්භසමයෙ ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා කස්සචි අනාරොචෙත්වා සයමෙව පත්තචීවරමාදාය ද්වින්තං සෙනානං අන්තරෙ ආකාසෙ පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා තෙසං සංවෙගජනනත්ථං දිවා අන්ධකාරං කාතුං කෙසරංසියො විස්සජ්ජෙත්තො නිසීදි. අථ තෙසං සංවිග්ගමානසානං අත්තානං දස්සෙත්තො ඡබ්බණ්ණා බුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙසි. කපිලවත්ථුවාසිනොපි භගවන්තං දිස්වා “අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨො සත්ථා ආගතො, දිට්ඨො භු ඛො තෙන අම්භාකං කලහකරණභාවො”ති චිත්තෙත්වා “න ඛො පන සක්කා සත්ථරි ආගතෙ අම්භෙහි පරස්ස සරීරෙ සත්ථං පාතෙතුං, කොලියනගරවාසිනො අම්භෙ භනන්තු වා බජ්ඣන්තු වා”ති ආවුධානි ඡඩ්ඛෙසුං. කොලියනගරවාසිනොපි තටෙව අකංසු.

අථ භගවා ඔතරිත්වා රමණීයෙ පදෙසෙ වාලුකපුලිනෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදි අනොපමාය බුද්ධසිරියා විරොචමානො. තෙපි රාජානො භගවන්තං වන්දිත්වා නිසීදිංසු. අථ නෙ සත්ථා ජානන්තොව “කස්මා ආගතත්ථ, මහාරාජා”ති පුච්ඡි. “නෙව, භන්තෙ, නදිදස්සනත්ථාය, න කිළනත්ථාය, අපිච ඛො පන ඉමස්මිං යානෙ සඬගාමං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා ආගතම්භා”ති. “කිං නිස්සාය වො කලහො, මහාරාජා”ති? “උදකං නිස්සාය භන්තෙ”ති. “උදකං කිං අග්ගති මහාරාජා”ති? “අප්පග්ගං, භන්තෙ”ති. “පථවී නාම කිං අග්ගති, මහාරාජා”ති? “අනග්ගා, භන්තෙ”ති. “ඛත්තියා කිං අග්ගන්ති, මහාරාජා”ති? “ඛත්තියා නාම අනග්ගා, භන්තෙ”ති. “අප්පග්ගං උදකං නිස්සාය කස්මා අනග්ගෙ ඛත්තියෙ නාසෙථ, මහාරාජ, කලහස්මිඤ්චි අස්සාදො නාම නත්ථි, කලහවසෙන හි මහාරාජා එකාය රුක්ඛදෙවතාය කාලසිහෙන සද්ධිං බද්ධාසානො සකලමිපි ඉමං කප්පං අනුප්පත්තොයෙවා”ති වත්වා එන්දනජාතකං (ජා. 1.13.14 ආදයො) කටෙසි. තතො “පරපත්තියෙන නාම මහාරාජා න භවිතඛිං, පරපත්තියා හි භුත්වා එකස්ස සසස්ස කථාය තියොජනසහස්සවිත්ථනෙ හිමවන්තෙ චතුප්පදගණා මහාසමුද්දං පක්ඛන්දිනො අභෙසුං, තස්මා පරපත්තියෙන න භවිතඛි”න්ති වත්වා දද්දරජාතකං (ජා. 1.243-44; 1.4.13-16; 1.9.105 ආදයො) කටෙසි. තතො “කදාචි මහාරාජා දුබ්බලොපි මහබ්බලස්ස රන්ධං පස්සති, කදාචි මහබ්බලොපි දුබ්බලස්ස රන්ධං පස්සති, ලට්ඨකිකාපි හි සකුණිකා භත්ථිනාගං ඝාතෙසි”ති වත්වා ලට්ඨකිකජාතකං (ජා. 1.5.39 ආදයො) කටෙසි. එවං කලහවූපසමනත්ථාය තිණි ජාතකානි කටෙත්වා සාමග්ගිපරිදීපනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කටෙසි. “සමග්ගානඤ්චි මහාරාජා

කොච්ඡි ඔතාරං නාම පස්සිතුං න සක්කොති”ති වත්වා රුක්ඛධම්මජාතකං (ජා. 1.1.74) කථෙසි. තතො “සමග්ගානං මහාරාජා කොච්ඡි විවරං පස්සිතුං නාසක්ඛි, යදා පන අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදමකංසු, අථ නෙ එකො නෙසාදපුත්තො ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා ආදාය ගතො, විවාදෙ අස්සාදො නාම නත්ථි”ති වත්වා වට්ඨකජාතකං (ජා. 1.1.35, 118; 1.6.128-133) කථෙසි. එවං ඉමානි පඤ්ච ජාතකානි කථෙත්වා අවසානෙ අත්තදණ්ඩසුත්තං (සු. නි. 941 ආදයො) කථෙසි.

අථ රාජානො පසන්නා “සචෙ සත්ථා නාගමිස්ස, මයං අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වා ලොභිතනදිං පචත්තයිස්සාම, සත්ථාරං නිස්සාය නො ජීවිතං ලද්ධං. සචෙ පන සත්ථා අගාරං අජ්ඣාචයිස්ස, ද්විසහස්සදීපපරිවාරං චතුමහාදීපරජ්ජං හත්ථගතං අභවිස්ස, අතිරෙකසහස්සං ඛො පනස්ස පුත්තා අභවිස්සංසු, තතො ඛත්තියපරිවාරොච අවිචරිස්ස, තං ඛො පනෙස සම්පත්තිං පහාය නික්ඛමිත්වා සම්ඛොධිං පත්තො, ඉදානිපි ඛත්තියපරිවාරොච විවරතු”ති උභයනගරවාසීනො අඛිඨතෙය්‍යානි අඛිඨතෙය්‍යානි කුමාරසතානි අදංසු. භගවා තෙ පබ්බාපෙත්වා මහාවනං අගමාසි. පුනදිවසතො පට්ඨාය තෙහි පරිවුතො එකදා කපිලවත්ථුනගරෙ එකදා කොලියනගරෙති ද්විසු නගරෙසු පිණ්ඩාය වරති. උභයනගරවාසීනො මහාසක්කාරං කරිංසු. තෙසං ගරුගාරවෙන න අත්තනො රුචියා පබ්බජිතානං අනභිරති උජ්ජජි. පුරාණදුතියිකායොපි තෙසං අනභිරතිජනනත්ථාය තං තං වත්වා සාසනං පෙසෙසුං. තෙ අතිරෙකතරං උක්කණ්ඩිංසු. භගවා ආවජ්ජෙත්තො තෙසං අනභිරතභාවං ඤත්වා “ඉමෙ හික්ඛු මාදිසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං එකතො වසන්නා උක්කණ්ඩන්ති, කථං රූපා නු ඛො තෙසං ධම්මකථා සජ්ජායා”ති උපධාරෙත්තො කුණාලධම්මදෙසනං පස්සි. අථස්ස එතදභොසි – “අහං ඉමෙ හික්ඛු හිමවත්තං නෙත්වා කුණාලකථාය තෙසං මාතුගාමදොසං පකාසෙත්වා අනභිරතිං හරිත්වා සොතාපත්තිමග්ගං දස්සාමි”ති.

සො පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තචීවරමාදාය කපිලවත්ථුං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කත්තො හත්තකිච්චවෙලායමෙව තෙ පඤ්චසතෙ හික්ඛු ආමන්තෙත්වා “දිට්ඨපුබ්බො වො, හික්ඛවෙ, රමණීයො හිමවත්තපදෙසො”ති පුච්ඡි. “නොහෙතං, හන්තෙ”ති. “ගච්ඡිස්සථ පන හිමවත්තවාරික”න්ති? “හන්තෙ, අනිද්ධිමත්තො මයං කථං ගමිස්සාමා”ති. “සචෙ පන වො කොච්ඡි ගහෙත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, ගච්ඡෙය්‍යාථා”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. සත්ථා සබ්බෙපි තෙ අත්තනො ඉද්ධියා ගහෙත්වා ආකාසෙ උජ්ජතිත්වා හිමවත්තං ගන්ත්වා ගගනතලෙ ධීතොච රමණීයෙ හිමවත්තපදෙසෙ කඤ්චනපබ්බතං රජනපබ්බතං මණිපබ්බතං හිඩ්ගුලිකපබ්බතං අඤ්ජනපබ්බතං සානුපබ්බතං එලිකපබ්බතන්ති නානාවිධෙ පබ්බතෙ, පඤ්ච මහානදියො, කණ්ණුමුණ්ඩකං රථකාරං සිහපපාතං ඡද්දන්තං තියග්ගලං අනොතත්තං

කුණාලදහන්ති සත්ත දහෙ දස්සෙසි. හිමවන්තො ච නාම මහා පඤ්චයොජනසතුබ්බෙධො තියොජනසහස්සවින්ථතො, තස්ස ඉමං රමණීයං එකදෙසං අත්තනො ආනුභාවෙන දස්සෙසි. තත්ථ කතනිවාසානි සීහබ්‍යග්ගහත්ථිකුලාදීනි චතුප්පදානිපි එකදෙසතො දස්සෙසි. තත්ථ ආරාමරාමණෙයාකාදීනි පුප්පුපගඵලුපගෙ රුක්ඛෙ නානාවිධෙ සකුණසඬ්ඝෙ ජලජඵලජපුප්ඵානි හිමවන්තස්ස පුරත්ථිමපස්සෙ සුවණ්ණතලං, පුච්ඡිමපස්සෙ හිඬ්ගුලතලං දස්සෙසි. ඉමෙසං රාමණෙයාකානං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය තෙසං හික්ඛුනං පුරාණදුනිසිකාසු ඡන්දරාගො පභීනො.

අථ සත්ථා තෙ හික්ඛු ගහෙත්වා ආකාසතො ඔතරිත්වා හිමවන්තපච්ඡිමපස්සෙ සට්ඨියොජනිකෙ මනොසිලාතලෙ සත්තයොජනිකස්ස කප්පට්ඨිකසාලරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා තියොජනිකාය මනොසිලාතලාය තෙහි හික්ඛුහි පරිවුතො ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තො අණ්ණචකුච්ඡං බොහෙත්වා ජලමානො සූරියො විය නිසිදිත්වා මධුරස්සරං නිච්ජාරෙන්තො තෙ හික්ඛු ආමන්තෙසි - “හික්ඛවෙ, ඉමස්මිං හිමවන්තෙ තුම්හෙහි අදිට්ඨපුබ්බං පුච්ඡවා”ති. තස්මිං බණෙ ද්වෙ විත්‍රකොකිලා උභොසු කොට්ඨු දණ්ඩකං මුඛෙන ඩංසිත්වා මජ්ඣෙ අත්තනො සාමිකං නිසිදාපෙත්වා අට්ඨ විත්‍රකොකිලා පුරතො, අට්ඨ පච්ඡතො, අට්ඨ වාමතො, අට්ඨ දක්ඛිණතො, අට්ඨ හෙට්ඨා, අට්ඨ උපරි ඡායං කත්වා එවං විත්‍රකොකිලං පරිවාරෙන්වා ආකාසෙනාගච්ඡන්ති. අථ තෙ හික්ඛු තං සකුණසඬ්ඝං දිස්වා සත්ථාරං පුච්ඡිංසු - “කෙ නාමෙතෙ, හන්තෙ සකුණා”ති? “හික්ඛවෙ, එස මම පොරාණකො වංසො, මයා යපිතා පවෙණී, මං තාව පුබ්බෙ එවං පරිවරිංසු, තදා පනෙස සකුණගණො මහා අහොසි, අඬ්ඬුඬ්ඬානි දිජකඤ්ඤාසහස්සානි මං පරිවරිංසු. අනුපුබ්බෙන පරිභායිත්වා ඉදානි එත්තකො ජාතො”ති. “කථං එවරුපෙ පන, හන්තෙ, වනසණ්ඛෙ එතා දිජකඤ්ඤායො තුම්හෙ පරිවරිංසු”ති? අථ තෙසං සත්ථා “තෙන හි, හික්ඛවෙ, සුණාථා”ති සතිං උපට්ඨාපෙත්වා අතීතං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො ආහ -

“එවමක්ඛායති එවමනුසුයති, සබ්බොසධධරණිධරෙ
නෙකපුප්ඵමාලාවිතතෙ
ගජගච්ඡමහිංසරුරුවමරපසදබග්ගොකණ්ණසීහබ්‍යග්ගසදීපිඅච්ඡකො
කතරච්ඡඋද්දාරකදලි- මිගබ්බිලාරසසකණ්ණිකානුවරිතෙ
ආකිණ්ණනෙලමණ්ඩලමහාවරාහනාගකුලකරෙණුසඬ්ඝාධිවුට්ඨෙ
ඉස්සමිගසාබමිගසරහමිගඵණිමිගවාතමිගපසදමිගපුරිසාලුකිමිපුරිසයක්
බරක්ඛ- සනිසෙවිතෙ
අමජ්ජවමඤ්ජරීධරපහට්ඨපුප්ඵච්ඡිකග්ගානෙකපාදපගණවිතකෙ
කුරරවකොරවාරණමයුරපරහතජීවඤ්ජීවකචෙලාවකහිඬ්කාරකරවිකම
ත්තවිහඬ්ගගණසත්තසම්පසුට්ඨෙ

අඤ්ජනමනොසිලාහරිතාලභිච්ඡුලකහෙමරජතකනකානෙකධාතු-
සතච්ඡන්ද්‍රිමපටිමණ්ඩිතපදෙසෙ ඵවරුපෙ බලු, හො, රම්මෙ වනසණ්ඛෙ
කුණාලො නාම සකුණො පටිවසති අතිවිය චිත්තො අතිවිය
චිත්තපත්තච්ඡදනො’.

“තස්සෙව බලු, හො, කුණාලස්ස සකුණස්ස අච්ඡුච්ඡාති
ඉත්ථිසහස්සාති පරිවාරිකා දිජකඤ්ඤායො, අථ බලු, හො, ද්වෙ
දිජකඤ්ඤායො කට්ඨං මුඛෙන ඩංසිත්වා තං කුණාලං සකුණං මජ්ඣෙ
නිසීදාපෙත්වා උඬ්ඛෙත්තිමා නං කුණාලං සකුණං
අද්ධානපරියායපථෙ කිලමථො උඬ්ඛාහෙත්වා”ති.

“පඤ්චසතා දිජකඤ්ඤායො හෙට්ඨතො හෙට්ඨතො උඬ්ඛෙත්ති
‘සවායං කුණාලො සකුණො ආසනා පරිපතීස්සති, මයං තං පක්ඛෙහි
පටිග්ගහෙස්සාමා’ති.

“පඤ්චසතා දිජකඤ්ඤායො උපරුපරි උඬ්ඛෙත්ති ‘මා නං
කුණාලං සකුණං ආතපො පරිතාපෙසී’ති.

“පඤ්චසතා දිජකඤ්ඤායො උභතොපස්සෙන උඬ්ඛෙත්ති ‘මා නං
කුණාලං සකුණං සීතං වා උණ්භං වා තිණං වා රජො වා වාතො වා
උස්සාවො වා උපජ්ඣසී’ති.

“පඤ්චසතා දිජකඤ්ඤායො පුරතො පුරතො උඬ්ඛෙත්ති ‘මා නං
කුණාලං සකුණං ගොපාලකා වා පසුපාලකා වා තිණහාරකා වා
කට්ඨහාරකා වා වනකම්මිකා වා කට්ඨෙන වා කඨලෙන වා පාණිනා
වා ලෙඬ්ඛිනා වා දණ්ඨෙන වා සත්ථෙන වා සක්ඛරාහි වා පහාරං
අදංසු, මායං කුණාලො සකුණො ගච්ඡෙහි වා ලතාහි වා රුක්ඛෙහි වා
සාඛාහි වා ථම්හෙහි වා පාසාණෙහි වා බලවත්තෙහි වා පක්ඛිහි
සඬ්ගමෙසී’ති.

“පඤ්චසතා දිජකඤ්ඤායො පච්ඡතො පච්ඡතො උඬ්ඛෙත්ති
සණ්භාහි සබ්බාහි මඤ්ජුහි මධුරාහි වාචාහි සමුදාවරන්ති යො ‘මායං
කුණාලො සකුණො ආසනෙ පරියුක්කණ්ඨී’ති.

“පඤ්චසතා දිජකඤ්ඤායො දිසොදිසං උඬ්ඛෙත්ති
අනෙකරුක්ඛවිච්චිකතිඵලමාහරන්ති යො ‘මායං කුණාලො සකුණො
බුද්ධාය පරිකිලමිත්වා’ති.

“අථ බලු, හො, තා දිජකඤ්ඤායො තං කුණාලං සකුණං
ආරාමෙනෙව ආරාමං, උය්‍යානෙනෙව උය්‍යානං, නදීතිත්ථෙනෙව
නදීතිත්ථං, පබ්බතසිඛරෙනෙව පබ්බතසිඛරං, අම්බවනෙනෙව
අම්බවනං, ජම්බුවනෙනෙව ජම්බුවනං, ලබ්බවනෙනෙව ලබ්බවනං,

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

විවිධවිකතිඵලං. ආරාමෙනෙව ආරාමන්ති පුප්ඵාරාමාදීසු අඤ්ඤතරෙන ආරාමෙනෙව අඤ්ඤතරං ආරාමං තෙත්තීති අත්ථො. උය්‍යානාදීසුපි එසෙව නයො. නාළිකෙරසඤ්චාරියෙනෙවනි නාළිකෙරවනෙනෙව අඤ්ඤං නාළිකෙරවනං. අතිසම්භොත්තීති එවං තෙත්වා තත්ථ නං බිජ්ජඤ්ඤෙව රතීත්ථාය පාපුණන්ති.

දිවසං පරිබ්‍රූළ්භොති සකලදිවසං පරිබ්‍රූළ්භො. අපසාදෙතීති තා කිර තං එවං දිවසං පරිවරිත්වා නිවාසරුක්ඛෙ ඔතාරෙත්වා පරිවාරෙත්වා රුක්ඛසාබාසු නිසීදිත්වා “අප්පෙව නාම මධුරවචනං ලභෙය්‍යාමා”ති පත්ථයන්තියො ඉමිනා උය්‍යාපිතකාලෙ අත්තනො වසනට්ඨානං ගම්ස්සාමාති වසන්ති. කුණාලරාජා පන තා උය්‍යාපේත්තො “නස්සථා”තිආදිවචනෙහි අපසාදෙති. තත්ථ නස්සථාති ගච්ඡථ. විනස්සථාති සබ්බතොභාගෙන නස්සථ. ගෙහෙ ධනධඤ්ඤාදීනං නාසනෙන චොරියො, බහුමායතාය ධුන්තියො, නට්ඨස්සතිතාය අසතියො, අනවට්ඨිතවිත්තතාය ලහුවිත්තායො, කතවිනාසනෙන මිත්තදුබ්භිතාය කතස්ස අප්පට්ඨිකාරිකායොති.

එවඤ්ච පන වත්වා “ඉති බො, භික්ඛවෙ, අහං තිරච්ඡානගතොපි ඉත්ථීනං අකතඤ්ඤතං බහුමායතං අනාවාරතං දුස්සීලතඤ්ච ජානාමි, තදාපාහං තාසං වසෙ අවත්තිත්වා තා එව අත්තනො වසෙ වත්තෙමි”ති ඉමාය කථාය තෙසං භික්ඛූනං අනභිරතීං හරිත්වා සත්ථා තුණ්හි අභොසි. තස්මිං බණෙ ද්වෙ කාලකොකිලා සාමිකං දණ්ඩකෙන උක්ඛිපිත්වා හෙට්ඨාභාගාදීසු වතස්සො වතස්සො හුත්වා තං පදෙසං ආගමීංසු. තෙ භික්ඛූ තාපි දිස්වා සත්ථාරං පුච්ඡීංසු. සත්ථා “පුබ්බෙ, භික්ඛවෙ, මම සභායො පුණ්ණමුඛො නාම චුස්සකොකිලො අභොසි, තස්සායං වංසො”ති වත්වා පුරිමනයෙනෙව තෙහි භික්ඛූහි පුච්ඡිතො ආහ -

“තස්සෙව බලු, හො, හිමවතො පබ්බතරාජස්ස පුරත්ථිමදිසාභාගෙ සුසුබ්බමසුනිපුණගිරිප්පහවහරිතුපයන්තියො”ති.

තත්ථ සුට්ඨු සුබ්බමසණ්භසලිලතාය සුසුබ්බමසුනිපුණා, ගිරි එතාසං පහවොති ගිරිප්පහවා, හිමවත්තනො සන්දමානහරිතතිණ්ණමස්සඔසතාය හරිතා, කුණාලදහං උපගමනෙන උපයන්තියොති සුසුබ්බමසුනිපුණගිරිප්පහවහරිතුපයන්තියො, එවරූපා නදියො යස්මිං සන්දන්තීති අත්ථො.

ඉදානි යං කුණාලදහං තා උපයන්ති, තත්ථ පුප්ඵාති වණ්ණෙත්තො ආහ

“උප්පලපදුමකුමුදනලිතසතපත්තසොගන්ධිකමන්දාලකසම්පතිවි රුළුහ- සුවිගන්ධමනුඤ්ඤමාවකප්පදෙසෙ”ති.

තත්ථ උප්පලන්ති නිලුප්පලං. නලිනන්ති සෙනපදුමං. සතපත්තන්ති පරිපුණ්ණසතපත්තපදුමං. සම්පතීති එතෙහි සම්පතිවිරුල්භෙහි අභිනවජාතෙහි සුවිගන්ධෙන වෙව මනුඤ්ඤෙන ව හදයබන්ධනසමත්ථතාය මාවකෙන ව පදෙසෙන සමන්තාගතෙති අත්ථො.

ඉදානි තස්මිං දහෙ රුක්ඛාදයො වණ්ණෙන්තො ආහ -

“කුරවකමුවලින්දකෙතකවෙදිසවඤ්ජුලපුන්තාගබකුලතිලකපිය කහසනසාලසළල-
වම්පකඅසොකනාගරුක්ඛතිරිටිභූපපත්තලොද්දවන්දනොසවනෙ කාළාගරුපද්මකපියඬුදෙවදාරුකවොවගහනෙ
කකුධකුට්ඨඅඬිකොලකච්චිකාරකණ්ණිකාරකණ්ණිකාර-
කනවෙරකොරණ්ඩකකොච්චාරකිංසුකයොධිකවනමල්ලිකමනඬුගණ මනවජ්ජහණ්ඩිසුරුවර- හගිනිමාලාමල්ලාධරෙ
ජාතිසුමනමධුගන්ධිකධනුතක්කාරිතාලීසතගරමුසිරකොට්ඨකච්ඡවිත තෙ අතිමුත්තකසංකුසුමිතලතාවිතතපටිමණ්ඩිතප්පදෙසෙ
හංසපිලවකාදම්බකාරණ්ඩවාහිනදිනෙ
විජ්ජාධරසිද්ධසමණතාපසගණාධිවුට්ඨො
වරදෙවයක්ඛරක්ඛසදානවගන්ධබ්බකින්නරමහොරගානුවණ්ණප්පදෙ සෙ - එවරුපෙ බලු, හො, රම්මෙ වනසණ්ඨෙ පුණ්ණමුඛො නාම
චුස්සකොකිලො පතිවසති අතිවිය මධුරගිරො විලාසිතනයනො මත්තක්ඛො.

“තස්සෙව බලු, හො, පුණ්ණමුඛස්ස චුස්සකොකිලස්ස අඬිචුඬිඬානි ඉත්ථීසතානි පරිවාරිකා දිජකඤ්ඤායො. අථ බලු, හො, ද්වෙ දිජකඤ්ඤායො කට්ඨං මුඛෙන ඩංසිත්වා තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං මජ්ඣෙ නිසීදාපෙත්වා උඬ්ඨෙත්ති ‘මා නං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං අද්ධානපරියායපථෙ කිලමථො උබ්බාහෙත්ථා’ති.

“පඤ්ඤාස දිජකඤ්ඤායො හෙට්ඨතො හෙට්ඨතො උඬ්ඨෙත්ති ‘සවායං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො සකුණො ආසනා පරිපතිස්සති, මයං තං පක්ඛෙහි පටිග්ගහෙස්සාමා’ති.

“පඤ්ඤාස දිජකඤ්ඤායො උපරුපරි උඬ්ඨෙත්ති ‘මා නං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ආතපො පරිතාපෙසී’ති.

“පඤ්ඤාස පඤ්ඤාස දිජකඤ්ඤායො උහතොපස්සෙන උඬ්ඨෙත්ති ‘මානං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං සීතං වා උණ්හං වා තිණං වා රජො වා වාතො වා උස්සාවො වා උපස්ථුසී’ති.

“පඤ්ඤාස දිජකඤ්ඤායො පුරතො පුරතො උඩ්ඛෙන්ති ‘මා නං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ගොපාලකා වා පසුපාලකා වා තිණභාරකා වා කට්ඨභාරකා වා වනකම්මිකා වා කට්ඨෙන වා කය්ලාය වා පාණිනා වා ලෙඩ්ඛුනා වා දණ්ඨෙන වා සත්ථෙත වා සක්ඛරාහි වා පහාරමදංසු, මායං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො ගච්ඡෙති වා ලතාහි වා රුක්ඛෙහි වා සාධාහි වා ථම්හෙහි වා පාසාණෙහි වා බලවන්තෙහි වා පක්ඛිති සඬගමෙසී’ති.

“පඤ්ඤාස දිජකඤ්ඤායො පච්ඡතො පච්ඡතො උඩ්ඛෙන්ති සණ්භාහි සබ්බාහි මඤ්ජුහි මධුරාහි වාවාහි සමුදාවරන්තියො ‘මායං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො ආසනෙ පරියුක්කණ්ඨී’ති.

“පඤ්ඤාස දිජකඤ්ඤායො දිසොදිසං උඩ්ඛෙන්ති අනෙකරුක්ඛවිවිධවිකතිඵලමාහරන්තියො ‘මායං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො බුද්ධාය පරිකිලමිත්ථා’ති.

“අථ බලු, හො, තා දිජකඤ්ඤායො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ආරාමෙනෙව ආරාමං, උය්‍යානෙනෙව උය්‍යානං, නදීතිත්ථෙතෙව නදීතිත්ථං, පබ්බතසිඛරෙනෙව පබ්බතසිඛරං, අම්බවනෙනෙව අම්බවනං, ජම්බුවනෙනෙව ජම්බුවනං, ලබ්බජවනෙනෙව ලබ්බජවනං, නාලිකෙරසඤ්චාරියෙනෙව නාලිකෙරසඤ්චාරියං බිජ්ජමෙව අභිසම්භොන්ති රතිත්ථාය.

“අථ බලු, හො, පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තාහි දිජකඤ්ඤාහි දිවසං පරිබ්‍රූළ්හො ඵචං පසංසති ‘සාධු සාධු, භගිනියො, ඵතං ඛො භගිනියො තුම්භාකං පතිරූපං කුලධිතානං, යං තුම්හෙ භත්තාරං පරිවරෙය්‍යාථා’ති.

“අථ බලු, හො, පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො යෙන කුණාලො සකුණො තෙනුපසඬිකම්. අද්දසංසු ඛො කුණාලස්ස සකුණස්ස පරිවාරිකා දිජකඤ්ඤායො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං දුරතොව ආගච්ඡන්තං, දිස්වාන යෙන පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තෙනුපසඬිකම්සු, උපසඬිකමිත්වා තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ඵතදවොචුං – ‘අයං, සම්ම පුණ්ණමුඛ, කුණාලො සකුණො අතිවිය ඵරුසො අතිවිය ඵරුසවාචො, අජ්ජෙව නාම තවම්පි ආගම්ම පියවාචං ලභෙය්‍යාමා’ති. ‘අජ්ජෙව නාම භගිනියො’ති වත්වා යෙන කුණාලො සකුණො තෙනුපසඬිකම්, උපසඬිකමිත්වා කුණාලෙන සකුණෙන සද්ධිං පටිසම්මොදිත්වා ඵකමන්තං නිසීදි, ඵකමන්තං නිසීන්තො ඛො පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තං කුණාලං සකුණං ඵතදවොච – ‘කිස්ස ත්වං, සම්ම කුණාල, ඉත්ථිතං සුජාතානං කුලධිතානං සම්මාපටිපන්නානං මිච්ඡාපටිපන්නොසි, අමනාපභාණීනම්පි කිර,

සම්ම කුණාල, ඉත්ථිනං මනාපභාණිනා භවිතබ්බං, කිමඛිගං පන මනාපභාණින'න්ති.

“එවං චුත්තෙ කුණාලො සකුණො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං එවං අපසාදෙසි - ‘නස්ස ත්වං, සම්ම ජම්ම වසල, විනස්ස ත්වං, සම්ම ජම්ම වසල, කො නු තයා වියත්තො ජායාජිනෙනා’ති. එවං අපසාදිතො ච පන පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තතොයෙව පටිනිවත්ති.

“අථ බලු, හො, පුණ්ණමුඛස්ස චුස්සකොකිලස්ස අපරෙන සමයෙන නචිරස්සෙව බරො ආබාධො උප්පජ්ජී, ලොභිතපක්ඛන්දිකා බාළ්භා වෙදනා වත්තන්ති මාරණන්තිකා. අථ බලු, හො, පුණ්ණමුඛස්ස චුස්සකොකිලස්ස පරිවාරිකානං දිජ්ඣඤ්ඤානං එතදහොසි - ‘ආබාධිකො ඛො අයං පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො, අප්පෙව නාම ඉමම්භා ආබාධා වුට්ඨහෙය්‍යා’ති එකං අදුතියං ඔභාය යෙන කුණාලො සකුණො තෙනුපසඬකම්භු. අද්දසා ඛො කුණාලො සකුණො තා දිජ්ඣඤ්ඤායො දුරතොව ආගච්ඡන්තියො, දිස්වාන තා දිජ්ඣඤ්ඤායො එතදවොච - ‘කහං පන තුම්භං වසලියො භත්තා’ති. ‘ආබාධිකො ඛො, සම්ම කුණාල, පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො අප්පෙව නාම තම්භා ආබාධා වුට්ඨහෙය්‍යා’ති. එවං චුත්තෙ කුණාලො සකුණො තා දිජ්ඣඤ්ඤායො එවං අපසාදෙසි - ‘නස්සථ තුම්භෙ වසලියො, විනස්සථ තුම්භෙ වසලියො චොරියො ධුත්තියො අසතියො ලහුවිත්තායො කතස්ස අප්පට්ඨකාරිකායො අනිලො විය යෙනකාමංගමායො’ති වත්වා යෙන පුණ්ණමුඛො චුස්සකොකිලො තෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ත්වා තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං එතදවොච - ‘හං, සම්ම, පුණ්ණමුඛා’ති. ‘හං, සම්ම, කුණාලා’ති.

“අථ බලු, හො, කුණාලො සකුණො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං පක්ඛෙහි ච මුඛතුණ්ඩකෙන ච පරිග්ගහෙත්වා වුට්ඨාපෙත්වා නානාභෙසජ්ජානි පායාපෙසි. අථ බලු, හො, පුණ්ණමුඛස්ස චුස්සකොකිලස්ස සො ආබාධො පටිප්පස්සමිහී”ති.

තත්ථ පියකාති සෙනපුජ්ඣා. භසනාති හ-කාරො සන්ධිකරො, අසනායෙව. නිරිට්ඨි එකා රුක්ඛජාති. වන්දනාති රත්තසුරභිවන්දනා. ඔසවනෙති එතෙසං ඔසෙන සටාය සමන්තාගතවනෙ. දෙවදාරුකචොචගහනෙති දෙවදාරුරුක්ඛෙහි වෙච කදලීහි ච ගහනෙ. කච්චිකාරාති එකා රුක්ඛජාති. කණිකාරාති මහාපුජ්ඣා. කණ්ණිකාරාති බුද්දකපුජ්ඣා. කිංසුකාති වාතසාතකා. යොධිකාති යුථිකා. වනමල්ලිකමනඛිගණමනවජ්ජහණ්ඩිසුරුවීරහගිනිමාලාමලාධරෙති මල්ලිකානඤ්ච අනඛිගණානං අනවජ්ජානඤ්ච භණ්ඩිනං සුරුවීරානඤ්ච

හගිනීනං පුජ්චෙහි මාලාධාරයමානෙ. ධනුතක්කාරීති ධනුපාටලි. තාලිසාති තාලිසපත්තරුක්ඛා. කච්ඡවිතතෙති එතෙහි ජාතිසුමනාදීහි විතතෙ නදිකච්ඡපබ්බතකච්ඡෙ. සංකුසුමිතලතාති තෙසු තෙසු යානෙසු සුට්ඨු කුසුමිතභ්තිමුත්තකෙහි වෙව නානාවිධලතාහි ව විතතපටිමණ්ඩිතපදෙසෙ. ගණාධිවුට්ඨෙති එතෙසං විජ්ජාධරාදීනං ගණෙහි අධිවුට්ඨෙ. පුණ්ණමුඛොති මුඛපරිපුණ්ණතාය පුණ්ණමුඛො. පරෙහි ඵ්ඨිකාය ඵ්ඨස්සකොකිලො. විලාසිතනයනොති විලාසිතනෙත්තො. මත්තක්ඛොති යථා මත්තානං අක්ඛිති රත්තානි හොත්ති, එවං රත්තක්ඛො, පමාණයුත්තනෙත්තො වා.

හගිනියොති අරියවොහාරෙත ආලපනං. පරිවරෙය්‍යාථාති සකලදිවසං ගහෙත්වා විවරෙය්‍යාථ. ඉති සො පියකථං කථෙත්වා උයොපෙති. කදාචි පන කුණාලො සපරිවාරො පුණ්ණමුඛං දස්සනාය ගච්ඡති, කදාචි පුණ්ණමුඛො කුණාලස්ස සන්තිකං ආගච්ඡති. තෙනාහ “අථ බලු, හො”ති. සම්මාති වයස්ස. ආගම්මාති පටිච්ච උපනිස්සාය. ලභෙය්‍යාමාති කුණාලස්ස සන්තිකා පියවචනං ලභෙය්‍යාම. අප්පෙව නාමාති අපි නාම ලභෙය්‍යාථ, වක්ඛාමි නන්ති. සුජාතානන්ති සමජාතිකානං.

නස්සාති පලාය. ජම්මාති ලාමක. වියත්තොති කො නු තයා සදිසො අඤ්ඤො ඛ්‍යත්තො නාම අත්ථි. ජායාජිනෙනාති ජායාජිනෙන, අයමෙව වා පායො. එවං ඉත්ථිපරාජිනෙන තයා සදිසො කො නාම ඛ්‍යත්තො අත්ථිති තං පුන එවරුපස්ස වචනස්ස අභණනත්ථාය අපසාදෙති. තතොයෙවාති “කුද්ධො මෙ කුණාලො”ති වින්තෙත්වා තතොයෙව පටිනිවත්ති, සො නිවත්තිත්වා සපරිවාරො අත්තනො නිවාසට්ඨානමෙව අගමාසි.

අප්පෙව නාමාති සංසයපරිවිතක්කො, ඉමම්භා ආබාධා වුට්ඨහෙය්‍ය වා නො වාති එවං වින්තෙත්වා තං ඔහාය පක්කමිංසු. තුම්භන්ති තුම්භාකං. අප්පෙව නාමාති තම්භා ආබාධා වුට්ඨහෙය්‍ය වා නො වා, අම්භාකං ආගතකාලෙ මතො හවිස්සති. මයඤ්ඤි ඉදානෙව සො මරිස්සතීති ඤත්වා තුම්භාකං පාදපරිවාරිකා හවිතුං ආගතා. තෙනුපසඬිකමිති ඉමා ඉත්ථියො සාමිකස්ස මතකාලෙ ආගතා පටික්කුලා හවිස්සාමාති තං පහාය ආගතා, අහං ගන්ත්වා මම සහායකං පුජ්චඵලාදීති නානාභෙසජ්ජාති සංහරිත්වා අරොගං කරිස්සාමිති වින්තෙත්වා නාගබලො මහාසත්තො ආකාසෙ උජ්ජනිත්වා යෙන සො තෙනුපසඬිකමි. හන්ති නිපාතො, “ජීවසි, සම්මා”ති පුච්ඡන්තො එවමාහ. ඉතරොපිස්ස “ජීවාමි”ති වදන්තො “හං සම්මා”ති ආහ. පායාපෙසිති පායෙසි. පටිජ්ජස්සමිහිති වූපසමිති.

තාපි දිජ්ඣඤ්ඤායො අස්මිං අරොගෙ ජාතෙ ආගතා. කුණාලොපි පුණ්ණමුඛං කතිපාහං ඵලාඵලාති බාදාපෙත්වා තස්ස බලජ්ජත්තකාලෙ, “සම්ම, ඉදානි ත්වං අරොගො, අත්තනො පරිවාරිකාහි සද්ධිං වස, අහමිපි අත්තනො වසනට්ඨානං ගමිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං සො “ඉමා, සම්ම, මං

බාළුහගිලානං පහාය පලායන්ති, න මෙ එතාහි ධුන්තීහි අත්ථො”ති ආහ. තං සුත්වා මහාසත්තො “තෙන හි තෙ, සම්ම, ඉත්ථිනං පාපභාවං ආචික්ඛිස්සාමි”ති පුණ්ණමුඛං ගහෙත්වා හිමවන්තපස්සෙ මනොසිලාතලං නෙත්වා සත්තයොජනිකසාලරුක්ඛමුලෙ මනොසිලාසනෙ නිසීදි. එකස්මිං පස්සෙ පුණ්ණමුඛො සපරිවාරො නිසීදි. සකලහිමවන්තෙ දෙවසොසනා වරි – “අජ්ජ කුණාලො සකුණරාජා හිමවන්තෙ මනොසිලාසනෙ නිසීදිත්වා බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙස්සති, තං සුණාමා”ති. පරම්පරසොසෙන ඡ කාමාවචරදෙවා සුත්වා යෙභුයොන තත්ථ සන්තිපතිංසු. බහුනාගසුපණ්ණකිත්තරවිජ්ජාධරාදීනම්පි දෙවතා තමත්ථං උග්ගොසෙසුං. තදා ආනන්දො නාම ගිජ්ඣුරාජා දසසහස්සගිජ්ඣුපරිවාරො ගිජ්ඣුපබ්බතෙ පටිවසති. සොපි තං කොලාහලං සුත්වා “ධම්මං සුණිස්සාමි”ති සපරිවාරො ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදි. නාරදොපි පඤ්චාහිඤ්ඤො තාපසො දසසහස්සතාපසපරිවුතො හිමවන්තපදෙසෙ විහරන්තො තං දෙවසොසනං සුත්වා “සභායො කිර මෙ කුණාලො ඉත්ථිනං අගුණං කට්ඨස්සති, මහාසමාගමො භවිස්සති, මයාපි තං දෙසනං සොතුං වට්ටති”ති තාපසදසසහස්සෙන සද්ධිං ඉද්ධියා තත්ථ ගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදි. බුද්ධානං දෙසනාසන්තිපාතසදිසො මහාසමාගමො අහොසි. අථ මහාසත්තො ජාතිස්සරඤ්ඤාණෙන ඉත්ථිදොසපටිසංයුත්තං අතීතභවෙ දිට්ඨකාරණං පුණ්ණමුඛං කායසක්ඛිං කත්වා කට්ඨෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

“අථ බලු, හො, කුණාලො සකුණො තං පුණ්ණමුඛං චුස්සකොකිලං ගිලානවුට්ඨිතං අවිරවුට්ඨිතං ගෙලඤ්ඤා එතදෙවොච –

“දිට්ඨා මයා, සම්ම පුණ්ණමුඛ, කණ්භා ද්වෙපිතිකා පඤ්චපතිකාය ඡට්ඨෙ පුරිසෙ චිත්තං පටිබන්ධන්තියා, යදිදං කබන්ධෙ පියසප්පිමහි”ති. භවති ච පනුත්තරෙත්ථ වාක්‍යං –

290.

“අථජ්ජුනො නකුලො හිමසෙනො, යුධිට්ඨිලො සභදෙවො ච රාජා; එතෙ පතී පඤ්ච මතිච්ච නාරී, අකාසි බුජ්ජවාමනකෙන පාප’න්ති.

“දිට්ඨා මයා, සම්ම පුණ්ණමුඛ, සච්චතපාපි නාම සමණී සුසානමජ්ඣෙකෙ වසන්තී චතුත්ථහත්තං. පරිණාමයමානා සුරාධුත්තකෙන පාපමකාසි.

“දිට්ඨා මයා, සම්ම පුණ්ණමුඛ, කාකවතී නාම දෙවී සමුද්දමජ්ඣෙකෙ වසන්තී භරියා වෙනතෙයාස්ස නටකුචෙරෙන පාපමකාසි.

“දිට්ඨා මයා, සම්ම පුණ්ණමුඛ, කුරුඬගදෙවී නාම ලොමසුද්දරී එළිකකුමාරං කාමයමානා ඡළඬගකුමාරධනන්තෙවාසිනා පාපමකාසි.

“එවඤ්ඤෙතං මයා ඤාතං, බ්‍රහ්මදත්තස්ස මාතරං;
ඔහාය කොසලරාජං, පඤ්චාලවණ්ඨෙන පාපමකාසි.

291.

“එතා ච අඤ්ඤා ච අකංසු පාපං, තස්මාහමිත්ථිනං න විස්සසෙ
නප්පසංසෙ;
මහී යථා ජගති සමානරත්තා, වසුන්ධරා ඉතරීතරාපතිට්ඨා;
සබ්බසභා අඵන්දනා අකුප්පා, තථිත්ථියො තායො න විස්සසෙ
නරො.

292.

“සීහො යථා ලොහිතමංසභොජනො, වාළමිගො පඤ්චාචුධො
සුරුද්ධො;
පසය්හබ්බාදී පරහිංසනෙ රතො, තථිත්ථියො තායො න විස්සසෙ
නරො.

“න බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ, වෙසියො නාරියො ගමනියො, න
හෙතා බන්ධකියො නාම, වධිකායො නාම එතායො, යදිදං වෙසියො
නාරියො ගමනියො”ති.

“වොරො විය වෙණිකතා මදිරාව දිද්ධා වාණිජො විය
වාචාසන්ථුතියො ඉස්සසිඬගමිව විපරිවත්තායො උරගමිව දුප්චිහායො.
සොබ්හමිව පටිච්ඡන්තා පාතාලමිව දුප්පුරා රක්ඛසී විය දුත්තොසා
යමොවෙකන්තහාරියො. සිඛිරිව සබ්බහක්ඛා නදිරිව සබ්බවාහී
අනිලො විය යෙනකාමංවරා නෙරු විය අවිසෙසකරා විසරුක්ඛො විය
නිච්චළිතායොති. භවති ච පනුත්තරෙත්ථ වාකාං –

293.

“යථා වොරො යථා දිද්ධො, වාණිජොව විකත්ථනී;
ඉස්සසිඬගමිව පරිවත්තා, දුප්චිහා උරගො විය.

294.

“සොබ්හමිව පටිච්ඡන්තා, පාතාලමිව දුප්පුරා;
රක්ඛසී විය දුත්තොසා, යමොවෙකන්තහාරියො.

295.

“යථා සිඛී නදී වාතො, නෙරුනාව සමාගතා;
විසරුක්ඛො විය නිච්චළිලා, නාසයන්ති සරෙ හොගං;
රතනන්තකරිත්ථියො”ති.

තත්ථ ගිලානවුට්ඨිතන්ති පයමං ගිලානං පච්ඡා වුට්ඨිතං. දිට්ඨා මයාති අතීතෙ කිර භුමදත්තො කාසිරාජා සම්පන්නබලවාහනතාය කොසලරජ්ජං ගහෙත්වා කොසලරාජානං මාරෙත්වා තස්ස අග්ගමහෙසිං සගබ්භං ගහෙත්වා බාරාණසිං ගන්ත්වා තං අත්තනො අග්ගමහෙසිං අකාසි. සා අපරභාගෙ ධීතරං විජායි. රඤ්ඤො පන පකතියා ධීතා වා පුත්තො වා නත්ථී, සො තුස්සිත්වා, “භද්දෙ, වරං ගණ්භාහී”ති ආහ. සා ගහිතකං කත්වා යපෙසි. තස්සා පන කුමාරිකාය “කණ්භා”ති නාමං කරිංසු. අට්ඨස්සා වයප්පත්තාය මාතා තං ආහ – “අම්ම, පිතරා තව වරො දිත්තො, තමහං ගහෙත්වා යපෙසිං, තව රුච්චනකං වරං ගණ්භා”ති. සා “අම්ම, මය්හං අඤ්ඤං අවිජ්ජමානං නත්ථී, පතිග්ගහණත්ථාය මෙ සයං වරං කාරෙහී”ති කිලෙසබහුලතාය හිරොත්තප්පං හින්දිත්වා මාතරං ආහ. සා රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා “යථාරුචිතං පතිං ගණ්භතු”ති වත්වා සයං වරං ඝොසාපෙසි. රාජඨගණෙ සබ්බාලඨකාරපටිමණ්ඩිතා බහු පුරිසා සන්තිපතිංසු. කණ්භා පුප්ඵසමුග්ගං ආදාය උත්තරසිහපඤ්ජරෙ ධීතා ඔලොකෙන්ති එකමපි න රොචෙසි.

තදා පණ්ඩුරාජගොත්තනො අජ්ජනො නකුලො හීමසෙනො යුධිට්ඨිලො සහදෙවොති ඉමෙ පඤ්ච පණ්ඩුරාජපුත්තා තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගහෙත්වා “දෙසවාරිත්තං ජාතිස්සාමා”ති විවරන්තා බාරාණසිං පත්වා අත්තොනගරෙ කොලාහලං සුත්වා පුච්ඡිත්වා තමත්ථං ඤත්වා “මයම්පි ගම්ස්සාමා”ති කඤ්චනරූපසමානරූපා තත්ථ ගන්ත්වා පටිපාටියා අට්ඨංසු. කණ්භා තෙ දිස්වා පඤ්චසුපි තෙසු පටිබද්ධචිත්තා හුත්වා පඤ්චන්තම්පි සීසෙසු මාලාවුම්බටකාති බිපිත්වා, “අම්ම, ඉමෙ පඤ්ච ජනෙ වරෙමී”ති ආහ. සාපි රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා වරස්ස දිත්තන්තා “න ලහිස්සති”ති අවත්වා අනත්තමනොව “කිංජාතිකා කස්ස පුත්තා”ති පුච්ඡිත්වා පණ්ඩුරාජපුත්තභාවං ඤත්වා තෙසං සක්කාරං කත්වා තං පාදපරිවාරිකං අදාසි.

සා සත්තභූමිකපාසාදෙ තෙ කිලෙසවසෙන සඨගණ්හි. එකො පනස්සා පරිවාරකො බුජ්ජො පියසප්පි අත්ථී. සා පඤ්ච රාජපුත්තෙ කිලෙසවසෙන සඨගණ්හිත්වා තෙසං බහි නික්ඛන්තකාලෙ ඔකාසං ලහිත්වා කිලෙසෙන අනුඨස්භමානා බුජ්ජෙන සද්ධිං පාපං කරොති, තෙන ව සද්ධිං කථෙත්ති – “මය්හං තයා සද්ධියො පියො නත්ථී, රාජපුත්තෙ මාරාපෙත්වා තෙසං ගලලොහිතෙන තව පාදෙ මක්ඛාපෙස්සාමී”ති වදති. ඉතරෙසුපි ජෙට්ඨභාතිකෙන මිස්සිභූතකාලෙ – “ඉමෙහි චතුහි ත්වමෙව මය්හං පියතරො, මයා ජීවිතම්පි තවත්ථාය පරිච්චත්තං, මම පිතු අච්චයෙන තුය්හඤ්ඤව රජ්ජං දාපෙස්සාමී”ති වදති. ඉතරෙහි සද්ධිං මිස්සිභූතකාලෙපි එසෙව නයො. තෙ “අයං අම්මෙහ පියායති, ඉස්සරියඤ්ච නො එතං නිස්සාය ජාත”න්ති තස්සා අතිවිය තුස්සන්ති.

සා එකදිවසං ආබාධිකා අහොසි. අථ නං තෙ පරිවාරෙත්වා එකො සීසං සම්බාහන්තො නිසීදි, සෙසා එකෙකං හත්ථස්ථෙව පාදස්ථෙව. බුජ්ජො පන පාදමුලෙ නිසීදි. සා සීසං සම්බාහමානස්ස ජෙට්ඨහානිකස්ස අජ්ජුනකුමාරස්ස – “මය්හං තයා පියතරො නත්ථි, ජීවමානා තුය්හං ජීවිස්සාමි, පිතු අව්වයෙන තුය්හං රජ්ජං දාපෙස්සාමි”ති සීසෙන සඤ්ඤං දදමානා තං සඬගණ්හි, ඉතරෙසම්පි හත්ථපාදෙහි තට්ථෙව සඤ්ඤං අදාසි. බුජ්ජස්ස පන – “ත්වස්ථෙව මම පියො, තවත්ථාය අහං ජීවිස්සාමි”ති ජීවිහාය සඤ්ඤං අදාසි. තෙ සබ්බෙහි පුබ්බෙ කථිතභාවෙන තාය සඤ්ඤාය තමත්ථං ඡානිංසු. තෙසු සෙසා අත්තනො දින්නසඤ්ඤායෙව ඡානිංසු. අජ්ජුනකුමාරො පන තස්සා හත්ථපාදජීවිහාවිකාරෙ දිස්වා – “යථා මය්හං, එවං සෙසානම්පි ඉමාය සඤ්ඤා දින්නා භවිස්සති, බුජ්ජෙන වාපි සද්ධිං එතිස්සාය සන්ථවෙන භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා භාතරො ගහෙත්වා බහි නික්ඛමිත්වා පුච්ඡි – “දිට්ඨා වො පස්ථෙවපතිකා මම සීසවිකාරං දස්සෙන්නි”ති? “ආම, දිට්ඨා”ති. “කිංකාරණං ඡානාථා”ති? “න ඡානාමා”ති. “ඉදං නාමෙත්ථ කාරණං, තුම්භාකං පන හත්ථපාදෙහි දින්නසඤ්ඤාය කාරණං ඡානාථා”ති? “ආම, ඡානාමා”ති. “අම්භාකම්පි තෙනෙව කාරණෙන අදාසි, බුජ්ජස්ස ජීවිහාවිකාරෙන සඤ්ඤාදානස්ස කාරණං ඡානාථා”ති? “න ඡානාමා”ති. අථ නෙසං ආචික්ඛිත්වා “ඉම්නාපි සද්ධිං එතාය පාපකම්මං කත”න්ති වත්වා තෙසු අසද්දහන්තෙසු බුජ්ජං පක්කොසිත්වා පුච්ඡි. සො සබ්බං පචත්තිං කට්ඨෙසි.

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා තස්සා විගතච්ඡන්දරාගා හුත්වා – “අහො මාතුගාමො නාම පාපො දුස්සීලො, මාදිසෙ නාම ඡාතිසම්පන්නෙ සොහග්ගජ්ජන්තෙ පහාය එවරුපෙන ජෙගුච්ඡපටිකුලෙන බුජ්ජෙන සද්ධිං පාපකම්මං කරොති, කො නාම පණ්ඩිතඡාතිකො එවං නිල්ලජ්ජාහි පාපධම්මාහි ඉත්ථිහි සද්ධිං රමිස්සති”ති අනෙකපරියායෙන මාතුගාමං ගරහිත්වා “අලං නො සරාවාසෙනා”ති පස්ථෙව ජනා හිමවත්තං පවිසිත්වා පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා ආයුපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතා. කුණාලො පන සකුණරාජා තදා අජ්ජුනකුමාරො අහොසි. තස්මා අත්තනා දිට්ඨකාරණං දස්සෙන්නො “දිට්ඨා මයා”තිආදිමාහ.

තත්ථ ද්වෙපිතිකාති කොසලරස්ථෙව ච කාසිරස්ථෙව ච වසෙනෙතං වුත්තං. පස්ථෙවපතිකායාති පස්ථෙවපතිකා, ය-කාරො නිපාතමත්තො. පටිබන්ධන්තියාති පටිබන්ධමානා. කබන්ධෙති තස්ස කිර ගීවා ඔනමිත්වා උරං අල්ලිනා, තස්මා ඡින්නසීසො විය බායති. පස්ථෙව මතිව්වාති එතෙ පස්ථෙව අතික්කමිත්වා. බුජ්ජවාමනකෙනාති බුජ්ජෙන වාමනකෙන.

ඉදං වත්වා අපරානිපි දිට්ඨපුබ්බාති දස්සෙන්නො පුන “දිට්ඨා”තිආදිමාහ. තත්ථ දුතියවත්ථුස්මිං තාව අයං විභාවනා – අතීතෙ කිර බාරාණසිං නිස්සාය සච්චතපාපී නාම සෙතසමණී සුසානෙ පණ්ණසාලං

කාරෙත්වා තත්ථ වසමානා වත්තාරි භත්තානි අතික්කමිත්වා භුඤ්ජති,
 සකලනගරෙ වන්දො විය සුරියො විය ව පාකටා අහොසි. ඛාරාණසිවාසිනො
 බිපිත්වාපි බලිත්වාපි “නමො සච්චතපාපියා”ති වදන්ති. අට්ඨකස්මිං
 ඡණකාලෙ පට්ඨදිවසෙ තාව සුවණ්ණකාරා ගණබන්ධෙන ඵකස්මිං පදෙසෙ
 මණ්ඩපං කත්වා මච්ඡමංසසුරාගන්ධමාලාදීනි ආභරිත්වා සුරාපානං ආරභිංසු.
 අට්ඨකො සුවණ්ණකාරො සුරාපිට්ඨකං ඡඩ්ඛෙන්තො – “නමො
 සච්චතපාපියා”ති වත්වා ඵකෙන පණ්ඩිතෙන – “අම්හො අන්ධබාල,
 වලචිත්තය ඉත්ථියා නමො කරොසි, අහො බාලො”ති චුත්තෙ – “සම්ම,
 මා ඵවං අවච, මා නිරයසංවත්තනිකං කම්මං කරි”ති ආභ. අථ නං සො
 “දුබ්බද්ධි තුණ්හි හොහි, සහස්සෙන අබ්භූතං කරොහි, අහං තෙ සච්චතපාපිං
 ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ අලඬකතපටියත්තං ඉමස්මිංයෙව යානෙ නිසින්තො
 සුරාපිට්ඨකං ගාහාපෙත්වා සුරං පිච්ඡස්සාමි, මාතුගාමො ධුවසිලො නාම
 නත්ථි”ති ආභ. සො “න සක්ඛිස්සසි”ති වත්වා තෙන සද්ධිං සහස්සෙන
 අබ්භූතමකාසි. සො තං අඤ්ඤෙසං සුවණ්ණකාරානං ආරොචෙත්වා
 පුනදිවසෙ පාතොව තාපසවෙසෙන සුසානං පවිසිත්වා තස්සා
 වසනට්ඨානස්ස අවිදුරෙ සුරියං නමස්සන්තො අට්ඨාසි.

සා භික්ඛාය ගච්ඡමානා නං දිස්වා – “මහිද්ධිකො තාපසො භවිස්සති,
 අහං තාව සුසානපස්සෙ වසාමි, අයං මජ්ඣෙකෙ සුසානස්ස වසති,
 භවිතබ්බමස්සබ්භන්තරෙ සන්තධම්මෙන, වන්දිස්සාමි න”න්ති
 උපසඬකමිත්වා වන්දි. සො නෙව ඔලොකෙසි න ආලපි. දුතියදිවසෙපි
 තට්ඨ අකාසි. තතියදිවසෙ පන වන්දිතකාලෙ අධොමුඛොව “ගච්ඡාහි”ති
 ආභ. වතුත්ථදිවසෙ “කච්චි භික්ඛාය න කිලමසි”ති පටිසන්ථාරමකාසි. සා
 “පටිසන්ථාරො මෙ ලද්ධො”ති තුට්ඨා පක්කාමි. පඤ්චමදිවසෙ බහුතරං
 පටිසන්ථාරං ලභිත්වා ථොකං නිසිදිත්වා ගතා. ඡට්ඨෙ දිවසෙ පන තං
 ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්තං – “භගිනි, කිං නු ඛො අජ්ජ ඛාරාණසියං
 මහාගීතවාදිතසද්දො”ති වත්වා – “අය්‍ය, තුම්හෙ න ජානාථ, නගරෙ ඡණො
 සුට්ඨො, තත්ථ කීලන්තානං ඵස සද්දො”ති චුත්තෙ – “ඵත්ථ නාමෙසො
 සද්දො”ති අජානන්තො විය හුත්වා – “භගිනි, කති භත්තානි
 අතික්කමෙසි”ති පුච්ඡි. “වත්තාරි, අය්‍ය, තුම්හෙ පන කති
 අතික්කමො”ති? “සත්ත භගිනි”ති. ඉදං සො මුසා අභාසි. දෙවසිකං හෙස
 රත්තිං භුඤ්ජති. සො තං “කති තෙ භගිනි වස්සානි පබ්බජිතායා”ති
 පුච්ඡිත්වා තාය “ද්වාදස වස්සානි”ති වත්වා “තුම්හාකං කති වස්සානි”ති
 චුත්තො “ඉදං මෙ ඡට්ඨං වස්ස”න්ති ආභ. අථ නං “අත්ථි පන තෙ භගිනි
 සන්තධම්මාධිගමො”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි, අය්‍ය, තුම්හාකං පන අත්ථි”ති
 චුත්තෙ “මය්‍හම්පි නත්ථි”ති වත්වා – “භගිනි, මයං නෙව කාමසුඛං ලභාම,
 න නෙක්ඛම්මසුඛං, කිං අම්හාකංයෙව උණ්හො නිරයො, මහාජනස්ස කිරියං
 කරොම, අහං ගිහී භවිස්සාමි, අත්ථි මෙ මාතු සන්තකං ධනං, න සක්කොමි
 දුක්ඛං අනුභවිතු”න්ති ආභ. සා තස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො වලචිත්තතාය
 තස්මිං පට්ඨෙද්ධිත්තා හුත්වා – “අය්‍ය, අහම්පි උක්කණ්ඨිතා, සථෙ පන මං

න ඡඩ්ඛෙස්සථ, අහම්පි ගිහිනී හවිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං සො “එහි තං න ඡඩ්ඛෙස්සාමි, හරියා මෙ හවිස්සසී”ති තං නගරං පවෙසෙත්වා සංවසිත්වා සුරාපානමණ්ඩපං ගන්ත්වා තාය සුරාපිට්ඨකං ගාභාපෙත්වා සුරං පිච්චි. ඉතරො සහස්සං ජිතො. සා තං පටිච්ච පුත්තධීතාහි වඩ්ඪී. තදා කුණාලො සුරාධුත්තකො අහොසි. තස්මා අත්තනා දිට්ඨං පකාසෙන්නො “දිට්ඨා මයා”තිආදිමාහ.

තතියවත්ථුස්මිං අතීතකථා චතුක්කනිපාතෙ කාකචතීජාතකචණ්ණනායං (ජා. අට්ඨ. 3.4.කාකචතීජාතකචණ්ණනා) විත්ථාරිතා. තදා පන කුණාලො ගරුලො අහොසි. තස්මා අත්තනා දිට්ඨං පකාසෙන්නො “දිට්ඨා මයා”තිආදිමාහ.

චතුත්ථවත්ථුස්මිං අතීතෙ බ්‍රහ්මදත්තො කොසලරාජානං වධිත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා තස්ස අග්ගමහෙසිං ගබ්හිනිං ආදාය ඛාරාණසිං පච්චාගන්ත්වා තස්සා ගබ්හිනිභාවං ජානන්තොපි තං අග්ගමහෙසිං අකාසි. සා පරිපක්කගබ්භා සුවණ්ණරූපකසදිසං පුත්තං විජායිත්වා – “වුද්ධිජපත්තම්පි නං ඛාරාණසිරාජා ‘එස මෙ පච්චාමිත්තස්ස පුත්තො, කිං ඉමිනා’ති මාරාපෙස්සති, මා මෙ පුත්තො පරහත්ථෙ මරතු”ති විත්තෙත්වා ධාතිං ආහ – “අම්ම, ඉමං දාරකං පිලොතිකං අත්ථරිත්වා ආමකසුසානෙ නිපජ්ජාපෙත්වා එහි”ති. ධාතී තථා කත්වා න්හත්වා පච්චාගමි. කොසලරාජාපි මරිත්වා පුත්තස්ස ආරක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්සානුභාවෙන එකස්ස ඵලකපාලකස්ස තස්මිං පදෙසෙ ඵලකෙ වාරෙන්තස්ස එකා ඵලිකා තං කුමාරං දිස්වා සිනෙහං උජ්ජාදෙත්වා බීරං පායෙත්වා ථොකං වරිත්වා පුත ගන්ත්වා ද්වෙ තයො චත්තාරො වාරෙ පායෙසි. ඵලකපාලකො තස්සා කිරියං දිස්වා තං යානං ගන්ත්වා තං දාරකං දිස්වා පුත්තසිනෙහං පච්චුපට්ඨපෙත්වා නෙත්වා අත්තනො හරියාය අදාසි. සා පන අපුත්තිකා, තෙනස්සා ථඤ්ඤං නත්ථී, අථ නං ඵලිකබීරමෙව පායෙසි. තතො පට්ඨාය පන දෙවසිකං ද්වෙ තිස්සො ඵලිකා මරන්ති. ඵලකපාලො – “ඉමස්මිං පටිජග්ගියමානෙ සබ්බා ඵලිකා මරිස්සන්ති, කිං නො ඉමිනා”ති තං එකස්මිං මත්තිකාභාජනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අපරෙන පිදහිත්වා මාසවුණ්ණෙන මුඛං නිබ්බිවරං විලිම්පිත්වා නදියං විස්සජ්ජෙසි. තමෙනං වුස්භමානං හෙට්ඨාතිත්ථෙ රාජනිවෙසනෙ ජිණ්ණපටිසඬ්ඛාරකො එකො චණ්ඩාලො සපජාපතිකො මකචිං ධොවන්තො දිස්වාච වෙගෙන ගන්ත්වා ආහරිත්වා තීරෙ යපෙත්වා “කිමෙත්ථා”ති විවරිත්වා ඔලොකෙන්නො දාරකං පස්සි. හරියාපිස්ස අපුත්තිකා, තස්සා තස්මිං පුත්තසිනෙහො නිබ්බත්ති, අථ නං ගෙහං නෙත්වා පටිජග්ගි. තං සත්තට්ඨවස්සකාලකො පට්ඨාය මාතාපිතරො රාජකුලං ගච්ඡන්තා ආදාය ගච්ඡන්ති. සොළසවස්සකාලකො පන පට්ඨාය ස්වෙව බහුලං ගන්ත්වා ජිණ්ණපටිසඬ්ඛාරණං කරොති.

රඤ්ඤො ච අග්ගමහෙසියා කුරුඬගදෙවී නාම ධීතා අහොසි උත්තමරුපධරා. සා තස්ස දිට්ඨකාලතො පටියාය තස්මිං පටිබද්ධචිත්තා හුත්වා අඤ්ඤත්ථ අනභිරතා තස්ස කම්මකරණට්ඨානමෙව ආගච්ඡති. තෙසං අභිණ්භදස්සනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං පටිබද්ධචිත්තානං අන්තොරාජකුලෙයෙව පටිච්ඡන්තොකාසෙ අජ්ඣාචාරො පවත්ති. ගච්ඡන්තෙ කාලෙ පරිවාරිකායො ඤත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා කුජ්ඣත්වා අමච්චෙ සන්නිපාතෙත්වා – “ඉමිනා චණ්ඩාලපුත්තෙන ඉදං නාම කතං, ඉමස්ස කත්තබ්බං ජානාමා”ති ආහ. අමච්චා “මහාපරාධො එස, නානාවිධකම්මකාරණා කාරෙත්වා පච්ඡා මාරෙතුං වට්ටතී”ති වදිංසු. තස්මිං බණෙ කුමාරස්ස පිතා ආරක්ඛදෙවතා තස්සෙව කුමාරස්ස මාතු සරීරෙ අධිමුච්චි. සා දෙවතානුභාවෙන රාජානං උපසඬකම්ත්වා ආහ – “මහාරාජ, නායං කුමාරො චණ්ඩාලො, එස කුමාරො මම කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්තො කොසලරඤ්ඤො පුත්තො, අහං ‘පුත්තො මෙ මතො’ති තුම්භාකං මුසා අවචං, අහමෙතං ‘තුම්භාකං පච්චාමිත්තස්ස පුත්තො’ති ධාතියා දත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛාපෙසිං, අථ නං එකො ඵලකපාලකො පටිජග්ගි, සො අත්තතො ඵලිකාසු මරන්තීසු නදියා පවාහෙසි, අථ නං වුස්භමානං තුම්භාකං ගෙහෙ ජිණ්ණපටිසඬාරකො චණ්ඩාලො දිස්වා පොසෙසි, සචෙ න සද්දහථ, තෙ සබ්බෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡමා”ති.

රාජා ධාතීං ආදිං කත්වා සබ්බෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡත්වා තථෙව තං පවත්ති. සුත්වා “ජාතිසම්පන්නොයං කුමාරො”ති තුට්ඨො තං න්භාපෙත්වා අලඬිකාරාපෙත්වා තස්සෙව ධීතරං අදාසි. තස්ස පන ඵලිකානං මාරිතත්තා “ඵලිකකුමාරො”ති නාමං අකංසු. අථස්ස රාජා සසෙනවාහනං දත්වා – “ගච්ඡ අත්තතො පිතු සන්නකං රජ්ජං ගණ්භා”ති තං උයොයාපෙසි. සොපි කුරුඬගදෙවීං ආදාය ගන්ත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි. අථස්ස බාරාණසිරාජා “අනුග්ගහිතසිප්පො අය”න්ති සිප්පසික්ඛාපනත්ථං ඡළඬගකුමාරං නාම ආවරියං පෙසෙසි. සො තස්ස “ආවරියො මෙ”ති සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි. අපරහාගෙ කුරුඬගදෙවී තෙන සද්ධිං අනාවාරමකාසි. සෙනාපතිනොපි පරිවාරකො ධනන්තෙවාසී නාම අත්ථී. සො තස්ස හත්ථෙ කුරුඬගදෙවියා වත්ථාලඬිකාරාදීති පෙසෙසි. සා තෙනපි සද්ධිං පාපමකාසි. කුණාලො තං කාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්නො “දිට්ඨා මයා”තිආදිමාහ.

තත්ථ ලොමසුද්දරිති ලොමරාජියා මණ්ඩිතඋදරා. ඡළඬගකුමාරධනන්තෙවාසීනාති ඵලිකකුමාරකං පත්ථයමානාපි ඡළඬගකුමාරසෙනාපතිනා ච තස්සෙව පරිවාරකෙන ධනන්තෙවාසීනා ච සද්ධිං පාපමකාසි. එවං අනාවාරා ඉත්ථීයො දුස්සීලා පාපධම්මා, තෙනාහං තා නප්පසංසාමීති ඉදං මහාසත්තො අතීතං ආහරිත්වා දස්සෙසි. සො හි තදා ඡළඬගකුමාරො අහොසි, තස්මා අත්තනා දිට්ඨකාරණං ආහරි.

පඤ්චමචන්ද්‍රස්මිම්පි අතීතෙ කොසලරාජා බාරාණසිරජ්ජං ගහෙන්වා බාරාණසිරඤ්ඤා අග්ගමහෙසිං ගබ්හිනිම්පි අග්ගමහෙසිං කත්වා සකනගරමෙව ගතො. සා අපරභාගෙ පුත්තං විජායි. රාජා අපුත්තකත්තා තං පුත්තසිනෙහෙන පොසෙත්වා සබ්බසිජ්ජානි සික්ඛාපෙත්වා වයජ්ජත්තං “අත්තනො පිතු සත්තකං රජ්ජං ගණ්භා”ති පෙසෙසි. සො තත්ථ ගත්ත්වා රජ්ජං කාරෙසි. අට්ඨස්ස මාතා “පුත්තං පස්සිතුකාමාමිහි”ති කොසලරාජානං ආපුච්ඡිත්වා මහාපරිවාරා බාරාණසිං ගව්ඡන්ති ද්වින්නං රට්ඨානං අත්තරෙ එකස්මිං නිගමෙ නිවාසං ගණ්භි. තත්ථෙවෙකො පඤ්චාලචණ්ඩො නාම බ්‍රාහ්මණකුමාරො අත්ථි අහිරුපො. සො තස්සා පණ්ණාකාරං උපනාමෙසි. සා තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා තෙන සද්ධිං පාපකම්මං කත්වා කතිපාහං තත්ථෙව විනිනාමෙත්වා බාරාණසිං ගත්ත්වා පුත්තං දිස්වා බිජ්ජං නිවත්තිත්වා පුත තස්මිංයෙව නිගමෙ නිවාසං ගහෙන්වා කතිපාහං තෙන සද්ධිං අනාවාරං වරිත්වා කොසලනගරං ගතා. සා තතො පට්ඨාය නචිරස්සෙව තං තං කාරණං වත්වා “පුත්තස්ස සත්තිකං ගව්ඡාමි”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා ගව්ඡන්ති ච ආගව්ඡන්ති ච තස්මිං නිගමෙ අධිස්මාසමත්තං තෙන සද්ධිං අනාවාරං වරි. සම්ම පුණ්ණමුඛ, ඉත්ථියො නාමෙනා දුස්සීලා මුසාවාදිනියොති ඉදම්පි අතීතං දස්සෙන්නො මහාසත්තො “එවඤ්ඤෙත”ත්තිආදිමාහ.

තත්ථ බ්‍රහ්මදත්තස්ස මාතරන්ති බාරාණසිරජ්ජං කාරෙන්තස්ස බ්‍රහ්මදත්තකුමාරස්ස මාතරං. තදා කිර කුණාලො පඤ්චාලචණ්ඩො අහොසි, තස්මා තං අත්තනා ඤාතකාරණං දස්සෙන්නො එවමාහ.

එතා වාති, සම්ම පුණ්ණමුඛ, එතාව පඤ්ච ඉත්ථියො පාපමකංසු, න අඤ්ඤාති සඤ්ඤං මා කරි, අථ ඛො එතා ච අඤ්ඤා ච බහු පාපකම්මකාරිකාති. ඉමස්මිං යානෙ යත්වා ලොකෙ අතිවාරිනීනං වත්ථුනි කථෙතබ්බාති. ජගතීති යථා ජගතිසඬ්ඛාතා මහී සමානරත්තා පටිසාභාවෙන සබ්බෙසු සමානරත්තා හුත්වා සා වසුන්ධරා ඉතරීතරාපතිට්ඨා උත්තමානඤ්ච අධමානඤ්ච පතිට්ඨා හොති, තථා ඉත්ථියොපි කිලෙසවසෙන සබ්බෙසම්පි උත්තමාධමානං පතිට්ඨා හොන්ති. ඉත්ථියො හි ඕකාසං ලභමානා කෙනචි සද්ධිං පාපකං කරොන්ති නාම. සබ්බසභාති යථා ච සා සබ්බමෙව සහති න එන්දති න කුජ්ජති න වලති, තථා ඉත්ථියො සබ්බෙපි පුරිසෙ ලොකස්සාදවසෙන සහන්ති. සචෙ තාසං කොචි පුරිසො විත්තෙ පතිට්ඨිතො හොති, තස්ස රක්ඛණත්ථං න එන්දන්ති න වලන්ති න කොලාහලං කරොන්ති. යථා ච සා න කුජ්ජති න වලති, එවං ඉත්ථියොපි මෙටුනධම්මෙන න කුජ්ජන්ති න වලන්ති, න සක්කා තෙන පුරෙතුං.

වාළුමිගොති දුට්ඨමිගො. පඤ්චාවුධොති මුඛස්ස චෙව චතුත්තඤ්ච වරණානං වසෙනෙතං වුත්තං. සුරුද්ධොති සුලුද්ධො සුඵරුසො. තථිත්ථියොති යථා හි සිහස්ස මුඛඤ්චෙව වත්තාරො ච හත්ථපාදාති

පඤ්චාචුධානි, තථා ඉත්ථිනම්පි රූපසද්දගන්ධරසභොට්ඨබ්බානි පඤ්චාචුධානි. යථා සො අත්තනො භක්ඛං ගණ්හන්තො තෙනපි පඤ්චහි ගණ්හාති, තථා තාපි කිලෙසභක්ඛං ගණ්හමානා රූපාදීහි ආචුධෙහි පහරිත්වා ගණ්හන්ති. යථා සො කක්ඛලො පසය්හ බාදති, එවං එතාපි කක්ඛලො පසය්හ බාදිකා. තථා හෙතා ථීරසීලෙපි පුරිසෙ අත්තනො බලෙන පසය්හකාරං කර්වා සීලවිනාසං පාපෙන්ති. යථා සො පරහිංසනෙ රතො, එවමෙතාපි කිලෙසවසෙන පරහිංසනෙ රතා. තායොති තා එවං අගුණසම්මන්තාගතා න විස්සසෙ නරො.

ගමනියොති ගණිකායො. ඉදං චුත්තං හොති – සම්ම පුණ්ණමුඛ, යානෙතානි ඉත්ථිනං “වෙසියො”තිආදීනි නාමානි, න එතානි තාසං සභාවනාමානි. න හෙතා වෙසියො නාම ගමනියො නාම බන්ධකියො නාම, සභාවනාමනො පන වධිකායො නාම එතායො, යා එතා වෙසියො නාරියො ගමනියොති චුච්චන්ති. වධිකායොති සාමිකසාතිකායො. ස්වායමත්ථො මහාභංසජාතකෙන දීපෙනබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙන –

“මායා චෙතා මරීචි ව, සොකා රොගා වුපද්දවා;
බරා ව බන්ධනා චෙතා, මච්චුපාසා ගුහාසයා;
තාසු යො විස්සසෙ පොසො, සො නරෙසු නරාධමො”ති. (ජා. 2.21.118);

වෙණිකතාති කතවෙණියො. යථා හි මොළිං බන්ධිත්වා අට්ඨියං ධීතවොරො ධනං විලුම්පති, එවමෙතාපි කිලෙසවසං නෙත්වා ධනං විලුම්පන්ති. මදිරාව දිද්ධාති විසම්ස්සකා සුරා විය. යථා සා විකාරං දස්සෙති, එවමෙතාපි අඤ්ඤාසු පුරිසෙසු සාරත්තා කිච්චාකිච්චං අජානන්තියො අඤ්ඤස්මිං කර්තබ්බෙ අඤ්ඤමෙව කරොන්තියො විකාරං දස්සෙන්නි. වාචාසන්ථුතියොති යථා වාණිජො අත්තනො භණ්ඩස්ස වණ්ණමෙව භණති, එවමෙතාපි අත්තනො අගුණං පටිච්ඡාදෙත්වා ගුණමෙව පකාසෙන්නි. විපරිවත්තායොති යථා ඉස්සම්ගස්ස සිඬ්ගං පරිවත්තිත්වා ධීතං, එවං ලහුවත්තතාය විපරිවත්තායොව හොන්ති. උරගම්වාති උරගො විය මුසාවාදිතාය දුප්චිහා නාම. සොබහම්වාති යථා පදරපටිච්ඡන්තො ගුථකූපො, එවං වත්ථාලඬකාරපටිච්ඡන්තා හුත්වා විවරන්ති. යථා ව කවචරෙහි පටිච්ඡන්තො ආවාටො අක්කන්තො පාදදුක්ඛං ජනෙති, එවමෙතාපි විස්සාසෙන උපසෙවියමානා. පාතාලම්වාති යථා මහාසමුද්දෙ පාතාලං දුප්පුරං, එවමෙතාපි මෙටුනෙන විජායනෙන අලඬකාරෙතාති තීහි දුප්පුරා. තෙනෙවාහ – “තිණ්ණං, හික්ඛවෙ, ධම්මානං අතිත්තො මාතුගාමො”තිආදි.

රක්ඛසී වියාති යථා රක්ඛසී නාම මංසගිද්ධතාය ධනෙන න සක්කා තොසෙතුං, බහුම්පි ධනං පටික්ඛිපිත්වා මංසමෙව පත්ථෙති, එවමෙතාපි මෙටුනගිද්ධතාය බහුතාපි ධනෙන න තුස්සන්ති, ධනං අගණෙත්වා

මෙටුනමෙව පත්ථෙන්නි. යමොවාති යථා යමො එකන්තහරො න කිඤ්චි පරිහරති, එවමෙනාපි ජාතිසම්පන්නාදීසු න කඤ්චි පරිහරන්ති, සබ්බං කිලෙසවසෙන සීලාදිවිනාසං පාපෙත්වා දුතියචිත්තවාරෙ නිරයං උපනෙන්නි. සිබිරිවාති යථා සිබි සුවිම්පි අසුවිම්පි සබ්බං භක්ඛයති, තථෙතාපි භීනුත්තමෙ සබ්බෙ සෙවන්ති. නදීඋපමායම්පි එසෙව නයො. යෙනකා මංචරාති භූමිමත්ථෙ කරණුවචනං, යත්ථ එතාසං කාමො හොති, තත්ථෙව ධාවන්ති. නෙරුති භිමවති එකො සුවණ්ණපබ්බතො, තං උපගතා කාකාපි සුවණ්ණවණ්ණාව හොන්ති. යථා සො, එවං එතාපි නිබ්බිසෙසකරා අත්තානං උපගතං එකසදිසං කත්වා පස්සන්ති.

විසරුක්ඛොති අම්බසදියො කිංපක්කරුක්ඛො. සො නිච්චමෙව ඵලති, වණ්ණාදිසම්පන්නො ච හොති, තෙන නං නිරාසඬිකා පරිභුඤ්ජිත්වා මරන්ති, එවමෙව තාපි රූපාදිවසෙන නිච්චඵලිතා රමණියා විය බායන්ති. සෙවියමානා පන පමාදං උප්පාදෙත්වා අපායෙසු පාතෙන්නි. තෙන චුත්තං -

“ආයතිං දොසං නඤ්ඤාය, යො කාමෙ පටිසෙවති;
විපාකන්තෙ භනන්ති නං, කිංපක්කම්ච භක්ඛිත”න්ති. (ජා. 1.1.85);

යථා වා විසරුක්ඛො නිච්චඵලිතො සදා අනත්ථාවහො හොති, එවමෙනාපි සීලාදිවිනාසනවසෙන. යථා විසරුක්ඛස්ස මූලම්පි තවොපි පත්තම්පි පුප්ඵම්පි ඵලම්පි විසමෙවාති නිච්චඵලො, තථෙව තාසං රූපම්පි...පෙ.... ඵොට්ඨබ්බම්පි විසමෙවාති විසරුක්ඛො විය නිච්චඵලිතායොති.

“පනුත්තරෙත්ථා”ති ගාථාබන්ධෙන තමත්ථං පාකටං කාතුං එවමාහ. තත්ථ රතනන්තකරිත්ථියොති සාමිකෙහි දුක්ඛසම්භතානං රතනානං අන්තරායකරා ඉත්ථියො එතාති පරෙසං දත්වා අනාවාරං වරන්ති.

ඉතො පරං නානප්පකාරෙන අත්තනො ධම්මකථාවිලාසං දස්සෙන්නො ආහ -

“චත්තාරිමානි, සම්ම පුණ්ණමුඛ, යාති චත්ථුනි කිච්චෙ ජාතෙ අනත්ථවරානි භවන්ති, තානි පරකුලෙ න වාසෙතබ්බානි, ගොණං ධෙනුං යානං හරියා. චත්තාරි එතානි පණ්ඩිතො ධනානි සරා න විජ්ජවාසයෙ. භවති ච පනුත්තරෙත්ථ වාක්‍යං -

296.

‘ගොණං ධෙනුඤ්ච යානඤ්ච, හරියං ඤාතිකුලෙ න වාසයෙ;
භඤ්ජන්ති රථං අයානකා, අතිවාහෙන භනන්ති පුඩ්ගවං;
දොහෙන භනන්ති වච්ඡකං, හරියා ඤාතිකුලෙ පදුස්සති’”ති.

“ඡ ඉමානි, සම්ම පුණ්ණමුඛ, යානි චත්ථුනි කිච්චෙ ජාතෙ අනත්ථවරානි
භවන්ති -

297.

‘අගුණං ධනු ඤාතිකුලෙ ච හරියා, පාරං නාචා අක්ඛහග්ගඤ්ච
යානං;

දුරෙ මිත්තො පාපසහායකො ච, කිච්චෙ ජාතෙ අනත්ථවරානි
භවන්ති””ති.

“අට්ඨහි බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ යානෙහි ඉත්ථි සාමිකං අවජානාති
- දලිද්දතා, ආතුරතා, ජිණ්ණතා, සුරාසොණ්ඩතා, මුද්ධතා, පමත්තතා,
සබ්බකිච්චෙසු අනුවත්තතා, සබ්බධනඅනුප්පදානෙන. ඉමෙහි බලු,
සම්ම පුණ්ණමුඛ, අට්ඨහි යානෙහි ඉත්ථි සාමිකං අවජානාති. භවති ච
පනුත්තරෙත්ථ වාක්‍යං -

298.

“දලිද්දං ආතුරඤ්චාපි, ජිණ්ණකං සුරසොණ්ඩකං;

පමත්තං මුද්ධපත්තඤ්ච, සබ්බකිච්චෙසු භාපනං;

සබ්බකාමප්පදානෙන, අවජානාති සාමික””න්ති.

“නවහි බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ යානෙහි ඉත්ථි පදොසමාහරති -
ආරාමගමනසීලා ච හොති, උය්‍යානගමනසීලා ච හොති, නදීතිත්ථගමනසීලා
ච හොති, ඤාතිකුලගමනසීලා ච හොති, පරකුලගමනසීලා ච හොති,
ආදාසදුස්සමණ්ඩනානුයොගමනුයුත්තසීලා ච හොති, මජ්ජිමාසකා ච හොති,
නිල්ලොකනසීලා ච හොති, සද්වාරට්ඨාසිනී ච හොති. ඉමෙහි බලු, සම්ම
පුණ්ණමුඛ, නවහි යානෙහි ඉත්ථි පදොසමාහරති. භවති ච පනුත්තරෙත්ථ
වාක්‍යං -

299.

‘ආරාමසීලා ච උය්‍යානං, නදී ඤාති පරකුලං;

ආදාසදුස්සමණ්ඩනමනුයුත්තා, යා චිත්ථි මජ්ජිමාසකී.

300.

“යා ච නිල්ලොකනසීලා, යා ච සද්වාරට්ඨාසිනී;

නවහෙතෙහි යානෙහි, පදොසමාහරන්ති ඉත්ථියො””ති.

“චත්තාලිසාය බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ, යානෙහි ඉත්ථි පුරිසං
අව්චාවරති - විජම්භති, විනමති, විලසති, විලජ්ජති, නබ්බෙන නබං
සට්ඨෙති, පාදෙන පාදං අක්කමති, කට්ඨෙයන පට්ඨං විලිඛති, දාරකං
උල්ලඬසති උල්ලඬසාපෙති, කීළති කීළාපෙති, වුම්ඛති වුම්ඛාපෙති,
භුඤ්ජති භුඤ්ජාපෙති, දදාති, යාවති, කතමනුකරොති, උච්චං භාසති,

නිවං භාසති, අවිච්චං භාසති, විච්ච්චං භාසති, නච්චෙන ගීතෙන වාදිතෙන රොදනෙන විලසිතෙන විභූසිතෙන ජග්ගති, පෙක්ඛති, කට්ඨං වාලෙති, ගුශ්භභණ්ඩකං සඤ්චාලෙති, ඌරුං විවරති, ඌරුං පිදහති, ථනං දස්සෙති, කච්ඡං දස්සෙති, නාහිං දස්සෙති, අක්ඛිං නිබ්බතති, හමුකං උක්ඛිපති, ඔට්ඨං උපලිඛති, ජීවිහං නිල්ලාලෙති, දුස්සං මුඤ්චති, දුස්සං පට්ඨන්ධති, සිරසං මුඤ්චති, සිරසං බන්ධති. ඉමෙහි බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ, චත්තාලිසාය යානෙහි ඉත්ථි පුරිසං අව්වාචරති.

“පඤ්චවිසාය බලු, සම්ම පුණ්ණමුඛ, යානෙහි ඉත්ථි පදුට්ඨා වෙදිතබ්බා හවති – සාමිකස්ස පවාසං චණ්ණෙති, පවුට්ඨං න සරති, ආගතං නාහිනන්දති, අචණ්ණං තස්ස හණති, චණ්ණං තස්ස න හණති, අනත්ථං තස්ස චරති, අත්ථං තස්ස න චරති, අකිච්චං තස්ස කරොති, කිච්චං තස්ස න කරොති, පරිදහිත්වා සයති, පරම්මුඛි නිපජ්ජති, පරිචත්තජාතා බො පන හොති කුඬකුමීයජාතා, දීසං අස්සසති, දුක්ඛං වෙදයති, උච්චාරපස්සාවං අභිණ්හං ගච්ඡති, විලොමමාවරති, පරපුරිසසද්දං සුත්වා කණ්ණසොතං විවරමොදහති, නිහතහොගා බො පන හොති, පට්ඨස්සකෙහි සන්ථවං කරොති, නික්ඛන්තපාදා බො පන හොති විසිඛානුවාරිනී, අතිවාරිනී බො පන හොති නිච්චං සාමිකෙ අගාරවා පදුට්ඨමනසඬකස්පා, අභිණ්හං ද්වාරෙ තිට්ඨති, කච්ඡානි අඬගානි ථනානි දස්සෙති, දිසොදිසං ගන්ත්වා පෙක්ඛති. ඉමෙහි බලු සම්ම පුණ්ණමුඛ, පඤ්චවිසාය යානෙහි ඉත්ථි පදුට්ඨා වෙදිතබ්බා හවති. හවති ච පනුත්තරෙත්ථ වාකායං –

301.

‘පවාසං තස්ස චණ්ණෙති, ගතං තස්ස න සොචති;
දිස්වාන පතිමාගතං නාහිනන්දති, හත්තාරචණ්ණං න කදාපි භාසති;
එතෙ පදුට්ඨාය හවන්ති ලක්ඛණා.

302.

‘අනත්ථං තස්ස චරති අසඤ්ඤතා, අත්ථඤ්ච භාපෙති අකිච්චකාරිනී;
පරිදහිත්වා සයති පරම්මුඛි, එතෙ පදුට්ඨාය හවන්ති ලක්ඛණා.

303.

‘පරිචත්තජාතා ච හවති කුඬකුමී, දීසඤ්ච අස්සසති දුක්ඛවෙදිනී;
උච්චාරපස්සාවමභිණ්හං ගච්ඡති, එතෙ පදුට්ඨාය හවන්ති ලක්ඛණා.

304.

‘විලොමමාවරති අකිච්චකාරිනී, සද්දං නිසාමෙති පරස්ස භාසතො;
නිහතහොගා ච කරොති සන්ථවං, එතෙ පදුට්ඨාය හවන්ති ලක්ඛණා.

305.

‘කිවිෂෙන ලද්ධං කසිරාහනං ධනං, විත්තං විනාසෙනි දුක්ඛෙන සම්භතං;
පටිවිස්සකෙනි ච කරොති සන්ථවං, එතෙ පදුට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.

306.

‘නික්ඛන්තපාදා විසිඛානුවාරිනී, නිව්චඤ්ච සාමිම්භි පදුට්ඨමානසා;
අතිවාරිනී හොති අපෙතගාරවා, එතෙ පදුට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.

307.

‘අභික්ඛණං තිට්ඨති ද්වාරමුලෙ, ථනානි කච්ඡානි ච දස්සයන්ති;
දිසොදිසං පෙක්ඛති භන්තවිත්තා, එතෙ පදුට්ඨාය භවන්ති ලක්ඛණා.

308.

‘සබ්බා නදී වඩ්ඤගතී, සබ්බෙ කට්ඨමයා වනා;
සබ්බිත්ථියො කරෙ පාපං, ලභමානෙ නිවාතකෙ.

309.

‘සචෙ ලභෙථ ඛණං වා රහො වා, නිවාතකං වාපි ලභෙථ තාදිසං;
සබ්බාව ඉත්ථි කයිරුං නු පාපං, අඤ්ඤං අලත්ථ පීඨසජ්ජිනාපි සද්ධිං.

310.

‘නරානමාරාමකරාසු නාරිසු, අනෙකවිත්තාසු අනිග්ගහාසු ච;
සබ්බත්ථ නාපිතිකරාපි චෙ සියා, න විස්සසෙ තිත්ථසමා හි නාරියො’’ති.

තත්ථ ගොණං ධෙනුන්ති ලිඬගවිපල්ලාසෙන චුත්තං. ඤාතිකුලෙ පදුස්සතීති තත්ථ සා නිබ්භයා භුත්වා තරුණකාලතො පට්ඨාය විස්සාසකෙනි දාසාදිහිපි සද්ධිං අනාවාරං වරති, ඤාතකා ඤත්වාපි නිග්ගහං න කරොන්ති, අත්තතො අකිත්තිං පරිහරමානා අජානන්තා විය හොන්ති. අනත්ථවරානීති අවරිතබ්බානි අත්ථානි, අකිච්චකාරානීති අත්ථො. අගුණන්ති ජියාරහිතං. පාපසහායකොති දුමම්භිත්තො.

දලිද්දතාති දලිද්දතාය. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. තත්ථ දලිද්දොදා අලඬිකාරාදීනං අභාවතො කිලෙසෙන සඩ්ගණ්හිතුං න සක්කොතිති තං අවජානාති. ගිලානො වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙහි සඩ්ගණ්හිතුං න සක්කොති. ජරාජීණ්ණො කායිකවාචසිකබ්බිධාරතිසමත්ථො න හොති. සුරාසොණ්ඩො තස්සා හත්ථපිළන්ධනාදීනිපි සුරාසරඤ්ඤෙව පවෙසෙති. මුද්ධො අන්ධබාලො රතිකුසලො න හොති. පමත්තො දාසිසොණ්ඩො භුත්වා සරදාසිහි සද්ධිං සංවසති, හරියං පන අක්කොසති පරිභාසති, තෙන නං

අවජානාති. සබ්බකච්චෙසු අනුවත්තන්තං “අයං නිත්තෙජො, මමෙව අනුවත්තති”ති තං අක්කොසති පරිභාසති. යො පන සබ්බං ධනං අනුප්පදෙති කුටුම්භං පටිච්ඡාපෙති, තස්ස හරියා සබ්බං ධනසාරං හත්ථෙ කත්වා තං දාසං විය අවජානාති, ඉච්ඡමානා “කො තයා අත්ථො”ති සරතොපි නං නික්කඨස්සති. මුද්ධපත්තන්ති මුද්ධභාවජ්ජන්තං.

පදොසමාහරතීති සාමිකෙ පදොසං ආහරති දුස්සති, පාපකම්මං කරොතීති අත්ථො. ආරාමගමනසීලාති සාමිකං ආපුච්ඡා වා අනාපුච්ඡා වා අභිණ්භං පුප්ඵාරාමාදීසු අඤ්ඤතරං ගන්ත්වා තත්ථ අනාවාරං වරිත්වා “අජ්ජ මයා ආරාමෙ රුක්ඛදෙවතාය බලිකම්මං කත”න්තිආදීනි වත්වා බාලසාමිකං සඤ්ඤාපෙති. පණ්ඩිතො පන “අද්ධා එසා තත්ථ අනාවාරං වරති”ති පුන තස්සා ගන්තුං න දෙති. එවං සබ්බපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. පරකුලන්ති සන්දිට්ඨසම්භත්තාදීනං ගෙහං. තං සා “අසුකකුලෙ මෙ වඩ්ඪී පයොජිතා අත්ථී, තාවකාලිකං දිත්තකං අත්ථී, තං සාධෙමි”තිආදීනි වත්වා ගච්ඡති. නිල්ලොකනසීලාති වාතපානන්තරාදීහි ඔලොකනසීලා. සද්වාරට්ඨායිනීති අත්තනො අභිගපච්චඨගාති දස්සෙත්ති සද්වාරෙ තිට්ඨති.

අව්චාවරතීති අතික්කම්ම වරති, සාමිකස්ස සන්තිකෙ යිතාව අඤ්ඤස්ස නිමිත්තං දස්සෙත්ති අත්ථො. විජම්භතීති “අහං තං දිස්වා විජම්භස්සාමි, තාය සඤ්ඤාය ඔකාසස්ස අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා ජානෙය්‍යාසී”ති පට්ඨමෙව කතසඨකෙතා වා හුත්වා අකතසඨකෙතා වාපි “එවං එස මගි බජ්ඣස්සති”ති සාමිකස්ස පස්සෙ යිතාව විජම්භති විජම්භනං දස්සෙති. විනමතීති කිඤ්චිදෙව භූමියං පාතෙත්වා තං උක්ඛිපන්ති විය ඔනමිත්වා පිට්ඨිං දස්සෙති. විලසතීති ගමනාදීහි වා ඉරියාපටෙහි අලඬකාරෙන වා විලාසං දස්සෙති. විලජ්ජතීති ලජ්ජන්ති විය වත්ථෙන සරීරං ඡාදෙති, කවාටං වා හිත්තිං වා අල්ලියති. නබ්බනාති පාදනබ්බෙන පාදනබ්බං, හත්ථනබ්බෙන හත්ථනබ්බං සට්ඨෙති. කට්ඨෙතාති දණ්ඩකෙන. දාරකන්ති අත්තනො වා පුත්තං අඤ්ඤස්ස වා පුත්තං ගහෙත්වා උක්ඛිපති වා උක්ඛිපාපෙති වා. කීළතීති සයං වා කීළති, දාරකං වා කීළාපෙති. චුම්බනාදීසුපි එසෙව නයො. දදාතීති තස්ස කිඤ්චිදෙව එලං වා පුප්ඵං වා දෙති. යාවතීති තමෙව පටියාවති. අනුකරොතීති දාරකෙන කතං කතං අනුකරොති. උච්චන්ති මහාසද්දවසෙන වා ටොමනවසෙන වා උච්චං. නීචන්ති මන්දසද්දවසෙන වා අමනාපවවනෙන වා පරිහවවවනෙන වා නීචං. අව්ච්චන්ති බහුජනමජ්ඣෙ අජ්ජට්ඨන්තං. විච්ච්චන්ති රහො පටිච්ඡන්තං. නච්චෙනාති එතෙහි නච්චාදීහි නිමිත්තං කරොති. තත්ථ රොදිතෙන නිමිත්තකරණෙන රත්තිං දෙවෙ වස්සන්තෙ වාතපානෙන හත්ථී. ආරොපෙත්වා සෙට්ඨිපුත්තෙන නීතාය පුරොහිතබ්‍රාහ්මණියා වත්ථු කට්ඨෙතබ්බං. ජග්ගතීති මහාහසිතං හසති, එවම්පි නිමිත්තං කරොති. කච්ඡන්ති උපකච්ඡකං. උපලිබ්භතීති දන්තෙහි උපලිබ්භති. සිරසන්ති කෙසවට්ටිං. එවං කෙසානං මොචනබන්ධනෙහිපි

පරපුරිසානං නිමිත්තං කරොති, නියාමෙත්වා වා අනියාමෙත්වා වා කොච්ඡෙව සාරජ්ජිස්සතීතිපි කරොතියෙව.

පදුට්ඨා වෙදිතබ්බා භවතීති අයං මයි පදුට්ඨා කුද්ධා, කුජ්ඣිත්වා ච පන මිච්ඡාචාරං චරතීති පණ්ඩිතෙන වෙදිතබ්බා භවති. පවාසන්ති “අසුකගාමෙ පයුත්තං ධනං තස්සති, ගච්ඡ තං සාධෙහි, වොහාරං කරොහි” තිආදීති චත්වා තස්මිං ගතෙ අනාචාරං චරිතුකාමා පවාසං වණ්ණෙති. අනත්ථන්ති අවධිසීං. අකිච්චන්ති අකත්තබ්බයුත්තකං. පරිදහිත්වාති ගාළුභං නිවාසෙත්වා. පරිචත්තකජාතාති ඉතො විතො ච පරිචත්තමානා. කුච්ඡුමීයජාතාති කොලාහලජාතා පාදමුලෙ නිපන්තා පරිචාරිකා උට්ඨාපෙති, දීපං ජාලාපෙති, නානජපකාරං කොලාහලං කරොති, තස්ස කිලෙසරතිං නාසෙති. දුක්ඛං වෙදයතීති සිසං මෙ රුජ්ජතීතිආදීති වදති. විලොමමාවරතීති ආහාරං සිතලං ඉච්ඡන්තස්ස උණ්භං දෙතීතිආදීනං වසෙන පච්චනීකවුත්ති හොති. නිහතභොගාති සාමිකෙන දුක්ඛසම්භතානං භොගානං සුරාලොලතාදීහි විනාසිකා. සන්ථවන්ති කිලෙසවසෙන සන්ථවං කරොති. නික්ඛන්තපාදාති ජාරස්ස උපධාරණත්ථාය නික්ඛන්තපාදා. සාමිකෙති පතිමිහි අගාරවෙන ච පදුට්ඨමානසාය ච අතිචාරිනී හොති.

සබ්බිත්ථියොති යපෙත්වා විපස්සනාය තනුකතකිලෙසා සෙසා සබ්බා ඉත්ථියො පාපං කරෙය්‍යං. ලභමානෙති ලබ්භමානෙ, සංවිජ්ජමානෙති අත්ථො. නිවාතකෙති රහොමන්තනකෙ පරිහෙදකෙ. බණං වා රහො වාති පාපකරණත්ථාය ඔකාසං වා පටිච්ඡන්තට්ඨානං වා. කයිරුං නුති එත්ථ නු-ති නිපාතමත්තං. අලත්ථාති අලද්ධා. අයමෙව වා පායො, අඤ්ඤං සම්පන්නපුරිසං අලහිත්වා පීය්‍යජිපිනාපි තතො පටික්කුලතරෙනාපි පාපං කරෙය්‍යං. ආරාමකරාසුති අභිරතිකාරිකාසු. අනිග්ගහාසුති නිග්ගහෙන විනෙතුං අසක්කුණෙය්‍යාසු. තිත්ථසමාති යථා තිත්ථං උත්තමාධමෙසු න කඤ්චි ත්භායන්තං වාරෙති, තථා එතාපි රහො වා බණෙ වා නිවාතකෙ වා සති න කඤ්චි පටික්ඛිපන්ති.

තථා හි අතීතෙ බාරාණසියං කණ්ඩරි නාම රාජා අහොසි උත්තමරූපධරො. තස්ස දෙවසිකං අමච්චා ගන්ධකරණ්ඩකසහස්සං ආහරන්ති. තෙනස්ස නිවෙසනෙ පරිහණ්ඩං කත්වා ගන්ධකරණ්ඩකෙ ඵාලෙත්වා ගන්ධදාරුනි කත්වා ආහාරං පවන්ති. හරියාපිස්ස අභිරූපා අහොසි නාමෙන කින්නරා නාම. පුරොහිතොපිස්ස සමවයො පඤ්චාලවණ්ඩො නාම බුද්ධිසම්පන්නො අහොසි. රඤ්ඤො පන පාසාදං නිස්සාය අන්තොපාකාරෙ ජම්බුරුක්ඛො නිබ්බන්ති, තස්ස සාබා පාකාරමත්ථකෙ ඔලම්බති. තස්ස ඡායාය ජෙගුවිජො දුස්සණ්ඨානො පීය්‍යජිපි වසති. අටෙකදිවසං කින්නරා දෙවි වාතපානෙන ඔලොකෙන්ති තං දිත්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා රත්ති. රාජානං රතියා සඬිගණ්හිත්වා තස්මිං නිද්දං ඔක්කන්තෙ සණ්ඨකං උට්ඨායාසනා නානග්ගරසභොජනං

සුවණ්ණසරකෙ පක්ඛිපිත්වා උච්ඡඬ්ගෙ කත්වා සාටකරජ්ජුයා වාතපානෙන ඔතරිත්වා ජම්බුං ආරුය්හ සාබ්බාය ඔරුය්හ පීඨසජ්ජිං භොජෙත්වා පාපං කත්වා ආගතමග්ගෙනෙව පාසාදං ආරුය්හ ගන්ධෙහි සරීරං උබ්බට්ටෙත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං නිපජ්ජී. එතෙනුපායෙන නිබද්ධං තෙන සද්ධිං පාපං කරොති. රාජා පන න ජානාති.

සො එකදිවසං නගරං පදක්ඛිණං කත්වා නිවෙසනං පවෙසන්තො ජම්බුජායාය සයිතං පරමකාරුඤ්ඤජපත්තං පීඨසජ්ජිං දිස්වා පුරොහිතං ආභ – “පස්සෙතං මනුස්සපෙන”න්ති. “ආම, පස්සාමි දෙවා”ති. “අපි නු බො, සම්ම, එවරුපං පටික්කුලං කාවි ඉත්ථී ඡන්දරාගවසෙන උපගච්ඡෙය්‍යා”ති. තං කථං සුත්වා පීඨසජ්ජි මානං ජනෙත්වා “අයං රාජා කිං කට්ඨති, අත්තනො දෙවියා මම සන්තිකං ආගමනං න ජානාති මඤ්ඤෙ”ති ජම්බුරුක්ඛස්ස අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “සුණ සාමි, ජම්බුරුක්ඛෙ නිබ්බත්තදෙවතෙ, යපෙත්වා තං අඤ්ඤො එතං කාරණං න ජානාති”ති ආභ. පුරොහිතො තස්ස කිරියං දිස්වා වින්තෙසි – “අද්ධා රඤ්ඤො අග්ගමහෙසී ජම්බුරුක්ඛෙන ගන්ත්වා ඉමිනා සද්ධිං පාපං කරොති”ති. සො රාජානං පුච්ඡ – “මහාරාජ, දෙවියා තෙ රත්තිභාගෙ සරීරසම්ඵස්සො කීදිසො භොති”ති? “සම්ම, අඤ්ඤං න පස්සාමි, මජ්ඣිමයාමෙ පනස්සා සරීරං සීතලං භොති”ති. “තෙන හි, දෙව, තිට්ඨතු අඤ්ඤා ඉත්ථී, අග්ගමහෙසී තෙ කින්තරාදෙවී ඉමිනා සද්ධිං පාපං කරොති”ති. “සම්ම, කිං වදෙසි, එවරුපා පරමවිලාසසම්පන්නා කිං ඉමිනා පරමජෙගුච්ඡෙන සද්ධිං අභිරම්භසති”ති? “තෙන හි නං, දෙව, පරිග්ගණ්හාහී”ති.

සො “සාධු”ති රත්තිං භුත්තසායමාසො තාය සද්ධිං නිජ්ජපජ්ජිත්වා “පරිග්ගණ්හිස්සාමි න”න්ති පකතියා නිද්දුපගමනවෙලාය නිද්දුපගතො විය අභොසි. සාපි උට්ඨාය තට්ඨව අකාසි. රාජා තස්සා අනුපදඤ්ඤෙව ගන්ත්වා ජම්බුජායං නිස්සාය අට්ඨාසි. පීඨසජ්ජි දෙවියා කුජ්ඣත්වා “ත්වං අජ්ජ අතිවිරායිත්වා ආගතා”ති භත්තෙත කණ්ණසඬ්ඛලිකං පහරි. අථ නං “මා මං කුජ්ඣ, සාමි, රඤ්ඤො නිද්දුපගමනං ධිලොකෙසි”න්ති වත්වා තස්ස ගෙහෙ පාදපරිවාරිකා විය අභොසි. තෙන පනස්සා පහරෙන සීහමුඛකුණ්ඩලං කණ්ණතො ගලිත්වා රඤ්ඤො පාදමූලෙ පති. රාජා “වට්ටිස්සති එත්තක”න්ති තං ගහෙත්වා ගතො. සාපි තෙන සද්ධිං අතිවරිත්වා පුරිමනියාමෙනෙව ගන්ත්වා රඤ්ඤා සද්ධිං නිපජ්ජිතුං ආරහී. රාජා පටික්ඛිපිත්වා පුනදිවසෙ “කින්තරාදෙවී මයා දින්නං සබ්බාලඬ්ඛාරං අලඬ්ඛරිත්වා එතු”ති ආණාපෙසි. සා “සීහමුඛකුණ්ඩලං මෙ සුවණ්ණකාරස්ස සන්තිකෙ”ති වත්වා නාගමි, පුන පෙසිතෙ ව පන එකකුණ්ඩලාව ආගමාසි. රාජා පුච්ඡ – “කහං තෙ කුණ්ඩල”න්ති? “සුවණ්ණකාරස්ස සන්තිකෙ”ති. සුවණ්ණකාරං පක්කොසාපෙත්වා “කිංකාරණා ඉමිස්සා කුණ්ඩලං න දෙසී”ති ආභ. “නාහං ගණ්හාමි දෙවා”ති. රාජා තස්සා කුජ්ඣත්වා “පාපෙ වණ්ඩාලි මාදිසෙන තෙ

සුවණ්ණකාරොන හවිතබ්බ”න්ති වත්වා තං කුණ්ඩලං තස්සා පුරටො බිපිත්වා පුරොහිතං ආහ - “සම්ම, සච්චං තයා චුත්තං, ගච්ඡ සීසමස්සා ඡෙදාපෙහී”ති. සො තං රාජගෙහෙයෙව එකස්මිං පදෙසෙ යපෙත්වා රාජානං උපසඬකම්ත්වා - “දෙව, මා කින්නරාදෙවියා කුප්ඤ්ඤත්ථ, සබ්බා ඉත්ථියො එවරුපායෙව. සචෙපි ඉත්ථිනං දුස්සීලභාවං ඤාතුකාමොසි, දස්සෙස්සාමි තෙ එතාසං පාපකඤ්ඤෙව ඛණ්ඩායාභාවඤ්ඤි, එහි අඤ්ඤාතකචෙසෙන ජනපදං වරාමා”ති ආහ.

රාජා “සාධු”ති මාතරං රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා තෙන සද්ධිං වාරිකං පක්කාමි. තෙසං යොජනං මග්ගං ගන්ත්වා මහාමග්ගෙ නිසින්නානංයෙව එකො කුටුම්භිකො පුත්තස්සත්ථාය මඬගලං කත්වා එකං කුමාරිකං පටිච්ඡන්තයානෙ නිසීදාපෙත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන ගච්ඡති. තං දිස්වා පුරොහිතො රාජානං ආහ - “සචෙ ඉච්ඡසි, ඉමං කුමාරිකං තයා සද්ධිං පාපං කාරොතුං සක්කා දෙවා”ති. “කිං කටෙසි, මහාපරිවාරා එසා, න සක්කා සම්මා”ති? පුරොහිතො “තෙන හි පස්ස, දෙවා”ති පුරතො ගන්ත්වා මග්ගතො අවිදුරෙ සාණියා පරික්ඛිපිත්වා රාජානං අන්තොසාණියං කත්වා සයං මග්ගපස්සෙ රොදන්තො නිසීදි. අථ නං සො කුටුම්භිකො දිස්වා “තාත, කස්මා රොදසි”ති පුච්ඡි. “හරියා මෙ ගරුභාරා, තං කුලසරං නෙතුං මග්ගපටිපන්නොස්මි, තස්සා අන්තරාමග්ගෙයෙව ගබ්භො වලි, එසා අන්තොසාණියං කිලමති, කාවිස්සා ඉත්ථි සන්තිකෙ නත්ථි, මයාපි තත්ථ ගන්තුං න සක්කා, න ජානාමි ‘කිං හවිස්සති’ති, එකං ඉත්ථිං ලද්ධුං වට්ටති”ති? “මා රොදි, ඛණ්ඩ මෙ ඉත්ථියො, එකා ගම්ස්සති”ති. “තෙන හි අයමෙව කුමාරිකා ගච්ඡතු, එතිස්සාපි මඬගලං හවිස්සති”ති. සො වින්තෙසි - “සච්චං වදති, සුණ්ණසායපි මෙ මඬගලමෙව, ඉමිනා හි නිමිත්තෙන සා පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිස්සති”ති තමෙව පෙසෙසි. සා තත්ථ පටිසිත්වා රාජානං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා පාපමකාසි. රාජාපිස්සා අඬගුලිමුද්දිකං අදාසි. අථ නං කතකිච්චං නික්ඛමිත්වා ආගතං පුච්ඡංසු - “කිං විජාතා”ති? “සුවණ්ණවණ්ණං පුත්ත”න්ති. කුටුම්භිකො තං ආදාය පායාසි. පුරොහිතොපි රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දිට්ඨා තෙ, දෙව, කුමාරිකාපි එවං පාපා, කිමඬගං පන අඤ්ඤා, අපි පන තෙ කිඤ්ඤි දින්න”න්ති පුච්ඡි. “ආම, අඬගුලිමුද්දිකා දින්නා”ති. “නාස්සා තං දස්සාමි”ති වෙගෙන ගන්ත්වා යානකං ගණ්හිත්වා “කිමෙත”න්ති චුත්තෙ “අයං මෙ බ්‍රාහ්මණියා උස්සිසකෙ යපිතං මුද්දිකං ගහෙත්වා ආගතා, දෙහි, අම්ම, මුද්දික”න්ති ආහ. සා තං දදමානා බ්‍රාහ්මණං හත්ථෙ නබෙන විජ්ඣත්වා “ගණ්හ වොරා”ති අදාසි.

එවං බ්‍රාහ්මණො නානාවිධෙහි උපායෙහි අඤ්ඤාපි ඛණ්ඩ අතිවාරිනියො රඤ්ඤො දස්සෙත්වා “ඉධ තාව එත්තකං භොතු, අඤ්ඤත්ථ ගම්ස්සාම, දෙවා”ති ආහ. රාජා “සකලජම්බුදීපෙ වරිතෙපි සබ්බා ඉත්ථියො එවරුපාව හවිස්සන්ති, කිං නො එතාහි, නිවත්තාමා”ති ඛාරාණසිමෙව පව්වාගන්ත්වා -

“මහාරාජ, ඉත්ථියො නාම එවං පාපධම්මා, පකති එසා එතාසං, බමථ, දෙව, කින්නරාදෙවියා”ති පුරොහිතෙන යාවිතො බමිත්වා රාජනිවෙසනතො නං නික්කඩ්ඨාපෙසි, යානතො පන තං අපනෙත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිං අකාසි. තඤ්ච පියසජ්ජිං නික්කඩ්ඨාපෙත්වා ජම්බුසාඛං ඡෙදාපෙසි. තදා කුණාලො පඤ්චාලවණ්ඩො අහොසි. ඉති අත්තනා දිට්ඨකාරණමෙව ආහරිත්වා දස්සෙන්නො ගාථමාහ –

311.

“යං වෙ දිස්වා කණ්ඩරිකින්නරානං, සබ්බිත්ථියො න රමන්ති අගාරෙ;

තං තාදිසං මච්චං චජිත්වා හරියා, අඤ්ඤං දිස්වා පුරිසං පියසජ්ජි”න්ති.

තස්සත්ථො – යං වෙ කණ්ඩරිස්ස රඤ්ඤො කින්නරාය දෙවියා වාති ඉමෙසං කණ්ඩරිකින්නරානං විරාගකාරණං අහොසි, තං දිස්වා ජාතිතබ්බං – සබ්බිත්ථියො අත්තනො සාමිකානං න රමන්ති අගාරෙ. තථා හි අඤ්ඤං පියසජ්ජිං පුරිසං දිස්වා තං රාජානං තාදිසං රතිකුසලං මච්චං චජිත්වා හරියා තෙන මනුස්සපෙනෙත සද්ධිං පාපමකාසිති.

අපරොපි අතීතෙ බාරාණසියං බකො නාම රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තදා බාරාණසියා පාවිනද්වාරවාසිනො එකස්ස දලිද්දස්ස පඤ්චපාපි නාම ධීතා අහොසි. සා කිර පුබ්බෙපි එකා දලිද්දධීතා මත්තිකං මද්දිත්වා ගෙහෙ හිත්තිං විලිම්පති. අථෙකො පච්චෙකඛුද්ධො අත්තනො පබ්භාරපරිභණ්ඩකරණත්ථං “කහං මත්තිකං ලහිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “බාරාණසියං ලද්ධුං සක්කා”ති වීචරං පාරුපිත්වා පත්තහත්ථො නගරං පවිසිත්වා තස්සා අවිදුරෙ අට්ඨාසි. සා කුජ්ඣිත්වා උල්ලොකෙත්ති පදුට්ඨොන මනසා “මත්තිකමිපි හික්ඛති”ති අවොච. පච්චෙකඛුද්ධො නිච්චලොච අහොසි. අථ සා පච්චෙකඛුද්ධං නිච්චලිතං දිස්වා පුන විත්තං පසාදෙත්වා, “සමණ, මත්තිකමිපි න ලහසි”ති චත්වා මහත්තං මත්තිකාපිණ්ඩං ආහරිත්වා පත්තෙ යපෙසි. සො තාය මත්තිකාය පබ්භාරෙ පරිභණ්ඩමකාසි. සා නචිරස්සෙව තතො චචිත්වා තස්මිංයෙව නගරෙ බහිද්වාරගාමෙ දුග්ගතිත්ථියා කුච්ඡමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. සා දසමාසච්චයෙන මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛමි. තස්සා මත්තිකාපිණ්ඩච්චලෙන සරීරං එස්සසම්පන්නං අහොසි, කුජ්ඣිත්වා උල්ලොකිතත්තා පන හත්ථපාදමුඛඅක්ඛිනාසානි පාපානි විරූපානි අහෙසුං. තෙන තං “පඤ්චපාපි”ත්ථෙව සඤ්ජානිංසු.

අථෙකදිවසං බාරාණසිරාජා රත්තිං අඤ්ඤාතකවෙසෙන නගරං පරිග්ගණ්හන්නො තං පදෙසං ගතො. සාපි ගාමදාරිකාහි සද්ධිං කීළන්ති අජානිත්වාච රාජානං හත්ථෙ ගණ්හි. සො තස්සා හත්ථසම්ඵස්සෙන සකභාවෙන සණ්ඨාතුං නාසක්ඛි, දිබ්බසම්ඵස්සෙන චුට්ඨො විය අහොසි.

සො එස්සරාගරත්තො තථාවිරූපමිපි තං හත්ථෙ ගහෙත්වා “කස්ස ධිතාසි”ති පුච්ඡිත්වා “ද්වාරවාසිනො”ති වුත්තෙ අස්සාමිකභාවං පුච්ඡිත්වා “අහං තෙ සාමිකො භවිස්සාමි, ගච්ඡ මාතාපිතරො අනුජානාපෙහි”ති ආහ. සා මාතාපිතරො උපගන්ත්වා “එකො, අම්ම, පුරිසො මං ඉච්ඡති”ති වත්වා “සොපි දුග්ගතො භවිස්සති, සචෙ තාදිසමිපි ඉච්ඡති, සාධු”ති වුත්තෙ ගන්ත්වා මාතාපිතූහි අනුඤ්ඤාතභාවං ආරොචෙසි. සො තස්මිංයෙව ගෙහෙ තාය සද්ධිං වසිත්වා පාතොව රාජනිවෙසනං පාවිසි. තතො පට්ඨායෙව අඤ්ඤාතකචෙසෙන නිබද්ධං තත්ථ ගච්ඡති, අඤ්ඤං ඉත්ථිං ඔලොකෙතුමිපි න ඉච්ඡති.

අටෙකදිවසං තස්සා පිතු ලොහිතපක්ඛන්දිකා උජ්ජජ්ජි. අසමිහින්නබිරසජ්ජිමධුසක්ඛරයුත්තපායාසොව එතස්ස භෙසජ්ජං, තං තෙ දලිද්දතාය උජ්ජාදෙතුං න සක්කොන්ති. තතො පඤ්චපාපිමාතා ධිතරං ආහ – “කිං, අම්ම, තච සාමිකො පායාසං උජ්ජාදෙතුං සක්ඛිස්සති”ති? “අම්ම, මම සාමිකෙන අම්මෙහිපි දුග්ගතතරෙන භවිතබ්බං, එවං සන්තෙපි පුච්ඡිස්සාමි නං, මා වින්තයි”ති වත්වා තස්සාගමනචෙලායං දුම්මනා හුත්වා නිසිදි. අථ නං රාජා ආගන්ත්වා “කිං දුම්මනාසි”ති පුච්ඡි. සා තමත්ථං ආරොචෙසි. තං සුත්වා රාජා “හද්දෙ ඉදං අතිරසභෙසජ්ජං, කුතො ලහිස්සාමි”ති වත්වා වින්තෙසි – “න සක්කා මයා නිච්චකාලං එවං වරිතුං, අන්තරාමග්ගෙ පරිස්සයොපි දට්ඨබ්බො, සචෙ බො පන එතං අන්තෙපුරං නෙස්සාමි, එතිස්සා එස්සසම්පදං අජානන්තා ‘අම්මාකං රාජා යක්ඛිනිං ගහෙත්වා ආගතො’ති කෙළිං කරිස්සන්ති, සකලනගරවාසිනො එතිස්සා සම්ඵස්සං ජානාපෙත්වා ගරහං මොචෙස්සාමි”ති. අථ නං රාජා – “හද්දෙ, මා වින්තයි, ආහරිස්සාමි තෙ පිතු පායාස”න්ති වත්වා තාය සද්ධිං අහිරමිත්වා රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ තාදිසං පායාසං පවාපෙත්වා පණ්ණානි ආහරාපෙත්වා ද්වෙ පුටෙ කත්වා එකස්මිං පායාසං පක්ඛිපිත්වා එකස්මිං වුළාමණිං යපෙත්වා බන්ධිත්වා රත්තිභාගෙ ගන්ත්වා, “හද්දෙ, මයං දලිද්දා, කිච්ඡෙන සම්පාදිතං, තච පිතරං ‘අජ්ජ ඉමම්මා පුටා පායාසං භුඤ්ජ, ස්චෙ ඉමම්මා’ති වදෙය්‍යාසි”ති ආහ. සා තථා අකාසි. අථස්සා පිතා ඔජ්ජමිපන්නන්තා පායාසස්ස ථොකමෙව භුඤ්ජිත්වා සුභිතො ජාතො. සෙසං මාතු දත්වා සයමිපි භුඤ්ජි. තයොපි සුභිතා අගෙසුං. වුළාමණිපුටං පන පුනදිවසත්ථාය යපෙසුං.

රාජා නිවෙසනං ගන්ත්වා මුඛං ධොවිත්වා “වුළාමණිං මෙ ආහරථා”ති වත්වා “න පස්සාම, දෙවා”ති වුත්තෙ “සකලනගරං විචිනථා”ති ආහ. තෙ විචිනිත්වාපි න පස්සිංසු. තෙන හි බහිනගරෙ දලිද්දගෙහෙසු හත්තපණ්ණපුටෙ උපාදාය විචිනථාති. විචිනන්තා තස්මිං සටෙ වුළාමණිං දිස්වා තස්සා මාතාපිතරො “වොරා”ති බන්ධිත්වා නයිංසු. අථස්සා පිතා, “සාමි, න මයං වොරා, අඤ්ඤාතායං මණි ආහතො”ති වත්වා “කෙනා”ති වුත්තෙ “ජාමාතරා මෙ”ති ආචික්ඛිත්වා “කහං සො”ති පුච්ඡිතො “ධිතා

මෙ ජානාති”ති ආහ. තතො ධිතාය සද්ධිං කපෙසි – “අම්ම, සාමිකං තෙ ජානාසි”ති? “න ජානාමි”ති. “එවං සන්නෙ අම්මාකං ජීවිතං නත්ථි”ති. “තාත, සො අන්ධකාරෙ ආගන්ත්වා අන්ධකාරෙ එව යාති, තෙනස්ස රූපං න ජානාමි, හත්ථසම්පස්සෙන පන නං ජානිතුං සක්කොමි”ති. සො රාජපුරිසානං ආරොවෙසි. තෙපි රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා අජානන්තො විය හුත්වා “තෙන හි තං ඉත්ථිං රාජඛගණෙ අන්තොසාණියං යපෙත්වා සාණියා හත්ථප්පමාණං ඡිද්දං කත්වා නගරවාසීනො සන්නිපාතෙත්වා හත්ථසම්පස්සෙන චොරං ගණ්හවා”ති ආහ. රාජපුරිසා තථා කාතුං තස්සා සන්නිකං ගන්ත්වා රූපං දිස්වාච විජ්ජට්ඨාරිනො හුත්වා – “ධි, ධි පිසාවි”ති ජිගුච්ඡිත්වා ඵ්ඨිතුං න උස්සහිංසු, ආනෙත්වා පන නං රාජඛගණෙ අන්තොසාණියං යපෙත්වා සකලනගරවාසීනො සන්නිපාතෙසුං. සා ආගතාගතස්ස ඡිද්දෙන පසාරිතහත්ථං ගහෙත්වාච “නො එසො”ති වදති. පුරිසා තස්සා දිබ්බඵස්සසදියෙ ඵස්සෙ බජ්ඣත්වා අපගන්තුං න සක්ඛිංසු, “සවායං දණ්ඩාරහා, දණ්ඩං දත්වාපි දාසකම්මකාරභාවං උපගන්ත්වාපි එතං සරෙ කර්ස්සාමා”ති වින්තයිංසු. අථ නෙ රාජපුරිසා දණ්ඩෙහි කොට්ටෙත්වා පලාපෙසුං. උපරාජානං ආදිං කත්වා සබ්බෙ උම්මත්තකා විය අහෙසුං.

අථ රාජා – “කච්චි අහං භවෙය්‍ය”න්ති හත්ථං පසාරෙසි. තං හත්ථෙ ගහෙත්වාච “චොරො මෙ ගහිතො”ති මහාසද්දං කරි. රාජා තෙපි පුච්ඡි – “තුම්හෙ එතාය හත්ථෙ ගහිතා කිං වින්තයිත්වා”ති. තෙ යථාභූතං ආරොවෙසුං. අථ නෙ රාජා ආහ – “අහං එතං අත්තනො ගෙහං ආනෙතුං එවං කාරෙසිං ‘එතිස්සා ඵස්සං අජානන්තා මං පරිභවෙය්‍යු’න්ති වින්තෙත්වා, තස්මා මයා සබ්බෙ තුම්හෙ ජානාපිතා, වදථ, හො දානි, සා කස්ස ගෙහෙ භවිතුං යුත්තා”ති? “තුම්මාකං, දෙවා”ති. අථ නං අහිසිඤ්චිත්වා අග්ගමහෙසිං අකාසි. මාතාපිතුනම්පිස්සා ඉස්සරියං දාපෙසි. තතො පට්ඨාය ව පන තාය සම්මත්තො නෙව විනිච්ඡයං පට්ඨපෙසි, න අඤ්ඤං ඉත්ථිං ඔලොකෙසි. තා තස්සා අන්තරං පරියෙසිංසු. සා එකදිවසං ද්විත්තං රාජුතං අග්ගමහෙසිභාවස්ස සුපිනෙ නිමිත්තං දිස්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා සුපිනපාදකෙ පක්කොසාපෙත්වා “එවරූපෙ සුපිනෙ දිට්ඨෙ කිං හොති”ති පුච්ඡි. තෙ ඉතරාසං ඉත්ථිනං සන්නිකා ලඤ්ජං ගහෙත්වා – “මහාරාජ, දෙවියා සබ්බසෙතස්ස හත්ථිනො බන්ධෙ නිසින්තභාවො තුම්මාකං මරණස්ස පුබ්බනිමිත්තං, හත්ථිබන්ධගතාය පන චන්දපරාමසනං තුම්මාකං පච්චාමිත්තරාජානායනස්ස පුබ්බනිමිත්ත”න්ති වත්වා “ඉදානි කිං කාතබ්බ”න්ති චුත්තෙ “දෙව ඉමං මාරෙතුං න සක්කා, නාවාය පන නං යපෙත්වා නදියං විස්සජ්ජෙතුං වට්ටති”ති වදිංසු. රාජා ආහාරචත්ථාලඤ්ඤාසරෙහි සද්ධිං රත්තිභාගෙ නං නාවාය යපෙත්වා නදියං විස්සජ්ජෙසි.

සා නදියා වුස්භමානා හෙට්ඨානදියා නාවාය උදකං කීළන්තස්ස බාවරිකරඤ්ඤො අහිමුබ්බට්ඨානං පත්තා. තස්ස සෙනාපති නාවං දිස්වා “අයං

නාවා මය්හ”න්ති ආහ. රාජා “නාවාය හණ්ඩං මය්හ”න්ති වත්වා ආගතාය නාවාය තං දිස්වා “කා නාම ත්වං පිසාවීසදිසා”ති පුච්ඡි. සා සිතං කත්වා බකස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසිභාවං කට්ඨත්වා සබ්බං තං පවත්ති. තස්ස කට්ඨෙසි. සා පන පඤ්චපාපීති සකලජම්බුදීපෙ පාකටා. අථ නං රාජා හත්ථෙ ගහෙත්වා උක්ඛිපි, සහ ගහණෙනෙව එස්සරාගරත්තො අඤ්ඤාසු ඉත්ථීසු ඉත්ථීසඤ්ඤං අකත්වා තං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සා තස්ස පාණසමා අහොසි. බකො තං පවත්ති. සුත්වා “නාහං තස්ස අග්ගමහෙසිං කාතුං දස්සාමි”ති සෙනං සඬකඬිසීත්වා තස්ස පටිතිත්ථෙ නිවෙසනං කත්වා පණණං පෙසෙසි – “හරියං වා මෙ දෙනු යුද්ධං වා”ති. සො “යුද්ධං දස්සාමි, න හරිය”න්ති වත්වා යුද්ධසජ්ජො අහොසි. උභිත්තං අමච්චා “මාතුගාමං නිස්සාය මරණකිච්චං නත්ථි, පුරිමසාමිකත්තා එසා බකස්ස පාපුණාති, නාවාය ලද්ධත්තා බාවරිකස්ස, තස්මා එකෙකස්ස ගෙහෙ සත්ත සත්ත දිවසානි හොතු”ති මන්තෙත්වා ද්වෙපි රාජානො සඤ්ඤාපෙසුං. තෙ උභොපි අත්තමනා හුත්වා තිත්ථපටිතිත්ථෙ නගරානි මාපෙත්වා වසිංසු. සා ද්විත්තමිපි තෙසං අග්ගමහෙසිත්තං කාරෙසි. ද්වෙපි තස්සා සම්මත්තා අහෙසුං. සා පන එකස්ස සරෙ සත්තාහං වසිත්වා නාවාය ඉතරස්ස සරං ගච්ඡන්ති නාවං පාපෙත්වා නෙත්තෙන එකෙන මහල්ලකඬුජ්ජකෙවට්ටෙන සද්ධිං නදීමජ්ජෙකු පාපං කරොති. තදා කුණාලො සකුණරාජා බකො අහොසි, තස්මා ඉදං අත්තනා දිට්ඨකාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො ගාථමාහ

312.

“බකස්ස ච බාවරිකස්ස ච රඤ්ඤො, අච්චන්තකාමානුගතස්ස හරියා;
අවාචරී පට්ඨවසානුගස්ස, කං වාපි ඉත්ථී නාතිවරෙ තදඤ්ඤ”න්ති.

තත්ථ අච්චන්තකාමානුගතස්සාති අච්චන්තං කාමං අනුගතස්ස. අවාචරීති අනාවාරං වරි. පට්ඨවසානුගස්සාති පට්ඨස්ස අත්තනො වසානුගතස්ස, අත්තනො පෙසනකාරස්ස සන්තිකෙති අත්ථො. කරණත්ථෙ වා සාමිච්චනං, තෙන සද්ධිං පාපමකාසීති චුත්තං හොති. තදඤ්ඤන්ති කතරං තං අඤ්ඤං පුරිසං නාතිවරෙය්‍යාති අත්ථො.

අපරාපි අතීතෙ බ්‍රහ්මදත්තස්ස හරියා පිඬගියානී නාම අග්ගමහෙසී සීහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකෙන්ති මඬගලඅස්සගොපකං දිස්වා රඤ්ඤො නිද්දුපගමනකාලෙ වාතපානෙන ඔරුශ්භ තෙන සද්ධිං අතිවරිත්වා පුන පාසාදං ආරුශ්භ ගන්ධෙහි සරිරං උඬ්ඬට්ටෙන්වා රඤ්ඤො සද්ධිං නිපජ්ඡි. අට්ඨකදිවසං රාජා “කිං නු බො දෙවියා අඬ්ඬරත්තසමයෙ නිච්චං සරිරං සිතං හොති, පරිග්ගණ්ඨස්සාමි න”න්ති එකදිවසං නිද්දුපගතො විය හුත්වා තං උට්ඨාය ගච්ඡන්ති. අනුගන්ත්වා අස්සබන්ධෙන සද්ධිං අතිවරන්ති. දිස්වා නිවත්තිත්වා සයනං අභිරුභි. සාපි අතිවරිත්වා ආගන්ත්වා වුළුසයනකෙ

නිපජ්ජී. පුනදිවසෙ රාජා අමච්චගණමජ්ඣෙයෙව තං පක්කොසාපෙත්වා තං කිච්චං ආචිකත්වා “සබ්බාව ඉත්ථීයො පාපධම්මා”ති තස්සා වධබන්ධජෙජ්ජහෙජ්ජාරහං දොසං බමිත්වා යානා වාචෙත්වා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිං අකාසි. තදා කුණාලො රාජා බ්‍රහ්මදත්තො අහොසි, තෙන තං අත්තනා දිට්ඨං ආහරිත්වා දස්සෙත්තො ගාථමාහ —

313.

“පිඬ්ගියානී සබ්බලොකිස්සරස්ස, රඤ්ඤො පියා බ්‍රහ්මදත්තස්ස හරියා;
අවාචරී පට්ඨවසානුගස්ස, තං වාපි සා නාජ්ඣගා කාමකාමිනී”ති.

තත්ථ තං වානි සා ඵලං අතිවරන්තී තං වා අස්සබන්ධං තං වා අග්ගමහෙසිට්ඨානන්තී උභයමිපි නාජ්ඣගා, උභතො හට්ඨා අහොසි. කාමකාමිනීති කාමෙ පත්ථයමානා.

ඵලං පාපධම්මා ඉත්ථීයොති අතීතවත්ථුහි ඉත්ථීනං දොසං කථෙත්වා අපරෙනපි පරියායෙන තාසං දොසමෙව කථෙත්තො ආහ —

314.

“ලුද්ධානං ලහුවිත්තානං, අකතඤ්ඤාන දුබ්භිනං;
නාදෙවසත්තො පුරිසො, ථීනං සද්ධාතුමරහති.

315.

“න තා පජානන්ති කතං න කිච්චං, න මාතරං පිතරං භාතරං වා;
අනරියා සමතික්කත්තධම්මා, සස්සෙව චිත්තස්ස වසං වජන්ති.

316.

“විරානුචුට්ඨමිපි පියං මනාපං, අනුකම්පකං පාණසමම්පි හත්තුං;
ආවාසු කිච්චෙසු ච නං ජහන්ති, තස්මාහමිත්ථීනං න විස්සසාමි.

317.

“ථීනඤ්ඤි චිත්තං යථා වානරස්ස, කන්තජ්ජකන්තං යථා රුක්ඛජායා;
චලාචලං හදයමිත්ථීයානං, චක්කස්ස නෙමි විය පරිවත්තති.

318.

“යදා තා පස්සන්ති සමෙක්ඛමානා, ආදෙයාරූපං පුරිසස්ස චිත්තං;
සණ්භාහි වාචාහි නයන්ති මෙනං, කම්බොජකා ජලජෙනෙව අස්සං.

319.

“යදා න පස්සන්ති සමෙක්ඛමානා, ආදෙයාරූපං පුරිසස්ස චිත්තං;

සමන්තතො නං පරිවජ්ජයන්ති, තිණ්ණො නදීපාරගතොව කුල්ලං.

320.

“සිලෙසුපමා සිබිරිව සබ්බහක්ඛා, තික්ඛමායා නදීරිව සීසසොතා;
සෙවන්ති හෙතා පියමජ්ජියඤ්ච, නාචා යථා ඔරකුලං පරඤ්ච.

321.

“න තා එකස්ස න ද්විත්තං, ආපණොව පසාරිතො;
යො තා මය්හන්ති මඤ්ඤෙය්ස, වාතං ජාලෙන බාධයෙ.

322.

“යථා නදී ව පන්ථො ව, පානාගාරං සභා පපා;
එවං ලොකිත්ථියො නාම, වෙලා තාසං න විජ්ජති.

323.

“සතාසනසමා එතා, කණ්ඨසප්පසිරුපමා;
ගාවො බහි තිණ්ණස්සෙව, ඔමසන්ති වරං වරං.

324.

“සතාසනං කුඤ්ජරං කණ්ඨසප්පං, මුද්ධාභිසිත්තං පමදා ව සබ්බා;
එතෙ නරො නිව්චයතො භජෙථ, තෙසං භවෙ දුබ්බිදු සබ්බභාවො.

325.

“නච්චන්තවණ්ණා න බහුන කන්තා, න දක්ඛිණා පමදා
සෙවිතබ්බා;
න පරස්ස හරියා න ධනස්ස හෙතු, එතිත්ථියො පඤ්ච න
සෙවිතබ්බා”ති.

තත්ථ ලුද්ධානන්ති ලුබ්භානං. කණුවෙරජාතකෙ (ජා. 1.4.69-72) විය
බද්ධවොරෙපි සාරජ්ජනං සන්ධායෙනං වුත්තං. ලහුවිත්තානන්ති
මුහුත්තමෙව පරිවත්තනවිත්තානං. වුළුධනුග්ගහජාතකෙන (ජා. 1.5.128
ආදයො) එතං දීපෙනබ්බං. අකතඤ්ඤාතා පන එතාසං එකකනිපාතෙ
තක්කාරියජාතකෙන (ජා. 1.13.104 ආදයො) දීපෙනබ්බා. නාදෙවසත්තොති
න අදෙවසත්තො දෙවෙන අනාසත්තො අයක්ඛගහිතකො අභූතවිට්ඨො
පුරිසො ථීනං සීලවත්තතං සද්ධාතුං නාරහති, භූතවිට්ඨො පන සද්දහෙය්ස.
කතන්ති අත්තතො කතං උපකාරං. කිච්චන්ති අත්තනා කත්තබ්බං කිච්චං.
න මාතරන්ති සබ්බෙපි ඤාතකෙ ඡඩ්ඛෙත්වා යස්මිං පටිබද්ධවිත්තා
හොන්ති, තඤ්ඤෙව අනුබන්ධනතො එතෙ මාතාදයො න ජානන්ති නාම
මහාපන්ථකමාතා විය. අනරියාති නිල්ලජ්ජා. සස්සෙවාති සකස්ස. ආවාසුති
ආපදාසු. කිච්චෙසුති තෙසු තෙසු කරණියෙසු.

කන්තප්පකන්තන්ති ඔතිණ්ණොතිණ්ණං. යථා හි විසමෙ පදෙසෙ රුක්ඛජායා නින්තම්පිඔරොහති, ථලම්පි අහිරුහති, තථා එතාසම්පි චිත්තං න කඤ්චි උත්තමාධමං වජ්ජෙති. වලාවලන්ති එකස්මිංයෙව අපතිට්ඨිතං. නෙම් වියාති සකටස්ස ගච්ඡතො චක්කනෙම් විය. ආදෙය්‍යරූපන්ති ගහෙනබ්බජාතිකං. චිත්තන්ති ධනං. නයන්තීති අත්තනො වසං නෙන්නි. ජලජෙනාති ජලජාතසෙවාලෙන. කම්බොජරට්ඨවාසීනො කිර යදා අට්ඨිතො අස්සෙ ගණ්හිතුකාමා භොන්නි, තදා එකස්මිං යානෙ වතිං පරික්ඛිපිත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා අස්සානං උදකපානතිත්ථෙ සෙවාලං මධුනා මක්ඛෙන්වා සෙවාලසම්බන්ධාති තීරෙ තිණාති ආදිං කත්වා යාව පරික්ඛෙපද්වාරා මක්ඛෙන්ති, අස්සා පානීයං පිචිත්වා රසගිද්ධෙන මධුනා මක්ඛිතාති තාති තිණාති බාදන්තා අනුක්කමෙන තං යානං පවිසන්ති. ඉති යථා තෙ ජලජෙන පලොභෙත්වා අස්සෙ වසං නෙන්නි, තථා එතාපි ධනං දිස්වා තස්ස ගහණත්ථාය සණ්භාහි වාචාහිපි පුරිසං වසං නෙන්නීති අත්ථො. කුල්ලන්ති තරණත්ථාය ගහිතං යං කිඤ්චි.

සිලෙසුපමාති පුරිසානං චිත්තබන්ධනෙන සිලෙසසදිසා. තික්ඛමායාති තිබ්බිමායා සිසමායා. නදිරිවාති යථා පබ්බතෙය්‍යා නදී සිසසොතා, එවං සිසමායාති අත්ථො. ආපණොවාති යථා ව පසාරිතාපණො යෙසං මූලං අත්ථී, තෙසඤ්ඤෙව උපකාරො, තථෙව තාපි. යො තාති යො පුරිසො තා ඉත්ථීයො. බාධයෙති සො වාතං ජාලෙන බාධෙය්‍ය. වෙලා තාසං න විජ්ජතීති යථා එතෙසං නදීආදීනං “අසුකවෙලායමෙව එත්ථ ගන්තබ්බ”න්ති වෙලා නත්ථී, රත්තිම්පි දිවාපි ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ උපගන්තබ්බානෙව, අසුකෙනෙවාතිපි මරියාදා නත්ථී, අත්ථීකෙන උපගන්තබ්බානෙව, තථා තාසම්පිති අත්ථො.

සතාසනසමා එතාති යථා අග්ගි ඉන්ධනෙන න තප්පති, එවමෙනාපි කිලෙසරතියා. කණ්භසප්පසිරූපමාති කොධනතාය උපනාහිතාය සොරවිසතාය දුජ්චිහතාය මිත්තදුබ්භිතායාති පඤ්චහි කාරණෙහි කණ්භසප්පසිරසදිසා. තත්ථ බහුලරාගතාය සොරවිසතා, පිසුණතාය දුජ්චිහතා, අතිචාරිතාය මිත්තදුබ්භිතා වෙදිතබ්බා. ගාවො බහි තිණස්සෙවාති යථා ගාවො බාදිතට්ඨානං ඡඩ්ඛෙන්වා බහි මනාපමනාපස්ස තිණස්ස වරං වරං ඔමසන්ති බාදන්ති, එවමෙනාපි නිද්ධනං ඡඩ්ඛෙන්වා අඤ්ඤං සධනමෙව භජන්තීති අත්ථො. මුද්ධාහිසිත්තන්ති රාජානං. පමදා ව සබ්බාති සබ්බා ව ඉත්ථීයො. එතෙති එතෙ පඤ්ච ජනෙ. නිච්චයතොති නිච්චසඤ්ඤතො, උපට්ඨිතස්සති අප්පමත්තොව හුත්වාති අත්ථො. දුබ්බිදුති දුජ්ජාතො. සබ්බභාවොති අජ්ඣාසයො. විරපරිච්ඡිණ්ණොපි හි අග්ගි දහති, විරවිස්සාසිකොපි කුඤ්ජරො සාතෙති, විරපරිච්ඡිණ්ණොපි සප්පො ඩංසති, විරවිස්සාසිකොපි රාජා අනත්ථකරො භොති, එවං විරාචිණ්ණොපි ඉත්ථීයො විකාරං දස්සෙන්තීති.

නච්චන්තවණ්ණාති අභිරූපවතී. න බහුන කන්තාති අඛිඨකාසිගණිකා විය බහුනං පියා මනාපා. න දක්ඛිණාති නච්චගීතකුසලා. තථාරූපා හි බහුපත්ථිතා බහුමිත්තා හොන්ති, තස්මා න සෙවිතබ්බා. න ධනස්ස හෙතුති යා ධනහෙතුයෙව භජති, සා අපරිග්ගහාපි න සෙවිතබ්බා. සා හි ධනං අලභමානා කුජ්ඣතිති.

එවං චුත්තෙ මහාජනො මහාසත්තස්ස “අහො සුකථිත”න්ති සාධුකාරමදාසි. සොපි එත්තකෙහි කාරණෙහි ඉත්ථිතං අගුණං කට්ඨත්වා තුණ්හි අහොසි. තං සුත්වා ආනන්දො ගිජ්ඣුරාජා, “සම්ම කුණාල, අහම්පි අත්තනො ඤාණබලෙන ඉත්ථිතං අගුණං කට්ඨස්සාමි”ති වත්වා අගුණකථං ආරභී. තං දස්සෙන්තො සත්ථා ආහ —

“අථ බලු, හො, ආනන්දො ගිජ්ඣුරාජා කුණාලස්ස ආදිමජ්ඣකථාපරියොසානං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමා ගාථා අභාසි —

326.

“පුණ්ණම්පි වෙමං පථවිං ධනෙන, දජ්ජිත්ථියා පුරිසො සම්මතාය;
ලද්ධා බණං අතිමඤ්ඤෙය්‍යා තම්පි, තාසං වසං අසතීනං න ගච්ඡෙ.

327.

“උට්ඨාහකං වෙපි අලීනචුත්තිං, කොමාරහත්තාරං පියං මනාපං;
ආවාසු කිච්චෙසු ච නං ජහන්ති, තස්මාහමිත්ථිතං න විස්සසාමි.

328.

“න විස්සසෙ ‘ඉච්ඡති ම’න්ති පොසො, න විස්සසෙ ‘රොදති මෙ සකාසෙ’;
සෙවන්ති හෙතා පියමජ්ජියඤ්ච, නාථා යථා ඔරකුලං පරඤ්ච.

329.

“න විස්සසෙ සාබ්‍රපුරාණසන්ථතං, න විස්සසෙ මිත්තපුරාණවොරං;
න විස්සසෙ රාජානං ‘සබ්බා මම’න්ති, න විස්සසෙ ඉත්ථි දසන්ත මාතරං.

330.

“න විස්සසෙ රාමකරාසු නාරිසු, අච්චන්තසීලාසු අසඤ්ඤතාසු;
අච්චන්තපෙමානුගතස්ස හරියා, න විස්සසෙ තිත්ථසමා හි නාරියො.

331.

“හනෙය්‍යුං ඡිත්තෙය්‍යුං ඡෙදාපෙය්‍යුම්පි, කණ්ඨෙපි ඡෙත්වා රුධිරං පිචෙය්‍යුං;

මා දීනකාමාසු අසඤ්ඤතාසු, භාවං කරෙ ගඬගතිත්ථුපමාසු.

332.

“මුසා තාසං යථා සච්චං, සච්චං තාසං යථා මුසා;
ගාවො ඛනි තිණස්සෙව, ඔමසන්ති වරං වරං.

333.

“ගතෙනෙනා පලොහෙන්ති, පෙක්ඛිතෙන මිහිතෙන ව;
අථොපි දුන්නිවත්ථෙන, මඤ්ජුනා භණිතෙන ව.

334.

“චොරියො කථිනා හෙතා, වාළා ව ලපසක්ඛරා;
න තා කිඤ්චි න ජානන්ති, යං මනුස්සෙසු වඤ්චනං.

335.

“අසා ලොකිත්ථියො නාම, චෙලා තාසං න විජ්ජති;
සාරත්තා ව පගඛ්භා ව, සිඛී සබ්බසංසො යථා.

336.

“නත්ථිත්ථිනං පියො නාම, අප්පියොපි න විජ්ජති;
සෙවන්ති හෙතා පියමප්පියඤ්ච, නාවා යථා ඔරකුලං පරඤ්ච.

337.

“නත්ථිත්ථිනං පියො නාම, අප්පියොපි න විජ්ජති;
ධනත්තා පට්ඨල්ලන්ති, ලතාව දුමනිස්සිතා.

338.

“භත්ථිබන්ධං අස්සබන්ධං, ගොපුරිසඤ්ච මණ්ඩලං;
ජවධාහකං පුප්ඵ්ඵධිකං, සධනමනුපතන්ති නාරියො.

339.

“කුලපුත්තම්පි ජහන්ති අකිඤ්චනං, ජවකසමසදිසම්පි;
අනුගච්ඡන්ති අනුපතන්ති, ධනහෙතු හි නාරියො”ති.

තත්ථ ආදිමජ්ඣකථාපරියොසානන්ති කථාය ආදිමජ්ඣකපරියොසානං. ලද්ධා ඛණන්ති ඔකාසං ලභිත්වා. ඉච්ඡති මන්ති මං එසා ඉච්ඡති පුරිසො ඉත්ථි න විස්සංසෙය්‍ය. සාබ්බුරාණසන්ථතන්ති හියොයා වා පරෙ වා සන්ථතං පුරාණසාබ්බසන්ථතං න විස්සංසෙ, අපථොථොටත්වා අපච්චවෙක්ඛිත්වා න පරිභුඤ්ජෙය්‍ය. තනු හි දීඝජාතිකො වා පට්ඨිත්වා තිට්ඨෙය්‍ය, පච්චාමිත්තො වා සත්ථං නික්ඛිපෙය්‍ය. මිත්තපුරාණවොරන්ති පන්ථදුහනට්ඨානො යිතං වොරං “පුරාණමිත්තො මෙ”ති න විස්සංසෙය්‍ය. වොරා හි යෙ සඤ්ජානන්ති

තෙයෙව මාරෙන්නි. සබ්බා මමන්නි සො හි බිජ්ජමෙව කුජ්ඣකි, තස්මා රාජානං “සබ්බා මෙ”ති න විස්සසෙ. දසන්නමාතරන්නි “අයං මහල්ලිකා ඉදානි මං න අතිවරිස්සති, අත්තානං රක්ඛිස්සති”ති න විස්සසෙතබ්බා. රාමකරාසුති බාලානං රතිකරාසු. අච්චන්තසීලාසුති අතික්කන්තසීලාසු. අච්චන්තපෙමානුගතස්සාති සචෙපි අච්චන්තං අනුගතපෙමා අස්ස, තථාපි තං න විස්සසෙ. කිංකාරණා? තිත්ථසමා හි නාරියොති සම්බන්ධො, තිත්ථං විය සබ්බසාධාරණාති අත්ථො.

හනෙය්‍යුන්නි කුද්ධා වා අඤ්ඤපුරිසසාරත්තා වා හුත්වා සබ්බමෙතං හනනාදිං කරෙය්‍යුං. මා දීනකාමාසුති හීනජ්ඣාසයාසු සංකිලිට්ඨආසයාසු. භාවන්ති එවරුපාසු සිනෙහං මා කරෙ. ගඬගතිත්ථුපමාසුති සබ්බසාධාරණථයෙන ගඬගතිත්ථසදිසාසු. මුසාති මුසාවාදො තාසං සච්චසදිසොව. ගතෙනාතිආදීසු පෙක්ඛිතෙන පලොභනෙ උම්මාදන්තිජාතකං, (ජා. 2.18.57 ආදයො) දුන්නිවත්ථෙන නිලිනිකාජාතකං, (ජා. 2.18.1 ආදයො) මඤ්ජුනා හණිතෙන “තුච්චං බො, අය්‍යපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති නන්දන්තෙරස්ස වත්ථු (උදා. 22) කථෙතබ්බං. චොරියොති සම්භතස්ස ධනස්ස විනාසනෙන චොරියො. කථිනාති ථද්ධහදයා. වාලාති දුට්ඨා අප්පකෙනෙව කුජ්ඣකිසීලා. ලපසක්ඛරාති නිරත්ථකලපනෙන සක්ඛරා විය මධුරා. අසාති අසතියො ලාමකා. සාරත්තාති සබ්බදා සාරත්තා. පගබ්භාති කායපාගබ්භියාදීහි පගබ්භා. යථාති යථා සිඛි සබ්බසසො, එවමෙනාපි සබ්බසසා. පටිවල්ලන්තිති පරිස්සජන්ති උපගුහන්ති වෙදෙන්නි. ලතාවාති යථා ලතා රුක්ඛනිස්සිතා රුක්ඛං වෙදෙන්නි, එවමෙනා පුරිසං පරිස්සජන්ති නාම.

හත්ථිබන්ධන්තිආදීසු ගොපුරියො වුච්චති ගොපාලකො. ඡවඩාහකන්ති ඡවානං ඩාහකං, සුසානපාලන්ති වුත්තං හොති. පුප්ඵඡඩ්ඨකන්ති වච්චට්ඨානසොධකං. සධනන්ති එතෙසුපි සධනං අනුගච්ඡන්තියෙව. අකිඤ්චනන්ති අධනං. ඡවකසමසදිසන්ති සුනබමංසබ්බදවණ්ඩාලෙන සමං සදිසං, තෙන නිබ්බිසෙසම්පි පුරිසං ගච්ඡන්ති හජන්ති. කස්මා? යස්මා අනුපතන්ති ධනහෙතු නාරියොති.

එවං අත්තනො ඤාණෙ යත්වා ආනන්දො ගිජ්ඣකරාජා ඉත්ථිනං අගුණං කථෙත්වා තුණ්හි අහොසි. තස්ස වචනං සුත්වා නාරදොපි අත්තනො ඤාණෙ යත්වා තාසං අගුණං කථෙසි. තං දස්සෙත්තො සත්ථා ආහ –

“අථ බලු, හො, නාරදො දෙවබ්‍රාහ්මණො ආනන්දස්ස ගිජ්ඣකරාජස්ස ආදිමජ්ඣකථාපරියොසානං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමා ගාථා අභාසී –

“වත්තාරොමෙ න පුරෙන්නි, තෙ මෙ සුඤ්ඤාථ භාසතො;
සමුද්දො බ්‍රාහ්මණො රාජා, ඉත්ථි වාපි දිජම්පති.

341.

“සරිතා සාගරං යන්ති, යා කාවි පථවිස්සිතා;
තා සමුද්දං න පුරෙන්නි, උන්නත්තා හි න පුරති.

342.

“බ්‍රාහ්මණො ච අධියාන, වෙදමක්ඛානපඤ්චමං;
හියොයාපි සුතම්චිෂෙය්‍ය, උන්නත්තා හි න පුරති.

343.

“රාජා ච පථවිං සබ්බං, සසමුද්දං සපබ්බතං;
අජ්ඣාචසං විජින්නවා, අනන්තරතනොචිතං;
පාරං සමුද්දං පත්ථෙති උන්නත්තා හි න පුරති.

344.

“එකමෙකාය ඉත්ථියා, අට්ඨට්ඨ පතිනො සියා;
සුරා ච බලවන්තො ච, සබ්බකාමරසාහරා;
කරෙය්‍ය නවමෙ ඡන්දං, උන්නත්තා හි න පුරති.

345.

“සබ්බිත්ථියො සිබ්බිව සබ්බහක්ඛා, සබ්බිත්ථියො නදිරිව සබ්බවාහි;
සබ්බිත්ථියො කණ්ටකානංව සාබ්‍යා, සබ්බිත්ථියො ධනහෙතු වජන්ති.

346.

“වාතඤ්ච ජාලෙන නරො පරාමසෙ, ඔසිඤ්චයෙ
සාගරමෙකපාණිනා;
සකෙන හත්ථෙන කරෙය්‍ය ඝොසං, යො සබ්බභාවං පමදාසු
ඔස්සපෙ.

347.

“වොරිතං බහුබුද්ධිතං, යාසු සච්චං සුදුල්ලහං;
ථිතං භාවො දුරාජානො, මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගතං.

348.

“අනලා මුදුසම්භාසා, දුජ්ජුරා තා නදිසමා;
සිදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.

349.

“ආවට්ඨති මහාමායා, බ්‍රහ්මවරියවිකොපනා;

සීදන්ති නං විදිත්වාන, ආරකා පරිවජ්ජයෙ.

350.

“යං එතා උපසෙවන්ති, ඡන්දසා වා ධනෙන වා;
ජාතවෙදොව සංයානං, බිජ්ජං අනුදහන්ති න””න්ති.

තත්ථ දිජම්පතීති දිජපෙට්ඨකං කුණාලං ආලපති. “සරිතා”තිආදි
යපිතමාතිකාය භාජනත්ථං වුත්තං. ඌනත්තාති උදකපතිට්ඨානස්ස
මහන්තතාය ඌනා එව. අධියානාති සජ්ඣායිත්වා. වෙදමක්ඛනපඤ්චමන්ති
ඉතිභාසපඤ්චමං වෙදවතුක්කං. ඌනත්තාති සො හි අජ්ඣාසයමහන්තතාය
සික්ඛිතබ්බස්ස න පුරති. අනන්තරතනොචිතන්ති නානාරතනෙහි ඔචිතං
පරිපුණ්ණං. ඌනත්තාති සො හි තණ්හාමහන්තතාය න පුරති. සියාති සියුං,
අයමෙව වා පායො. සබ්බකාමරසාහරාති සබ්බෙසං කාමරසානං ආහරකා.
“නවමෙ”ති අට්ඨහි අතිත්තභාවදස්සනත්ථං වුත්තං. සා පන දසමෙපි
විසතිමෙපි තතො උත්තරිතරෙපි ඡන්දං කරොතෙව. ඌනත්තාති සා හි
කාමතණ්හාය මහන්තතාය න පුරති. කණ්ඩකානංව සාබාති සම්බාධමග්ගෙ
කණ්ටකසාබසදිසා. යථා හි සාබා ලග්ගිත්වා ආකඨ්ඨති, එවං එතාපි රූපාදීහි
කඨ්ඨන්ති. යථා සාබා හත්ථාදීසු විජ්ඣිත්වා දුක්ඛං උප්පාදෙති, එවං එතාපි
ඵට්ඨමත්තා සරීරසම්ඵස්සෙන විජ්ඣිත්වා මහාවිනාසං පාපෙන්නි. වජන්තීති
පරපුරිසං වජන්ති.

පරාමසෙති ගණ්භෙය්‍ය. ඔසිඤ්චයෙති න්භායිතුං ඔතිණ්ණො එකෙන
පාණිනා සකලසමුද්දඋදකං ඔසිඤ්චෙය්‍ය ගහෙත්වා ඡඩ්ඨෙය්‍ය. සකෙනාති
එකෙන අත්තනො හත්ථෙත තමෙව හත්ථං හරිත්වා සොසං උප්පාදෙය්‍ය.
සබ්බභාවන්ති “ත්වමෙව ඉට්ඨො කන්තො පියො මනාපො”ති වුච්චමානො
යො පුරිසො “එවමෙත”න්ති සද්දහන්තො සබ්බං අත්තනො අජ්ඣාසයං
පමදාසු ඔස්සපෙය්‍ය, සො ජාලාදීහි වාතග්ගහණාදීනි කරෙය්‍යාති අත්ථො.
ගතන්ති ගමනං. අනලාති තීහි ධම්මෙහි අලන්ති වචනවිරහිතා. දුප්පුරා තාති
යථා මහානදී උදකෙන, එවං කිලෙසරතියා තා දුප්පුරා. සීදන්ති නං
විදිත්වානාති එත්ථ නන්ති නිපාතමත්තං, ඉත්ථියො අල්ලීනා වතුසු අපායෙසු
සීදන්තීති විදිත්වා. ආවට්ටනීති යථා ආවට්ටනී මහාජනස්ස හදයං
මොහෙත්වා අත්තනො වසෙ වත්තෙති, එවමෙතාපීති අත්ථො. විකොපනාති
නාසනත්ථෙත ව ගරහත්ථෙත ව බ්‍රහ්මවරියස්ස කොපිකා. ඡන්දසා වාති
පියසංවාසෙන වා. ධනෙන වාති ධනහෙතු වා. සංයානන්ති යථා ජාතවෙදො
අත්තනො යානං යං යං පදෙසං අල්ලියති, තං තං දහති, තථා එතාපි යං යං
පුරිසං කිලෙසවසෙන අල්ලියන්ති, තං තං අනුදහන්ති මහාවිනාසං
පාපෙන්නි.

එවං නාරදෙන ඉත්ථීනං අගුණෙ පකාසිතෙ පුන මහාසත්තො
විසෙසෙත්වා තාසං අගුණං පකාසෙති. තං දස්සෙතුං සත්ථා ආහ -

“අථ බලු, හො, කුණාලො සකුණො නාරදස්ස දෙවබ්‍රාහ්මණස්ස
ආදිමජ්ඣකථාපරියොසානං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමා ගාථායො
අජ්ඣහාසි -

351.

“සල්ලපෙ නිසිතබ්ග්ගපාණිනා, පණ්ඩිතො අපි පිසාවදොසිනා;
උග්ගතෙජමුරගම්පි ආසිදෙ, එකො එකාය පමදාය නාලපෙ.

352.

“ලොකචිත්තමථනා හි නාරියො, නච්චගීතහණිතමිහිතාවුධා;
බාධයන්ති අනුපට්ඨිතස්සතිං, දීපෙ රක්ඛසිගණොව වාණිපෙ.

353.

“නත්ථි තාසං විනයො න සංවරො, මජ්ජමංසනිරතා අසඤ්ඤතා;
තා ගිලන්ති පුරිසස්ස පාහතං, සාගරෙව මකරං තිම්බිගලො.

354.

“පඤ්චකාමගුණසාතගොවරා, උද්ධතා අනියතා අසඤ්ඤතා;
ඔසරන්ති පමදා පමාදිනං, ලොණතොයවතියංව ආපකා.

355.

“යං නරං උපලපෙන්නි නාරියො, ඡන්දසා වා රතියා ධනෙන වා;
ජාතවෙදසදිසම්පි තාදිසං, රාගදොසවධියො දහන්ති නං.

356.

“අඩ්ඨං ඤත්වා පුරිසං මහද්ධනං, ඔසරන්ති සධනං සහත්තනා;
රත්තචිත්තමතිවෙදියන්ති නං, සාල මාලුවලතාව කානතො.

357.

“තා උපෙන්නි විවිධෙන ඡන්දසා, චිත්‍රබ්බිමුබ්බියො අලඬිකතා;
උහසන්ති පහසන්ති නාරියො, සම්බරොව සතමායකොවිදා.

358.

“ජාතරූපමණිමුත්තභූසිතා, සක්කතා පතිකුලෙසු නාරියො;
රක්ඛිතා අතිවරන්ති සාමිකං, දානවංච හදයන්තරස්සිතා.

359.

“තෙජවාපි හි නරො විචක්ඛණො, සක්කතො බහුජනස්ස පුජිතො;
නාරිනං වසගතො න භාසති, රාහුනා උපහතොව චන්දිමා.

360.

“යං කරෙය්‍ය කුපිතො දිසො දිසං, දුට්ඨචිත්තො වසමාගතං අරිං;

තෙන භියොසා ඛ්‍යාසනං නිගච්ඡති, නාරිනං වසගතො අපෙක්ඛවා.

361.

“කෙසලුනනඤ්ඡන්තජ්ජිතා, පාදපාණිකසද්දන්ධතාලිතා;
භීතමෙවුපගතා හි නාරියො, තා රමන්ති කුණපෙව මක්ඛිකා.

362.

“තා කුලෙසු විසිඛන්තරෙසු වා, රාජධානිනිගමෙසු වා පුත;
ඔඩ්ඛිතං නමුච්චාසවාකරං, චක්ඛුමා පරිවජ්ජෙ සුඛත්ථිකො.

363.

“ඔස්සජිත්ව කුසලං තපොගුණං, යො අනරියවරිතානි මාවරි;
දෙවතාහි නිරයං නිමිස්සති, ඡෙදගාමිමණියංව වාණිජො.

364.

“සො ඉධ ගරහිතො පරත්ථ ව, දුම්මති උපහතො සකම්මුතා;
ගච්ඡති අනියතො ගලාගලං, දුට්ඨගදුහරථොව උජ්ජථෙ.

365.

“සො උපෙති නිරයං පතාපනං, සත්තිසිම්බලිවනඤ්ච ආයසං;
ආවසිත්වා තිරච්ඡානයොනියං, පෙතරාජවිසයං න මුඤ්චති.

366.

“දිඛ්‍යබ්ඞ්ඞරතියො ව නන්දනෙ, චක්කවත්තිවරිතඤ්ච මානුසෙ;
නාසයන්ති පමදා පමාදිනං, දුග්ගතිඤ්ච පටිපාදයන්ති නං.

367.

“දිඛ්‍යබ්ඞ්ඞරතියො න දුල්ලහා, චක්කවත්තිවරිතඤ්ච මානුසෙ;
සොණ්ණඛ්‍යාමහනිලයා ව අච්ඡරා, යෙ වරන්ති පමදාහනත්ථිකා.

368.

“කාමධාතුසමතික්කමා ගති, රූපධාතුයා භාවො න දුල්ලහො;
චිතරාගවිසුපපත්ති යා, යෙ වරන්ති පමදාහනත්ථිකා.

369.

“සබ්බදුක්ඛසමත්තික්කමං සිවං, අච්චන්තමවලිතං අසඬ්ඛනං;
නිබ්බුතෙහි සුච්ඡි න දුල්ලහං, යෙ වරන්ති පමදාහනත්ථිකා””ති.

තත්ථ සල්ලපෙති “සචෙ මයා සද්ධිං සල්ලපෙස්සසි, සිසං තෙ
පාතෙස්සාමි”ති වත්වා ඛේගං ආදාය යිතෙනාපි, “සල්ලපිතමත්තෙයෙව තං
බාදිත්වා ජීවිතවිනාසං පාපෙස්සාමි”ති දොසිනා හුත්වා යිතෙනාපි පිසාවෙන
සද්ධිං සල්ලපෙ. “උපගතං ඩංසිත්වා නාසෙස්සාමි”ති යිතං උග්ගතෙජං

උරගම්පි ආසිදෙ. එකො පන හුත්වා රහො එකාය පමදාය න හි ආලපෙ. ලොකචිත්තමටනාති ලොකස්ස චිත්තසාතිකා. දීපෙ රක්ඛසිගණොති යථා දීපෙ රක්ඛසිගණො මනුස්සවෙසෙන වාණිජෙ උපලාපෙත්වා අත්තනො වසෙ ගතෙ කත්වා බාදති, එවං ඉමාපි පඤ්චහි කාමගුණෙහි අත්තනො වසෙ කත්වා සත්තෙ මහාවිනාසං පාපෙන්තිති අත්ථො. විනයොති ආචාරො. සංචරොති මරියාදො. පුරිසස්ස පාහතන්ති දුක්ඛසම්භතං ධනං ගිලන්ති නාසෙන්ති.

අනියතාති අනියතචිත්තා. ලොණනොයවතියන්ති ලොණනොයවන්තං සමුද්දන්ති අත්ථො. ආපකාති ආපගා, අයමෙව වා පායො. යථා සමුද්දං නදියො ඔසරන්ති, එවං පමාදිනං පමදාති අත්ථො. ඡන්දසාති පෙමෙන. රතියාති පඤ්චකාමගුණරතියා. ධනෙන වාති ධනහෙතු වා. ජාතවෙදසදිසන්ති ගුණසම්පත්තියා අග්ගිමිව ජලිතම්පි. රාගදොසවධියොති කාමරාගදොසෙහි වධිකා. රාගදොසගතියොතිපි පායො. ඔසරන්තිති ධනගහණත්ථාය මධුරවචනෙන තං ඛන්ධන්තියො උපගච්ඡන්ති. සධනන්ති සධනා. අයමෙව වා පායො, වත්ථාලඬිකාරත්ථාය කිඤ්චි අත්තනො ධනං දත්වාපි ඔසරන්තිති අත්ථො. සහත්තනාති අත්තනාවෙන සද්ධිං අත්තනාවම්පි තස්සෙව පරිච්චජන්තියො විය හොන්ති. අතිවෙදයන්තිති ධනගහණත්ථාය අතිවිය වෙදෙන්නි පිළෙන්නි.

විවිධෙන ඡන්දසාති නානාවිධෙන ආකාරෙන. චිත්‍රබ්බිමුඛියොති අලඬිකාරවසෙන චිත්‍රසරීරා චිත්‍රමුඛියො හුත්වා. උභසන්තිති මහාභසිතං භසන්ති. පභසන්තිති මන්දභසිතං භසන්ති. සම්බරොවාති මායාකාරපුරිසො විය අසුරින්දො විය ව. දානවංච හදයන්තරස්සිකාති යථා “කුතො නු ආගච්ඡථ, හො, තයො ජනා”ති කරණ්ඩකජාතකෙ (ජා. 1.9.87 ආදයො) හදයන්තරන්තිස්සිකා අන්තොඋදරගතාපි දානවං අතිවරි, එවං අතිවරන්ති. අරක්ඛිතා හෙතාති දීපෙති. න භාසතීති න විරොචති හරිතවලොමසකස්සපකුසරාජානො විය. තෙනාති තම්භා අමිත්තෙන කතා බාසනා අතිරෙකතරං බාසනන්ති අත්ථො. අපෙක්ඛවාති සතණ්හො.

කෙසලුනනඛ්ඡන්තතජ්ජිතාති ආකඬ්ඨිත්වා ලුනකෙසා නබ්බි ඡිත්තගත්තා තජ්ජිතා පාදාදීහි ව තාලිතාව හුත්වා. යො කිලෙසවසෙන එතෙපි විජ්ජකාරෙ කරොති, තාදිසං භීතමෙව උපගතා නාරියො රමන්ති, න එතෙ විජ්ජකාරෙ පරිහරන්ති, මධුරසමාවාරෙ කිංකාරණා තා න රමන්ති. කුණපෙව මක්ඛිකාති යස්මා ජෙගුව්ඡහත්ථිකුණපාදිමිහි මක්ඛිකා විය තා භීතෙයෙව රමන්තිති අත්ථො. ඔඩ්ඬිතන්ති න එතා ඉත්ථියො නාම, අථ බො ඉමෙසු යානෙසු නමුවිනො කිලෙසමාරස්ස මිගපක්ඛිගහණත්ථං ලුද්දකෙහි ඔඩ්ඬිතං පාසඤ්ච වාකරඤ්චාති මඤ්ඤමානො පඤ්ඤාවක්ඛුමා පුරිසො දිබ්බමානුසිකෙන සුබෙන අත්ථිකො පරිවජ්ජෙයා.

ඔස්සජිත්වානි දෙවමනුස්සෙසු මහාසම්පත්තිදායකං තපොගුණං ඡඩ්ඛෙත්වා. යොති යො පුරිසො අනරියෙසු අපරිසුද්ධෙසු කාමගුණෙසු කාමරතිවරිතානි ආවරති. දෙවතාහි නිරයං නිමිස්සතීති සො දෙවලොකෙන පරිවත්තිත්වා නිරයං ගණ්හිස්සති. ඡෙදගාමිමණියංව වාණිජොති යථා බාලවාණිජො සතසහස්සග්ගසහණ්ඩං දත්වා ඡෙදගාමිමණිකං ගණ්හාති, තථාරූපො අයං හොතීති අත්ථො. සොති සො ඉත්ථිනං වසං ගතො. අනියතොති එත්තකං නාම කාලං අපායෙසු පච්චිස්සතීති අනියතො. ගළාගළන්ති දෙවලොකා වා මනුස්සලොකා වා ගළින්වා අපායමෙව ගච්ඡතීති අත්ථො. යථා කිං? දුට්ඨගදුහරථොව උප්පථෙති, යථා කුටගදුහයුත්තරථො මග්ගා ඔක්කමිත්වා උප්පථෙයෙව ගච්ඡති, තථා. සත්තිසිම්බලිවනන්ති සත්තිසදිසෙහි කණ්ටකෙහි යුත්තං ආයසං සිම්බලිවනං. පෙතරාජවිසයන්ති පෙතවිසයඤ්ච කාලකඤ්චිකඅසුරවිසයඤ්ච.

පමාදිනන්ති පමත්තානං. තෙ හි පමදාසු පමත්තා තාසං සම්පත්තීනං මූලභූතං කුසලං න කරොන්ති, ඉති තෙසං පමදා සබ්බා තා නාසෙන්නි නාම. පටිපාදයන්තීති තථාච්ඨං පුරිසං තා පමාදවසෙනෙව අකුසලං කාරෙත්වා දුග්ගතිං පටිපාදෙන්නි නාම. සොණ්ණබ්බමහනිලයාති සුවණ්ණමයවිමානවාසිනියො. පමදාහනත්ථිකාති යෙ පුරිසා පමදාහි අනත්ථිකා හුත්වා බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති. කාමධාතුසමතික්කමාති කාමධාතුසමතික්කමා යා ගති. රූපධාතුයා භාවොති යො කාමධාතුසමතික්කමගතිසඬ්ඛාතො රූපධාතුයා භාවො, සො තෙසං න දුල්ලහො. චිත්තරාගවිසයුපපත්ති යාති යා චිත්තරාගවිසයෙ සුද්ධාවාසලොකෙ උපපත්ති, සාපි තෙසං න දුල්ලහාති අත්ථො. අච්චන්තන්ති අත්තාතීතං අවිනාසධම්මං. අවලිතන්ති කිලෙසෙහි අකම්පිතං. නිබ්බුතෙහීති නිබ්බුතකිලෙසෙහි. සුවිහීති සුවිහි පරිසුද්ධෙහි එවරූපං නිබ්බානං න දුල්ලහන්ති.

එවං මහාසත්තො අමතමහානිබ්බානං පාපෙත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසී. හිමවන්තෙ කින්තරමහොරගාදයො ආකාසෙ ධීතා දෙවතා ව “අහො බුද්ධලීලාය කථිතා”ති සාධුකාරං අදංසු. ආනන්දො ගිජ්ඣරාජා නාරදො දෙවබ්‍රාහ්මණො පුණ්ණමුඛො ව ඵ්‍රස්සකොකිලො අත්තනො අත්තනො පරිසං ආදාය යථායානමෙව ගමීසු. මහාසත්තොපි සකට්ඨානමෙව ගතො. ඉතරෙ පන අත්තරත්තරා ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස සන්තිකෙ ඔවාදං ගහෙත්වා තස්මිං ඔවාදෙ යත්වා සග්ගපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙන්තො ඔසානගාථා අභාසී -

“කුණාලොහං තදා ආසිං, උදාසී ඵ්ඤ්ඤාකොකිලො;
ආනන්දො ගිජ්ඣරාජාසි, සාරිපුත්තො ච නාරදො;
පරිසා බුද්ධපරිසා, එවං ධාරෙථ ජාතක” නීති.

තෙ පන භික්ඛු ගමනකාලෙ සත්ථානුභාවෙන ගන්ත්වා ආගමනකාලෙ අත්තනො අත්තනොව ආනුභාවෙන ආගතා. තෙසං සත්ථා මහාවනෙයෙව කම්මට්ඨානං කට්ඨෙසි. සබ්බෙපි තෙ තං දිවසමෙව අරහත්තං පාපුණ්ණි. මහාදෙවතාසමාගමො අහොසි. අට්ඨස්ස භගවා මහාසමයසුත්තං (දී. නි. 2.331 ආදයො) කට්ඨෙසි.

කුණාලජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

[537] 5. මහාසුතසොමජාතකවණ්ණනා

කස්මා තුවං රසක ඵදිසානීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඬගුලිමාලත්ථෙරදමනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස උප්පත්ති ච පබ්බජ්ජා ච උපසම්පදා ච අඬගුලිමාලසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 2.34 ආදයො) චුත්තනයෙන විත්ථාරතො වෙදිතබ්බා. සො පන සච්චකිරියාය මුළුභගබ්බාය ඉත්ථියා සොත්ථිභාවං කත්වා තතො පටියාය සුලභපිණ්ඩො හුත්වා විවෙකමනුබ්බන්තො අපරහාගෙ අරහත්තං පත්වා අභිඤ්ඤාතොව අසීතියා මහාථෙරානං අබ්භන්තරො අහොසි. තස්මිං කාලෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං - “ආවුසො, අහො චත භගවතා තථාරූපං ලුද්දං ලොහිතපාණිං මහාථෙරං අඬගුලිමාලං අදණ්ඩෙන අසත්ථෙත දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කරොන්තෙන දුක්කරං කතං, අහො බුද්ධා නාම දුක්කරකාරිනො” ති. සත්ථා ගන්ධකුටියං යීතොව දිබ්බසොතෙන තං කථං සුත්වා “අජ්ජ මම ගමනං බහුපකාරං භවිස්සති, මහාධම්මදෙසනා පවත්තිස්සති” ති ඤත්වා අනොපමාය බුද්ධලීලාය ධම්මසභං ගන්ත්වා වරපඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව පරමාභිසම්බොධිං පත්තෙන මයා එතස්ස දමනං, ස්වාභං පුබ්බවරියං වරන්තො පදෙසඤ්ඤාණෙ යීතොපි එතං දමෙසි” නීති චත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ කොරබොයා නාම රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි නිබ්බත්ති. දසමාසෙ අතික්කන්තෙ සුවණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි, සුතචිත්තතාය පන නං “සුතසොමො” ති සඤ්ජානිංසු. තමෙනං රාජා වයප්පත්තං නික්ඛසභස්සං දත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පුග්ගණත්ථාය තක්කසිලං පෙසෙසි. සො ආවරියභාගං ආදාය නගරා නික්ඛමිත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී. තදා බාරාණසියං කාසිරඤ්ඤො පුත්තො බ්‍රහ්මදත්තකුමාරොපි තථෙව චත්වා පිතරා පෙසිතො නගරා නික්ඛමිත්වා තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජී. අථ සුතසොමො මග්ගං ගන්ත්වා නගරද්වාරෙ

සාලාය ඵලකෙ විස්සමත්ථාය නිසීදි. බ්‍රහ්මදත්තකුමාරොපි ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං එකඵලකෙ නිසීදි. අථ නං සුතසොමො පටිසන්ථාරං කරොත්තො “සම්ම, මග්ගකිලන්තොසි, කුතො ආගච්ඡසී”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “බාරාණසිනො”ති වුත්තෙ “කස්ස පුත්තොසී”ති වත්වා “කාසිරඤ්ඤො පුත්තොමහී”ති වුත්තෙ “කො නාමොසී”ති වත්වා “අහං බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො නාමා”ති වුත්තෙ “කෙන කාරණෙන ඉධාගතොසී”ති ප්‍රච්ඡි. සො “සිප්පුග්ගහණත්ථායා”ති වත්වා “ත්වම්පි මග්ගකිලන්තොසි, කුතො ආගච්ඡසී”ති තෙනෙව නයෙන ඉතරං ප්‍රච්ඡි. සොපි තස්ස සබ්බං ආචික්ඛි. තෙ උභොපි “මයං බත්තියා, එකාවරියස්සෙව සන්තිකෙ සිප්පුග්ගහණත්ථාය ගච්ඡාමා”ති අඤ්ඤාමඤ්ඤං මිත්තභාවං කත්වා නගරං පටිසිත්වා ආවරියකුලං ගන්ත්වා ආවරියං වන්දිත්වා අත්තනො ජාතිආදිං කට්ඨෙත්වා සිප්පුග්ගහණත්ථාය ආගතභාවං කට්ඨෙසුං. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. තෙ ආවරියභාගං දත්වා සිප්පං පට්ඨපෙසුං.

න කෙවලඤ්ච තෙ ද්වෙව, අඤ්ඤෙපි තදා ජම්බුදීපෙ එකසතමත්තා රාජපුත්තා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්ති. සුතසොමො තෙසං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො හුත්වා සිප්පං උපදිසන්තො නචිරස්සෙව නිප්ඵත්තිං පාපුණි. සො අඤ්ඤස්ස සන්තිකං අගන්ත්වා “සභායො මෙ”ති බ්‍රහ්මදත්තස්ස කුමාරස්සෙව සන්තිකං ගන්ත්වා තස්ස පිට්ඨිආවරියො හුත්වා සිප්පං සික්ඛාපෙසි. ඉතරෙසම්පි අනුක්කමෙන සිප්පං නිට්ඨිතං. තෙ අනුයොගං දත්වා ආවරියං වන්දිත්වා සුතසොමං පරිවාරෙත්වා නික්ඛමිංසු. අථ නෙ සුතසොමො මග්ගන්තරෙ යත්වා උයොපෙත්තො “තුම්හෙ අත්තනො අත්තනො පිතුනං සිප්පං දස්සෙත්වා රජ්ජෙසු පතිට්ඨහිස්සථ, පතිට්ඨිතා ච පන මමොවාදං කරෙය්‍යාථා”ති ආහ. “කිං, ආවරියා”ති? “පක්ඛදිවසෙසු උපොසථිකා හුත්වා මා සාතං කරෙය්‍යාථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිඡිංසු. බොධිසත්තොපි අඬිගච්ඡිජාපායකත්තා “අනාගතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තකුමාරං නිස්සාය මහාභයං උප්පජ්ජිස්සති”ති ඤාත්වා තෙ එවං ඔවදිත්වා උයොපෙසි. තෙ සබ්බෙපි අත්තනො අත්තනො ජනපදං ගන්ත්වා පිතුනං සිප්පං දස්සෙත්වා රජ්ජෙසු පතිට්ඨාය පතිට්ඨිතභාවඤ්චෙව ඔවාදෙ වත්තනභාවඤ්ච ජානාපෙතුං පණ්ණාකාරෙන සද්ධිං පණ්ණානි පහිණිංසු. මහාසත්තො තං පවත්තිං සුත්වා “අප්පමත්තාව හොථා”ති පණ්ණානි පටිපෙසෙසි.

තෙසු බාරාණසිරාජා විනා මංසෙන හත්තං න භුඤ්ජති. උපොසථදිවසත්ථායපිස්ස මංසං ගහෙත්වා යපෙසි. අට්ඨකදිවසං එවං යපිතමංසං හත්තකාරකස්ස පමාදෙන රාජගෙහෙ කොලෙය්‍යකසුනබා බාදිංසු. හත්තකාරකො තං මංසං අදිත්වා කභාපණමුට්ඨිං ආදාය වරන්තොපි මංසං උප්පාදෙතුං අසක්කොත්තො “සවෙ අමංසකහත්තං උපනාමෙස්සාමි, ජීවිතං මෙ නත්ථි, කිං නු බො කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “අත්ථෙට්ඨො උපායො”ති විකාලෙ ආමකසුසානං ගන්ත්වා මුහුත්තමතස්ස පුරිසස්ස

උග්‍රමංසං ආහරිත්වා සුපක්කං පවිත්වා භත්තං උපනාමෙසි. රඤ්ඤො මංසංඤ්ඤං ජීවිතග්ගෙ යපිතමත්තමෙව සත්ත රසහරණසහස්සානි ඵරි, සකලසරීරං බොහෙත්වා අට්ඨාසි. කිංකාරණා? පුබ්බෙ වස්ස සෙවනතාය. සො කිර අතීතානන්තරෙ අත්තභාවෙ යක්ඛො හුත්වා බහුං මනුස්සමංසං බාදිතපුබ්බො, තෙනස්ස තං පියං අහොසි. සො “සවාහං තුණ්හියෙව භුඤ්ජීස්සාමි, න මෙ අයං ඉමං මංසං කට්ඨස්සති”ති වින්තෙත්වා සහ බෙළෙන භූමියං පාතෙසි. “නිද්දොසං, දෙව, බාදාහි”ති චුත්තෙ මනුස්සෙ පටික්කමාපෙත්වා “අහමෙනස්ස නිද්දොසභාවං ජානාමි, කිං නාමෙතං මංසං”න්ති පුච්ඡි. “පුරිමදිවසෙසු පරිභොගමංසමෙව, දෙවා”ති. “නනු අඤ්ඤස්මිං කාලෙ අයං රසො නත්ථි”ති? “අජ්ජ සුපක්කං, දෙවා”ති. “නනු පුබ්බෙපි එවමෙව පවසි”ති. අථ නං තුණ්හිභූතං ඤත්වා “සභාවං කට්ඨි, නො වෙ කට්ඨි, ජීවිතං තෙ නත්ථි”ති ආහ. සො අහයං යාවිත්වා යථාභූතං කට්ඨි. රාජා “මා සද්දමකාසි, පකතියා පවනකමංසං ත්වං බාදිත්වා මය්හං මනුස්සමංසමෙව පවාහි”ති ආහ. “නනු දුක්කරං, දෙවා”ති? “මා භාසි, න දුක්කර”න්ති. “නිබද්ධං කුතො ලභිස්සාමි, දෙවා”ති? “නනු බන්ධනාගාරෙ බහු මනුස්සා”ති. සො තතො පට්ඨාය තථා අකාසි.

අපරභාගෙ බන්ධනාගාරෙ මනුස්සෙසු ඛිණෙසු “ඉදානි කිං කරිස්සාමි, දෙවා”ති ආහ. “අන්තරාමග්ගෙ සහස්සභණ්ඩිකං බිපිත්වා යො තං ගණ්භාති, තං ‘වොරො’ති ගහෙත්වා මාරෙහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. අපරභාගෙ රාජභයෙන සහස්සභණ්ඩිකං ඔලොකෙන්තම්පි අදිස්වා “ඉදානි කිං කරිස්සාමි”ති ආහ. “යදා හෙරිවෙලාය නගරං ආකුලං හොති, තදා ත්වං පන එකස්මිං සරසන්ධිමිහි වා වීරියං වා චතුක්කෙ වා යත්වා මනුස්සෙ මාරෙත්වා මංසං ගණ්භාහි”ති. සො තතො පට්ඨාය තථා කත්වා පුලමංසං ආදාය ගච්ඡති. තෙසු තෙසු යානෙසු කළෙවරානි දිස්සන්ති. මම මාතා න පඤ්ඤායති, මම පිතා න පඤ්ඤායති, මම භාතා භගිනී ච න පඤ්ඤායති, මනුස්සානං පරිදෙවනසද්දො සුයති. නාගරා භීතතසිතා “ඉමෙ මනුස්සෙ සිහො නු බො බාදති, බ්‍යග්ගෙසො නු බො බාදති, යක්ඛො නු බො බාදති”ති ඔලොකෙන්තා පහාරමුඛං දිස්වා “එකො මනුස්සබාදකො වොරො ඉමෙ බාදති”ති මඤ්ඤන්ති. මහාජනා රාජධිගණෙ සන්නිපතිත්වා උපක්කොසිංසු. රාජා “කිං, තාතා”ති පුච්ඡි. “දෙව ඉමස්මිං නගරෙ මනුස්සබාදකො වොරො අත්ථි, තං ගණ්භාපෙථා”ති ආහංසු. “අහං කථං තං ජානිස්සාමි, කිං අහං නගරං රක්ඛන්තොපි වරාමි”ති.

මහාජනා “රාජා නගරෙන අනත්ථිකො, කාලහත්ථිසෙනාපතිස්ස ආචික්ඛිස්සාමා”ති ගන්ත්වා තස්ස තං කට්ඨත්වා “වොරං පරියෙසිතුං වට්ටති”ති වදිංසු. සො “සාධු සත්තාහං ආගමෙථ, පරියෙසිත්වා වොරං දස්සාමි”ති මහාජනෙ උය්‍යාපෙත්වා පුරිසෙ ආණාපෙසි, “තාතා, නගරෙ කිර මනුස්සබාදකො වොරො අත්ථි, තුම්හෙ තෙසු තෙසු යානෙසු නිලීයිත්වා තං ගණ්භාථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තතො පට්ඨාය නගරං

පරිග්ගණ්හන්ති. භත්තකාරකොපි එකස්මිං සරසන්ධිමිහි සම්පට්ච්ඡන්තො
 හුත්වා එකං ඉත්ථිං මාරෙත්වා සනසනමංසං ආදාය පච්ඡියං පුරෙතුං ආරභී.
 අථ නං තෙ පුරිසා ගහෙන්වා පොටෙත්වා පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා “ගහිතො
 මනුස්සබ්බාදකො වොරො”ති මහාසද්දං කරිංසු. මහාජනො තං පරිවාරෙසි.
 අථ නං සුට්ඨු බන්ධිත්වා මංසපච්ඡිං ගීවාය බන්ධිත්වා ආදාය සෙනාපතිස්ස
 දස්සෙසුං. සෙනාපති තං දිස්වා “කිං නු බො එස ඉමං මංසං බාදති, උදාහු
 අඤ්ඤාන මංසෙන මිස්සෙත්වා වික්කිණාති, උදාහු අඤ්ඤස්ස වචනෙන
 මාරෙති”ති වින්තෙත්වා තමත්ථං පුච්ඡන්තො පයමං ගාථමාහ –

371.

“කස්මා තුවං රසක ඵදිසාති, කරොසි කම්මාති සුදාරුණාති;
 හනාසි ඉත්ථි පුරිසෙ ච මුළුහො, මංසස්ස හෙතු අදු ධනස්ස
 කාරණා”ති.

තත්ථ රසකාති භත්තකාරණං ආලපති.

ඉතො පරං උත්තානසම්බන්ධාති වචනපටිවචනාති පාළිවසෙනෙව
 වෙදිතබ්බාති –

372.

“න අත්තහෙතු න ධනස්ස කාරණා, න පුත්තදාරස්ස
 සභායඤාතිනං;
 භත්තා ච මෙ භගවා භූමිපාලො, සො බාදති මංසං හදන්තෙදිසං.

373.

“සචෙ තුවං භත්තුරත්ථෙ පයුත්තො, කරොසි කම්මාති සුදාරුණාති;
 පාතොව අන්තෙපුරං පාපුණිත්වා, ලපෙය්‍යාසි මෙ රාජිනො සම්මුඛෙ
 තං.

374.

“තථා කරිස්සාමි අහං හදන්තෙ, යථා තුවං භාසසි කාළහත්ථි;
 පාතොව අන්තෙපුරං පාපුණිත්වා, චක්ඛාමි තෙ රාජිනො සම්මුඛෙ
 ත”න්ති.

තත්ථ භගවාති ගාරවාධිවචනං. සචෙ තුවන්ති “සචිචං නු බො භණති,
 උදාහු මරණභයෙන මුසා භණති”ති විමංසන්තො එවමාහ. තත්ථ
 සුදාරුණාතීති මනුස්සසාතකම්මාති. සම්මුඛෙ තන්ති සම්මුඛෙ යත්වා එවං
 වදෙය්‍යාසිති. සො සම්පට්ච්ඡන්තො ගාථමාහ.

අථ නං සෙනාපති ගාල්භබන්ධනමෙව සයාපෙත්වා විභාතාය රත්තියා
 අමච්චෙහි ච නාගරෙහි ච සද්ධිං මන්තෙත්වා සබ්බෙසු එකච්ඡන්දෙසු
 ජාතෙසු සබ්බට්ඨානෙසු ආරක්ඛං යපෙත්වා නගරං භත්ථගතං කත්වා

රසකස්ස ගීවායං මංසපච්ඡිං බන්ධිත්වා ආදාය රාජනිවෙසනං පායාසී. සකලනගරං විරවි. රාජා හියොයා භුත්තපාතරාසො සායමාසමපි අලහිත්වා “රසකො ඉදානි ආගච්ඡිස්සති, ඉදානි ආගච්ඡස්සති”ති නිසින්තොව තං රත්ති. වීතිනාමෙත්වා “අජ්ජපි රසකො නාගච්ඡති, නාගරානඤ්ච මහාසද්දො සුයති, කිං නු ඛො එත”න්ති වාතපාතෙන ඔලොකෙන්තො තං තථා ආනියමානං දිස්වා “පාකටං ඉදං කාරණං ජාත”න්ති වින්තෙත්වා සතිං උපට්ඨපෙත්වා පල්ලඬකෙයෙව නිසීදි. කාලභත්ථීපි නං උපසඬකමිත්වා අනුයුඤ්ථි, සොපිස්ස කටෙසි. තමත්ථං පකාසෙන්තො සත්ථා ආහ –

375.

“තතො රත්තා විවසානෙ, සුරියුග්ගමනං පති;
කාලො රසකමාදාය, රාජානං උපසඬකමි;
උපසඬකමිම රාජානං, ඉදං වචනමබ්බවි.

376.

“සච්චං කිර මහාරාජ, රසකො පෙසිතො තයා.

භනති ඉත්ථීපුරිසෙ, තුවං මංසානි බාදසී.

377.

“එවමෙව තථා කාල, රසකො පෙසිතො මයා;
මම අත්ථං කරොන්තස්ස, කිමෙතං පරිභාසසී”ති.

තත්ථ කාලාති කාලභත්ථී. එවමෙවාති තෙන සෙනාපතිනා තෙජවන්තෙන අනුයුත්තො රාජා මුසා වත්තුං අසක්කොන්තො එවමාහ. තත්ථ තථාති ඉදං පුරිමස්ස වෙවචනං. මම අත්ථන්ති මම වුඩ්ඪිං. කරොන්තස්සාති කරොන්තං. කිමෙතන්ති කස්මා එතං. පරිභාසසීති අහො දුක්කරං කරොසී, කාලභත්ථී ත්වං නාම අඤ්ඤං වොරං අග්ගහෙත්වා මම පෙසනකාරකං ගණ්භාසීති තස්ස භයං ජනෙන්තො කටෙසි.

තං සුත්වා සෙනාපති “අයං සකෙනෙව මුඛෙන පටිජානාති, අහො සාහසිකො, එත්තකං නාම කාලං ඉමෙ මනුස්සා එතෙන බාදිතා, වාරස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා ආහ – “මහාරාජ, මා එවං කරි, මා මනුස්සමංසං බාදසී”ති. “කාලභත්ථී කිං කටෙසි, නාහං විරමිතුං සක්කොමි”ති. “මහාරාජ, සවෙ න විරමිස්සසී, අත්තානඤ්ච රට්ඨඤ්ච නාසෙස්සසී”ති. “එවං නස්සන්තෙපි අහං නෙව තතො විරමිතුං සක්කොමි”ති. තතො සෙනාපති තස්ස සඤ්ඤාපනත්ථාය වත්ථුං ආහරිත්වා දස්සෙති – අතීතස්මිඤ්ඤි කාලෙ මහාසමුද්දෙ ඡ මහාමච්ඡා අහෙසුං. තෙසු ආනන්දො තිම්බන්දො අජ්ඣාරොහොති ඉමෙ තයො මච්ඡා පඤ්චයොජනසතිකා, තිම්බිගලො තිම්බිසිගලො මහාතිම්බිසිගලොති ඉමෙ තයො මච්ඡා සහස්සයොජනිකා හොන්ති. තෙ සබ්බෙපි පාසාණසෙවාලභක්ඛා අහෙසුං.

තෙසු ආනන්දො මහාසමුද්දස්ස එකපස්සෙ වසති. තං බහු මච්ඡා දස්සනාය උපසඬකමන්ති, එකදිවසං “සබ්බෙසං ද්විපදවතුප්පදානං සත්තානං රාජා පඤ්ඤායති, අම්බාකං රාජා නත්ථි, මයම්පෙන රාජානං කර්ස්සාමා”ති වින්තෙත්වා සබ්බෙ එකච්ඡන්දා හුත්වා ආනන්දං රාජානං කරිංසු. තෙ මච්ඡා තතො පට්ඨාය තස්ස සායං පාතොව උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති.

අට්ඨකදිවසං ආනන්දො එකස්මිං පබ්බතෙ පාසාණසෙවාලං බාදන්තො අජානිත්වා “සෙවාලො”ති සඤ්ඤාය එකං මච්ඡං බාදි. තස්ස තං මංසං බාදන්තස්ස සකලසරීරං සබ්බොහෙසි. සො “කිං නු බො ඉදං අතිවිය මධුර”න්ති නීහරිත්වා ඔලොකෙන්තො මච්ඡමංසඛණ්ඩං දිස්වා “එත්තකං කාලං අජානිත්වා න බාදාමි”ති වින්තෙත්වා “සායං පාතොපි මච්ඡානං ආගන්ත්වා ගමනකාලෙ එකං ද්වෙ මච්ඡෙ බාදිස්සාමි, පාකටං කත්වා බාදියමානෙ එකොපි මං න උපසඬකමිස්සති, සබ්බෙ පලායිස්සන්ති, පට්ච්ඡන්තො හුත්වා පච්ඡා ඔසක්කිතොසක්කිතං පහරිත්වා බාදිස්සාමි”ති තථා කත්වා බාදි. මච්ඡා පරික්ඛයං ගච්ඡන්තා වින්තයිංසු. “කුතො නු බො ඤාතීනං භයං උප්පජ්ජිස්සති”ති. අට්ඨකො පණ්ඩිතො මච්ඡො “මය්හං ආනන්දස්ස කිරියා න රූච්චති, පරිග්ගණ්හිස්සාමි න”න්ති මච්ඡෙසු උපට්ඨානං ගතෙසු ආනන්දස්ස කණ්ණපත්තෙ පට්ච්ඡන්තො අට්ඨාසි. ආනන්දො මච්ඡෙ උයොයාපෙත්වා සබ්බපච්ඡතො ගච්ඡන්තං මච්ඡං බාදි. සො පණ්ඩිතමච්ඡො තස්ස කිරියං දිස්වා ඉතරෙසං ආරොචෙසි. තෙ සබ්බෙපි හීතතසිතා පලායිංසු.

ආනන්දො තතො පට්ඨාය මච්ඡමංසගිද්ධෙන අඤ්ඤං ගොචරං න ගණ්හි. සො ජ්ඣව්ඡාය පිළිතො කිලන්තො “කහං නු බො ඉමෙ ගතා”ති තෙ මච්ඡෙ පරියෙසන්තො එකං පබ්බතං දිස්වා “මම භයෙන ඉමං පබ්බතං නිස්සාය වසන්ති මඤ්ඤෙ, පබ්බතං පරික්ඛිපිත්වා උපධාරෙස්සාමි”ති නඬගුට්ඨෙන ව සීසෙන ව උභො පස්සෙ පරික්ඛිපිත්වා ගණ්හි. තතො “සචෙ ඉධ වසන්ති, පලායිස්සන්ති”ති පබ්බතං පරික්ඛිපන්තං අත්තතො නඬගුට්ඨං දිස්වා “අයං මච්ඡො මං වඤ්චෙත්වා පබ්බතං නිස්සාය වසති”ති කුද්ධො පණ්ණාසයොජනමත්තං සකනඬගුට්ඨඛණ්ඩං අඤ්ඤමච්ඡසඤ්ඤාය දළ්භං ගහෙත්වා මුරුමුරායන්තො බාදි, දුක්ඛචෙදනා උප්පජ්ජී. ලොහිතගන්ධෙන මච්ඡා සන්තිපතිත්වා ලුඤ්ජිත්වා බාදන්තා යාව සීසා ආගමංසු. මහාසරීරතාය පරිවත්තෙතුං අසක්කොන්තො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි, පබ්බතරාසි විය අට්ඨිරාසි අහොසි. ආකාසචාරිතො තාපසපරිබ්බාජකා මනුස්සානං කථයිංසු. සකලපම්බුදිපෙ මනුස්සා ඡානිංසු. තං වත්ථුං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො කාලෙහත්ථි ආහ -

378.

“ආනන්දො සබ්බමච්ඡානං, බාදිත්වා රසගිද්ධිමා;
පරික්ඛිණාය පරිසාය, අත්තානං බාදියා මතො.

379.

“එවං පමත්තො රසගාරවෙ රත්තො, බාලො යදි ආයති
නාවබුජ්ඣති;
විධම්ම පුත්තෙ චජි ඤාතකෙ ච, පරිවත්තිය අත්තානඤ්ඤෙව බාදති.

380.

“ඉදං තෙ සුත්වාන විගෙතු ඡන්දො, මා හක්ඛයි රාජ මනුස්සමංසං;
මා ත්වං ඉමං කෙවලං වාරිජොව, ද්විපදාධිප සුඤ්ඤමකාසි
රට්ඨ”න්ති.

තත්ථ ආනන්දොති, මහාරාජ, අතීතස්මිං කාලෙ මහාසමුද්දෙ පඤ්චසතයොජනිකො ආනන්දො නාම මහාමච්ඡො සබ්බෙසං මච්ඡානං රාජා මහාසමුද්දස්ස එකපස්සෙ යීතො. බාදිත්වාති සකජාතිකානං මච්ඡානං රසගිද්ධිමා මච්ඡෙ බාදිත්වා. පරික්ඛිණායාති මච්ඡපරිසාය බයජපත්තාය. අත්තානන්ති අඤ්ඤං ගොවරං අග්ගහෙත්වා පබ්බතං පරික්ඛිපත්තො පණ්ණාසයොජනමත්තං අත්තනො නඬගුට්ඨබණ්ඩං අඤ්ඤමච්ඡසඤ්ඤාය බාදිත්වා මතො මරණජපත්තො හුත්වා ඉදාති මහාසමුද්දෙ පබ්බතමත්තො අට්ඨිරාසි අහොසි. එවං පමත්තොති යථා මහාමච්ඡො ආනන්දො, එවම්පි තථා ත්වං තණ්හාරසගිද්ධිකො හුත්වා පමත්තො පමාදභාවජපත්තො.

රසගාරවෙ රත්තොති මනුස්සමංසස්ස රසගාරවෙ රත්තො අතිරත්තවිත්තො හොති. බාලොති යදි බාලො දුජ්ජඤ්ඤො ආයතිං අනාගතෙ කාලෙ උජ්ජජනකදුක්ඛං නාවබුජ්ඣති න ජානාති. විධම්මාති විධමෙත්වා විනාසෙත්වා. පුත්තෙති පුත්තධීතරො ච. ඤාතකෙ වාති සෙසඤාතකෙ ච සභායෙ ච, විධම්ම පුත්තෙ ච චජිත්වා ඤාතකෙ වාති අත්ථො. පරිවත්තියාති අඤ්ඤං ආහාරං අලභිත්වා ජීසච්ඡාය පිළිතො සකලනගරං පරිවත්තිය විවරිත්වා මනුස්සමංසං අලභිත්වා අත්තානං බාදත්තො ආනන්දො මච්ඡො විය අත්තානඤ්ඤෙව බාදති.

ඉදං තෙ සුත්වානාති, මහාරාජ, තෙ තුය්හං මයා ආනීතං ඉදං උදාහරණං සුත්වා ඡන්දො මනුස්සමංසබාදනච්ඡන්දො විගෙතු විගච්ඡතු විරමතු. මා හක්ඛයිති රාජ මනුස්සමංසං මා හක්ඛයි මා බාදි. මා ත්වං ඉමං කෙවලන්ති මහාසමුද්දං සුඤ්ඤං කරොත්තො වාරිජො ආනන්දො මච්ඡො ඉව, හො ද්විපදාධිප, ද්විපදානං මනුස්සානං, ඉස්සර මහාරාජ, ත්වං කෙවලං සච්චතො ඉමං තච කාසිරට්ඨං නගරං සුඤ්ඤං මා අකාසිති අත්ථො.

තං සුත්වා රාජා, “හො කාලහත්ථී, න ත්වමෙව උපමං ජානාසි, අහම්පි ජානාමී”ති මනුස්සමංසගිද්ධතාය පොරාණකචත්ථුං ආහරිත්වා දස්සෙත්තො ආහ -

381.

“සුජාතො නාම නාමෙන, ඔරසො තස්ස අත්‍රජො;
ජම්බුපෙසිමලද්ධාන, මනො සො තස්ස සඬ්ඛයෙ.

382.

“එවමෙව අහං කාළ, භුත්වා භක්ඛං රසුත්තමං;
අලද්ධා මානුසං මංසං, මඤ්ඤෙ හිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ සුජාතො නාමාති කාළහත්ථී කුටුම්භිකො නාමෙන සුජාතො නාම,
තස්ස අත්‍රජො පුත්තො ඔරසො ජම්බුපෙසිං අලද්ධාන අලහිත්ථාන. මනොති
යථා තස්සා ජම්බුපෙසියා සඬ්ඛයෙ සො කුටුම්භිකපුත්තො මනො, එවමෙව
අහං රසුත්තමං අඤ්ඤරසානං උත්තමං මනුස්සානං මංසං භුත්වා භුඤ්ජිත්වා
අලද්ධා මනුස්සමංසං ජීවිතං හිස්සාමිති මඤ්ඤෙ මඤ්ඤාමි.

අතීතෙ කිර ඛාරාණසියං සුජාතො නාම කුටුම්භිකො
ලොණම්භිලසෙවනත්ථාය හිමවත්තතො ආගතාති පඤ්ච ඉසිසතාති
අත්තතො උය්‍යානෙ වසාපෙත්වා උපට්ඨාසි. සරෙ වස්ස නිබ්බදං
පඤ්චසතමත්තා හික්ඛා අහොසි. තෙ පන තාපසා කදාචි ජනපදෙපි හික්ඛාය
වරන්ති, කදාචි මහාජම්බුපෙසිං ආහරිත්වා බාදන්ති. තෙසං ජම්බුපෙසිං
ආහරිත්වා බාදනකාලෙ සුජාතො වින්තෙසි – “අජීජ හද්දන්තානං තයො
චත්තාරො දිවසා අනාගච්ඡන්තානං, කහං නු බො ගතා”ති. සො අත්තතො
පුත්තකං අඬ්ගුලියං ගාහාපෙත්වා තෙසං හත්තකිච්චකාලෙ තත්ථ අගමාසි.
තස්මිං සමයෙ මහල්ලකානං මුඛවික්ඛාලනකාලෙ උදකං දත්වා
සබ්බනවකො ජම්බුපෙසිං බාදති. සුජාතො තාපසෙ වන්දිත්වා නිසින්තො –
“කිං, හන්තෙ, බාදථා”ති පුච්ඡී. “මහාජම්බුපෙසිං, ආවුසො”ති. තං සුත්වා
කුමාරො පිපාසං උජ්ජාදෙසි. අථස්ස ගණපෙට්ඨකො තාපසො ථොකං
දාපෙසි. සො තං බාදිත්වා මධුරරසෙ බජ්ඣත්වා – “ජම්බුපෙසිං මෙ
දෙථා”ති පුනථපුනං යාචි. කුටුම්භිකො ධම්මං සුණන්තො, “පුත්තක, මා
විරවි, ගෙහං ගන්ත්වා බාදිස්සසි”ති තං වඤ්ඤෙත්වා “ඉමං නිස්සාය හදන්තා
උක්කණ්ඨෙය්‍යු”න්ති තං සමස්සාසෙන්තො ඉසිගණං අනාපුච්ඡිත්වා ගෙහං
ගතො. ගතකාලතො පට්ඨාය වස්ස පුත්තො “ජම්බුපෙසිං මෙ දෙථා”ති
පරිදෙවි. සුජාතො “ඉසයොපි ආවික්ඛිස්සාමි”ති උය්‍යානං ගතො. තෙ
ඉසයොපි “ඉධ විරං වසිමිහා”ති හිමවත්තමෙව ගතා. ආරාමෙ ඉසයො
අපස්සන්තො තස්ස ජම්බුඅම්බපනසමොවාදීනං පෙසියො
මධුසක්ඛරවුණ්ණසංයුත්තා අදාසි. තා තස්ස ජීවිහග්ගෙ ධ්වනිමත්තා
හලාහලවිසසදියා භොන්ති. සො සත්තාහං නිරාහාරො හුත්වා ජීවිතක්ඛයං
පාපුණි. රාජා ඉදං කාරණං ආහරිත්වා දස්සෙන්තො එවමාහ.

තතො කාළහත්ථී “අයං රාජා අතිවිය රසගිද්ධො, අපරානිපිස්ස
උදාහරණාති ආහරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා, “මහාරාජ, විරමාහී”ති ආහ.
“අහං විරමිතුං න සක්කොමි”ති. දෙව, සචෙ න විරමිස්සසි, තුවං

ඤාතිමණ්ඩලතො වෙව රජ්ජසිරිතො ව පරිභායිස්සසි. අතීතස්මිඤ්ඤි, මහාරාජ, ඉධෙව ඛාරාණසියං පඤ්චසීලරක්ඛකං සොත්ථියකුලං අහොසි. තස්ස කුලස්ස එකපුත්තකො අහොසි. සො මාතාපිතුනං පියො මනාපො අහොසි පණ්ඩිතො ඛාත්තො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු. සො සමවයෙහි තරුණෙහි සද්ධිං ගණබන්ධනෙන විවරි. සෙසා ගණබන්ධා මච්ඡමංසාදීනි බාදන්තා සුරං පිවන්ති. මාණුවො මංසාදීනි න බාදති, සුරං න පිවති. තෙ මත්තයිංසු – “අයං සුරාය අපිවනතො අමිහාකං මූලං න දෙනි, උපායෙන නං සුරං පායෙස්සාමා”ති. තෙ සන්නිපතිත්වා, “සම්ම, ඡණකීළං කිළිස්සාමා”ති ආහංසු. “සම්ම, තුම්හෙ සුරං පිවට්, අහං සුරං න පිවාමි, තුම්හෙව ගච්ඡාමි”ති. “සම්ම, තව පිවනත්ථාය ඛිරං ගණ්භාපෙස්සාමා”ති. සො “සාධු”ති සමපට්චිඡි. ධුත්තා උය්‍යානං ගත්ත්වා පදුමිනිපත්තෙසු තිබ්ණසුරං බන්ධාපෙත්වා යපයිංසු. අථ නෙසං පානකාලෙ මාණවස්ස ඛිරං උපනයිංසු. අථ එකො ධුත්තො “පොක්ඛරමධුං, හො, ආහරා”ති ආහරාපෙත්වා පදුමිනිපත්තපුටං හෙට්ඨා ඡිද්දං කත්වා අඬගුලිහි මුඛෙ යපෙත්වා ආකඬිසී. එවං ඉතරෙපි ආහරාපෙත්වා පිටිංසු. මාණුවො “කිං නාමෙත”න්ති පුච්ඡි. “පොක්ඛරමධුනාමා”ති. “අහමිපි ථොකං ලභිස්සාමි, දෙට් හොන්තො”ති. තස්සපි දාපයිංසු. සො පොක්ඛරමධුසඤ්ඤාය සුරං පිටි. අථස්ස අඬගාරපක්කමංසං අදංසු, තමිපි බාදි.

එවමස්ස පුනස්සුතං පිවන්තස්ස මත්තකාලෙ “න එතං පොක්ඛරමධු, සුරා එසා”ති වදිංසු. සො “එත්තකං කාලං එවං මධුරරසං න ජානිං, ආහරට්, හො, සුර”න්ති ආහ. තෙ ආහරිත්වා පුනපි අදංසු. පිපාසා මහති අහොසි. අථස්ස පුනපි යාවත්තස්ස “ඛිණා”ති වදිංසු. සො “හන්ද තං, හො, ආහරාපෙථා”ති අඬගුලිමුද්දිකං අදාසි, සො සකලදිවසං තෙහි සද්ධිං පිටිත්වා මත්තො රත්තක්ඛො කම්පන්තො විලපන්තො ගෙහං ගත්ත්වා නිපජ්ඡි. අථස්ස පිතා සුරාය පිටිතභාවං ඤත්වා විගතෙ මත්තෙ, “තාත, අයුත්තං තෙ කතං සොත්තියකුලෙ ජාතෙන සුරං පිවන්තෙන, මා පුත එවං අකාසි”ති ආහ. “තාත, කො මය්හං දොසො”ති. “සුරාය පිටිතභාවො”ති. “තාත, කිං කටෙසි, මයා එවරූපං මධුරරසං එත්තකං කාලං අලද්ධපුබ්බ”න්ති. බ්‍රාහ්මණො පුනස්සුතං යාචි. සොපි “න සක්කොමි විරමිතු”න්ති ආහ. අථ බ්‍රාහ්මණො “එවං සන්නෙ අමිහාකං කුලවංසො ව උච්ඡිජ්ජිස්සති, ධනඤ්ච විනස්සිස්සති”ති වින්තෙත්වා ගාථමාහ –

383.

“මාණව අහිරුපොසි, කුලෙ ජාතොසි සොත්ථියෙ;
න ත්වං අරහසි තාත, අහක්ඛං භක්ඛයෙනවෙ”ති.

තත්ථ, මාණවාති, මාණව, ත්වං අහිරුපො අසි, සොත්ථියෙ කුලෙ ජාතොපි අසි. අහක්ඛං භක්ඛයෙනවෙති, තාත, ත්වං අහක්ඛිතබ්බයුත්තකං භක්ඛයිතුං න අරහසි.

එවඤ්ච පන වත්වා, “තාත, විරම, සචෙ න විරමසී, අහං තං ඉතො ගෙහා නික්ඛාමෙස්සාමි, තච රට්ඨා පබ්බාජනීයකම්මං කරිස්සාමි”ති ආහ. මාණුවො “එවං සන්තෙපි අහං සුරං ජහිතුං න සක්කොමි”ති වත්වා ගාථාද්වයමාහ –

384.

“රසානං අඤ්ඤතරං එතං, කස්මා මං ත්වං නිවාරයෙ;
සොහං තත්ථ ගමිස්සාමි, යත්ථ ලච්ඡාමි එදිසං.

385.

“සොවාහං නිජ්ජතිස්සාමි, නතෙ වච්ඡාමි සන්තිකෙ;
යස්ස මෙ දස්සනෙන ත්වං, නාහිනන්දසි බ්‍රාහ්මණො”ති.

තත්ථ රසානන්ති
ලොණමිබ්බෙතිත්තකකටුකබාරිකමධුරකසාවසඬ්ඛාතානං සත්තන්තං රසානං අඤ්ඤතරං උත්තමරසමෙතං මජ්ජං නාම. සොවාහන්ති සො අහං එව. නිජ්ජතිස්සාමිති නික්ඛමිස්සාමි.

එවඤ්ච පන වත්වා “නාහං සුරාපානා විරමිස්සාමි, යං තෙ රුච්චති, තං කරොහි”ති ආහ. අථ බ්‍රාහ්මණො “තයි අම්හෙ පරිච්චජන්තෙ මයම්පි තං පරිච්චජිස්සාමා”ති වත්වා ගාථමාහ –

386.

“අද්ධා අඤ්ඤෙපි දායාදෙ, පුත්තෙ ලච්ඡාම මාණව;
ත්වඤ්ච ජම්ම විනස්සසු, යත්ථ පත්තං න තං සුඤ්ඤො”ති.

තත්ථ යත්ථ පත්තන්ති යත්ථ ගතං තං “අසුකට්ඨානෙ නාම වසති”ති න සුඤ්ඤාම, තත්ථ ගච්ඡාහිති අත්ථො.

අථ නං විනිච්ඡයං නෙත්වා අපුත්තභාවං කත්වා නිහරාපෙසී. සො අපරභාගෙ නිජ්ජච්චයො කපණො ජිණ්ණපිලොතිකං නිවාසෙත්වා කපාලභත්ථො පිණ්ඩාය වරන්තො අඤ්ඤතරං කුට්ටං නිස්සාය කාලමකාසී. ඉදං කාරණං ආහරිත්වා කාලභත්ථි රඤ්ඤො දස්සෙත්වා, “මහාරාජ, සචෙ ත්වං අම්භාකං වචනං න කරිස්සසී, පබ්බාජනීයකම්මං තෙ කරිස්සන්ති”ති වත්වා ගාථමාහ –

387.

“එවමෙව තුවං රාජ, ද්විපදින්ද සුඤ්ඤාහි මෙ;
පබ්බාජෙස්සන්ති තං රට්ඨා, සොණ්ඩං මාණවකං යථා”ති.

තත්ථ ද්විපදින්දාති ද්විපදානං ඉන්ද්‍ර, හො මහාරාජ, මෙ මම වචනං සුණොහි තුවං, එවමෙව සොණ්ඩං මාණවකං යථා තං භවන්තං රට්ඨතො පබ්බාපෙස්සන්ති.

එවං කාළහත්ථිනා උපමාය ආහටායපි රාජා තතො විරමිතුං අසක්කොන්තො අපරමිපි උදාහරණං දස්සෙතුං ආහ —

388.

“සුජාතො නාම නාමෙන, භාවිතත්තාන සාවකො;
අච්ඡරං කාමයන්තොව, න සො භුඤ්ජී න සො පිවි.

389.

“කුසග්ගෙනුදකමාදාය, සමුද්දෙ උදකං මිනෙ;
එවං මානුසකා කාමා, දිබ්බකාමාන සන්තිකෙ.

390.

“එවමෙව අහං කාළ, භුත්වා භක්ඛං රසුත්තමං;
අලද්ධා මානුසං මංසං, මඤ්ඤෙ හිස්සාමි ජීවිත”න්ති.

වත්ථු හෙට්ඨා වුත්තසදිසමෙව.

තත්ථ භාවිතත්තානාති භාවිතවිත්තානං තෙසං පඤ්චන්තං ඉසිසතානං. අච්ඡරං කාමයන්තොවාති සො කිර තෙසං ඉසිනං මහාජම්බුපෙසියා බාදනකාලෙ අනාගමනං විදිත්වා “කිං නු බො කාරණා න ආගච්ඡන්ති, සවෙ කත්ථවි ගතා, ජානිස්සාමි, නො වෙ, අථ තෙසං සන්තිකෙ ධම්මං සුණ්ණස්සාමි”ති උය්‍යානං ගන්ත්වා ඉසිගණෙ වන්දිත්වා ගණපෙට්ඨකස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තො නිසින්තොව සුරියෙ අත්ථඨගතෙ උය්‍යාජියමානොපි “අජ්ජ ඉධෙව වසිස්සාමි”ති වත්වා ඉසිගණං වන්දිත්වා පණ්ණසාලං පවිසිත්වා නිපජ්ජී. රත්තිභාගෙ සක්කො දෙවරාජා දෙවච්ඡරාසඬ්ඝපරිවුතො සද්ධිං අත්තතො පරිවාරිකාහි ඉසිගණං වන්දිතුං ආගතො, සකලාරාමො එකොභාසො අහොසි. සුජාතො “කිං නු බො එත”න්ති උට්ඨාය පණ්ණසාලජීද්දෙන ඔලොකෙන්තො සක්කං ඉසිගණං වන්දිතුං ආගතං දෙවච්ඡරාපරිවුතං දිස්වා අච්ඡරානං සහ දස්සනෙන රාගරත්තො අහොසි. සක්කො නිසිදිත්වා ධම්මකථං සුත්වා සකට්ඨානමෙව ගතො. කුටුම්භිකොපි පුනදිවසෙ ඉසිගණං වන්දිත්වා පුච්ඡී — “භන්තෙ, කො නාමෙස රත්තිභාගෙ තුම්භාකං වන්දනත්ථාය ආගතො”ති? “සක්කො, ආවුසො”ති. “තං පරිවාරෙත්වා නිසින්තා කා නාමෙතා”ති? “දෙවච්ඡරා නාමෙතා”ති. සො ඉසිගණං වන්දිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා ගතකාලතො පට්ඨාය “අච්ඡරං මෙ දෙථ, අච්ඡරං මෙ දෙථා”ති විලපි. ඤාතකා පරිවාරෙත්වා “භූතාවිට්ඨො නු බො”ති අච්ඡරං පහරිංසු. සො “නාහං එතං අච්ඡරං කපෙමි, දෙවච්ඡරං කපෙමි”ති වත්වා “අයං අච්ඡරා”ති

අලඬකරිත්වා ආනීතං භරියමිපි ගණිකමිපි ඔලොකෙන්තො “නායං අච්ඡරා, යක්ඛිනී එසා, දෙවච්ඡරං මෙ දෙථා”ති විලපන්තො නිරාභාරො හුත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. තෙන වුත්තං -

“අච්ඡරං කාමයන්තොව, න සො භුඤ්ජී න සො පිට්ඨි”ති.

කුසග්ගෙනුදකමාදාය, සමුද්දෙ උදකං මීනෙති, සම්ම කාලහත්ථී, යො කුසග්ගෙනෙව උදකං ගහෙන්වා “එත්තකං සියා මහාසමුද්දෙ උදක”න්ති තෙන සද්ධිං උපමාය මීනයා, සො කෙවලං මීනයොව, කුසග්ගෙ පන උදකං අතිපරිත්තකමෙව. යථා තං, එවං මානුසකා කාමා දිබ්බකාමානං සන්තිකෙ, තස්මා සො සුජාතො අඤ්ඤං ඉත්ථීං න ඔලොකෙසි, අච්ඡරමෙව පත්ථෙත්තො මතො. එවමෙවාති යථා සො දිබ්බකාමං අලහන්තො ජීවිතං ජහි, එවං අහමිපි උත්තමරසං මනුස්සමංසං අලහන්තො ජීවිතං ජහිස්සාමිති වදති.

තං සුත්වා කාලහත්ථී “අයං රාජා අතිවිය රසගිද්ධො, සඤ්ඤාපෙස්සාමි න”න්ති සකජාතිකානං මංසං බාදිත්වා ආකාසවරා සුවණ්ණභංසාපි තාව විනට්ඨාති දස්සෙතුං ගාථාද්වයමාහ -

391.

“යථාපි තෙ ධතරට්ඨා, භංසා වෙහායසඬගමා;
අභුත්තපරිභොගෙන, සබ්බෙ අබ්භත්ථතං ගතා.

392.

“එවමෙව තුවං රාජ, ද්විපදින්ද සුණොහි මෙ;
අභක්ඛං රාජ භක්ඛෙසි, තස්මා පබ්බාජයන්ති ත”න්ති.

තත්ථ අභුත්තපරිභොගෙනාති අත්තනො සමානජාතිකානං පරිභොගෙන. අබ්භත්ථතං ගතාති සබ්බෙ මරණමෙව පත්තා. අතීතෙ කිර විත්තකුටෙ සුවණ්ණගුහායං නවුති භංසභස්සානි වසන්ති. තෙ වස්සිකෙ චත්තාරො මාසෙ න නික්ඛමන්ති, සවෙ නික්ඛමෙය්‍යං, උදකපුණ්ණෙහි පත්තෙහි උප්පතිතුං අසක්කොන්තා මහාසමුද්දෙයෙව පතෙය්‍යං, තස්මා න ච නික්ඛමන්ති. උපකට්ඨෙ පන වස්සකාලෙ ජාතස්සරතො සයංජාතසාලියො ආහරිත්වා ගුහං පුරෙත්වා සාලිං බාදන්තා වසන්ති. තෙසං පන ගුහං පට්ට්ඨකාලෙ ගුහද්වාරෙ එකො රථවක්කප්පමාණො උණ්ණනාහි නාම මක්කටකො එකෙකස්මිං මාසෙ එකෙකං ජාලං විනන්ධති. තස්ස එකෙකං සුත්තං ගොරජ්ජුප්පමාණං හොති. භංසා “තං ජාලං හින්දිස්සති”ති එකස්ස තරුණභංසස්ස ද්වෙ කොට්ඨාසෙ දෙන්ති. සො විගතෙ දෙවෙ පුරතො ගන්ත්වා තං ජාලං හින්දති. තෙන මග්ගෙන සෙසා ගච්ඡන්ති. අට්ඨකස්මිං කාලෙ පඤ්ච මාසෙ වස්සො වුට්ඨො අහොසි. භංසා ඛිණ්ණගොවරා “කිං නු බො කත්තබ්බ”න්ති මන්තෙත්වා “මයං ජීවන්තා

අණ්ඩානි ලභිස්සාමා''ති පයමං අණ්ඩානි බාදිංසු, තතො පොතකෙ, තතො ජිණ්ණහංසෙ. පඤ්චමාසව්වයෙන වස්සං අපගතං. මක්කටකො පඤ්ච ජාලානි විනන්ධි. හංසා සකජාතිකානං මංසං බාදිත්වා අප්පථාමා ජාතා. ද්විගුණකොට්ඨාසලාභී හංසතරුණො ජාලෙ පහරිත්වා චත්තාරි භින්දි, පඤ්චමං ඡින්දිතුං නාසක්ඛි, තත්ථෙව ලග්ගි. අථස්ස සීසං විජ්ඣිත්වා මක්කටකො ලොහිතං පිටි. අඤ්ඤොපි ආගන්ත්වා ජාලං පහරි, සොපි තත්ථෙව ලග්ගිති එවං සබ්බෙසං මක්කටකො ලොහිතං පිටි. තදා ධතරට්ඨකුලං උච්ඡින්නන්ති වදන්ති. තෙන චුත්තං “සබ්බෙ අබ්භත්ථංගතා”ති.

එවමෙව තුවන්ති යථා එතෙ හංසා අභක්ඛං සකජාතිකමංසං බාදිංසු, තථා ත්වම්පි බාදසි, සකලනගරං භයප්පත්තං, විරම, මහාරාජාති. තස්මා පබ්බාජයන්ති තන්ති යස්මා අභක්ඛං සකජාතිකමංසං භක්ඛෙසි, තස්මා ඉමෙ නගරවාසීනො තං රට්ඨා පබ්බාජයන්ති.

රාජා අඤ්ඤම්පි උපමං චත්තුකාමො අහොසි. නාගරා පන උට්ඨාය, “සාමි සෙනාපති, කිං කරොසි, කිං මනුස්සමංසබ්බාදකං වොරං ගහෙත්වා විවරසි, සවෙ න විරම්ස්සති, රට්ඨතො නං පබ්බාජෙහී”ති චත්වා නාස්ස කථෙතුං අදංසු. රාජා බහුතං කථං සුත්වා භීතො පුන චත්තුං නාසක්ඛි. පුනපි නං සෙනාපති “කිං මහාරාජ විරම්තුං සක්ඛිස්සසි, උදාහු න සක්ඛිස්සසි”ති චත්වා “න සක්කොමි”ති චුත්තෙ සබ්බං ඔරොධගණඤ්ච පුත්තධීතරො ච සබ්බාලඤ්ඤාරපට්මණ්ඩිතෙ පස්සෙ යථෙත්වා, “මහාරාජ, ඉමෙ ඤාතිමණ්ඩලෙ වෙව අමච්චගණඤ්ච රජ්ජසිරිඤ්ච ඔලොකෙහි, මා විනස්සි, විරම මනුස්සමංසතො”ති ආහ. රාජා “න මය්හං එතෙ මනුස්සමංසතො පියතරා”ති චත්වා “තෙන හි, මහාරාජ, ඉමම්හා නගරා ච රට්ඨා ච නික්ඛමාමි”ති චුත්තෙ, “කාලහත්ථි, න මෙ රජ්ජෙනත්ථො, නගරා නික්ඛමාමි, එකං පන මෙ බග්ගඤ්ච රසකඤ්ච භාජනඤ්ච දෙහී”ති ආහ. අථස්ස බග්ගඤ්ච මංසපවනභාජනඤ්ච පච්ඡිඤ්ච උක්ඛිපාපෙත්වා රසකඤ්ච දත්වා රට්ඨා පබ්බාජනීයකම්මං කරිංසු.

සො බග්ගඤ්ච රසකඤ්ච ආදාය නගරා නික්ඛමිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා එකස්මිං නිග්‍රොධමූලෙ වසනට්ඨානං කත්වා තත්ථ වසන්තො අට්ඨිමග්ගෙ යත්වා මනුස්සෙ මාරෙත්වා ආහරිත්වා රසකස්ස දෙති. සොපිස්ස මංසං පටිත්වා උපනාමෙති. එවං උහොපි ඡීවන්ති. මනුස්සගහණකාලෙ “අහං අරෙ මනුස්සවොරො පොරිසාදො”ති චත්වා තස්මිං පක්ඛන්තෙ කොචි සකභාවෙන සණ්ඨාතුං න සක්කොති, සබ්බෙ භූමියං පතන්ති. තෙසු යං ඉච්ඡති, තං උද්ධංපාදං අධොසීසං කත්වා ආහරිත්වා රසකස්ස දෙති. සො එකදිවසං අරඤ්ඤෙ කඤ්චි මනුස්සං අලභිත්වා ආගතො රසකෙන “කිං දෙවා”ති චුත්තෙ “උද්ධතෙ උක්ඛලිං ආරොපෙහී”ති ආහ. “මංසං කහං, දෙවා”ති? “ලභිස්සාමහං මංසං”න්ති. සො “නත්ථි මෙ දානි ජීවිත”න්ති

කම්පමානො උද්ධනෙ අග්ගිං කත්වා උක්ඛලිං ආරොපෙසි. අථ නං පොරිසාදො අසිනා මාරෙත්වා මංසං පවිත්වා බාදි. තතො පට්ඨාය එකකොව ජාතො සයමෙව පවිත්වා බාදති. “පොරිසාදො මග්ගෙ මග්ගපටිපන්නෙ හනති”ති සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි.

තදා එකො සම්පන්නවිභවො බ්‍රාහ්මණො පඤ්චභි සකටසතෙහි වොහාරං කරොන්නො පුබ්බත්තතො අපරත්තං සඤ්චරති. සො විත්තෙසි – “පොරිසාදො නාම කිර වොරො අත්තරාමග්ගෙ මනුස්සෙ මාරෙසි, ධනං දත්වා තං අට්ඨං අතික්කමිස්සාමි”ති. සො අට්ඨමුඛවාසිනං මනුස්සානං “තුම්හෙ මං අට්ඨතො අතික්කාමෙථා”ති සහස්සං දත්වා තෙහි සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජි. ගච්ඡන්නො ච බ්‍රාහ්මණො සබ්බසත්ථං පුරතො කත්වා සයං න්හාතානුලිත්තො සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතො සෙතගොණයුත්තෙ සුඛයානකෙ නිසින්නො තෙහි අට්ඨවාසිකපුරිසෙහි පරිවුතො සබ්බපච්ඡතො අගමාසි. තස්මිං ඛණෙ පොරිසාදො රුක්ඛං ආරුය්හ පුරිසෙ උපධාරෙන්නො සෙසමනුස්සෙසු “කිං ඉමෙසු මයා බාදිතබ්බං අත්ථි”ති විගතච්ඡන්දො හුත්වා බ්‍රාහ්මණං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය තං බාදිතුකාමතාය පග්ගරිතබ්බෙළො අහොසි. සො තස්මිං අත්තතො සන්තිකං ආගතෙ රුක්ඛතො ඔරුය්හ “අහං අරෙ පොරිසාදො”ති නාමං තික්ඛත්තුං සාවෙත්වා බග්ගං පරිවත්තෙන්නො වාලුකාය තෙසං අක්ඛිති පුරෙන්නො විය පක්ඛන්දි. එකොපි යාතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, සබ්බෙ භූමියං උරෙන නිපජ්ජංසු. සො සුඛයානකෙ නිසින්නං බ්‍රාහ්මණං පාදෙ ගහෙත්වා පිට්ඨියං අධොසිසකං ඔලම්බෙත්වා සිසං ගොප්ඵකෙහි පහරන්නො උක්ඛිපිත්වා පායාසි.

තදා තෙ පුරිසා උට්ඨාය, “හො, පුරිසා මයං බ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථතො කහාපණසහස්සං ගණ්හිමිහා, කො නාම අම්භාකං පුරිසකාරො, සක්කොන්තා වා අසක්කොන්තා වා ථොකං අනුබන්ධාමා”ති වත්වා අනුබන්ධංසු. පොරිසාදොපි නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්නො කඤ්චි අදිත්වා සණ්ඨං පායාසි. තස්මිං ඛණෙ ථාමසම්පන්නො එකො සුරපුරිසො වෙගෙන තං පාපුණි. සො තං දිස්වා එකං වතිං ලඬ්ඝන්නො බදිරබාණුකං අක්කමි, බාණුකො පිට්ඨිපාදෙන නික්ඛමි. ලොහිතෙන පග්ගරන්නෙන ලඬ්ඝමානො යාති. අථ නං සො දිස්වා, “හො, මයා එස විද්ධො, කෙවලං තුම්හෙ පච්ඡතො එථ, ගණ්හිස්සාමි න”න්ති ආහ. තෙ දුබ්බලභාවං ඤාත්වා තං අනුබන්ධංසු. සො තෙහි අනුබද්ධභාවං ඤාත්වා බ්‍රාහ්මණං විස්සජ්ජෙත්වා අත්තානං සොත්ථිමකාසි. අථ අට්ඨවාසිකපුරිසා බ්‍රාහ්මණස්ස ලද්ධකාලතො පට්ඨාය “කිං අම්භාකං වොරෙනා”ති තතො නිවත්තිංසු.

පොරිසාදොපි අත්තතො නිග්‍රොධමූලං ගන්ත්වා පාරොහන්තරං පවිසිත්වා නිපන්නො, “අයො රුක්ඛදෙවතෙ, සවෙ මෙ සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව චණං ඵාසුකං කාතුං සක්ඛිස්සසි, සකලජම්බුදීපෙ එකසතබත්තියානං ගලලොහිතෙන තව බන්ධං ධොවිත්වා අත්තෙහි පරික්ඛිපිත්වා පඤ්චමධුරමංසෙන බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති ආයාචනං කරි.

තස්ස අන්තපානමංසං අලහන්තස්ස සරීරං සුස්සිත්වා
 අන්තොසත්තාගෙයෙව වණො ඵාසුකො අහොසි. සො දෙවතානුභාවෙන
 තස්ස ඵාසුකභාවං සල්ලක්ඛෙසි. සො කතිපාහං මනුස්සමංසං බාදිත්වා බලං
 ගහෙත්වා චින්තෙසි - “බහුපකාරා මෙ දෙවතා, ආයාචනා අස්සා
 මුවිච්ඡසාමී”ති. සො බග්ගං ආදාය රුක්ඛමූලතො නික්ඛමිත්වා “රාජානො
 ආනෙස්සාමී”ති පායාසි. අථ නං පුරිමහවෙ යක්ඛකාලෙ එකතො
 මනුස්සමංසබාදකො සභායකයක්ඛො අනුවචරන්තං දිස්වා “අයං මම
 අතිතභවෙ සභායො”ති ඤාත්වා, “සම්ම, මං සඤ්ජානාසි”ති පුවඡි. “න
 සඤ්ජානාමී”ති. අථස්ස පුරිමහවෙ කතකාරණං කථෙසි. සො තං
 සඤ්ජානිත්වා පටිසන්ථාරමකාසි. “කභං නිබ්බත්තොසි”ති පුට්ඨො
 නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ච රට්ඨා පබ්බාජිතකාරණඤ්ච ඉදානි වසනට්ඨානඤ්ච
 බාණුනා විද්ධකාරණඤ්ච දෙවතාය ආයාචනාමොචනත්ථං ගමනකාරණඤ්ච
 සබ්බං ආරොචෙත්වා “තයාපි මමෙතං කිච්චං නිත්ථරිතබ්බං, උභොපි
 ගච්ඡාම, සම්මා”ති ආහ. “සම්ම න ගච්ඡෙය්‍යාහං, එකං පන මෙ කම්මං
 අත්ථී, අහං බො පන අනග්ගං පදලක්ඛණං නාම එකං මන්තං ජානාමී, සො
 බලඤ්ච ජවඤ්ච සද්දඤ්ච කරොති, තං මන්තං ගණ්භාහී”ති. සො “සාධු”ති
 සම්පට්ඨඡි. යක්ඛොපිස්ස තං දත්වා පක්කාමී.

පොරිසාදො මන්තං උග්ගහෙත්වා තතො පට්ඨාය වාතජවො අතිසුරො
 අහොසි. සො සත්තාහබ්භන්තරෙයෙව එකසතරාජානො උය්‍යානාදීනි
 ගච්ඡන්තෙ දිස්වා වාතවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා “අහං අරෙ මනුස්සවොරො
 පොරිසාදො”ති නාමං සාවෙත්වා වග්ගන්තො නදන්තො භයජ්ජන්තෙ
 කත්වා පාදෙ ගහෙත්වා අධොසිසකෙ කත්වා පණ්ඨියා සීසං පහරන්තො
 වාතවෙගෙන නෙත්වා හත්ථතලෙසු ඡිද්දානි කත්වා රජ්ජයා ආවුනිත්වා
 නිග්‍රොධරුක්ඛෙ ඔලම්ඛෙසි අග්ගපාදඛගුලිහි භූමියං ඵුසමානාහි. තෙ සබ්බෙ
 රාජානො වාතෙ පහරන්තෙ මිලාතකුරණ්ඩකදාමානි විය පරිවත්තන්තා
 ඔලම්ඛිංසු. “සුතසොමො පන මෙ පිට්ඨිආවරියො හොති, සවෙ
 ගණ්ඨිස්සාමි, සකලජම්බුදීපො තුවඡො භවිස්සති”ති තං න නෙසි. සො
 “බලිකම්මං කරිස්සාමී”ති අග්ගිං කත්වා සුලෙ තච්ඡන්තො නිසීදි.
 රුක්ඛදෙවතා තං කිරියං දිස්වා “මය්‍හං කිරෙස බලිකම්මං කරොති,
 වණම්පිස්ස මයා කිඤ්චි ඵාසුකං කතං නත්ථී, ඉදානි ඉමෙසං මහාවිනාසං
 කරිස්සති, කිං නු බො කත්තබ්බ”න්ති චින්තෙත්වා “අහං එතං වාරෙතුං න
 සක්ඛිස්සාමී”ති වාතුමහාරාජිකානං සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං කථෙත්වා
 “නිවාරෙථ න”න්ති ආහ. තෙහිපි “න මයං පොරිසාදස්ස කම්මං නිවාරෙතුං
 සක්ඛිස්සාමා”ති වුත්තෙ “කො සක්ඛිස්සති”ති පුවඡිත්වා “සක්කො,
 දෙවරාජා”ති සුත්වා සක්කං උපසඬකමිත්වා තමත්ථං කථෙත්වා “නිවාරෙථ
 න”න්ති ආහ. සොපි “නාහං සක්කොමි නිවාරෙතුං, සමත්ථං පන
 ආචික්ඛිස්සාමී”ති වත්වා “කොනාමො”ති වුත්තෙ “සදෙවකෙ ලොකෙ
 අඤ්ඤො නත්ථී, කුරුට්ඨෙය්‍යෙ පන ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ කොරබ්‍යරාජපුත්තො
 සුතසොමො නාම තං නිබ්බිසෙවනං කත්වා දමෙස්සති, රාජුනඤ්ච ජීවිතං

දස්සති, තඤ්ච මනුස්සමංසා ඔරමාපෙස්සති, සකලජම්බුදීපෙ අමතං විය ධම්මං අභිසිඤ්චස්සති, සචෙපි රාජ්ජනං ජීවිතං දාතුකාමො, ‘සුතසොමං ආනෙත්වා බලිකම්මං කාතුං වට්ටතී’ති වදෙහී”ති ආහ.

සා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා බිජ්ජං ආගන්ත්වා පබ්බජිතවෙසෙන තස්ස අවිදුරෙ පායාසි. සො පදසද්දෙන “රාජා නු ඛො කොචි පලාතො භවිස්සති”ති ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා “පබ්බජිතා නාම ඛත්තියාව, ඉමං ගහෙත්වා එකසතං පුරෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති උට්ඨාය අසිහත්ථො අනුබන්ධි, තියොජනං අනුබන්ධිත්වාපි තං පාපුණිතුං නාසක්ඛි, ගත්තෙහි සෙදා මුච්චිංසු. සො චිත්තෙසි – “අහං පුබ්බෙ භත්ථිමපි අස්සම්පි රථමපි ධාවන්තං අනුබන්ධිත්වා ගණ්භාමි, අජ්ජ ඉමං පබ්බජිතං සකාය ගතියා ගච්ඡන්තං සබ්බථාමෙන ධාවන්තොපි ගණ්හිතුං න සක්කොමි, කිං නු ඛො කාරණ”න්ති. තතො සො “පබ්බජිතා නාම වචනකරා භොන්ති, ‘තිට්ඨා’ති නං වත්වා යීතං ගහෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා “තිට්ඨ, සමණා”ති ආහ. “අහං තාව යීතො, ත්වං පන ධාවිතුං වායාමමකාසී”ති. අථ නං, “භො, පබ්බජිතා නාම ජීවිතහෙතුපි අලිකං න භණන්ති, ත්වං පන මුසාවාදං කට්ඨෙසී”ති වත්වා ගාථමාහ –

393.

“තිට්ඨාහීති මයා චුත්තො, සො ත්වං ගච්ඡසි පම්මුඛො;
අට්ඨිතො ත්වං යීතොමහීති, ලපසි බ්‍රහ්මචාරිනි;
ඉදං තෙ සමණායුත්තං, අසිඤ්ච මෙ මඤ්ඤසි කඨිකපත්ත”න්ති.

තස්සත්ථො – සමණ, තිට්ඨාහී ඉති වචනං මයා චුත්තො සො ත්වං පම්මුඛො පරම්මුඛො භුත්වා ගච්ඡසි, බ්‍රහ්මචාරිනි අට්ඨිතො සමානො ත්වං යීතො අමහී ඉති ලපසි, අසිඤ්ච මෙ කඨිකපත්තං මඤ්ඤසිති.

තතො දෙවතා ගාථාද්වයමාහ –

394.

“යීතොහමස්මි සධම්මෙසු රාජ, න නාමගොත්තං පරිවත්තයාමි;
චොරඤ්ච ලොකෙ අයීතං වදන්ති;
ආපායිකං නෙරයිකං ඉතො චුතං.

395.

“සචෙ ත්වං සද්දහසි රාජ, සුතං ගණ්භාහි ඛත්තිය;
තෙන යඤ්ඤං යජිත්වාන, එවං සග්ගං ගම්ස්සසී”ති.

තත්ථ සධම්මෙසුති, මහාරාජ, අහං සකෙසු දසසු කුසලකම්මපට්ඨම්මෙසු යීතො අස්මි භවාමි. න නාමගොත්තන්ති ත්වං පුබ්බෙ දහරකාලෙ බ්‍රහ්මදත්තො භුත්වා පිතරි කාලකතෙ බාරාණසිං රජ්ජං ලහිත්වා

බාරාණසිරාජා ජාතො, තං නාමං ජහිත්වා පොරිසාදො භුත්වා ඉදානි කම්මාසපාදො ජාතො, ඛත්තියකුලෙ ජාතොපි අහක්ඛං මනුස්සමංසං යස්මා භක්ඛෙසි, තස්මා අත්තනො නාමගොත්තං යථා පරිවත්තෙසි, තථා අහං අත්තනො නාමගොත්තං න පරිවත්තයාමි. වොරඤ්චාති ලොකෙ වොරඤ්ච දසකුසලකම්මපටෙසු අයීතං නාම වදන්ති. ඉතො චුතන්ති ඉතො චුතං භුත්වා අපායෙ නිරයෙ පතිට්ඨිතං. ඛත්තිය, භූමිපාල මහාරාජ, ත්වං මම වචනං සවෙ සද්දහසි, සුතසොමං ගණ්භාහි, තෙන සුතසොමෙන යඤ්ඤං යජිත්වාන ඵලං සග්ගං ගමිස්සසි. හො, පොරිසාද මුසාවාදි තයා මය්හං “සකලජම්බුදීපෙ රාජානො ආනෙත්වා ඛහිකම්මං කරිස්සාමි”ති පටිස්සුතං, ඉදානි යෙ වා තෙ වා දුබ්බලරාජානො ආනෙසි, ජම්බුදීපතලෙ ජෙට්ඨකං සුතසොමරාජානං සවෙ ත්වං න ආනෙස්සසි, වචනං තෙ මුසා නාම හොති, තස්මා සුතසොමං ගණ්භාහිති.

ඵවඤ්ච පන වත්වා දෙවතා පබ්බජිතවෙසං අන්තරධාපෙත්වා සකෙන වණ්ණෙන ආකාසෙ තරුණසූරියො විය ජලමානා අට්ඨාසි. සො තස්සා කථං සුත්වා රූපඤ්ච ඔලොකෙත්වා “කාසි ත්ව”න්ති ආහ. ඉමස්මිං “රුක්ඛෙ නිබ්බත්තදෙවතා”ති. සො “දිට්ඨා මෙ අත්තනො, දෙවතා”ති තුස්සිත්වා, “සාමි දෙවරාජ, මා සුතසොමස්ස කාරණා වින්තයි, අත්තනො රුක්ඛං පවිසා”ති ආහ. දෙවතා තස්ස පස්සන්තස්සෙව රුක්ඛං පාවිසි. තස්මිං බණ්ණ සූරියො අත්ථඨගතො, වන්දො උග්ගතො. පොරිසාදො වෙදඨගකුසලො නක්ඛත්තවාරං ජානාති. සො නහං ඔලොකෙත්වා “ස්වෙ ඵුස්සනක්ඛත්තං භවිස්සති, සුතසොමො න්භායිතුං උය්‍යානං ගමිස්සති, තත්ථ ගණ්භිස්සාමි, ආරක්ඛො පනස්ස මහා භවිස්සති, සමන්තා තියොජනං සකලනගරවාසීනො රක්ඛන්තා වරිස්සන්ති, අසංවිහිතෙ ආරක්ඛෙ පඨමයාමෙයෙව මිගාජිනං උය්‍යානං ගන්ත්වා මඬගලපොක්ඛරණිං ඔතරිත්වා යස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා පොක්ඛරණිං ඔරුය්හ පදුමපත්තෙන සිසං පටිච්ඡාදෙත්වා අට්ඨාසි. තස්ස තෙජෙන මච්ඡකච්ඡපාදයො ඔසක්කිත්වා උදකපරියන්තෙ වග්ගවග්ගා භුත්වා විවරිංසු.

කුතො පන ලද්ධොයං තෙජොති? පුබ්බයොගවසෙන. සො හි කසපදසබලස්ස කාලෙ බීරසලාකහත්තං පට්ඨපෙසි, තෙන මහාථාමො අහොසි. අග්ගිසාලඤ්ච කාරෙත්වා හික්ඛුසඬ්ඨස්ස සීතවිනොදනත්ථං අග්ගිඤ්ච දාරුනි ව දාරුවිජෙදනවාසිඤ්ච ඵරසුඤ්ච අදාසි, තෙන තෙජවා අහොසි.

ඵලං තස්මිං අන්තොඋය්‍යානං ගතෙයෙව බලවපච්චුසසමයෙ සමන්තා තියොජනං ආරක්ඛං ගණ්භිංසු. රාජාපි පාතොව භුත්තපාතරාසො අලඬකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතො චතුරඬ්ඨිනියා සෙනාය පරිවුතො නගරතො නික්ඛමි. තදා තක්කසිලතො නන්දො නාම බ්‍රාහ්මණො වතස්සො සතාරහා ගාථායො ආදාය වීසතියොනජසතං මග්ගං අතික්කමිත්වා තං නගරං පත්වා

ද්වාරගාමෙ වසිත්වා සූරියෙ උග්ගතෙ නගරං පවිසන්තො රාජානං පාචිනද්වාරෙත නික්ඛන්තං දිස්වා හත්ථං පසාරෙත්වා ජයාපෙසි. රාජා දිසාවක්ඛුකො හුත්වා ගච්ඡන්තො උන්තතප්පදෙසෙ ධීතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පසාරිතහත්ථං දිස්වා හත්ථිනා තං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි -

396.

“කිස්මිං නු රට්ඨෙ තව ජාතිභූමි, අථ කෙන අත්ථෙත ඉධානුපත්තො;
අක්ඛාහි මෙ බ්‍රාහ්මණ එතමත්ථං, කිම්චිඡසි දෙමි තයජ්ජ පත්ථිත”න්ති.

තස්සත්ථො - හො බ්‍රාහ්මණ, තව ජාතිභූමි කිස්මිං රට්ඨෙ අත්ථි නු, කෙන අත්ථෙත පයොජනෙන හෙතුභූතෙන ඉද ඉමස්මිං නගරෙ අනුප්පත්තො, හො බ්‍රාහ්මණ, මයා පුච්ඡිතො සො ත්ථං එතමත්ථං එතං පයොජනං මෙ මය්හං අක්ඛාහි කථෙහි, තයා පත්ථිතවත්ථුං තෙ තුය්හං අජ්ජ ඉදානි දදාමි, කිං වත්ථුං ඉච්ඡසිති.

අථ නං සො ගාථමාහ -

397.

“ගාථා වතස්සො ධරණිමනිස්සර, සුගම්භීරත්ථා වරසාගරුපමා;
තවෙව අත්ථාය ඉධාගතොස්මි, සුණොහි ගාථා පරමත්ථසංහිතා”ති.

තත්ථ ධරණිමනිස්සරාති භූමිපාල වතස්සො ගාථා කිං භූතා?. සුගම්භීරත්ථා වරසාගරුපමා, තවෙව තව එව අත්ථාය ඉධ යානං අනුප්පත්තො අස්මි භවාමි. සුණොහීති කස්සපදසබලෙන දෙසිතා පරමත්ථසංහිතා ඉමා සතාරහා ගාථායො සුණොහීති අත්ථො.

ඉති වත්වා, “මහාරාජ, ඉමා කස්සපදසබලෙන දෙසිතා වතස්සො සතාරහා ගාථායො “තුම්හෙ සුතචිත්තකා”ති සුත්වා තුම්හාකං දෙසෙතුං ආගතොමහී”ති ආහ. රාජා තුට්ඨමානසො හුත්වා, “ආචරිය, සුට්ඨු තෙ ආගතං, මයා පන නිවත්තිතුං න සක්කා, අජ්ජ ඵ්ඤ්ඤානක්ඛන්තයොගෙන සීසං න්භායිතුං ආගතොමහි, අහං පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා සොස්සාමි, ත්ථං මා උක්කණ්ඨී”ති වත්වා “ගච්ඡථ බ්‍රාහ්මණස්ස අසුකගෙහෙ සයනං පඤ්ඤාපෙත්වා සාසච්ඡාදනං සංවිදහථා”ති අමච්චෙ ආණාපෙත්වා උය්‍යානං පාචිසි. තං අට්ඨාරසහත්ථෙත පාකාරෙන පරික්ඛිත්තං අහොසි. තං අඤ්ඤමඤ්ඤං සඬසට්ඨෙත්වා සමන්තා හත්ථිනො පරික්ඛිපිංසු, තතො අස්සා, තතො රථා, තතො ධනුග්ගහා, තතො පත්තීති, සඬබ්‍රහ්මහාසමුද්දො විය උන්තාදෙන්තො බලකායො අහොසි. අථ රාජා ඔළාරිකානි ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා මස්සුකම්මං කාරෙත්වා උබ්බට්ඨිතසරිරො පොක්ඛරණියා අන්තො රාජවිහවෙන න්හත්වා පච්චුත්තරිත්වා උදකග්ගහණසාටකෙන

නිවාසෙත්වා අට්ඨාසි. අට්ඨස්ස දුස්සගන්ධමාලාලඬිකාරෙ උපනයිංසු. පොරිසාදො වින්තෙසි - “රාජා අලඬිකතකාලෙ භාරිකො භවිස්සති, සල්ලභුකකාලෙයෙව නං ගණ්ඨිස්සාමි”ති. සො නදන්තො වග්ගන්තො උදකෙ මච්ඡං ආලුලෙන්තො විජ්ජුලතා විය මත්ථකෙ ඛග්ගං පරිබහමන්තො “අහං අරෙ මනුස්සවොරො පොරිසාදො”ති නාමං සාවෙත්වා අඬිගුලිං නලාටෙ යපෙත්වා උදකා උත්තරි. තස්ස සද්දං සුත්වාච භත්ථාරොහා භත්ථිහි, අස්සාරොහා අස්සෙහි, රථාරොහා රථෙහි භස්සිංසු. බලකායො ගහිතගහිතානි ආවුධානි ඡඩ්ඛෙත්වා උරෙන භූමියං නිපජ්ජී.

පොරිසාදො සුතසොමං උක්ඛිපිත්වා ගණ්ඨි, සෙසරාජානො පාදෙ ගහෙත්වා අධොසිසකෙ කත්වා පණ්ඨියා සීසං පහරන්තො ගච්ඡති. බොධිසත්තං පන උපගන්ත්වා ඔනතො උක්ඛිපිත්වා ඛන්ධෙ නිසීදාපෙසි. සො “ද්වාරෙන ගමනං පපඤ්චො භවිස්සති”ති සම්මුඛට්ඨානෙයෙව අට්ඨාරසභත්ථං පාකාරං ලඬිසිත්වා පුරතො ගලිතමදමත්තවාරණකුම්භෙ අක්කමිත්වා පබ්බතකූටානි පාතෙත්තො විය වාතජවානං අස්සතරානං පිට්ඨෙ අක්කමන්තො පාතෙත්වා රථධුරරථසීසෙසු අක්කමිත්වා හමිකං හමන්තො විය නිලඵලකානි නිග්‍රොධපත්තානි මද්දන්තො විය එකවෙගෙනෙව තියොජනමත්තං මග්ගං ගන්ත්වා “අත්ථි නු බො කොචි සුතසොමස්සත්ථාය පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො”ති ඔලොකෙත්වා කඤ්චි අදිත්වා සණිකං ගච්ඡන්තො සුතසොමස්ස කෙසෙහි උදකඛින්දුනි අත්තතො උරෙ පතිතානි දිස්වා “මරණස්ස අභායන්තො නාම නත්ථි, සුතසොමොපි මරණභයෙන රොදති මඤ්ඤෙ”ති වින්තෙත්වා ආහ -

398.

“න වෙ රුදන්ති මතිමන්තො සපඤ්ඤා, බහුස්සුතා යෙ බහුයානචිත්තිනො;
දීපඤ්ඨි එතං පරමං නරානං, යං පණ්ඨිතා සොකනුදා භවන්ති.

399.

“අත්තානං ඤාතී උදාහු පුත්තදාරං, ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං;
කිමෙව ත්වං සුතසොමානුතජ්ජෙ, කොරබ්‍යසෙට්ඨ වචනං සුණොම තෙත”න්ති.

තත්ථ, හො සුතසොම මහාරාජ, යෙ පණ්ඨිතා කිං භූතා? මතිමන්තො අත්ථානත්ථං කාරණාකාරණං ජානනපඤ්ඤාය සමන්තාගතා, සප්පඤ්ඤා විචරණපඤ්ඤාය සමන්තාගතා, බහුස්සුතා බහුස්සුතධරා බහුට්ඨානචිත්තිනො බහුකාරණචිත්තනසීලා, තෙ පණ්ඨිතා මරණභයෙ උජ්ජන්තෙ සති භීතා හුත්වා වෙ එකන්තෙන න රුදන්ති න පරිදෙවන්ති. දීපං භීති, හො සුතසොම මහාරාජ හි කස්මා පන වදාමි, මහාසමුද්දෙ හින්තනාවානං වාණිජකානං ජනානං පතිට්ඨාභූතං මහාදීපං ඉව, එවමිපි තථා එතං පණ්ඨිතං අප්පට්ඨසරණානං නරානං පරමං. යං යෙන කාරණෙන යෙ

පණ්ඩිතා සොකීනං ජනානං සොකනුදා භවන්ති, හො සුතසොම මහාරාජ,
ත්වං මරණභයෙන පරිදෙවීති මඤ්ඤෙ මඤ්ඤාමි. අත්තානන්ති, හො
සුතසොම මහාරාජ, අත්තභෙතු උදාහු ඤාතිභෙතු පුත්තදාරභෙතු උදාහු
ධඤ්ඤධනරජතජාතරූපභෙතු කීමෙව ත්වං කීමෙව ධම්මජාතං ත්වං
අනුතප්පෙ අනුතප්පෙය්‍යාසි. කොරඛ්‍යසෙට්ඨ කුරුරට්ඨවාසීනං සෙට්ඨ
උත්තම, හො මහාරාජ, එතං තච වචනං සුඤ්ඤාමාති.

සුතසොමො ආහ -

400.

“නෙවාහමත්තානමනුත්ථනාමි, න පුත්තදාරං න ධනං න රට්ඨං;
සතඤ්ච ධම්මො වරිතො පුරාණො, තං සඬගරං
බ්‍රාහ්මණස්සානුතප්පෙ.

401.

“කතො මයා සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ
ධීතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්සපදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්ස”න්ති.

තත්ථ නෙවාහමත්තානමනුත්ථනාමිති අහං තාව අත්තත්ථාය නෙව
රොදාමි න සොවාමි, ඉමෙසමිපි පුත්තාදීනං අත්ථාය න රොදාමි න සොවාමි,
අපිච ඛො පන සතං පණ්ඩිතානං වරිතො පුරාණධම්මො අත්ථි, යං සඬගරං
කත්වා පච්ඡා අනුතප්පනං නාම, තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණස්ස අහං
අනුසොවාමිති අත්ථො. සච්චානුරක්ඛිති සච්චං අනුරක්ඛන්තො. සො හි
බ්‍රාහ්මණො තක්කසිලතො කස්සපදසබලෙන දෙසිතා චතස්සො සතාරහා
ගාථායො ආදාය ආගතො, තස්සාහං ආගන්තුකචත්තං කාරෙත්වා “න්හත්වා
ආගතො සුණ්ඤ්ඤාමි, යාව මමාගමනා ආගමෙහි”ති සඬගරං කත්වා
ආගතො, ත්වං තා ගාථායො සොතුං අදත්ථාව මං ගණ්හි. සචෙ මං
විස්සජ්ජෙසි, තං ධම්මං සුත්වා සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්සාමිති වදති.

අථ නං පොරිසාදො ආහ -

401.

“නෙවාහමෙතං අහිසද්දහාමි, සුඛි නරො මච්චුමුඛා පමුත්තො;
අමිත්තහත්ථං පුනරාවජෙය්‍ය, කොරඛ්‍යසෙට්ඨ න හි මං උපෙසි.

403.

“මුත්තො තුවං පොරිසාදස්ස හත්ථා, ගන්ත්වා සකං මන්දිරං
කාමකාමි;
මධුරං පියං ජීවිතං ලද්ධ රාජ, කුතො තුවං එහිසි මෙ සකාස”න්ති.

තත්ථ සුඛිති සුඛජපත්තො හුත්වා. මච්චුමුඛා පමුත්තොති මාදිසස්ස චොරස්ස හත්ථතො මුත්තතාය මරණමුඛා මුත්තො නාම හුත්වා අමිත්තහත්ථං. පුනරාවජෙය්‍ය ආගච්ඡෙය්‍ය, අහං එතං වචනං නෙව අභිසද්දහාමි, කොරඛ්‍යසෙට්ඨ ත්වං මම සන්තිකං න හි උපෙසි. මුත්තොති සුතසොම තුවං පොරිසාදස්ස හත්ථතො මුත්තො. සකං මන්දිරන්ති රාජධානිගෙහං ගන්ත්වා. කාමකාමීති කාමං කාමයමානො. උද්ධාති අතිවිය පියං ජීවිතං ලභිත්වා තුවං මෙ මම සන්තිකෙ කුතො කෙන නාම කාරණෙන එහිසි.

තං සුත්වා මහාසත්තො සිහො විය අසමිභිතො ආහ -

404.

“මතං වරෙය්‍ය පරිසුද්ධසිලො, න ජීවිතං ගරහිතො පාපධම්මො;
න හි තං නරං තායති දුග්ගතීහි, යස්සාපි හෙතු අලිකං භණ්ණෙය්‍ය.

405.

“සචෙපි වාතො ගිරිමාවහෙය්‍ය, චන්දො ච සූරියො ච ඡමා
පතෙය්‍යං;
සඛ්ඛා ච නජ්ජො පටිසොතං වජෙය්‍යං, න ත්වෙවහං රාජ මුසා
භණ්ණෙය්‍යං.

406.

“නහං එලෙය්‍ය උදධිපි සුස්සෙ, සංවත්තයෙ භූතධරා වසුන්ධරා;
සිලුවචයො මෙරු සමුලමුජ්ජතෙ, න ත්වෙවහං රාජ මුසා
භණ්ණෙය්‍ය”න්ති.

තත්ථ මතං වරෙය්‍යාති පොරිසාද යො නරො පරිසුද්ධසිලො ජීවිතහෙතු අණුමත්තම්පි පාපං න කරොති, සිලසම්පත්තො හුත්වා වරෙය්‍ය තං මරණං ඉච්ඡෙය්‍ය, ගරහිතො පාපධම්මො තං ජීවිතං න සෙය්‍යො, දුස්සිලො පුග්ගලො යස්සාපි හෙතු අත්තාදිනොපි හෙතු අලිකං වචනං භණ්ණෙය්‍ය, තං නරං එවරූපං දුග්ගතීහි තං අලිකං න තායතෙ. සචෙපි වාතො ගිරිමාවහෙය්‍යාති, සම්ම පොරිසාද, තයා සද්ධිං එකාවරියකුලෙ සික්ඛිතො එවරූපො සභායකො හුත්වා අහං ජීවිතහෙතු මුසා න කථෙමි, කිං න සද්දහසි. සචෙ පුරත්ථිමාදිහෙදො වාතො උට්ඨාය මහන්තං ගිරිං තුලපිටුං විය ආකාසෙ ආවහෙය්‍ය, චන්දො ච සූරියො ච අත්තතො අත්තතො විමානෙන සද්ධිං ඡමා පට්ඨියං පතෙය්‍යං, සඛ්ඛාපි නජ්ජො පටිසොතං වජෙය්‍යං, හො පොරිසාද, එවරූපං වචනං සචෙ භණ්ණෙය්‍ය, තං සද්දහිතඛිඛං, අහං මුසා භණ්ණෙය්‍යං ඉති වචනං තුය්හං ජනෙහි වුත්තං, න ත්වෙව තං සද්දහිතඛිඛං.

එවං වුත්තෙපි සො න සද්දහියෙව. අථ බොධිසත්තො “අයං මය්හං න සද්දහති, සපථෙනපි නං සද්දහාපෙස්සාමි”ති විත්තෙත්වා, “සම්ම

පොරිසාද, බන්ධනො තාව මං ඔතාරෙහි, සපථං කත්වා තං සද්දහාපෙස්සාමි”ති චුත්තෙ තෙන ඔතාරෙත්වා භූමියං යපිතො සපථං කරොත්තො ආහ -

407.

“අසීඤ්ච සත්තිඤ්ච පරාමසාමි, සපථමිපි තෙ සම්ම අහං කරොමි;
තයා පමුත්තො අනණො භවිත්වා, සච්චානුරක්ඛි
පුනරාවජ්ජස්ස”න්ති.

තස්සත්ථො - සම්ම පොරිසාද, සච්ච ඉච්ඡසි, එවරුපෙහි ආවුධෙහි සංවිහිතාරක්ඛෙ බත්තියකුලෙ මෙ නිබ්බත්ති නාම මා භොතුති අසීඤ්ච සත්තිඤ්ච පරාමසාමි. සච්ච අඤ්ඤෙහි රාජුහි අකත්තබ්බං අඤ්ඤං වා යං ඉච්ඡසි, තං සපථමිපි තෙ, සම්ම, අහං කරොමි. යථාහං තයා පමුත්තො ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අනණො භුත්වා සච්චමනුරක්ඛත්තො පුනරාවජ්ජස්සාමිති.

තතො පොරිසාදො “අයං සුතසොමො බත්තියෙහි අකත්තබ්බං සපථං කරොති, කිං මෙ ඉමිනා, එස එතු වා මා වා, අහමිපි බත්තියරාජා, මමෙව බාහුලොහිතං ගහෙත්වා දෙවතාය බලිකම්මං කරිස්සාමි, අයං අතිවිය කිලමති”ති වින්තෙත්වා -

408.

“යො තෙ කතො සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ
ධීතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණසප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්ස”ති.

තත්ථ පුනරාවජ්ජස්සති පුන ආගච්ඡෙය්‍යාසි.

අථ නං මහාසත්තො, “සම්ම, මා වින්තයි, වතස්සො සතාරහා ගාථා සුත්වා ධම්මකථිකස්ස පූජං කත්වා පාතොවාගමිස්සාමි”ති වත්වා ගාථමාහ -

409.

“යො මෙ කතො සඬගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ
ධීතෙන;
තං සඬගරං බ්‍රාහ්මණසප්පදාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාවජ්ජස්ස”න්ති.

අථ නං පොරිසාදො, “මහාරාජ, තුම්හෙ බත්තියෙහි අකත්තබ්බං සපථං කරිත්ථ, තං අනුස්සරෙය්‍යාථා”ති වත්වා, “සම්ම පොරිසාද, ත්වං මං දහරකාලතො පට්ඨාය ජානාසි, භාසෙනපි මෙ මුසා න කථිතපුබ්බා, සොහං ඉදානි රජ්ජෙ පතිට්ඨිතො ධම්මාධම්මං ජානත්තො කිං මුසා කථෙස්සාමි, සද්දහසි මය්හං, අහං තෙ ස්වෙ බලිකම්මං පාපුණිස්සාමි”ති සද්දහාපිතො

“තෙන හි ගච්ඡ, මහාරාජ, තුම්හෙසු අනාගතෙසු බලිකම්මං න භවිස්සති, දෙවතාපි තුම්හෙහි විනා න සම්පට්ච්ඡති, මා මෙ බලිකම්මස්ස අන්තරායං කරිත්ථා”ති මහාසත්තං උයොයාපෙසි. සො රාහුමුඛා මුත්තවන්දො විය නාගබලො ථාමසම්පන්නො ඛිජ්ජමෙව නගරං සම්පාපුණි. සෙනාපිස්ස “සුතසොමො රාජා පණ්ඩිතො මධුරධම්මකථිකො එකං ද්වෙ කථා කට්ඨං ලභන්තො පොරිසාදං දමෙත්වා සීහමුඛා මුත්තමත්තවාරණො විය ආගමිස්සති, ‘ඉමෙ රාජානං පොරිසාදස්ස දත්වා ආගතා’ති මහාජනො ගරහිස්සති”ති වින්තෙත්වා බහිනගරෙයෙව බන්ධාවාරං කත්වා ධීතා තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා පව්වුග්ගන්ත්වා වන්දිත්වා “කච්චි, මහාරාජ, පොරිසාදෙන කිලමිතො”ති පටිසන්ථාරං කත්වා “පොරිසාදෙන මය්හං මාතාපිතුහිපි දුක්කරං කතං, තථාරූපො නාම චණ්ඩො සාහසිකො පොරිසාදො මම ධම්මකථං සුත්වා මං විස්සජ්ජෙසි”ති වුත්තෙ රාජානං අලඬකරිත්වා හත්ථික්ඛන්ධං ආරොපෙත්වා පරිවාරෙත්වා නගරං පාවිසි. තං දිස්වා සබ්බෙ නාගරා තුස්සිංසු.

සොපි ධම්මගරුකාය ධම්මසොණ්ඩකාය මාතාපිතරො අදිස්වාච “පච්ඡාපි නෙ පස්සිස්සාමි”ති රාජනිවෙසනං පවිසිත්වා රාජාසනෙ නිසීදිත්වා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙත්වා මස්සුකම්මාදීනිස්ස ආණාපෙත්වා තං කප්පිතකෙසමස්සුං න්හාතානුලිත්තං වත්ථාලඬකාරපටිමණ්ඩිතං කත්වා ආනෙත්වා දස්සිතකාලෙ සයං පච්ඡා න්හත්වා තස්ස අත්තනො භොජනං දාපෙත්වා තස්මිං භුත්තෙ සයං භුඤ්ජිත්වා තං මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසීදාපෙත්වා ධම්මගරුකකාය අස්ස ගන්ධමාලාදීහි පූජං කත්වා සයං නීචෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා “තුම්හෙහි මය්හං ආහතා සතාරහා ගාථා සුණොම ආචරියා”ති යාචි. තමත්ථං දීපෙන්නො සත්ථා ගාථමාහ –

410.

“මුත්තො ච සො පොරිසාදස්ස හත්ථා, ගන්ත්වාන තං බ්‍රාහ්මණං එතදවොච;

සුණොමි ගාථායො සතාරහායො, යා මෙ සුතා අස්සු හිතාය බ්‍රහ්මෙ”ති.

තත්ථ එතදවොචාති එතං අවොච.

අථ බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තෙන යාචිතකාලෙ ගන්ධෙහි හත්ථෙ උබ්බට්ටෙත්වා පසිබ්බකා මනොරමං පොත්ථකං නීහරිත්වා උභොහි හත්ථෙහි ගහෙත්වා “තෙන හි, මහාරාජ, කස්සපදසබලෙන දෙසිතා රාගමදාදිනිම්මදනා අමතමහානිබ්බානසම්පාපිකා චතස්සො සතාරහා ගාථායො සුණොහි”ති වත්වා පොත්ථකං ඔලොකෙන්නො ආහ –

411.

“සකිදෙව සුතසොම, සබ්හි හොති සමාගමො;

සා නං සඬගති පාලෙති, නාසබ්භි බහු සඬගමො.

412.

“සබ්භිරොව සමාසෙථ, සබ්භි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතං සද්ධම්මමඤ්ඤාය, සෙය්‍යො හොති න පාපියො.

413.

“ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුවිත්තා, අථො සරීරම්පි ජරං උපෙනි;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙනි, සන්තො හවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති.

414.

“නහඤ්ච දුරෙ පථවී ච දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො හවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති.

තත්ථ සක්ඛදෙවාති එකචාරමෙව. සබ්භිති සප්පුරිසෙහි. සා නන්ති සා සබ්භි සප්පුරිසෙහි සඬගති සමාගමො එකචාරං පවත්තොපි තං පුග්ගලං පාලෙති රක්ඛති. නාසබ්භිති අසප්පුරිසෙහි පන බහු සුවිරම්පි කතො සඬගමො එකට්ඨානෙ නිවාසො න පාලෙති, න ථාවරො හොතීති අත්ථො. සමාසෙථාති සද්ධිං නිසීදෙය්‍ය, සබ්බෙහි ඉරියාපටෙ පණ්ඩිතෙහෙව සද්ධිං පවත්තෙය්‍යාති අත්ථො. සන්ථවන්ති මිත්තසන්ථවං. සතං සද්ධම්මන්ති පණ්ඩිතානං බුද්ධාදීනං සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මසඬබ්බානං සද්ධම්මං. සෙය්‍යොති එතං ධම්මං ඤත්වා වඩ්ඪියෙව හොති, භාති නාම නත්ථීති අත්ථො. රාජරථාති රාජ්‍යං ආරොහනීයරථා. සුවිත්තාති සුපරිකම්මකතා. සබ්භි පවෙදයන්ති බුද්ධාදියො සන්තො “සබ්භි”ති සඬබ්බං ගතං සොහනං උත්තමං නිබ්බානං පවෙදෙන්නි ථොමෙන්නි, සො නිබ්බානසඬබ්බානො සතං ධම්මො ජරං න උපෙනි න ජීරති. නහන්ති ආකාසො. දුරෙති පථවී හි සප්පතිට්ඨා සගහණා, ආකාසො නිරාලම්බො අප්පතිට්ඨො, ඉති උහො එතෙ එකාබද්ධාපි විසංයොගට්ඨෙන අනුපලිත්තට්ඨෙන ච දුරෙ නාම හොන්ති. පාරන්ති ඔරිමතීරතො පරතීරං. තදාහුති තං ආහු.

ඉති බ්‍රාහ්මණො වතස්සො සතාරහා ගාථා කස්සපදසබලෙන දෙසිතනියාමෙන දෙසෙත්වා තුණ්හි අහොසි. තං සුත්වා මහාසත්තො “සප්ඵලං වත මෙ ආගමන”න්ති තුට්ඨවිත්තො හුත්වා “ඉමා ගාථා නෙව සාවකභාසිතා, න ඉසිභාසිතා, න කෙනවි භාසිතා, සබ්බඤ්ඤානාව භාසිතා, කිං නු බො අග්ගන්ති”ති වින්තෙත්වා “ඉමාසං සකලම්පි වක්කවාළං යාව බ්‍රහ්මලොකා සත්තරතනපුණ්ණං කත්වා දදමානොපි නෙව අනුවච්ඡිකං කාතුං සක්කොති, අහං බො පනස්ස තියොජනසතෙ කුරුරට්ඨෙ සත්තයොජනිකෙ ඉන්ද්‍රපත්ථනගරෙ රජ්ජං දාතුං පහොමි, අත්ථි නු බිවස්ස රජ්ජං කාරෙතුං භාග්‍ය”න්ති අඬගවිජ්ජානුභාවෙන ඔලොකෙත්තො නාද්දස. තතො සෙනාපතිට්ඨානාදීති ඔලොකෙත්තො එකගාමහොජකමත්තස්සපි

භාග්‍යං අදිස්වා ධනලාභස්ස ඔලොකෙන්තො කොට්ඨනතො පට්ඨාය
 ඔලොකෙන්වා චතුත්තංයෙව කභාපණ්ණසහස්සානං භාග්‍යං දිස්වා
 “එත්තකෙන නං පුප්පස්සාමී”ති චතස්සො සහස්සත්ථවිකා දාපෙත්වා,
 “ආචරිය, තුම්හෙ අඤ්ඤාසං ඛත්තියානං ඉමා ගාථා දෙසෙත්වා කිත්තකං
 ධනං ලභවා”ති පුච්ඡති. “එකෙකාය ගාථාය සතං සතං, මහාරාජ, තෙනෙව
 තා සතාරහා නාම ජාතා”ති. අථ නං මහාසත්තො, “ආචරිය, ත්වං අත්තතා
 ගහෙත්වා වික්කෙය්‍යහණ්ඩස්ස අග්ගමිපි න ජානාසී, ඉතො පට්ඨාය එකෙකා
 ගාථා සහස්සාරහා නාම භොන්තු”ති චත්වා ගාථමාහ —

415.

“සහස්සියා ඉමා ගාථා, නහිමා ගාථා සතාරහා;
 චත්තාරි ත්වං සහස්සානි, බිජ්ජං ගණ්හාහි බ්‍රාහ්මණා”ති.

තස්සත්ථො — බ්‍රාහ්මණ, ඉමා ගාථා සහස්සියා සහස්සාරහා, ඉමා ගාථා
 සතාරහා න හි භොන්තු, බ්‍රාහ්මණ, ත්වං චත්තාරි සහස්සානි බිජ්ජං ගණ්හාහි.

අථස්ස එකං සුඛයානකං දත්වා “බ්‍රාහ්මණං සොත්ථිතා ගෙහං
 සම්පාපෙවා”ති පුරිසෙ ආණාපෙත්වා තං උය්‍යාපෙසී. තස්මිං ඛණෙ
 “සුතසොමරඤ්ඤා සතාරහා ගාථා සහස්සාරහා කත්වා පුජිතා සාධු සාධු”ති
 මහාසාධුකාරසද්දො අහොසී. තස්ස මාතෘපිතරො තං සද්දං සුත්වා “කිං
 සද්දො නාමෙසා”ති පුච්ඡිත්වා යථාභූතං සුත්වා අත්තතො ධනලාභතාය
 මහාසත්තස්ස කුජ්ඣිංසු. සොපි බ්‍රාහ්මණං උය්‍යාපෙත්වා තෙසං සන්තිකං
 ගන්ත්වා චන්දිත්වා අට්ඨාසී. අථස්ස පිතා “කථං, තාත, එවරුපස්ස
 සාහසිකස්ස වොරස්ස හත්ථතො මුත්තොසී”ති පටිසන්ථාරමත්තමිපි
 අකත්වා අත්තතො ධනලාභතාය “සච්චං කිර, තාත, තයා චතස්සො ගාථා
 සුත්වා චත්තාරි සහස්සානි දින්නාහී”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ
 ගාථමාහ —

416.

“ආසීතියා නාවුතියා ච ගාථා, සතාරහා වාපි හවෙය්‍ය ගාථා;
 පච්චත්තමෙව සුතසොම ජානහි, සහස්සියා නාම කා අත්ථි ගාථා”ති.

තස්සත්ථො — ගාථා නාම, තාත, ආසීතියා ච නාවුතියා ච සතාරහා වාපි
 හවෙය්‍ය, පච්චත්තමෙව අත්තනාව ජානාහි, සහස්සාරහා නාම කා
 කස්ස සන්තිකෙ අත්ථිති.

අථ නං මහාසත්තො “නාහං, තාත, ධනෙන වුද්ධිං ඉච්ඡාමි, සුතෙන පන
 ඉච්ඡාමි”ති සඤ්ඤාපෙත්තො ආහ —

417.

“ඉච්ඡාමි වොහං සුතවුද්ධිමත්තනො, සන්තොති මං සප්පුරිසා
හප්පෙය්‍යං;
අහං සවන්තීහි මහොදධිව, න හි තාත තප්පාමි සුභාසිතෙන.

418.

“අග්ගි යථා තිණකට්ඨං දහන්තො, න කප්පති සාගරොව නදීහි;
එවම්පි තෙ පණ්ඩිතා රාජසෙට්ඨ, සුත්වා න තප්පන්ති සුභාසිතෙන.

419.

“සකස්ස දාසස්ස යදා සුඤ්ඤාමි, ගාථං අහං අත්ථවතිං ජනිත්ද;
තමෙව සක්කච්ච නිසාමයාමි, න හි තාත ධම්මෙසු මමත්ථී
තිත්ති”ති.

තත්ථ වොති නිපාතමත්තං. “සන්තො”ති එතෙ ව මං හප්පෙය්‍යං ඉති
ඉච්ඡාමි. සවන්තීහිති නදීහි. සකස්සාති තිට්ඨතු, නන්ද, බ්‍රාහ්මණො, යදා අහං
අත්තනො දාසස්සපි සන්තිකෙ සුඤ්ඤාමි, තාත, ධම්මෙසු මම තිත්ති න හි
අත්ථීති.

එවඤ්ච පන වත්වා “මා මං, තාත, ධනහෙතු පරිභාසසි, අහං ධම්මං
සුත්වා ආගමිස්සාමි”ති සපථං කත්වා ආගතො, ඉදානාහං පොරිසාදස්ස
සන්තිකං ගමිස්සාමි, ඉදං තෙ රජ්ජං ගණ්හථා”ති රජ්ජං නියායාදෙන්තො
ගාථමාහ —

420.

“ඉදං තෙ රට්ඨං සධනං සයොග්ගං, සකායුරං සබ්බකාමුපපන්නං;
කිං කාමහෙතු පරිභාසසි මං, ගච්ඡාමහං පොරිසාදස්ස ඤත්තෙ”ති.

තත්ථ ඤත්තෙති සන්තිකෙ.

තස්මිං සමයෙ පිතුරඤ්ඤො හදයං උණ්හං අහොසි. සො, “තාත
සුතසොම, කිං නාමෙතං කට්ඨසි, මයං චතුරඤ්ඤිනියා සෙනාය වොරං
ගහෙස්සාමා”ති වත්වා ගාථමාහ —

421.

“අත්තානුරක්ඛාය හවන්ති හෙනෙ, හත්ථාරොහා රථිකා පත්තිකා ව;
අස්සාරොහා යෙ ව ධනුග්ගහාසෙ, සෙනං පයුඤ්ජාම හනාම
සත්තු”න්ති.

තත්ථ හනාමාති සවෙ එවං පයොජිතා සෙනා තං ගහෙතුං න
සක්කොන්ති, අථ නං සකලරට්ඨවාසිනො ගහෙත්වා ගන්ත්වා හනාම
සත්තුං, මාරෙම තං අම්භාකං පච්චාමිත්තන්ති අත්ථො.

අථ නං මාතෘපිතරො අස්සුපුණ්ණමුඛා රොදමානා විලපන්තා, “තාත, මා ගච්ඡ, ගන්තුං න ලබ්භා”ති යාචිංසු. සොළසසහස්සා නාටකිත්ථියොපි සෙසපරිජනොපි “අම්භෙ අනාථෙ කත්වා කුහිං ගච්ඡසි, දෙවා”ති පරිදෙවිංසු. සකලනගරෙ කොචි සකභාවෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො “සුතසොමො පොරිසාදස්ස කිර පටිඤ්ඤං දත්වා ආගතො, ඉදානි චතස්සො සතාරභා ගාථා සුත්වා ධම්මකථිකස්ස සක්කාරං කත්වා මාතෘපිතරො චන්දිත්වා පුතපි කිර වොරස්ස සන්තිකං ගමිස්සති”ති සකලනගරං එකකොලාහලං අභොසි. සොපි මාතෘපිතූනං චචනං සුත්වා ගාථමාහ —

422.

“සුදුක්කරං පොරිසාදො අකාසි, ජීවං ගහෙත්වාන අවස්සජී මං;
තං තාදිසං පුබ්බකිච්චං සරන්තො, දුබ්භෙ අහං තස්ස කථං
ජනිත්ථා”ති.

තත්ථ ජීවං ගහෙත්වානාති ජීවග්ගාහං ගහෙත්වා. තං තාදිසන්ති තං තෙන කතං තථාරූපං. පුබ්බකිච්චන්ති පුරිමං උපකාරං. ජනිත්ථාති පිතරං ආලපති.

සො මාතෘපිතරො අස්සාසෙත්වා, “අම්ම තාතා, තුම්භෙ මය්හං මා වින්තයිත්ථ, කතකල්යාණො අහං, මම ඡකාමස්සග්ගිස්සරියං න දුල්ලෙහ”න්ති මාතෘපිතරො චන්දිත්වා ආපුච්ඡිත්වා සෙසජනං අනුසාසිත්වා පක්කාමි. තමත්ථං පකාසෙන්නො සත්ථා ආහ —

423.

“චන්දිත්වා සො පිතරං මාතරඤ්ච, අනුසාසිත්වා නෙගමඤ්ච
බලඤ්ච;
සච්චවාදී සච්චානුරක්ඛමානො, අගමාසි සො යත්ථ පොරිසාදො”ති.

තත්ථ සච්චානුරක්ඛමානොති සච්චං අනුරක්ඛමානො. අගමාසිති තං රත්තිං නිවෙසනෙයෙව වසිත්වා පුතදිවසෙ අරුණුග්ගමනවෙලාය මාතෘපිතරො චන්දිත්වා ආපුච්ඡිත්වා සෙසජනං අනුසාසිත්වා අස්සුමුඛෙන නානප්පකාරං පරිදෙවන්තෙන ඉත්ථාගාරාදිනා මහාජනෙන අනුගතො නගරා නික්ඛම්ම තං ජනං නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තො මහාමග්ගෙ දණ්ඩකෙන තිරියං ලෙඛං කඬ්ඪිත්වා “සවෙ මයි සිනෙහො අත්ථී, ඉමං මා අතික්කමිංසු”ති ආහ. මහාජනො සීලවතො තෙජවත්තස්ස ආණං අතික්කමිතුං අසක්කොන්තො මහාසද්දෙන පරිදෙවමානො තං සීහවිජම්භිතෙන ගච්ඡන්තං ඔලොකෙත්වා තස්මිං දස්සනුපචාරං අතික්කන්තෙ එකරවං රචන්තො නගරං පාවිසි. සොපි ආගතමග්ගෙනෙව තස්ස සන්තිකං ගතො. තෙන චුත්තං “අගමාසි සො යත්ථ පොරිසාදො”ති.

තතො පොරිසාදො වින්තෙසි – “සචෙ මම සභායො සුතසොමො ආගන්තුකාමො, ආගච්ඡතු, අනාගන්තුකාමො, අනාගච්ඡතු, රුක්ඛදෙවතා යං මය්හං ඉච්ඡති, තං කරොතු, ඉමෙ රාජානො මාරෙත්වා පඤ්චමධුරමංසෙන බලිකම්මං කර්ස්සාමි”ති විතකං කත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා “අඬිගාරරාසි තාව හොතු”ති තස්ස සුලෙ තච්ඡන්තස්ස නිසින්තකාලෙ සුතසොමො ආගතො. අථ නං පොරිසාදො දිස්වා තුට්ඨවිත්තො, “සම්ම, ගන්ත්වා කත්තබ්බකිච්චං තෙ කත”න්ති ප්‍රච්ඡී. මහාසත්තො, “ආම මහාරාජ, කස්සපදසබලෙන දෙසිතා ගාථා මෙ සුතා, ධම්මකථිකස්ස ච සක්කාරො කතො, තස්මා ගන්ත්වා කත්තබ්බකිච්චං කතං නාම හොති”ති දස්සෙතුං ගාථමාහ –

424.

“කතො මයා සඬිගරො බ්‍රාහ්මණෙන, රට්ඨෙ සකෙ ඉස්සරියෙ ධීතෙන;

තං සඬිගරං බ්‍රාහ්මණසප්පදාය, සච්චානුරක්ඛී පුනරාගතොස්මි;
යජස්සු යඤ්ඤං බාද මං පොරිසාදා”ති.

තත්ථ යජස්සුති මං මාරෙත්වා දෙවතාය වා යඤ්ඤං යජස්සු, මංසං වා මෙ බාදාහීති අත්ථො.

තං සුත්වා පොරිසාදො “අයං රාජා න භායති, විගතමරණභයො හුත්වා කථෙති, කිස්ස නු බො එස ආනුභාවො”ති වින්තෙත්වා “අඤ්ඤං නත්ථී, අයං ‘කස්සපදසබලෙන දෙසිතා ගාථා මෙ සුතා’ති වදති, තාසං එතෙන ආසුභාවෙන භවිතබ්බං, අහම්පි තං කථාපෙත්වා තා ගාථායො සොස්සාමි, එවං අහම්පි නිබ්භයො භවිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානං කත්වා ගාථමාහ –

425.

“න භායතෙ බාදිතං මය්හං පච්ඡා, විතකා අයං තාව සධුමිකාව;
නිද්ධුමකෙ පචිතං සාධුපක්කං, සුණොමි ගාථායො සතාරභායො”ති.

තත්ථ බාදිතන්ති බාදනං. තං බාදනං මය්හං පච්ඡා වා පුරෙ වා න පරිභායති, පච්ඡාපි හි ත්වං මයා බාදිතබ්බොව. නිද්ධුමකෙ පචිතන්ති නිද්ධුමෙ නිජ්ඣාලෙ අග්ගිමිහි පක්කමංසං සාධුපක්කං නාම හොති.

තං සුත්වා මහාසත්තො “අයං පොරිසාදො පාපධම්මො, ඉමං ථොකං නිග්ගහෙත්වා ලජ්ජාපෙත්වා කථෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ –

426.

“අධම්මිකො ත්වං පොරිසාදකාසි, රට්ඨා ච භට්ඨො උදරස්ස හෙතු;
ධම්මඤ්චිමා අභිවදන්ති ගාථා, ධම්මො ච අධම්මො ච කුහිං සමෙති.

427.

“අධම්මිකස්ස ලුද්දස්ස, නිව්චං ලොභිතපාණිනො;
නත්ථි සච්චං කුතො ධම්මො, කිං සුතෙන කර්ස්සසි”ති.

තත්ථ ධම්මඤ්චිමානි ඉමා ච ගාථා නවලොකුත්තරධම්මං අභිවදන්ති.
කුභිං සමෙතීති කත්ථ සමාගච්ඡති. ධම්මො හි සුගතිං පාපෙති නිබ්බානං වා,
අධම්මො දුග්ගතිං. කුතො ධම්මොති වච්ඡච්චමත්තම්පි නත්ථි, කුතො
ධම්මො. කිං සුතෙනාති ත්වං ඵතෙන සුතෙන කිං කර්ස්සසි, මත්තිකාභාජනං
විය හි සීභවසාය අභාජනං ත්වං ධම්මස්ස.

සො ඵචං කථිතෙපි නෙව කුජ්ඣි. කස්මා? මහාසත්තස්ස
මෙත්තාභාවනාය මහත්තෙන. අථ නං “කිං පන සම්ම සුතසොම අභමෙව
අධම්මිකො”ති වත්ථා ගාථමාහ —

428.

“යො මංසහෙතු මිගචං වරෙය්‍ය, යො වා හනෙ පුරිසමත්තහෙතු;
උභොපි තෙ පෙච්ච සමා භවන්ති, කස්මා නො අධම්මිකං බුසි මං
ත්ව”න්ති.

තත්ථ කස්මා නොති යෙ ජම්බුදීපතලෙ රාජානො අලඬිකතපටියත්තා
මහාබලපරිවාරා රථවරගතා මිගචං වරන්තා තිබ්බණ්හි සරෙහි මිගෙ
විජ්ඣන්තවා මාරෙන්නි, තෙ අවත්වා කස්මා ත්වං මඤ්ඤෙව අධම්මිකන්ති
වදති. යදි තෙ නිද්දොසා, අභම්පි නිද්දොසො ඵවාති දීපෙති.

තං සුත්වා මහාසත්තො තස්ස ලද්ධිං භින්දන්තො ගාථමාහ —

429.

“පඤ්ච පඤ්ච න ඛා භක්ඛා, ඛත්තියෙන පජානතා;
අභක්ඛං රාජ භක්ඛෙසි, තස්මා අධම්මිකො තුව”න්ති.

තස්සත්ථො — සම්ම පොරිසාද, ඛත්තියෙන නාම ඛත්තියධම්මං
ජානන්තෙන පඤ්ච පඤ්ච භත්ථිආදයො දසෙව සත්තා මංසවසෙන න ඛා
භක්ඛා න ඛො ඛාදිතබ්බයුත්තකා. “න ඛො”ත්ථෙව වා පායො. අපරො
නයො ඛත්තියෙන ඛත්තියධම්මං ජානන්තෙන පඤ්චනබ්බෙසු සත්තෙසු
සසකො, සල්ලකො, ගොධා, කපි කුම්මොති ඉමෙ පඤ්චෙව සත්තා
භක්ඛිතබ්බයුත්තකා, න අඤ්ඤෙ, ත්වං පන අභක්ඛං මනුස්සමංසං භක්ඛෙසි,
තෙන අධම්මිකොති.

ඉති සො නිග්ගහං පත්වා අඤ්ඤං නිස්සරණං අදිස්වා අත්තනො පාපං
පටිච්ඡාදෙන්තො ගාථමාහ —

430.

“මුත්තො තුවං පොරිසාදස්ස භත්ථා, ගන්ත්වා සකං මන්දිරං
කාමකාමී;
අමිත්තභත්ථං පුනරාගතොසි, න ඛත්තධම්මෙ කුසලොසි රාජා”ති.

තත්ථ න ඛත්තධම්මෙති ත්වං ඛත්තියධම්මසඬ්ඛානෙ නීතිසත්ථෙ න
කුසලොසි, අත්තනො අත්ථානත්ථං න ජානාසි, අකාරණෙනෙව තෙ
ලොකෙ පණ්ඩිතොති කිත්ති පත්ථං, අහං පන තෙ පණ්ඩිතභාවං න
පස්සාමි න ජානාමි, අතිබාලොසිහි වදති.

අථ නං මහාසත්තො, “සම්ම, ඛත්තියධම්මෙ කුසලෙන නාම
මාදිසෙනෙව භවිතබ්බං. අහඤ්ඤි තං ජානාමි, න පන තදත්ථාය
පටිපජ්ජාමි”ති වත්වා ගාථමාහ —

431.

“යෙ ඛත්තධම්මෙ කුසලා භවන්ති, පායෙන තෙ තෙරයිකා භවන්ති;
තස්මා අහං ඛත්තධම්මං පභාය, සච්චානුරක්ඛි පුනරාගතොස්මි;
යජස්සු යඤ්ඤං බාද මං පොරිසාදා”ති.

තත්ථ කුසලාති තදත්ථාය පටිපජ්ජනකුසලා. පායෙනාති යෙභුයොන
තෙරයිකා. යෙ පන තත්ථ න නිබ්බත්තන්ති, තෙ සෙසාපායෙසු
නිබ්බත්තන්ති.

පොරිසාදො ආහ —

432.

“පාසාදවාසා පථවීගවාස්සා, කාමිත්ථියො කාසිකචන්දනඤ්ච;
සබ්බං තහිං ලහසි සාමිතාය, සච්චෙන කිං පස්සසි ආනිසංස”න්ති.

තත්ථ පාසාදවාසාති, සම්ම සුතසොම, තච තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකා
දිබ්බවිමානකජ්ජා තයො නිවාසපාසාදා. පථවීගවාස්සාති පථවී ව ගාවො ව
අස්සා ව බහු. කාමිත්ථියොති කාමචන්ද්‍රභූතා ඉත්ථියො.
කාසිකචන්දනඤ්චාති කාසිකචන්දනඤ්ච ලොහිතචන්දනඤ්ච. සබ්බං තහින්ති
එතඤ්ච අඤ්ඤඤ්ච උපභොගපරිභොගං සබ්බං ත්වං තහිං අත්තනො නගරෙ
සාමිතාය ලහසි, සාමි හුත්වා යථා ඉච්ඡසි, තථා පරිභුඤ්ජිතුං ලහති, සො ත්වං
සබ්බමෙතං පභාය සච්චානුරක්ඛි ඉධාගච්ඡන්තො සච්චෙන කිං ආනිසංසං
පස්සසිති.

බොධිසත්තො ආහ —

433.

“යෙ කෙවිමෙ අත්ථි රසා පථබ්බා, සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං;

සච්චෙ යිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ච, තරන්ති ජාතිමරණස්ස පාර’’න්ති.

තත්ථ සාදුතරන්ති යස්මා සබ්බෙපි රසා සත්තානං සච්චකාලෙයෙව පණිතා මධුරා භොන්ති, තස්මා සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං, යස්මා චා විරතිසච්චවච්චිසච්චෙ යිතා ජාතිමරණසංඛ්‍යාතස්ස තෙභූමකවට්ටස්ස පාරං අමතමහානිබ්බානං තරන්ති පාපුණන්ති, තස්මාපි තං සාදුතරන්ති.

එවමස්ස මහාසත්තො සච්චෙ ආනිසංසං කථෙසි. තතො පොරිසාදො විකසිතපදුමපුණ්ණුවන්දසස්සිරිකමෙවස්ස මුඛං ඔලොකෙන්වා “අයං සුතසොමො අභිගාරවිතකං මඤ්ච සුලං තච්ඡන්තං පස්සති, විත්තුත්‍රාසමත්තමිපිස්ස නත්ථි, කිං නු ඛො එස සතාරහගාථානං ආනුභාවො, උදාහු සච්චස්ස, අඤ්ඤස්සෙව චා කස්සචි’’ති වින්තෙන්වා “පුච්ඡස්සාමි තාව න’’න්ති පුච්ඡන්තො ගාථමාහ —

434.

“මුත්තො තුවං පොරිසාදස්ස භත්ථා, ගන්ත්වා සකං මන්දිරං කාමකාමී;
අමිත්තභත්ථං පුනරාගතොසි, න හි නූන තෙ මරණභයං ජනින්ද;
අලීනවිත්තො අසි සච්චවාදී’’ති.

මහාසත්තොපිස්ස ආචික්ඛන්තො ආහ —

435.

“කතා මෙ කල්‍යාණා අනෙකරූපා, යඤ්ඤා ශිට්ඨා යෙ විපුලා පසත්ථා;
විසොධිතො පරලොකස්ස මග්ගො, ධම්මෙ යිතො කො මරණස්ස භායෙ.

436.

“කතා මෙ කල්‍යාණා අනෙකරූපා, යඤ්ඤා ශිට්ඨා යෙ විපුලා පසත්ථා;
අනානුතප්පං පරලොකං ගමිස්සං, යජස්සු යඤ්ඤං අද මං පොරිසාද.

437.

“පිතා ච මාතා ච උපට්ඨිතා මෙ, ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථං;
විසොධිතො පරලොකස්ස මග්ගො, ධම්මෙ යිතො කො මරණස්ස භායෙ.

438.

“පිතා ච මාතා ච උපට්ඨිතා මෙ, ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථං;
අනානුතප්පං පරලොකං ගමිස්සං, යජස්සු යඤ්ඤං අද මං පොරිසාද.

439.

“ඤාතීසු මිත්තෙසු කතා මෙ කාරා, ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථං;
විසොධිතො පරලොකස්ස මග්ගො, ධම්මෙ ධීතො කො මරණස්ස භායෙ.

440.

“ඤාතීසු මිත්තෙසු කතා මෙ කාරා, ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථං;
අනානුතප්පං පරලොකං ගමිස්සං, යජස්සු යඤ්ඤං අද මං පොරිසාද.

441.

“දින්නං මෙ දානං බහුධා බහුනං, සන්තප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ච;
විසොධිතො පරලොකස්ස මග්ගො, ධම්මෙ ධීතො කො මරණස්ස භායෙ.

442.

“දින්නං මෙ දානං බහුධා බහුනං, සන්තප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ච;
අනානුතප්පං පරලොකං ගමිස්සං, යජස්සු යඤ්ඤං අද මං පොරිසාදා”ති.

තත්ථ කල්‍යාණානි කල්‍යාණකම්මා. අනෙකරූපාති දානාදිවසෙන අනෙකවිධා. යඤ්ඤාති දසවිධදානවත්ථුපරිච්චාගවසෙන අතිවිපුලා පණ්ඩිතෙහි පසත්ථා යඤ්ඤාපි ශිට්ඨා පවත්තිතා. ධම්මෙ ධීතොති එවං ධම්මෙ පතිට්ඨිතො මාදිසො කො නාම මරණස්ස භායෙය්‍යා. අනානුතප්පන්ති අනානුතප්පමානො. ධම්මෙන මෙ ඉස්සරියං පසත්ථන්ති දසවිධං රාජධම්මං අකොපෙත්වා ධම්මෙනෙව මයා රජ්ජං පසාසිතං. කාරාති ඤාතීසු ඤාතිකිච්චාති, මිත්තෙසු ච මිත්තකිච්චාති. දානන්ති සවත්ථුකචෙතනා. බහුධාති බහුහි ආකාරෙහි. බහුනන්ති න පඤ්චන්තං, න දසන්තං, සතස්සපි සහස්සස්සපි සතසහස්සස්සපි දින්නමෙව. සන්තප්පිතාති ගහිතගහිතභාජනාති පුරෙත්වා සුට්ඨු තප්පිතා.

තං සුත්වා පොරිසාදො “අයං සුතසොමමහාරාජා සප්පුරිසො ඤාණසම්පන්නො මධුරධම්මකථිකො, සවාහං එතං බාදෙය්‍යං, මුද්ධා මෙ සත්තධා ඵලෙය්‍ය, පථවී වා පන මෙ විවරං දදෙය්‍යා”ති භීතතසිතො හුත්වා, “සම්ම, න ත්වං මයා බාදිතබ්බරූපො”ති වත්වා ගාථමාහ —

443.

“විසං පජානං පුරිසො අදෙය්‍ය, ආසීවිසං ජලිතමුග්ගතෙජං;
මුද්ධාපි තස්ස විඵලෙය්‍ය සත්තධා, යො තාදිසං සච්චවාදිං අදෙය්‍යා”ති.

තත්ථ විසන්ති තත්ථෙව මාරණසමත්ථං හලාහලවිසං. ජලිතන්ති අත්තනො විසතෙජෙන ජලිතං තෙනෙව උග්ගතෙජං අග්ගික්ඛන්ධං විය වරන්තං ආසිවිසං වා පන සො ගිවාය ගණ්හෙය්‍යා.

ඉති සො මහාසත්තං “හලාහලවිසසදියො ත්වං, කො තං බාදිස්සති”ති වත්වා ගාථා සොතුකාමො තං යාවිත්වා තෙන ධම්මගාරවජනනත්ථං “එවරූපානං අනවජ්ජගාථානං ත්වං අභාජන”න්ති පටික්ඛිත්තොපි “සකලජම්බුදීපෙ ඉමිනා සදියො පණ්ඩිතො නත්ථී, අයං මම හත්ථා මුව්චිත්වා ගන්ත්වා තා ගාථා සුත්වා ධම්මකථිකස්ස සක්කාරං කත්වා නලාටෙන මච්චුං ආදාය පුනාගතො, අතිවිය සාධුරූපා ගාථා හවිස්සන්ති”ති සුට්ඨිතරං සඤ්ජාතධම්මස්සවනාදරො හුත්වා තං යාවන්තො ගාථමාහ –

444.

“සුත්වා ධම්මං විජානන්ති, නරා කල්‍යාණපාපකං;
අපි ගාථා සුණිත්වාන, ධම්මෙ මෙ රමතෙ මනො”ති.

තස්සත්ථො – “සම්ම සුතසොම, නරා නාම ධම්මං සුත්වා කල්‍යාණමිපි පාපකමිපි ජානන්ති, අජ්ජෙව නාම තා ගාථා සුත්වා මමිපි කුසලකම්මපට්ඨමි මනො රමෙය්‍යා”ති.

අථ මහාසත්තො “සොතුකාමො දානි පොරිසාදො, කට්ඨස්සාමී”ති වින්තෙත්වා “තෙන හි, සම්ම, සාධුකං සුණාහි”ති තං ඔහිතසොතං කත්වා නන්දබ්‍රාහ්මණෙන කථිතනියාමෙනෙව ගාථානං ථුතිං කත්වා ඡසු කාමාවචරදෙවෙසු එකකොලාහලං කත්වා දෙවතාසු සාධුකාරං දදමානාසු පොරිසාදස්ස ධම්මං කට්ඨෙසි –

445.

“සකිදෙව මහාරාජ, සබ්භි හොති සමාගමො;
සා නං සඬ්භිති පාලෙති, නාසබ්භි බහු සඬ්භිගමො.

446.

“සබ්භිරෙව සමාසෙථ, සබ්භි කුබ්බෙථ සන්ථවං;
සතං සන්ධම්මමඤ්ඤාය, සෙය්‍යො හොති න පාපියො.

447.

“ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුවිත්තා, අථො සරීරමිපි ජරං උපෙති;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙති, සන්තො හවෙ සබ්භි පවෙද්‍යන්ති.

448.

“නහඤ්ච දුරෙ පථවී ච දුරෙ, පාරං සමුද්දස්ස තදාහු දුරෙ;
තතො හවෙ දුරතරං වදන්ති, සතඤ්ච ධම්මො අසතඤ්ච රාජා”ති.

තස්ස තෙන සුකටීතත්තා වෙව අත්තනො පණ්ඩිතභාවෙන ච තා ගාථා සබ්බඤ්ඤබුද්ධකටීතා වියාති වින්තෙන්තස්ස සකලසරීරං පඤ්චවණ්ණාය පිනියා පරිපුරි, බොධිසත්තෙ මුද්‍රවිත්තං අහොසි, සෙනච්ඡත්තදායකං පිතරං විය නං අමඤ්ඤි. සො “අහං සුතසොමස්ස දාතබ්බං කිඤ්චි හිරඤ්ඤසුචණ්ණං න පස්සාමි, එකෙකාය පනස්ස ගාථාය එකෙකං වරං දස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ගාථමාහ —

449.

“ගාථා ඉමා අත්ථවතී සුඛාඤ්ජනා, සුභාසිතා තුය්හ ජනිත්ද සුත්වා;
ආනන්දි විත්තො සුමනො පතීතො, වත්තාරි තෙ සම්ම වරෙ
දදාමි”ති.

තත්ථ ආනන්දීති ආනන්දජාතො. සෙසානි තස්සෙව වෙවචනානි.
වත්තාරොපි හෙතෙ තුට්ඨාකාරා ඵව.

අථ නං මහාසත්තො “කිං නාම ත්වං වරං දස්සසි”ති අපසාදෙන්තො
ගාථමාහ —

450.

“යො නත්තනො මරණං බුජ්ඣසි තුවං, හිතාහිතං විනිපාතඤ්ච
සග්ගං;
ගිද්ධො රසෙ දුච්චරිතෙ නිවිට්ඨො, කිං ත්වං වරං දස්සසි පාපධම්ම.

451.

“අහඤ්ච තං ‘දෙහි වර’න්ති වජ්ජං, ත්වං වාපි දත්වා න
අවාකරෙය්‍ය;
සන්දිට්ඨිකං කලහම්මං විවාදං, කො පණ්ඩිතො
ජානමුපබ්බජෙය්‍යා”ති.

තත්ථ යොති යො ත්වං “මරණධම්මොහමස්මි”ති අත්තනොපි මරණං
න බුජ්ඣසි න ජානාසි, පාපකම්මමෙව කරොසි. හිතාහිතන්ති “ඉදං මෙ
කම්මං හිතං, ඉදං අහිතං, ඉදං විනිපාතං නෙස්සති, ඉදං සග්ග”න්ති න
ජානාසි. රසෙති මනුස්සමංසරසෙ. වජ්ජන්ති වදෙය්‍යං. න අවාකරෙය්‍යාති
වාචාය දත්වා “දෙහි මෙ වර”න්ති වුච්චමානො න අවාකරෙය්‍යාසි න
දදෙය්‍යාසි. උපබ්බජෙය්‍යාති කො ඉමං කලහං පණ්ඩිතො උපගච්ඡෙය්‍ය.

තතො පොරිසාදො “නායං මය්හං සද්දහති, සද්දහාපෙස්සාමි න”න්ති
ගාථමාහ —

452.

“න තං වරං අරහති ජන්තු දාතුං, යං වාපි දත්වා න අවාකරෙය්‍ය;

වරස්සු සම්ම අවිකම්පමානො, පාණං චජිත්වානපි දස්සමෙවා’’ති.

තත්ථ අවිකම්පමානොති අනොලියමානො.

අථ මහාසත්තො ‘‘අයං අතිවිය සුරො හුත්වා කථෙති, කර්ස්සති මෙ වචනං, වරං ගණ්ඨිස්සාමි, සචෙ පන ‘‘මනුස්සමංසං න බාදිතබ්බ’’න්ති පයමමෙව වරං වාරයිස්සං, අතිවිය කිලම්ස්සති, පයමං අඤ්ඤෙ තයො වරෙ ගහෙත්වා පච්ඡා එතං ගණ්ඨිස්සාමි’’ති චිත්තෙන්වා ආහ –

453.

‘‘අරියස්ස අරියෙන සමෙති සබ්බං, පඤ්ඤස්ස පඤ්ඤාණුවතා සමෙති;

පස්සෙය්‍ය තං වස්සසතං අරොගං, එතං වරානං පයමං වරාමි’’ති.

තත්ථ අරියස්සාති ආචාරඅරියස්ස. සබ්බන්ති සබ්බම්මො මිත්තධම්මො. පඤ්ඤාණුවතාති ඤාණසම්පන්නෙන. සමෙතීති ගච්ඡගොදකං විය යමුනොදකෙන සංසන්දති. ධාතුසො හි සත්තා සංසන්දන්ති. පස්සෙය්‍ය තන්ති සුතසොමො පොරිසාදස්ස චිරං ජීවිතං ඉච්ඡන්තො විය පයමං අත්තනො ජීවිතවරං යාවති. පණ්ඩිතස්ස හි ‘‘මම ජීවිතං දෙහි’’ති වත්තුං අයුත්තං, අපිච සො ‘මය්හමෙව එස ආරොග්‍යං ඉච්ඡති’’ති චිත්තෙන්වා තුස්සිස්සතීති එවමාහ.

සොපි තං සුත්වාච ‘‘අයං ඉස්සරියා ධංසෙත්වා ඉදානි මංසං බාදිතුකාමස්ස එවං මහාඅනත්ථකරස්ස මහාවොරස්ස මය්හමෙව ජීවිතං ඉච්ඡති, අහො මම හිතකාමො’’ති තුට්ඨමානසො වඤ්චෙන්වා වරස්ස ගහිතභාවං අජානිත්වා තං වරං දදමානො ගාථමාහ –

454.

‘‘අරියස්ස අරියෙන සමෙති සබ්බං, පඤ්ඤස්ස පඤ්ඤාණුවතා සමෙති;

පස්සාසි මං වස්සසතං අරොගං, එතං වරානං පයමං දදාමි’’ති.

තත්ථ වරානන්ති චතුත්තං වරානං පයමං.

තතො බොධිසත්තො ආහ –

455.

‘‘යෙ ඛත්තියාසෙ ඉධ භූමිපාලා, මුද්ධාහිසිත්තා කතනාමධෙය්‍යා;
න තාදිසෙ භූමිපතී අදෙසි, එතං වරානං දුතියං වරාමි’’ති.

තත්ථ කතනාමධෙය්‍යාති මුද්ධනි අහිසිත්තත්තාව ‘‘මුද්ධාහිසිත්තා’’ති කතනාමධෙය්‍යා. න තාදිසෙති තාදිසෙ ඛත්තියෙ න අදෙසි මා බාදි.

ඉති සො දුතියං වරං ගණ්හන්තො පරොසතානං ඛත්තියානං ජීවිතවරං ගණ්හි. පොරිසාදොපිස්ස දදමානො ආහ -

456.

“යෙ ඛත්තියාසෙ ඉධ භූමිපාලා, මුද්ධාභිසිත්තා කතනාමධෙය්‍යා;
න තාදිසෙ භූමිපතී අදෙමි, එතං වරානං දුතියං දදාමි”ති.

කිං පන තෙ තෙසං සද්දං සුණන්ති, න සුණන්තීති? න සබ්බං සුණන්ති. පොරිසාදෙන හි රුක්ඛස්ස ධුමජාලඋපද්දවහයෙන පටික්කමිත්වා අග්ගි කතො, අග්ගිනො ච රුක්ඛස්ස ච අන්තරෙ නිසිදිත්වා මහාසත්තො තෙන සද්ධිං කථෙසි, තස්මා සබ්බං අසුත්වා උපඨිච්ඡපඨිඨං සුණිංසු. තෙ “ඉදානි සුතසොමො පොරිසාදං දමෙස්සති, මා භායථා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං සමස්සාසෙසුං. තස්මිං බණ මහාසත්තො ඉමං ගාථමාහ -

457.

“පරොසතං ඛත්තියා තෙ ගහිතා, තලාචුතා අස්සමුඛා රුදන්තා;
සකෙ තෙ රට්ඨෙ පටිපාදයාහි, එතං වරානං තතියං වරාමි”ති.

තත්ථ පරොසතන්ති අතිරෙකසතං. තෙ ගහිතාති තයා ගහිතා. තලාචුතාති හත්ථතලෙසු ආචුතා.

ඉති මහාසත්තො තතියං වරං ගණ්හන්තො තෙසං ඛත්තියානං සකරට්ඨනියායාතනවරං ගණ්හි. කිංකාරණා? සො අබාදන්තොපි වෙරහයෙන සබ්බෙ තෙ දාසෙ කත්වා අරඤ්ඤෙයෙව වාසෙය්‍ය, මාරෙත්වා වා ඡඩ්ඛෙය්‍ය, පච්චන්තං නෙත්වා වා වික්කිණෙය්‍ය, තස්මා තෙසං සකරට්ඨනියායාතනවරං ගණ්හි. ඉතරොපිස්ස දදමානො ඉමං ගාථමාහ -

458.

“පරොසතං ඛත්තියා මෙ ගහිතා, තලාචුතා අස්සමුඛා රුදන්තා;
සකෙ තෙ රට්ඨෙ පටිපාදයාමි, එතං වරානං තතියං දදාමි”ති.

චතුත්ථං පන වරං ගණ්හන්තො බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාහ -

459.

“ඡිද්දං තෙ රට්ඨං බ්‍යථිතා භයා හි, පුච්ඡ නරා ලෙණමනුජපට්ඨයා;
මනුස්සමංසං විරමෙහි රාජ, එතං වරානං චතුත්ථං වරාමි”ති.

තත්ථ ඡිද්දන්ති න සනවාසං තත්ථ තත්ථ ගාමාදීනං උට්ඨිතත්තා සවිවරං. බ්‍යථිතා භයාහිති “පොරිසාදො ඉදානි ආගමිස්සති”ති තව භයෙන කම්පිතා. ලෙණමනුජපට්ඨයාති දාරකෙ හත්ථෙසු ගහෙන්වා තිණගහනාදිනිලියනට්ඨානං පට්ඨයා. මනුස්සමංසන්ති දුග්ගන්ධං ජෙගුච්ඡං

පටික්කුලං මනුස්සමංසං පජහ. නිස්සක්කත්ථෙ වා උපයොගං,
මනුස්සමංසතො විරමාහීති අත්ථො.

එවං චුත්තෙ පොරිසාදො පාණිං පහරිත්වා භස්ත්තො “සම්ම සුතසොම
කිං නාමෙතං කථෙසි, කථාහං තුම්භාකං එතං වරං දස්සාමි, සචෙ
ගණ්හිතුකාමො, අඤ්ඤං ගණ්හාහී”ති වත්වා ගාථමාහ —

460.

“අද්ධා හි සො භක්ඛො මම මනාපො, එතස්ස හෙතුම්හි වනං
පටිට්ඨො;

සොහං කථං එත්තො උපාරමෙය්‍යං, අඤ්ඤං වරානං චතුත්ථං
වරස්සු”ති.

තත්ථ වනන්ති රජ්ජං පභාය ඉමං වනං පටිට්ඨො.

අථ නං මහාසත්තො “ත්ථං ‘මනුස්සමංසස්ස පියතරත්තා තතො විරම්තුං
න සක්කොමි”ති වදෙසි. යො හි පියං නිස්සාය පාපං කරොති, අයං බාලො”ති
වත්වා ගාථමාහ —

461.

“න වෙ ‘පියං මෙ’ති ජනිත්ද තාදිසො, අත්තං නිරංකච්ච පියානි
සෙවති;

අත්තාව සෙය්‍යො පරමා ච සෙය්‍යො, ලබ්භා පියා ඔචිතත්ථෙත
පච්ඡා”ති.

තත්ථ තාදිසොති ජනිත්ද තාදිසො යුවා අභිරුපො මහායසො “ඉදං නාම
මෙ පිය”න්ති පියවත්ථුලොභෙන තත්ථ අත්තානං නිරංකත්වා සබ්බසුගතීහි
චෙව සුඛවිසෙසෙහි ච වචිත්වා නිරයෙ පාතෙත්වා න වෙ පියානි සෙවති.
පරමා ච සෙය්‍යොති පුරිසස්ස හි පරමා පියවත්ථුම්භා අත්තාව වරතරො.
කිංකාරණා? ලබ්භා පියානි, පියා නාම විසයවසෙන චෙව පුඤ්ඤෙන ච
ඔචිතත්ථෙත වඩ්ඪිතත්ථෙත දිට්ඨධම්මෙ චෙව පරත්ථ ච
දෙවමනුස්සසම්පත්තිං පත්වා සක්කා ලද්ධුං.

එවං චුත්තෙ පොරිසාදො භයජ්ජත්තො හුත්වා “අහං සුතසොමෙන
ගහිතං වරං විස්සජ්ජාපෙතුම්පි මනුස්සමංසතො විරම්තුම්පි න සක්කොමි, කිං
නු ඛො කරිස්සාමි”ති අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි ගාථමාහ —

462.

“පියං මෙ මානුසං මංසං, සුතසොම විජානහි;

නම්හි සක්කා නිවාරෙතුං, අඤ්ඤං වරං සම්ම වරස්සු”ති.

තත්ථ විජානහීති ත්වම්පි ජානාහි.

තතො බොධිසත්තො ආහ -

463.

“යො වෙ ‘පියං මෙ’ති පියානුරක්ඛී, අත්තං නිරංකච්ච පියානි සෙවති;
සොණ්ඩොව පිත්ථා විසමිස්සපානං, තෙනෙව සො හොති දුක්ඛී පරත්ථ.

464.

“යො වීධ සඬ්ඛාය පියානි හිත්ථා, කිච්ඡෙනපි සෙවති අරියධම්මෙ;
දුක්ඛිතොව පිත්ථාන යථොසධානි, තෙනෙව සො හොති සුඛී පරත්ථා”ති.

තත්ථ යො වෙති, සම්ම පොරිසාද, යො පුරිසො “ඉදං මෙ පිය”න්ති පාපකිරියාය අත්තානං නිරංකත්ථා පියානි වත්ථුනි සෙවති, සො සුරාපෙමෙන විසමිස්සං සුරං පිත්ථා සොණ්ඩො විය තෙන පාපකම්මෙන පරත්ථ නිරයාදිසු දුක්ඛී හොති. සඬ්ඛායාති ජානිත්ථා තුලෙන්ථා. පියානි හිත්ථාති අධම්මපටිසංයුත්තානි පියානි ඡඩ්ඛෙන්ථා.

එවං චුත්තෙ පොරිසාදො කලුනං පරිදෙවන්තො ගාථමාහ -

465.

“ඔහායහං පිතරං මාතරඤ්ච, මනාපියෙ කාමගුණෙ ව පඤ්ච;
එතස්ස හෙතුම්හි වනං පටිට්ඨො, තං තෙ වරං කින්නි මහං දදාමි”ති.

තත්ථ එතස්සාති මනුස්සමංසස්ස. කින්නි මහන්නි කින්නි කත්ථා අහං තං වරං දෙමි.

තතො මහාසත්තො ඉමං ගාථමාහ -

466.

“න පණ්ඩිතා දිගුණමාහු වාක්‍යං, සච්චජ්ජට්ඨඤ්ඤාච භවන්ති සත්තො;
‘වරස්සු සම්ම’ ඉති මං අවොච, ඉච්චබ්බවී ත්වං න හි තෙ සමෙති”ති.

තත්ථ දිගුණන්ති, සම්ම පොරිසාද, පණ්ඩිතා නාම එකං වත්ථා පුන තං විසංවාදෙන්තා දුතියං වචනං න කථෙන්නි. ඉති මං අවොචාති, “සම්ම සුතසොම වරස්සු වර”න්ති එවං මං අභාසයි. ඉච්චබ්බවීති තස්මා යං ත්වං ඉති අබ්බවි, තං තෙ ඉදානි න සමෙති.

සො පුන රොදන්තො එව ගාථමාහ -

467.

“අපුඤ්ඤලාභං අයසං අකිත්තිං, පාපං බහුං දුච්චරිතං කිලෙසං;
මනුස්සමංසස්ස කතෙ උපාගා, තං තෙ වරං කිත්ති මහං
දදෙය්‍ය”න්ති.

තත්ථ පාපන්ති කම්මපථං අප්පත්තං. දුච්චරිතන්ති කම්මපථප්පත්තං.
කිලෙසන්ති දුක්ඛං. මනුස්සමංසස්ස කතෙති මනුස්සමංසස්ස හෙතු. උපාගාති
උපගතොමිති. තං තෙති තං තුය්‍යං කථාහං වරං දෙමි, මා මං වාරයි,
අනුකම්පං කාරුඤ්ඤං මයි කරොහි, අඤ්ඤං වරං ගණ්හාහිති ආහ.

අථ මහාසත්තො ආහ —

468.

“න තං වරං අරහති ජන්තු දාතුං, යං වාපි දත්වා න අවාකරෙය්‍ය;
වරස්සු සම්ම අවිකම්පමානො, පාණං චජිත්වානපි දස්සමෙවා”ති.

එවං තෙන පඨමං චුත්තගාථං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා වරදානෙ
උස්සාහෙත්තො ගාථා ආහ —

469.

“පාණං චජන්ති සන්තො නාපි ධම්මං, සච්චප්පට්ඨඤ්ඤාව හචන්ති
සන්තො;
දත්වා වරං ඛිජ්ජමවාකරොහි, එතෙන සම්පජ්ජ සුරාජසෙට්ඨි.

470.

“චජෙ ධනං අභිගවරස්ස හෙතු, අභිගං චජෙ ජීවිතං රක්ඛමානො;
අභිගං ධනං ජීවිතඤ්ඤාවාපි සබ්බං, චජෙ නරො
ධම්මමනුස්සරන්තො”ති.

තත්ථ පාණන්ති ජීවිතං. සන්තො නාම අපි ජීවිතං චජන්ති, න ධම්මං.
ඛිජ්ජමවාකරොහිති ඉධ ඛිජ්ජං මය්‍යං දෙහිති අත්ථො. එතෙනාති එතෙන
ධම්මෙන චෙව සච්චෙන ච සම්පජ්ජ සම්පන්නො උපපන්නො හොහි.
සුරාජසෙට්ඨාති තං පග්ගණ්හන්තො ආලපති. චජෙ ධනන්ති, සම්ම
පොරිසාද, පණ්ඩිතො පුරිසො හත්ථපාදාදිමිති අභිගෙ ජිජ්ජමානෙ තස්ස
රක්ඛණත්ථාය බහුමිපි ධනං චජෙය්‍ය. ධම්මමනුස්සරන්තොති
අභිගධනජීවිතාති පරිච්චජන්තොපි “සතං ධම්මං න විතික්කමිස්සාමි”ති එවං
ධම්මං අනුස්සරන්තො.

එවං මහාසත්තො ඉමෙහි කාරණෙහි තං සච්චෙ පතිට්ඨාපෙත්වා ඉදාති
අත්තනො ගුරුභාවං දස්සෙතුං ගාථමාහ —

471.

“යස්මා හි ධම්මං පුරිසො විජ්ඣ්ඤා, යෙ වස්ස කඬ්ඛං විනයන්ති සන්තො;
තං හිස්ස දීපඤ්ච පරායණඤ්ච, න තෙන මිත්තිං ජීරයෙථ පඤ්ඤො”ති.

තත්ථ යස්මාති යම්හා පුරිසා. ධම්මන්ති කුසලාකුසලජොතකං කාරණං. විජ්ඣ්ඤාති විජානෙය්‍ය. තං හිස්සාති තං ආචරියකුලං එතස්ස පුග්ගලස්ස පතිට්ඨානට්ඨෙන දීපං, උප්පන්නෙ භයෙ ගන්තබ්බට්ඨානට්ඨෙන පරායණඤ්ච. න තෙන මිත්තින්ති තෙන ආචරියපුග්ගලෙන සහ සො පණ්ඩිතො කෙනවිපි කාරණෙන මිත්තිං න ජීරයෙථ න විනාසෙය්‍ය.

එවඤ්ච පන වත්වා, “සම්ම පොරිසාද, ගුණවත්තස්ස ආචරියස්ස වචනං නාම හින්දිතුං න වට්ටති, අහඤ්ච තරුණකාලෙපි තව පිට්ඨිආචරියො භුත්වා බහුං සික්ඛං සික්ඛාපෙසිං, ඉදානිපි බුද්ධලීලාය සතාරහා ගාථා තෙ කට්ඨෙසිං, තෙන මෙ වචනං කාතුං අරහසි”ති ආහ. තං සුත්වා පොරිසාදො “අයං සුතසොමො මය්හං ආචරියො වෙව පණ්ඩිතො ව, වරො වස්ස මයා දින්නො, කිං සක්කා කාතුං, එකස්මිං අත්තභාවෙ මරණං නාම ධූවං, මනුස්සමංසං න බාදිස්සාමි, දස්සාමිස්ස වර”න්ති අස්සුධාරාහි පවත්තමානාහි උට්ඨාය සුතසොමනරින්දස්ස පාදෙසු පතිත්වා වරං දදාමානො ඉමං ගාථමාහ —

472.

“අද්ධා හි සො හක්ඛො මම මනාපො, එතස්ස හෙතුම්හි වනං පටිට්ඨො;
සචෙ ව මං යාවසි එතමත්ථං, එතම්පි තෙ සම්ම වරං දදාමි”ති.

අථ නං මහාසත්තො එවමාහ — “සම්ම, සීලෙ ධීතස්ස මරණම්පි වරං, ගණ්භාමි, මහාරාජ, තයා දින්නං වරං, අජ්ජ පට්ඨාය අරියපට්ඨ පතිට්ඨිතොසි, එවං සන්නෙපි තං යාවාමි, සචෙ තෙ මයි සිනෙහො අත්ථි, පඤ්ච සීලානි ගණ්භ, මහාරාජා”ති. “සාධු, සම්ම, දෙනි මෙ සීලානි”ති. “ගණ්භ මහාරාජා”ති. සො මහාසත්තං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. මහාසත්තොපි නං පඤ්චසීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. තස්මිං බණ්ණ තත්ථ සන්නිපතිතා භූමිමා දෙවා මහාසත්තෙ පිතිං ජනෙත්වා “අවිචිතො යාව හවග්ගා අඤ්ඤො පොරිසාදං මනුස්සමංසතො නිවාරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, අහො සුතසොමෙන දුක්කරතරං කත”න්ති මහන්නෙන සද්දෙන වනං උන්නාදෙන්තා සාධුකාරං අදංසු. තෙසං සද්දං සුත්වා වාතුමහාරාජිකාති එවං යාව බ්‍රහ්මලොකා එකකොලාහලං අහොසි. රුක්ඛෙ ලග්ගිතරාජානොපි තං දෙවතානං සාධුකාරසද්දං සුණංසු. රුක්ඛදෙවතාපි සකවිමානෙ ධීතාව සාධුකාරමදාසි. ඉති දෙවතානං සද්දොව සුයති, රූපං න දිස්සති. දෙවතානං සාධුකාරසද්දං සුත්වා රාජානො වින්තයිංසු — “සුතසොමං නිස්සාය නො ජීවිතං ලද්ධං, දුක්කරං කතං සුතසොමෙන පොරිසාදං දමෙන්නෙනා”ති

බොධිසත්තස්ස ථුතිං කරිංසු. පොරිසාදො මහාසත්තස්ස පාදෙ වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ නං බොධිසත්තො – “සම්ම, ඛත්තියෙ මොවෙහි”ති ආහ. සො වින්තෙසි “අහං එතෙසං පච්චාමිත්තො, එතෙ මයා මොචිතා ‘ගණ්භථ නො පච්චාමිත්ත’න්ති මං හිංසෙය්‍යං, මයා ජීවිතං චජන්තෙනපි න සක්කා සුතසොමස්ස සන්තිකා ගහිතං සීලං භිත්දිතුං, ඉමිනා සද්ධියෙව ගන්ත්වා මොවෙස්සාමි, එවං මෙ භයං න භවිස්සති”ති. අථ බොධිසත්තං වන්දිත්වා, “සුතසොම, උභොපි ගන්ත්වා ඛත්තියෙ මොවෙස්සාමා”ති වත්වා ගාථමාහ –

473.

“සත්ථා ව මෙ හොසි සබ්බා ව මෙසි, වචනම්පි තෙ සම්ම අහං අකාසි;
තුචම්පි මෙ සම්ම කරොහි වාකාං, උභොපි ගන්ත්වාන පමොවයාමා”ති.

තත්ථ සත්ථාති සග්ගමග්ගස්ස දෙසිතත්තා සත්ථා ව, තරුණකාලතො පට්ඨාය සබ්බා ව.

අථ නං බොධිසත්තො ආහ –

474.

“සත්ථා ව තෙ හොමි සබ්බා ව තාමම්හි, වචනම්පි මෙ සම්ම තුචං අකාසි;
අහම්පි තෙ සම්ම කරොමි වාකාං, උභොපි ගන්ත්වාන පමොවයාමා”ති.

එවං වත්වා තෙ උපසඬකම්ත්වා ආහ –

475.

“කම්මාසපාදෙන විහෙයිතත්ථ, තලාචුතා අස්සුමුබ්බා රුදන්තා;
න ජාතු දුබ්බෙථ ඉමස්ස රඤ්ඤො, සච්චප්පට්ඨඤ්ඤං මෙ පටිස්සුණාථා”ති.

තත්ථ කම්මාසපාදෙනාති ඉදං මහාසත්තො “උභොපි ගන්ත්වාන පමොවයාමා”ති සම්පට්ඨිත්වා “ඛත්තියා නාම මානපද්ධා හොන්ති, මුත්තමත්තාව ‘ඉමිනා මයං විහෙයිතම්හා’ති පොරිසාදං පොථෙය්‍යුම්පි හනෙය්‍යුම්පි, න බො පනෙස තෙසු දුබ්භිස්සති, අහං එකකොච ගන්ත්වා පට්ඨඤ්ඤං තාව නෙසං ගණ්භිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා තෙ හත්ථතලෙ ආචුතිත්වා අග්ගපාදඬුලීහි භූමිං චූසමානාහි රුක්ඛසාබ්බසු ඔලග්ගිතෙ වාතප්පහරණකාලෙ නාගදන්තෙසු ඔලග්ගිතකුරණ්ඩකදාමානි විය සම්පරිවත්තන්තෙ අද්දස. තෙපි තං දිස්වා “ඉදානිම්හා මයං අරොගා”ති

එකස්පහාරෙනෙව මහාවිරවං රවිංසු. අථ නෙ මහාසත්තො “මා හායින්ථා”ති අස්සාසෙත්වා “මයා පොරිසාදො දමිතො, තුම්භාකං අභයං ගහිතං, තුම්භෙ පන මෙ වචනං කරොථා”ති වත්ථා එවමාහ. තත්ථ න ජාතුති එකංසෙනෙව න දුබ්භෙථ.

තෙ ආහංසු -

476.

“කම්මාසපාදෙන විහෙයිතම්භා, තලාචුතා අස්සුමුඛා රුදන්තා;
න ජාතු දුබ්භෙම ඉමස්ස රඤ්ඤො, සච්චප්පට්ඨඤ්ඤං තෙ
පට්ඨස්සුණාමා”ති.

තත්ථ පට්ඨස්සුණාමාති “එවං පට්ඨඤ්ඤං අධිවාසෙම සම්පට්ඨිජාම, අපිච
බො පන මයං කිලන්තා කථෙතුං න සක්කොම, තුම්භෙ සබ්බසත්තානං
සරණං, තුම්භෙව කථෙථ, මයං වො වචනං සුත්ථා පට්ඨඤ්ඤං දස්සාමා”ති.

අථ නෙ බොධිසත්තො “තෙන හි පට්ඨඤ්ඤං දෙථා”ති වත්ථා ගාථමාහ -

477.

“යථා පිතා වා අථ වාපි මාතා, අනුකම්පකා අත්ථකාමා පජානං.,

එවමෙව වො භොතු අයඤ්ච රාජා, තුම්භෙ ච වො භොථ යථෙව
පුත්තා”ති.

අථ නං තෙපි සම්පට්ඨිජමානා ඉමං ගාථමාහංසු -

478.

“යථා පිතා වා අථ වාපි මාතා, අනුකම්පකා අත්ථකාමා පජානං;
එවමෙව නො භොතු අයඤ්ච රාජා, මයම්පි හෙස්සාම යථෙව
පුත්තා”ති.

තත්ථ තුම්භෙ ච වොති වො-කාරො නිපාතමත්තං.

ඉති මහාසත්තො තෙසං පට්ඨඤ්ඤං ගහෙත්වා පොරිසාදං පක්කොසිත්වා
“එහි, සම්ම, බත්තියෙ මොචෙහි”ති ආහ. සො බග්ගං ගහෙත්වා එකස්ස
රඤ්ඤො බන්ධනං ඡින්දි. රාජා සත්තාහං නිරාහාරො වෙදනස්පත්තො සහ
බන්ධනජෙදා මුච්ඡිතො භූමියං පති. තං දිස්වා මහාසත්තො කාරුඤ්ඤං
කත්වා, “සම්ම පොරිසාද, මා එවං ඡින්දි”ති එකං රාජානං උභොහි හත්ථෙහි
දළ්භං ගහෙත්වා උරෙ කත්වා “ඉදානි බන්ධනං ඡින්දාහි”ති ආහ.
පොරිසාදො බග්ගෙන ඡින්දි. මහාසත්තො ථාමසම්පන්නතාය නං උරෙ
නිපජ්ජාපෙත්වා ඔරසපුත්තං විය මුදුචිත්තෙන ඔතාරෙත්වා භූමියං
නිපජ්ජාපෙසි. එවං සබ්බෙපි තෙ භූමියං නිපජ්ජාපෙත්වා වණෙ ධොවිත්වා

දාරකානං කණ්ණතො සුත්තකං විය සණ්කං රජ්ජයො නික්කඩ්ඪිත්වා පුබ්බලොහිතං ධොවිත්වා වණෙ නිද්දොසෙ කත්වා, “සම්ම පොරිසාද, එකං රුක්ඛතථං පාසාණෙ සංසිත්වා ආහරා”ති ආහරාපෙත්වා සච්චකිරියං කත්වා තෙසං හත්ථතලානි මක්ඛෙසි. තඬ්ඛණඤ්ඤෙව වණො ඵාසුකං අහොසි. පොරිසාදො තණ්ඩුලං ගහෙත්වා තරලං පච්චි, උභො ජනා පරොසතං බත්තියෙ පායෙසුං. ඉති තෙ සබ්බෙව සන්තප්පිතා, සුරියො අත්ථඬ්ඪගතො. පුනදිවසෙ පාතො ව මජ්ඣන්තිකෙ ව සායඤ්ච තරලමෙව පායෙත්වා තතියදිවසෙ සසිත්ථකයාගුං පායෙසුං, තාවතා තෙ අරොගා අහෙසුං.

අථ තෙ මහාසත්තො “ගන්තුං සක්ඛිස්සථා”ති පුච්ඡිත්වා “ගච්ඡාමා”ති චුත්තෙ “එහි, සම්ම පොරිසාද, සකං රට්ඨං ගච්ඡාමා”ති ආහ. සො රොදමානො තස්ස පාදෙසු පතිත්වා “ත්ථං, සම්ම, රාජානො ගහෙත්වා ගච්ඡ, අහං ඉධෙව වනමුලඵලානි බාදන්තො වසිස්සාමි”ති ආහ. “සම්ම, ඉධ කිං කරිස්සසි, රමණියං තෙ රට්ඨං, බාරාණසියං රජ්ජං කාරෙහි”ති. “සම්ම කිං කථෙසි, න සක්කා මයා තත්ථ ගන්තුං, සකලනගරවාසීනො හි මෙ වෙරිනො, තෙ ‘ඉමිනා මය්හං මාතා බාදිතා, මය්හං පිතා, මය්හං භාතා’ති මං පරිභාසිස්සන්ති, ‘ගණ්හථ ඉමං වොර’න්ති එකෙකදණ්ඨෙන වා එකෙකලෙඩ්ඪිනා වා මං ජීවිතා වොරොපෙස්සන්ති, අහඤ්ච තුම්භාකං සන්තිකෙ සිලෙසු පතිට්ඨිතො, ජීවිතහෙතුපි න සක්කා මයා පරං මාරෙතුං, තස්මා නාහං ගච්ඡාමි, අහං මනුස්සමංසතො විරතත්තා කිත්තකං ජීවිස්සාමි, ඉදානි මම තුම්භාකං දස්සනං නත්ථි”ති රොදිත්වා “ගච්ඡථ තුම්භෙ”ති ආහ. අථ මහාසත්තො තස්ස පිට්ඨිං පරිමජ්ජිත්වා, “සම්ම පොරිසාද, මා වින්තයි, සුතසොමො නාමාහං, මයා තාදිසො කක්ඛලො ඵරුසො විනීතො, බාරාණසිවාසිකෙසු කිං වත්තබ්බං අත්ථි, අහං තං තත්ථ පතිට්ඨාපෙස්සාමි, අසක්කොන්තො අත්තතො රජ්ජං ද්විධා හින්දිත්වා දස්සාමි”ති වත්වා “තුම්භාකම්පි නගරෙ මම වෙරිනො අත්ථියෙවා”ති චුත්තෙ “ඉමිනා මම වචනං කරොන්තෙන දුක්කරං කතං, යෙන කෙනච්ච උපායෙන පොරාණකයසෙ පතිට්ඨපෙතබ්බො එස මයා”ති වින්තෙත්වා තස්ස පලොහනත්ථාය නගරසම්පත්තිං වණ්ණෙත්තො ආහ -

479.

“චතුප්පදං සකුණඤ්චාපි මංසං, සුදෙහි රන්ධං සුකතං සුනිට්ඨිතං;
සුධංව ඉන්දො පරිභුඤ්ජියාන, හිත්වා කථෙකො රමසි අරඤ්ඤෙ.

480.

“තා බත්තියා වෙල්ලිවිලාකමජ්ඣා, අලඬ්ඬකතා සම්පරිවාරයිත්වා;
ඉන්දංව දෙවෙසු පමොදයිංසු, හිත්වා කථෙකො රමසි අරඤ්ඤෙ.

481.

“තම්බුපධානෙ බහුගොණකම්හි, සුහම්හි සබ්බස්සයනම්හි සඬ්ඨගෙ;

සෙය්‍යස්ස මජ්ඣමනි සුඛං සගිත්වා
හිත්වා කථෙකො රමසී අරඤ්ඤෙ.

482.

“පාණිස්සරං කුම්භචුණං නිසීථෙ, අටොපි වෙ නිජ්ජුරිසමිපි තුරියං;
බහුං සුගීතඤ්ච සුවාදිතඤ්ච, හිත්වා කථෙකො රමසී අරඤ්ඤෙ.

483.

“උය්‍යානසම්පන්නං පහුතමාලාං, මීගාජිනුපෙනං පුරං සුරම්මං;
භයෙහි නාගෙහි රථෙහුපෙනං, හිත්වා කථෙකො රමසී
අරඤ්ඤෙ”ති.

තත්ථ සුකතන්ති නානප්පකාරෙහි සුට්ඨු කතං. සුනිට්ඨිතන්ති
නානාසම්භාරයොජනෙන සුට්ඨු නිට්ඨිතං. කථෙකොති කථං ඵකො. රමසීති
මූලඵලාදීනි බාදන්තො කථං රමිස්සසි, “එහි, මහාරාජ, ගමිස්සාමා”ති.
වෙල්ලිවිලාකමජ්ඣාති එත්ථ වෙල්ලිති රාසි, විලාකමජ්ඣාති
විලග්ගමජ්ඣා. උත්තත්තසනසුවණ්ණරාසිපභා වෙව තනුදීසමජ්ඣා වාති
දස්සෙති. දෙවෙසුති දෙවලොකෙසු අවිජරා ඉන්ද්‍රං විය රමණීයෙ
බාරාණසිනගරෙ පුබ්බෙ තං පමොදයිංසු, තා හිත්වා ඉධ කිං කරිස්සසි, “එහි,
සම්ම, ගච්ඡාමා”ති. තම්බුපධානෙති රත්තූපධානෙ. සබ්බස්සයනම්හීති
සබ්බත්ථරණත්ථනෙ සයනෙ. සඬගෙහි අනෙකභූමිකෙ දස්සෙත්වා
අද්ධරත්තඅඬගයුත්තෙ තත්ථ ත්වං පුබ්බෙ සගිති අත්ථො. සුබන්ති තාදිසස්ස
සයනස්ස මජ්ඣමනි සුඛං සගිත්වාන ඉදානි කථං අරඤ්ඤෙ රමිස්සසි, “එහි
ගච්ඡාම, සම්මා”ති. නිසීථෙති රත්තිභාගෙ. හිත්වාති ඵවරූපං සම්පත්තිං
ජඩ්ඛෙත්වා. උය්‍යානසම්පන්නං පහුතමාලාන්ති, මහාරාජ, තච
උය්‍යානසම්පන්නං නානාවිධපුජ්ථං. මීගාජිනුපෙනං පුරං සුරම්මන්ති තං
උය්‍යානං මීගාජිනං නාම නාමෙන, තෙන උපෙනං පුරම්පි තෙ සුට්ඨු රම්මං.
හිත්වාති ඵවරූපං මනොරමං නගරං ජඩ්ඛෙත්වා.

ඉති මහාසත්තො “අජ්ජෙව නාමෙස පුබ්බෙ උපහුත්තපරිභොගරසං
සරිත්වා ගන්තුකාමො භවෙය්‍යා”ති පයමං භොජනෙන පලොභෙසි, දුතියං
කිලෙසෙන, තතියං සයනෙන, චතුත්ථං නච්චගීතවාදිතෙන, පඤ්චමං
උය්‍යානෙන වෙව නගරෙන වාති ඉමෙහි එත්තකෙහි පලොභෙත්වා “එහි,
මහාරාජ, අහං තං ආදාය ගන්ත්වා බාරාණසියං පතිට්ඨාපෙත්වා පච්ඡා
සකරට්ඨං ගමිස්සාමි, සථෙ බාරාණසිරජ්ජං න ලහිස්සසි, උපඬ්ඨරජ්ජං තෙ
දස්සාමි, කිං තෙ අරඤ්ඤවාසෙන, මම වචනං කරොහී”ති ආහ. සො තස්ස
වචනං සුත්වා ගන්තුකාමො හුත්වා “සුතසොමො මය්හං අත්ථකාමො
අනුකම්පකො, පයමං මං කල්‍යාණෙ පතිට්ඨාපෙත්වා ‘ඉදානි
පොරාණකයසෙව පතිට්ඨාපෙස්සාමි’ති වදති, සක්ඛිස්සති වෙස
පතිට්ඨාපෙතුං, ඉමිනා සද්ධිංයෙව ගන්තුං වට්ටති, කිං මෙ

අරඤ්ඤවාසෙනා”ති වින්තෙන්වා තුට්ඨවිත්තො තස්ස ගුණං නිස්සාය
වණ්ණං කථෙතුකාමො “සම්ම, සුතසොම, කල්‍යාණමිත්තසංසග්ගතො
සාධුතරං, පාපමිත්තසංසග්ගතො වා පාපතරං නාම නත්ථී”ති වත්වා ආහ –

484.

“කාළපක්කේ යථා වන්දො, භායතෙව සුවෙ සුවෙ;
කාළපක්ඛුපමො රාජ, අසතං හොති සමාගමො.

485.

“යථාහං රසකමාගම්ම, සුදං කාපුරිසාධමං;
අකාසිං පාපකං කම්මං, යෙන ගච්ඡාමි දුග්ගතිං.

486.

“සුක්කපක්කේ යථා වන්දො, වඩ්ඪතෙව සුවෙ සුවෙ;
සුක්කපක්ඛුපමො රාජ, සතං හොති සමාගමො.

487.

“යථාහං තුවමාගම්ම, සුතසොම විජානහි;
කාහාමි කුසලං කම්මං, යෙන ගච්ඡාමි සුග්ගතිං.

488.

“ඵලෙ යථා වාරි ජනිත්ථ චුට්ඨං, අනද්ධනෙය්‍යං න චිරට්ඨිතීකං;
ඵවම්පි හොති අසතං සමාගමො, අනද්ධනෙය්‍යො උදකං ඵලෙව.

489.

“සරෙ යථා වාරි ජනිත්ථ චුට්ඨං, චිරට්ඨිතීකං නරචිරසෙට්ඨි;
ඵවම්පි වෙ හොති සතං සමාගමො, චිරට්ඨිතීකො උදකං සරෙව.

490.

“අඛ්‍යායිකො හොති සතං සමාගමො, යාවම්පි තිට්ඨෙය්‍ය තථෙව
හොති;
බ්ඡ්පඤ්ඤි වෙති අසතං සමාගමො, තස්මා සතං ධම්මො අසබ්භි
ආරකා”ති.

තත්ථ සුවෙ සුවෙති දිවසෙ දිවසෙ. අනද්ධනෙය්‍යන්ති න අද්ධානක්ඛමං.
සරෙති සමුද්දෙ. නරචිරසෙට්ඨාති නරෙසු චිරියෙන සෙට්ඨි. උදකං සරෙවාති
සමුද්දෙ චුට්ඨඋදකං විය. අඛ්‍යායිකොති අවිගච්ඡනකො. යාවම්පි
තිට්ඨෙය්‍යාති යත්තකං කාලං ජීවිතං තිට්ඨෙය්‍ය, තත්තකං කාලං තථෙව
හොති, න ජීරති සප්පුරිසෙහි මිත්තභාවොති.

ඉති පොරිසාදො සත්තහි ගාථාහි මහාසත්තස්සෙව වණ්ණං කට්ඨෙයි. මහාසත්තොපි පොරිසාදඤ්ච තෙ ව රාජානො ගහෙත්වා අත්තනො පච්චන්තගාමං අගමාසි. පච්චන්තගාමවාසිනො මහාසත්තං දිස්වා නගරං ගන්ත්වා අමච්චානං ආවික්ඛිංසු. අමච්චා බලකායං ආදාය ගන්ත්වා පරිවාරයිංසු. මහාසත්තො තෙන පරිවාරෙන බාරාණසිරජ්ජං අගමාසි. අත්තරාමග්ගෙ ජනපදවාසිනො බොධිසත්තස්ස පණ්ණාකාරං දත්වා අනුගච්ඡිංසු, මහත්තො පරිවාරො අහොසි, තෙන සද්ධිං බාරාණසිං පාපුණි. තදා පොරිසාදස්ස පුත්තො රාජා හොති, සෙනාපති කාලහත්ථියෙව. නාගරා රඤ්ඤො ආරොචයිංසු – “මහාරාජ, සුතසොමො කිර පොරිසාදං දමෙත්වා ආදාය ඉගාගච්ඡති, නගරමස්ස පවිසිතුං න දස්සාමා”ති සීසං නගරද්වාරාති පිදහිත්වා ආවුධහත්ථා අට්ඨංසු. මහාසත්තො ද්වාරානං පිහිතභාවං ඤත්වා පොරිසාදඤ්ච පරොසතඤ්ච රාජානො ඔහාය කතිපයෙහි අමච්චෙහි සද්ධිං ආගන්ත්වා “අහං සුතසොමරාජා, ද්වාරං විවරවා”ති ආහ. පුරිසා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. සො “බ්ඡ්පං විවරවා”ති විවරාපෙසි. මහාසත්තො නගරං පාවිසි. රාජා ච කාලහත්ථි වස්ස පච්චුග්ගමනං කත්වා ආදාය පාසාදං ආරොපයිංසු.

සො රාජපල්ලඬකෙ නිසීදිත්වා පොරිසාදස්ස අග්ගමහෙසිං සෙසාමච්චෙව පක්කොසාපෙත්වා කාලහත්ථිං. ආහ – “කාලහත්ථි, කස්මා රඤ්ඤො නගරං පවිසිතුං න දෙවා”ති? “සො රජ්ජං කාරෙන්තො ඉමස්මිං නගරෙ බහු මනුස්සෙ බාදි, බත්තියෙහි අකත්තබ්බං කරි, සකලජම්බුදීපං ඡිද්දමකාසි, එවරුපො පාපධම්මො, තෙන කාරණෙනා”ති. “ඉදාහි ‘සො එවරුපං කරස්සති’ති මා වින්තයිත්ථ, අහං තං දමෙත්වා සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසිං, ජීවිතහෙතුපි කඤ්චි න විහෙයෙස්සති, නත්ථි වො තතො භයං, එවං මා කරිත්ථ, පුත්තෙහි නාම මාතෘපිතරො පටිජග්ගිතබ්බා, මාතෘපිතුපොසකා හි සග්ගං ගච්ඡන්ති, ඉතරෙ නිරය”න්ති එවං සො නිවාසනෙ නිසින්තස්ස පුත්තරාජස්ස ඔවාදං දත්වා, “කාලහත්ථි, ත්වං රඤ්ඤො සභායො වෙව සෙවකො ච, රඤ්ඤාපි මහත්තෙ ඉස්සරියෙ පතිට්ඨාපිතො, තයාපි රඤ්ඤො අත්ථං චරිතුං චට්ටති”ති සෙනාපතිමිපි අනුසාසිත්වා, “දෙවි, ත්වම්පි කුලගෙහා ආගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ අග්ගමහෙසිට්ඨානං පත්වා පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිප්පත්තා, තයාපි තස්ස අත්ථං චරිතුං චට්ටති”ති දෙවියාපි ඔවාදං දත්වා තමෙවත්ථං මත්ථකං පාපෙතුං ධම්මං දෙසෙන්තො ගාථා ආහ

—

491.

“න සො රාජා යො අජෙය්‍යං ජිනාති, න සො සබ්බා යො සබ්බරං ජිනාති;

න සා භරියා යා පතිනො න විහෙති, න තෙ පුත්තා යෙ න භරන්ති ජිණ්ණං.

492.

“න සා සභා යත්ථ න සන්ති සන්තො, න තෙ සන්තො යෙ න
භණන්ති ධම්මං;
රාගඤ්ච දොසඤ්ච පභාය මොහං, ධම්මං භණන්තාව භවන්ති
සන්තො.

493.

“නාභාසමානං ජානන්ති, මිස්සං බාලෙහි පණ්ඩිතං;
භාසමානඤ්ච ජානන්ති, දෙසෙන්තං අමතං පදං.

494.

“භාසයෙ ජොතයෙ ධම්මං, පග්ගණ්හෙ ඉසිනං ධජං;
සුභාසිතද්ධජා ඉසයො, ධම්මො හි ඉසිනං ධජො”ති.

තත්ථ අජෙය්‍යන්ති අජෙය්‍යා නාම මාතෘපිතරො, තෙ ජීනන්තො රාජා
නාම න භොති. සචෙ ත්වම්පි පිතු සන්තකං රජ්ජං ලභිත්වා තස්ස පටිසත්තු
භොසි, අකිච්චකාරී නාම භවිස්සසි. සබ්බරං ජීනාතීති කුටඬිඛෙන ජීනාති.
සචෙ ත්වං, කාලභත්ථි, රඤ්ඤා සද්ධිං මිත්තධම්මං න පුරෙසි, අධම්මට්ඨො
හුත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තිස්සසි. න විභෙතීති න භායති. සචෙ ත්වං රඤ්ඤො
න භායසි, හරියාධම්මෙ යිතා නාම න භොසි, අකිච්චකාරී නාම භවිස්සසි.
ජිණ්ණන්ති මහල්ලකං. තස්මිඤ්චි කාලෙ අභරන්තා පුත්තා පුත්තා නාම න
භොන්ති.

සන්තොති පණ්ඩිතා. යෙ න භණන්ති ධම්මන්ති යෙ පුච්ඡිතා
සච්චසභාවං න වදන්ති, න තෙ පණ්ඩිතා නාම. ධම්මං භණන්තාවාති එතෙ
රාගාදයො පභාය පරස්ස හිතානුකම්පකා හුත්වා සභාවං භණන්තාව
පණ්ඩිතා නාම භොන්ති. නාභාසමානන්ති න අභාසමානං. අමතං පදන්ති
අමතමභානිබ්බානං දෙසෙන්තං “පණ්ඩිතො”ති ජානන්ති, තෙනෙව
පොරිසාදො මං ඤත්වා පසන්නචිත්තො චත්තාරො වරෙ දත්වා පඤ්චසු
සිලෙසු පතිට්ඨිතො. භාසයෙති පණ්ඩිතො පුරිසො ධම්මං භාසෙය්‍ය
ජොතෙය්‍ය, බුද්ධාදයො ඉසයො යස්මා ධම්මො එතෙසං ධජො, තස්මා
සුභාසිතද්ධජා නාම සුභාසිතං පග්ගණ්හන්ති, බාලා පන සුභාසිතං
පග්ගණ්හන්තා නාම නත්ථිති.

ඉමස්ස ධම්මකථං සුත්වා රාජා ව සෙනාපති ව දෙවී ව තුට්ඨා “ගච්ඡාම,
මහාරාජ, ආනෙමා”ති චත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා නාගරෙ
සන්තිපාතෙත්වා “තුම්හෙ මා භාසිත්ථ, රාජා කිර ධම්මෙ පතිට්ඨිතො, එථ
නං ආනෙමා”ති මහාජනං ආදාය මහාසත්තං පුරතො කත්වා රඤ්ඤො
සන්තිකං ගන්ත්වා චන්දිත්වා කප්පකෙ උපට්ඨාපෙත්වා කප්පිතකෙසමස්සුං
න්භාතානුලිත්තපසාධිතං රාජානං රතනරාසිමිහි යපෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා
නගරං පවෙසෙසුං. පොරිසාදො රාජා හුත්වා පරොසතානං බත්තියානං

මහාසත්තස්ස ච මහාසක්කාරං කාරෙසි. “සුතසොමනරින්දෙන කිර පොරිසාදං දමෙත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපිතො”ති සකලජම්බුදීපෙ මහාකොලාහලං උදපාදි. ඉන්ද්‍රපත්ථනගරවාසීනොපි “රාජා නො ආගච්ඡතු”ති දූතං පභිණ්ඩංසු. සො තත්ථ මාසමත්තං වසිත්වා, “සම්ම, ගච්ඡාමහං, ත්වං අප්පමත්තො හොති, නගරද්වාරෙසු ච මජ්ඣෙකෙ වාති පඤ්ච දානසාලායො කාරෙහි, දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා අගතිගමනං පරිහරා”ති පොරිසාදං ඔවදි. පරොසතාහි රාජධානීහි බලකායො යෙභුයොන සන්නිපති. සො තෙන බලකායෙන පරිවුතො බාරාණසීනො නික්ඛම්. පොරිසාදොපි නික්ඛමිත්වා උපඨස්සපථා නිවත්ති. මහාසත්තො අවාහනානං රාජුතං වාහනානි දත්වා උයොයාපෙසි. තෙපි රාජානො තෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා මහාසත්තං චන්දනාදීනි කත්වා අත්තනො අත්තනො ජනපදං අගමිංසු.

මහාසත්තොපි නගරං පත්වා ඉන්ද්‍රපත්ථනගරවාසීහි දෙවනගරං විය අලඬිකතනගරං පවිසිත්වා මාතෘපිතරො චන්දිත්වා මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා මහාතලං අභිරුහි. සො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තො වින්තෙසි – “රුක්ඛදෙවතා මය්හං බහුපකාරා, බලිකම්මලාහමස්සා කර්ස්සාමී”ති. සො තස්ස නිග්‍රොධස්ස අවිදුරෙ මහත්තං තළාකං කාරෙත්වා බහුනි කුලානි පෙසෙත්වා ගාමං නිවෙසෙසි. ගාමො මහා අහොසි අසීතිමත්තආපණ්ණස්සපටිමණ්ඩිතො. තම්පි රුක්ඛමූලං සාබත්තතො පට්ඨාය සමතලං කාරෙත්වා පරික්ඛිත්තවෙදිකතොරණද්වාරයුත්තං අකාසි, දෙවතා අභිජ්ජෙදි. කම්මාසපාදස්ස දම්තට්ඨානෙ නිවුට්ඨත්තා පන සො ගාමො කම්මාසදම්මනිගමො නාම ජාතො. තෙපි සබ්බෙ රාජානො මහාසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ සග්ගං පූරයිංසු.

සන්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවාහං අඬිගුලිමාලං දමෙමි, පුබ්බෙපෙස මයා දම්තොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා පොරිසාදො රාජා අඬිගුලිමාලො අහොසි, කාලහත්ථි සාරිපුත්තො, නන්දබ්‍රාහ්මණො ආනන්දො, රුක්ඛදෙවතා කස්සපො, සක්කො අනුරුද්ධො, සෙසරාජානො බුද්ධපරිසා, මාතෘපිතරො මහාරාජකුලානි, සුතසොමරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

මහාසුතසොමජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

ජාතකුද්දානං –

සුමුඛො පන හංසවරො ච මහා, සුධහොජනිකො ච පරො පවරො;
සකුණාලදිජාධිපතිවිභයනො, සුතසොමවරුත්තමසවිභයනොති.

පඤ්චමො භාගො නිට්ඨිතො.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමො ධම්මරතො - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මො පතොසො සුගතාප්පසන්ථො,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමො තිලොක්ක.

මහාගඳො මච්චුපරා පහානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චිත්තමණී හද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා නන්ති ජිනාච මානා,
නමෙව නාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....